Digitized by Google

Hesychius

a. gr. b. 1789

Digitized by Google

Auct. Gr. Vet. 281. p. 776.

Digitized by Google

GLOSSAE SACRAE
HESYCHII
GRAECE

EX VNIVERSO ILLIVS OPERE IN VSVM INTERPRETATIONIS LIBR. SACR. EXCERPSIT, EMENDAVIT, NOTISQVE ILLVSTRAVIT

IO. CHR. GOTTLIEB ERNESTI
PROFESS. PHILOSOPH. P. E.

ACCESSERVNT

PRAETER DISSERTATIONEM DE GLOSSIS SACRIS HESYCH. GLOSSAE GR. IN PSALMOS EX CATAL. MSTORVM BIBL. TAVRINENS. DENVO EDITAE.

LIPSIAE
APVD WEIDMANNI HERED. ET REICHIVM.
MDCCLXXXV.

Digitized by Google

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

Digitized by Google

VIRO

SVMME REVERENDO

GABRIELI CHRISTOPH.

BENI. MOSCHE

S. S. THEOLOGIAE DOCTORI MINISTERII ECCLESIASTICI MOENO-FRANCOFVRTENSIS SENIORI ET CONSISTORII ADSESSORI

AFFINI SVAVISSIMO

Digitized by Google

Digitized by Google

HVNC LIBELLVM

OFFICII PIETATISQVE

PVBLICE DECLARANDAE

GRATIA

INSCRIPSIT

ADDICTISSIMVS CVLTOR

IO. CHR. GOTTL. ERNESTI.

Digitized by Google

Digitized by Google

LECTORIBVS
ERVDITIS ET AEQVIS
S. D.
IO. CHR. GOTTL. ERNESTI.

Heſychius Lexicographus quamvis nunquam non ſummis doctorum hominum laudibus celebratus eſt, laudaturque iure quodam ſuo etiam nunc ab omnibus iis, quibus vera et ampla doctrina curae eſt, tamen iſtae omnium laudes movere me ſolae nec poterant nec debebant, ut in gloſſis ſacris, quae dicuntur, ex illius Lexico excerpendis atque illuſtrandis tantopere deſudarem. Quam enim in eius gloſſis, loca ſcriptorum veterum, quos vulgo profanos vocant, explicantibus, doctrinam atque elegantiam admirantur viri talium rerum intelligentes, hanc deeſſe, non omnibus quidem, at permultis tamen gloſſis illis, quae ad graecum librorum ſacrorum textum pertinere creduntur, multo uſu cognovi. Neque mirum hoc videri mihi quidem poterat, qui tractandis his gloſſis intellexeram, eas omnes ac ſingulas, vel ab Heſychio, vel ab interpolatore

 ignoto

ignoto ex libris et Commentariis veterum librorum ſacrorum interpretum excerptas eſſe, quorum complures nec potuiſſe ubique, nec fortaſſe, ſi vel maxime potuiſſent, auſos fuiſſe docte et eleganter explicare ſcripturam ſacram, ſciunt, qui illorum Theologorum ſcripta cognoverunt.

Verum alia erant, quibus cogitandis in ſpem deducebar, fore, ut gloſſis illis ſacris ſeparatim edendis non plane inutilem operam navarem. Primum in illis multas reperiebam tales, quae bene explicarent locum, ad quem pertinere videbantur; has itaque inprimis cognoſcendas eſſe arbitrabar. In gloſſis autem falſis vel levioribus putabam tamen non ſine fructu aliquo doceri poſſe, quare eſſent falſae aut leves, et quo modo rectius ſe fuiſſent habiturae; id quod in multis docui, in omnibus ne docerem, libelli fines nimium producendi metus me impedivit. Deinde quum praeter Albertianam Heſychii editionem, rariorem illam et pretioſiorem, non eſſet alia, quae vel ſine multis ſumtibus comparari, vel cum inſigni utilitate uſurpari a philologiae ſacrae cultoribus poſſet, utrumque hunc uſum inſtituto meo me praeſtiturum eſſe ſperabam. Nec denique vehementer deterrere me poterat doctiſſimorum hominum, Valkenarii,[a]) et Bielii,[b]) ſimile

a) Diſſert. de Gloſſis Sacr. ex Heſychio, quae eſt tertia in ſpeciminibus eius Academicis Franeq. 1737.

b) Specimen Heſychii Sacri, octo paginas continens, quod tamen videre nunquam mihi contigit.

ſimile inſtitutum, quamvis, ſi ita illi, ut coeperant, abſolviſſent opus, nunquam mihi in mentem venire potuiſſet, illis meliora ſcribere. Haud paullo ſollicitum me fecit Bielii Theſaurus philologicus, qui nuper, libello meo paene abſoluto, in Batavis editus eſt. In quo, quum non ex Heſychio ſolum, ſed ex Suida etiam, Phavorino, aliisque Lexicis gloſſas translatas reperirem, profecto verebar, ut hoc tanto opere perfecto, meum opuſculum valde requireretur. Sed utrumque accuratius comparantem, tria inprimis me conſolabantur. Primum enim eadem illa fere, quam Albertinae editionis eſſe dixi, caritas libri ſuccurrebat; deinde illum ſacrarum gloſſarum delectum ad uſum rectae interpretationis valde neceſſarium, de quo infra opportunior dicendi locus erit, ita prorſus deſiderabam, ut in hoc certe genere viri docti inconſtantiam potius accuſarem, quam admirarer diligentiam. Denique quum operis Bieliani conſilium pertineret tantum ad libros V. T. non poterant non deeſſe gloſſae illae omnes, quibus loca Novi Teſt. explicantur, et quas ego inprimis ſedulo excerpendas iudicavi.

Haec talia poſteaquam cogitaveram, admonitus praeterea a viro quodam Venerabili, meique amantiſſimo, quamvis incerta ſpe, tamen aggreſſus ſum opus. In quo quidem elaborando, quam ſim methodum rationemque ſecutus, paucis deinceps dicendum videtur.

Textum graecum gloſſarum plane ſic exhibui, ut erat ab Alberto expreſſus. In perpaucis aliquid mutavi, ubi in promtu erat mutandi neceſſitas. Praeterea, ſi quod vocabulum variis modis explicabatur, ſaepenumero illas explicationes omiſi, quae non ad ſacros libros pertinere videbantur, praeſertim, cum longior gloſſa erat. Enucleandarum vero gloſſarum ad ſacros libros pertinentium moleſtiam, quamvis valde minuit cum Alberti, tum caeterorum Heſychii interpretum ſumma diligentia, qua, locis inprimis ſcripturae ſacrae additis, gloſſas ſacras ab aliis non ſacris diſtinxerant et veluti ſeparaverant, tamen, re accuratius conſiderata, magno et iudicio et delectu opus eſſe intellexi. Nam propoſitum quidem erat Alberto, ad ſuam editionem congerere, quicquid reperire adnotationum poſſet, et profecto ſummam illarum copiam admiranda cum diligentia congeſſit. Sed, ut fit, his etiam bonis mixta eſſe mala, hoc eſt, inutilia, ſupervacua, incerta, cognovi inprimis ex adnotationibus illis, quae ad gloſſas ſacras pertinerent. Ergo, quae bona atque utilia reperiebam, ita in uſum meum converti, ut tamen modo brevius enarrarem, quae fuſius dicta, modo accuratius recenſerem, quae quaſi leviter ſignificata eſſent. Primum autem omnium ſcripſi mihi hanc legem, ut non niſi eas gloſſas excerperem, quas ad libros ſacros ſpectare, e certis criteriis et ſignis appareret, de quibus in diſſertatione ſequenti plura diſputavi. Ubi

criteria

criteria illa, ob ſimilitudinem verbi vel formae loquendi in ſcriptore profano aliquo obviae, ambigua eſſe ſuſpicabar, vel prorſus abieci gloſſam, vel dubitandi cauſas indicavi. Atque illa potiſſimum lex fecit, ut in gloſſis ſacris vel emendandis vel explicandis tum Heſychii interpretes, tum alios viros doctos, quos de gloſſis illis aliquid notaſſe reperiebam, ut Bielium, Wetſtenium, Pricaeum, Suicerum, et caeteros, non niſi ſumma cum cautione et delectu in auxilium advocandos cenſerem, quum eos fere promiſcue ad omnia illa loca ſcripturae ſacrae, in quibus ſimilis vox erat, Heſychii gloſſas adduxiſſe vidiſſem; quae ratio non ſolum contraria eſt conſuetudini veterum Lexicographorum, c) ſed et omnem ex illis gloſſis interpretationem reddit incertam.

Male vero me maxime habuit illud genus gloſſarum, quas etymologicas dixi. d) Quas quoniam plane inutiles ad interpretationem ſacram eſſe intelligebam, diu de iis in hanc ſyllogen recipiendis dubitavi. Tandem vero, ut, quamvis aegre, tamen reciperem, his fere cauſis permotus ſum. Primum quia in promtu erat, illas quoque gloſſas ſacras eſſe, verebar futuros eſſe nonnullos, qui, iis plane omiſſis, mancum hoc omne opuſculum exiſtimarent. Itaque ſatius duxi, variis lectorum iudiciis libellum accommodare, quam, nonnullorum ratione habita, multis non facere ſatis.

c) vid. Diſſert. ſequentis §. 3. Can. 1.

d) v. Diſſert. ſeq. §. 8.

ſatis. Porro quum ex iſtis gloſſis intelligi poſſet, partim quam exiguam celebres illi interpretes, Origenes, Euſebius, Cyrillus, aliique huius generis plures, in interpretando elegantiam adhibuerint, partim quam laboraverint nonnulli mira linguae hebraeae inſcitia, his etiam cauſis adductus ſum, ut gloſſas illas adſcriberem. Nam, ſi nihil aliud, tamen hoc effici poſſe arbitrabar, ut, quos in nonnullis parum idoneos interpretes eſſe cognoverimus, hos in caeteris rebus forte maioribus et gravioribus, non niſi caute et iudicio adhibito, ſequi adſueſiamus.

Quod ad notas attinet, quas ſingulis vocibus explicandi cauſa adſcripſi, ne quis putet me mihi tribuere velle aliena, iterum dicendum eſt, quod ſupra dixi, me in illis notis poſuiſſe, quicquid ab interpretibus Heſychii bene atque utiliter ad gloſſas intelligendas diſputatum eſſet. Saepiſſime etiam non poteram eadem, quae illi, non dicere. Nam cum unum ſit illud, quod verum eſt, neceſſario evenire ſolet, ut, cum duo in iisdem illud fontibus quaerunt, ambo reperiant idem. Verum praeter ea, quae vel correxi, vel commodius enunciavi, vel contraxi, haud pauca mihi videor addidiſſe, quae partim ad ſenſum partim ad originem gloſſarum cognoſcendam valerent. Itaque cum animadvertiſſem quatuor fere eſſe gloſſarum ſacrarum genera, unum, quod e ſynonymis vocibus, alterum, quod e membris parallelis textus graeci librorum ſacrorum,

tertium,

tertium, quod ex interpretum Aquilae, Symmachi, et Theodotionis explicationibus, quartum denique, quod ex veterum Theologorum vel Patrum commentariis originem traxerit, his veluti fontibus perſcrutandis inprimis operam dandam eſſe exiſtimavi. Et in prioribus quidem duobus generibus, quia ipſo ſacrarum literarum textu continebantur, paratior erat inveſtigatio; maiorem caetera difficultatem attulerunt. Nam etiamſi maximam partem fragmentorum Aquilae, Symmachi, Theodotionis aliorumque, Origenis opus Hexaplare a Montefalconio editum ſuppeditabat, tamen cum me non fugeret, multa in illo opere plane deeſſe, multa etiam ineſſe mutanda, et diſtinctius enuncianda, conquirere me oportebat, quicquid ad illa verſionum fragmenta vel amplificanda vel emendanda idoneum videretur. Deinde cum propoſitum mihi eſſet, aperire, ubi fieri poſſet, fontes ſingularum gloſſarum, ut partim, quantum cuique ſtatuendum pretium eſſet, intelligeretur, partim naſceretur emendandi facultas, duplex haec perſcrutandorum veterum in libros ſacros commentariorum neceſſitas allata eſt. Itaque Patrum graecorum, inprimis Origenis, [e]) Philonis Iudaei [f]) et Carpaſii, [g]) Atha-

e) Commentar. in Scr. S. ed. Huetii. Rothomag. 668.

f) Opp. ed. Thom. Mangey. Lond. 742.

g) Philonis Epiſc. Carpaſii enarratio in Cant. Canticorum ed. Mich. Aug. Giacomellus. Rom. 772. Hoc libro non

Digitized by Google

Athanaſii,[h]) Clementis[i]) et Cyrilli Alex.[k]) Baſilii M.[l]) Euſebii Caeſ.[m]) Hippolyti,[n]) Chryſoſtomi,[o]) Theodoreti,[p]) Theophylacti,[q]) Oecumenii,[r]) ſcripta et Commentaria vel ſingularibus libris expoſita, vel in Catenis,[s]) quae dicuntur, collecta, non ſine improbo labore ſcrutatus ſum; niſi forte illud iucundum eſt, cum diem integrum in tot tamque vaſtis voluminibus indagandis conſumſeris, tum reperire ſaepe nihil, ſaepe ea, quae nec quaeſiviſſe, nec reperiſſe ſatius fuiſſet. Quamvis in his etiam

non niſi caute et in pauciſſimis locis uti potui, quia myſticas tantum et plerumque abſurdas exhibebat interpretationes.

h) Quaeſtion. ſ. Interpretat. Parabolar. Scr. S. et Commentar. in Pſalmos fragm. in Opp. Col. 686.

i) Opp. ed. Potteri. Oxon. 715.

k) Opp. ed. Auberti. Lutet. 638.

l) Opp. cum Comment. Fr. Doucaei. Pariſ. 618.

m) Commentar. in Ieſaiam in Tom. II. Collect. novae Patr. Gr. Montefalconii.

n) Opp. ed. Fabricii. Hamb. 716.

o) Homil. in 4 Evang. et Pauli Epiſt. ap. Commelin. 596.

p) Opp. ed. Schulze. Hal. 769.

q) Commentar. in Pauli Epiſt. Lond. 636.

r) Commentar. in Ep. Pauli et Act. Apoſt. Pariſ. 631.

s) v. c. Catena Nicetae Patr. Gr. in Iobum. Lond. 637. Catena Niceph. Hier. Theodokii in Octateuchum. Lipſ. 772. Expoſitio Patr. Gr. in Pſalmos. gr. lat. ed. Corder. T. III. Antw. 643. Mich. Ghiſlerii Comment. in Ieremiam Lugd. 1633. — Symbolae Graec. Patrum in Matthaeum coll. a Balth. Corderio et Petr. Poſſino. Toloſ. 646. — Cat. gr. Patr. in Marcum ed. Petr. Poſſini. Rom. 673.

Digitized by Google

etiam bona inveni, hoc eſt, ea, quae ad gloſſas explicandas valebant, et e quibus intelligi illud poterat, quod inprimis requirebam; omnes illas gloſſas ſacras, quisquis ille demum fuerit, qui excerpſit, certe excerptas eſſe ex illis veterum graecorum Commentariis, et ita quidem, ut modo ipſa verba ponerentur, modo mutaretur oratio, atque ad uſum praeſentem accommodaretur.

Quod non in omnibus ac ſingulis gloſſis, unde eſſent hauſtae, adnotavi, aequi harum rerum iudices cum laboris moleſtiae et immenſae propemodum varietati condonabunt, tum cogitabunt fieri potuiſſe, ut multi eiusmodi libri, in quibus eſſent ſcripturae ſacrae commentarii, vel plane perirent, vel laterent in chartis manu ſcriptis, unde varia transſcribi potuerint, nondum adhuc aliunde cognita. Neque vero his veterum interpretum finibus, ut par erat, inveſtigandi ſtudium meum terminavi, ſed quicquid a viris doctis paſſim ita diſputatum reperi, ut ad gloſſas noſtras vel explicandas vel emendandas valeret, id in uſum meum converti. In quo mihi quidem, praeter varios interpretes librorum ſacrorum recentiores, ſcripta doctiſſimorum hominum, Suiceri, Hodii, Boiſii, Valkenarii, Alberti, Semleri, Fiſcheri, Scharfenbergii, aliorum, ſaepe in ipſo libello nominatorum, haud parum profuiſſe lubenter profiteor.

Praeterea, cum in animadverſionibus paſſim mentionem fecerim notarum Thomae

Reineſii

Reineſii ad marginem Heſychii ſcriptarum, ſignificandum mihi eſt, me uſum fuiſſe Heſychii editione Aldina, in cuius margine Th. Reineſius, qui eam habuerat, varias notas ſcripſerat, e quibus, quae inprimis utiles videbantur, transſcripſi.

Sed videor mihi ſatis explicaſſe modum, quem in excerpendis illuſtrandisque his gloſſis ſecutus ſum. Reſtat, ut breviter dicam de ſylloge gloſſarum in Pſalmos, quas ad calcem huius libelli poſui. Eas primum in Bibliotheca B. Io. Aug. Erneſti, paucis plagulis chartaceis inſcriptas reperi, verum cum accuratius inquirerem, vidi easdem in Catalogo MStorum Bibliothecae Taurinenſis T. I. p. 190 typis excuſas, ut appareret eum qui illas chartas Erneſto miſerat, ex illo Catalogo eas deſcripſiſſe, omnibus etiam ſcribendi vitiis expreſſis, quae tamen nunc vel ſuſtuli, vel certe annotavi. Ipſe Alberti quas in notis ad Heſychium ſaepe nominat gloſſas MStas in Pſalmos, plerumque quidem cum meis conveniunt, ſed quia partim manuſcriptas eas appellat, partim ex iis nonnullas adfert, quae nec erant in mea ſylloge, nec in Catalogo illo Taurinenſi, ut ad vv. *βδελύσσεσθαι. βδελύσσεται. ἐξιλάσκεσθαι. ἔζωσον. ἐξέτηξας* etc. non audeo contendere, illum ex eodem fonte hauſiſſe; praeſertim cum credibile ſit, plura talia exſtare vocabularia, quae gloſſas in Pſalmos ſimiles exhibeant. Pearſonius certe in Praefatione ad verſionem *τῶν ὁ* Alex. a Grabio editam, narrat

Lexicon

Digitized by Google

Lexicon vetus ſcripturarium ab Archiepiſcopo Armachano ſibi concreditum, in quo inter vocabula ad Pſalmorum explicationem pertinentia legatur et haec gloſſa: *μὴ ἀποσκορακίσῃς με. μὴ ἀποδοκιμάσῃς με. μὴ ἀποῤῥίψεις με*, quae eadem in noſtris etiam gloſſis exſtat. Deinde hae gloſſae plerumque etiam congruunt cum Lexico Cyrilli a Bielio ſaepe laudato, et paſſim in Suida reperiuntur, quamvis idem multas alias habet ex ſolo Theodoreto deſcriptas. Quicquid ſit, cum Catalogus ille Taurinenſis in paucorum, ut opinor, ſit manibus, gloſſis illis denuo edendis, nec inutilem nec plane ingratam lectoribus operam me navaturum eſſe exiſtimavi.

Caeterum ſi hic libellus meus, in quo adornando ſola mihi propoſita utilitas fuit, non plane diſplicuerit intelligentibus et aequis harum literarum iudicibus, animus eſt, niſi Deus impediat, praeter ſpicilegium gloſſarum Heſychianarum, gloſſas etiam ſacras illas excerpere atque illuſtrare, quas in Lexicis Suidae, Varini Phav. et Etymol. M. latere cognovi. Quemadmodum enim a me nunquam impetrabo, ut pergam literis mandare ea, quae ſatius ſit prorſus ignorare, ita, ſi quid ulli literarum bonarum generi utilitatis adferre ſcribendo poſſim, magnum officium me migrare arbitrabor, ſi ſcribere recuſem. Scripſi Lipſiae a. d. III. Ianuarii anni Chr. MDCCLXXXV.

Digitized by Google

DE
GLOSSIS SACRIS HESYCHII
DISSERTATIVNCVLA.

§. I.

De auctore gloſſarum ſacrarum. Sententia Alberti ponderatur.

Quum gloſſae illae ſacrae, de quibus mihi nunc diſputatio eſt, integro *Heſychii* operi inſertae ſint, ſuperfluum fere eſſet, de earum auctore diſſerere, niſi fuiſſent, qui *Heſychium* hunc auctorem eſſe negarent; quorum principes ſunt *Bentleius* et *Albertus*. Neque ego id nunc agam, ut omnem hanc litem dirimere audeam, ſed quaecunque ex eo genere dicam, eo tendent, ut illorum virorum argumenta, quibus in hac controverſia uſi ſunt, non ſatis certa eſſe oſtendam. Cauſas igitur, quare gloſſae illae ab *Heſychii* prima manu inſeri non potuiſſent, *Albertus* in Praefatione *Heſychio* praemiſſa, pag. IV. inprimis duas propoſuit. Prima haec eſt: *quia ſint alieno ſaepe loco inſertae, non eo, in quo per ordinem literarum collocari debebant.* De hac infra dicetur, ubi ad *Bentleium* ventum fuerit. Altera valde ſpecioſa eſt: *quod Heſychius in Praefatione ad Eulogium mentionem non faciat interpretum ſacrorum, e quibus hauſerit, non librorum divinorum etc. quamvis profanos ſcriptores, unde hauſerit, fere omnes nominet.* Bene: ſed audiamus *Heſychium.* Is primum non ſingulos auctores illos nominibus appellat, verum τὰς λέξεις Ὁμηρικὰς, καὶ Κωμικὰς, καὶ Τραγικὰς, τάς τε παρὰ τοῖς Λυρικοῖς, καὶ παρὰ τοῖς Ἰατροῖς καὶ Ῥήτορσι, τάς τε παρὰ τοῖς Ἱστοριογράφοις κειμένας nominat. Cui vero abſurdum videatur, ſi dicam

cam *Heſychium* ſcriptores ſacros eorumque Commentatores nominibus *Hiſtoriographorum* et *Rhetorum* forte comprehendiſſe, ne ſingulorum nomina addere cogeretur? Cum porro ita de Diogeniano, quo uſus eſt, diſputat: συλλήβδην δὲ ὁμȣ̃ ȣ̓δεμίαν λέξιν, ὥςε ἡμᾶς εἰδέναι, παρέλιπε, ȣ̎τε τῶν παλαιῶν, ȣ̎τε τῶν ἐπ' ἐκείνȣ γεγενημένων, ac denique de ſe hoc addit: τῶν πλειόνων λέξεων, καὶ σπανίως εἰρημένων, ȣ̓ μόνον αὐτῶν τῶν χρησαμένων τὰ ὀνόματα προσγέγραφα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιγραφὰς, πάντων μὲν ἀπὸ τῶν ἀντιγράφων προστιθεὶς, κ. τ. λ. vereor, ut *Heſychium* gloſſarum ſacrarum auctorem credere, difficile vel abſurdum ſit. Nam cum omnia illa nomina ſcriptorum, quae ſingulis gloſſis, ut in v. ταλάντιον, ſe addidiſſe *Heſychius* fatetur, deperdita ſint, quis et nomina Sacrorum Scriptorum, Theologorumque veterum, ut ſaepe a Suida et Phavorino factum eſt, addita primitus fuiſſe neget? Et quidni porro cogitari hoc quoque poſſit, *Heſychio* ipſi, poſteaquam MStum ſuum perfeciſſet, in mentem veniſſe, etiam ex libris divinis gloſſas adiicere. Has deinde chartis inſeruit, ubicunque locus eſſet. Hinc factum eſſe potuit, ut multas alieno loco poneret, chartae et loci anguſtia coactus. Quod deinde ſcriptores ſacros in Prologo non nominavit, forte propterea omiſit, quod prologus iam abſolutus erat, nec amplius inſeri aliquid poterat. Forſitan adeo de induſtria praetermiſit *Heſychius* illorum librorum interpretumve ſacrorum mentionem facere in Praeſatione ad *Eulogium*, quem, ſi modo fuerit Epiſcopus ille Alexandrinus, ipſe *Albertus* appellat ſtrenuum catholicae fidei contra haereticos vindicem, ne is ſcilicet talibus gloſſis cum profanis permixtis offenderetur. Accedit, quod idem *Albertus* in Praefat. Cap. I. p. 5. demonſtrat, de *Heſychii* aetate nihil certi dici poſſe. Et haec tamen aetas, ſi indagari poſſet, unicum fere de illis gloſſis ſacris iudi-

candi argumentum ſuppeteret. Nam ſi certum eſſet, illum ante tempora *Cyrilli*, aut *Epiphanii*, quos in aliquot gloſſis, ut in vv. μνᾶ et τάλαντον et μονιὸς laudat, vixiſſe, certum etiam eſſet, illas non eius, ſed alius gloſſas eſſe. Neque tamen exinde ſequeretur, omnes gloſſas ſacras eſſe inſititias. Quamdiu ergo illa de aetate *Heſychii* quaeſtio non eſt ad liquidum perducta, nec certiora reperiuntur argumenta, quam quae hactenus propoſita ſunt, certam ſententiam dicere non poſſumus. Neque *Bentleius* quidem, (mirante ipſo *Alberto*) cum in Epiſtola ad *Millium* contra gloſſas ſacras diſputaret, uſus eſt illa ratione ex Praefatione *Heſychii* ducta, quae ab illa profecto non fuiſſet praetermiſſa, ſi ſatis ipſi idonea viſa fuiſſet. Ego quidem non nego multas tales gloſſas ab aliis inſeri potuiſſe, (vid. vv. νάπη. νάπαι. νάπας. νομή. ξενίζειν. ἀφόριος, quae variis modis et contra literarum ordinem repetuntur. Quae varietas ſine dubio interpolationibus tribuenda eſt) ſed quis dicat omnes interpolatas eſſe, quarum eſt tantus numerus?

§. II.

Bentleii ſententia iudicatur.

Neque magis argumentum illud, quo *Bentleius* gloſſas ſacras non ab *Heſychio*, ſed ab interpolatore ignoto profectas demonſtrare conatur, ei rei demonſtrandae ſufficere mihi videtur. Quanquam enim illud ſuſpicionem interpolationis movere poſſit, quod multae gloſſae inprimis ad literas ſacras pertinentes alieno loco et contra literarum ordinem poſitae ſunt, quoniam non ſemper locus ille in chartis reliquus fuerit, cui pro ſerie literarum gloſſas ſuas inſerere potuerit interpolator; tamen hinc nondum plane ſequitur id, quod vult *Bentleius*. Nam 1) hoc argumentum non pertinet ad omnes omnino gloſſas ſacras, quarum profecto maximum numerum

merum recte in loco ſuo poſitas reperimus. Neque iis, qui rem criticam callent, ignotum eſſe poteſt, in omni ſcriptorum veterum genere hoc inprimis caviſſe interpolatores, ut ne plus iuſto interpolarent, ſed paſſim vocem aut phraſin adſperſiſſe, quae ſpeciem veritatis prae ſe ferret. Deinde 2) idem illud accidit in gloſſis aliis non ſacris, ut in vv. *ἀγόπτεται. ἀγρώστη. ἀδία. ἀδιακελεύθω. ἀδρεῖτο. ἀερωδέστερα*, et aliis innumeris. Ergo potius *Heſychius* ipſe videri poſſit, libro confecto, ſpicilegium tum ſacrarum tum aliarum gloſſarum habuiſſe, ac ſuis locis quasdam inſeruiſſe: ubi vero adſcribendi locus non ſupereſſet, neceſſitate coactus, in aliis locis collocaſſe, ad quae ex ordine literarum non pertinerent. Denique 3) multae ex gloſſis ſacris recto ordine et loco ſuo poſitae, ita ſunt longae, ut plane non inſeri, ſcripto avtographo, potuiſſe videantur, niſi a prima auctoris manu adſcriptae fuiſſent. vid. v. *μονιός*.

§. III.

De indole et notis gloſſarum ſacrarum.

De indole gloſſarum ſacrarum praecipienti mihi ratione *Io. Aug. Erneſti* uti licebit, qui in Diſſertat. *de vero uſu et indole gloſſariorum Graecorum*, aliquot Canones conſtituit, e quibus illa intelligeretur, additis exemplis, quibus illorum veritas declararetur. In quo quidem nunc ſufficere arbitror, ſi quosdam praecipuos quaſi characteres ponam, e quibus indoles illa cognoſci poſſit. Cum autem exempla illa, quibus ad Canonum veritatem demonſtrandam olim uſus ſum, nunc maxime in ipſo libello tractata continentur, non opus ubique erit, integra repetere, ſed ad libelli obſervationes lectores ablegare ſufficiet.

Canon primus: *Gloſſae ſacrae ad certum aliquem certi ſcriptoris ſacri locum aut certam dicendi formam reſpiciunt, et plerumque ita quidem, ut explicationes voca-*

vocabulis non per ſe conveniant, ſed in hunc tantum locum cadant.

Secundum hanc regulam primum obſervari poteſt illud, quod omnibus fere gloſſis praeſertim *Heſychii* et *Suidae* commune eſt, verba non ut in Lexicis, caſu nominativo aut tempore infinito aut praeſente poni, ſed iis ſemper caſibus et temporibus diverſis, quae in ſcriptoris, ad quem pertinent, contextu reperiuntur. Quamvis, ut nulla regula, ſic nec haec eſt ſine exceptione. Nam ſubinde gloſſas inveni in infinitivo poſitas et ad certum locum pertinentes, in quo tamen alia forma erat. vid. vv. *νοσοῦν. ἀναιρεῖν. συνδυάζειν. ἐξοιβασμένη. κεκαυτηριασμένοι.* Nihilominus vero prior illa regula valet, quia horum exemplorum numerum longe ſuperat. Deinde tales explicationes plerumque ponuntur, quae verbo explicando per ſe non conveniunt, ſed quae monſtrant quaſi locum, ad quem pertineat gloſſa. Quibus notis ſimul caveri poteſt, ne in fontibus gloſſarum indagandis erremus. Ut, ſi verba: *μὴ κοίνου*, explicantur *μὴ ἀκάθαρτον νόμιζε*, duplici nota ſignificatur reſpici ad Act. Apoſt. X, 15. primum ipſis verbis, quae ibi leguntur, deinde interpretatione, quae illi tantum loco convenit. Nam *κοινοῦν*, quod per ſe ſignificat, *inquinare*, in loco Actorum pro orationis contextu notat *pro impuro habere*, *impurum exiſtimare*. Atque in genere gloſſarum ſacrarum ſedem reperire multo facilius, quam in caeteris, propterea eſt, quod in quamplurimis ipſa verba graeca indicant, non ad ſcriptorem profanum, ſed ſacrum, gloſſam pertinere. Qui enim graecam linguam ſatis callet, is facile linguam *τῶν ὁ*, quae et in N. T. dominatur, a pura graecitate diſtinguere poterit.

Canon ſecundus: *Interdum interpretatio ad integram formulam dicendi pertinet, non ad verbum illud unum ex illa formula, quod explicandum ponitur.*

Haec

Haec nota ſubinde maxime idonea eſt ad intelligendum, quo reſpiciat gloſſa. Ut, cum διεπρίοντο explicatur ἐθυμȣ͂ντο, non ad illud ſolum verbum, ſed ad integram locutionem reſpicitur, quae eſt in Actis VII, 54. διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, quod demum notat ἐθυμȣ͂ντο. Luculentum quoque eius moris exemplum eſt in illis gloſſis: νοσȣ͂ν. ϛασιάζειν, et ὀξὺς. φρόνιμος. vid. *Erneſti* Diſſert. Can. I.

Canon tertius hic ſit: ***Interdum uni voci plane diverſae explicationes adponuntur, quoniam illa vox ſono et literis alii ſimilis erat, quam ſive repetere noluit gloſſator, ſive per errorem confudit.***

Exempla ſunt in gloſſa hac: διαβȣ́λια. ἀμφιβολία. ἐνθυμήματα. διαλογισμοὶ: item in illa: ἐξαρτῆσαι. ἐκκρεμάσαι. τελειῶσαι. Huc et pertinent gloſſae etymologicae, in quibus voces hebraicae plane diverſo modo explicantur, pro radicum diverſitate, a quibus derivavit eas interpres. De quibus infra dicendi occaſio erit, ubi de fontibus gloſſarum ſacrarum diſputabitur.

Quartus Canon: ***Interdum verbum, aut formula dicendi ponitur ſine explicatione, vel explicatio ſine voce explicanda, ita tamen, ut ex antecedentibus utrumque ſuppleri poſſit.*** vid. gloſſa: ἐκληδονίζετο. ἐμαντεύετο. ὁ ἀπὸ ἀκοῆς μαντείας δεχόμενος.

Canon quintus: ***Interdum e genere, quo poſita eſt explicatio, interdum etiam ex verbo aliquo e textu addito, intelligitur, quem locum reſpiciat gloſſa.*** Ex poſteriori genere ſunt hae gloſſae: διεξόδȣς. αἱρετιῶ. ἀσχήμονι. ἐβαρυώπησαν. ἐπισπάσθω. Ex priori hae: ἔμμονος, et μύϛις. Eandem regulam vidi etiam annotatam olim a Valkenario de Gloſſ. Sacr. Heſ. p. 4.

Canon ſextus: ***Saepe in gloſſis pro explicatione ponitur ſive verbum parallelum, quod in ſequente membro legebatur, ſive ſynonymon, quod in textu additum erat.***

Canon ſeptimus: *Saepe gloſſae compoſitae ſunt variis variorum interpretum, Aquilae, Symm. Theodot. et LXX interpr. explicationibus.*

De his duobus generibus ibi pluribus dicetur, ubi de fontibus gloſſarum ſacr. diſputabitur. De caeteris, quae ad indolem, et notas gloſſarum pertinent, conferri poſſunt ea, quae *Erneſti* in Diſſert. ſupra laudata expoſuit. Unum addam, quod nondum ab eo obſervatum fuiſſe cognovi.

Canon octavus: *Sunt aliquot gloſſae, in quibus explicationi adiuncta eſt varia lectio eiusdem verbi, quod explicatur.* vid. vv. ἐβόλοντο. κατὰ πρόκλησιν. καὶ ἐπιστήριισας, et quae in notis dicta ſunt.

§. IV.

De fontibus Gloſſarum Sacrarum.

1) *ex ipſa Scriptura Sacra. Parallelismus.*

Gloſſae ſacrae Heſychianae duos in univerſum fontes habent: primum, ipſam ſcripturam ſacram; deinde, varios eius interpretes, ſive eos, qui in verſionibus conficiendis, ſive illos, qui in Commentariis ſcribendis elaborarunt. Sed utriusque fontis varii rurſus modi ſunt.

Quod ad primum fontem, ſcripturam ſacram attinet, multas gloſſas *e parallelismo* congeſtas eſſe obſervavimus. Cuius generis exempla ſaepe tam perſpicua mihi ſe obtulerunt, ut de eius fontis veritate dubitare nullo modo poſſem. Tale eſt in illa gloſſa: θραῦσις. ὀργή. πληγή. In qua explicanda, ſi quaeritur, quomodo θραῦσις voci ὀργὴ reſpondere poſſit, quaeſtionem omnem, niſi fallor, expediet locus τῶν ό Numer. XVI, 46. 47. ubi haec ſunt: ἐξῆλθε γὰρ ὀργὴ ἀπὸ προσώπȣ Κυρίȣ, ἤρκται θραύειν τὸν λαὸν, καὶ ἤδη ἐνῆρκτο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ, e cuius loci membris parallelis

parallelis ſine dubio orta eſt gloſſa. Porro: διαῤῥήξωμεν. ἀποῤῥίψωμεν ex Pſalm. II, 3. ubi gloſſema in membro parallelo legitur. Deinde: βρίθει. βαρύνει, quae pertinet ad Sap Sal. IX, 15. ubi utrumque verbum in membris parallelis permutatur: φθαρτὸν γὰρ σῶμα βαρύνει ψυχὴν, καὶ βρίθει τὸ γεῶδες σκῆνος νοῦν πολυφροντίδα. Quem locum cum conferrem, non dubitavi gloſſam illo modo exhibere, admonitus etiam *Abreſchii* auctoritate in Miſcellan. Obſervatt. V, 3. pag. 82. et *Mangei* ad Philon. de Plantat. Noë. pag. 330. Nam antea legebatur: βρίθει. θαῤῥύνει, aperto ſcribendi vitio. Praeterea vid. quae dicta ſunt in notis ad vv. διεπρίοντο, et ἐρεύγεται. Et iſta conſuetudo e locis parallelis gloſſas faciendi, tam late patet, ut adeo gloſſam repererim, quae ex duorum Evangeliſtarum narrationibus parallelis orta videbatur, ut: λυσιτελεῖ. συμφέρει, ex Luc. XVII, 2. et Matth. XVIII, 6.

§. V.

Alius fons e Synonymis.

Similes iſtis paucae ſunt aliae gloſſae, ex talibus locis confectae, in quibus ſynonymica verba iunguntur, ita ut unum proprium pro alterius tropici explicatione haberi poſſit. Talis eſt illa: ἐξίσαντο. ἐθαύμαζον, e loco Actorum II, 7. ſine dubio deprompta, ubi eſt: ἐξίσαντο καὶ ἐθαύμαζον.

§. VI.

2) *Ex interpretibus antiquis Sacr. Literar.*

Latius fere patet ille gloſſarum ſacrarum fons, quem in interpretibus antiquis ſacrarum literarum deprehendi. Ad illos enim primum referendi ſunt interpretes illi, qui libros ſacros Vet. Teſtamenti graece verterunt, ut *Aquila*, *Symmachus*, *Theodotion* et alii, quorum nomina vulgo ignorantur. Itaque, qui tales gloſſas con-

Digitized by Google

ſarcinarunt, varias illorum interpretationes ita compoſuerunt, ut unam alterius explicationem eſſe declararent. Atque eandem fuiſſe mentem et conſuetudinem veterum eccleſiae doctorum, qui in libros ſacros commentaria ſcripſere, perſuaſit mihi locus *Gregorii Nyſſeni*, qui in Commentario ad Exodi XXV, 23. *παρεκάλεσας*, inquit, *τουτέστι διεβάστασας, οὕτω γὰρ ὁ Σύμμαχος διερμηνεύει*: quanquam haec explicatio in hunc tantum locum cadere videtur, in quo magis ſenſus verbi hebraici, quam graeci *παρακαλεῖν* ſpectatur, quod profecto, extra talem nexum, non poteſt vim *τοῦ διαβαστάζειν* habere. Iam vero, eius generis cum multa ſint gloſſae ſacrae, quaedam exempla, eaque maxime perſpicua, recenſuiſſe ſufficiet. Tale eſt in illa gloſſa: *θραῦσμα. πληγή*, quam refero ad Exod. XII, 13. ubi *Aquila* hebr. נגף vertit *θραῦσμα* et *οἱ ό πληγή*. vid. Hexapla Orig.

Item in hac: *τενοντώσεις. νωτοκοπήσεις. ἀποκτενεῖς*, quae ex *Aq. Symm.* et *Theodot.* verſionibus ad Exodi XIII, 13. compoſita eſt: *οἱ ό* ibi habent *λυτρώσῃ*. Hinc etiam corrigendam putem gloſſam, in qua probabiliter explicanda interpretes valde ſe torſerunt. Haec eſt: *τράφος. τάφος*. Ego legerim: *τραφεὶς. ταφεὶς*, ut pertineret ad varios interpretes loci Geneſ. XV, 15. ubi *οἱ ό*: *σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, τραφεὶς ἐν γήρᾳ καλῷ*. In hebr. vero eſt תקבר *ſepelieris*. Quare rectius h. l. *Aquila* et *Symm.* verterunt: *ταφείς*. Unde gloſſa, quae magis in correctione, quam explicatione verſatur. Lectionem tamen *τῶν ό*, quamvis falſam, ſecuti ſunt plures veterum; cf. *Philo* Qu. Rer. div. haer. p. 512. et ibi *Mangey*. Reperi adeo gloſſam, quae conſarcinata videtur e variis lectionibus Codicum *Theodoreti* ad Pſalm. LXXXVII, 7. ubi *Symm.* *ἐμοὶ ἐπέβρισεν ὁ θυμός σου*. Sed alius Codex *Symmacho* tribuit *ἐπεβάρησεν*, alius *ἐπεισφέρησεν*. Hinc gloſſa:

gloſſa: ἐπέβϱισεν. ἐπεβαϱησεν. Huc pertinere etiam videtur genus gloſſarum hinc ortum, quod unum idemque verbum hebr. in variis locis varie verterunt interpretes, ut ἐξȣδένωσας.

§. VII.

Uſus gloſſarum huius generis.

Hae tamen gloſſae tum demum uſum aliquem habent, cum difficilior, et minus obvia vox unius interpretis, faciliori alterius explicatur. Quodſi enim alter interpres vocem hebraicam falſo, alter recte vertit, non poteſt huius verſio illius explicatio eſſe, ſed magis correctio, quam gloſſa appellanda erit. Caeterum tales gloſſas fere ſemper ex ipſis Hexaplis Origenis deſcriptas eſſe, multis exemplis edoctus mihi perſuaſi; quamvis et veteres Interpretes Origene priores illas interpretum verſiones paſſim ita componere ſolent, ut ex his depromtae exiſtimari poſſint.

§. VIII.

E commentatoribus Script. Sacr.

1) *Gloſſae Etymologicae.*

Sequuntur caeteri interpretes, qui in libros ſacros Vet. et Nov. Teſtam. commentati ſunt, in quibus largi gloſſarum illarum fontes latent. Atque in his excutiendis intellexi, quam verum illud eſſet, quod olim *Erneſti* monuit, (in Diſſertat. de uſu Gloſſariorum graec.) neceſſe eſſe, ut, qui gloſſis *Heſychii* cum fructu uti velit, is Theologorum veterum inprimis graecorum ſcripta perſcrutetur. Evolventi enim mihi principum Theologorum, ut *Theodoreti*, *Oecumenii*, *Baſilii M. Cyrilli* et *Clementis Alexandr. Athanaſii*, aliorumque, quorum fragmenta in Catenis Patrum exhibentur, Scripta et Commentaria, contigit, ut quamplurimas gloſſas, quas

quas ſacras eſſe ſcirem, ſive iisdem, ſive leviter mutatis verbis reperirem; cuius quidem rei fidem ipſe libellus faciet. Illud ego quidem ſentio, ſi illi fontes ſunt gloſſarum ſacrarum, exinde cogi, quod bene notavit S. R. Doederlein in Biblioth. theol. Vol. II. p. 638. Heſychium poſt illos, hoc eſt, ſatis ſero vixiſſe. Sed tamen non poſſum mihi perſuadere, Theologos illos ex Heſychio hauſiſſe. Itaque, ſi quem illud offendit, is gloſſas illas ſacras ab ſeriore auctore inſertas exiſtimabit. Duo autem genera ſunt gloſſarum ex illis Veterum ſcriptis hauſtarum. Primum eſt earum, quas *Etymologicas* dixeris; in quibus voces hebraicae ſecundum etymologiam graece explicatae ſunt, idque omnium ineptiſſimum, quia maximam partem *falſis*, partim *arbitrariis*, partim *myſticis* tantum explicationibus continetur, in quibus excutiendis iudicandisque opera miſere perditur.

Falſae illae ſunt gloſſae, in quibus gloſſema non convenit notioni ſ. verae etymologiae vocis explicandae; ut ſi ἄβελ explicatur πένθος, et νεφθαλείμ. πλατυσμός. vid. quae ad utramque gloſſam in ipſo libello diſputata ſunt. Caeterum id interpretandi vitium ortum fuiſſe videtur ex inſcitia linguae hebraeae, quam multi veterum habuerunt, ut de Euſebio inprimis docuit Montefalcon. Collect. nov. Pattr. gr. Praeliminar. pag. 9. et de Epiphanio Petavius in Annott. ad Epiph. pag. 8.

Arbitrarias gloſſas eas dico, in quibus vocis alicuius non certa et quaſi fixa explicatio eſt, ſed variae adduntur eiusdem vocis aliae ſignificationes, prouti quisque ſibi radicem finxit, unde vocem illam enatam crederet. Hinc ſaepenumero factum eſt, ut unius eiusdemque vocis plane diverſae interpretationes ponerentur, quae non niſi ex tali arbitraria derivatione explicari poſſunt. Quibus quidem gloſſis nihil eſt abſurdius.

Talis

Digitized by Google

Talis eſt illa: Ἰωνᾶς. ἑρμηνεύεται, ὑψίϛȣ. πονȣ̃ντος. ἢ περιϛερά.

Non utiliores his, imo ineptiores ſunt *myſticae* gloſſae; quarum indolem quum omnibus notam exiſtimem, qui vel obiter inſpexerunt Veterum Patrum commentaria, ſufficiet contuliſſe, quae diſputata ſunt ad gloſſam hanc: Μωάβ, λέβης τῆς ἐλπίδος. ὅλων ἐθνῶν τὸ σύϛημα διὰ τῆς τȣ̃ Μωάβ προσηγορίας αἰνίττεται. θυσία ἀληθινὴ, τῷ πυρὶ τȣ̃ Θεȣ̃ πνεύματος θερμαινομένη. it. ἀπϕῶ.

Caeterum gloſſae illae etymologicae maxime depromtae videntur ex Nominum hebraeorum explicationibus, quales ad calcem plurium *Hieronymi* editionum veterum exſtant, a quibus fere nunquam diſcrepant. Deinde multum etiam in eo genere praeſtiterunt *Philo*, *Ioſephus*, *Euſebius* in libro de mutatione Nominum, *Baſilius M.* inprimis etiam *Cyrillus Alex.* etc. qui omnes iſtis vocum hebraearum explicationibus plus iuſto tribuiſſe videntur. cf. *Alberti* Praefat. Heſych. pag. 3. et Montefalcon. Praelim. ad Collect. Patr. graec. pag. 9. ubi has illius explicandi moris cauſas nominat. „Iudaei, inquit, illo tempore perpetuo obganniverunt, et ex detortis ſcripturae ſententiis Chriſtiana dogmata traduxerunt. Hinc ergo ſcriptores Eccleſ. ut petulanti et protervo generi occurrerent, omnia ad Chriſtum et ad Chriſti Eccleſiam referebant.“ Atque ingenue fateor, cum tales gloſſas (quarum non exiguus numerus in Gloſſario Heſychiano eſt) apud *Heſychium* reperirem, me fere deflexiſſe in opinionem, quam *Bentleius* inprimis defendit, gloſſas ſacras, quas dicunt, non *Heſychium* ipſum auctorem habere, ſed ab incertis interpolatas, textuique Heſychiano male inſertas eſſe. Cogitanti enim mihi de illa *Heſychii* elegantia, cuius certiſſima in caeteris gloſſis non ſacris indicia ſunt, plane fieri non potuiſſe videbatur, ut illas praeſertim gloſſarum etymologicarum

gicarum quiſquilias cum his coniungeret. Verum eandem hanc Heſychii elegantiam non poſſe illud efficere, ut gloſſas ſacras, quae vocantur, ab illo profectas vel inſertas fuiſſe, plane abſurdum exiſtimemus, duae inprimis cauſae mihi perſuaſerunt. Nam primum, quum et Theodoretum et Chryſoſtomum, ut his utar, quos in interpretando ſumma elegantia et doctrina uſos eſſe nemo negabit, tamen videamus ſaepiſſime interpretationibus etymologicis, quales ſupra deſcripſi, indulgere, quis idem ab Heſychii ingenio prorſus alienum fuiſſe affirmaverit? ut illud taceam, non raro vel hodie reperiri, qui, cum neminem habeant, in interpretandis ſcriptoribus profanis ſibi parem, facile ab omnibus ſuperantur, quando ad libros ſacros explicandos acceſſerint. Deinde conſtat, longe maximum numerum eſſe illarum gloſſarum ſacrarum, quarum utiliſſimus uſus ad interpretationem Librr. Sacr. eſſe poſſit, quaeque adeo *Heſychio* non indignae eſſe videantur. Cum vero neceſſe eſſet, ut et ipſis gloſſis etymol. explicandis levem ſaltem operam navarem, ſubinde etiam contigit, ut nonnullas ab interpretibus falſo, vel non intellectas, emendare poſſem, ut factum eſt in gloſſa hac: χαρά. ὀργή. ὀργίλος, ubi vid. quae in notis dicta ſunt.

§. IX.

2) *Gloſſae Grammaticae.*

Alterum multo utilius genus gloſſarum, quas ex Commentariis veterum Theologorum hauſtas dixi, illud eſt, quod grammaticum dixeris, quoniam explicationes verborum non ex etymologia, ſed ex uſu loquendi contextuque orationis ortas exhibet, eſtque earum gloſſarum inprimis magnus numerus. Utilitas autem ex eo patet, quod maxima earum pars ex optimis interpretibus, ut *Chryſoſtomo*, *Oecumenio*, *Theodoreto*, *Theophylacto* etc. deſumta eſt. Maximam partem dico; nam

nam et ſunt multae, quarum fontes etiamnum ignorantur, quamvis ſatis luculentum eſt, ad gloſſas ſacras illas pertinere. Ac, ſi illas excipias, quae forte ex ſcriptis veterum Theologorum deperditis depromtae ſunt, caeteras omnes deprehendi poſſe arbitror, ſi omnes omnium Veterum latebras excutere vel unius hominis, vel operae pretium eſſet. Deinde cum illarum gloſſarum ſatis magnus ſit numerus, fieri facile non poteſt, ut hoc loco exemplis utar. Maiorem utilitatem habebit illud, quod de recto uſu huius generis gloſſarum obſervari poteſt, praeſertim cum ſummos viros in ea re iudicium praecipitaſſe ſaepius intellexi.

§. X.

Cautiones circa uſum gloſſarum ſacrarum.

Primum igitur illud videbimus, quod in omni literarum genere tenendum eſt, ut cum iudicio ad illas gloſſas accedamus, ne *Heſychii* auctoritate capti, ſenſum verbi aut phraſeos illum, quem gloſſae fundunt, ſemper et ubique optimum certiſſimumque eſſe opinemur. Sunt enim illae, uti dixi, maxime ex iis interpretibus veteribus excerptae, qui, quamvis ſumma doctrina inſtructi, tamen ſaepenumero in vero verborum ſenſu conſtituendo errarunt. Accedit negligentia quaedam gloſſatoris, qui in multis verbis graecum modo textum inſpexiſſe, eumque ſine collatione textus hebraei explicaſſe videtur; unde falſae explicationes ortae. Illud factum eſt inprimis in iis locis, ubi aliud in graecis, aliud erat in hebraicis, ut in v. φυϱμὸν. Deinde ſumma inprimis cautio habenda eſt, ne 1) vel iis gloſſis multum tribuamus ad interpretandum praeſidii, quae num ad ſcripturae ſacrae, an profani alicuius auctoris locum ſpectent, non ſatis certo ſcimus, neve 2) gloſſas non ſacras ad voces vel phraſes Script. Sacrae explicandas temere uſurpemus. Prioris generis exempla ſunt

in

Digitized by Google

in vv. ζηλωτός, et ἐκόπασεν, et διχοτομία. In poſteriori genere inprimis ſaepe verſari *Wetſtenium* cognovi. Is enim, dum multa congerere ſtudet ex graecis ſcriptoribus, quae ad vocem vel phraſin graecam Nov. Teſt. illuſtrandam faciant, ſine diſcrimine omnes gloſſas *Heſychii* laudat, cum ſimiles voces in illis explicantur, nec plane contraria eſt explicatio loco illi, quem tractat. Scient hoc, qui evolvere eius notas ad Nov. Teſt. velint. Huc et alibi dixi pertinere Bielium, qui in Theſ. philol. quicquid ſimile eſt in Heſychio, ad voces explicandas promiſcue contulit. Ineptum exemplum inprimis eſt ad v. κατόχιμοι.

Denique cavendum eſt, ne gloſſis ſacris ad criſin Veteris vel Novi Teſt. temere utamur. In iis enim gloſſis, quae videri poſſint talem uſum habere, verendum eſt, ne memoriae lapſus vel arbitrariam mutationem pro varietate lectionis vera accipiamus. Utar exemplo *Suidae*, cuius in hoc genere par ratio eſt. Is habet gloſſam: ξένος. καὶ ὁ ξενοδόχος. ὁ Ἀπόστολος. ἀσπάζεται ὑμᾶς ξένος ὁ φίλος μου. In promtu eſt reſpici ad Paulum Rom. XVI, 23. ſed ibi legitur hoc: ἀσπ. ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου. Ergo ſine dubio *Suidas*, vel quisquis auctor fuerit illius gloſſae, ex memoria Apoſtoli verba poſuit, unde profecto varia lectio hauriri non poteſt. Aliud ſimile exemplum e Suida depromtum vid. ad vv. ἐπιλείψει, et ὀψώνιον. In Heſychio tamen talia exempla nondum adhuc reperire potui, quippe qui rariſſime ipſa verba ſcriptorum adpoſuit.

A. Ἄβελ.

Digitized by Google

A.

῞Αβελ. πένθος.

ἅβρα. δέλη. παλλακή.

ἅβραι. νέαι, δέλαι.

ἀβραάμ.

ἅβελ] Si nomen Abeli fratris Caini explicare voluit grammaticus, erravit. Nam illud potius ſcribitur הבל *vanitas*. Secutus fortaſſe eſt Ioſephum Antiq. Iud. I, 2. §. 1. ἀβέλος σημαίνει πένθος; ubi tamen ἐδὲν pro πένθος veterem interpretem legiſſe Havercampus ſuſpicatur. Et ſic τὸ הבל verterunt οἱ ό Eſ. 49, 4. εἰς ἐδὲν. Nec defendere illud poteſt, quod Tychſenius in Tentam. de Var. Cod. hebr. etc. p. 131. dicit illum in Codice hebr. graeco legiſſe ἅβελ et de voce אבל cogitaſſe. Caeterum etiam apud Euſeb. Praep. Evang. XI, 6. ἅβελ ἑρμηνέυεται πένθος. cf. Philo de migr. Abrah. p. 447. Utrumque coniunxit Hieronymus libr. nom. hebr. *Abel*, luctus vel vanitas. Profecto igitur per errorem illi confuderunt nomen hebr. urbis אבל ἀβὲλ *luctus* 2 Sam. 20, 18. Neque hunc locum animadverterat Albertus.

ἅβρα] Sic eſt Iudith 8, 33. ubi ἅβρα et de *ſerva* et de *pellice* accipi poteſt, quia ſaepe utrumque fuit coniunctum. vid. Biel. Theſ. phil.

ἅβραι] Sic diſtinguendam gloſſam cenſeo. Nam reſpicitur ſine dubio ad Gen. 24, 61. ubi Aq. παιδίσκαι. Sym. κοράσια, et Exod. 2, 5. hebt. נערתי αἱ νέαι. Sed δέλαι forte ideo verterunt, quod confuderunt cum עברה *ſerva*, et pro Daleth legerunt Reſch, unde vox graeca ἅβρα, ut ſupra ἅβρα. δέλη. v. Exod. 21, 7. cf. St. le Moyne Var. Sacr. T. II. p. 287.

Digitized by Google

ἀβϱάμ. πεϱάτης. ἡ πατὴϱ μετέωϱος. Ἀβϱαὰμ δὲ, πατὴϱ πολλῶν ἐθνῶν.

ἄβυσσος. πέϱας ἐκ ἔσχεν. ὕδατα ἄπειϱα. ἀκατάληπτα.

ἀγα-

ἀβϱάμ] Coniunxit gloſſator varias illius vocis explicationes, prouti a variis interpretibus diverſam etymologiam ſequentibus ortae eſſent. Sic περάτην verterat, qui τὸ עבר in mente habebat, ſive etiam deceptus erat interpretibus graecis, qui Geneſ. 14, 13. Abrahamum τὸν περάτην vocant. vid. Monteſalc. in Hex. Orig. ad h. l. Illam verſionem τῶν ό reprehendere etiam Theodoretus videtur ad Geneſ. l. c. cum dicit: ἐλθὼν τις, φησὶν, ἀνήγγειλε τῷ Ἀβραὰμ τῷ περάτῃ· τῦτο δὲ παρὰ τῷ Ἑβραίῳ κείμενον εὗρον Ἑβρεῖ. τὸ δὲ Ἑβρεῖ ἐξελληνιζόμενον Ἑβραῖος γίνεται. — πατὴρ μετέωρος dicitur rectius ab אב et רם, quo modo explicant Clemens Al. Strom. Lib. V. p. 648 et Philo libr. de Abrah. p. 13. Tom. II. ubi eam denominationem ſic explicat: ὁ ἀστρολογικὸς καὶ μετεωρολογικὸς, ὡς ἄν τις πατὴρ ἐγγόνων ἐπιμεληθείη. cf. Philo libr. de Gigant. p. 271. De ultima explicatione vid. Geneſ. 11. Clemens Alex. et Philo l. c. τὸ ἀβραὰμ explicant πατὴρ ἐκλεκτὸς ἤχυς quaſi אב בחר המה quam vocis notationem reſpexiſſe auctorem Ep. ad Hebr. 11, 8. Mangey ad loc. laud. Philonis exiſtimat. cf. Niceph. Caten. in Octat. T. I. p. 221. et Suiceri Theſ.

ἄβυσσος] Albertus pro ἔσχεν legendum cenſet ἔχων. Sine dubio prior explicatio pertinet ad locum veteris ſcriptoris, ubi adiective ponitur pro ἀπέραντος, ut πλῦτος ἄβυσσος. — Pro *mari*, ſ. *aqua profunda* in Sacr. ſcript. ſaepius. Vid. Iobi 28, 14. ubi permutatur cum θάλασσα. Simile quid de ea voce habet Baſil. M. Homil. II. in Hexaëm. p. 21. ἀβύσσυ δὲ ἔννοια τίς; ὕδωρ πολὺ δυσέφικτον ἔχον ἑαυτῦ τὸ πέρας ἐπὶ τὸ κάτω. Symm. etiam ad Ion. 2, 6. hebr. תהום vertit ἀπέραντος, uti docuit Cel. Fiſcherus in Prol. de Verſſ. gr. V. T. etc. p. 23. — In explicatione ultima putem gloſſatorem ante oculos habuiſſe locum Pſalmi 35, 6. τὰ κρίματά σῦ ἄβυσσος πολλή. i. e. ἀκατάληπτα, ut et vett. interpretes explicarunt. Sic in

Caten.

Digitized by Google

ἀγαπητὸν. μονογενῆ. κεχαριςμένον.
ἄγγαρος. ἐργάτης. ἀχθοφόρος. ἡ λέξις δὲ περσική. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς ἐκ διαδοχῆς βασιλικοὺς γραμματοφόρους.
ἁγιάσατε. κηρύξατε.
ἁγιάσει. διαφυλάξει.

Caten. Pſalm. ad h. l. Anonym. explicat: τῶν τοῦ Θεοῦ κριμάτων τὸ ἀκατάληπτον. Eodem modo Athanaſ. Comment. in Pſ. 17, 23. cf. Suiceri Theſ.

ἀγαπητὸν] Sic οἱ ό hebr. יחיד et μονογενῆ et ἀγαπητὸν vertunt promiſcue. Geneſ. 22, 2. Jerem. 6, 26. Amos 8, 10. Zach. 12, 10. cf. varr. lectt. ad Iud. 11, 34. Hinc illae voces et in N. T. permutantur, ubi Ieſus mox υἱὸς ἀγαπητὸς, mox μονογενὴς dicitur. Eodem modo etiam Suidas. Caeterum dubium eſt, annon ad Homerum reſpiciat gloſſa, cui Aſtyanax, Hectoris filius ἀγαπητὸς dicitur Il. 2. Ibi vero interpres explicat μονογενῆ. Etiam Phavorin. exempla ex Homero et Heſiodo adfert. vid. Suiceri Theſ. et Henr. Heiſen Diſſert. in Oelrichii Collect. Opuſc. phil. T. I.

ἄγγαρος] cf. Matth. 5, 4. ubi τὸ ἀγγαρεύειν notat: cogere aliquem ad aliquid portandum vel ad currendum et conficiendum iter cum onere impoſito, coll. Cap. 27, 32. Vulg. *angariare*, quod defendit Alber. Gentilis in diſſ. de latinit. Vet. Bibl. verſ. p. 4. et locum Irenaei laudat, qui idem habeat. cf. Meurſii Obſervatt. crit. et Salmaſ. de foen. trapez. p. 275. Chryſoſt. ad Matth. l. c. τὸ ἀγγαρεῦσαι ἐςὶ τὸ ἀδίκως ἑλκῦσαι καὶ ἄνευ λόγου τινός.

ἁγιάσατε] Ioel. 1, 14. ubi utraque vox eſt in membris parallelis. cf. 1 Petr. 3, 15. et Ieſ. 8, 13. Phavorin. addit: προευτρεπίσατε.

ἁγιάσει] Prov. 20, 25. Num. 6, 11. in quo loco pro ἡγιάσθη legitur διαφυλάξει. Ergo forte qui hanc gloſſam conſarcinabat, ſynonyma illa eſſe putabat.

Digitized by Google

ἄγιον. τ8͂ ἄγνȣ τὸ σπέρμα.
ἀγκύλας. ὀγκίνας, σκεύη. ἢ χαλεπάς.
ἄγξαι. χαλινῶσαι.
ἄγονος. ἄτεκνος, ἄκαρπος, ἄσπορος.
ἀγὸρ. ἀετός.

ἀγγι-

ἄγιον] Theologus quidam in Codice Alberti adſcripſerat, Heſychium reſpexiſſe ad Lucae 1, 35. Sed Albertus putat tum legi debere τῆς ἀγνῆς *caſtae*, ſcil. virginis Deiparae. Decepti omnino ſunt, qui de gloſſa ſacra cogitabant. Scribe τȣ͂ ἄγνȣ τὸ σπέρμα, *ſemen agni*, qui eſt frutex huius nominis et dicitur *agnus caſtus*, ſ. *arbor caſtifica*. Ergo aliquis eius ſemen dixit τὸ ἄγιον. De illo vid. Dioſcorid. Lib. I, 26. et Henr. Valeſ. not. ad Methodii Conviv. Virg. in Tom. II. Opp. Hippolyti p. 115. ed. Fabric. — Theodoretus ad Levit. 23, 40. τὸν ἄγνον vocat σωφροσύνης δηλωτικὸν καὶ ἡδονῆς σβεστικόν. Φασὶ γὰρ αὐτὸν καὶ ἐσθιόμενον καὶ ὑποστρωννύμενον σβεννύναι τὴν φλόγα τῶν ἡδονῶν. cf. Phavorin.

ἀγκύλας] Exod. 26, 4. ἀγκύλας ὑακινθίνας etc. Pro χαλεπὰς Palmerius corrigebat κάλπας, quae eſt vaſis ſpecies. Sed recte id reiecit Albertus pro adiectivo habens ab ἀγκύλος *durus, difficilis*. Nam et mox Heſych. ἀγκύλον. σκολιόν. στρεβλόν.

ἄγξαι] Pſ. 37, 9. ἐν χαλινῷ ἄγξαι, hoc eſt, χαλινῶσαι. vid. Suicerus in Theſ. Scilicet ſine addita vel ſubintellecta voce ἐν χαλινῷ verbum ἄγξαι ſolum non facile poſſit illum ſenſum habere.

ἄγονος] Exod. 23, 26. ȣ̓κ ἔσαι ἄγονος, ubi Compl. ἄτεκνος, ȣ̓δὲ ἄγονος.

ἀγὸρ] Suſpicio eſt id factum eſſe ad hebr. עגור, quamvis id vulgo non *aquilam* notat. Sic Eſ. 38, 14. כסוס עגור vertunt: *ſicut grus et hirundo*. Aq. ὡς ἵππος ἀγὼρ. Theod. ὡς χελιδὼν ἀγώρ. Sed Bochartus demonſtravit in Hieroz. P. III. lib. I. cap. 10. *gruem* denotari et fortaſſe Heſychium ſcripſiſſe ἀγὸρ. γέρανος. Phavorin. ἀγὸρ. ἀετός. Κύπριοι. Incerta ſunt, quaecunque de avium notione proferri poſſunt.

Digitized by Google

ἀγγιϛεύουσα. ἐγγὺς οὖσα πρός τι γένος.

ἀγγιϛεύς. συγγενής.

ἀδά. ἡδονή. πηγή.

ἀδάμα. παρθενικὴ γῆ.

ἀγγιϛεύουσα] Non ſatis perſpicua gloſſa eſt, ſi, ut videtur, pertinet ad Num. 38, 8. θυγάτηρ ἀγχιϛεύουσα κληρονομίαν, *filia, quae iure cognationis haeres eſt.*

ἀγγιϛεύς] Vox exſtat Ruth. 3, 9. 12. etc. 2 Reg. 14, 11. Incertus interpres ad locum Ruth in Catena Niceph. Octat. T. II. p. 270. expl. ὁ ἐγγύτατος τῷ γένει.

ἀδά] Duo ſunt loca, quae huc pertinere videntur. Ioſ. 19, 21 En-hadda i. e. *fons Hadda*; vel Geneſ. 2, 6. ubi אד a τοῖς ό redditur πηγή. Quod ἡδονὴ vertitur, Albertus repetendum cenſet ab חדוה Chald. חדא *laetari.* hebr. חדה. Kuſtero placuit conferri hebr. עדן quod *voluptatem* notet. Unde graecas voces ἅδος, ἅδονα et ἡδονὴ originem ducere. cf. Geneſ. 2, 15. et Celeb. Scharfenberg in Animadv. ad Montefalc. Hexapla Orig. p. 1. Alia habet Semlerus in Notitia Lex. Heſych. p. 43.

ἀδάμα] Veroſimillimum eſt, quod Fullerus tradit in Miſcell. Sacr. Lib. IV. c. 20. reſpici ad vocem hebr. אדמה quae ſignificat *terram rubram*, quam vim cum uno vocabulo exprimi non poſſe cenſuiſſet Theodotion, aliquando repoſuiſſe nomen *Adama*, ut et οἱ ό Eſ. 15, 9. et Heſychium illud mutuaſſe a Procopio, qui ad Eſ. l. c. ita: ἀδάμα σημαίνει τὴν γῆν παρθενικήν, ἀφ' ἧς Ἀδὰμ ἐπλάσθη. Similis terrae ſpecies eſt etiam Chymicis celebrata, quae ab illa vi recenti et nondum uſurpata dici ſolet: *Jungfererde.* Fulleri rationem probat Weſſeling. in Miſc. Obſ. IV, 1. p. 125. ubi docet illam Heſychii gloſſam derivatam eſſe ex Baſilii M. Comment. in Eſ. 16. pag. 1112. qui eadem quae Procopius verba habet, ſed ultima ita: ἀφ' ἧς ἐγένετο τὸ σῶμα τοῦ Ἀδάμ. Conſentit Ioſephus Ant. Iud. I, 1. §. 2. ὁ δὲ ἄνθρωπος οὗτος Ἀδάμος ἐκλήθη. σημαίνει δὲ τοῦτο κατὰ γλῶτταν τὴν E.βραίων, πυῤῥός, ἐπειδήπερ ἀπὸ τῆς πυῤῥᾶς γῆς ἐγεγόνει. τοιαύτη γὰρ ἐϛὶν ἡ παρθένος γῆ καὶ ἀληθινή. Havercamp. ad h. l. con-

fer-

ἀδημονῶν. ἀγωνιῶν.

ἀδιάκριτον. μὴ ἔχοντα διάκρισιν.

ἀδίκους. τοὺς ἄνευ βλάβης ἀδίκους.

ἀδόκιμον. πονηρὸν, ἀπόβλητον, ἄχρηστον.

ἀδολεσχεῖ. φλυαρεῖ, μακρολογεῖ.

ἁδροί. πλούσιοι.

ἁδρὸς.

fert phraſes has: *Virgo terra*, apud Tertull. *uvae virgines*, et *charta virgo* apud Horatium et Martialem. Mangey ad Philonis Legg. alleg. Lib. I. p. 62. reponendum cenſebat apud Heſychium ἐρυθρὰ γῆ, ut Hieron. de nom. hebr. *Adam*, homo, vel terra rubra, et in fragm. graeco: Ἀδὰμ, ἡ γῆ ἐρυθρά. Lex. Orig. p. 182. Ἀδὰμ· γηγενὴς ἄνθρωπος, ἡ ἐρυθρά. Sed tamen in eodem illo fragmento legitur: Ἀδὰμ. γῆ παρθένος, ἡ γῆ αἱματώδης. cf. Niceph. Cat. in Octat. T. I. p. 120. 1289 et 1291.

ἀδημονῶν] Sic Symm. Pſalm. 115, 2. cf. Phil. 2, 26. ubi idem. vid. Bielius in Theſ. phil.

ἀδιάκριτον] Poſſunt his explicari verba Apoſt. Iacobi 3, 17. vid. in voce διάκρισις. Abreſch quoque laudat Prov. 25, 2.

ἀδίκους] Forte gloſſa reſpexit ad Matth. 5, 45. ut mitigaretur illud, quod Deus dicitur pati, ut ſol ſplendeat ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

ἀδόκιμον] Rom. 1, 28. παρέδωκαν εἰς ἀδόκιμον νοῦν.

ἀδολεσχεῖ] Forte legendum ἀδολέσχει. μακρολόγει. ex Sirac. 7, 14. aut 35, 10. quibus locis plane convenit gloſſema. Caeterum idem verbum in aliis locis Script. S. etiam dicitur bono ſenſu de *continua meditatione* et *precatione*, ut ex veteribus inprimis Didymus docuit ad Pſalm. 76, 4. in Cat. Patr. — cf. Phavorin.

ἁδροί] Sic apud Iob. 29, 9. hebr. שרים. Interpretes ap. Orig. οἱ ἄρχοντες. Et 4 Reg. 10, 6. ἁδροὶ τῆς πόλεως. hebr. גדולים. Eſ. 34, 7. ἁδροὶ vertunt hebr. ראם *unicornes*, qui tropice dicuntur pro potentibus et magnis, ut in eodem loco κριοὶ καὶ ταῦροι.

Digitized by Google

ἁδρός. μέγας. πλούσιος.

ἄδωνις. δεσπότης. ὑπὸ Φοινίκων.

ἄζυμα. τὰ ἄνευ παλαιᾶς ζύμης.

ἄζωτος. ἔθνος Συρίας, καὶ πόλις.

ἀθετεῖ. ἀτιμάζει. ῥιπτάζεται.

ἀθυμῶν. λυπούμενος.

αἰαῖ ἄσας. οἴμοι, οἴμοι.

αἰδήμονα. αἰδέσιμον.

αἰθάλη. σποδός. τὸ ἐκ καμίνου μέλαν.

ἁδρὸς] Ierem. 5, 5. ubi Chryſoſt. expl. *τοὺς μεγιστᾶνας καὶ τοὺς βασιλεῖς* in Comment. Ghisler. p. 941. Iob. 29, 9. hebr. גדול et שׂר.

ἄδωνις] ex nomine hebr. אדון *dominus*. Sic Ezech. 30, 22. *οἱ ὁ κύριος* et ed. Compl. *ἀδωναΐ*.

ἄζυμα] Videtur in mente habuiſſe locum Pauli 1 Cor. 5, 7. quia ibi de *παλαιᾷ ζύμῃ*. vid. ad h. l. Theodoretus. In Phavorin. additur: *ὃ καλεῖται προζύμη*.

ἄζωτος] Huius urbis et incolarum non uno in loco Script. S. mentio fit. Sed incolae dicuntur *ἀζώτιοι* 1 Sam. 5, 3. Nehem. 13, 23. 24. Unde et Heinſius voluit legi *ἀζώτιος*. Urbs vero *ἄζωτος* 1 Sam. 5, 1. Permutavit gloſſator utrumque verbum ob ſimilitudinem, ut vox *ἄζωτος* ad ultimum gloſſema proprie pertineat.

ἀθετεῖ] Sic 1 Theſſal. 4, 8. Luc. 10, 16. et alibi. Eſt etiam *ἀθετεῖ* apud *τοὺς ὁ* Eſ. 21, 2. pro quo Symm. *ἀθετεῖται* quo forte pertinet alia Gloſſa Heſych. *ἀθετεῖται, καταφρονεῖται. ὑβρίζεται*. vid. Druſ. ad h. l.

ἀθυμῶν] Sic ſaepe ap. *τοὺς ὁ* et 1 Sam. 1, 7.

αἰαῖ ἄσας] Alberti confert hebr. אללי לי Iob. 10, 15. Mich. 7, 1. ubi *οἱ ὁ οἴμοι*, Bielius in Sched. MSS. natam eſſe vocem dicit ex hebr. אוי לי vel אוי נא לי quod *οἱ ὁ* Ierem. 45, 3. exponunt *οἴμοι οἴμοι*.

αἰδήμονα] 2 Macc. 15, 12.

αἰθάλη] Sic Exod. 9, 8. *αἰθάλη καμιναία*.

Digitized by Google

αἷμα. γένος, σπέρμα.

αἶνȣ. ἐπαίνȣ, ὕμνȣ.

αἱ πορεῖαί σȣ. αἱ ὁδοί σȣ.

αἱρετιεῖ με. προτιμοτέραν ἡγήσεταί με.

αἱρετιῶ. προσλαμβάνω, αἱρῶ αὐτȣ̀ς πρὸς ἐμαυτόν.

αἱρετώτεραι. καλλιώτεραι.

αἴσθησις. νόησις.

αἰσθητήρια. τὰ μέλη, δι' ὧν αἰσθανόμεθα.

αἰσχροκερδής. ἐπιθυμητὴς κακῶν.

αἰτῶν.

αἷμα] Act. 17, 26.

αἶνȣ] Heſychium reſpexiſſe Exod. 32, 18. coniicit Boſius in Prolegom. ad LXX et ibi legit αἶνȣ pro οἴνȣ. Sed Alberti ad v. αἶνον demonſtrat Homeri locum huc pertinere ex Odyſſ. φ. 110.

αἱ πορεῖαί σȣ] Reſp. Pſalm. 67, 24. Sic et Iacob. 1, 11. Sed in his αἱ ὁδοὶ tropice dicuntur de modo agendi, tractandive alterum, uti bene Theodoretus ad l. Pſalmi: τὰς πορείας τȣ̃ Θεȣ̃ τὰς οἰκονομίας καλεῖ. Unde infra Heſych. ὁδὸν τῆς εἰρήνης explicat τὴν κατὰ Θεὸν πολιτείαν. Theodoret. ad Habac. 3, 6. τὰς πορείας τὰ ἔργα καλεῖ.

αἱρετιεῖ] Ex Geneſ. 30, 20.

αἱρετιῶ] Malach. 3, 17. αἱρετιῶ αὐτȣ̀ς.

αἱρετώτεραι] Ex Prov. 16, 17.

αἴσθησις] Sic hebr. דעת verterunt οἱ ό αἴσθησιν. Proverb. 1, 4. 12, 1. et alibi. Prov. 10, 14. σοφοὶ κρύψȣσιν αἴσθησιν. Aq. γνῶσιν. Vulg. *ſcientiam.* Iungitur et αἴσθησις cum ἐπιγνώσει Phil. 1, 9.

αἰσθητήρια] Sine dubio reſpexit Hebr. 5, 14. Sic et legitur Ierem. 4, 19. Plane ita Damaſcenus de Fid. orth. Lib. II. Cap. 18. expl. τὰ ὄργανα, ἢ τὰ μέλη, δι' ὧν αἰσθανόμεθα. Sic et iisdem verbis Phavorin.

αἰσχροκερδής] Ad κακῶν Pricaeus addit κερδῶν in priori ep. ad Timoth. 3, 3. et ſubintelligit Albertus. Sic explicatio conveniet loco Pauli ad Timoth. et Tit. 1, 7.

Digitized by Google

αἰτῶν. ζητῶν, παρακαλῶν.

αἰχμαλωτίζοντα. εἰς δȣλείαν ἄγοντα μετὰ βίας.

αἱ ψελλίζȣσαι. αἱ ἀσήμως λαλȣ̃σαι.

ἀκαταμάχητον. ἀνίκητον, ἀνήττητον.

ἀκηδία. αἰσχύνη. ὕβρις.

ἀκηλίδωτον. ἄσπιλον, καθαρόν.

A 5 ἄκμα.

αἰτῶν] Matth. 7, 8. vid. Pricaeus.

αἰχμαλωτίζοντα] Rom. 7, 23. Gloſſae ad h. l. habent εἰς δȣλείαν ἄγοντα. vid. Gloſſar. Alberti in N. T. p. 101.

αἱ ψελλίζȣσαι] Ego hanc corrigo ex alia gloſſa: ψελλίζειν. ἀσχήμως λαλεῖν. et hoc quoque loco lego ἀσχήμως pro ἀσήμως. Nempe gloſſa pertinet ad Eſ. 29, 12. ſive 32, 4. γλῶσσαι αἱ ψελλίζȣσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην. in quo loco ψελλίζειν non eſt ſimpliciter *balbutire* ſed ad ſenſum potius: *male, contra decorum loqui.* Opponitur enim λαλεῖν εἰρήνην. Hinc et Theodoretus explicat: ἀντὶ τῆς βλασφημίας ὑμνῳδίαν προσφέρȣσιν, ex qua interpretatione ψελλίζειν idem eſt quod βλασφημεῖν. Dathius: *incondite loquentes.* Conſentit Euſebii Caeſ. ad locum Eſ. explicatio: αἱ τῶν πάλαι τὸν Θεὸν μὴ νοȣ́ντων, μηδὲ ὀρθὰ λαλȣ́ντων ἐθνῶν. Cyrillus Al. ad Eſ. 32. αἱ ψελλίζȣσαι, τȣτ' ἐςὶν, αἱ λαλεῖν ὀρθῶς μὴ εἰδεῖαι.

ἀκαταμάχητον] vid. Sap. 5, 20. et utitur voce Symm. Cantic. 8, 6. ubi οἱ ὁ δυσκαταγώνιςος.

ἀκηδία] Munkerus laudat locum ex Ieſ. 61, 3. ſed ibi πνεῦμα ἀκηδίας ex hebr. potius notat *animum triſtem.* Forte huc magis pertinet locus ex Sap. Sirach. 29, 6. ubi λόγοι ἀκηδίας videntur eſſe λόγοι ὕβρεως.

ἀκηλίδωτον] Maxime convenit Sap. Sal. 7, 26. ubi eſt ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον, et conferatur ibi contextus. it. Cap. 4, 9. Similiter Clemens Alex. Paedag. L. I. Cap. 2. In Phavor. add. ἀκήρατον. Sed non ſatis aptus eſt locus e Proverb. 25. 18. ubi ed. Vat. legit ἀκηλίδωτον, ſed Alex. ἀκιδωτὸν τόξευμα, hoc eſt, uti demonſtravit Bielius ad h. v. *ſagitta acuta.* Nam caeteri interpretes habent ἠκονημένον. Unde Suidas: ἀκιδωτὸν, τὸ ἔχον ἀκίδας.

Digitized by Google

ἄκμα. νηςεία. ἔνδεια.

ἀκμὴν. ἔτι.

ἀκόλαςον. ἀσελγὲς. ὑβριςικόν.

ἀκέσιος. ὁ μὴ θέλων. ἀπροαιρέτως.

ἀκρόδρυα. ἀρχὴ καρπῶν. καρποί.

ἀκροθίνιον. ἀπαρχὴ καρπῶν. ἢ σκῦλα, λαφύρων ἀπαρχαί.

ἀκροτόμῳ. ὀξυτάτῳ λίθῳ. ἢ ὑψηλῷ. καὶ σκληρῷ τέμνοντι.

ἀκύ-

ἄκμα] Sic 2 Macc. 1, 7. ubi iungitur voci θλίψις. In Phavor. idem.

ἀκμὴν] Ita vox commode verti poteſt Matth. 15, 16. An vos *adhuc* ſtupidi eſtis? vid. Suid.

ἀκόλαςον] Gloſſa facta ex membris parallelis loci Prov. 20, 1. ubi eſt: ἀκόλαςον οἶνος καὶ ὑβριςικὸν μέθη.

ἀκέσιος] Ad ultimum gloſſema ſupplendum ἀκεσίως, ut volunt Alb. et Kuſterus. Sic Levit. 4, 7. ἐὰν ἁμάρτῃ ἀκεσίως, ubi Aquila ἐν ἀγνοίᾳ et ſaepe alibi. Sed in Phavor. eſt ἀπροαίρετος, quae fortaſſe vera lectio eſt. Nam paullo ante in Heſychio ſimilis eſt gloſſa haec: ἀκέσιος. ὁ μὴ θέλων. καὶ ἀκεσίως, παρὰ προαίρεσιν.

ἀκρόδρυα] *cuiusvis arboris fructus.* Sic Cantic. 7, 13. πάντα ἀκρόδρυα νέα, cuiusvis generis primi et recentes fructus. Ita et Cyrill. MSS. ἀκρόδρυα explic. παντὸς φυτῦ καρπὸν ἐδώδιμον. Suid. ἀκρόδρυα. δενδρικοὶ καρποί. πάντες οἱ τῶν δένδρων καρποί.

ἀκροθίνιον] Sic ἀκροθίνια Hebr. 7, 4. nec aliter Phavorin. quamvis Oecumenius ad σκῦλα et λάφυρα refert. v. Suiceri Theſ.

ἀκροτόμῳ] Alberto, Kuſtero et Bielio videtur Heſychius reſpexiſſe locum Iobi 28, 9. ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινε χεῖρα αὐτῦ, quae Schultenſius vertit: *in glaberrimum ſilicem immittit manum ſuam.* Alibi additur λίθος ut 3 Reg. 6, 7. ſ. πέτρα Deut. 8, 15. Caeterum non erat, quod viri quidam

ἀκυρῶσαι. ψευδοποιῆσαι. καταργῆσαι.

ἀλάβαστρον. μυροθήκη. λίθος ψήφινος.

ἀλαλάξατε. ἀνυψώσατε τὴν φωνήν.

ἀλγηρά. λυπηρά.

ἀλεῖται. πηδήσει.

ἀληθής. δικαία. ἢ δίκαιος.

ἀλί-

quidam docti ſollicitarent ultima gloſſae verba: σκληρῷ τέμνοντι, cum ſenſus planus ſit: *lapidi, qui ob duritiem lapicidae negotium faceſſit.* Hinc Th. Reineſius in nota marg. volebat ſcribi τῷ τέμνοντι, ſine dubio ut ſenſus planior fieret. Illud τῷ additum etiam eſt in Phavor.

ἀκυρῶσαι] Transferri gloſſa poteſt ad varia loca N. T. ut Matth. 15, 16. Marc. 7, 13. Gal. 3, 17.

ἀλάβαστρον] Huc pertinent 2 Reg. 21, 13. Matth. 26, 7. Marc. 24, 3. Suid. expl. μυροθήκη λιθινός. In Lex. Cyrill. MS. Brem. exponitur λίθος ψήφινος ἢ μυροθήκη. παρὰ τῷ μὴ ἔχειν λαβήν, ut docet Bielius apud Albertum. vid. Mathaei Lectt. Moſq. Vol. I. p. 10. ubi Euthym. Zygab. Caten. ad Matth. 26. ἀλάβαστρον δέ ἐστιν εἶδος ἀγγείου μυροδόχου. Plura habet Suicerus in Theſ. cf. Caſaub. Exercit. Antibar. XIV, 16. Salmaſius de Hellen. p. 48. 53. Perizon. ad Aelian. XII, 18.

ἀλαλάξατε] Sopingius adfert locum Pſalmi 80, 1. ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ. uti paſſim alibi in Pſalmis. Deinde ἀνυψοῦν τὴν φωνὴν etiam ex mente hebraeorum, pro quo οἱ ὁ ſaepe ὑψοῦν τὴν φωνὴν i. e. βοᾶν. cf. Geneſ. 39, 15. 4 Reg. 19, 22. etc.

ἀλγηρά] Ierem. 10, 18. 30, 12.

ἀλεῖται] Eſ. 35, 6. ἀλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ χωλός, quae ipſa verba adſcripſit Phavorin. Hunc locum et Reineſius ad marg. Heſ. notavit.

ἀληθής] Sic Ioan. 8, 16. ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν. ex hebr. צדיק quod οἱ ὁ ſaepe vertunt ἀληθής Eſ. 41, 26. et ἀλήθεια pro δικαιοσύνη. 1 Cor. 13, 6. coll. Ioan. 3, 21. et Act. 10, 35. Sic Bielius ap. Albertum. Reineſius ad marg.

Digitized by Google

ἀλίσμοις καὶ ἀλίμοις. ξηροῖς τόποις.

ἀλισγηθῇ. συνεςιαθῇ.

ἀλισγημάτων. τῆς μεταλήψεως τῶν μιαρῶν θυσίων.

ἀλληγορούμενον. τροπολογούμενον. φυσιολογούμενον.

ἀλληλούϊα. αἶνος τῷ ὄντι Θεῷ. αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ἀλλότριος. πολέμιος. ξένος.

ἀλλο-

marg. haec poſuerat: ἀλήθεια et δικαιοσύνη eadem Hebraeis אמת τοῖς ὁ δικαιοσύνη. Daniel 8, 12. v. Heinſii Exercitt. ſ. p. 218.

ἀλίσμοις] Ad Ierem. 17, 6. reſpexiſſe Heſ. coniicit Biellius. cf. Theodoretus qui eodem modo intellexit. Ebr. חררים *ſiccitates*.

ἀλισγηθῇ] Sic legendum pro vulg. ἀλισγήθη. συνεςιάθη, non immerito cenſuit Heinſius. Nam reſpicitur Daniel. 1, 8. vid. Scharfenberg. Spec. Animadv. in Dan. p. 7.

ἀλισγημάτων] Ad locum Actor. 15, 20. reſpici in promtu eſt. Ibi eſt: ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων. Gloſſar. Alb. explicat: τῶν μεταλήψεων τῶν μιαροφαγίας. Suidas. ἀλ. τῶν μιασμάτων ἐκ μυσαρᾶς τῶν εἰδώλων θυσίας. vid. Heinſii Exercitationes ſ. ad h. l. p. 300.

ἀλληγορούμενον] Gal. 4, 24. Chryſ. et Theodor. ad h. l. explicat ἑτέρως νοούμενα. v. Alb. Gloſſ. N. T. p. 150.

ἀλληλούϊα] ex hebr. הללו יה de cuius vi et ſenſu prolixe Alberti ad h. l. Heſych. Graece ſic ſcribitur in libro Tobiae 13, 18. Ambo gloſſemata ſunt ex Euſebii Comment. in Pſalm. 104, 1. 2. Plura habet Suicerus in Theſ. cf. Auctar. Theodoreti a Garner. ed. Tom. V. Opp. p. 75. et Cyrill. Hier. Hiſt. Eccl. p. 330. ed. Milleſ.

ἀλλότριος] Prior explicatio πολέμιος, ſaepe locum habet apud τοὺς ὁ qui זרים verterunt ἀλλοτρίους, quaſi זרים *peregrinos* legerint. vid. Pſalm. 18, 13. ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου. Sic et Hebr. 11, 34. verba illa: παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων commode vertuntur: exercitus *hoſtium* fugarunt. Videtur enim in plerisque linguis

ea

ἀλλομένȣ. ἀεὶ ῥέοντος.
ἀλυκή. ἐὰν μὲν τὸ α δασύνηται, ἡ θάλασσα.
ἀλώσεται. ληφθήσεται. πολεμηθήσεται.
ἅλωσιν. φθόνον. πόρθησιν.
ἀμαλθείας κέρας. τὸ πάντων ἐπιτυγχάνειν.

ἀμα-

ea ratio fuiſſe, ut *peregrini* et *hoſtes* eodem verbo ſignificarentur. Et Cicero Offic. Lib. I, 12. tradit verbum *hoſtis* initio *peregrinum* denotaſſe. Unde alio loco Heſych. ξένοι. πολέμιοι. vid. Scaligerum ad Feſtum in *Hoſtis*. Sed haec obiter dicta ſunto. Nam partim ex Heſ. partim ex Phavorino patet, gloſſatores non tam ſcriptorem ſacrum quam Homerum ſpectaſſe, et quidem illud ἀλλότριος φώς.

ἀλλομένȣ] Reſpicit ſine dubio locum Ioh. 4, 14. πηγὴ ὕδατος ἀλλομένȣ εἰς ζωὴν αἰώνιον, quam totam phraſin explicare videtur gloſſator.

ἀλυκὴ] Vox eſt LXX interpretum. Ioſ. 15, 5. ἀλυκὴ θάλασσα. Geneſ. 14, 3. πάντες ȣ̓̃τοι συνεφώνησαν ἐπὶ τὴν φάραγγα τὴν ἀλυκὴν. αὕτη ἡ θάλασσα τῶν ἁλῶν. Deut. 3, 17. θαλάσσης ἀλυκῆς.

ἀλώσεται] Zachar. 14, 2. Eſ. 27, 3.

ἅλωσιν] Albertus adfert locum 2 Petr. 2, 12. ἄλογα ζῶα, γεγεννημένα εἰς ἅλωσιν καὶ φθορὰν, et coniicit pro φθόνον ſcripſiſſe Heſychium φθορὰν, vel ſaltem eo reſpexiſſe. Kuſterus vult φθόρον legi. Si quid corrigendum ſit, malim φόνον, vel φθορὰν, cum et alibi voces ſynonymicae in gloſſa poni ſoleant, ex eo loco, qui reſpicitur.

ἀμαλθείας] Illud occurrit apud τȣ̀ς ὁ Iob. 42, 14. ubi hebr. קרן הפוך in quo vertendo interpretes reſpexerunt ad fabulam ſuae aetatis de cornu Amaltheae formoſiſſimae cuiusdam feminae, in quo eius reconditae eſſent opes, unde *comparari omnia poſſent*, ſeu quod tale eſſet, ut illud habenti omnia bona ſponte contingerent. vid. Palaephati Incredib. 46. Hinc cornu Amaltheae pro cornu copiae dictum, et pro ſymbolo felicitatis uſurpatum eſt. Ergo οἱ ὁ ſenſum expreſſerunt, non voces hebraicas verterunt.

cf.

Digitized by Google

ἀμαράντινον. ἄσηπτον.

ἀμαυροῖ. ἀναιρεῖ. μαραίνει.

ἀμηδήτοις. σκυθρωποῖς.

ἀμέθυσος. λίθος.

ἄμοιρος. ἐκτὸς. ἄνευ.

ἀμφίασιν. σκέπην.

ἀμφιβολεῖς. ἁλιεῖς.

ἀμπλάκημα. ἁμάρτημα.

ἀμφι-

cf. Frid. Spanhem. Hiſt. Iobi Cap. 15. in Tom. II. Opp. p. 133. Olympiodorus ad h. l. prolixe narrat hiſtoriam illam et nominis rationem addit hanc: ὡς ἅπασι λοιπὸν πανταχόθεν τοῖς ἀγαθοῖς περιῤῥεόμενος. ὅτω τῆς Ἀμαλθείας τὸ κέρας εἰς παράςασιν εὐδαιμονίας παρείληπται. Caeterum in Phavor. legitur διὰ τὸ πάντων ἐπιτ.

ἀμαράντινον] 1 Petr. 5, 4. cf. 1, 4.

ἀμαυροῖ] Sapient. 4, 12.

ἀμηδήτοις] Sapient. 17, 4.

ἀμέθυσος] Sopingius legendum cenſebat ἀμέθυςος. Sed ſalva lectio eſſe poteſt, quam et Ioſephus ſequitur Lib. III, 6. in deſcriptione veſtis ſacerdot. quamvis οἱ ό Exod. 28, 19. ἀμέθυςος legunt.

ἄμοιρος] Reſpici ad Sapient. 2, 9. Bielius exiſtimat, ubi haec: μηδεὶς ἄμοιρος ἔςω τῆς ἡμετέρας ἀγερωχίας.

ἀμφίασιν] Iob. 22, 6. et 38, 9. Olympiodor. ἱμάτιον, ἐσθῆτα et in altero loco ἐθέμην ἀμφίασιν explicat περιεσκέπασα. Hinc ἀμφίασις erit σκέπη. Et Iob. 24, 7. explicat περιβόλαιον τὸ σκέπον.

ἀμφιβολεῖς] Hoc uno verbo οἱ ό reddunt hebraicam circumlocutionem *piſcatoris* Eſai. 19, 8. ubi vid. Procop.

ἀμπλάκημα] Ex verſ. τῶν ό Dan. 6, 4. πᾶν παράπτωμα, καὶ πᾶν ἀμπλάκημα, ed. Rom. Boſii. Sic et Theodotionem vertiſſe Hieronymus tradit ad h. l. quamvis in verſ. iuxta Theodotionem Romae edita non exſtat verbum ἀμπλ.

Digitized by Google

ἀμφιτάποις. ταπητίοις ἀμφιμάλλοις.

ἀμώμητος. ἄμωμος. ἄψογος. ἀγαθὸς ἢ σώματι, ἢ ψυχῇ.

ἀμμὼν, υἱοὶ. μεθ' ἡμῶν λαός.

ἀμώς. προφήτου γένος. Ἀμὼς ἑρμηνεύεται στερέωσις, ἢ ἰσχύς.

ἀναβιβάζων. ἀναφέρων.

ἀναζεύξας. ὑποστρέψας.

ἀναζωπυρεῖν. ἀνεγεῖραι.

ἀνά-

ἀμφιτάποις] Sine dubio reſpicitur ad Proverb. 7, 16. ibi Gloſſae MSS. explicant: μαλλωτοῖς τάπησιν, *tapetis utrinque laneis.* Plura collegit Bielius in Theſ. Philol.

ἀμώμητος] Vox occurrit Phil. 2, 15. 2 Petr. 3, 14.

ἀμμὼν] Hauſta gloſſa ſine dubio ex Baſil. M. ad Eſai. XI. pag. 1063. ſive e Procopio ad Eſ. XII. p. 190. Ille habet: ἀμμὼν ἑρμηνεύεται, λαὸς μεθ' ἡμῶν. Hieronymus in Cap. 3. Nahumi: Ammon interpretatur vel filius generis mei, vel populus noſter. Hinc non dixerim cum Semlero in Notit. Lex. Heſych. p. 66. duplicem eſſe interpretationem, λαὸς μεθ' ἡμῶν. Theodoret. ad Daniel. XI, 41. ὁ ἀμμὰν τὸν υἱὸν τοῦ γένους σημαίνει. Alberti olim coniecerat, Heſych. ante oculos habuiſſe locum Geneſ. 19, 38. ubi Loti filia natu minor filium ſuum vocavit Ben-Ammi, cuius poſteri ibidem dicuntur Bene-Ammon, υἱοὶ Ἀμμών.

ἀμώς] ab אמץ *fortis, robuſtus* fuit. cf. Valkenar. Gloſſ. ſacr. ex Heſych. p. 2.

ἀναβιβάζων] Ex Exod. 3, 17. ſ. 4, 20. 8, 6. 17, 3.

ἀναζεύξας] Sic eſt Exod. 14, 15. Iudith. 16, 14. Ipſum verbum legitur 1 Macc. 11, 12. et 12, 32.

ἀναζωπυρεῖν] vid. 2 Tim. 1, 6. Eſt etiam 1 Macc. 13, 7. et ſimplex ζωπυρεῖν 2 Reg. 8, 1. 5. Heſych. ἀναζωπυρῆσαι. ἀνανεῶσαι. ἀνεγεῖραι. ζωῶσαι, ſeu uti Mangeo videtur ad Philon. de Somn. p. 643. ἀναζωῶσαι.

Digitized by Google

ἀνάθεμα. ἐπάρατος. ἀκοινώνητος.
ἀναιδής. σκληρός.
ἀναιρεῖν. κρύπτειν. τὸ τεχθὲν ἀνατρέφειν.
ἀνακεφαλαιοῦται. συμπληροῦται. ἐπαναλαμβάνει.
ἀνάλημμα. ὕψωμα.
ἀναλογίαν. κατὰ μέτρον.
ἀνάνευσις. ἀναβίωσις. ἀνάπαυσις.

ἀνά-

ἀνάθεμα] Sine dubio reſpexit ſive Rom. 9, 3. ηὐχόμην ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, in quo loco adiective ponitur, ſive potius 1 Cor. 16, 22. Veteres Patres explicant: ἀλλότριος. κεχωρισμένος. quorum loca vid. in Suiceri Theſ. it. Theodoret. ad Eſ. 13. ἀνάθεμα καλοῦμεν τοὺς διά τινα παρανομίαν τῆς ἐκκλησίας ἐκβαλλομένους.

ἀναιδής] Verſ. Theod. Daniel. I, 15. ἐξῆλθεν ἡ γνώμη ἡ ἀναιδὴς αὕτη. Unde Vulg. *crudelis ſententia.*

ἀναιρεῖν] Tam bene convenit gloſſa Actor. 7, 21. ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραώ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτόν, ut videatur gloſſator eum locum reſpicere, vel ſaltem in mente habuiſſe.

ἀνακεφαλαιοῦται] Vox ipſa eſt Rom. 13, 9. cui ultima etiam explicatio magis conveniret, ſi legeretur ἐπαναλαμβάνεται *comprehenditur.* Ioh. Damaſc. ad h. l. οὐκ εἶπεν ἁπλῶς πληροῦται, ἀλλὰ ἀνακεφαλαιοῦται. vid. Suiceri Theſ. ad h. v. et Alb. Gloſſar. in N. T. p. 110.

ἀνάλημμα] 2 Paral. 32, 5. Sir. 50, 2. Suidas add. στήριγμα.

ἀναλογίαν] Rom. 12, 6. 7. κατ' ἀναλογίαν τῆς πίστεως, ad quem locum Theodoret. τῇ ἑκάστου πίστει μετρεῖ τὴν χάριν. Et mox in verſ. 3. eiusd. epiſtolae idem dicitur κατὰ μέτρον τῆς πίστεως, ex qua permutatione ortum eſt gloſſema.

ἀνάνευσις] Videtur Heſychius in mente habuiſſe locum Pſalmi 72, 4. vid. Theodoret. qui expl. ἀπαγόρευσιν. et Valkenar. l. c. p. 3.

Digitized by Google

ἀνάπαλιν. ἐκ τȣ̃ ἐναντίȣ πάλιν.

ἀνάπηρος. πηρὸς. τυφλὸς. νοσώδης.

ἀναπεποιημένην. ἀναζυμωθεῖσαν, ἀναπεφυραμένην.

ἀνασείοις. ἀναπείθοις.

ἀνάστημα. ὕψωμα.

ἀναστροφῆς. ζωῆς.

ἀνατέταλκεν. ἀνέτειλεν.

ἀνα-

ἀνάπαλιν] Ex Sapient. 19, 20. ubi et Gloſſ. MSt. ἐκ τȣ̃ ἐναντίȣ.

ἀνάπηρος] Ultima explicatio bene convenit loco Lucae Evang. 14, 13. ubi ἀνάπηροι et τυφλοὶ diſtinguuntur. Ergo illud notat: *mutilum*, vel alio vitio corporis aegrotum.

ἀναπεποιημένην] Illa vox eſt Num. 8, 9. 28, 5. aliisque formis alibi. cf. Eſ. 30, 24. Orta tamen explicatio eſt ex interpretibus graec. Orig. Hex. ad Num. 15, 6. LXX. ἀναπεποιημένης. Ἄλλος. ἀναπεφυραμένης. In hebr. eſt בְּלוּלָה, quam eandem vocem interpres Levitici reddidit: ἀναπεφυραμένην. Cap. 9, 4.

ἀνασείοις] Pricaeus putat ad Luc. 13, 5. reſpici, adeoque legendum eſſe ἀνασείει, ἀναπείθει, praeſertim cum Kuſterus verbum ἀνερεθίζει ex ſequenti linea apud Heſ. ad hanc vocem pertinere cenſeat.

ἀνάστημα] Sopingius adfert Geneſ. 7, 4. ſed Alberti mavult reſpici ad Sophon. 2, 14. vel Zach. 9, 8. Sic et explicant Gloſſae MSt. in Proverb. et Theodoretus: ὑψηλὸν φρόνημα.

ἀναστροφῆς] Hebr. 13, 7. coll. Gal. 1, 13. it. 2 Macc. 5, 8. Tob. 4, 14. vid. Suiceri Theſ.

ἀνατέταλκεν] Hebr. 7, 14. Etiam vox ἀνατέλλειν adhibita ex more τῶν ό, pro *naſci*. Unde Chriſtus dicitur ἀνατολὴ ἐξ ὕψȣς.

Digitized by Google

ἀνατάξαϑαι. εὐτρεπίσαϑαι.

ἀναφαλαντώματι. φαλακρώματι.

ἀνὰ χεῖρα. ἐγγὺς τῆς χειρὸς.

ἀνάχυσιν. φυρμὸν.

ἀνάψυξις. ἀνάπαυσις.

ἀναψυχὴν. παραμυϑίαν.

ἀναψύχοντα. ἀναπνέοντα.

ἀνδρείων. γενναίων.

ἀνδρόγυνος. ἀϑενὴς, ἤγȣν ὁ ἀνίσχυρος.

ἀνεγ-

ἀνατάξαϑαι] Forte reſpexit ad Luc. 1, 1. ἀνατάξαϑαι διήγησιν, orationem diſponere, i. e. *ordine perſcribere aliquid.*

ἀναφαλαντώματι] Levit. 13, 42, 43. utrumque legitur, ſed illud ſimplex φαλαντώματι. Kuſterus tamen citans haec verba Levitici habet ἀναφαλαντ. ex Alex.

ἀνὰ χεῖρα] Hebr. על יד. Sic 2 Sam. 15, 2.

ἀνάχυσιν] Sine dubio reſpexit ad 1 Petr. 4, 4. cui loco apta eſt explicatio. Ibi eſt: συντρέχειν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, *ruere in eandem ſcelerum ſentinam.* vid. Boſ. Obſſ. in N. T. et Wettſten. ad h. l. In Catena Oecumenii ed. Veronae 1532 reperitur ἀνάχυσιν eſſe σύγχυσιν i. e. *colluviem.* Ergo nec recte nec eleganter illud a quibusdam redditur: *mollities intemperiei.*

ἀνάψυξις] Vox occurrit Act. 3, 19. ſed in promtu eſt, non poſſe ex illa explicatione de vero illius loci ſenſu iudicari. cf. Exod. 8, 15. qui locus plane convenit. Bernardus adfert Exod. 23, 12. ubi eſt ἀναψύξαι. vid. in voc. ἄνεσις.

ἀναψυχὴν] vid. Hoſ. 12, 8. Pſ. 65, 11.

ἀναψύχοντα] 2 Macc. 13, 11.

ἀνδρείων] Prov. 10, 4. 13, 4.

ἀνδρόγυνος] Sic Prov. 18, 8. ubi permutatur cum ὀκνηρὸς.

Digitized by Google

ἀνεγκλήτȣς. ἀνευθύνȣς.

ἀνεθέμην. ὡμολόγησα.

ἀνειμένον. ἀπολελυμένον, ἐκλελυμένον.

ἀνένδεκτον. ἀπαράδεκτον.

ἀνεξέλεγκτος. ἀβασάνιςος.

ἀνεξίκακος. ὑποφέρων κακά.

ἀνεξιχνίαςος. ἀκατάληπτος.

ἀνεπίληπτον. ἄμεμπτον. ἀκατάγνωςον.

ἀνεγκλήτȣς] Ex 1 Cor. 1, 8. Infra vero ἀνεύθυνον explicatur ἀζήμιον, ἀνέγκλητον. Et Theodoretus: τὸ δὲ εἰπεῖν ἀνεγκλήτȣς ἔδειξε τέως ὄντας ἐγκλήμασιν ὑπευθύνȣς.

ἀνεθέμην] Ex Gal. 2, 2. ſi ὁμολογεῖν eſt *docere, praedicare.* Veteres tamen acceperunt pro *deliberare, conſilia communicare,* ut Oecumenius, qui expl. ἐκοινωσάμην, συνεβȣλευσα. Sed res videtur eodem redire.

ἀνειμένον] Albertus adfert locum Geneſ. 49, 21. ςέλεχος ἀνειμένον hebr. אילה שלחה Dath. *therebinthus patula,* cuius rami ſcilicet non ſunt adſtricti, ſed *ſoluti*, et patuli. Ego vero putem potius reſpici ad Eſ. 27, 10. ubi eſt ποίμνιον ἀνειμένον *grex dimiſſus, derelictus.*

ἀνένδεκτον] Luc. 17, 1. Ad perſpicuitatem vero planius erit contuliſſe locum parallel. Matth. 18. 7. ubi eſt: ἀνάγκη ἐςὶν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα. Theophyl. ἀδύνατον.

ἀνεξέλεγκτος] i. e. *imperſcrutabilis.* Nam et βασάνοι ſunt *torturae* ſ. *quaeſtiones,* quibus aliquid ignotum exploratur. Albertus putat reſpici Proverb. 25, 3. καρδία βασιλέως ἀνεξέλεγκτος.

ἀνεξίκακος] Illo ſenſu eſt 2 Tim. 2, 24.

ἀνεξιχνίαςος] vid. Eph. 3, 8. πλȣ̃τος ἀνεξ. quod Rom. 11, 33. permutatur cum ἀνεξερεύνητος. Eodem ſenſu Sapient. 9, 16. Sirac. 1, 3. 18, 4. 24, 8. Orat. Manaſſ. vſ. 6.

ἀνεπίληπτον] 1 Tim. 3, 2. et 6, 14. ubi iungitur voci ἄσπιλος. cf. 1 Tim. 5, 7. De ipſa voce vid. Krebſii Obſervatt. Flavian. p. 351. et Suiceri Theſ.

Digitized by Google

ἄνες. ἄφες, ἀπόλυσον.

ἄνεσις. ἀνάπαυσις.

ἀνεστάλη. ἐσείσθη. μετεκινήθη.

ἀνέτειλεν. ἀνεβλάστησεν.

ἀνευθέτου. ἀχρήστου.

ἀνέφικτον. ἀκατάληπτον, ἀδύνατον.

ἀνέψυξεν. ἀνέπαυσεν.

ἀνήσω. ἀφήσω.

ἀνθέμιον. τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον.

ἀνθέξεται. ἀντιλήψεται.

ἀνθρά-

ἄνες] Ex Sirac. 33, 30. ad quem locum idem Gloſſae MSt. cf. gloſſ. ſacr. in Pſalm.

ἄνεσις] Exod. 8, 15. Symm. ἄνεσις. LXX ἀνάψυξις. Aq. ἀνάπνευσις. Vulg. *requies*. cf. 2 Cor. 2, 12. 7, 5. 8, 13. ubi opponitur τῇ θλίψει 2 Theſſ. 1, 7.

ἀνεστάλη] Reſpicit ſine dubio ad Nahum. 1, 5. ἀνεστάλη ἡ γῆ. ubi Aq. ἔφριξεν. Symm. ἐκινήθη. vid. Boſ. Prolegom. ad LXX. Sic et Gloſſ. MSt. in 12 Prophet. Praeceſſerat etiam vox σείεσθαι. cf. Theodoret. ad h. l.

ἀνέτειλεν] Ex Ezech. 17, 6. Eodem modo ἐξανέτειλεν Matth. 13, 5. *progerminavit.*

ἀνευθέτου] Ex Act. 27, 12. ubi ſic Gloſſae Alberti in N. T. p. 85.

ἀνέφικτον] 3 Macc. 2, 15.

ἀνέψυξεν] Kuſterus putabat ad 2 Tim. 1, 16. Gloſſatorem reſpexiſſe. Sed melius ibi Theodoret. explicat: θεραπείαν προσήνεγκε.

ἀνήσω] Eſ. 2, 9.

ἀνθέμιον] Sic LXX Eccleſ. 12, 6. vertunt Ebr. גלת הזהב ἀνθέμιον τοῦ χρυσίου, quem locum reſpicit gloſſa.

ἀνθέξεται] Ex Matth. 6, 24. Quamvis Suidas ad h. v. adfert verba ex Deuter. 32, 41. ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου.

ἀνθράκιον. λίθος τίμιος ὁ ἐν δακτυλίῳ.
ἀνόκεον. ὑπερῷον. γράφεται καὶ ἀνώγεον.
ἄνομον. παράνομον. πρὸ τȣ̃ νόμȣ.
ἀνοχῇ. μακροθυμίᾳ. παρὰ τὸ ἀνέχειν, καὶ ἀνέχεσθαι. ἢ χάριτι.

B 3 ἀντάλ-

μȣ. Occurrit et ipſa vox Proverb. 4, 6. ubi Aq. Symm. et Theod. φυλάξει, cui loco bene convenit explicatio Heſych. Notat enim ibi: *opem tibi feret, proderit tibi*, cui notioni exprimendae et ſequentia verba ſerviunt. Ex Iobi 33, 24. vocem ſumtam coniecit Bielius. Ibi Olympiodorus etiam expl. ἀντιλαμβάνεται. cf. Sirac. 1, 22. ubi Gloſſae idem.

ἀνθράκιον] Apud LXX dicitur ἄνθραξ. Ezech. 10, 9. ubi Aqu. χρυσολίθος. Ezech. 28, 13. Sirac. 32, 6. σφραγὶς ἄνθρακος. Tob. 13, 17. Geneſ. 2, 12.

ἀνόκεον] ἀνώγαιον ſcribitur Marc. 14, 15. Luc. 22, 12. in Actis ὑπερῷον, eratque uterque locus in ſuperiore parte domus variis conventibus ſacris et non ſacris deſtinatus, ubi et coenabatur, ut ex iſtis locis liquet.

ἄνομον] Prior explicatio transferri poteſt ad illa loca: Marc. 15, 28. Act. 2, 23. 2 Petri 2, 8. 1 Tim. 1, 9. in quibus innuuntur *παράνομοι legum violatores* ſ. *impii homines*. In loco ad Timoth. opponuntur τῷ δικαίῳ. Poſterior ad Rom. 2, 12. ὅσοι ἀνόμως ἥμαρτον, *qui peccarunt prius quam lex ipſis erat*, πρὸ τȣ̃ νόμȣ, in qua explicatione gloſſator cogitavit de illo ἀνόμως, ſed non diſerte poſuit, uti et alias ſolet. Chryſoſtomus: χωρὶς τῆς ἐκ νόμȣ κατακρίσεως. Plura habet Suicerus in Theſ.

ἀνοχῇ] Reſpicitur ad Rom. 3, 26. cui loco et ipſa explicatio bene convenit, cum praecedat verſ. 24. δικαιȣ́μενοι δωρεὰν τῇ αὐτȣ̃ χάριτι, et ad illa ἐν τῇ ἀνοχῇ τȣ̃ Θεȣ̃ ſine dubio ſupplendum eſt δικαιȣ́μενοι. Ergo variationis cauſa Apoſtolus, quam antea χάριν dixerat, nunc ἀνοχὴν dixit. Theodoret. ad h. l. τὴν ἀγαθότητα ἔδειξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ πλεῖσον μακροθυμήσας τοῖς παρανομȣ̃σι.

Digitized by Google

ἀντάλλαγμα. ἀνθόμοιον.

ἀντάμειψιν. ἀνταπόδοσιν.

ἀνταναιρεθῇ. ἀφανισθῇ.

ἀνταναίρεται. ἀφαιρεῖται.

ἀντανακλωμένη. κατ' ἀνάκλησιν διά τινος μεταγομένη. γίνεται δὲ τοῦτο ἐπὶ φωνῆς, ἣν καλοῦσιν ἠχώ. —

ἀντέπιπτεν. ἐναντιοῦτο.

ἀντί-

ἀντάλλαγμα] Plura ſunt loca, ad quae pertinere poteſt gloſſa. Ita Iobi 28, 15. οὐ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς, in quo loco adiective vox uſurpatur. Hinc Olympiodor. ad h. l. οὐδὲν ἴσον, οὐδὲν ἀντάξιον τῆς σοφίας λέγει. Et Chryſoſtomus cum ad 1 Cor. 1, 12. Homil. IV. laudat Matth. 16, 26. ait: τῆς ψυχῆς οὐδὲν ἀντάξιον, pro quo ibi eſt ἀντάλλαγμα. cf. Marc. 8, 37. Sed locus Pſalm. 88, 51. quem quidam laudarunt, non poteſt huc pertinere, ſi quidem putemus Heſychium locum intellexiſſe. In hebr. eſt עקבות משיחך *veſtigia uncti* tui, i. e. ea quae ſuſcipit et agit rex, conatus regis. Ergo οἱ ὁ dum vertebant ἀντάλλαγμα, vel ipſi non intellexerunt locum, vel aliter hebraica legerunt. Suidas, qui hunc locum reſpexit, Theodoretum ſecutus, ut ſuſpicatur Bielius, verba ἀντάλλαγμα τοῦ Χριστοῦ expl. τοὺς κατὰ σάρκα προγόνους τοῦ Χριστοῦ. Quae plane aliena ſunt ab hoc loco.

ἀντάμειψιν] Ex Pſalm. 118, 11. ut patet ex Gloſſ. in Pſalmos, quas vide.

ἀνταναιρεθῇ] Ex Pſalm. 72, 7. Sic et Gloſſas MSt. in Pſalm. habere Albertus notat, ſed ea gloſſa non erat in meo MSto.

ἀνταναίρεται] Heinſ. Pergerus et Alberti malunt ἀνταναιρεῖται, accommodate ad Pſalm. 10, 5.

ἀντανακλωμένη] vid. Sap. Salom. 17, 19. ἡ ἀντανακλ. ἐκ κοιλοτάτων ὀρέων ἠχὼ etc.

ἀντέπιπτεν] Hoc ſenſu eſt in Act. 7, 51. et apud τοὺς ὁ Numer. 27, 17.

Digitized by Google

ἀντίθεσις. ἀντιλογία.

ἀντίκειται. ἐναντίος κεῖται.

ἀντιλαμβάνεται. βοηθεῖ.

ἀντιςρατευόμενον. ἀνθιςάμενον.

ἀντιτάσσεται. ἀντίκειται.

ἀντρώδη. σπηλαιώδη.

ἀνυπόκριτος. ἄδολος. ἀπροσωπόληπτος.

ἀντίθεσις] 1 Tim. 6, 20.

ἀντίκειται] Pricaeus reſpici putat ad 1 Tim. 1, 10. atque adeo ἐναντίον legendum.

ἀντιλαμβάνεται] Sic ſaepe in libris ſacris, ad quos reſpicitur hac gloſſa. Daniel. 6, 27. ἀντιλαμβάνεται καὶ ῥύεται. Luc. 1, 54. Act. 20, 35. Et Eſaiae 63, 5. ſunt haec membra parallela: οὐκ ἦν βοηθὸς, καὶ οὐδεὶς ἀντελαμβάνετο. Nam proprie illud eſt: *manus labenti porrigere, collabentem adprehendere*. cf. Ezech. 16, 49. χεῖρα πτωχοῦ οὐκ ἀντελαμβάνοντο, *non tulerunt opem pauperibus.* Hinc et Heſych. ἀντιλήπτωρ. ἀντιλαμβανόμενος, ὑπερασπιςής, βοηθὸς, quibus ſine dubio reſpexit ad Pſalm. 3, 4. σὺ δὲ Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ. uti bene οἱ ὁ explicarunt tropicam dictionem מגן בעדי *clypeus meus.* Hunc locum Pſalmi et Reineſius adſcripſerat margini. Sic et Sirac. 13, 22. 2 Sam. 22, 3. ubi illud מגן οἱ ὁ vertunt ὑπερασπιςής, et mox משגבי ἀντιλήπτωρ μου. Unde videri poſſit Gloſſator ad hunc potius locum reſpexiſſe. Pſ. 91, 2. ita exprimunt hebr. מחסי quod alias καταφυγὴν vertunt.

ἀντιςρατευόμενον] Rom. 7, 23.

ἀντιτάσσεται] Iac. 4, 6. 5, 6. Actor. 18, 6. Rom. 13, 2.

ἀντρώδη] 2 Macc. 2, 5.

ἀνυπόκριτος] Rom. 12, 9. ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. cf. 2 Cor. 6, 6. Eodem ſenſu 1 Petr. 1, 22. Φιλαδελφία ἀνυπόκριτος. Ultima explicatio convenit loco Sapient. Sal. 5, 18. ubi eſt κρίσις ἀνυπόκριτος.

Digitized by Google

ἄνω φύουσα. ἀναβλαστάνουσα.

ἀπάγεσθαι. εἰς θάνατον ἕλκεσθαι.

ἁπαλὸς. μικρὸς. τρυφερὸς.

ἀπαναίνου. ἀποστρέφου.

ἀπαραίτητον. ἄφευκτον.

ἀπαράβατον. ἄπιστον.

ἀπαρτίαν. μετάβασιν. τέλος. ἀποσκευὴν. ἀπαρτισμόν.

ἀπαρ-

ἄνω φύουσα] Ex Ebr. 12, 15. ubi Gloſſae: αὐξάνουσα ἐπὶ τὸ ἄνω. Ioh. Damaſc. ad h. l. μηδεμίαν βλάστην ἄφες ἀναβῆναι.

ἀπάγεσθαι] Ita ſimpliciter vox uſurpatur Act. 12, 19. cf. Matth. 27, 2. 31. Luc. 23, 26. Ioh. 19, 16.

ἁπαλὸς] Sine dubio gloſſa facta ex Deut. 28, 54. ὁ ἁπαλὸς ὁ ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερὸς σφόδρα. et verſ. 56. iungitur ἡ ἁπαλὴ καὶ τρυφερὴ, ut et Eſ. 47, 1. Nam ex ſynonymis iunctis ſaepe factae ſunt gloſſae ſacrae.

ἀπαναίνου] Iob. 5, 17. νουθέτημα παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου. Ebr. מאס quod οἱ ο΄ vertunt ἀποστρέφεσθαι. Sic Cap. 6. 23. et 4, 4. ubi adeo eſt: μὴ ἀπαναίνου, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον.

ἀπαραίτητον] Sap. Sal. 16, 4.

ἀπαράβατον] Albertus pro ἄπιστον legi vult ἄσειστον, *inconcuſſum, perpetuum*, et refert ad Hebr. 7, 24. Certe ſi ad h. l. reſpexit interpres, corruptum eſt gloſſema. Oecumen. ad h. l. ἀδιάδοχον, ἀτέλευτον.

ἀπαρτίαν] Pro ἀποσκευῇ ponitur in libro Iudith. 2, 13. 3, 11. cf. Exod. 40, 36. Num. 31, 18. Quod vero τέλος et ἀπαρτισμὸς iunguntur, facit ad locum Lucae 14, 28. ubi ἀπαρτισμὸς pro τέλει ſ. *operis abſolutione* dicitur. Sic et Heſych. ἀπαρτίζει, τελειοῖ. Oecumen. ad Epheſ. 4, 12. καταρτισμὸν explicat ἀπαρτισμὸν, πλήρωσιν.

Digitized by Google

ἀπαρχή· προσφορὰ ἀφαίρεμα.
ἀπαρχὴ Χριστός. πρῶτος Χριστός.
ἀπάρχου. τὰς ἀπαρχὰς πρόσφερε.
ἀπαύγασμα. ἡλίου φέγγος.
ἀπέβη. συνέβη. ἐγένετο.
ἀπέδοτο. ἀπεμπολήσατο.
ἀπέδοτο. ἐκδέδωκεν.
ἀπέδρα. ἀπέφυγεν.

B 5 ἀπα-

ἀπαρχή] Exod. 25, 3. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχὴ, ubi de collatione rerum ad ſtructuram ſanctuarii pertinentium ſermo eſt. Cyrillus ad h. l. in Caten. Niceph. ἀπαρχὴν ὠνόμασεν, ἅπερ προσήνεγκαν. Deinde hebr. תנופה οἱ ό verterunt modo ἀπαρχὴν modo ἀφαίρεμα. vid. Exod. 38. Heſych. ἀφαίρημα explicat infra ἀνάθημα, δῶρον.

ἀπαρχὴ Χριστός] Ex 1 Cor. 15, 23. Sic et verſ. 20. pro πρῶτος. Theodoret. ad illum locum: ἀπαρχὴ Χριστὸς, τοῦτ' ἔστι, πρῶτος ἀνέστη. vid. Alb. Gloſſar. N. T. p. 135.

ἀπάρχου] Proverb. 3, 9. ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ τῶν καρπῶν δικαιοσύνης. v. Suiceri Theſ. in ἀπάρχομαι.

ἀπαύγασμα] Non putem reſpici ad loc. Hebr. 1, 3. quem Sopingius attulit. Nam ibi aliud quid ſignificat. Quamvis et Gloſſar. Alb. in N. T. ad illum locum expl. ἀκτίν. p. 167.

ἀπέβη] Iob. 22, 11. τὸ φῶς σοὶ σκότος ἀπέβη. et 27, 18. Sic Luc. 21, 13. ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς μαρτύριον ſcil. αὐτοῖς. *fiet, accidet* id vobis, ut illi habeant documentum, cur puniantur. Huc, vel ad 2 Macc. 9, 25. τέφρα ἀποβήσεται τὸ σῶμα, pertinere videtur alia Heſych. gloſſa: ἀποβήσεται. γίνεται.

ἀπέδοτο] Ex Hebr. 12, 16.

ἀπέδοτο] Iudic. 2, 14. ubi antea dicitur in eadem re παρέδωκεν. Sic et Cap. 3, 8. cf. Bielii Theſ. phil. P. I. p. 176.

ἀπέδρα] Eſ. 35, 10.

ἀπεικάσματα. ὁμοιώματα.

ἀπειλή. ὀργή.

ἀπείπατο. ἠρνήσατο.

ἀπειπάμεθα. ἀπεῤῥιψάμεθα.

ἀπεκάκισεν. ἐπικράνθη.

ἀπελεύθερος. ἐκ δούλου ἐλεύθερος.

ἀπενήνατο. ἀπεῖπεν. ἀπηρνήσατο.

ἀπεράντοις. ἀπείροις.

ἀπερισπάστως. ἀμερίμνως, ἀφροντίστως. ἡσύχως.

ἀπέ-

ἀπεικάσματα] Ex Sap. Sal. 13, 10. Sic Deut. 4, 8. in eadem re dicitur ὁμοίωμα.

ἀπειλή] Proverb. 19, 12. et 20, 2. ubi iungitur τῷ θυμῷ. hebr. זעף et זעם. Habac. 3, 11.

ἀπείπατο] Iob. 6, 14. Olympiod. ἐγκατέλιπέ με.

ἀπειπάμεθα] 2 Cor. 4, 2. *renuntiavimus, abiecimus.*

ἀπεκάκισεν] Kuſterus legit ἀπεκάκησεν, et refert ad locum Ierem. 15, 9.

ἀπελεύθερος] cf. 1 Cor. 7, 22. ubi Theodoretus: ἀπελεύθερον, τὸν ἐκ δούλων γεγεννημένον. Theophylact. ἀπελεύθερος λέγεται ὁ ἀπὸ δουλείας ἐλευθερωθείς. Unde forte hauſit Suidas: ἀπελευθ. ἐλευθερωθείς.

ἀπενήνατο] Legendum ἀπηνήνατο ex Pſalm. 76, 2. cf. quae dicta ſunt ad Gloſſ. in Pſalm. h. v.

ἀπεράντοις] 1 Tim. 1, 4. quem locum et Reineſius margini adſcripſerat. vid. Suiceri Theſ.

ἀπερισπάστως] Schrevelius adfert locum ex 1 Cor. 7, 35. Recte. Nam quidam Veterum, ut et Chryſoſtomus, illud εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ εἶναι ἀπερισπάστως, explicant de ἀπραγμοσύνῃ ſ. *fuga curarum*, et occupationum. Hinc illa gloſſemata. Theodoret. διηνεκῶς. Caeterum mihi videtur auctor Gloſſae excerpſiſſe, vel ante oculos habuiſſe Oecumenium in Comment. ad h. l. qui haec habet: ἔστι δὲ τὸ εὐπρόσεδρον, τὸ εὐχερῶς παραμένον ἢ διηνεκῶς, ἀμετεω-

ἀπέσαξεν. ἔτρωσεν. ἀπέτρωσεν.

ἀπετίννυον. ἀπεδίδουν.

ἀπευθανατίζειν. ἀποθνήσκειν.

ἀπῆκτο. ἀπηνέχθη.

ἀπηλγηκότες. μηκέτι θέλοντες πονεῖν. ἀναίσθητοι γενόμενοι. ἀποκαμόντες.

ἀπηνής. σκληρός. ὠμός. χαλεπός. κακός.

ἀπη-

-ριστως, ἀφροντίστως. Ergo haec adverbia ad ſolam vocem ἀπερισπάστως retulit, qui gloſſam excerpſit.

ἀπέσαξεν] Reſpicit ſine dubio ad Geneſ. 24, 32. καὶ ἀπέσαξε τοὺς καμήλους; ſed non convenire ſatis explicationes quibusdam videbantur. Ergo Pergerus et Abreſchius corrigi voluerunt: ἔστρωσεν, ἀπέστρωσεν, renuente tamen Alberto. Verum Bielius defendit eam correctionem, quoniam in loco Geneſ. pro ἀπέσαξεν incertus interpres habet ἀπέστρωσεν. vid. Montefalc. in Append. Hex. Orig. ad h. l. Caeterum hebr. eſt פתח ſolvere, exuere, cui iterum illud ἀπέστρωσεν non ſatis reſpondet.

ἀπετίννυον] Geneſ. 31, 9. ſed Alberti putat reſpici Pſalm. 69, 4. ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυον. ubi Gloſſae MS. idem.

ἀπευθανατίζειν] 2 Macc. 6, 28.

ἀπῆκτο] Ex Geneſ. 40, 3. ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ εἰς τὸ δεσμωτήριον εἰς τὸν τόπον, οὗ Ἰωσὴφ ἀπῆκτο ἐκεῖ. v. Abreſch. Dilucidd. Thucyd. p. 660.

ἀπηλγηκότες] Ex Epheſ. 4, 19. ubi ante de πωρώσει τῆς καρδίας. cf. Theodoret. ad h. l. qui plane ſimilia habet. Oecumen. ἀπηλγ. ἀναλγήτως ἐσχηκότες καὶ ῥαθυμήσαντες. Theophyl. κατεῤῥαθυμηκότες. In Etymol. gr. MSto quod laudavit Segaar in Epiſt. crit. ad Valkenar. haec eſt gloſſa: ἀπηλγ. ἀποκαμόντες, ἀπελπίσαντες, καὶ ἀμεριμνήσαντες καὶ ἀναισθήτως ἔχοντες.

ἀπηνής] Ex libr. Sap. 17, 19. ubi idem Gloſſae MS.

ἀπῆραν. ὥδευσαν.

ἀπῆρε. μετέστησεν.

ἀπηρείσατο. ἔπηξεν.

ἀπήρξατο. ἀπαρχὰς ἔδωκεν.

ἀπίδω. ἴδω.

ἄπλαστος. ἀληθινός.

ἀπογενόμενοι. ἀποθανόντες.

ἀπόγονος. υἱὸς, ἢ ἔγγονος, ἢ συγγενής.

ἀπο-

ἀπῆραν] Ita ſcribendum pro vulg. *ἀπηῦραν* cenſuerunt viri docti, tum ob literarum ordinem, tum quod ita quoque legitur in Lex. Cyr. Brem. vid. Bielii Theſ. phil. Caeterum gloſſa convenit his locis: Exod. 12, 37. Alex. ed. 16, 1. Num. 20, 22. etc.

ἀπῆρε] Forte reſpexit Pſalm. 77, 26. *ἀπῆρε νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν* etc. quibus plane convenit gloſſema.

ἀπηρείσατο] 3 Esdr. 2, 10. ſive 1, 42. ſive 6, 18. vid. Cl. Scharfenberg. Spec. Animadv. in Daniel. p. 5.

ἀπήρξατο] Ex 2 Paralip. 30, 24. vel 35, 7. ubi permutatur cum ſimplici *ἔδωκεν*. hebr. *obtulerunt, dederunt.*

ἀπίδω] Philipp. 2, 23.

ἄπλαστος] Geneſ. 25, 27. *Ἰακὼβ δὲ ἄνθρωπος ἄπλαστος.* hebr. אש תם. *ὁ ἀληθινὸς* vero eſt *ἁπλοῦς, ἄμωμος*, uti in illo loco habet Cod. Alex. Procop. ad h. l. *ἄπλαστος, τουτέστι μηδὲν ἔχων ἐπίπλαστον, ἢ ἐπείσακτον κακόν.* Baſilius: *τῇ ἐκ φύσεως ἁπλότητι κεχρημένος.* v. Interp. ad Iob. 1. 1.

ἀπογενόμενοι] Ex 2 Petr. 2, 24. *ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογ.* pro quibus eſt Rom. 6, 2. *ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ.* Opponitur etiam ibi *τῇ δικαιοσύνῃ ζῆν.* Et Oecumen. ad h. l. *ἀπογενόμενοι, ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντες*, unde fortaſſe gloſſa excerpta eſt.

ἀπόγρνος] 1 Paral. 20, 6. *ἀπόγονος γιγάντων.* cf. verſ. 4.

Digitized by Google

ἀπογραφή. ἀρίθμησις. ἢ ἡ γινομένη μήνυσις.
ἀπόδεκτον. ἐπαινετόν.
ἀποκαθημένη. αἱμοῤῥοῦσα.
ἀποκάλυψις. πρόγνωσις, προθεωρία.
ἀποκαραδοκία. προσδοκία. ἀπεκδοχή.
ἀποκατάστασις. τελείωσις.

ἀπο-

ἀπογραφὴ] *deſcriptio cenſus* Luc. 2, 1. 2. Act. 5, 37. Aliae ſunt ἀπογραφαὶ 2 Macc. 2, 1. nempe literarum monimenta, vel narrationes hiſtoricae, in quibus de Ieremia traditur; verſ. 4. dicuntur ἡ γραφή. Ergo hic locus a Pergero allatus huc non pertinet. vid. Heinſii Exercitt. ſacr. ad locum Lucae p. 139. et Suiceri Theſ.

ἀπόδεκτον] 1 Tim. 2, 3. καλὸν καὶ ἀπόδεκτον. Hunc locum et Reineſius margini adſcripſerat.

ἀποκαθημένη] Explicat gloſſator vocem a τοῖς ό uſurpatam de mulieribus e fluxu ſanguinis impuris. Sic Levit. 20, 18. dicitur γυνὴ ἀποκαθημένη, et mox mentio fit τῆς πηγῆς, et ῥύσεως τῆς αἵματος αὐτῆς. In Levit. 15, 32. ſic vertunt hebr. טמאה *impuram*, in eadem re. Similiter Eſ. 64, 6. ἀποκαθημένη comparatur τοῖς ἀκαθάρτοις. et Ezech. 22, 10. ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθημένη.

ἀποκάλυψις] Alberto videtur reſpici ad titulum Vaticiniorum Iohannis.

ἀποκαραδοκία] Ex Rom. 8, 19. Explicatio veriſſima eſt. Nam eadem eſt quae mox ἐλπίς. cf. Phil. 1, 20. ubi cum ἐλπίδι iungitur uti ſynonymum. Minus accurate veteres interpretes. Oecumen. explicat: ἡ ἐπιτεταμένη καὶ σφοδρὰ προσδοκία, et Ioh. Damaſcen. eodem modo. Heſych. καραδοκεῖ. προσδοκᾷ. Utitur eo verbo inprimis Aquila in verſ. hebr. תוחלת. vid. Pſalm. 38, 7. et 36, 7. uti ex veteribus inprimis Polybius frequenter.

ἀποκατάστασις] Ducere in viam poteſt gloſſa, in qua recte intelligamus vocem illam, quae legitur in Actis 3, 21. ὃν [Ἰησοῦν] δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων, ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς etc. i. e. *Chri-*

ſtus

Digitized by Google

ἀποκαταλλάξαι. φίλον ποιῆσαι.

ἀπόκειται. ἡτοίμασται.

ἀπόκλεισμα. φυλακή.

ἀπόκνιζε. ἀπότιλλε.

ἀπόκριμα. κατάκριμα. ψῆφον.

ἀπο-

ſtus regnabit, dum omnia, quae a prophetis praedicta fuerunt, plane perficientur, ſ. *abſolventur in his terris,* ſcil. per praedicationem Evangelii, qua ſiet, ut tandem omnes ad eum convertantur. Nam haec eſt τελείωσις, *perfectio, abſolutio,* de qua et πληροῦσθαι dicunt ſcriptores ſacri. Scholion Cod. Moſq. ad loc. Actor. expl. συμπληρώσεως, ἐκβάσεως. Nec aliter ἀποκαθιστᾶναι Matth. 17, 11. cf. 1 Cor. 15, 25.

ἀποκαταλλάξαι] Ex Coloſſ. 1, 20. et recte explicavit gloſſator pro nexu orationis. Nam verſ. 21. idem dicitur his verbis: ἡμᾶς ὄντας ἐχθροὺς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν. i. e. φίλους ἐποίησεν.

ἀπόκειται] Sine dubio reſpexit 2 Tim. 4, 8. ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος. Alio modo Ebr. 9, 27. ἀπόκειται ſignif. *ſors, conditio eſt hominum,* ut ſemel moriantur.

ἀπόκλεισμα] Ierem. 29, 26. אל מהפכת etc. ubi οἱ ὁ εἰς τὸ ἀπόκλεισμα καὶ καταῤῥάκτην utrumque pro *carcere.* Et ſcite καταῤῥάκτην verterunt, quoniam tales catarrhactae uſurpabantur pro *carceribus* in Oriente.

ἀπόκνιζε] Ex 1 Reg. 9, 24. ubi Lex. Cyrill. Brem. ἀπόκνιζε, ἀπόκοπτε.

ἀπόκριμα] Sic 2 Cor. 1, 9. ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, i. e. *me ipſum quaſi mortis damnavi, iudicium mortis mihi ipſe apud animum pronuntiavi,* hoc eſt: *putabam mihi moriendum eſſe, tantopere ſum afflictus.* Nam in verſ. antec. dixerat: καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι καὶ τοῦ ζῆν. Sic et Chryſoſt. ad h. l. explicat: ψῆφον, κρίσιν, προσδοκίαν. Theodoret. ψῆφον. Oecumen. κρίσιν καὶ ψῆφον.

Digitized by Google

ἀπολείπεται. ἀπομένει.

ἀπόλλυε. Φόνευε εἰς ἀπώλειαν.

ἀποπεμπαῖος. ὁ ἀποςραφεὶς. ἄπρακτος. καὶ ὁ κεκαθαρμένος.

ἀπορούμενοι. πενόμενοι.

ἀποσκο-

ἀπολείπεται] Bielius adſcripſerat loca haec: Hebr. 4, 9. 10, 26.

ἀπόλλυε] Recte docet Albertus reſpici ad Rom. 14, 15. ad quem locum idem habent Gloſſae. Ibi eſt: *μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε ὑπὲρ οὗ Χριςὸς ἀπέθανεν*, e qua oppoſitione patet *ἀπολλύειν* idem eſſe quod *Φονεύειν*. Sed ne quis illud *interficere* proprie et phyſice intelligeret, cavit praeclare interpres, dum *εἰς ἀπώλειαν* adponeret. Similiter veteres Interpp. Theodoret. *τῇ μεταλήψει τεκταίνῃ τὸν θάνατον.* Qualis *ἀπώλεια* iſta ſit, tradit Oecumenius: *μὴ ἐγκαλῶν σφοδρῶς ἐκείνῳ, ἐκβάλῃς αὐτὸν τέλειον τῆς πίςεως.*

ἀποπεμπαῖος] Alii viri docti legi volunt *ἀποπομπαῖος*. Sine dubio vox eſt e Levit. 16, 8. ubi hircus in deſertum miſſus, עזאזל dictus, vertitur *τοῖς ὁ ἀποπομπαῖος*. Unde et Suidas: *ἀποπομπ. ὁ χίμαρος, ὁ τράγος.* Sed ipſa explicatio *κεκαθαρμένος* ex iis videtur orta eſſe, quae circa illum hircum emiſſarium fierent. Sic enim de eo praecipitur Moſi: *ςήσει αὐτὸν ζῶντα ἔναντι κυρίου, τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ, ὥςε ἀποςεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπόμπην, καὶ ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον* etc. coll. verſ. 20. Haec cum facta erant, hircus ille quaſi dici poterat: ***purgatus***, vel, ***expiatus***, quia Iſraelitae, eo dimiſſo, expiati credebantur. Aquila vertit: *τράγον ἀπολυομένον* auctore Theodoreto in Quaeſt. ad h. l. ſive ut eſt in aliis Codd. *ἀπολελυμένον*. Legit igitur ille עז אזל *hircus abiens*, explicante Cappello Crit. Sacr. libr. V. p. 350. — Pro *ἄπρακτος*, quod ſenſum non habet, fortaſſe leg. *ἄτρωτος*. cf. Io. Phil. Heinii Diſſert. Sacr. libr. II. cap. 4. Cl. Scharfenberg. Animadverſſ. in Montef. Hex. Orig. Spec. I. p. 88. et Deylingii Obſervatt. Sacr. P. I. Obſ. 18.

ἀπορούμενοι] Ex 2 Cor. 4, 8. Hinc ſenſus elegans hic: *ege-*

Digitized by Google

ἀποσκορακισμός. ἐξουδένωσις.

ἀποσοβεῖ. ἀπελάυνει, ἀποδιώκει.

ἀπόσπασμα. μέρος. ἀπότμημα.

ἀποϛολαὶ. ἀποπέμψεις.

ἀποϛομίζειν. ἀπὸ μνήμης ἀξιοῦν λέγειν.

ἀποϛυγοῦντες. μισοῦντες.

ἀποτετίνακται. ἀπέῤῥιψεν.

ἀποτίσει. ἀποδώσει.

ἀπο-

egeſtate preſſi, ſed tamen non oppreſſi, certe elegantior, quam vulgaris ille: *dubitantes, ſed non deſperantes.* Theodoretus omnem ſententiam ſic explicat: ἐν ἀπόροις πράγμασι πόρους εὑρίσκομεν σωτηρίας. Oecumen. de *conſilii inopia* in bellis et perſecutionibus intelligit. Nam ἐξαπορεῖσθαι eſt: plane *ad incitas redigi, egeſtate plane opprimi.* Heſych. ἐξαπορηθῆναι. ἐν ἀπορίᾳ γενέσθαι. Unde et Chryſoſt. h. l. εἰς τέλος ἐκπίπτειν.

ἀποσκορακισμὸς] Eſ. 66, 15. ſed ibi גערה *ira, indignatio*, idem quod antea ἡ θυμὸς.

ἀποσοβεῖ] Ex Sirac. 22, 20. ubi idem Gloſſae MS.

ἀπόσπασμα] Eſ. 46, 20. Thren. 4, 7.

ἀποϛολαὶ] Cyr. Lex. MS. addit etiam δῶρα. Pro *donis* etiam ἀποϛολαὶ dicuntur 1 Sam. 4, 34. 2 Macc. 3, 2.

ἀποϛομίζειν] Alii corrigunt ἀποϛοματίζειν, ut pertineat ad Luc. 11, 53. Φαρισαῖοι ἤρξαντο ἀποϛοματίζειν Χριϛὸν περὶ πλειόνων, *coeperunt reſponſa Chriſti elicere* i. e. *eum interrogare.* Nam explicatio Heſychii hoc ſibi vult: *petere ut alter illico et memoriter reſpondeat*, vel *diſputet.* Sed et alibi eo ſenſu occurrit vox. Itaque gloſſam ſacram eſſe magis ſuſpicari quam contendere licet. cf. Suiceri Theſ.

ἀποϛυγοῦντες] Rom. 12, 9. ad quem locum idem Chryſoſt. Oecumen. alii, quos nominat Suicerus l. c.

ἀποτετίνακται] 1 Sam. 10, 2. ἀποτ. τὸ ῥῆμα τῶν ὄνων. i. e. *neglexit aſinos*, non amplius eorum mentionem fecit.

ἀποτίσει] Exod. 21, 36. 22, 4.

Digitized by Google

ἀποτόμως. σκληρῶς. ἀπαραιτήτως.

ἀποφορτίσαθαι. τὸ βάρος ῥίψαι.

ἀπέχει. ἀπόχρη. ἐξαρκεῖ.

ἀπροσδεής. ὁ μηδενὸς χρείαν ἔχων.

ἀπρόσιτος. ἀπροσπέλαστος. ἀπάνθρωπος. ἀχώρητος. ἀπροσέγγιστος. εἰδεχθὲς, μοχθηρὸν ἰδεῖν.

ἀπρόσ-

ἀποτόμως] Tit. 1, 13. ἀποτόμως αὐτοὺς ἔλεγχε ſevere, *graviter* eos admoneas. Eſt proprie uſurpatum de medicis, qui ἀποτέμνουσι *ſecant* et *urunt*, i. e. ſeverius tractant vulnera. vid. Xenoph. Memor. Socr. Lib. I. cap. 2. §. 54. Quam derivationem forte reſpiciens Paulus poſtea dicit: ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει. cf. 2 Cor. 13, 10. Eodem modo Sap. Sal. 18, 15. ἀπότομος πολεμιστής, et apud Longinum de Subl. Sect. 27. ἀπότομος ἀπειλή.

ἀποφορτίσαθαι] Act. 21, 3.

ἀπέχει] Gloſſa inſerta eſt apud Heſych. poſt v. ἀπόχασιν. Pertinet ad Marci 14, 41. ἀπέχει, ἦλθεν ἡ ὥρα, *ſufficit, ſatis eſt* etc. quamvis illam vocem multi non intellexerunt olim, et ſatis contorte explicarunt, ut videre licet in B. Erneſti Biblioth. Theol. Vol. II. p. 602.

ἀπροσδεής] 2 Macc. 14, 35. Suid. expl. ὁ μηδενὸς ἐνδεής.

ἀπρόσιτος] Hanc gloſſam reſpicere ad 1 Tim. 6, 16. variis cauſis motus credo. Ibi haec ſunt: φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται. Salva ſunt omnia apud Heſychium, ſi locum ipſum Pauli ante oculos habeas. Primum illud ἀπάνθρωπος pertinet ſine dubio ad illa verba Pauli: ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων. Niſi cum verbo antecedenti iungere et legere velis ἀπ' ἀνθρώπου. Deinde illud μοχθηρὸν ἰδεῖν ad illa Pauli: οὐδὲ ἰδεῖν δύναται. Ipſe enim Paulus quaſi explicat ulterius et per partes, qualis ſit lux illa ἀπρόσιτος, et Gloſſator has ipſas Pauli explicationes ad uſum ſuum transtulit. Salvum etiam eſt εἰδεχθὲς, quamquam interpretes ad

C Heſych.

Digitized by Google

ἀπρόσκοπον. ἀσκανδάλιστον.

ἀπφῶ. πατρὸς. ἡ διπλασία χάρις.

ἀπῴκισται. ἐμακρύνθη.

ἀπώσατο. μακρὰν ἔῤῥιψεν.

ἀπώ-

Heſych. varie corrigere voluerunt. Nam infra Heſych. εἰδεχθὲς, ἀειδὲς, αἰσχρὸν τῷ ἰδεῖν. Quod ergo Kuſterus negat ſe videre, quomodo μοχθηρὸν ἰδεῖν pertinere poſſit ad vocem ἀπρόσιτος, cauſa eſt, quod locum Pauli non inſpexit, nec cum gloſſis contulit. cf. Suiceri Theſ.

ἀπρόσκοπον] Parvi uſus gloſſa, ſi modo ad Actor. 24, 16. reſpicit, ubi eſt: ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν, i. e. conſcientiam rectam, ſive vitae bene actae habere. Ergo ſi reſpexiſſet hunc locum gloſſator, certe magis perſpicue et definite explicaſſet. Nam, qualis ſit συνείδησις ἀσκάνδαλιστος, non minus explicari debet.

ἀπφῶ] Mira explicatio et fere inepta, uti interpretes ad h. l. Heſych. fuſius docuerunt. Fons eius eſt in 2 Reg. 2, 14. unde Suidas ipſa verba adfert, ubi hebr. אף־הוא apud τοὺς ὁ vertuntur ἀφφὼ ſ. ἀπφὼ (a caeteris etiam κρύφιος, ut Theodoretus tradit), quod quidam hebraice neſcientes, explicarunt, πατήρ, quaſi eſſet ab אב vel ab ἀπφύς. — Alteram explicationem διπλασία χάρις Heinſius Prolegom. ad Ariſtarch. S. p. 603 docet petitam eſſe ex eiusdem Cap. verſu 9. ubi Eliſaeus *duas Spiritus S. gratiae* iſtius, quam Elias conſecutus eſſet, partes ſibi petit, quae ibi διπλῆ χάρις dicitur. Hinc putaſſe quosdam, ἀφφὼ ſ. ἀπφὼ ſignificare *duplicem gratiam*. Hinc et ſequens apud Heſych. explicationis portentum fluxit: ἀπφύς. ὁ πατήρ. ἡ πνεύματος ἁγίου δίττη ἐνέργεια. Sic et Athanaſius ex hoc loco probat Divinitatem Spir. Sancti, quia *Deus geminus* vocetur, et ἀφφὼ dicit eſſe *ambo*. vid. Glaſſ. Phil. ſacr. p. 517. ed. recent. Gataker. de ſtylo Nov. Inſtr. Cap. 3. Suicer. Theſ. Eccleſ. et Bielii Theſ. phil.

ἀπῴκισται] 1 Sam. 4, 22.

ἀπώσατο] Rom. 11, 1. 2. Act. 7, 27. et ſaepe apud τοὺς ὁ Thren. 2, 7. 3, 17. et Pſalm. 77, 73. quem locum Pſalmi

Reine-

Digitized by Google

ἀπώσθησαν. ἀπεῤῥίφησαν.

ἀπῶσμαι. ἀπεῤῥίφην.

ἀργυρώνητος. οἰκέτης ἀργυρίε ἀγοραςός.

ἄρδην. παντελῶς.

ἀρετή. θεία δύναμις. διάθεσις ἀγαθή. ἢ τὸν ἐνάρετον βίον.

ἄρθρα. μέλη ἄκρα.

ἀριήλ. λέων.

C 2 ἀριθμη-

Reineſius margini Heſych. adſcripſerat. Forte tamen gloſſator ante oculos habuit locum Iudic. 6, 13. ubi οἱ ὁ ἐξέῤῥιψεν, ſed Cod. Oxon. Ald. et Compl. ἀπώσατο. Idem habet Theodot. Pſalm. 35, 5. pro quo Aquila ἀπέῤῥιψε.

ἀπώσθησαν] Pſ. 88, 5.

ἀπῶσμαι] Ion. 2, 5. Thren. 3, 54. εἶπα, ἄπωσμαι, ubi Bielius Theſ. phil. P. I. p. 210. monet ἀπῶσμαι ſcribendum, adprobante Alberto. Sic habet Theodoretus.

ἀργυρώνητος] Ex τοῖς ό. vid. Iudith. 4, 10. et Geneſ. 17, 12. 13. 23. 27. ubi iungitur vocibus μισθωτὸς, οἰκογενὴς, quibus opponitur: et planius verſ. 27. οἱ οἰκογενεῖς αὐτε καὶ οἱ ἀργυρώνητοι ἐξ ἀλλογενῶν ἐθνῶν.

ἄρδην] Sic eſt Malach. 4, 6. In Ebr. eſt חֵרֶם. vid. Suid. in h. v. et Heſych. in κατὰ κράτος.

ἀρετή] Reſpici videtur ad 2 Petr. 1, 3. ubi in eodem verſu mentio fit τῆς θείας δυνάμεως. Reineſius in margine ita: „ſcillcet helleniſtice, non graece. Eſt enim theologica et helleniſtica, non graeca vocis interpretatio. Sic Hab. 3, 2. Zach. 6, 13. 2 Petr. 1, 3. 1 Petr. 2, 9. vid. Heinſius Proleg. Ariſtarch. S.“

ἄρθρα] Bielius adfert Iob. 17, 11. ubi eſt: ἄρθρα τῆς καρδίας με. quae quomodo huc pertineant, non ſatis liquet. Plane alium ſenſum ex hebraeis verbis dat Schultenſius in Comment. ad h. l.

ἀριήλ] Gloſſa hauſta ex Baſil. M. Comment. in Eſ. 15, 9. pag.

Digitized by Google

ἀριθμητά. τὰ ὀλίγα.

ἀριὼθ. ἡ λέαινα, ὑπὸ Σύρων.

ἄρκος. τὸ ζῶον.

ἁρματηλάτης. ἡνίοχος.

ἁρμόζεται. συζεύγνυται.

ἁρμόζουσα. συμφωνοῦσα. συνοικουμένη. ἡ κοσμοῦσα.

ἁρμο-

9. pag. 1112. ubi ait: ἀριὴλ δὲ ὁ λέων ἑρμηνεύεται παρὰ ἑβραίοις. Ibi tamen eſt tantum אריה ut et Cap. 21, 8. ubi Theodot. ἀριήλ. Aq. λέοντα. Symm. λέαιναν. Euſebius: ἑρμηνεύεσθαι φασὶ τὸ ἀριὴλ, λέων Θεοῦ; ex hebr. אריאל quod Ieſ. 29, 1. οἱ ὁ ἀριὴλ, ſed alibi Aquila et Symm. vertunt λέοντα Θεοῦ, ut 2 Reg. 23, 20. E quibus gloſſam illam ad Etymologiam tantum pertinere et ne perfectam quidem eſſe patet.

ἀριθμητὰ] Bielius adfert locum Iobi 15, 20. ubi ſunt τὰ ἔτη ἀριθμητὰ hebr. מספר שני *numerus annorum*. Sed Schultenſius ibi adnotat, vocem מספר ſi poſtponatur, *paucitatem*, ſin praeponatur, ut h. l. *multitudinem* indicare. Unde potius vertit: *annos multos*. Videtur ergo gloſſator ſecutus eſſe interpretem in Hexapl. Orig. qui reddit ἐν ὀλίγῳ. Eodem tamen modo Cap. 16, 22. ἔτη ἀριθμητά. Vulg. *breves anni*. ubi τὸ מספר poſtponitur.

ἀριὼθ] Alberto videbatur gloſſator reſpexiſſe ad vocem אריותא i. e. *leaena*; ut Geneſ. 49, 9. in Targ. Hieroſ. Pergerus pro λέαινα legendum cenſebat λάχανα ex 4 Reg. 4, 39. ubi pro hebr. ארת οἱ ὁ ἀριὼθ ponunt, et incertus interpres ap. Orig. ἀγριολάχανα.

ἄρκος] Heinſius laudat Eſ. 59, 11. ςενάζουσιν ὡς ἄρκος. Kuſterus vult *urſam* intelligi, quae alias ἄρκτος. Etiam Theodoretus ἄρκον nominat. Tom. I. p. 341. II. 1192. Vide tamen, an τὸ ςενάζειν conveniat *urſae*.

ἁρματηλάτης] 2 Macc. 9, 4. Biel.

ἁρμόζεται] Proverb. 19, 14.

ἁρμόζουσα] Heinſius putabat explicari hac gloſſa locum Prov. 8, 30. cf. Boſii Prolegom. ad LXX.

Digitized by Google

ἀρμονίας. συμφωνίας. συνθήκας. σπονδάς.
ἁρμῶν. ἁρμονιῶν.
ἁρπῶμαι. ἁρπάζω. δρεπάνῳ κέχρημαι.
ἀρτάβη. μέτρον Μηδικὸν σίτου, Ἀττικὸς μέδιμνος.
ἄρσεων. βασταγμάτων.

C 3 ἀρτήρ.

ἀρμονίας] Ne quis putet Heſychium reſpexiſſe ad Ezech. 23, 42. quem locum Bielius adſcripſerat una cum explicatione Lexici Cyrill. Brem. quod habet ἀρμονίας. εὐφωνίας. Nam alia eſt εὐφωνία alia συμφωνία, praeſertim in hac gloſſa noſtra, in qua permutatur cum συνθήκαις et σπονδαῖς. Notat enim nunc *συμφωνία pactum, conventionem,* a *συμφωνεῖν paciſci cum aliquo*, quo ſenſu eſt apud Matth. 20, 2. Sed in Ezech. dicitur φωνὴ ἁρμονίας i. e. *ἁρμονικὴ vox ſuavis, canora.* Deinde etiam caſus diverſi ſunt. In gloſſa vox ἁρμονίας ponitur in accuſativo, ut e gloſſematibus patet, ſed in Ezech. genitivus exhibetur. Caeterum Kuſterus, apud Albertum ad h. l. Heſ. attulit locum Euſtath. ad Hom. p. 1268. ubi docet ἁρμονίας etiam ſignificare τὰς συνθήκας.

ἁρμῶν] Hebr. 4, 12. ἁρμῶν καὶ μυελῶν.

ἁρπῶμαι] Hoſ. 5, 14. ubi hebr. טרף *rapere.* Sic et Gloſſae in 12 Proph.

ἀρτάβη] Pro modio frumenti occurrit vox apud τοὺς ό ad Eſ. 5, 10. ubi hebr. חמר vertunt ἀρτάβας. Ambiguum tamen eſt, an gloſſator ad hunc locum oculos intenderit et τοὺς ό explicare voluerit. Caeterum praeter Relandum et alios inprimis Hodius de text. orig. Verſſ. LXX. Lib. II. pag. 116. demonſtrat menſuram fuiſſe Aegypt. ſ. Alexandrinam; unde interpretes illos, qui Alexandrini fuerint, ſic vertiſſe. Idem docent Hieronymus ad loc. Eſaiae, Epiphan. de Pond. et Menſur. Cap. 24. et Scholiaſtes ad Ariſtoph. Acharnenſ. v. 91. ex quo Suidas: ἀχάνη μέτρον ἐστὶ περσικὸν, ὥσπερ ἡ ἀρτάβη παρὰ Αἰγυπτίοις. cf. Polyaeni Stratag. 4, 3. 32. e quo Heſych. hauſiſſe videtur.

ἄρσεων] Pſ. 80, 5. ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ. vid. Gloſſ. ſacr. in Pſalm.

Digitized by Google

ἀρτὴρ. ὑπόδημα· οἱ δὲ, ζύστραν.

ἀρῶ. ἐκτενῶ.

ἀσέλγεια. πορνεία.

ἀσάριον, καὶ λεπτὸν, ἓν εἰσιν. ἤγουν ἑξακισχιλίων τριακοσίων ταλάντων, ὅ ἐστι, ἓν ἥμισυ λεπτοῦ. τὰ δὲ δύο λεπτὰ, Κουαδράντης εἷς, ἤγουν νουμμία γ΄.

ἄσημα. ἄμορφα.

ἀσινῆ.

ἀρτὴρ] Nehem. 4, 17.

ἀρῶ] Deut. 32, 40.

ἀσέλγεια] Sic Sap. Sal. 14, 26. iunguntur μοιχεία et ἀσέλγεια. Rom. 13, 13. μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις. 1 Cor. 12, 21. ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ. cf. Gal. 5, 19.

ἀσάριον] Utilis haec gloſſa eſt ad aliquot loca explicanda Nov. Teſt. ἀσσάριον occurrit Matth. 10, 29. quamvis ibi ponitur pro pretio minimo et leviſſimo. Quae eadem ratio valet in locis Matth. 5, 26. coll. Luc. 12, 59. e quibus veteres quidam falſo crediderunt κοδράντην eſſe idem quod λεπτὸν, quod refellitur loco Marci 12, 42. ubi eſt: λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι κοδράντης, quae verba in mente habuiſſe videtur gloſſator.

ἄσημα] Videri poſſit gloſſator reſpexiſſe ad Geneſ. 30, 42. ubi de artificio Iacobi in coloribus ovium variandis dicitur: ἐγένετο δὲ τὰ μὲν (πρόβατα) ἄσημα τοῦ Λάβαν, τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ Ἰακώβ. Quamvis enim ibi ἄσημα ſunt oves nullis maculis diſtinctae, vel uti alibi διάλευκα, et ἐπίσημα, maculis variis coloratae, tamen is, qui illam gloſſam fecit, ad pulcritudinem quandam videtur rem retuliſſe. Unde explicavit ἄμορφα, de ovibus ſimplicem colorem habentibus, et infra: ἐπίσημα. εὔμορφα quaſi *pulcrae*, *formoſae*, quia magis oculos vulgo delectant, quae coloribus variis diſtinguuntur, quam quae uno et vulgari colore conſpicua ſunt. Accedit quod haec ἐπίσημα alibi dicuntur ποικίλα ut Geneſ. 31, 8. et in aliis huius hiſtoriae partibus. Et vox שרק quae in h. l. vertitur ἐπίσημος, in Zach. 1, 8. eſt ποικίλος. Iam vero Heſych. ποικίλα. πεποικιλμένα, κεκαλλωπισμένα.

Digitized by Google

ἀσινῆ. ἀβλαβῆ. ἡ πόλις.

ἄσις. κόνις. ἢ εἶδος ὀρνέȣ.

ἀσμένως. μετὰ χαρᾶς. ἡδέως. προθύμως. ἑκȣσίως.

ἀσπιδίσκας. πελτάρια. σκȣτάρια. ἡ περιφερὴς κόσμος, ὅπλοις ἐοικώς.

C 4 ἄσπον-

ἀσινῆ] 3 Macc. 6, 7. Δανιὴλ εἰς φῶς ἀνήγαγες ἀσινῆ.

ἄσις] Poſt vocem κόνις cogitanda vox ἀσίδα pro more omiſſa; niſi gloſſatorem hunc pro caſu accuſativo habuiſſe ſtatuamus. Reſpexit hebr. חסידה quod οἱ ὁ verterunt ἀσίδα Iob. 39, 13. Ierem. 8, 7. Theodoret. ad l. Ierem. ἡ μὲν ἀσίδα, ὀρνέον ἐςί. τινὲς δὲ φασὶ τὸν ἰκτῖνον ȣ̔τω καλεῖσθαι. Caeterum obſervandum, idem verbum hebr. a τοῖς ὁ etiam verti ἐρώδιον ut Pſ. 104, 17. et eodem modo ab Aquila Ierem. 8, 7. et Iob. 39, 13. Quo ſpectare quidam interpretes putant gloſſam hanc: ἀσίδον. ῥαδιῶνα. et pro eo legendum eſſe ῥοδιῶνα i. e. ἐρωδιῶνα. Bielius coniecerat: ἀσίδαν. ῥωδιόν. Mihi videtur ita legendum ἀσίδα. ἐρωδιὸν ex Iob. 39, 13. ubi Aquila vertit ἐρωδιόν. vid. Olympiodor. et Polychron. ad h. l. in Caten. Nicetae, et ad Ierem. 8, 7. in Comment. Ghislerii ἀκύλας μὲν τὸν ἐρωδίον ἐκδέδωκεν. Ἰνδικὸν δὲ ἐςιν γένος ὀρνέȣ ἡ ἀσίδα. Innumeras fere virorum doctorum de loco Iobi ſententias narrat Schultenſius in Comment. ubi vertit חסידה אברה *penna pia*, et luſum quendam ait ineſſe ad naturam *ciconiae*, cui pietas et amor maternus tribuatur.

ἀσμένως] vid. Act. 2, 41. 21, 17.

ἀσπιδίσκας] Tertia explicatio ἡ περιφερὴς κόσμος optime convenit loco Exod. 28, 13. ubi vocem משבצת vertunt οἱ ὁ ἀσπιδίσκας i. e. ſimbrias aureas, quibus veſtis extrema ora ſ. περιφέρεια cingenda erat. Sic Pſ. 45, 14. eandem vocem vertunt κροσσώτȣς, quamvis h. l. totam veſtem auro diſtinctam notare videtur. vid. Braun. de Veſt. hebr. p. 162. et Schroeter. de Veſt. mul. hebr. p. 129. Porro in Exod. 11. verba מסבת משבצות זהב quae οἱ ὁ plane omittunt, vetus verſio reddit: *incluſos auro et circum-*

ἄσπονδοι. ἄγριοι, ἐχθροί. καὶ μὴ μνημονεύοντες φιλίας, ἢ διαθέσεως. ἀδιάλλακτοι.

ἆσσον. πλησίον, ἐγγύς.

ἄστεγον. τὸ μὴ ἔχον στέγην. ἢ ἀκαρτέρητον καὶ ἀνυπομόνητον.

ἀστέγους. οἱ μὴ ἔχοντες οἴκους.

ἀστεῖος. ὁ χαρίεις. ὁ ἐπίχαρις.

ἀστηρίκτους. ἀσθενεῖς.

ἀστορ-

---

circumdatos. Arabs: *et fac illos, ambiant eos.* Uterque igitur exprimit notionem cuiusdam *ambitus*, et περιφερείας.

ἄσπονδοι] vid. 2 Tim. 3, 3. Rom. 1, 31. Schol. Cod. Moſq. ad h. l. ed. Math. expl. ἀδιαλλάκτους καὶ μνησικάκους.

ἆσσον] Act. 27, 13.

ἄστεγον] Sine dubio reſpicitur Proverb. 26, ult. ubi hebr פה חלק *os glabrum*, *lubricum* οἱ ο' vertunt ἄστεγον; quod gloſſator intellexit de ore loquaci, quod non poſſit quicquam reticere, exprimitque graecorum γλωσσαλγίαν. Oppoſitum στέγανον Heſych. explicat τὸ δυνάμενον στέγειν τοὺς λόγους, καὶ μὴ ἐξαγγέλλειν. Suidas: ἄστεγος. φλυαρὸς, ἀνυπομόνητος.

ἀστέγους] Ieſ. 58, 7. πτωχοὺς ἀστέγους εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου, quibus verbis ipſa explicatio nititur.

ἀστεῖος] Referri poteſt ad Act. 7, 20. ubi Moſes dicitur ἀστεῖος τῷ Θεῷ i. e. *valde venuſtus.* Ergo recte Heſych. Suidas addit εὐσύνετος, εὐπρόσωπος, καλὸς. Formam loquendi, quae hebraica eſt, non aſſecuti ſunt interpp. Vett. qui interpretantur εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ἢ Θεοφιλής, ut Oecumen. ad h. l. Alia gloſſa: ἀστεῖον. καλὸν, ἢ πολιτικὸν. ἢ ἐπίχαριν, ἢ κεχαριτωμένον, ſine dubio ad Exod. 2, 2. ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἀστεῖον. Nam eadem eſt Gloſſa in Octat. cf. Suicerus in Theſ. eccleſ.

ἀστηρίκτους] 2 Petr. 2, 14.

ἀςόργυς. μὴ ἀγαπῶντας τινάς.

ἀσυνθέτυς. μὴ ἐμμένοντας ταῖς συνθήκαις. μὴ συντεθειμένυς.

ἀσυνθεσία. παραβασία.

ἀσυρῆ. ἀκάθαρτα.

ἀσφαλτώσεις. χρίσεις. πισσώσεις.

ἀσχήμονι. ἐπονειδίςῳ θανάτῳ.

ἀσχολία. ἐνδελεχισμός.

ἀσώτως. αἰσχρῶς. ἀπλήςως.

C 5 ἀτα.

ἀςόργυς] Rom. 1, 31. cf. 2 Tim. 3, 3. Pro τινὰς Suicerus mavult τινά.

ἀσυνθέτυς] Ad Rom. 1, 31. Gloſſa ſine dubio eſt ex Oecumenio, qui totidem verbis explicat vocem ad h. l. quem ex Suida hauſiſſe dicit Suicerus in Theſ.

ἀσυνθεσία] Ex τοῖς ό qui hebr. בגודים ita exprimunt, ut Ierem. 3, 7. et מעל Eſrae 9, 2. In Pſalm. 36, 2. פשע Aquila ἀσυνθεσία. οἱ ό ἀνομία. Ergo παραβασία eſt eadem quae παράβασις τῶν συνθηκῶν. Sic Suidas in hac voce, ex quo etiam corrigendum Heſychium cenſebat Kuſterus.

ἀσυρῆ] cf. Sirach. 23, 13.

ἀσφαλτώσεις] Ex Geneſ. 6, 14. ἀσφαλτώσεις αὐτὴν τῇ ἀσφάλτῳ.

ἀσχήμονι] Ex Sapient. 2, 20. ubi eſt: θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν. Ergo ex addita voce θανάτῳ intelligitur locum illum reſpici.

ἀσχολία] Bielius adſcripſerat locum Sirac. 40, 1. Utitur et Symm. verbo variis in locis, ubi οἱ ό περισπασμός. Eccleſ. 1, 13. 2, 26. etc. Vox etiam ἐνδελεχισμὸς τοῖς ό frequens eſt.

ἀσώτως] Luc. 15, 13.

Digitized by Google

ἀταβύριον. ὄρος, ἔνθα θηρία συνάγονται.

ἀτμίς. ἀπαύγασμα. πνοή.

ἄτρυγον. καθαρόν. μὴ ἔχον τρύγα.

αὖα. ξηρά.

αὐθάδης. ὑπερήφανος. θυμώδης. παράνομος.
 αὐτάρεστος.

αὐγή. φῶς.

αὐθαίρετοι. αὐτοπροαίρετοι, αὐτάρεσκοι, ἑκούσιοι.
 αὐτόκλητοι.

αὐθαιρέτως. ἑκουσίως.

αὐθεν-

ἀταβύριον] Referunt huc locum Hoſeae 5, 1. 2. ubi תבור οἱ ό vertunt ἰταβύριον, quod et habet Heſych. Ἰταβύριον. ὄρος, ἔχον πηγὴν μίαν. ὅθεν τὰ θηρία πίνει. ἐστὶ δὲ εἰς τὴν Γαλιλαῖαν ἐν Ἰουδαίᾳ. Ex verſ. 2. intelligi poteſt illud quod Heſych. addit: ἔνθα θηρία συνάγονται, nempe *venationis cauſa*. Theodoretus ad locum Hoſeae ἰταβύριον vocat ὄρος θήρας διαφόρου μεστόν.

ἀτμίς] Ex Sapient. 7, 25. ubi in altero membro eſt ἀπόῤῥοια et v. 26 in re non diſſimili ἀπαύγασμα dicitur, unde gloſſema illud ſumtum eſt. Saepe enim ex membris parallelis excerptae ſunt gloſſae. Sunt nempe in illo loco ſynonymae hae quinque voces: ἀτμίς, ἀπόῤῥοια, ἀπαύγασμα, ἔσοπτρον, εἰκών.

ἄτρυγον] Ex Exod. 27, 20. ubi utrumque eodem modo iungitur.

αὖα] Symmach. Pſ. 101, 3. ὀστᾶ μου αὖα γέγονεν. οἱ ό συνεφρύγησαν.

αὐθάδης] cf. Tit. 1, 17. Suidas addit θρασύς, uti explicat Theodoretus. Theophyl. αὐτάρεσκον, ut forte et in Heſ. legendum.

αὐγὴ] Sic Actor. 20, 11. ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς.

αὐθαίρετοι] vid. 2 Cor. 8, 3. 17. ad quem locum Photius ap. Oecumen. αὐτοὶ ἐξ ἑαυτῶν τὸ ἀγαθὸν ᾑρετίσαντο.

αὐθαιρέτως] 2 Macc. 6, 19.

Digitized by Google

αὐθεντεῖν. ἐξουσιάζειν.

αὐθημερόν. σήμερον, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ.

αὐλαία. τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα.

αὔλακας. κοίλους τόπους.

αὐλίζεται. κοιμᾶται. φυλάττεται. κοιτάζεται.

αὐλήν. κοίτην. ἐπαυλισμόν.

αὐτόματον. αὐτοφυές.

αὐτοσχεδίως. αὐτομάτως.

αὐτό-

αὐθεντεῖν] 1 Tim. 2, 12. οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, *non habere imperium in virum.*

αὐθημερὸν] Proverb. 12, 16. hebr. ביום.

αὐλαία] Eo ſenſu ſaepe οἱ ό αὐλαίαν dicunt. v. Exod. 26 et 36. Iudith. 14, 14.

αὔλακας] Si Gloſſator ſub κοίλοις τόποις fiſſuras terrae, quos *ſulcos* dicimus, intellexit, ſine dubio reſpexit ad LXX Interpr. qui ſaepe ita vertunt hebr. תלם Iob. 39, 10. ubi Baſil. in Caten. Nicetae p. 558. κοιλάδας explicat. Pſ. 65, 11. Sirac. 7, 3. Illam vero gloſſatoris mentem fuiſſe, e ſequenti gloſſa ſuſpicari liceat: αὔλαξ. τὸ σχίσμα τοῦ ἀρότρου.

αὐλίζεται] Iob. 38, 19. ποία δὲ γῇ αὐλίζεται τὸ φῶς, pro quo alii σκηνοῖ, ἠρεμεῖ. Cui tamen loco gloſſam hanc non tam aptam cenſeo, quam ſequentem αὐλίζομαι. μένω. ἐνδιατρίβω. Nam in hebr. eſt שכן. In hac gloſſa Alberto videtur Heſychius reſpexiſſe praecipue ad 2 Sam. 15, 28. ubi pro ϛρατέυομαι Ald. lectio habeat αὐλίζομαι. Dan. 4, 12. αὐλισθήσεται, pro quo MS. Vat. κοιτασθήσεται. Conferri etiam poſſunt ex N. T. Matth. 21, 17. Luc. 21, 37. Vid. infra ad voc. ηὐλίσθησαν.

αὐλὴν] Pricaeus putabat reſpici ad Ioh. 10, 1.

αὐτόματον] Ita 1 Reg. 19, 29. αὐτόματα ſunt αὐτοφυῆ, quod poſt meſſem ſponte progerminat, ספיח. Et Levit. 25, 5. ubi etiam planius τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα τοῦ ἀγροῦ σου.

αὐτοσχεδίως] Sapient. 2, 2.

Digitized by Google

αὐτόχθοσι. τοῖς ἐν ἰδίᾳ γῇ, ἢ τόπῳ οἰκοῦσιν.

αὐχμώδης. ξηρὸς. ῥυπώδης.

ἀφαγνίσασθαι. καθιερώσασθαι, ἀφοσιώσασθαι.

ἀφαίρημα. ἀνάθημα. δῶρον.

ἀφανίσαι. σκεπάσαι. προνομεῦσαι.

ἀφέδρῳ. ἀκαθαρσία.

ἀφεδρῶνες. σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια, ἀναγκαῖα.

ἀφει-

αὐτόχθοσι] Levit. 17, 15. Exod. 12, 19.

αὐχμώδης] Pro ξηρὸς occurrit 1 Sam. 23, 14. Pro ῥυπώδης Mich. 4, 8. ubi eſt מגדל עדר עפל πύργος αὐχμώδης. Aquila σκοτώδης. Symm. ἀπόκρυφος. Vulg. *nebuloſa*. Tamen in ῥυπώδης adhuc tropus ineſt, atque indicatur *ignobilitas*, ut ſit *turris Eder ignobilis* ſ. *ſordida*. Theodoret. ad locum Michae: πύργον αὐχμώδη προσαγορέυει, διὰ τὴν τῶν οἰκητόρων ἀσέβειαν.

ἀφαγνίσασθαι] Num. 6, 3. Levit. 14, 59. Num. 19, 12. 19. Num. 8, 7. 22.

ἀφαίρημα] Alii ſcribi malunt ἀφαίρεμα, ut ſupra ἀπαρχή. προσφορά. ἀφαίρεμα. Sic exſtat apud τοὺς ό Exod. 35, 5. et alibi ſaepe. Ebr. תרומה. Exod. 25, 2. Aquil. ἀφαίρεμα. οἱ ό ἀπαρχάς.

ἀφανίσαι] Ita Ezech. 30, 9. σπεύδοντες ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν et alibi. vid. Biel. Theſ. phil. Eodem modo Gloſſ. MS. in Ezech.

ἀφέδρῳ] Reſpicit gloſſa ad LXX interp. quibus illa vox uſurpatur de ſordibus, quae e feminis certis temporibus eiiciuntur, vel de ſanguinis fluxu. hebr. נדה per εὐφημισμὸν, unde et coniungitur χωρισμὸς καὶ ἄφεδρος Levit. 12, 2. 15, 19. Ezech. 18, 6. γυνὴ ἐν ἀφέδρῳ. Levit. 15, 25. ἀκαθαρσία τοῦ ἀφέδρου αὐτῆς. Simile eſt graecorum ἄφοδος, ἀφοδεύειν et ἀφόδευμα. Talis mulier dicitur Ezech. 22, 10. ἐν ἀποκαθαρσίαις ἀποκαθημένη. vid. ſupr. ad voc. ἀποκαθ.

ἀφεδρῶνες] Sic ἀφεδρὼν Matth. 15, 17. 7, 19. de latrina, quae et *ſella familiaris* dicitur et ὁ θᾶκος graece, quae

ἀφειδία. καρτερία.

ἀφείλαντο. ἀπεστέρησαν.

ἀφεῖλεν. ἔκοψεν.

ἄφεσις. συγχώρησις.

ἀφὴ. — χροιὰ λέπρας.

ἄφιξις.

quae proprie *ſella* eſt. Caeterae explicationes Heſych. pertinent ad εὐφημισμὸν, qui in omnibus linguis dominatur, cum de talibus rebus ſermo eſt. ἀναγκαῖα dicuntur uti Vulgat. vertit Iud. 3, 24. et 1 Sam. 24, 4. *ad faciendum neceſſaria ſua*, quae et Graecis ſunt αἱ χρείαι: cf. Iſ. Caſaubon. ad Theophraſt. Char. Cap. 14. et le Moyne in Not. ad Barnabae Epiſt. in Var. Sacr. pag. 815 et ſeqq.

ἀφειδία] Huc referri poſſit Coloſſ. 2, 23. ἀφειδία σώματος, ſi καρτερία ſignificat *ſeveram corporis tractationem*. Ibi enim ſermo eſt de abſtinentia a cibis quibusdam, ut corpus coërceas. Hinc Theodoretus ἀφειδίαν explicat: τὸ μὴ πάντων ἔχειν ἀδεῶς τὴν ἀπόλαυσιν.

ἀφείλαντο] Bielius adſcripſit locum Iobi 24, 10. Niſi forte ibi ἀφείλαντό facilius gloſſemate eſt intellectu.

ἀφεῖλεν] Sic Matth. 26, 51. coll. Marc. 14, 47. Iohannes in loco parall. habet ἀπέκοψεν.

ἄφεσις] Videtur Heſych. libros N. T. reſpicere, in quibus ἄφεσις ἁμαρτιῶν ponitur pro *venia* peccatorum; quae Graece non ἄφεσις dicitur, ſed συγγνώμη vel συγχώρησις.

ἀφὴ] In promtu eſt Heſych. reſpicere loca illa τῶν ό in quibus eſt ἀφὴ λέπρας hebr. נגע צרעת uti Levit. 13 et 14 ſaepius. At נגע ſignificat *plagam*, *ulcus* ſ. *vulnus*, quod fit contuſione. Sic permutatur cum נלה *percuſſit* Eſ. 53, 4. ubi tamen male (Aquila) vertit ἐν ἀφῇ ὄντα, iterum ex Etymologia vocis, quod οἱ ό melius ἐν πόνῳ εἶναι verterunt. Nempe נגע notat ſive ἅπτεσθαι, *tangere*, uti ſaepe verterunt, unde נגע reddiderunt ἀφὴν, ſive *ferire*, *percutere*, ut 2 Reg. 15, 5. ubi οἱ ό καὶ ἥψατο κύριος τὸν βασιλέα, καὶ ἦν λελεπρωμένος. Ex quo loco etiam

patet;

ἄφιξις. ἔφοδος. παρουσία.

ἀφόρητον. ἀβάστακτον, ἀνυπομόνητον.

ἀφορίαν. ἀκαρπίαν.

ἀφωρισμένος. ἐκλελεγμένος, διακεκριμένος.

ἀφορολόγητον. φόρον μὴ τελοῦν.

ἀφορῶντες. ἀποβλέποντες.

ἀχάζ.

patet, quare hebraei dixerint נגע צרעת quaſi plagam, quam inflixerit Deus ut fieret lepra. Melius Levit. 13, 20. vertunt ſimpliciter λέπραν. cf. Theodoret. ad Deut. 17, 8. χροιὰν vero nunc vel notare *ſuperficiem*, vel depravatam eſſe vocem, et forte ſcriptum fuiſſe ἡ χώρα λέπρας, *locus* vel *ſedes leprae*, diu credidi. Sed poſtea incidi in Catenam Gr. Nicephori Theod. ubi ad Levit. 13, 3. incertus interpres ita: Περὶ τὸ δέρμα φησὶ τὸ ἀφῆ ὑποπίπτον, ἤτοι χροιᾷ λέπρας. ὅπερ ἀλλαχοῦ ὄψιν καλεῖ. Hinc forte fluxit gloſſa.

ἄφιξις] Act. 20, 29. ἄφιξις notat *diſceſſum*, contra uſum omnium fere ſcriptorum. Nam loca ex Herodoto ab Alberto laudata ambigua ſunt, et commode accipi de *adventu* ut effectu profectionis poſſunt. Unde et Chryſoſt. illam vocem explicat ἀποδημίαν et Gloſſae ἄφιξις, *profectio*. Niſi forte in Heſychio legendum eſt ἄφοδος, quam vocem mox explicat per ἀποχώρησιν. Infra tamen idem ἔφοδος. ἄφιξις.

ἀφόρητον] Sic ἀφόρητον βάρος τῆς ὀσμῆς 2 Macc. 9, 10. quem locum reſpexiſſe Heſychium, colligi poſſe videtur ex illo ἀνυπομόνητον, quod commodius de ὀσμῇ dicitur, quam ἀβάστακτον, quod magis ad βάρος pertinet. Ergo utrique voci conſuluit gloſſematibus.

ἀφορίαν] Hagg. 2, 17.

ἀφωρισμένος] cf. Rom. 1, 1. et ἀφορίζειν ſaepe pro *eligere, deſtinare*. Act. 13, 2. Gal. 1, 15.

ἀφορολόγητον] 3 Eſdr. 4, 50.

ἀφορῶντες] Ex Hebr. 12, 2.

Digitized by Google

ἀχάζ. κατάσχεσις.

ἄχι. — χόρτῳ χλωρῷ.

ἀχλύς. ἡ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λεπτὴ ὕλη. ὁμίχλη. σκοτία. ἀμβλυωπία.

ἀωρία. σκοτία. μεσονύκτιον. ἄπρακτος ὥρα.

B. βάδος.

ἀχὰζ] Sine dubio deſumta gloſſa e Baſilii M. Comment. in Eſaiae 7, 1. ubi ille: ἑρμηνεύεται γὰρ ὁ ἀχὰζ, κατάσχεσις. Ibi vero אחז eſt nomen proprium regis. Sed οἱ ὁ hebr. אחזה aliquoties verterunt κατάσχεσιν, ut Num. 32, 5. Pſalm. 2, 8.

ἄχι] Illa vox occurrit aliquoties apud τὰς ὁ. Sic enim verterunt hebr. ערות Eſ. 19, 7. τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν. Ex hebr. אחו quod eodem modo verterunt Geneſ. 41, 2. 18. ἐν τῷ ἄχει quae loca forte in mente habuit gloſſator, qui explicationem ponit in dandi caſu. cf. voc. βούτομον. Caeterum de ſignificatione iſtius vocis optime egit Hodius Libr. II. de text. orig. Verſſ. gr. ubi tradit eam vocem plane eſſe Aegyptiacam, uti nomen אחו Geneſ. 41, 2. 18. itidem ab Aegyptiis mutuatum: ergo hoc Aegyptio Interpreti non viſum fuiſſe graece transferre, quia Graecis Alexandrinis ſatis familiare fuerit. Poſuit etiam eam vocem Chr. Scholz in Catalogo vocabulorum Copticorum. vid. Repertorium lit. orient. P. XIII. Hieronymus ad Eſ. 19, 7. ita: „Cum ab eruditis quaererem, quid hic ſermo (ἄχει χλωρὸν) ſignificaret, audivi ab Aegyptiis hoc nomine lingua eorum omne quod in palude virens naſcitur, appellari.“ Scholion ad loc. Geneſ. ἄχος ἐστὶ τὸ λεπτὸν καὶ βοτανῶδες φυτάριον.

ἀχλὺς] vid. Actor. 13, 11. ubi de Pauli caecitate: ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος.

ἀωρία] E Pſalmo 119, 147. ubi eodem modo Gloſſae. Ebr. נשף quod aliis in locis vertunt οἱ ὁ σκότος, ut Iob. 22, 15. 2 Reg. 7, 5. 7.

Digitized by Google

B.

βάδος. ὁ καὶ βάτος. πεντήκοντα ξεςαὶ.

βαδδὶν. βύσσινον ἔνδυμα εἰς ἱερέας.

βάθος. — τὸ βαθὺ, καὶ μέγα.

βαιθὴλ. οἶκος θεȣ̃.

βαΐς. ῥάβδος φοίνικος. καὶ βαΐων.

βὰρ. μικρὸν.

βαρα-

βάδος] Occurrit *βάτος ἐλαίȣ* Luc. 16, 6. ſimile Ebraico בת. Caeterum illum locum deſumtum eſſe ex Epiphan. libr. de pond. et menſ. ubi ait: *βάδον εἶναι ξεςῶν πεντήκοντα*, cenſebat Heinſius. Ioſephus vero Antiq. VIII, 2. ait *βάτον* habere 72 ſextarios. vid. Montefalc. in Hex. Orig. ad 3 Reg. 5, 11. et Theodoret. ad h. l.

βαδδὶν] Sine dubio reſpexit loca *τῶν ὁ* ubi בדים vertunt *βαδδὶν*, ut Dan. 10, 5. ad quem locum Theodoretus: *βαδδεὶμ ἐν τῇ ἑλλάδι φωνῇ τὰ βύσσινα σημαίνεται*, et mox explicat *ἔνδυμα βύσσινον*. In altero loco 12, 16. apud Theod. ſcribitur *βαδδίμ*; ubi expl. *βυσσίνην ἐσθῆτα*. Ibi ſunt ***veſtes linteae*** a בד linum, uti *οἱ ὁ* vertunt Exod. 28, 42. Gloſſae aliae multae eodem modo explicant.

βάθος] Pro ***magnitudine*** ſimpliciter ſumitur Rom. 11, 33.

βαιθὴλ] Ex Ebr. בית-אל. Suid. *βαιθὴλ. θεῖος ναός.* Ita Graeci Geneſ. 28, 19.

βαΐς] Sic *βαΐα τῶν φοινίκων* Ioh. 12, 13. Unde et ultimum gloſſema quidam legi maluerunt *ἢ βαΐον*. Et Symm. ad Cantic. 7, 8. *ἀναβήσομαι ἐπὶ τῷ φοίνικι κρατήσω τῶν ὕψεων αὐτȣ̃*: Symm. *βαΐων*. Nempe *ὕψεις φοίνικος* ſunt ***rami palmae***. cf. Suicerus in Theſ. v. *βαΐον*.

βὰρ] Ut intelligatur huius gloſſae origo, coniungenda alia eſt Heſych. gloſſa: *ἐφȣ̀δ βάρ. ἱεράτικον ἔνδυμα. τὸ δὲ βάρ. μικρὸν λέγεται.* Hinc patet reſpici ad 1 Sam. 2, 18. ubi eſt אפוד בד i. e. Ephod *linteum*. *οἱ ὁ ἐφȣ̀δ βάδ.* Quare autem Gloſſator legerit *βὰρ*, et deinde hoc explicet *μικρὸν*; duas fere cauſas exiſtimo fuiſſe. Primum

fieri

βαρακινῆσιν. ἀκάνθαις. σκόλοψι.

βαρεῖα χείρ. ἡ μιαιφόνος.

βαρθολομαῖος. υἱὸς κρεμάσαντος ὕδατα.

βάρις.

fieri potuit, ut verſionem Theodotionis ante oculos haberet, qui legit ἐφοὺδ βὰρ καὶ ἐπιδύτην μικρὸν, ut et Cod. Alex. et Ald. vid. Hieronym. in Comment. ad Zachar. Cap. 12. Praeterea Hodius Lib. II. p. 217. ait βὰρ lectum fuiſſe in omnibus libris Vett. et quod Edit. Rom. habeat βὰδ, id editoribus tribuendum eſſe. Aquila etiam, qui ἐπένδυμα ἐξαίρετον vertit, legit בר cum Reſch. Sed unde explicatio μικρὸν? Mihi viſus eſt Gloſſator primum verba Ebraica inſpexiſſe, et ibi legiſſe בר, deinde ad illam Theodotionis verſionem ſe convertens errore oculorum in verba illa incidiſſe, quae illico ſequuntur ἐφοὺδ βὰρ, nempe καὶ ἐπιδύτην μικρὸν. Exiſtimavit ergo graecum interpretem אפוד בר vertiſſe ἐπιδύτην μικρὸν: Unde ſequebatur בר ſ. βὰρ h. l. ſignificare μικρὸν. Ac in Aquilae verſione facilior etiam hic error fuit ei, qui non exacte callebat linguam ebraicam. Hic enim habet: ἐπένδυμα ἐξαίρετον, καὶ διπλοΐδα μικρὰν. Eodem modo poſtea vidi rem explicaſſe Wetſtenium et Albertum ad h. v. ἐφοὺδ βὰρ. Reineſ. ad marg. „Chald. בר *fructum.*“ Idem contulerat Martinus in Etymol. vid. Semlerus in Notit. Lex. Heſych. p. 70.

βαρακινῆσιν] Gloſſa pertinet ad Iud 8, 7. ubi vocem hebr. הברקנים οἱ ὁ vertunt βαρκηνὶμ, quae deinde ab imperito flexa eſt in βαρακινῆσιν, vel ut alii malunt βαρακηνίσιν. Explicationes bene ſe habent. Aquila: ἐν ταῖς τραγακάνθαις. Symm. τριβόλοις. vid. Celſius in Hierobot. qui vertit: *roſam ſylveſtrem.* vid. Pearſonii Praef. paraenet. in Breiting. ed. Vet. Teſt. gr.

βαρεῖα χεὶρ] Kuſterus cenſet fortaſſe reſpici ad Iob. 33, 7. ubi οἱ ὁ· οὐδὲ ἡ χείρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί. Certe non valde diſcrepat explicatio Olympiod. ὑποπτεύεις ὅτι πληγὴν ἐπαγάγω σοι, βαρύνων κατὰ σοῦ τὴν ἐμὴν χεῖρα.

βαρθολομαῖος] Ex Ebr. בר *filius* et תלה *ſuſpendit,* et מים *aqua.* Gloſſ. MS. in Matth. 10, 3. habent υἱὸς κρεμάσας ὕδατα. Sic et apud Heſych. legendum videtur.

D

βάρις. πλοῖον. ἢ τεῖχος. ἢ στοά. ἢ πύργος.
βαρούχ. εὐλογημένος.
βαρπύργος. πορθμεῖον. περὶ ἀμφόδων.
βαρυκάρδιοι. ἀσύνετοι, μωροί.
βασὰ. αἰσχύνη. ὅ ἐστι δροῦς.

Βασα-

βάρις] Quidquid ſit, in mente certe habuit gloſſator τοὺς ό, quamvis non facile dixerim, qualem locum reſpexerit potiſſimum. Nempe οἱ ό hebr. ארמנות vel ארמון vertunt modo τοῖχος et πόλεις ut Eſ. 23, 13. et 34, 13. modo βάρεις ut 2 Paral. 36, 19. et Thren. 2, 5. atque adeo πυργοβάρεις Pſalm. 21, 7. In Amoſi 2, 5. eandem vocem Aq. vertit βάρεις. Theod. οἰκήσεις. Comment. Heracl. ad Pſ. 44, 9. in Cat. Patr. βάρις πᾶς πύργος. Hieron. epiſt. 140. „Usque hodie domus ex omni parte concluſae, et in modum aedificatae turrium aut moenium publicorum, βάρεις appellantur.“ Theodot. in Dan. 8, 2. Chald. הבירה vertit: τῇ βάρει. οἱ ό τῇ πόλει. Vulg. *caſtro.*

βαροὺχ] vid. οἱ ό 1 Reg. 25, 32. et ibi Theodoret. T. I. Opp. p. 395.

βαρπύργος] Corruptam hanc gloſſam miſſis aliorum ſententiis, quae magno numero ab Alberto recenſentur, ita corrigendam puto, ut poſt Valkenarium (Animadv. ad Ammon. I, 10. p. 45.) et alios Albertus cenſuit: βάρις. πύργος. πορθμεῖον. περιάμφοδον, vel περιάμφοδος, *aedes, quae circuiri poſſunt.* Huic explicationi favet etiam auctor Periphraſis in Cat. Patr. ad Pſalm. 121, 7. πυργοβάρις καλεῖ τὰς στρογγύλας οἰκήσεις, *aedes rotundas.* Deinde hebr. ארמנות οἱ ό etiam vertunt ἄμφοδα Ierem. 17, 27. ubi Hieronymus notat, LXX interpr. Aquilam et Symmach. βάρεις vertere, vel *turritas domos.*

βαρυκάρδιοι] Ex Pſalm. 4, 3. quem locum et Reineſius margini adſcripſerat. vid. Euſeb. Caeſ. ad h. l. Pſ.

βασὰ. αἰσχύνη] Gloſſa excerpta videtur ex Theodoreto, qui ad Pſalm. 67, 23. habet: ἡ βασὰν δὲ ἑρμηνευομένη τὴν αἰσχύνην δηλοῖ: eodemque modo Athanaſ. T. II. Opp.

Digitized by Google

βασανιςής. ὁ δημόκοινος. —

βασιλέυει. κρατεῖ, ἄρχει.

βδελυροί. μισητοί. κακοί. ἐξȣδενημένοι.

βδελύσσεται. μισεῖ.

βεβαίαν. ἀσάλευτον, μένȣσαν.

D 2 βέβη-

Opp. p. 417. ed. Col. Sed manifeſta eſt in gloſſa illa confuſio hebr. vocum בושה et בשן. Illam et οἱ ὁ vertunt αἰσχύνην ut Mich. 7, 10. Haec erat regio Palaeſtinae multas quercus ferens. Hinc gloſſam omnem velim ſic conſtitui, vel certe intelligi: βασὰ. αἰσχύνη. βασὰν. ȣ̓ ἐςὶ δρῦς. Nam τὸ δρῦς collective poni poſſe, quis neſcit? cf. Zach. 11, 2. ubi ſunt δρύες τῆς βασανίτιδος. et Ieſ. 2, 13. vid. Weſſeling. Probab. Cap. 32. et Baſil. M. in Eſaiae 2. p. 443.

βασανιςὴς] cf. Matth. 18, 34.

βασιλέυει] Non temere ſuſpicatus eſt Albertus cum Pricaeo, ad locum Matth. 2, 22. reſpici. Voluit enim fortaſſe gloſſator indicare βασιλέυειν non eſſe eo loco idem quod βασιλέα εἶναι, quia Archelaus non erat Rex proprie ſic dictus, ſed Tetrarcha, i. e. dominus provinciae Iudaicae, ὁ ἄρχων. vid. Elſnerus ad h. l.

βδελυροὶ] βδελυκτοὶ legendum eſſe, perſuadet mihi locus, ad quem pertinet ſine dubio gloſſa, quia ex eodem ultima explicatio depromta eſt. Is legitur 2 Macc. 1, 27. τȣ̀ς ἐξȣδενημένȣς καὶ βδελυκτȣ̀ς ἔπιδε. cf. Proverb. 17, 15. et Ep. ad Tit. 1, 16.

βδελύσσεται] Ex Pſalm. 5, 7. ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος. Gloſſae in Pſ. βδελύσσεται. ἀποςρέφεται, quae excerpta videtur ex variis Interpp. illius loci. Nam quod ibi οἱ ὁ habent βδελύσσεται, alius interpres ignotus vertit: ἀποςρέφεται. In Pſalm. 119, 163. utrumque ut ſynonymon ponitur.

βεβαίαν] Tria ſunt loca N. T. ad quorum unum vel alterum forte reſpexit gloſſator: Rom. 4, 16. Hebr. 6, 19. 2 Petr. 1, 10. μένȣσαν i. e. *firmiter durantem*, ut μένειν non in uno loco N. T. ſignificat.

Digitized by Google

βέβηλον. τὸ μὴ ἱερὸν. καὶ ἄθεον. καὶ ἀβέβηλον.
βεελφεγὼρ. εἴδωλον.
βεζὲκ. ἀστραπή τις. Ἰεζεκιήλ.
βελίαρ. δράκων.

βὴρ.

βέβηλον] cf. Theodoret. ad 1 Reg. 21, 5. Tom. I. Opp. p. 388. quem etiam locum ſuſpicor fontem eſſe huius gloſſae. In N. T. iunguntur βέβηλοι et ἀνόσιοι et πόρνοι. cf. 1 Tim. 1, 9. Hebr. 12, 16. Quae in fine gloſſae ponuntur καὶ ἀβέβηλον, cave putes explicationem eſſe: nam eſſet fere contraria. Adiecta potius ſunt ſimpliciter et ſine explicatione, more gloſſatorum, quae facile ex prioribus ſuppleri poſſunt. vid. quae de huiusmodi gloſſis diſputavit B. Erneſti de uſu Gloſſar. p. 27. Canon. octavo. Sic et Suicer. in Theſ. Eccleſ. in v. βέβηλος.

βεελφεγὼρ] Tradit gloſſa, non quid ſecundum etymologiam vox notet, ſed praecavet, ne quis eam pro nomine proprio hominis habeat. Etymologiam, ſi quis hanc deſideret, docet Philo, qui libr. de Confuſ. linguarum p. 413. explicat: δερματινὸν ὄγκον et alio modo Libr. de mutat. Nom. p. 595. ἀνωτέρω στόμα δέρματος a בעל *ſuperne*, פה *os*, et עור *pellis*. Caeterum reſpicitur ad τοὺς ό, qui illud nomen graece retinent, ut Numer. 25, 3. Hoſ. 9, 10. — Origenes Homil. XX. ad Numer. Tom. II. Opp. p. 348 ait: „*Beelphegor* idoli nomen eſt, quod apud Midianitas praecipue a mulieribus colitur.“ Et Euſebius Caeſ. ad Eſ. 25, 12. βεελφεγὼρ, τὸ τῶν Μωαβιτῶν εἴδωλον. Plura habet Etym. M.

βεζὲκ] Reſpicit graecos interpp. Ezech. 1, 14. ubi verba hebr. כמראה הבזק Theodot. vertit: ὡς εἶδος τοῦ βεζέκ. ſed Symmachus: ὡς εἶδος ἀκτῖνος ἀστραπῆς. Aquila ὡς εἶδος ἀπορροίας ἢ ἀστραπῆς. Scholion anonymum: τὸ βεζὲκ, ἀστραπὴν σημαίνει. cf. Montefalc. ad Hexapl. Orig. in loco Ezech.

βελίαρ] Veri ſimile eſt gloſſam pertinere ad 2 Cor. 6, 15. ubi eſt: τίς συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βελίαλ, pro quo in aliis Codd. N. T. βελίαρ legitur, quod et recepit Millius. vid. Wetſten. ad h. l. Eodem modo Clemens Alex.

Strom.

Digitized by Google

βὴρ. τὸ Φρέαρ. Σύροι.

Βηρσαβεέ. μήτηρ Σολομῶντος. καὶ τόπος περὶ τὴν ὀρεινὴν τῆς Παλαιςίνης.

βίκος. ςάμνος ὦτα ἔχων.

βόλβιτα. ἀφόδευμα βοὸς.

βολίδες. ἀκόντια. λογχάρια.

D 3 βολὶς.

Strom. III. p. 539. ed. Pott. et Baſil. M. de Baptiſmo Lib. I. Tom. I. Opp. p. 639. — δράκων vero διάβολον ſignificat, ut ſaepe eſt in Apocal. Ioh. ut 20, 3. ubi illud explicatur διάβολος et σατανᾶς. vid. Druſ. ad Eph. 4, 27. et ad 2 Cor. l. c. Syrus quoque habet *Satanas*. Cyrill. Al. in Numeros p. 409. ὁ δράκων καὶ ἀποςάτης, τῦτ' ἔςι ὁ σατανᾶς. cf. Suicerus in Theſ.

βὴρ] Ex hebr. באר Syr. בר *puteus* Φρέαρ. cf. Geneſ. 21, 31. et Num. 21, 16. 17.

βηρσαβεέ] Quia Bathſaba, non Berſaba fuit mater Salomonis, hebr. בת־שבע 2 Sam. 11, 3. et 12, 24. 1 Reg. 1, 11. Heinſius putabat gloſſatorem temere confudiſſe cum באר־שבע. Sed οἱ ὁ in illis locis non vertunt βηθσαβεέ, ut Symm. et Theod. et Alex. Cod. verum potius βηρσαβεέ. Unde fons eſt gloſſae. Sic et in Pſalm. 50, 2.

βίκος] Videtur gloſſator τὺς ὁ in mente habuiſſe, et quidem locum Ierem. 19, 1. ubi בקבק vertitur βίκος, et idem verbum hebr. 1 Reg. 14, 3. ςάμνος, qui locus τῶν ὁ in Vulg. editt. omiſſus legitur in Cod. Alex. Ald. et Complut.

βόλβιτα] Ezech. 4, 15. βόλβιτα βοῶν. Vulg. *fimus boum*. et Sophon. 1, 17.

βολίδες] Forte reſpexit ad Pſalm. 54, 22. ubi Ebr. פתחות vertunt βολίδες, quanquam illud proprie de *ſtricto gladio* dicitur, cuius *os* quaſi *apertum* eſt: nam gladio os tribuunt, unde לפי חרב. Interpr. ad h. l. in Catena Patr. βολίδας, inquit, καλεῖ τὰ βέλη. Pro iaculo et miſſili ponitur Nehem. 4, 17. ubi eſt hebr. שלח quod alibi βέλος vertitur,

βολὶς. βέλος. λόγχη. ἀκόντιον.

βοῤῥᾶς. ἄνεμος ψυχρὸς, καὶ παγώδης, καὶ σκληρὸς, τροπικῶς καλούμενος διάβολος; ὁ παρὰ τὸ ὁρᾶσθαι ἐπιδέξιος.

βουκόλεα. ἀγέλη βοῶν.

βούτομον. φυτὸν βουσὶ διδόμενον τροφὴν, οἷον χόρτον.

βραβευέτω. μεσιτευέτω. μηνυσάτω. ἰθυνέσθω.

βραθὺ. πόα τὶς θεοῖς θυομένη.

βραχεῖς.

βολὶς] Sic Zach. 9, 14. hebr. חץ *ſagitta*. et Exod. 19, 13. *βολίδι κατατοξευθήσεται*, quae eadem verba ſunt in Ep. ad Hebr. 12, 20. ex illo loco. — Pſalm. 54, 22. ubi Aquila *λόγχαι*.

βοῤῥᾶς] Obſcuriſſima gloſſa, ſimilis obſcurae verſioni *τῶν ο* in Proverb. 27, 16. ad quam ſine dubio alludit gloſſator. In hebr. ſunt longe alia: In graecis haec: *βορέας σκληρὸς ἄνεμος, ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται*. Nempe legerunt pro צפניה potius צפון *boreas*. Sequentia שמן ימינו יקרא ſic: ושם ימיני יקרא. Alia gloſſa Heſychii ſimilis haec eſt: *βοῤῥᾶς, ἄνεμος ψυχρὸς, παγώδης καὶ σκληρὸς, ὃς τροπολογούμενος σκαιὸς καὶ ἀπόπεμπτος λέγεται ὃς σημαίνει τὸν διάβολον, περὶ δὲ τῶν ἀσεβῶν ἐπιδέξιος.* Sumta haec ſunt ſine dubio ex graeco theologo quodam, qui allegorias quaeſivit in loco Proverbiorum. vid. Baſil. in Eſ. 14. p. 267. ſ. 599.

βουκόλεα] Bielius cenſebat legendum *βουκόλια* ex 1 Reg. 14, 32. *ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια καὶ βουκόλια*.

βούτομον] Vox *τῶν ο*. cf. Iob. 8, 11. 40, 21. In priori loco eſt אחו vid. v. *ἄχι*. In poſteriori eſt בצה i. e. *lutoſus, paluſtris locus:* quae vox vertitur ab Alex. falſo *βούτομον*, cum potius ſit locus, in quo gramen illud naſcitur. Caeteri interpp. gr. vertunt *κάθυγρον*.

βραβευέτω] Ex Coloſſ. 3, 15. vid. Suiceri Theſ.

βραθὺ] Non credo auctorem gloſſae ad libros ſacros reſpexiſſe, ſed iis, quae de hac voce Heſych. interpretes diſpu-

βραχεῖς. ὀλίγοι.

βραχὺ. ἀντὶ τȣ͂, ȣ̓δὲν. ὀλίγον, μικρὸν.

βρίθει. βαρύνει.

βρόμος. ὀσμή.

βρωτὸν. βρώσιμον.

βύσσινον. πορφυρȣ͂ν.

D 4 βυώσης,

diſputarunt, addo Symmachum ad Eſaiae 55, 13. hebr. ברוש vertiſſe *βραθὺ*, notante Euſebio ad h. l. *οἱ ό* ibi *κυπάρισσος.* Plura congeſſit de hac voce Bielius in Theſ. phil.

βραχεῖς] Sic in Pſalm. 104, 12. Iob. 3, 1. verſ. Aq.

βραχὺ] 1 Sam. 14, 43. *βραχὺ μέλιτος*, ubi edit. Compl. *μικρὸν μέλιτος.* Et ſaepe in N. T. Ioh. 6, 7. Luc. 22, 58. Act. 5, 34. 27, 28. Hebr. 2, 7.

βρίθει] Non dubitavi *βαρύνει* reponere pro vulg. *θαῤῥύνει*, ex auctoritate Abreſchii in Miſcell. Obſ. V, 3. p. 82. et Mangei ad Philon. de Plant. Noe. p. 330. Videtur gloſſa pertinere ad Sap. Sal. 9, 15. ubi in membris parallelis permutantur *βαρύνει* et *βρίθει.* Heſychius etiam *βριθοσύνη. βάρος.* et *ἐπιβρίθων. ἐπιβαρῶν.*

βρόμος] *ὀσμὴ* i. e. *δυσωδία* ut Ieſ. 34, 3. *οἱ ό ὀσμήν.* Symm. *δυσωδίαν* habet. Sed huc pertinet Iob. 6, 7. *βρόμον ὁρῶ τὰ σῖτά μȣ, ὥσπερ ὀσμὴν λεόντος*, ubi explicatur per *ὀσμὴν.* et Ioel. 2, 20. ubi permutatur cum *σαπρία* et dicitur de foetore, quem locuſtae mortuae exhalaturae ſint. Theodoret. *βρῶμον τὴν μετὰ τὸν θάνατον δυσωδίαν ἐκάλεσεν.* Alii in h. l. monente Trommio in Concord. gr. legerunt *ὁ βρύος αὐτȣ͂.* Heſych. *βρυῶδες, δυσῶδες.*

βρωτὸν] Sic eſt Iob. 33, 20. *πᾶν δὲ βρωτὸν σίτȣ.* Et Geneſ. 14, 11. pro *βρώματα* in aliis legitur *βρωτά.*

βύσσινον] Vox haec ſaepe occurrit in Verſ. Alex. ut et *βύσσος* inprimis in Exodi 25. quae tamen a porphyra diſtinguitur Proverb. 31, 22. *ἐκ τε βύσσȣ καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα*, ut et Lucae 16, 19. *ὁ πλȣ́σιος ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον.* Alia etiam eſt Heſych. gloſſa; *βύσσινα. πορφυρᾶ.* cf. Ezech. 16, 13. Eſ. 3, 21.

Digitized by Google

βυώσης. πληρέσης. καλυπτέσης. κωφωθείσης.

Γ.

γαβαθὸν. τρυβλίον.

γάγγραινα. καρκῖνος, πολυδιάχυτον ἐν τῷ σώματι πάθος.

γαζοφυλάκιον. θησαυροφυλάκιον. βαλάντιον. σκευοφυλάκιον.

γαισός.

βυώσης] Ex ſimili gloſſa in Pſalmos: βυέσης. καλυπτέσης, patet gloſſam pertinere ad Pſalm. 58, 4. ubi eſt de quodam ſerpentum genere, quod dicitur incantationibus reſiſtere poſſe. Unde aures obdurare dicitur, ut quaſi non audiat incantationes: τῦ ὄφεως — βυέσης τὰ ὦτα αὐτῆς etc. Nam quas addit explicationes, tantum *auribus* conveniunt, quae ex illo loco ſupplendae ſunt. Unde et in ſequenti gloſſa eſt: βύων τὰ ὦτα. ἐπιφράττει. ubi appoſuit τὰ ὦτα ut intelligeretur quomodo βύειν notare poſſet ἐπιφράττειν. Fortaſſe vero in hac gloſſa adpoſita vox τὰ ὦτα ab aliquo ſciolo, qui eam accommodare voluerit Pſalmo 58, 4. Quodſi enim legatur βύων. ἐπιφράττων, pertinebit gloſſa ad Proverb. 17, 28. ubi Aq. et Theod. verba Ebr. vertunt βύων τὰ χείλη αὐτῦ, alius: φιμῶν. Ergo potius χείλη quam ὦτα ſupplendum erat. Niſi legendum: βύει τὰ ὦτα. ἐπιφράττει, quae verba ſunt Didymi ad locum Pſalmi laudatum.

γαβαθὸν] Eius quoque vocis veſtigia ſunt in lingua hebr. Valkenarius in Gloſſ. Sacr. ex Heſych. confert hebr. גביע quod ab τοῖς ὁ κεράμιον redditur Ierem. 35, 5. Rectius tamen ait deduci poſſe a גבה *altus, excelſus fuit*, unde in Lex. Origen. ed. Mart. ſit γαβαθὸν. ὑψηλά. Sed ego quidem mihi videor inveniſſe veſtigia expreſſiora in voce hebr. הכפות 1 Reg. 7, 50. quam οἱ ό vertunt τρυβλία.

γάγγραινα] Vox occurrit 2 Timoth. 2, 17.

γαζοφυλάκιον] Priori ſignificatione eſt Eſther. 3, 9. et Ev. Ioh. 8, 20. Poſteriori exſtat ſaepe in Nehemia, praeſertim Cap. 13, 5. et ſeqq. inter cuius ſuppellectilia etiam τὰ σκεύη numerantur.

Digitized by Google

γαισός. ἐμβόλιον ὁλοσίδηρον. ἢ ὅπλον ἀμυντήριον.
γαιών. ποταμὸς. παρ᾽ Ἕλλησι, Νεῖλος.
γάλλιμον. κεκριωμένον. ἤγουν κριῶ κριῶν.

γαισὸς] Non poteſt evinci gloſſam non niſi ad Scr. ſacram pertinere. Nam vox etiam in aliis ſcriptoribus legitur, uti docuerunt interpretes ad Heſ. Tamen mihi liceat notare legi eandem etiam in verſione gr. Ioſuae 8, 18. et Iudith. 9, 7. In priori loco eſt ἐν τῷ γαισῷ. Symm. τῇ ἀσπίδι. al. τῷ δόρατι. Et ibi Procopius pergit: οἱ δὲ, ἐμβόλιον ὁλοσίδηρον. Incertus interpr. ad eundem locum hanc explicationem laudat ex Diogeniano Lexicographo. vid. Caten. Niceph. in Octateuch. T. II. p. 54. Suidas: γαῖσα καὶ γαισὸς. κόντος. εἶδος ἀμυντηρίου, οἷον δόρατος. De hac voce erudite et prolixe Hodius egit Lib. II. de textu orig. Verſſ. Gr. LXX. p. 178. ſeqq.

γαιὼν] οἱ ό Ierem. 2, 18. vertunt hebr. שִׁחוֹר i. e. Nilus (γηῶν et Sirach. 24, 27. eſt γηὼν). Geneſ. 2, 13. flumen בגיחון vertitur γεών. Euſeb. de loc. hebr. γαιὼν, ὁ παρ᾽ Αἰγυπτίοις Νεῖλος ἐκ Παραδείσου μὲν προϊὼν, κυκλῶν δὲ πᾶσαν γῆν Αἰθιοπίας. Quae verba pertinent ad locum Geneſeos laud. ubi eſt: καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ γεὼν (forte legit Euſeb. in Cod. ſuo γαιὼν, ut et edidit Niceph. in Cat. Octat. T. I. p. 71.) οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας. ubi vid. Severian. in Cat. l. c.

γάλλιμον] Longum ſane eſt repetere, quae viri docti ad gloſſam ſanandam attulerunt. Ergo quo res redeat, et quid pro certo dici poſſit, miſſis incertis declarabo. Vox γάλλιμον facta eſt ſive ex אגלים ſive ex אֵלִים, quae leguntur Eſ. 15, 8. ubi οἱ ό ἀγαλεὶμ et αἰλεὶμ vertunt, addita terminatione graeca ον. Deinde explicationes ſunt plane etymologicae, nituntur que ſignificationibus vocum איל ſ. אגל ſ. אל *fortis, aries, caper.* Et prior quidem eſt ex Baſil. M. Comment. ad h. l. Eſ. ubi τὸ ὅριον, ait, τῆς μωαβίτιδος Γαλλὶμ ὠνόμασαι. ὅμως ἑρμηνεύεται κεκριωμένον, ἐπώνυμον τῷ ἡγεμονικῷ ζώῳ. Haec certa ſunt, nec ulterius quaerenda. Sed quid iſtud κριῶ κριῶν? Quicquid interpretes de his verbis dixerunt, non ſatis conve-

γαλαάδ. παλαιῶν ὄνομα. ἡ μέτοχος.

γαλαλά. πόλις (ἔνθα) ἔθυον.

γάνος.

convenit. Nam nec ineſſe poteſt explicatio praecedentis gloſſematis, nec veri ſimilia ſunt, quae Weſſelingius ſubſtituit ἤγεν κριῷ ἐπώνυμον, quia nimis abhorrent a verbis. Facilius ferrem, ſi correxiſſet: ἤγεν κριῶν κύριον, ex ipſo illo loco Baſilii. Dicam igitur, quod mihi reperire contigit. Nempe in loco Eſ. eſt באר אלים Φρέαρ τῦ Αἰλεὶμ, quod Bonfrerius ad Euſeb. Onomaſt. p. 9. vertit *puteum fortium* vel *arietum*. Itaque cum aliquis vellet monſtrare ulterius reſpici ad illa verba Eſaiae, quid convenientius eſt, quam eum ſcripſiſſe: ἤγεν κρήνη κριῶν, nempe eſt ille puteus, vel fons arietum, Elim.

γαλαὰδ] Haec cum aliis Alberto placuit ita corrigere: γαλαὰδ. πόλεως ὄνομα, ἡ μέτοικος ut in priori expl. reſpiceretur urbs γαλαὰδ Hoſ. 6, 8. γαλαὰδ πόλις ἐργαζομένη μάταια. Sic et in Gloſſ. ad Proph. γαλαὰδ, πόλεως ὄνομα. cf. τὲς ὁ in Hoſ. 12, 11. Τὸ μέτοικος vero vult derivari ab hebr. גלה *migravit, abductus fuit*, quod cum עד vel עדה coniunxerit gloſſator. Sic et Philo Lib. II. Leg. Allegor. p. 64. et ad Cant. Cap. 4. pag. 102. γαλαὰδ ἑρμηνεύεται μετοικία μαρτυρίας, pro quo Cyrill. Al. in Mich. διαθήκης μετάθεσις. Idem Didymus in Caten. Patr. Gr. ad h. l. γαλαὰδ, μετοικισμὸς, quae forte verior lectio eſt illa μέτοικος, et ex ipſo Didymo deſcripta. Sic et hebr. גלה vertunt οἱ ὁ μετοικεσίαν 2 Reg. 24, 16. 1 Paral. 5, 22. et גלות Abad. v. 20. Nah. 3, 10. In loco Abadiae ante vocem גלת praecedit ipſa vox הגלעד quae in edit. Compl. vertitur γαλαάδ. Ergo in promtu eſt Gloſſatorem has voces confudiſſe, ſive errore oculorum, ſive memoriae fallacia, ſive quod conſueverit verborum diverſorum, forma tamen ſimilium, diverſas explicationes ponere, ita tamen ut ex illis diverſis verbis unum tantum poneret, alterum taceret. Cuius moris iam aliquot exempla deprehendiſſe mihi contigit et in ſequentibus forte ſaepius continget.

γαλαλὰ] Non ſine veri ſpecie Albertus corrigendum cenſet γάλγαλα etc. Videtur enim gloſſa ſumta eſſe ex Hoſ. 4, 5. ad quem locum Theodoret. γάλγαλα δὲ πόλις

ἦν

γάνος. παράδεισος.
γαυριᾷ. σεμνύνεται. χαίρει.
γαυρίαμα. καύχημα. ἔπαρμα. φρύαγμα.
γέβους. ζυγά.

γεῖσον.

ἦν εἰδώλοις ἀνακειμένη πολλοῖς. vel Cap. 9, 15. coll. Amoſi 4, 4. Et ipſa explicatio expreſſa eſſe videtur ex contextu illorum locorum. Ibi enim cum contra eos declamaſſet propheta, qui Diis falſis ſacrificia offerrent, pergit Cap. 4, 15. his verbis: σὺ δὲ, Ἰσραὴλ, μὴ ἀγνόει, καὶ Ἰούδα μὴ εἰσπορεύεσθε εἰς γάλγαλα. Nam Galgala erat urbs, ἔνθα ἔθυον idolis. Unde et in alio MSto Gloſſarii Bieliani legitur ſic: γάλγαλα. πόλις ἔνθα ἔθυον τοῖς δαίμοσιν. Conf. Hoſ. 12, 11. ubi ſunt οἱ ἄρχοντες ἐν γαλγάλοις θυσιάζοντες. Ad quem locum Cyrillus Alex. γαλγὰλ πόλις ἐστὶ τῶν Ἰορδάνου πέραν, ἐν ᾗ τοῖς τῆς εἰδωλολατρείας προσέκειντο μολυσμοῖς. Poteſt tamen Gloſſa etiam reſpicere 1 Sam. 11, 15. vel 15, 21. ubi γάλγαλα nominatur, additis ſacrificiis, quae ibi oblata Deo fuerint, ſed bono ſenſu.

γάνος] Ex hebr. גן quae vox ſemper παράδεισος vertitur. cf. Geneſ. 2, 8. Huic graeculus aliquis graecam formam dedit. Unde gloſſator eam hauſit.

γαυριᾷ] Sic Iob. 39, 23. Aliter tamen ibi Schultenſ. et verſ. 21.

γαυρίαμα] Aliquoties occurrit hoc ſenſu in Verſ. Gr. Sirach. 43, 1. 47, 4. Ierem. 31, 2. ubi eſt hebr. תהלה et οἱ ὁ ibi: οὐκ ἔστιν ἔτι ἰατρεία Μωὰβ, γαυρίαμα. Complut. rectius: οὐκ ἔστιν ἔτι γαυρίαμα Μωὰβ. Eſ. 62, 7. — Iudith. 15, 9. voces ὕψωμα, γαυρίαμα, et καύχημα permutantur.

γέβους] Albertus confert hebr. עבות pro quo οἱ ὁ ζυγόν. Iob. 39, 10. Pſalm. 2, 3. Eſ. 5, 18. quia Graeci ſoleant ע in γ mutare, ut in *Gomorrha*. Mihi venit in mentem vox כפיס, quae occurrit Habac. 2, 11. et ab omnibus graecis, praeter τοὺς ὁ vertitur συνδεσμὸς, *colligatio*, quod ſatis convenit cum ζυγῷ. Forte ſumta eſt gloſſa ex aliquo interprete Habacuci, qui verba כפיס מעץ verterat ζυγὰ τῶν

γεῖσον. ςεφάνωμα οἴκȣ.

γείωρας. γείτονας ἐξ ἄλλȣ γένȣς καλȣμένȣς τῷ Ἰσραὴλ, προσηλύτȣς.

γελῶ.

τῶν ξύλων, pro συνδεσμὸς ξύλων. vid. Grot. ad h. l. Lucem etiam poſtea affudit Hieronymus, qui in Commentar. in Habac. docet כפים ſignificare lignum quod eſt inter iuncturas aedificiorum, et quo parietes coniunguntur. Plane ſic apud Homerum in aliquot locis τὰ ζυγὰ dicuntur *ligna tranſverſa*, quibus latera navis iunguntur. vid. exempla in Dammii Lex. Homer. Fuſe etiam de hac voce diſputat Bochartus Hieroz. P. II. Lib. IV. Cap. 24. pag. 612. — — Niſi forte confudit cum χάβωρ vel χεβρὼν, quod veteres deduxerunt a חבר *coniunxit*. Hinc Philo Tom. I. p. 194. χεβρὼν καλεῖται συζυγή. Ignotus interpr. in Cat. Niceph. ad Geneſ. 14. p. 194. χεβρὼν, ζυγὴ, ἡ ἑταιρία. et Lex. Gr. apud Hieron. χάβωρ. σύζευξις. Eſt et nomen urbis Hieroſol. Ἰεβȣ̀ς, quod Origenes Comment. in Ierem. p. 130. explic. πεπατημένη.

γεῖσον] Apud τȣ̀ς ό dicitur τὸ γεῖσος eodem ſenſu. Ierem. 52, 22. et Ezech. 43, 17. καὶ τὸ γεῖσος αὐτῷ κυκλόθεν κυκλȣ́μενον etc. Symm. ἡ περιδρομή. Hieronym. Et *corona* in circuitu eius etc. Ebr. כתרת coronamentum.

γείωρας] Pertinet gloſſa ad τȣ̀ς ό qui hac voce vertunt hebr. גר ex quo, vel potius ex Syr. Chald. גיורא vox graeca γειώρας orta videtur. cf. Syr. ad Matth. 23, 15. et Act. 2, 10. Sic Eſ. 14, 1. ὁ γειώρας προςεθήσεται πρὸς αὐτȣ̀ς; ad quem locum Euſebius: ἀντὶ τȣ̃ ὁ γειώρας, οἱ λοιποὶ ἑρμηνεύται ὁ προσήλυτος ἡρμήνευσαν — et idem Theodoret. ad h. l. Eodem modo Symm. Theodot. et Procop. Porro Exod. 12, 19. ἔν τε τοῖς γειώραις, ubi MS. Oxon. προσηλύτοις, et Theodoret. γειώραν τὸν προσήλυτον προσηγόρευσε. Item Exod. 2, 22. ex quo loco Philo de confuſ. lingu. p. 417. γειώρας εἰμὶ ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, cum tamen in graeca verſione ſit πάροικος, quo modo in Lex. Orig. explicatur vox. Alibi οἱ ό vertunt vocem hebr. προσήλυτον ut Pſalm. 146, 9. et גרי γείτονας. Iob. 19, 15.

γελλώ. δαίμων, ἣν γυναῖκες τὰ νεογνὰ παιδία φασὶν ἁρπάζειν.

γένη. διαφορά.

γεννισαρέτ. πατρὶς ἀρχόντων.

γέρας. ἆθλον ἀρετῆς. δωρεά.

γερουσία. πρεσβυτέριον. πλῆθος γερόντων.

γεῦμα. γεῦσις. ἔδεσμα.

γεῦσαι.

γελλὼ] Leve veſtigium huius vocis Heinſius in lingua Syr. inveniſſe ſibi videbatur. Nam quod Matth. 14, 26. τὸ φάντασμα Syrus vertit רגלא חזיא derivat a גלא ut ſit *viſum ſpectri.* vid. Suid.

γένη] Albertus ſuſpicatur διαφοραί, ut reſpiciatur ad 1 Cor. 12, 10. γένη γλωσσῶν. Sed ſalvum eſſe poteſt διαφορά. Sic eodem loco etiam dicuntur διακρίσεις πνευμάτων et ἑρμηνεία γλωσσῶν. Oecumenius quoque in h. l. meminit τῆς διαφορᾶς τῶν χαρισμάτων.

γεννισαρὲτ] Secundum Etymologiam eſt *hortus principum*, גני שרים. Unde Gloſſ. Albert. in N. T. κῆποι ἀρχόντων. Ergo ſive gloſſator exiſtimavit compoſitam vocem eſſe ex gr. γεννᾷν et hebr. שרים, ſive, quod veriſimilius eſt, ex Hieronymo ducta gloſſa eſt, qui explicat *ortus principium*, pro quo Druſius et Martianaeus legi volunt *hortus principum.* Certe *ortus* pro *hortus* et *principium* pro *principum* dixere veteres, ut Livius, *civitatium, voluptatium.* Tamen Huetius in not. ad Orig. Comment. p. 34. legit: *ortus principum*, ex Chald. גנז et שרים.

γέρας] Num. 18, 8. σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας. Prior explicatio convenit loco Sapient. 2, 22. ubi eſt γέρας ψυχῶν ἀμώμων, i. e. *praemium innocentiae*, ſ. virtutis, quod proxime antea dicitur μισθὸς ὁσιότητος.

γερουσία] Sic ſaepe apud τοὺς ό et Act. 5, 21. ubi iungitur τῷ συνεδρίῳ.

γεῦμα] Numer. 11, 8. Exod. 16, 31.

Digitized by Google

γεύσασθαι. πειράσαι. ἅψασθαι.

γηγενεῖς. ἄνδρες. γυναῖκες.

γηγενῶν. τῶν τὰ γήϊνα ἐργαζομένων; καὶ ἁμαρτανόντων. κατὰ κοινὸν δὲ, καὶ πάντες ἄνθρωποι νοῦνται γηγενεῖς· καθὸ τὴν ὑπόστασιν ἐπὶ γῆς ἔχουσι.

γίγας.

γεύσασθαι] *ſumere, capere* ſcil. *cibum*, quod et ſupplendum eſt Actor. 10, 10. οὐκ ἤθελε γεύσασθαι. Eodem modo 2 Macc. 6, 20. ὧν οὐ θέμις γεύσασθαι, quae edere, tangere, capere, nefas eſt. Nec aliter ἅψασθαι dicitur. vid. Proverb. 9, 17. et Weſſeling ad Herodot. IV, 186. p. 365. In aliis multis locis τῶν ὁ fere ſemper verbo γεύεσθαι iungitur ἄρτος vel βρῶσις. Forte etiam τὸ πειράσαι ita dictum fuit, uti apud nos: *verſuchen*, de cibis. Caeterum Hebr. 6, 4. οἱ γευσάμενοι τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, ſunt, qui *experti ſunt*, vel experientia cognoverunt doctrinae divinae effectus. Pſalm. 33, 8. γεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος Theodoret. expl. τῇ πείρᾳ μάθετε. Apud graecos etiam profanos τὸ γεύεσθαι idem eſt quod *periculum facere*. Ita Sophocl. Trachin. v. 1108. ἄλλων τε μόχθων — ἐγευσάμην, ubi Scholiaſt. ἐπειράθην, πεῖραν ἔσχον.

γηγενεῖς] Indicatur dici pro omnibus hominibus omnis ſexus, ut et in voce γηγενῶν ait: κατὰ κοινὸν δὲ καὶ πάντες ἄνθρωποι νοῦνται. Reſpicit ad τοὺς ὁ qui hebr. בני אדם vertunt γηγενεῖς. cf. Pſ. 48, 20. Ierem. 32, 20.

γηγενῶν] τὰ γήϊνα ſunt τὰ ἐπίγεια ſenſu theologico, *res vanae, malae*. Unde addit ἁμαρτανόντων. Gloſſae in Pſalmos: γηγενεῖς. οἱ τὰ γήϊνα φρονοῦντες. quae gloſſa eſt Baſilii ad Pſalm. 48, 3. in T. I. Cat. Patr. hebr. רפאים quam vocem tum γίγαντες, tum γηγενεῖς vertunt οἱ ὁ. Prov. 11, 18. et 9, 18. ubi Aq. et Symm. θεομάχοι. In quibus locis tamen Schultenſius vertit: *orcinos*, ſ. *manes damnatorum*, uti fuſius docet ad Iobi 26, 5. eo verbo partim manes orco clauſos, partim profligatiſſime improbos, orco veluti addictos ſignificari. Deinde Eſaiae 26, 19. vertunt οἱ ὁ ἀσεβεῖς. γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται, quae

verba

Digitized by Google

γίγας. δυνάστης. ἰσχυρός.

γλεῦκος. τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, πρὶν πατηθῆ.

γλυκύς. ἡδύς.

γλῶσσαι. φωναί.

γλώσσας. — τὰς λαλιάς.

γλωσσόκομον. θήκη.

γνόφος.

verba Theodoret. ita explicat: τὸ γήϊνον αὐτῶν καταλύεται φρόνημα. Unde ſine dubio gloſſa illa facta eſt. Porro Proverb. 21, 16. ubi οἱ ό γίγαντες vertunt, manifeſte de *improbis* ſermo eſt; qui proxime antea dicuntur κακȣργοί. Sic et Schol. Ariſtoph. Nub. 851. γηγενεῖς reddit ἀσεβεῖς καὶ θεομάχȣς: et Theodoret. Quaeſt. in Geneſ. 6. ait, quosdam ſub gigantibus intelligere τȣ̀ς θεομισεῖς καὶ ἀντιθέȣς ἀνθρώπȣς. cf. Euſeb. Comment. in Eſ. 13, 3. et Gennad. ad Gen. 6, 5. in Cat. Octat. T. I. p. 132.

γίγας] Sic οἱ ό vertunt hebr. גבור. Geneſ. 10, 8. 9. ubi Nimrodus ſic vocatur, et ibi Scholiaſt. βίαιος, quam verſionem Druſius cenſet Symmachi eſſe, qui et Geneſ. 6, 4. נפילים vertit βιαίȣς. cf. Pſ. 18, 6. Eſaiae 13, 3. ubi Aq. et Symm. δυνατȣ́ς. Huc et pertinet ſequens apud Heſychium gloſſa γίγαντος, μεγάλȣ. ἰσχυρȣ̃. ὑπερφυȣ̃ς; forte ex Eſaiae 49, 24. ubi aliud MStum δυνατȣ̃. Reineſius ad marginem Heſ. ſcite notaverat Pſalm. 33, 16. cf. Cel. Scharfenberg. Animadverſ. ad Montefalc. p. 5. et 9.

γλεῦκος] Vox occurrit Iob. 32, 19. ubi eſt ἀσκὸς γλεύκȣς. Symm. οἶνος νέος ἀδιάπνευστος.

γλυκὺς] Eccleſ. 5, 11. γλυκὺς ὕπνος τȣ̃ δȣ́λȣ, quem locum Bielius adſcripſerat. Sed ego non retulerim ad gloſſas ſacras.

γλώσσας] Hoc ſenſu ſaepe vox in Nov. Teſt. exſtat, inprimis 1 Cor. 14. et Cap. 13, 1. et alibi.

γλωσσόκομον] 2 Paral. 24. et Ioh. 12, 6. 13, 29. Lex. Cyrill. ined. γλωσσόκ. βαλάντιον. ἢ ξυλίνη θήκη. Et in

Catena

Digitized by Google

γνόφος. συνέφεια. δῖνος. ἄνεμος. ἀχλὺς. σκοτομηνία.

γνώμην δίδωμι. συμβȣλεύομαι.

γοιαυτῶ. φάρυξ.

γόνατα. τὸ ὄριον. φοίνικες.

γόμοῤῥα.

Catena Euthym. Zigab. ad Matth. 26. γλωσσόκομον δὲ ἦν βαλάντιον, ἐν ᾧ τὰ προσαγόμενα χάριν τῶν πενήτων ἐναπεθησαυρίζετο.

γνόφος] Sine dubio reſpicit τȣ̀ς ό. Sic Iob. 3, 5. hebr. עֲרָפֶל οἱ ό γνόφος. Symm. ἀχλύς. Theodot. συνέφεια. Aq. νέφωσις. Olympiod. ad h. l. νεφελώδης ἀχλύς. Saepe etiam iungitur σκότος καὶ γνόφος, θύελλα. Deut. 4, 11. 5, 22. cf. Ioel. 2, 2. Exod. 34, 12. Pſ. 96, 2.

γνώμην δίδωμι] Reſpicitur ad 1 Cor. 7, 25. coll. 2 Cor. 8, 10. ubi tamen notat *conſilium dare*. Theodoret. ad 1 Cor. 7. ȣ̓ νόμον εἰσφέρω, ἀλλὰ συμβȣλὴν προσφέρω. Hinc Kuſterus in Heſychio putat ſcribendum συμβȣλεύω, quia συμβȣλεύομαι ſit *conſilium peto, conſulo aliquem.*

γοιαυτῶ] Vir doctus in Miſc. Obſervatt. X, 1. p. 81. legit: γοῖ, αὐτῶν φάραγξ, ut reſpiciatur ad Ebr. גיא *vallis.* Et ſane haec vox apud τȣ̀ς ό vertitur non ſolum φάραγξ in multis locis, ſed et αὐλών. 1 Sam. 17, 3.

γόνατα] Bochartus Geogr. S. p. 740. putat ſumtam vocem eſſe ex Exod. 21, 10. ubi eſt עֹנָתָהּ *gonatâ*, quam vocem referant hebraei ad legitimum coniugii uſum certo tempore et modo ab ענה. עת, unde עונה *tempus ſtatutum.* Grotius etiam ad locum Exodi affert hanc Heſychii gloſſam. Deinde quoniam voci γόνατα non convenit ordo literarum (ſequuntur enim in Heſychio voces, quae tertiam literam habent β) Kuſterus ſcribendum putat γόβατα, Albertus γόβαλα, quod deducit a גבול *terminus*, οἱ ό ὅριον. Pſ. 74, 17. — Haec illi. Mihi, ſi fas eſt coniecturam dicere, videbatur legendum: γόνα, τὸ ὄρνεον. φοίνικες, ut reſpiceretur ad hebr. יונה *columba.*

Digitized by Google

γόμοῤῥα. μέτρον. στάσις.

γομφιασμὸν. συνθλασμὸν, ἢ συντριμμὸν, ἢ αἱμωδιασμὸν ὀδόντων.

γονοῤῥυὴς. οὗ ἡ γονὴ φέρεται ἀκουσίως.

γυμνασία. ἄσκησις. μελέτη.

γυναικεῖα. τὰ ἔμμηνα.

γυρὸν.

γόμοῤῥα] Prior explicatio ſumta ex hebr. עמר quod οἱ ό γομὸρ vertunt Exod. 16, 16. ſeu potius חמר γομὸρ Ezech. 45, 11. ubi Alex. et Ald. habent μέτρον. Poſterior explicatio indicat gloſſam hauſtam eſſe ex antiquioribus. Sic enim Baſil. M. in Eſ. 13. p. m. 558. γόμοῤῥα δὲ μεταλαμβάνεται καὶ εἰς μέτρον καὶ εἰς στάσιν, et Procop. in Eſ. 1. pag. 17. γόμοῤῥα δὲ, μέτρον καὶ στάσις. Eodem modo Baſil. M. ad Eſ. p. 1087. qui mox στάσιν explicat ταραχὴν, et ad Eſaiae 1. p. 827. ex quo loco patet στάσιν non tam ex etymologia vertiſſe, quam ex iis, quae in Gomorrha facta ſunt.

γομφιασμὸν] Amos 4, 6. κἀγὼ δώσω ὑμῖν γομφιασμὸν ὀδόντων. Symm. et Aq. καθαρισμὸν. Sed hac locutione hebr. quae notat *immunitatem dentium*, ſignificatur *fames*. Theodoret. ad h. l. δηλοῖ τὸν λιμὸν. et mox: οἱ ὀδόντες ὑμῶν γομφιασμὸν ὑπομενοῦσιν, οὐκέτι τροφῆς ἀπολαύειν δυνάμενοι, ἀλλὰ ἐοικότες τοῖς ὑπὸ ὄμφακος πληττομένοις, καὶ τροφὴν λεπτύνειν οὐ δυναμένοις.

γονοῤῥυὴς] Ex τοῖς ό qui eo ſenſu ſaepe vocem illam habent Levit. 15. et alibi. γονὴ eſt idem quod σπέρμα. Heſych. γονὴν. γένεσιν. μητέρα. καὶ τὸ σπέρμα.

γυμνασία] 1 Tim. 4. 8. σωματικὴ γυμνασία. Ergo ad μελέτη ſupplendum τοῦ σώματος, ut Theodoret. ad h. l. οἱ τῆς τοῦ σώματος εὐεξίας ἐπιμελούμενοι πρὸς ὀλίγον ταύτης ἀπολαύουσι. Theophyl. τὴν τοῦ σώματος ἄσκησιν σημαίνει.

γυναικεῖα] *Menſtrua*. Forte ex Geneſ. 18, 11. ubi eodem ſenſu.

Digitized by Google

γυρὸν. κυρτὸν. στρογγύλον. κυκλοειδῆ.

Δ.

δαδουχίας. λαμπαδηφορίας. λυχναψίας. φωτισμοῦ.

δαμασκὸς. αἷμα σάκκου.

δανείζει. μεταδιδοῖ τοῖς ἐνδεέσι. κιχρᾷ.

δανιὴλ. κρίσις Θεοῦ· ἑρμηνεύεται δὲ ἡ Δὰν, κρίσις.

δάσος. σύνδενδρος τόπος, ὑλώδης, δασύτης.

δασύπους. λαγωὸς.

δεηβών.

γυρὸν] Sic οἱ ό vertunt חוג Iob. 22, 14. γῦρον οὐρανοῦ, quod Olympiodor. explicat κύκλον. Eſ. 40, 22. Sir. 24, 5.

δαδουχίας] Reſpicere videtur ad 2 Macc. 4, 22.

δαμασκὸς] Ex hebr. שק et דם. vid. Hieron. ad Ezech. 27, 18. Eodem modo Philo Qu. rer. div. haer. p. 480. Origenes apud Hieron. aliud etymon ſecutus explicat αἵματος φίλημα a דם et נשק *oſculatus eſt.* it. Cyrill. et alii ad Geneſ. 14, 2. in Caten. Octat. p. 201. Utrumque coniunxit Hieron. libr. Nom. hebr. *Damaſcus*, ſanguinis potus, ſive ſanguinis oſculum, vel ſanguis ſacci.

δανείζει] Reſpicit uſum verbi apud τοὺς ό, qui לוה vertunt δανείζειν. Pſ. 36, 26. ἐλεεῖ καὶ δανείζει. Et κιχρᾷν Pſ. 111, 5. οἰκτίρμων καὶ κιχρῶν, in quibus locis de beneficentia erga pauperes ſermo eſt.

δανιὴλ] Etymologica illa eſt vocis explicatio ex אל et דין. Unde et Ioſephus Antiq. Libr. I, 8. explicat θεόκριτον *a Deo vindicatum.* δὰν explicat κρίσιν Cyrillus Alex. Glaph. ad Geneſ. 30, 6.

δάσος] οἱ ό 2 Reg. 18, 9.

δασύπους] cf. Levit. 11, 6. Deut. 14, 17.

Digitized by Google

δεηβών. ῥύσις ἑρμηνεύεται. ἔστι δὲ τόπος, ἔνθα ἵδρυται ἱερὸν Μωαβιτῶν.

δείματα. φοβήματα.

δεῖξαι. δηλῶσαι, φανερῶσαι.

δεισιδαίμων. ὁ εὐσεβής.

δεκτὸν. εὐπρόσδεκτον.

δεκτὸς. ἀρεστός.

δελέφατ. ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἀστὴρ, ὑπὸ Χαλδαίων.

δέμει. ὁδὸς.

δεηβὼν] hebr. דיבון quod varie vertitur a τοῖς ό ut δειβὼν, δέβων, δηβὼν etc. in his locis: Numer. 32, 3. 34. Ioſ. 13, 17. Num. 21, 30. Eſ. 15, 2. דוב vero Chald. eſt idem quod זוב *fluere*. vid. Hieron. ad Eſ. 15. et Procop. ad Eſ. pag. 227. Deinde Baſil. M. ad eundem locum Eſ. p. 1106. δεηβὼν, ἔνθα ὁ ναὸς ὑμῶν ᾠκοδόμηται — ἑρμηνέυεται δὲ ῥύσις αὐτῶν. Sine dubio hinc ſua hauſit gloſſator. Philoni Lib. III. Leg. Allegor. p. 133. δέβων eſt idem quod δικασμὸς: et Hieronymus de Nom. hebr. *Dibon*, ſufficiens ad intellectum a די et בון.

δείματα] Forte reſpicit ad Sapient. 17, 8. ubi δείματα καὶ ταραχάς.

δεῖξαι] Apoc. 1, 1.

δεισιδαίμων] Plane ita Lucas in Actis 17, 22. quomodo et explicavit Lex. Reg. MS. Paulum illo loco laudans.

δεκτὸν] Luc. 4, 19.

δεκτὸς] Luc. 4, 24. Act. 10, 35.

δελέφατ] cf. Chald. דלפה ſ. דלפת Seld. Synt. de Diis Syris II, 4.

δέμει] Corrupta gloſſa eſſe videtur, et obſcura veſtigia ſunt, quae indagarunt interpretes ad h. l. ex hebr. lingua. Sopingius coniicit: δεμί, ὕψος, quia Eſ. 38, 10, hebr. דמי ita vertunt οἱ ό. Eſt etiam vox hebr. דמן quae κόπρος vertitur a τοῖς ό ut Pſ. 82, 11. Unde forte per incuriam legit דמי ſine punctis et deinde fecit gloſſam: δεμεί. ὄνθος. Sed omnia incerta ſunt.

δέῤῥις. τὸ παχὺ ὕφασμα, ᾧ εἰς παραπέτασμα ἐχρῶντο. ἴσως δὲ καὶ δερματίνοις ἐχρήσαντο περὶ τῶν αὐλῶν.

δέσμην. ἀμάλλην.

δηλαιστή. ἐλεεινή.

δήλων. ὁράσεων. ἐνυπνίων.

διαβήματα. πορείας. περιπατήματα.

διαβȣ-

δέῤῥις] Pro *aulaeo* ſaepe dicitur apud LXX inprimis Exod. 26. cf. Ierem. 4, 20. Zach. 13, 4.

δέσμην] Bielius adſcripſit Exod. 12, 22.

δηλαιστή] LXX Ezech. 5, 15 ἔσῃ στενακτὴ καὶ δηλαιστή, quam vocem ex Theodotione additam eſſe Hieronymus tradit Tom. III. p. 729. ed. Mart. Theodoretus legit δήλη. Alex. δηλαΐα. Ald. δειλαία. v. Montefalc. Hex. Orig. ad h. l.

δήλων] Veriſimile eſt gloſſam pertinere ad LXX interpr. qui illo verbo reddunt hebr. אורים Num. 27, 21. κρίσιν τῶν δήλων, et תמים Deut. 33, 8. item תרפים Hoſ. 3, 4. ad quem locum reſpexiſſe Heſychium, Kuſterus putat. vid. ibi Theodoret. Etiam explicationes ex illis interpretibus expreſſae ſunt, qui ἐνύπνια et δῆλα coniungunt 1 Sam. 28, 6. Sic et ὁράσεις et ἐνύπνια Dan. 1, 7. Et ad locum Numerorum Scholion habet: τὸ τῶν δήλων, οἱ ἄλλοι ἑρμηνευταὶ Φωτισμȣ̀ς ἐκδεδώκασι. Caten. Niceph. in Oct. T. I. p. 1366. Levit. 8, 8. אורים Aq. et Theod. vertunt Φωτισμȣ̀ς, pro quo οἱ ὁ δήλωσιν. vid. Montefalc. ad Hex. Orig. h. l.

διαβήματα] Vox τῶν ὁ. hebr. פעמי *greſſus*. Pſ. 85, 13. Pſ. 17, 5. ſed ſenſu tropico in his locis ponuntur pro vita et actionibus hominum, quo et ſenſu πορεῖαι dicuntur et περιπατήματα hebr. דרך et περιπατεῖν ſaepius. Itaque recte Heſych. in Cat. Patr. ad Pſ. 17, 5. τὰ διαβήματα expl. τὰς πράξεις. cf. Iob. 31, 4.

Digitized by Google

διαβούλια. ἀμφιβολία. ἐνθυμήματα, διαλογισμοί.

διακενῆς. ματαίως.

διακλῶν. θρύπτων.

διαβούλια] Hic vocis uſus eſt apud LXX, ad quos reſpicit gloſſator. cf. Pſalm. 9, 23. Ezech. 11, 5. Hoſ. 4, 9. ubi Theodoret. explicat λογισμοὺς ἀτόπους ut et in Cap. 5, 4. cf. 7, 2. ubi Aquila et Symm. ἐπιτηδεύματα, de qua voce ſupra. In Proverb. 1, 31. hebr. מועצות οἱ ό ἀσέβειαν. Aq. βουλεύματα. Symm. et Theod. διαβούλια. Vocem ἀμφιβολία variis modis torquent viri docti. Duo ſunt modi, quibus intelligi vox poſſe mihi quidem videatur. Sive gloſſator voluit indicare, verbum διαβούλια accipi in utramque partem de cogitationibus et conſiliis bonis vel malis: quae ratio etiam valet in eius uſu apud LXX. Hinc et Heracleot. in Comment. ad Pſalm. 5, 11. διαβούλια, ait, τὰ πρὸς τὸ κακουργεῖν ἐνθυμήματα, quo ſenſu vox eſt v. c. Hoſ. 7, 2. Ita vero legerim vel ἀμφιβολῶς, vel ἀμφιβολὰ ἐνθυμήματα. Sive gloſſator in mente habuit vocem διαβουλία ab διάβουλος, *ancipitis conſilii.* Talia enim confundi ob ſonum ſimilem vel errore, vel conſulto, ſaepius animadvertimus, ut integra gloſſa haec eſſet: διαβουλία, ἀμφιβολία. διαβούλια, ἐνθυμήμ. διαλογ. Caeterum Suidas habet: διαβούλιον, ὁ διαλογισμὸς, et poſt haec ipſa verba Davidis ex Pſalm. 9. affert. Et Heſych. infra repetit: διαβούλια. τοὺς διαλογισμούς.

διακενῆς] Ita οἱ ό hebr. ריקם, לריק, שוא Levit. 26, 16. Pſ. 24, 3. quem locum et Reineſius notavit ad marginem. Pſ. 30, 7. Et חנם Iob. 9, 17. pro quo Theod. δωρεὰν et incertus Interpr. in Hex. Orig. ἀναιτίως. Eandem vocem οἱ ό vertunt et μάτην. Pſ. 34, 7.

διακλῶν] Sumtum exiſtimat Abreſch. in Miſcell. Obſerv. V, 3. p. 88. ex Thren. 4, 4. νήπια ᾔτησαν ἄρτον, ὁ διακλῶν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς. Quicquid ſit, gloſſa eſt inepta, quae in explicatione verbum ponit, quod eundem fere tropum habet. In loco Thren. διακλῶν οὐκ ἔστιν ſignif. nemo eſt, qui panem *praebeat*, vel *porrigat*. Tale quid ſi poſuiſſet, gloſſa utilis fuiſſet.

Digitized by Google

διακοπή. διαίρεσις. / διαχωρισμός.
διακριβȢν. ἀκριβῶς σαφηνίζειν.
διὰλ. τὴν ἔλαφον, Χαλδαῖοι.
διάλεκτος. ὁμιλία. λαλιά.
διανεμηθῆ. διαδοθῆ.

διανοη-

διακοπὴ] Abreſch. in Obſ. Miſcell. putat huc pertinere loca Iudic. 21, 15. 2 Reg. 6, 8. ſed nihil ibi tale; et omnino διακοπὴ פרץ hebr. apud τȢ̀ς ό dicitur vel de *ruptura violenta*, ut videtur Proverb. 6, 15. vel de *iactura*, vel *caede*. cf. 2 Reg. 6, 8. ubi manifeſte id e contextu intelligitur. Geneſ. 38, 29. פרץ Aquila διακοπὴν, alius, forte Symm. διαίρεσιν. Sunt tamen duo loca, ad quae pertinere gloſſa poſſit. Deut. 24, 1. pro βιβλίον ἀποςασίȣ Symm. διακοπῆς dixit, quae notio nunc ſatis convenit. Nam divortium eſt *diſciſſio*, vel *ſeparatio*. Deinde Iudic. 5, 17. hebr. מפרציו in edit. Rom. vertitur ἐπὶ διεξόδοις, in Alex. Aldin. Compl. ἐπὶ τὰς διακοπάς. Et in antecedenti membro ſunt διαιρέσεις ῥȢσὴν, quas forte dictiones ſynonymicas exiſtimavit, qui gloſſam excerpſit.

διακριβȢ̃ν] 2 Macc. 2, 28. quem locum Bielius adſcripſit.

διὰλ] Pro διὰλ ſcribi potius αἰὰλ Sopingio placuit, Bocharto in Hieroz. P. I. Lib. III. p. 880. et Kuſtero. Nam hebr. eſt איל. Deut. 14, 5. etc. Et Montefalc. in Praelim. ad Hex. Orig. p. 44. affert multa exempla literae α in δ mutatae. Niſi Heinſii ratio plus valeat, qui credit aliquem Grammaticum inveniſſe in libris Chaldaeorum דאיל in quo eſſet ד nota genitivi. Unde διὰλ fecit.

διάλεκτος] Poſteriori ſenſu in N. T. occurrit Act. 1, 19. 2, 6. Cap. 21, 40. uti λαλιὰ pro dialecto diverſa ponitur Matth. 26, 73.

διανεμηθῇ] Albertus adfert Act. 4, 17. Sed ex hac gloſſa tamen nemo intellexerit διανέμεσθαι illo loco eſſe: *divulgari, in vulgus emanare.*

Digitized by Google

διανοηθεὶς. μεταμεληθεὶς. ἐνθυμηθεὶς.

διαπεφωνήκαμεν. ἀπωλόμεθα.

διαπονηθεὶς. λυπηθεὶς.

διαπρέψας. λαμπρὸς φανεὶς.

διαῤῥήξας. συντρίψας. σχίσας.

διαῤῥήξωμεν. ἀποῤῥίψωμεν.

διαῤῥυῆναι. διαφθαρῆναι.

διανοηθεὶς] Reſpexiſſe gloſſatorem locum Geneſ. 8, 21. quem et Bielius adſcripſit, inprimis prior explicatio ſuadet, quae praeclare convenit illi loco, in quo Deus quaſi mutata mente declarat ſe nolle in poſterum unquam genus humanum perdere. Sed et poſterior convenit. Nam in hebr. eſt אל לבו quod οἱ ό vertunt διανοηθεὶς, i. e. *cogitavit apud ſeſe*, vel *decrevit.*

διαπεφωνήκαμεν] Ex Ezech. 37, 11. ubi eſt: ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν, quae ſunt membra parallela; διαφωνεῖν vero eſt, explicante Hemſterhuſio ad locum Heſych. *prae laſſitudine vocisque nimia contentione ad incitas eſſe redactum:* tum etiam *animam agere et efflare.* cf. Ierem. 23, 4. et quae in Comment. Theodoreti ad h. l. notavit Schulzius. Suidas: διαπεφώνηκεν, ἀντὶ τοῦ, ἐσχάτην καὶ τελευταίαν φωνὴν ἀφῆκε. Hinc et utitur voce διαφωνεῖν Philo Libr. de nom. mut. p. 595. τῶν διαγωνισαμένων διεφώνησεν οὐδεὶς, ἀλλ' ἄτρωτος καὶ σῶος ἐπανῆλθε etc. cf. Exod. 31, 49. De eodem verbo agit Voſſius de LXX Interpr. Cap. 5. p. 11.

διαπονηθεὶς] Sine dubio reſpicitur ad Act. 16, 18. διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος. Oecumen. κινηθεὶς καὶ δηχθεὶς.

διαπρέψας] Eſth. 13, 3.

διαῤῥήξας] Marc. 14, 63.

διαῤῥήξωμεν] Pſalm. 2, 3. ubi gloſſema in membro parallelo legitur. vid. Gloſſ. in Pſalm.

διαῤῥυῆναι] 2 Macc. 10, 20.

Digitized by Google

διαρτᾷν. διασείειν. καὶ ἀπαρτᾷν.

διασκεδάσει. διασκορπίσει.

διασπᾶσθαι. διαιρεῖν. διασπαράξαι. διασχίσαι.

διαςαλήσονται. ἀφοριθήσονται.

διαςολή. διάκρισις, διαίρεσις.

διασύ-

διαρτᾷν] Legendum eſſe ἀπατᾷν pro ἀπαρτᾷν patet inprimis ex Suidae gloſſa: διαρτῆσαι. τὸ ἐξαπατῆσαι. Caeterum eſt vox τῶν ό, quam non ſatis aſſecuti ſunt, qui Numerorum 23, 19. verbum διαρτηθῆναι verterunt, *ut ſuſpendatur:* immo vero, *ut decipi poſſit:* hebr. לוב. Le Moyne adeo ſe torquet in hoc loco ita explicando, ut ſenſus pateat in Var. Sacr. Voll. II. p. 533. cf. Scharfenberg. in Animadverſ. ad h. l. Spec. I. p. 115. Rectius edit. Compl. legit διαψεύσεσθαι. et Philo de Vita Moſ. Lib. I. ubi illum locum laudat, διαψευσθῆναι. Scholion, quod Boſius exhibet ad h. l. διαρτηθῆναι, τουτέστιν ὑπερτεθῆναι, παροφθῆναι. cf. caeteri interpretes ad locum Numer. in Caten. Octat. T. I. p. 1334.

διασκεδάσει] Saepe exſtat vox ea ſignificatione apud LXX. cf. Eſ. 8, 10. 14, 27. et inprimis 44, 25. Nam in prioribus eſt: τὰς βουλὰς διασκεδάσει, quod non poteſt per διασκορπίσει explicari. Niſi forte gloſſator verbum tantum uſitatius ponere, non ſenſum exprimere voluit. Optime convenit loco Eſ. 9, 11. τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διασκεδάσει.

διασπᾶσθαι] Forte in mente habuit gloſſator locum Marci 5, 4. διασπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἁλύσεις, de daemoniaco.

διαςαλήσονται] Ex Geneſ. 25, 23. οἱ λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διαςαλήσονται. Hebr. הפריד *ſeparare:* et ita ſaepe alibi.

διαςολὴ] Rom. 3, 22. οὐ γάρ ἐςι διαςολὴ, ad quem locum et Gloſſae Alberti p. 96. eodem modo. Oecumenius expl. χωρισμός. διάκρισιν forte notat Numeror. 19, 2. αὕτη ἡ διαςολὴ τοῦ νόμου. hebr. חקת *ſtatutum.*

διασύρει. διαπαίζει, χλευάζει.

διατάχους. συντόμως.

διατόνια. κρίκους.

διατροφάς. βρώματα.

διατροχάδες. εἶδος ποιήματος, ὡς ἱστορεῖ Πραξιφάνης.

διαφέρει. ἀνήκει. προύχει, ὑπερέχει, βέλτιόν ἐστι.

διαφόρημα. παίγνιον.

διαφοροῦντές σε. παίζοντές σε.

διασύρει] Proverb. 15, 5. ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρὸς, pro quo Scholiaſtes habet διασύρει, quem fortaſſe reſpexit.

διατάχους] Pſ. 6, 10.

διατόνια] Vox τῶν ό praeſertim in Exodo hebr. קרסים *fibulae*, *circelli*, quibus aliquid conſtringitur. Exod. 35, 11. διατόνια, pro quibus Cap. 26, 6. κρίκους, et MS. Oxon. δακτυλίους.

διατροφάς] 1 Tim. 6, 8.

διατροχάδες] Scite Albertus confert hebr. שגיון Pſ. 7, 1. Hab. 3, 1. quod quale canticum fuerit, ambigunt interpretes. Certe convenit hebr. שגה *errare*, et διατρέχειν a quo graeca vox derivatur. In utroque loco ſunt preces adverſus inimicos perſequentes, ut verti poſſit *carmen fugae*, ſ. *fugae aptum*. Niſi forte idem eſt, quod a Muſicis dicitur *fuga*, *eine Fuge*, ob modos vagos et variantes.

διαφέρει] Gal. 2, 6. vid. Heinſii Exercitt. ad h. l. et Suicerus in Theſ. eccl.

διαφοροῦντές σε] Ierem. 30, 16. καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφόρημα, *qui te ludibrio habent, erunt ipſi ludibrium*. In aliis Codd. eſt διαφοβοῦντες, et διαφόβημα. Proprie tamen hebr. שסה eſt: *diſſipare*, *diripere*. Sic et res vento diſſipatae dicuntur *ludibrium* eſſe *venti*, quod adnotavit Kuſterus ad h. l. S. R. Dathe vero vertit: *qui te conculcant, ipſi conculcabuntur*.

διαφορώτερον. κρεῖττον. ὑψηλότερον.

διαχειρίζεται. φονεύει.

διάψαλμα. μουσικοῦ μέλους, ἢ ῥυθμοῦ τροπῆς γενομένης, ἢ διανοίας καὶ δυνάμεως λόγου ἐναλλαγή.

δίγλωσσον. διχόθυμον.

διεβοήθη. ἐνεφανίσθη.

διεῖλεν. ἐμέριστε.

διεὶς.

διαφορώτερον] Hebr. 1, 4. e quo loco fluxit gloſſa. Ibi eſt: τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὅσῳ διαφορώτερον κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Deinde ut ὑψηλότερον explicaret, ſine dubio moverunt, quae in verſu 3 proxime antecedente de Chriſto dicuntur: ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. cf. Gloſſ. N. T. Alberti.

διαχειρίζεται] Eo ſenſu vox eſt in Act. 5, 30. 26, 21.

διάψαλμα] Omnis haec gloſſa his ipſis verbis exſcripta eſt ex Athanaſii Commentar. in Pſalm. 3. v. Collat. nova Patrum Graec. Tom. II. p. 76. Niſi quod vox ῥυθμοῦ non eſt in Athanaſio, et in fine legitur ἐναλλαγῆς. cf. Theodoret. Opp. T. V. p. 78. in Auctario a Garnerio edito. Caeterum gloſſa pertinet ad hebr. סלה quod in Pſalmis ubique et Habac. 3. οἱ ό vertunt διάψαλμα, quo quid denotetur, variae ſententiae ſunt virorum doctorum. vid. quae S. R. Dathius de illa voce ad Glaſſium p. 555. docuit. Theodoretus in Praefat. ad Pſalmos, recenſitis aliorum ſententiis, explicat: τὴν τοῦ μέλους ἐναλλαγὴν, ſ. μεταβολὴν. Gloſſae MSt. in Pſalmos: διάψαλμα. μουσικὴ μέλους τροπὴ ἢ διάνοιας. Paulo tamen aliter in MSto meo gloſſa legitur.

δίγλωσσον] Sirac. 28, 14. quo forte reſpexit.

διεβοήθη] Ex Geneſ. 45, 16. διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὴν οἰκίαν, quae integra phraſis h. l. explicatur: *indicatum, nuntiatum eſt.*

διεῖλεν] Geneſ. 32, 7. ubi eſt διεῖλε, et 33, 2. ubi Aq. ἡμίσευσεν. Aptior locus eſt Luc. 15, 12. διεῖλεν αὐτοῖς τὸν

διεὶς. ἁπλώσας.

διεκβάδην. δίοδον.

διεκρίθη. ἐδίςαζεν.

διελέγχωμεν. εἰς ἔλεγξιν ἀλλήλων ἔλθωμεν.

διελεῖ. μερίζει.

διελέσθαι σκῦλα. διαμερίζεσθαι πραῖδαν.

διέλθωμεν. διαπεράσωμεν.

δι᾽ ἐντεύ-

τὸν βίον *diviſit inter eos facultates.* Sed et alibi apud LXX διεῖλεν legitur, ut 1 Paral. 23 et 24. Ioſ. 18, 5. Iud. 9, 43. 1 Macc. 1, 7. etc.

διεὶς] Ex Deut. 32, 11. διεὶς τὰς πτέρυγας de aquila alas *expandente.*

διεκρίθη] Rom. 4, 20. de Abrahamo: οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιςίᾳ. Oecumen. et Chryſoſt. οὐκ ἐνεδοίασεν, οὐδὲ ἀμφέβαλεν. Huc et pertinet alia gloſſa: οὐ διεκρίθη.

διεκβάδην] Si valet coniectura Munkeri, pro illo διεκβολὴν legentis, gloſſa pertinebit ad Ierem. 12, 12. ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν τῆς ἐρήμου ἦλθον etc. ubi Theodoretus: τὴν διεκβολὴν, ait, ἄτραπον ὁ Σύρος ἡρμήνευσε. In hebr. *colles.*

διελέγχωμεν] Cotelerius ad Clement. Epiſt. I. ad Corinth. emendat διελεγχθῶμεν, ut reſpiciatur ad Ieſ. 1, 18. Magnam veri ſimilitudinem habet emendatio. cf. Theodoret. ad h. l.

διελεῖ] Bielius adſcripſit locum Danielis Cap. 11, 39. γῆν διελεῖ ἐν δώροις.

διελέσθαι σκῦλα] Verba ipſa ſunt Pſalm. 68, 12. ubi Symm. διανέμειν λάφυρα. πραῖδα eſt latinorum *praeda.* Caeterum phraſis et in aliis locis reperitur, ut Proverb. 16, 20. Eſ. 9, 3.

διέλθωμεν] Heinſius putat ad Luc. 2, 15. Heſychium reſpexiſſe. Albertus etiam adſcripſit Geneſ. 4, 8. διέλθωμεν εἰς τὸ πεδίον, quibus verbis carent Codd. Hebraei. Ad neutrum locum puto reſpexiſſe gloſſatorem, quia vox

διαπε-

Digitized by Google

δι' ἐντεύξεως. διὰ παρακλήσεως.

διεξόδους. ὅθεν ἐκπορεύονται.

διέπεσεν. ἀπέθανε.

διεπρίοντο. ἐθυμοῦντο. ἔτριζον τοὺς ὀδόντας.

διεῤῥωγότα. διεσχισμένα.

διέσεισε. διήγειρε. διεσάλευσε.

διεσκέ-

διαπερᾷν dicitur potius de iis, qui mare vel flumen traiiciunt, et quia, ſi διέρχεσθαι de pedeſtri itinere ſumitur, ne indigebat quidem explicatione. Ergo melius huc pertineat locus 3 Reg. 18, 5. δεῦρο καὶ διέλθωμεν ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, καὶ ἐπὶ χειμάῤῥους. Huic loco bene convenit gloſſema.

δι' ἐντεύξεως] 1 Timoth. 4, 5. διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

διεξόδους] Heinſius putat plenam gloſſam hanc eſſe: διεξόδους τῶν ὑδάτων. ὅθεν ἐκπορεύονται τὰ ὕδατα, ut reſpiciatur ad LXX Pſalm. 1, 3. παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, quem locum et Reineſius adſcripſit. cf. Gloſſae MSt. in Pſalmos. Eadem phraſis et alibi obvia vid. Pſ. 106, 33. 35. et 119, 135. Sopingius adfert Matth. 22, 9.

διέπεσεν] Forte reſpexit Deut. 2, 14. ubi eo ſenſu: ἕως οὗ διέπεσε πᾶσα ἡ γενεά. hebr. תמם *conſumi.*

διεπρίοντο] Act. 5, 33. vel potius 7, 54. ad quem locum ſine dubio magis reſpexit, quam ad priorem, quem vult Albertus in Gloſſ. N. T. pag. 67. Nam ibi eſt: ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας. E quibus patet interpretem pro more parallelo membro in gloſſa uſum eſſe, quo verbum prius explicaret. Cuius moris exempla paſſim notavi. Suſpicor ideo etiam pro ἔτριζον legendum eſſe ἔβρυχον.

διεῤῥωγότα] 1 Sam. 4, 12. 2 Sam. 1, 2. ἱμάτια διεῤῥωγότα. hebr. קרע.

διέσεισε] Forte ex Iob. 4, 14. φρίκη καὶ τρόμος τὰ ὀστᾶ μου διέσεισε.

διεσκέδασαν. ἀπέῤῥιψαν.

διεσκευασμένοι. ἡτοιμασμένοι. ἔνοπλοι. ξιφήρεις εἰς πόλεμον.

διεσπάρησαν. διεσκορπίσθησαν.

διεσπάσθησαν. διεσχίσθησαν.

διεςαλμένα. κατεσκευασμένα.

διέςη. διεχωρίσθη.

διεςήσατο. διεχώρισεν.

διευλα-

διεσκέδασαν] Pſalm. 119, 126. ubi Aq. ἀκύρωσαν non minus bene. Nam ibi eſt διεσκέδασαν τὸν νόμον σȣ *reiecerunt legem tuam*. Comment. Heracl. in Cat. Patr. expl. per ἀποῤῥίπτειν et ἀθετεῖν. hebr. הפיר. Utraque vox iungitur Zach. 11, 10.

διεσκευασμένοι] Ioſ. 4, 12. ubi incertus interpres in Orig. Hexapl. ἐνωπλισμένοι. et vſ. 13 dicuntur iidem εὔζωνοι εἰς μάχην.

διεσπάρησαν] Saepe ita vox dicitur apud LXX. cf. Geneſ. 9, 19. Eſ. 33, 3. Ierem. 40, 12. 2 Reg. 20, 22. Ioel 3, 2. 1 Macc. 11, 47. hebr. פוץ ſ. נפץ quod in multis aliis locis διασκορπίζεσθαι verterunt.

διεσπάσθησαν] Ierem. 4, 20. διεσπ. αἱ δέῤῥεις μȣ. cf. Cap. 10, 20.

διεςαλμένα] Ierem. 22, 14. ὑπερῷα διεςαλμένα θυρίσι hebr. *oſtiis diffiſſa*, quod eleganter dicitur pro: *inſtructa*. Unde apparet bonam gloſſam eſſe. Utiliter conferri poteſt locus Pſalmi 40, 6. σῶμα ſ. ὠτία κατηρτίσω μοι, ubi in hebr. eſt ſimile noſtro verbum כרה *perfodiſti* mihi aures i. e. *inſtruxiſti* me auribus.

διέςη] Sine dubio ex Exod. 15, 8. διέςη τὸ ὕδωρ, ubi ſermo eſt de aquis maris rubri, per omnipotentiam divinam ita diviſis, ut Iſraelitae incolumes permeare poſſent. Symm. Aq. Theod. ἐσωρεύθη. Niſi forte huc magis pertinet illud Luc. 24, 51. de Chriſto in coelum ſublato: διέςη ἀπ' αὐτῶν.

διεςήσατο] 2 Macc. 8, 10.

Digitized by Google

διευλαβȣ͂ντο. ἐφοβȣ͂ντο.

δίζα. αἴξ. Λάκωνες:

διήγημα. ἱςορία.

διηγορευμένοις. παραγγελθεῖσι.

διήλασεν. διῆλθε, διεπέρασεν.

διηνέχθη. ἐμαχήσατο.

διήνυσαν. διῆλθον.

διήρτησαι. δέδεσαι.

διϊκνεῖται. διήκει, χωρεῖ διὰ πάντων, διὰ καθαρότητος:

διϊκνȣ́-

διευλαβȣ͂ντο] Ex graeca verſione Iobi 6, 16. οἵτινές με διευλαβȣ͂ντο νῦν ἐπιπεπτώκασί μοι etc. Vulg. *qui timent.* Quas veterum explicationes vero plane reiicit Schultenſius, qui verba hebr. refert ad torrentes gelu et nive in eos reſolutis exaeſtuantes, atque profundam ſimul turbidamque aquam trahentes, ab Arab. קדר *turbidum eſſe.*

δίζα] Reineſius ad marginem Heſych. haec adſcripſerat: „ריצא in Paraphr. Ieroſ. Prov. 5, 19. i. e. *caprea.*"

διήγημα] Ezech. 17, 2. ubi Aq. αἴνιγμα.

διηγορευμένοις] 3 Eſdr. 5, 49.

διήλασεν] Forte ex Iud. 5, 26. ubi pro διήλωσε τῶν ό, Ald. habet διήλασε. Vel potius ex Iud. 4, 21. ubi οἱ ό διεξῆλθε ἐν τῇ γῇ, Alex. Ald. Compl. διήλασεν, cui loco etiam melius conveniunt gloſſemata.

διηνέχθη] 2 Macc. 3, 4.

διήνυσαν] 2 Macc. 12, 17.

διήρτησαι] Iob. 33, 6.

διϊκνεῖται] Haec vox manifeſte huc non pertinet. Nam ſequentia plane ſumta ſunt ex libro Sapient. 7, 24. διήκει καὶ χωρεῖ διὰ πάντων διὰ τὴν καθαρότητα. Ergo bene Albertus coniecit vocem illam pertinere ad praecedentem in Heſych. gloſſam hoc modo: διήκει. διέρχεται.

διϊκνεῖ-

διϊκνέμενος. διερχόμενος.

δικτυωτὸν. ὑπερῷον τὸ πολλὰς θυρίδας ἔχον.

διπλοίδα. διπλεμένην χλανίδα ἐν τῷ φορεῖσθαι.

διυλίζοντες. διηθμεύοντες, διηθᾶντες.

διχηλᾶν. δυὸ ὁπλὰς ἔχον.

διχομηνία. τὸ ἥμισυ τᾶ μηνὸς, τῆς σελήνης, ὅτε πληροσέληνός ἐστι. —

διχοτομία. ἀναίρεσις.

διϊκνε-

διϊκνεῖται etc. ut illa exempli cauſa poſita ſint. Forte etiam inverſo ordine legendum: διήκει. διϊκνεῖται. χωρεῖ διὰ πάντων etc. ut appareat, quem locum gloſſator ſpectet. Eius moris non rara exempla ſunt in his gloſſis.

διϊκνέμενος] Hebr. 4, 12.

δικτυωτὸν] Apud LXX 2 Reg. 1, 2. vox dicitur pro ipſa feneſtra τᾶ ὑπερῴα. Procopius explicat: οἶκον θερινὸν, πολλὰς ἔχοντα φωτάγωγὰς δικτυώειδεῖς, eodemque fere modo Theodoretus ad l. c. Vatablus ad illum locum putat feneſtram intelligi, quae obſtructa eſſet lignis cancellatim, et transverſim intertextis, ut alio loco Heſych. δικτυωτῇ. καγκελλωτῇ.

διπλοΐδα] Ex ſenſu τῶν ό 1 Reg. 2, 21. 28, 14. Pſ. 109, 29. In Iobi 15, 27. eſt περισόμιον, pro quo alii διπλοΐδα.

διυλίζοντες] Matth. 23, 24.

διχηλᾶν] Levit. 11, 3.

διχομηνία] Sirac. 39, 15.

διχοτομία] Hanc gloſſam adſcripſi, ut declararem, quam vanum ſit tales gloſſas accommodare locis, ad quae gloſſator non diſerte reſpexit. Sopingius nimirum h. l. attulit locum Lucae 12, 46. ſine dubio ut indicaret, διχοτομεῖν ibi idem eſſe quod ἀναιρεῖν. Neque apud LXX uſurpatur vox pro *interficere*. Nam Exod. 29, 17. notat: *in partes diſſecare*, ſcil. hircum iam mactatum et interfectum, ut ex verſu 16 plane apparet. Etiam διχοτομήματα eodem modo dicuntur de *diſſectionibus in partes*, victima

δίωκε. ζήλȣ. ἐπιτήδευε.

διῶρυξ. τάφρος.

δόγματα. ζητήματα. προστάγματα.

δόκιμον. χρήσιμον. τέλειον.

δοκȣ̃ντες. οἱ ἔνδοξοι.

δόκωσις.

victima mactata. Heſych. διχοτομήματα. τμήματα. Ergo non poteſt ex uſu τῶν ό probari, διχοτομεῖν in loco Lucae notare unice *interficere*, et quidem *crudeli morte*, ut addidit Krebſiùs in Lex. N. T. qui et errare dixit eos, qui aliter accipiant vocem. Neque adeo gloſſa Heſychii huc trahi poteſt, quoniam, quo illa reſpiciat, ignoramus. Imo vero ex uſu loquendi in ſimilibus verbis τέμνειν, διατέμνειν, μερίζειν, διαπρίεσθαι puto διχοτομεῖν potius de graviſſima poena inprimis ex vehementiſſimis corporis doloribus, capiendum eſſe. Notum enim eſt, illa Graeca et latina verba, *ſecare*, *diſcindere*, *diſſecare* hoc modo translate uſurpari, nec eſſe in iis etymologiam urgendam. Accedit uſus loquendi in vita communi, in qua irati ſaepe talia verba uſurpant, quae ſunt atrociora, ut ſi quis ira perculſus dicat: „ego te illico iugulabo," ac deinde nihil aliud, niſi verberibus alterum adgreditur. Chryſoſt. Homil. in Matth. 24, 51. expl. τὰ ἔσχατα αὐτὸν διαθήσει.

δίωκε] 1 Tim. 6, 11. et in aliis locis N. T.

διώρυξ] Sirac. 24, 31. 33.

δόγματα] Priori explicatione ſine dubio intelliguntur placita doctorum, quo ſenſu eſt Act. 16, 4. quae Cap. 26, 3. ζητήματα appellantur. Poſteriori notantur *edicta*, *decreta*, quo ſenſu δόγμα ſaepe eſt in graeca verſione Danielis et Luc. 2, 1. Act. 17, 17.

δόκιμον] cf. varia loca N. T. v. c. Rom. 16, 10. τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ, qui et alibi τέλειος i. e. *Chriſtianus perfectus*, bene *eruditus*. 2 Tim. 2, 15.

δοκȣ̃ντες] Galat. 2, 2. ubi Theodor. ἐπίσημοι. Oecumen. κορυφαῖοι. Eodem modo exſtat vox in Euripid. Hecuba ubi opponuntur οἱ ἀδοξȣ̃ντες, et Schol. ἔνδοξοι. ἔν-τιμοι.

δόκωσις. στέγη.

δολοῖ. φθείρει. κακουργεῖ.

δοχήν. ἄριστον.

δράγμα. ὅσον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ θερίζων.

δράγματα. δέσμαι. καὶ ὅπερ ἡ χεὶρ δράξηται.

δρακός. τῆς παλάμης τῆς χειρός.

δράξασθε παιδείας. ἐπιλάβεσθε παιδείας, καὶ ἐπιστήμης.

δραχμή.

δόκωσις] Eccleſ. 10, 18. ubi membrum parall. habet *οἰκίαν*.

δολοῖ] Sine dubio ex 1 Cor. 5, 6. ubi pro vulgato ζυμοῖ alii Codd. habent δολοῖ. Sic et habet Baſilius M. Reg. brev. 84 86. quod idem Tertullianus legit, qui Lib. I. adv. Marcionem Cap. 1. vertit verba Apoſtoli ita: modicoque frumento totam ſidei maſſam haeretico acore *decepit*. vid. Millius ad h. l. et in Proleg. §. 457 et 1040. Sic et δολοῦντες in ſecunda epiſt. Cap. 4, 2. ubi Theodor. διαφθείροντες.

δοχὴν] Geneſ. 21, 8. 26, 30. Luc. 5, 29. 14, 13. cf. Suicerus in Theſ.

δράγματα] Utraque vox ex verſione τῶν ό hauſta. cf. Geneſ. 37, 6. Pſ. 129, 7. Hoſ. 8, 7. Levit. 23. etc. Hinc et lat. *manipulus*.

δρακὸς] Ex uſu τῶν ό qui ita vertunt hebr. כף *vola manus*. cf. Eccleſ. 4, 6. Levit. 2, 2. 5, 2. 6, 15. 3 Macc. 5, 2.

δράξασθε] Ex Pſalm. 2, 12. ubi hebr. נשקו בר *oſculamini filium* οἱ ό vertunt δράξασθε παιδείας. Aq. καταφιλήσατε ἐκλεκτῶς. Symm. προσκυνήσατε καθαρῶς. Sine dubio ex Origene hauſta gloſſa. Ille enim in Hexaplis ad h. l. ita: ἄλλος: ἐπιλάβεσθε ἐπιστήμης, quo modo etiam explicant Gloſſae MStae in Pſalmos. Nec aliter paraphr. chald. *ſuſcipite doctrinam* cf. Theodoret. ad h. l. Sic et Proverb. 4, 13. hebr. החזק במוסר vertunt ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας.

δραχμή. τὸ ὄγδοον ἐστιν τῆς οὐγγίας ἐν χαλκῷ καὶ σιδήρῳ. ἐν δὲ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ, ὀγδοηκοστόν ἐστιν οὐγγίας. οὕτω γὰρ εὑρίσκονται οἱ εἴκοσι ὀβολοὶ δίδραχμον, ἐν τῷ Λευιτικῷ.

δρεπανηφόρα ἅρματα. τοὺς Μακεδόνας φασὶ πρώτους χρήσασθαι.

δρῶντες. ποιοῦντες, ἐργαζόμενοι.

δύνασθαι. θέλειν.

δυσά-

παιδείας. Forte ſimili modo legerunt οἱ ό in loco Pſalmi, nempe חוקי et בר, cuius vocis accentum ob formam ſimilem commiſcuerunt cum ſigno abbreviaturae, quaſi eſſet בּ״ר, quod legendum exiſtimarunt במוסר, memores fortaſſe loci Proverbiorum. Cappellus in Critica S. Lib. IV. p. 243. ait τοὺς ό legiſſe כשׁגן a נשׂג, quod in Hiphil ſit *aſſequi*, deinde ſuſpicatur τὸ בר reddidiſſe παῖδα, quod poſtea mutatum ſit in παιδείαν. Corderius in Annott. ad h. l. Cat. Patr. credit τοὺς ό vertiſſe παιδίον.

δραχμή] Locus Levitici, cuius mentio fit in Gloſſa, eſt Cap. 27, 25. εἴκοσι ὀβολοὶ ἔσται τὸ δίδραχμον.

δρεπανηφόρα] Alberto videtur Heſychius reſpexiſſe ad 2 Macc. 13, 2. ubi occurrunt ἅρματα δρεπανηφόρα, *currus falcati*. De his vid. Curtius Lib. IV. et Stewechius ad Vegetium p. 370.

δρῶντες] Sapient. 15, 6. nec aliter Gloſſae MSt. Alb.

δύνασθαι] Forte reſpicitur ad uſum verbi huius paſſim obvium in N. T. Dici vero non poteſt, qui potiſſimum locus huc pertineat. Ex eo genere videtur eſſe locus Marci 6, 5. οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι, in quo τὸ δύνασθαι non verti poteſt *poſſe*, quaſi facultatem non habuerit Ieſus. Sed ideo non potuit ibi miracula patrare, quoniam ſciebat illa apud iſtos homines irrita atque inania fore. cf. Matth. 13, 58. Ergo bene verti poteſt: *nolebat*. Simile huic eſt illud Lucae 16, 3. σκάπτειν οὐκ ἰσχύω. Luth. *graben mag ich nicht*. vid. Ioh. 8, 43. et Alberti Obſ. ad locum Marci. Boiſium ad Act. 25, 5. in

Collat.

Digitized by Google

δυσάλυκτον. μὴ ἐκφεῦγον.

δυσβάϛακτον. βαρύ.

δυσπετημάτων. ἀποτυχημάτων.

δυσπρόσιτον. ᾧ δυσκόλως τὶς προσέρχεται.

δυσσεβής. ἀσεβής.

δυσφημίας. κακοφημίας.

δύσχρηϛος. κακός. εἰς ὀδὲν χρήσιμος.

E.

ἑάλω. ἐκρατήθη. ἠλέγχθη.

Collat. interpr. vet. Vidi etiam B. Erneſtium in libri ſui margine ad locum Marci illam Gloſſam adſcripſiſſe cum Scholio: ὀκ ἤθελε. cſ. quae habet Krebſius ad Decreta Rom. pro Iudaeis pag. 406. et Suicerus in Theſ. eccl. ad v. δύναμαι.

δυσάλυκτον] Sapient. 17, 17. τὴν δυσάλυκτον ἀνάγκην. Sed recte Albertus cum Valkenario in Gloſſ. S. ex Heſych. p. 12. putat corrigendum μὴ ἐκφευγόμενον vel ἐκφευκτόν. Et Bielius ex Cyrill. Lex. MS. Brem. adſert: δυσάλυκτον. δύσφευκτον.

δυσβάϛακτον] Reſpicit ad Proverb. 27, 3. βαρὺ λίθος, καὶ δυσβάϛακτον ἄμμος. Etiam Matth. 23, 4. iunguntur φορτία βαρέα καὶ δυσβάϛακτα.

δυσπετημάτων] Ex 2 Macc. 5, 20. in quo loco mox opponuntur εὐεργετήματα. Nam ἀποτυχήματα ſunt δυστυχήματα. Cyrill. MS. Lex. Brem. δυσπ. συμφορῶν. θλίψεων.

δυσπρόσιτον] 2 Macc. 12, 21. δυσπρ. χωρίον.

δυσσεβὴς] 2 Macc. 3, 11. ὁ δυσσεβὴς Σίμων.

δυσφημίας] cf. haec loca 3 Eſdr. 1, 43. 2 Cor. 6, 8. ubi Theodoret. βλασφημίαν explicat.

δύσχρηϛος] Eſ. 3, 9. Sapient. 2, 12.

ἑάλω] Eo ſenſu vox eſt in Ierem. 51, 4. et Ezech. 33, 21. Sed τὸ ἠλέγχθη an recte ſcriptum ſit, dubitat Valkenarius

ἑάλωσαν. ἐλήφθησαν. ἡττήθησαν. ἀπέπεσον.

ἐβαρυθύμησεν. ἐλυπήθη.

ἐβαρυώπησαν. ἐβαρύνθησαν, ἀσθενεῖς ἐγένοντο οἱ ὀφθαλμοὶ.

ἐβεβήλωσεν. ἐμίανεν, ἐμόλυνεν, ἀκάθαρτον ἐποίησεν.

ἐβλάϛησεν. ἐξέφυ.

ἐβόλοντο. ἐβȣ́λοντο. ἐβȣλεύσαντο.

ἐβρεῖ.

kenarius in Gloſſis S. ex Heſ. p. 12. corrigere tentans ἐλήφθη propter aliam gloſſam: ἧλω. ἐλήφθη. ἐκρατήθη. Niſi forte illud gloſſema pertinet ad illa loca τῶν ό, in quibus eſt ἁλῷ, quod adiicere ſeparatim ob ſoni ſimilitudinem noluit gloſſator, ut et alibi ſimilia omiſit. Ita Deut. 24, 7. ἐὰν δὲ ἁλῷ ἄνθρωπος κλέπτων et Ierem. 2, 26. in quibus locis τὸ ἁλίσκεσθαι notare poteſt ἐλέγχεσθαι, deprehendi in furto, ſ. *convinci* furti. Heſych. ἁλῷ. ληφθῷ. πιασθῷ.

ἑάλωσαν] Ierem. 8, 9. 51, 56.

ἐβαρυθύμησεν] Numer. 16, 15. 3 Reg. 11, 22.

ἐβαρυώπησαν] Ex Geneſ. 48, 10. uti vel ex ultimis verbis gloſſae patet. Nam ibi eſt de Iacobo: οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτȣ̃ ἐβαρ. ἀπὸ τȣ̃ γήρως.

ἐβεβήλωσεν] Threu. 2, 2. Malach. 2, 11. ἐβεβήλ. Ἰȣ́δας τὰ ἅγια κυρίȣ.

ἐβλάϛησεν] Numer. 17, 8. Matth. 13, 26. Iac. 5, 18.

ἐβόλοντο] Pro explicatione huius gloſſae adſcribam verba Millii in Proleg. ad N. T. §. 1040. „Reſpicit Act. 27, 39. ubi Heſychio ἐβȣ́λοντο (quod in MStis corrupte ἐβόλοντο) lectum fuit in D. Lucae textu, quomodo et in noſtris probatioribus: ἐβȣλεύσαντο autem, quod iam in excuſis[,] ab ipſo habitum fuit pro interpretamento τȣ̃ ἐβȣ́λοντο, lectionis genuinae.“

Digitized by Google

ἐβρεί. Ἑβραῖος. καὶ ὁ Ἑβραῖος, περάτης.
ἐβώβ. πόλις Μωαβιτῶν, ἢ καὶ Ὠβώβ.
ἐγγαστρίμυθος. τοῦτόν τινες, ἐγγαστρίμαντιν. οἱ δὲ, στερνομάντιν λέγουσι. Φησὶ δὲ περὶ τοῦ τρόπου τῆς μαντείας καὶ Πλάτων ἐν τῷ Σοφιστῇ. τούτων ἡμεῖς πάντων ἦν καλοῦμεν.

ἐβρεὶ] Ante oculos fuit locus Geneſ. 14, 13. eiusdemque varii interpretes. Primum ἐβρεὶ factum eſſe videtur ex hebr. עברי, quod eſt in illo loco, ubi et Scholion: τοῦτο παρὰ τῷ ἑβραίῳ κείμενον εὗρον Ἑβρεὶ (pro quo in Boſii edit. eſt ἐυρεῖ). Caetera ſunt ex interpretibus, quorum explicationes ex Catenis MStis affert Montefalconius ad Hexapla Orig. in locum Geneſ. Sic ex Origene: περάτης ἑρμηνεύεται τοῖς περὶ Ἀκύλαν, ἑβραῖος. Ex Gennadio: περάτης δὲ κατὰ τὴν τῶν Σύρων γλῶσσαν ἑβραῖος προσαγορεύεται. Ex Acacio: ἑβραῖος περάτης ἑρμηνεύεται. Ex Theodoreto: ἑβρὰ τῇ Σύρων φωνῇ ὁ περάτης ἑρμηνεύεται. Expreſſit igitur Heſychius duas interpretum veterum ſententias, cum alii vocem עברי referrent eo, quod Abrahamus traiecto Euphrate ſedes mutavit, unde περάτης dictus: alii ab *Heber* abavo Abrahami vocem derivarent, cui poſteriori ſententiae accedit Montefalcon. l. c.

ἐβὼβ] Scribendum eſſe ἐβὼθ, et ὠβὼθ, monuit Weſſelingius in Probab. p. 285. quia manifeſte reſpicitur ad Numer. 21, 10. et 33, 43. in quibus locis tamen legitur tantum Ὠβὼθ, non ἐβὼθ, quod gloſſator ſine dubio invenit in interprete quodam, qui hebr. אבות ita legerat.

ἐγγαστρίμυθος] Huius gloſſae ultima verba omnes Heſychii interpretes iudicant corrupta eſſe atque ita legenda: τοῦτον ἡμεῖς Πύθωνα καλοῦμεν (pro ἦν leg. νῦν, ut apud Suidam). Sic et cenſet Spanhem. ad Callim. p. 442. ed. Ern. ubi Plutarchi verba adfert ex libro de Oraculor. def. ὥσπερ τοὺς ἐγγαστριμύθους εὐρυκλέας πάλαι, νυνὶ Πύθωνας προσαγορευόμενοι. Accedunt aliae Heſ. gloſſae: Πύθων. ὁ ἐγγαστρίμυθος. item: στερνόμαντις. ὁ ἐγγαστρίμυθος. Πύθων. Theodoretus etiam Quaeſt. ad Levit. 29. vocat

ἔγγονα. τὰ τέκνα τῶν τέκνων.

ἔγγυος. ἀνάδοχος.

ἐγέλωτοι. ἀςέρες.

ἐγερεῖ.

vocat ἐντερομάντεις. — Haec vero omnia dicta ſunt, ut transferantur ad locum Actorum 16, 16. in quo mentio fit παιδίσκης ἐχέσης πνεῦμα Πύθωνος, quo intelligitur homo *ventriloquus*, qui habet facultatem clauſo ore ſine motu labiorum loquendi. Ergo talem ſuperſtitio habebat pro fatidico et ventriloquo. Et inprimis mulieres ſolebant hanc artem callere, quae inde Pythoniſſae dictae. vid. Procop. ad Eſ. p. 141. et Hammond. ad loc. Act. — Caeterum ipſum verbum ἐγγαςρ. ſaepe occurrit apud τὸς ό, quo vertunt hebr. אוב et בדים Eſ. 44, 25. ubi *impoſtores* et *hariolos* notat. Obſervandum etiam magnam vocum בדים et Πύθων eſſe ſimilitudinem. cf. Forerius ad Eſ. 8, 19. Steph. le Moyne nott. ad Var. Sacra p. 992. Ioſ. Scaliger ad Chronicon Paſch. Hippolyti p. 81. ed. Fabric. et omnino Leon. Allatii Syntagma de Engaſtrimytho ad calcem Notarum in Euſtathii Hexaëmeron. it. Bielius in Theſ. philol. et Suidas, qui et hiſtoriam Sauli commemorat.

ἔγγονα] Sine dubio reſpicitur ad locum Iobi 31, 8. ubi οἱ ό quidem: ἄῤῥιζος δὲ γενοίμην etc. ſed Symm. καὶ τὰ ἔγγονά (Olympiodorus in Cat. Nicetae exhibet ἔκγονα. vid. infra ἔκγονα. Et ſimiliter promiſcue ponit Clemens Alex. Strom. II. p. 400.) μȣ ῥιζωθείη. Vulg. *prolem meam*. Sed vide Schultenſ. ad h. l. Locus vero Iobi 21, 24. quem Albertus attulit, huc non pertinet.

ἔγγυος] Hebr. 7, 22. ad quem locum Alb. Gloſſar. idem. p. 175.

ἐγέλωτοι] Non ſine ſpecie veri Pergerus exiſtimat fundum gloſſae eſſe in hebr. אילת Pſalm. 21, 1. quod gloſſator forte invenit literis graecis ἐγελὼτ ſcriptum, et ἀςὴρ explicatum. Iudaei vero vocem hebr. explicant de *ſtella matutina* ſ. *Lucifero*, ut R. Kimchi in Libr. Radicum et Talmudici. vid. Clarium ad h. l. Pſalmi. οἱ ό vertunt: ἀντίληψις ἑωθινὴ (num ἀντίλαμψις ab ἀντιλάμπειν ſeriori voce) quae Theodoretus ita explicat: ἡ τȣ σωτῆρος ἡμῶν ἐπι-

ἐγερεῖ. ἀναςήσει.

ἐγκάθετοι. ἐνεδρεύοντες.

ἐγκάθετος. δόλιος.

ἐγκισσήσωσιν. ἐπιθυμήσωσιν.

ἐγκοπὴν. ἔνεδρον. ἐμπόδιον.

ἔγκοποι. δυσχερεῖς.

ἐγκότημα. ὀργή. μανία.

ἐγκρὶς. γλύκασμα ἐξ ἐλαίȣ ὑδαρές.

ἐπιφάνεια, ἡ δίκην ὄρθρȣ τοῖς ἐν σκότῳ καθημένοις ἐπιλάμψασα.

ἐγερεῖ] cf. 2 Cor. 4, 14. Iac. 5, 15. Matth. 12, 11.

ἐγκάθετοι] Iob. 19, 12. *ἐκύκλωσάν με ἐγκάθετοι.*

ἐγκάθετος] Ex uſu *τῶν ό* Iob. 31, 9. *ἐγκάθετος ἐγενόμην*, *inſidiatus ſum.* Unde alii expreſſerunt: *ἐνήδρευσα.* Suidas addit *κατάσκοπος.* cf. Luc. 20, 20.

ἐγκισσήσωσιν] Geneſ. 30, 38. *ἐγκισσ. τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδȣς*, ut *coirent* greges iuxta baculos a Iacobo collocatos. hebr. יחם *incalere*, de calore venereo. Lex. Cyrill. MS. Brem. explicat: *ὀχευθῶσι. συλλαβῶσι.*

ἐγκοπὴν] Reſpexit ad 1 Cor. 9, 12. ubi Theodoret. *βλάβην.* Oecumen. *ἀναβολὴν*, *moram, impedimentum.* Sic et Gloſſar. in N. T. Alberti p. 127.

ἔγκοποι] *οἱ ό* Ecclef. 1, 8. *πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι* hebr. יגעים a יגע *defatigare, moleſtum eſſe.* In Iobi 6, 1. hebr. דברי לעו *οἱ ό* vertunt *τὰ ῥήματά μȣ ἐςὶ φαῦλα*: ſed Symm. *οἱ λόγοι μȣ̃ κατάπικροι.* Theodot. *ο. λ. μ. ἔγκοποι.*

ἐγκότημα] Ierem. 48, 39.

ἐγκρὶς] Haec vox eſt *τῶν ό* et occurrit Exod. 16, 31. quo loco deſcribitur ſapor Mannae: *τὸ δὲ γεῦμα αὐτȣ̃ ὡς ἐγκρὶς ἐν μέλιτι.* Aquila: *ἄμυλος ἐξ ἐλαίȣ*, qui videtur locum parallelum Numer. 11, 8. ante oculos habuiſſe. Symm. *ὡς ἄμυλος ἐν μέλιτι.* Incertus interpres: *μελικηρίȣ.* et Numer. 11, 8. *ἡδονὴ αὐτȣ̃ ὡσεὶ γεῦμα ἐγρὶς ἐξ ἐλαίȣ.*

Digitized by Google

ἐγκρυφίας. ἄρτυ εἶδος, ὁ ἐν σποδῷ γενόμενος, τῷ μὴ εἶναι κλίβανον.

ἔγνω. ὡμίλησεν ἀνὴρ πρὸς γυναῖκα.

ἐγρήγορος. εὐγρήγορος.

ἐγύ-

ἐλαίυ. Sed quem ſenſum habeat explicatio gloſſatoris, non conſentiunt fere interpretes. Heinſius Exercitt. S. p. 20. vertit: *dulce bellàrium ex oleo et aqua*. Alii intelligi malunt *opus dulciarium ex ſimila et oleo mixtum*, quodque ita ex admiſſo oleo ſit ὑδαρὲς i. e. *humidum*, non ſiccum. Caeterum in Cyrill. Lex. MS. Brem. legitur: ἐγκρίς· γλυκ. ἐξ ἐλαίυ, ἢ ἀμύλιον. item: γλύκασμα ἐξ ἐλαίυ ὑδαρὲς. ἢ ἀμύλιον. hebr. צפיחת quae in libris Radicum dicuntur lagana in oleo cocta et melle tincta. Auctore Athenaeo Lib. 14. ἔγκριδες ſunt πεμμάτιον ἑψομένον ἐν ἐλαίῳ.

ἐγκρυφίας] Ignotus interpres in Catena Octat. Niceph. ad Geneſ. 18. p. 233. ἐγκρυφίας, ἄρτος ἐν σποδιᾷ χωννύμενος (ita forte et in gloſſa noſtra pro γενόμενος legendum) καὶ ὀπτώμενος. i. e. panis, qui in cinere coquitur, ideoque *ſubcineritius* dictus. hebr. מעג et עגה οἱ ὁ ἐγκρυφίας. cf. 3 Reg. 17, 12. Geneſ. 18, 6. Exod. 12, 39. Numer. 11, 8. Hoſ. 7, 8. ad quem locum vid. Ludov. de Dieu. In loco Hoſeae quinta editio habet: ὁ ἐν σποδιᾷ πεσσόμενος ἄρτος.

ἔγνω] Geneſ. 4, 1. Ἀδὰμ δὲ ἔγνω Εὔαν τὴν γυναῖκα αὐτῦ hebr. ידע. Hinc orta ſignificatio τῦ γινώσκειν *rem habere cum viro*, ſ. muliere, quae et tranſiit ad ſcriptores N. T. Matth. 1, 25. Luc. 1, 34. Eandem etiam uſurpatam eſſe a ſcriptoribus graecis et romanis, multi contendunt exemplis e Plutarcho aliisque laudandis. vid. H. Steph. Theſ. T. I. p. 1829. Elſnerus ad Matth. l. c. Suicerus in Theſ. et quos Albertus collegit. Sed vereor, ut his omnibus exemplis conveniat notio illa, quam ſermonis hebraei propriam omnes fatentur. Heſych. γνῶναι. κρῖναι, καὶ τὸ συνυσιάσαι.

ἐγρήγορος] Ita Aq. et Symm. Dan. 4, 10. vertunt hebr. עיר, οἱ ὁ autem ἄγγελος.

Digitized by Google

ἐγύρωσε. περιετείχισε πάντοθεν.

ἐγχειρίδιον. ξιφίδιον μικρὸν. ἢ τμητικὸν ὄργανον.

ἐγώ σου ὀναίμην. ἐγώ σου ἀπολαύσω.

ἐδαφιοῦσι. προσκρούσουσι τῇ γῇ.

ἐδάφισαν. κατέβαλον.

ἔδει. ἐχρῆν, ἔπρεπεν.

ἐγύρωσε] Vox ita legitur Sirac. 43, 14. et Iob. 26. 10. ubi hebr. חק חג vertunt πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, quam totam phraſin explicat gloſſator, ut idem ſit quod: περιετείχισε τὰ ὕδατα πάντοθεν. Symm. ὅρον περιέγραψεν. Olympiodor. ἐχαλίνωσε, ὑπερβαίνειν καὶ ἐπικλύζειν τὴν γείτονα γῆν οὐκ ἐᾷ. Schultenſ. *terminum circinavit ſuper facies aquarum.*

ἐγχειρίδιον] Ita οἱ ό vertunt hebr. חרב Exod. 20, 25. Symm. et Aq. μάχαιραν. Theod. ῥομφαίαν. Ad hunc locum gloſſema ultimum pertinet. Incertus interpres in Catena a Theodokio edita ad h. l. ἐγχειρίδιον ὀνομάζει τὸ ὑπὸ τῶν λατομούντων ἐκ σιδήρου ἐγχειριζόμενον ὄργανον. — cf. Ierem. 50, 42. Ezech. 21, 3. 4. 5.

ἐγώ σου ὀναίμην] Ex epiſt. ad Philemon. verſ. 20. Sic et Suidas et Cyrill. Lex. MS. Brem. Theodoret. et Oecumen. ad h. l. ἀπολαύσαιμί σου, *fruar te*, hoc eſt, *hanc ex tua amicitia nunc utilitatem capere velim*, ſcil. ut Oneſimum recipias et cures; ad cuius nomen ſimul alludi videtur.

ἐδαφιοῦσι] Sine dubio ex Nahumi 3, 10. ubi eſt hebr. רטש *allidere, proſternere*. Nam in Lucae 19, 44. ubi etiam eſt ἐδαφιοῦσι, notat *ſolo aequare.*

ἐδάφισαν] Manifeſte ex Ezech. 31, 12. ex quo loco et ipſa explicatio ſumta eſt. Nam ibi bis legitur hebr. ויטשהו quod primum οἱ ό verterunt κατέβαλον αὐτὸν, ſecundum ἠδάφισαν αὐτὸν. Notat autem *proſternere*, *in humum deiicere*, ab ἔδαφος. Hinc Theodoretus explicat: μέχρις αὐτοῦ τοῦ ἐδάφους κατήνεγκαν. vid. Heinſii Exercitt. S. p. 114. et Hoſeae 10, 15.

ἔδει] Albertus adſcripſit loca haec: Luc. 11, 42. et 24, 26. ubi et Pricaeus Heſychium laudaverat.

ἐδειγμάτισεν. ἐδημοσίευσεν.

ἐδείναζον. δεινῶς ἔφερον.

ἔδειραν. ἐξέδειραν, ἐξεδερμάτισαν.

ἐδὲμ. τρυφή.

ἔδονται

ἐδειγμάτισεν] Credo reſpici ad Coloſſ. 2, 15. ubi eſt: καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ, ſcil. σταυρῷ. i. e. *res Iudaicas prorſus proſcripſit, eamque proſcriptionem in cruce ſua quaſi affixit,* quod deinde ſimplicibus verbis notat: *morte ſua nos ab obſervatione rerum Iudaicarum liberavit.* Omnino autem ad lucem loco illi conciliandam aptiſſima eſt alia Heſ. gloſſa haec: στηλιτεῦσαι. ἐπὶ στήλης γράψαι, θριαμβεῦσαι, δημοσιεῦσαι, παραδειγματίσαι. Ex qua etiam notio τοῦ θριαμβεύειν planius cognoſcitur, quod ſimile eſt τῷ στηλιτεῦσαι. Itaque ὁ σταυρὸς quaſi erat ἡ στήλη, in qua notaſſe Chriſtus dicitur τὰς ἐξουσίας. Hinc et Graeci interpretes V. T. permutant voces παραδειγματίσαι, ἀναπῆξαι et κρεμάσαι. vid. Hexapla Orig. ad Numer. 25, 4. Suidas: θριαμβεύσας. αἰτιατικῇ δημοσιεύσας. Et Chryſoſt. in 2 Cor. 2, 14. τῷ θριαμβεύοντι ἡμᾶς, inquit: τουτέστι τῷ πᾶσι ποιοῦντι περιφανεῖς.

ἐδείναζον] 2 Macc. 4, 35. et 13, 25.

ἔδειραν] Bielius adſcripſit locum Matth. 21, 35. ubi tamen ſignificare videtur *fuſtibus caedere,* plane uti nos: *ausgerben,* in quo ſimilis metaphora eſt. Sed ſine dubio vocem proprie intellexit gloſſator. Ego puto gloſſam pertinere ad Homeri Il. I, 459. vel II, 422. Ad locum priorem eſt vetus Scholion: ἔδειραν. ἐξέδειραν. Atque ibi proprie: *corium detraxerunt.*

ἐδὲμ] Etymologica explicatio vocis hebr. עדן Geneſ. 2, 8. 10. 4. 16. Sic et Philo de Cherub. p. 140. ed. Mang. ἐδὲμ. τρυφή. et Clemens Alex. Strom. Lib. II, 456. et Lex. Gr. apud Hieronymum. item Severianus ad Geneſ. 2. in Catena Gr. Theodoc. pag. 65. et Euſeb. de loc. Hebr. ἐδὲμ. ὁ τοῦ θείου παραδείσου τόπος εἰς ἀνατολάς. ἑρμηνεύεται δὲ, τρυφή.

Digitized by Google

ἔδονται τὰ μέλη. φάγονται τὰς σάρκας.

ἑδραῖοι. ϛαθηροὶ, ἀσάλευτοι.

ἑδραθῆναι. παγῆναι.

ἐθελοκωφῶν. ἐθελόντως κωφέυων.

ἔθετο. ἐποίησεν.

ἔθραυ-

ἔδονται] Variis modis corrigere tentarunt hanc gloſſam Heſychii interpretes. Mihi vitium latere videtur in illis: τὰ μέλη. Sine dubio enim verba ſunt τῶν ό Ierem. 19, 19. καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν. Duo autem gloſſator, ut ego quidem ſentio, indicare voluit. Primum, illud ἔδονται eſſe futurum tempus. Itaque priora verba ita legenda exiſtimo: ἔδονται. τὸ μέλλον. Deinde ut indicaret, quem locum reſpexiſſet, poſuit in gloſſemate verba quaedam ex eo loco, τὰς σάρκας. Cum autem notare vellet ἔδονται futurum eſſe, convenit eum explicationem in tempore futuro poſuiſſe. Nam alioquin non eſſet explicatio. Ergo poſteriora verba ita lego: φαγοῦνται τὰς σάρκας. Nam notum eſt, ut et Albertus ad h. l. annotavit ἔδομαι et φάγομαι eſſe futura 2 med. Attica pro ἐδοῦμαι et φαγοῦμαι. Ita φάγονται etiam pro futuro dicitur Pſalm. 22, 26. et alibi ſaepe. Quamvis et Phavorinus: ἔδονται τὰς σάρκας. φάγονται. Qui, ſi lectio ſana eſt, non tam tempus explicare quam vocem uſitatiorem poſuiſſe videtur.

ἑδραῖοι] 1 Cor. 15, 58. ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, ad quae verba Theodoret. ὡς σαλευομένοις ταῦτα παρεγγυᾷ. Sic et Lex. Cyrill. Brem. et Gloſſ. N. T. Alb.

ἑδραθῆναι] Proverb. 8, 25. πρὸ τὰ ὄρη ἑδραθῆναι.

ἐθελοκωφῶν] Sirac. 19, 27. ed. Complut. Nam in textu vulgato ſcribitur ἑτεροκωφῶν.

ἔθετο] Hic uſus verbi τιθέναι praeſertim in ſacris literis obtinet, ex more τῶν ό qui hebr. שׂים cum ſignificat, *facere, conſtituere*, non ſolum τιθέναι ſed et ποιεῖν vertunt ut Geneſ. 13, 16. Ad illam gloſſam forte pertinet locus Actor. 20, 28. ἐν ᾧ ἡμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους. vel 1 Cor. 12, 28. ubi Oecumenius expl. ἐποίησεν.

Digitized by Google

ἔθραυσεν. ἔπαυσεν.

ἐθρήσκευον. ἑτοίμως ἐσέβοντο.

εἰλικρινὲς. καθαρὸν, ἄδολον, ἀληθὲς. φανερὸν.

εἶρ. λαίλαψ.

εἰσεία-

σεν. Et 1 Paral. 27, 10. pro ἐποίησεν in ed. Compl. eſt ἔθετο. Tamen etiam apud veteres inprimis poetas eodem ſenſu occurrit: ut in Callimach. Lavacr. Pall. v. 121. μάντιν θήσω νιν, *vatem eum faciam.* cf. Alberti Obſervatt. p. 346. et Hymm. in Cerer. v. 24. Heſiod. Theogon. 447. et 450. et apud Homerum ſaepius.

ἔθραυσεν] Bielius adſcripſit locum τῶν ὁ Exod. 15, 6. ἔθραυσε hebr. נגף *profligavit.* Quem locum ſi ante oculos habuit gloſſator, voluit forte conſequens pro antecedente ponere, cum verteret ἔπαυσεν. Nam qui *profligat* hoſtem, is ad *quietem* et *ſilentium* redigit. Ceterum Iſ. Voſſius legendum cenſebat ἔπαισεν pro ἔπαυσεν, cui favet inprimis, quod et aliis in locis ab interpretibus utrumque commutatur. Num. 24, 17. οἱ ὁ θραύσει. Symm. παίσει et 2 Reg. 12, 15. οἱ ὁ ἔθραυσε et Symm. ἐπάταξε. Lex. Cyrill. MS. Brem. ἔθραυσεν. κατέβαλεν. ὤλεκεν.

ἐθρήσκευον] Sap. Salom. 11, 15.

εἰλικρινὲς] Occurrit vox in N. T. Phil. 1, 10. et 2 Petr. 3, 1. Baſil. M. Reg. br. 264. εἰλικρινὲς λογίζομαι εἶναι τὸ ἀμιγὲς καὶ ἄκρως κεκαθαρμένον ἀπὸ παντὸς ἐναντίου. Ambigunt plerumque, unde vox derivanda ſit. Veriſſime Etymol. M. ab εἵλη *ſplendor ſolis* et κρίνεσθαι, ut ſignificet id, quod ad ſolis ſplendorem vel in luce clariſſima exploratum et ſpectatum eſt, i. e. *purum, ſincerum, verum.* Hinc iunguntur εἰλικρίνεια et ἀλήθεια et ἁπλότης.

εἶρ] Impedita haec eſt gloſſa. Viri docti reſpici putant ad locum Danielis 4, 10. 13. ubi hebr. עיר a LXX vertitur εἶρ, quod conferunt cum graeco ἶρις. Unde Heinſius in Ariſtarcho S. p. 29. עיר ait a quibusdam explicatum eſſe λαίλαψ, quia haec iridem plerumque ſequatur. Suſpicatur tamen illud confuſum eſſe cum τῷ אור, quae vox et fulgura denotet et λαίλαπας. Hinc Phavorin. et Suidas: εἶρ. λαίλαψ, ἡ λαμπηδών, Certe vocem

אור

εἰσείασιν. εἰσέρχονται.

εἰς κόνιν. εἰς γῆν.

εἰσκυκλεῖσθαι. περιφέρεσθαι.

εἰσόδια. πρόσοδοι. ἀναλώματα.

εἰς παραβολήν. εἰς γέλωτα.

εἰσφορά. τέλεσμα.

ἐκαλα-

אור etiam οἱ ὁ vertunt πάχνην, *pruinam*. Iob. 38, 24. ubi in membro parall. eſt νότος. Eſt etiam hebr. ער nomen urbis Moabitarum, quam οἱ ὁ vertunt ἦρ et alii εἴρ. Num. 21, 15. cf. Eſ. 15, 1. Caetera quae vulgo diſputantur, incerta ſunt et nullius uſus. cf. Suiceri Theſ. in ἐγρήγορος.

εἰσείασιν] Hebr. 9, 6. ad quem locum ſimiliter gloſſae Alb.

εἰς κόνιν] Ex verſ. Symmachi qui Pſalm. 22, 29. habet οἱ καταβαίνοντες εἰς κόνιν. οἱ ὁ ibi εἰς τὴν γῆν.

εἰσκυκλεῖσθαι] 2 Macc. 2, 25.

εἰσόδια] Vel inepta eſt gloſſa, ſi vere pertinet ad locum Daniel. 11, 13. vel errarunt Albertus et Bielius, qui ad illum referebant. Ibi Ebr. יבוא בוא οἱ ὁ ἐπελεύσεται εἰσόδια. Quis non videt τὲς ὁ ad verbum vertiſſe, et inepte quidem. Satis erat vertiſſe ἐπελεύσεται ex genio linguae graecae. Trommius etiam in Concordant. deceptus eſt, cum putavit illa voce vertiſſe τὲς ὁ hebr. שנים.

εἰς παραβολήν] Pſalm. 44, 14. חרפה οἱ ὁ vertunt εἰς παραβολήν. Ierem. 24, 19. ἔσονται εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς παραβολήν hebr. משל *proverbium*, ſ. *fabula*. Sic Thren. 3, 14. ἐγενήθην γέλως τῷ λαῷ με; pro quo in ed. Ald. eſt λόγος. Ipſa explicatio εἰς γέλωτα ſumta eſt ex verſione τῶν ὁ. Ierem. 20, 7. 48, 26. 39.

εἰσφορὰ] cf. Exod. 30, 13. 14. 15. 16.

Digitized by Google

ἐκαλαμήσαντο. ἀπεθέρισαν ἐκ τῆς τȣ͂ σπόρȣ καλάμης.

ἐκβρασμὸς. ἔκζεσις. ταραχὴ, θόρυβος, ταραγμὸς.

ἔκγονα. τέκνα τέκνων.

ἔκδηλος. φανερὸς. ἢ ὑπερέχων.

ἐκδίκησις. ἀνταπόδοσις.

ἐκδοχή. προσδοκία.

ἐκδύνει. ἐξέρχεται.

ἐκεῖ. μακρὰν, πόῤῥω.

ἐκενώθησαν. ἐρημώθησαν. μετεβλήθησαν.

ἐκένω-

ἐκαλαμήσαντο] Iudic. 20, 45. proprie *racemarunt*, quod ibi eſt ſine tropo: *ſingulos deinceps*, *quaſi falce metentes interfecerunt*. Ergo gloſſa non ſenſum proprium, ſed unde metaphora ſumta ſit, explicat, adeoque poſt *ἀπεθέρισαν* interpungendum videtur.

ἐκβρασμὸς] Nahum. 2, 10. Sic et gloſſae MSt. in proph. vid. Bielii Theſaur. in h. v. Suid. *ἔκζεσις. ἐκβρασμός.*

ἔκγονα] Forte ad 1 Timoth. 5, 4. *εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει.* Sic et *οἱ ό* Prov. 23, 18. et Symm. Iob. 31, 8. Eſ. 61, 9.

ἔκδηλος] 2 Timoth. 3, 9.

ἐκδίκησις] Hebr. 10, 30. Rom. 12, 19.

ἐκδοχὴ] Hebr. 10, 27. Sic et ad h. l. gloſſae Alberti p. 176. et Cyrill. Lex. MSt.

ἐκδύνει] Ex Proverb. 11, 8. ut videtur.

ἐκεῖ] Scite monuit Albertus Heſychium diverſa Evangeliſtarum loca ante oculos habuiſſe, quae iſta gloſſa componeret. Nempe Luc. 8, 32. eſt hoc: *ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων* etc. uti habet etiam Marcus 5, 11. At in loco parallelo Matthaei 8, 30. eſt hoc: *ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν* etc. Ergo ne ineſſe videretur in his locis pugna, gloſſator efficere voluit.

ἐκενώθησαν] Ierem. 14, 2.

Digitized by Google

ἐκένωσεν. ἐρήμωσεν.

ἔκθεσις. ἢ ἔκθεμα. ὀφειλή. παλαιὰ νομοθεσία, πρόςαξις, δόγμα.

ἔκθετα. ἐκριπτόμενα.

ἐκίσσησεν. ἐγέννησεν.

ἐκκακῦμεν. ἀμελῦμεν. ἀκηδιῶμεν.

ἐκκαυλῆσαι. ἐπιδῦναι.

ἐκκέκυφεν. ἀνώρθωσεν.

ἐκκήρυκτον. ἀπόβλητον.

ἐκ

ἐκένωσεν] Forte ex Philipp. 2, 7. ſed ad ſenſum verum parum utilis gloſſa.

ἔκθεσις] Ita gloſſam legendam Bielius cenſuit in Theſaur. Phil. v. ἔκθεμα, quae vox antea referebatur ad ἐκθειάσαι, alienum plane locum. ἔκθεμα vero pro edicto publice propoſito occurrit Eſth. 8, 17. et Ezech. 16, 23. ſed ad priorem potius locum pertinere videtur gloſſa, ubi eſt דבר ודת *verbum et lex*. Et Sap. Sal. 11, 14. ἐν ἐκθέσει πάλαι ῥιφέντα, ad quae forte ſpectant illa: παλαιὰ νομοθεσία. cf. Suiceri Theſ.

ἔκθετα] Act. 7, 19. ἔκθετα τὰ βρέφη.

ἐκίσσησεν] Pſ. 51, 5. cf. Phavorin.

ἐκκακῦμεν] 2 Cor. 4, 1. 16. ταύτην ἔχοντες τὴν διακονίαν, ὐκ ἐκκακῦμεν, *non negligemus*, *non negligenter tractemus* vel *obſervemus*. Paullo aliter veteres. Nam Oecumenius: ὐκ ἀπαγορεύομεν πρὸς τὰς θλίψεις, unde ſunt quae habet Phavorin. ἐκκακῦμεν. ἀπαγορεύομεν. Et Theodoret. ad verſ. 16. ὐκ ἀλύομεν, ὐδὲ ἀθυμῦμεν. vid. Suiceri Theſaur. Ad Gal. 6, 9. καλὰ ποιῦντες μὴ ἐκκακῶμεν, ubi Theodoret. μηδὲν τῶν ἀνιαρῶν διακοπτέτω τὴν περὶ τὰ καλὰ προθυμίαν.

ἐκκαυλῆσαι] Vox Symm. Pſ. 128, 6. ubi οἱ ὁ ἐκσπαθῆναι.

ἐκκέκυφεν] Ierem. 6, 1.

ἐκκήρυκτον] Ierem. 22, 30. niſi ad alium ſcriptorem reſpicitur,

ἐκ κόπων. ἐκ τῶν ἀδικιῶν.

ἐκλείψει. ὑϛερεῖ. ἀπολεῖται.

ἐκληδονίζετο. ἐμαντεύετο, ὁ ἀπὸ ἀκοῆς μαντείας δεχόμενος.

ἔκλιναν. εἰς φυγὴν ἐτρέπησαν.

ἐκλογιϛίαν. ἀρίθμησιν.

ἐκόπασεν. ἐπαύσατο.

ἑκούσιον. θελούσῃ διανοίᾳ.

ἐκπρίου.

ſpicitur, cuius verba addit Phavorinus in eadem gloſſa. cf. Suiceri Theſ. in hac voce.

ἐκ κόπων] cf. Apocal. 14, 13. et Malach. 2, 13. Eodem modo gloſſae MS. in 12 proph.

ἐκλείψει] cf. Eſ. 7, 8. 60, 20.

ἐκληδονίζετο] 2 Reg. 21, 6. vel 2 Paralip. 33, 6. In utroque loco eſt עונן *omina captabat.* Lex. MS. Octateuchi: κληδονιζόμενος. σημειοσκοπούμενος, ἢ ἐρωτῶν μάγων, quae gloſſa reſpicit ad Deut. 18, 10. ubi iunguntur μαντευόμενος et κληδονιζόμενος. Forte noſter hunc ipſum locum in mente habuit, ſed omiſſa voce ipſa, explicationem tantum poſuit. Hinc illud Participium δεχόμενος.

ἔκλιναν] Hebr. 11, 34. ἔκλιναν παρεμβολὰς ἀλλοτρίων i. e. exercitus hoſtium in fugam verterunt, vel *inclinarunt*, ut Livius loqui ſolet Lib. 34, 28. cf. v. ἀλλότριος.

ἐκλογιϛίαν] Libr. Tobiae 1, 21. pro *quaeſtura*, *rationum adminiſtratione.* In membro parallelo eſt ἡ διοίκησις.

ἐκόπασεν] Ambiguum eſt, ad ſcriptores ſacros, an profanos reſpiciat gloſſator. Vox eſt in utroque Teſtam. 2 Sam. 17, 2. Geneſ. 8, 1. Pſalm. 105, 30. ad quem locum Gloſſae MStae: ἐκόπασεν. ἐπαύσατο, ἐπέσχετο. cf. Interpr. Gr. ad Iob. 3, 17. Deinde Matth. 14, 32. Marc. 4, 39. 6, 51. Sed idem habet Herodotus VII, 191. ubi vid. Valkenar.

ἑκούσιον] Forte reſpexit ad Philem. 14. ubi eſt καθ' ἑκούσιον. ſed illud κατὰ pro more ſuo omiſit gloſſator.

Digitized by Google

ἐκπρίȣ. ἀγόρασον. ἐλευθέρωσον.

ἐκπτήσονται. ἐκπετασθήσονται.

ἐκραταίωσεν. ἐδυνάμωσεν.

ἐκρήμνισαν. ἐκρέμασαν. κατεκόντισαν.

ἐκρίθη. ὡρίσθη.

ἐκσεσοβημένοι. ἐκτεταραγμένοι.

ἐκσιφωνισθείη. διασκορπισθείη.

ἐκ σπείρης. ἐκ τάγματος. ἐκ νȣμέρȣ.

ἔκστασιν. ὕπνον. φόβον.

ἐκτάσ-

ἐκπρίȣ] Proverb. 24, 11. Nec aliter Gloſſae MS. ad h. l.

ἐκπτήσονται] Hoſ. 11, 11.

ἐκραταίωσεν] Ita ſaepe οἱ ό. cf. Pſ. 102, 11. 1 Reg. 17, 50. 23, 16. 4 Reg. 3, 26.

ἐκρήμνισαν] 2 Macc. 6, 11. In Gloſſa Reiskius corr. κατεκόντισαν.

ἐκρίθη] Forte ex Act. 27, 1. ὡς δὲ ἐκρίθη τȣ͂ ἀποπλεῖν ἡμᾶς, *cum conſtitutum, decretum eſſet* etc.

ἐκσεσοβημένοι] Sap. Sal. 17, 9. Sic et Lex. Cyr. MS. Brem. et Phryn. ἐκσεσοβισμένοι.

ἐκσιφωνισθείη] Iob. 5, 5. vid. Bielii Theſaur. Suidas addit: ἐκκενωθείη, ἐκρυῇ. Polychronius ad h. l. ἐκροφηθήσεται, δαπανηθήσεται, παντελῶς κενωθήσεται.

ἐκ σπείρης] Act. 10, 1. *ex cohorte.* ἐκ νȣμέρȣ, *ex numero*, quae vox et apud Latinos dicitur de *corpore militum.* vid. Vopiſc. in Firmo. Cap. 4. Cic. Verrin. V, 51. et Erneſti Clav. Cic. in h. v. Catena Euthym. Zigab. ad 4 Evangel. p. 37. Lectt. Moſq. σπεῖρα μὲν ἦν τάγμα στρατιωτικὸν; et Schol. Cod. Moſq. ad l. c. ed. Math. p. 321. σπεῖρά ἐστιν, ὃ καλȣ͂μεν νυνὶ νȣμέρον etc. quae ſunt verba Chryſoſt. Homil. 22. in Acta.

ἔκστασιν] Pro *ſomno* exſtat Geneſ. 2, 21. ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὕπνωσε, ad quem locum Philo Legg. Allegor. Lib. III. pag. 72. ἡ ἔκστασις τȣ͂ νȣ͂

 ὕπνος

Digitized by Google

ἐκτάσσοντα. χαράσσοντα, γράφοντα.

ἐκτενῶς. προθύμως. διατεταμένως.

ἐκ τῆς ὀσφύος. ἐκ τȣ̃ σπέρματος.

ἐκτῖλαι. ἐκτινάξαι.

ἐκτινάξαι. ἀποκινῆσαι.

ἐκτίσει. ἀποδώσει.

ἔκτρωμα. παιδίον νεκρὸν ἄωρον. ἐκβολὴ γυναικός.

ἐκφαί-

ὕπνος ἐςὶν αὐτȣ̃; cf. Idem in libro, quis Rer. div. haeres. p. 510. Et ſic alibi ſaepe de ea mentis obſcuratione, quae ſomni eſt ſimillima. Nec impedit aliquid, quominus eundem vocis ſenſum eſſe dicamus in N. T. Act. 10, 10, 11, 5. 22, 17. Pro *ſtupore* et *timore* in Scriptis utriusque Teſt. ſaepius. Cyrillus Al. ad Zach. 14, 13. ἔκςασιν ἐν τȣ́τοις τὸν φόβον, ἤγȣν τὴν κατάπληξιν ὀνομάζει. cf. Geneſ. 15, 12. Suidas ἔκςασις, θαυμασμὸς, ἢ ἀλλοίωσις. Theodotion in Iob. 33, 15. ubi οἱ ό δεινὸς φόβος.

ἐκτάσσοντα] 4 Reg. 25, 19. hebr. הצביא *exercitum conſcribere.*

ἐκτενῶς] Ioel. 1, 14. Ion. 3, 8. Iudith. 4, 10. 1 Petr. 1, 22.

ἐκ τῆς ὀσφύος] Sunt verba τῶν ό. Geneſ. 35, 11. etc. cf. Hebr. 7, 5. v. Alb. Gloſſar. p. 175.

ἐκτῖλαι] Pſ. 51, 5. Eccleſ. 3, 2. In loco Dan. 4, 11. haec verba permutantur ut parallela: ἐκτίλατε τȣ̀ς κλάδȣς αὐτȣ̃, καὶ ἐκτινάξατε τὰ φύλλα αὐτȣ̃.

ἐκτινάξαι] Iobi 38, 13.

ἐκτίσει] Iob. 2, 4. — ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτȣ̃ ἐκτίσει. Complut. δώσει.

ἔκτρωμα] Exhibet gloſſa propriam vocis ſignificationem. Ipſa occurrit 1 Cor. 15, 8. ſed improprie de *infimo*, vel *tenui*, *abiecto*. Statim etiam ſubiungit Apoſtolus ἐγὼ γὰρ εἰμὶ ὁ ἐλάχιςος τῶν ἀποςόλων. Utramque notionem bene explicavit Theophylact. ad h. l. Et apud τȣ̀ς ό in Iobi 3, 16. ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς, ἢ νήπιοι, οἳ ȣ̓κ εἶδον φῶς.

ἐκφαίνει. δηλοῖ, φανεροποιεῖ.

ἐκφορὰν. ἔξοδον. ταφὴν. ἐκ τοῦ ἐπὶ μνήματος διέρχεσθαι.

ἐκφόρια. καρποὺς.

ἐκ φυράματος. ἐκ σπέρματος.

ἐκχυθήσεται. ἀπλωθήσεται.

ἐκωθωνίζοντο. εἰς τὰ μεγάλα ἔπινον, ἐμεθύσκοντο, ἐχόρευον.

ἐκφαίνει] cf. τοὺς ό in Proverb. 29, 11. Sirac. 22, 19.

ἐκφορὰν] Reſpicit forte ad LXX in 2 Paral. 16, 25. 21, 19. ubi hebr. שרפה *combuſtio*; quia is modus frequens ſepulturae fuit, de qua non minus dicebatur ταφὴ et θάπτειν, uti demonſtravit Cuperus in Obſervatt. cf. Kirchmann. de fun. Rom. Lib. II. Cap. 1. p. 76. quem laudavit Bielius in Theſ. phil.

ἐκφόρια] Ita ſcribendum eſſe pro vulgato ἐκφορίαν, recte cenſuere Heinſius, Munkerus, Bielius in Theſ. et Albertus. Eſt enim vox τῶν ό. Iud. 6, 4. τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς. Hagg. 1, 10. hebr. יבול et Levit. 25, 19. Deut. 28, 33. hebr. פרי.

ἐκ φυράματος] Si gloſſa reſpicit ad Rom. 9, 21. uti Alberto videtur, explicatio pertinet ad ſenſum tropicum, non proprium. Nam ibi de *maſſa fermenti* dicitur. Sed ſi allegoriam demas, innuuntur Iudaei, qui, ut Patriarcharum filii, eorum σπέρμα dici poſſunt et mox κλάδοι dicuntur. Utrumque coniunxit Gloſſarium Alberti: φύραμα. ζύμη, σπέρμα. vid. v. φύραμα.

ἐκχυθήσεται] Gloſſa non videtur locum Script. Sacrae explicare. Nam locis illis τῶν ό, in quibus occurrit illa vox; non ſatis convenit gloſſema; ut Hoſ. 12, 14. quem Albertus adſcripſit, et Iobi 30, 16. 3 Reg. 13, 3. Geneſ. 9, 6.

ἐκωθωνίζετο] Ex Eſth. 3, 15. ubi eſt in hebr. *ſedebant ad bibendum.* Ut vero gloſſator adderet ἐχόρευον, puto moviſſe alium locum 3 Eſdr. 4, 63. ubi eſt: καὶ ἐκωθωνίζοντο μετὰ μουσικῶν καὶ χαρᾶς, praeſertim cum in commeſſa-

Digitized by Google

ἔλαμαν. ὑπέρθυρον.
ἐλαμῆται· Πάρθοι.
ἔλαμος. ὁδὸς.

ἔλασμα.

meſſationibus etiam chori duci ſolerent. Sic Exod. 32, 6. coll. 1 Cor. 10, 7. ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν, ubi τὸ παίζειν ſine dubio *ſaltare* ſignificat, ut et praeterea ex loquendi uſu apud veteres demonſtrari poteſt. Ita in Heſiodi Scut. Hex. v. 277. occurrunt χόροι παίζοντες, *chori ſaltantes.* coll. verſ. 282. et apud Homerum Odyſſ. VII, 251. XXIII, 141. cf. Loesner. in Obſervatt. Philon. Sed haec obiter.

ἔλαμαν] Non eſt dubium reſpici ad vocem hebr. אילים quae Ezech. 40. ſaepius occurrit, atque ibi a τοῖς ὁ vertitur αἰλάμ, et αἰλαμμών, item hebr. אילו αἰλεῦ pro quo tres Interpp. in Hex. Origenis habent ὑπέρθυρα. Verſ. 22. incertus interpres: πρόπυλον. Verſ. 9. pro αἰλὰμ Symm. πρόπυλον. ut et 3 Reg. 7, 6. vid. Theodoret. ad 3 Reg. 6. p. 468. cf. Montefalc. ad l. c. Sic et Gloſſae MS. in Ezech. ἐλαμ. τὸ ὑπέρθυρον. vid. Bielii Theſaur. Philol. Omnino gloſſae auctor hauſiſſe videtur ex Commentar. Theodoreti, ſed ita, ut errore quodam oculorum explicationes utriusque vocis αἰλὰμ et θεὲ commiſceret. Nam ad Ezech. 40. Theodoretus ita: αἰλὰμ ἐνικῶς τὸν παραστάδα καλεῖ, καὶ θεὲ πάλιν τὸν ὁδὸν καὶ τὸ ὑπέρθυρον. Hinc ex eodem errore ab eodem auctore fluxit ſine dubio gloſſa alia infra poſita: θεέ. παραστάς.

ἐλαμῆται] Infra in eadem gloſſa ſcribitur ἐλαμῖται. Sine dubio reſpicitur ad Actor. 2, 9. Ibi vero cum Ἐλαμῖται diſtinguantur a Πάρθοις, recte ſtatuerunt gloſſatorem Πάρθους dicere Perſas. Nam ſub Elamitis Perſae intelliguntur in illo loco ab Elam, quae Perſia eſt. vid. Eſ. 11, 11. et 21, 2. ubi ita: ἐπ' ἐμοὶ οἱ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν ἐπ' ἐμὲ ἔρχονται. Baſilius M. in Eſ. 11. ait: Ἐλαμῖται δὲ εἰσὶ τὸ γένος τῶν Παρθυαίων: et Salmaſius de Helleniſt. p. 367. docuit idem nomen eſſe Πάρθος et Πέρσης, ſola pronunciatione diverſum.

ἔλαμος] Videtur gloſſator τῷ ἔλαμ dediſſe flexionem graecam, uti et in ἔλαμαν forte factum eſt. Certe ὁδὸς convenit cum אילמו quod οἱ ὁ Ezech. 40, 21. αἰλαμμών, ſed

ἔλασμα. ὑπέρπυρον.

ἐλάσσω. ἧττονα.

ἐλεαλή. Θεȣ̃ ἀνάβασις ἐν ὑπερηφανείᾳ.

ἐλεπόλεις. μηχανήματα, οἱ κριοὶ, ἢ οἷα δήποτε, δι' ὧν αἱ πόλεις καθαιρȣ̃νται. παρὰ δὲ Κρησὶ, τὰ τῶν πολέμων ὄργανα.

G 3 ἐλεύ-

ſed Schol. ὑποχωρήσεις, et Symm. ὑπερόχησις, quod vero Monteſalcon. in Hex. Orig. ex illo corruptum putat. Niſi forte legendum ȣ̉δὸς. Nam hebr. סף quod οἱ ό et Theod. vertunt πρόθυρον, Symmachus ȣ̉δὸν vertit Ezech. l. c. verſ. 6. 7. Cum quibus ſi coniungamus verba Theodoreti ad vocem ἔλαμαν poſita, maior etiam huius lectionis fides erit. Nam idem error, quem ibi annotavi, nunc ab auctore gloſſae commiſſus eſſe videtur. Et ſolet alibi etiam utraque vox ὁδὸς et ȣ̉δὸς confundi. vid. gloſſa Heſych. χελωνίδος coll. cum Suidae gloſſa eadem.

ἔλασμα] Manifeſte ex Habac. 2, 29. ubi de idolo ſ. ξύλῳ dicitur: τȣ̃το δέ ἐϛιν ἔλασμα χρυσίȣ etc. Ergo ὑπέρπυρον ſcil. χρυσίον erit aurum igne candens ſ. liquefactum, quo aliquid obducitur. Unde et Sopingius putabat ſic legi poſſe: ἔλασμα χρυσίȣ, χρυσίον ὑπέρπυρον. Sed non eſt neceſſe, ſi modo morem gloſſatorum noveris. Nam non tam vocem ἔλασμα explicavit, quam adiecti ſubſtantivi χρυσίȣ rationem reddidit. Hinc malim legi ὑπάργυρον, cui voci etiam turpitudinis notio adhaeret, idolis illis conveniens. Pollux Lib. VII. ὑπάργυρον τὸ κίβδηλον χρυσίον.

ἐλάσσω] Ev. Ioh. 2, 10.

ἐλεαλή] Etymol. explicatio vocis hebr. אלעלה Eſ. 15, 4. et hauſta gloſſa eſt ex interpretibus veteribus. Hieronymus enim ad l. c. Eſ. *aſcenſus ſuperbiae, quod Eleale ſonat.* Procopius ad h. l. expl. Θεȣ̃ διάβασις. Baſil. M. p. 1123. ἐλεαλὴ Θεȣ̃ ἀνάβασις, ἢ ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς ὑπερηφανίας ἔπαρσις.

ἐλεπόλεις] 1 Macc. 13, 43. ubi ſimul uſus illarum machinarum declaratur. cf. Bielii Theſ. Philol. et H. Steph. Theſ. T. III, 472.

ἐλεύσεως. ἀφίξεως.

ἐλεφαντίασις. εἶδος λέπρας.

ἕλη. σύνδενδροι τόποι.

ἕλικι. κλήματι ἀμπέλου.

ἑλικτά. στρεβλά, σκαμβά.

ἐλίπανας. ἤλειψας. ἐφαίδρυνας. πλουσίαν ἐποίησας.

Ἕλληνες. — φρόνιμοι, ἤτοι σοφοί.

ἐλλό-

ἐλεύσεως] Actor. 7, 52.

ἐλεφαντίασις] Ex incerto interprete Deuter. 28, 27. ut eſt in Hex. Origenis, pro quo οἱ ὁ κνῆφου. Bielius Symmacho tribuit. Hoc genus leprae et ἐλέφας vocatur Iob. 2, 7. ſine dubio ex albo eius colore. Unde et cum nive comparatur Exodi 4, 6. Numer. 12, 10. vid. Cyrill. ad Levit. 13. in Niceph. Cat. T. I. p. 1030. Heſych. ἐλεφάντινα. λευκά.

ἕλη] Forte ex Eſaiae 33, 9. ubi ערבה vertitur ἕλη, et intelliguntur loca ſylveſtria et vaſta. Alii ibi ἔρημος verterunt. In caeteris omnibus locis ἕλος et ἕλη dicuntur de paludibus vel ſtagnis, quo potius pertinet alia Heſ. gloſſa: ἕλος. σύμφυτος τόπος, ἢ χεῖλος ποταμοῦ καὶ ὁ τελματώδης τόπος i. e. *locus paluſtris*. cf. Exodi 7, 9. Eſ. 35, 7. ubi mox additur: ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων, quae verba forte arripuit gloſſator. it. Cap. 41, 18.

ἕλικι] Geneſ. 49, 11. ubi ex paralleliſmo ſententiarum idem eſt quod ἄμπελος. vid. Bielii Theſ. Philol. Rufinus in Orig. Homil. XVII in Geneſin vertit *palmitem*.

ἑλικτά] Levit. 6, 21.

ἐλίπανας] Pſalm. 23, 5.

Ἕλληνες] Sic et a Paulo Apoſtolo ſubinde Ἕλληνες dicuntur σοφοί, ob ſtudium ſcil. philoſophiae, quam ita iactabant, ut ſe aliis ſapientiores putarent. Fortaſſe reſpicitur ad talia loca, ut Rom. 1, 14. 1 Cor. 1, 22.

Digitized by Google

ἐλλόγει, καταλόγησαι.

ἐλυμήνατο ὗς ἐκ δρυμοῦ. κατέφαγε χοῖρος ἐξ ὕλης.

ἐμαίμασσε. προεθυμεῖτο. ἐκυματοῦτο. ἐκλονεῖτο. ἐταράττετο.

ἐμβατεῦσαι. τὸ κατέχειν καὶ καρποῦσθαι χωρίον, ἢ οἰκίαν, ἢ ὅλον τὸν κλῆρον, ἢ ζητῆσαι.

ἐμβριμῆσαι. ἐπιτιμῆσαι. κελεῦσαι, προστάξαι μετ' ἐξουσίας.

ἐλλόγει] Paul. ad Philem. epiſt. v. 18. ubi Oecumen. λογίσαι εἰς χρέος. De verbo ἐλλογεῖν vid. Caſaub. ad Sueton. Iul. Cap. 47.

ἐλυμήνατο] Pſ. 80, 13. vid. Gloſſ. MS. in Pſalmos, et Suidam in λυμαίνομαι, qui eundem locum Pſalmi affert. cf. Euſebius ad loc. Pſalmi.

ἐμαίμασσε] Iob. 38, 8. ὅτε ἐμαίμασσεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη. vid. Schultenſ. ad h. l. et de verbo μαιμάσσειν Bocharti Hieroz. P. I. p. 666. De verbo προεθυμεῖτο dupliciter ſtatuendum puto. Sive enim gloſſator ſenſum ſimplicem reddere voluit, ut illa ἐμαίμ. ἐκπορευομένη explicaret προεθυμ. ἐκπορεύεσθαι; ſive vox orta eſt ex mutilata explicatione Olympiodori, qui (in Catena Nicetae ad h. l. pag. 543) ad vocem ἐμαίμασσε ita: οἶστρα, ὁρμητικῶς εἶχε, πᾶσαν ἐπιπλύσαι τὴν γῆν προθυμουμένη τοῖς ὕδασιν.

ἐμβατεῦσαι] Ex uſu τῶν ό. Ioſ. 19, 51. ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν. Ibi et τῶν κλήρων mentio fit; et 1 Macc. 12, 25. 13, 20. 14, 31. 15, 40. in quibus τῆς χώρας mentio fit. Quod vero addidit ζητῆσαι, forte in mente habuit locum Pauli ad Coloſſ. 2, 18. Phavorinus expl. ἐπιβῆναι, τὰ ἔνδον ἐξερευνῆσαι, ἢ σκοπῆσαι. cf. Suiceri Theſ.

ἐμβριμῆσαι] cf. Matth. 9, 30. Marci 1, 43. 14, 5. quibus locis bene convenit gloſſa. vid. ſupra v. ἐνεβριμήσατο. Eodem etiam modo, quam vocem Aquila verterat ἐπιτιμήσει, eandem Symm. reddidit ἐμβριμῆσαι Eſaiae 17, 11.

Digitized by Google

ἐμβριμώμενος. μετὰ ἀπειλῆς ἐντελλόμενος.
ἐμίηνεν. ἐκ μίξεως διέφθειρεν.
ἐμμένει. προθυμεῖται.
ἔμμονος. ἐπιμένουσα ἀεὶ, ἤτοι ἀδιαλείπτως.
ἐμπέπαιχα. ἐνέπαιξα, ἐχλεύασα.
ἐμπίπλαται. πληροῦται. χορτάζεται.

ἐμπλο-

ἐμβριμώμενος] Si gloſſa pertinet ad Ioh. 11, 38. non aſſecutus eſt gloſſator ſenſum loci. Ibi enim notat: *commoveri animo*, vel *ſuſpiria edere ex animo*. vid. Suicerus in Theſ. Ergo potius retulerim ad Pſalm. 7, 11. μὴ ὀργὴν ἐπάγων. Ibi alius interpres: ἐμβριμώμενος, alius ἀπειλούμενος. vid. Chryſoſt. in Cat. Patr. ad h. l.

ἐμίηνεν] Manifeſte ex Geneſ. 34, 5. ἐμίανεν ὁ υἱὸς Ἐμμὼρ Δεῖναν etc. ubi de Dina corrupta ex concubitu ſermo eſt. Utramque enim vocem μίξιν et διαφθείρειν de eadem re uſurpari, notum eſt. Unde et legi malim ἐμίανεν.

ἐμμένει] Gal. 3, 10. ἐπικατ. πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει. cf. Hebr. 8, 9. et Deut. 17, 26. Bielii Theſaur. Philol. ad h. v.

ἔμμονος] Ex Levit. 13, 51. uti vel genus foemininum indicat, quod eſt in voce ἐμμένουσα ſcil. λέπρα. Nam in illo loco eſt λέπρα ἔμμονος. Deinde legi malim ἀδιάλειπτος, ut ad ἔμμονος referatur, non vero ſynonymon ſit τοῦ ἀεὶ, quod cur explicaretur, non erat ratio. cf. Sirac. 30, 17.

ἐμπέπαιχα] Exodi 10, 2. ὅσα ἐμπέπ. τοῖς Αἰγυπτίοις. Ibi eſt hebr. עלל quod notat ποιεῖν ſimpliciter; ſed interpretes rationem habuerunt ludibrii et dedecoris, cui expoſiti fuerunt Aegyptii. Nos fere ita: *wie ich den Aegyptern mitgeſpielt habe.* Ignotus interpr. ad h. l. in Cat. Niceph. ὥσπερ παιγνίῳ παιδαρίων, αὐτοῖς ἐχρησάμην.

ἐμπίπλαται] cf. Eccleſ. 4, 8. Sirac. 14, 9. 31, 3. Et Proverb. 13, 26. eſt etiam ἐμπίμπλαται.

Digitized by Google

ἐμπλοκία. ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις. ὡς τὸ σὺν ταῖς θριξὶ πλεκόμενον γυναιξίν.

ἐμπορπῦσθαι. φιβλῦσθαι.

ἐμφανῶς ἥξει. φανερῶς ἔλθῃ.

ἕν. ἀντὶ τῦ εἷς.

ἐν ἀγωνίᾳ. ἐν μερίμνῃ.

ἐν αἰνίγματι. ἐν παρεικασίᾳ, ἐν παραβολῇ.

ἐμπλοκία] In ultimis verbis in mente habuit, vel confudit gloſſator τὰ ἐμπλόκια, vocem LXX interpretum. cf. Exod. 35, 21. 28, 25. 39, 16. et Eſ. 3, 18. ad quem locum etiam Baſilius M. τὸ δὲ ἐμπλόκιον ἔοικε τὶ εἶναι συγκαταπλεκόμενον ταῖς θριξίν.

ἐμπορπῦσθαι] i. e. *infibulare.* vid. Meurſ. Gloſſar. v. φιβλῦν. Reſpicit vero Gloſſa ad 1 Macc. 14, 44.

ἐμφανῶς ἥξει] Pſalm. 50, 3.

ἕν] Albertus cenſet reſpici ad haec loca: Ioh. 10, 30. 17, 11. 21, 22. ἵνα πάντες ἓν εἰσι, pro quo Galat. 3, 28. πάντες — εἷς ἐστε.

ἐν ἀγωνίᾳ] Si gloſſa pertinet ad Lucae 22, 44. non ſatis apta explicatio eſt. Exprimitur enim ibi ſumma anxietas, et quaedam veluti lucta mentis. Unde Pricaeus ad h. l. putat melius dixiſſe Lexicographum ἐν ἀδημονίᾳ.

ἐν αἰνίγματι] Non ſatis perſpicue explicata eſt vox, ſi gloſſa reſpicit ad 1 Cor. 13, 12. ubi βλέπειν τὶ ἐν αἰνίγματι notat: aliquid *ſubobſcure, imperfecte cognoſcere,* γινώσκειν ἐκ μέρυς ut ſtatim ſubiungitur, et opponitur cognitioni, quae fit πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, i. e. *evidentiſſimae, perfectiſſimae.* Quae notio occurrit etiam apud LXX. ut Numer. 12, 8. λαλήσω αὐτῷ ἐν εἴδει, καὶ ὐ δι' αἰνιγμάτων. Sic et Deuter. 28, 37. καὶ ἔσῃ ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ παραβολῇ καὶ διηγήματι etc. ubi in hebraeis nihil reſpondet illis ἐν αἰνίγματι. Nam לְמָשָׁל verterunt ἐν παραβολῇ et antecedens לְשַׁמָּה aliter legerunt, unde verterent ἐκεῖ. Tamen veri ſimilius mihi videtur ad hunc quam ad illum Pauli locum reſpicere gloſſam. vid. quae dicta ſunt ad v. εἰς παραβολήν.

ἐν ἀλαλαγμῷ. ἐν εὐφήμῳ βοῇ.

ἐναπερείσασθαι. ἐμπῆξαι. ϛῆσαι.

ἔναρα. ὅπλα. σκῦλα, λάφυρα.

ἐν ἀτόμῳ. ἐν ῥιπήματι. ἐν τάχει.

ἐναυάγησαν. ἐκινδύνευσαν.

ἐναυλίζεσθαι. ἐνδιατρίβειν.

ἐναυλισθήσεσθαι. ἐνοικισθήσεσθαι.

ἐν βϐλῇ. ἐν φροντίδι. ἐν συναγωγῇ. ἐν ὁδῷ.

ἐν γήρᾳ

ἐν ἀλαλαγμῷ] οἱ ό exprimunt hac voce Pſalm. 33, 3, *laetum clamorem*, et Pſ. 47, 5. *iubilationem*, qualis eſt in victoria, et recte quidem. Nam dicitur etiam τὸ ἀλαλάζειν de clamore, quem excitant milites ex inſidiis in hoſtem irrumpentes. Theodoretus ad locum Pſalm. 33. ἀλαλαγμός ἐϛιν ἐπινίκιος βοὴ κατὰ τῶν φευγόντων ὑπὸ τῶν νικώντων γινομένη. cf. Dionyſ. Halicarn. Lib. V, 44. Valkenar. ad Eurip. Phoen. p. 120. Schultenſ. ad Iob. 10. pag. 278. — De clamore in victima mactata, uſurpat vocem Homerus Odyſſ. γ. 450. v. Caſaubon. ad Marc. 5, 38.

ἐναπερείσασθαι] Forte ex 2 Macc. 9, 4.

ἔναρα] οἱ ό Ioſ. 13, 21. habent ἄρχοντα ἔναρα Σιών. Incertus interpres: ἄρχοντας παρὰ Σιών. Alius ἄρχοντα Σιών. Nempe נסיכי ſunt *uncti*, i. e. *reges, principes*. Sed quaeritur unde vox ἔναρα. Venit in mentem interpretem aliquem confudiſſe vocem illam cum alia ſimilis certe ſoni נשקי i. e. *arma*, ὅπλα. Niſi forte ex illo παρὰ perperam factum eſt ἔναρα.

ἐν ἀτόμῳ] 1 Cor. 15, 52. Chryſoſt. ταχέως.

ἐναυάγησαν] Ex 1 Timoth. 1, 19.

ἐναυλισθήσεσθαι] Ita vocem uſurpat Aquila in Iudic. 14, 19. et 1 Reg. 16, 13. cf. Suiceri Theſ.

ἐν βϐλῇ] Manifeſte gloſſa pertinet ad Pſalm. 1, 1. et hauſta eſt ex variis graecorum interpretationibus. vid. Origenis Hex. ad h. l. et ad v. 5. Ibi etiam βϐλὴ et ὁδὸς permutantur. Caeterum in hebr. eſt בעצת quod τὺς ό legiſſe

ἐν γήρᾳ πίονι. γῆρας λιπαρόν.

ἐνδεεῖ. χρείαν ἔχοντι. πτωχῷ.

ἐνδελεχισμός. ἐπιμονή.

ἐνδελεχῶς. ἀδιαλείπτως, συνεχῶς, ἐπιμόνως.

ἔνδειγμα. ἀπόδειξις.

ἐν δε-

giſſe מצא cenſet Cappellus Crit. S. Lib. IV. 4. p. 580. Doctum autem eſt gloſſema ἐν φροντίδι, verum ſenſum Davidis exhibens. cf. Baſil. M. Homil. in Pſalm. 1. et Auctor anonym. Scholior. in Pſalmos in Math. lectt. Moſq. p. 42. βȣλὴν λέγει τὴν συναγωγήν. Sic et Pſalm. 110, 1. hae voces iunguntur ut ſynonymae.

ἐν γήρᾳ πίονι] Ex gloſſemate coniicias ſive mancam eſſe gloſſam, ſive, ſi nihil deeſt, plane inutilem. Exhibet vero verſionem τῶν ό Pſalm. 91, 10 et 14. non minus illam inanem, ex qua patet gloſſatorem verſuum illorum verſionem confudiſſe, ita ut verba ἐν γήρᾳ πίονι deſumeret ex verſu 14, ſed gloſſemate addito explicaret verſum 10. Nam ſane τὸ γῆρας ἐν ἐλαίῳ πίονι notare poteſt γῆρας λιπαρόν. Itaque etiam Bielius et Kuſterus gloſſema ita legi volunt: ἐν γήρᾳ λιπαρῷ. Caeterum error τῶν ό facilis eſt intellectu. In verſu enim 10 vocem בלתי habuerunt pro ſubſtantivo, ideoque verterunt τὸ γῆράς μȣ, et Symm. ἡ παλαίωσίς μȣ, cum ſenſus eſſet: *perfundis me oleo viridi* a בלל *miſcuit, perfudit, unxit.* Deinde in verſu 14 cum antecedentibus iunxerunt vocem דשנים quae tamen ad ſequentia pertinebat abſolute poſita hoc ſenſu: *adeo in ſenectute fructus ferent, pingues et virentes erunt*, uti recte Symmachus expreſſit. cf. Suidas et gloſſae MSt. in Pſalmos.

ἐνδεεῖ] Bielius adſcripſit Proverb. 27, 7.

ἐνδελεχισμός] Sirac. 7, 13. ubi gloſſae explicant: συνήθεια ἤτε καλȣ̃, ἤτε κακȣ̃.

ἐνδελεχῶς] Vox innumeris in locis obvia apud LXX interpretes.

ἔνδειγμα] Forte in mente habuit 2 Theſſ. 1, 5.

ἐν δεξιᾷ. ἐκ δεξιῶν.

ἔνδικον. ἀληθὲς. δίκαιον. ἄξιον.

ἐνδόσθια. ἔγκατα.

ἐνεβριμήσατο. ὠργίσθη. ἐτάραξεν.

ἐνεδίδου. ἐχαυνοῦτο.

ἔνεδρα. ἔγκρυμμα, δολερὸν ὑποκάθισμα.

ἐνεδρεύει. δόλον μηχανᾶται. ἐγκάθηται. καταρεῖ.

ἔνειρας.

ἐν δεξιᾷ] Hae phraſes ſaepenumero permutantur a ſcriptoribus N. T. cf. Epheſ. 1, 20. Rom. 8, 24. etc.

ἔνδικον] Rom. 3, 8. ὧν κρῖμα ἔνδικόν ἐςι. Chryſoſt. εὔδηλον ὅτι κολάζονται.

ἐνδόσθια] Vox τῶν ὀ. cf. Exod. 29, 17. Levit. 4, 8. 6, 33. Sirac. 10, 9.

ἐνεβριμήσατο] Ev. Ioh. 11, 33. ἐνεβ. τῷ πν. καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν. Pricaeus etiam in Heſ. addi ἑαυτὸν volebat. Kuſterus adſcripſerat locum Matth. 9, 30. ſed cui explicatio non reſpondet. Nam ibi eſt idem, quod *prohibere, vetare*. Chryſoſt. μετὰ πολλῆς σφοδρότητος κελεύει.

ἐνεδίδου] i. e. *remittebatur, relaxabatur*. Geneſ. 8, 3. ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ.

ἔνεδρα] Dicitur ἡ ἔνεδρα et τὰ ἔνεδρα in verſione τῶν ὀ quam reſpexit Heſychius. Et τὰ ἔνεδρα quidem de militibus in inſidiis poſitis, ut 1 Reg. 20, 40. Obad. verſ. 7. Albertus putat reſpici ad Pſalm. 10, 8. Suid. ἔνεδρον ἔγκρυμμα δολερόν. Gloſſ. MS. in Pſ. ἔνεδρα. ἔγκριμα δολ. pro quo legendum ἔγκρυμμα ut MStum meum exhibebat, et in Suida Kuſterus emendavit. Theodoret. ad Pſ. l. μηχανάς.

ἐνεδρεύει] Iterum ex Pſ. 10, 9. pro quo in verſ. 8. ἐγκάθηται ἔνεδρα.

Digitized by Google

ἔνειρας. ἐνέῤῥαψας. ἔβαλες. ἥρμοσας. συνή-
ψας.

ἐνεῖχον. ἐχόλουν, ὠργίζοντο.

ἐνεκότουν μοι. ἐμηνίαζον. ἐμνησικάκουν.

ἐνεοὶ. ἄφωνοι.

ἐνεὸν. κωφὸν, καὶ μωρὸν. ὅθεν καὶ ἀμνήμων.

ἐνεπάγησαν. ἐνηλώθησαν.

ἐνερ-

ἔνειρας] Iobi 10, 11. ubi et Schol. συνέῤῥαψας eodemque modo Olympiodor. ad h. l. Et Gloſſ. MS. in Iob. ἐν. ἐνέῤῥαψας.

ἐνεῖχον] Geneſ. 49, 23. ἐλοιδόρουν καὶ ἐνεῖχον αὐτῷ. Hanc gloſſam non vidit Grabius in Animadv. ad h. l. quamvis aliam afferret ἐνέχει etc. huc non reſpicientem. Boiſius in Collat. vet. Interpr. cum Beza p. 115. confert Marci 6, 19. Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ. *infenſa ipſi erat.* Heſych. ἐνέχει. μνησικακεῖ, ἔγκειται, ſive ut Boiſius vult ἐγκοτεῖ, quod et probat Abreſch. in Annott. ad loca N. T. ad calcem Animadv. Aeſchyl. p. 558.

ἐνεκότουν μοι] Pſalm. 54, 3. ubi Scholion idem habet ex Commentar. Heracleotae in Catena Pſalm. Suidas etiam integrum locum Davidis adponit. Symm. ἠναντιώθησάν μοι. cf. Gloſſ. in Pſalmos, quae et rectius ἐμήνιζον. Origenes ad h. l. ἐγκοτεῖν ἐστὶν, ἐναποκειμένην ἔχειν τὴν ὀργὴν, *inveteratam iram habere.*

ἐνεοὶ] Alio loco Heſych. ἔννεοι. ἄφωνοι. uti ſcribitur in Act. 9, 7. Sed ἐνεοὶ eſt Eſaiae 56, 10. Hoſ. 9, 7. Symm. ἐνεὸς. οἱ ὁ παρεξεστηκώς. Suid. ἔννεος. κωφὸς, ἄφωνος, ἐξεστηκὼς etc. vide Gloſſas Alberti in N. T. p. 70. Biel. Theſ. Phil. it. Heinſium in Exercitt. Sacr. in Act. p. 316.

ἐνεὸν] Proverb. 17. extr.

ἐνεπάγησαν] Ex Pſalmo 37, 2. τὰ βέλη σου ἐνεπ. μοι. Certe aliis locis, quae vulgo afferuntur, ut Pſalm. 9, 16. Thren. 2, 9. non ſatis convenit gloſſema.

Digitized by Google

ἐνεργεῖται. κατασκευάζεται.

ἐνεργοί. ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν. ἡ ἐνεργουμένη. αἱ μὴ ἀργαί. εἰσακουομένη. τελουμένη.

ἐνετείλατο. παρήγγειλεν, διετάξατο, ἐσαφηνίσατο.

ἐνετύλιξεν. ἐνείλισσεν.

ἐν εὐσήμῳ. ἐν καλῇ, καὶ ἀγαθῇ.

ἐνέφραξε. συνέκλεισε. περιετείχισεν.

ἐνῆρ-

ἐνεργεῖται] Heinſius in Exercitt. S. p. 506. confert locum 2 Theſſ. 2, 7. τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας.

ἐνεργοί] Gloſſa corrupta videtur. Nec fere dubium eſt, quin ita ut voluerunt Bernardus, Kuſterus, Albertus, refingi poſſit et debeat, ut ex una fiant duae gloſſae hoc modo: ἐνεργής. ἑτοίμη πρὸς ἐργασίαν. Deinde: ἐνεργουμένη. ἡ μὴ ἀργή, εἰσακ. τελουμ. Quod ad priorem attinet, eam ſimili modo habet Gloſſar. Alb. in N. T. p. 139. refertque ad 1 Cor. 16, 9. θύρα μοὶ ἀνέῳγε μεγάλη καὶ ἐνεργής i. e. occaſio docendi Evang. mihi ſe offert larga et *fructuoſa*, ἑτοίμη πρὸς ἐργασίαν, quae lucrum magnum allatura eſt. Nam ἐργασία eſt *lucrum*, quod ex opera tua capias. Sequens gloſſa pertinebit ad Iacobi 5, 16. δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

ἐνετείλατο] Dubium eſt, an ſolummodo ad loca Script. S. reſpiciat. Nam et in profanis ſaepe occurrit illa vox. Caeterum huc pertinent Matth. 15, 4. 17, 9. 19, 7. Marci 10, 3.

ἐνετύλιξεν] Matth. 28, 59. Luc. 23, 53.

ἐν εὐσήμῳ] Gloſſae MS. in Pſ. addunt ἡμέρᾳ, ut reſpiciatur ad Pſalm. 81, 4. quamvis auctor gloſſae minus aſſecutus eſt ſenſum verborum hebr. Melius tamen Heracleot. in Cat. Patr. ad h. l. expl. διάσημῳ, λαμπρῷ.

ἐνέφραξε] cf. haec loca. Dan. 6, 22. 2 Chron. 32, 4. 30. 2 Macc. 2, 5. Ad poſterius gloſſema inprimis pertinet Thren. 3, 9.

Digitized by Google

ἐνῆρκται. ἀρχὴν ἐποίησεν. ἐνήρξατο.
ἐνθύμιον. ἄπορον. σεμνόν.
ἐνκομβώσασθαι. — στολίσασθαι.
ἐν κλήρῳ. ἐν μερίδι.
ἐν μακρύμασιν. ἐν ἀποστασίαις.
ἐν ὁδῷ. ἐν ἔργοις. ἐν πίστει. ἐν βίῳ.

ἐνόσφι-

ἐνῆρκται] Gloſſam ſpectare Numeror. 16, 47. intelligi poſſe videtur exinde, quod et in Octat. Gloſſ. eſt: ἐνῆρκται ἡ θραῦσις, ἐνήρξατο ἡ πληγή. et Lex. Cyrill. MS. eodem modo. Cum vero in illo loco vulgo legatur ἐνῆρκτο, Alberto videtur in Codice quodam ſcriptum fuiſſe ἐνῆρκται, unde illae gloſſae hauſtae fuerint.

ἐνθύμιον] Pſ. 76, 10. ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι. hebr. חמת, i. e. furor, ira hoſtium in laudem tuam vertetur. Symm. θυμός. Is furor oritur vel ex victoriae iactura, vel ob victoriae partae ſuperbiam et oſtentationem. Illud fortaſſe gloſſator verbo ἄπορον, hoc voce σεμνὸν exprimendum putavit. cf. Suidas et Phavorinus, qui uterque Davidis locum laudat.

ἐνκομβώσασθαι] Haec gloſſa transferatur ad locum 1 Petri 5, 5. quem forte in mente habuit, qui illam fecit: τὴν ταπειν. ἐγκομβώσασθε, induatis, ornetis vos humilitate. Oecumen. ἐνειλήσασθε, περιβάλεσθε.

ἐν κλήρῳ] Deuter. 19, 14.

ἐν μακρύμασιν] Ex Eſrae 9, 1. 11. ubi innuitur idololatria. Unde recte ſe habere explicationem gloſſatoris patet. Ita enim vox ἀποστασία uſurpatur, uti et in genere de *omni improbitate*. cf. Ierem. 2, 19. 2 Paral. 29, 19. 1 Reg. 21, 13.

ἐν ὁδῷ] Ex uſu Scriptorum Sacr. qui דרך dixerunt de vitae ratione, actionibus, omnique modo agendi et cogitandi, quem aliquis ſequitur. cf. Pſ. 1, 1. ubi Baſilius in Cat. Patr. ὁδὸς ὁ βίος εἴρηται. Pſ. 119, 1. etc. Ea ratio et in N. T. traducta eſt, et inprimis etiam ἡ ὁδὸς uſurpata de *doctrina religionis chriſtianae*, ſenſibusque animi illi accommodatis. Sic Actor. 9, 2. ἄνδρες τῆς ὁδοῦ ὄντας, ubi Schol.

Digitized by Google

ἐνοσφίσατο. ἔκλεψε. μετέσχεν.

ἔνοχος. χρεώστης. ὑπεύθυνος. ὑποκείμενος.

ἐνσείσεις. διασείσεις.

ἐν σικυηράτῳ. τόπος σικυδίων.

ἔντευξις. ἀπάντησις κατὰ τῶν πλημμελησάντων. δέησις εἰς ἐκδίκησιν.

ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ. ἐν λύπῃ.

ἐν τῇ

Schol. Cod. Moſq. ed. Math. p. 320. τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως etc. eodemque modo ad Cap. 19, 9. 23. 22, 4. 24, 14. Quo ſine dubio pertinet gloſſema: ἐν πίστει. cf. Gloſſ. in Pſalmos.

ἐνοσφίσατο] Actor. 5, 2.

ἔνοχος] cf. Matth. 5, 21. 22, 26. 66. Marc. 3, 29. 1 Cor. 11, 27. Iacobi 2, 10. Ultimum gloſſema inprimis pertinet ad Hebr. 2, 15.

ἐνσείσεις] 2 Reg. 8, 12.

ἐν σικυηράτῳ] Ex Eſ. 1, 8. hebr. מִקְשָׁה quod omnes veteres interpp. de *horto cucumerum* explicant. Procopius: τὸ τῶν σικύων φυλακτήριον. Kuſterus putat accuratius ſcribi σικυήλατον. Sic et in Ieremiae epiſt. alii legunt. Et Cyrillus Catech. 16. p. 414. σικυηλάτῳ it. Euſeb. ad h. l. et Baſilius M. ad locum Eſaiae, ſed rurſus paucis lineis interiectis legit: ἐν σικυηράτῳ. cf. S. V. Dathe ad h. l.

ἔντευξις] 1 Timoth. 2, 1. ad quem locum ſimilia habent veteres interpretes. Theodoret. ἔντευξις, κατηγορία τῶν ἀδικούντων.

ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ] Ita Pſalm. 54, 2. ubi Schol. μετεωρισμὸς, μέριμνα, φλυαρία. cf. Gloſſ. in Pſalmos. et Heſych. Presb. ad h. l. in Cat. Patr. τὸν ἐν θεωρίᾳ μετεωρισμόν. Theodoretus vero ita: συνεχῆ τὴν λύπην ἔσχον. Euſebius: λύπην καὶ ἀμηχανίαν. Hinc illud: ἐν λύπῃ.

Digitized by Google

ἐν τῇ σαρκί. ἐν τοῖς πάθεσιν τῆς σαρκός.

ἐντομίδες. ξυσμαὶ ὄψεως γινόμεναι, καὶ τοῖς λοιποῖς σώμασιν ἐντεμνόμεναι. τοιαῦτα δὲ εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς νεκροῖς αὐτῶν οἱ ἄπιστοι.

ἔνυστρον. τὸ μέγα ἔντερον τῶν ζώων. ἡ κοιλία.

ἐνωτίζου. ἐν τοῖς ὠτίοις δέχου.

ἐνωχλήθην. ἠῤῥώστησα.

ἐξαί-

ἐν τῇ σαρκὶ] Eadem habent Gloſſae Alberti ad Rom. 7, 5. p. 100. et plane ſic Gloſſarium quod Mathaei V. C. exhibet in Lectionibus Moſquenſ. Vol. II. pag. 60. Cyrill. Lex. MS. ἐν σαρκί. ἐν τῷ σαρκικῷ φρονήματι. Oecumenius: ἐν τῷ σαρκικῷ βίῳ. Rectius tamen Theodoretus ad illum locum τὴν σάρκα explicat, τὴν κατὰ νόμον πολιτείαν, uti ex verſu ſeq. patet.

ἐντομίδες] In hac gloſſa alludi videtur ad Levit. 19, 28. ἐντομίδας οὐ ποιήσετε ἐπὶ ψυχῇ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν. Sic et Deuteron. 14, 1. οὐκ ἐπιθήσετε φαλάκρωμα ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῷ. cf. 1 Reg. 18, 28. et Biel. in Theſ. Phil. ubi plura. Vocem ἐντομ. eſſe Alexandrinam contendit I. Croius in Obſervatt. ad N. T. Cap. 33. Caeterum οἱ ἄπιστοι eſſe videntur h. l. gentiles, inprimis graeci, quorum morem Theodoretus in Quaeſt. ad h. l. ita tradit: εἰώθασι δὲ καὶ (οἱ Ἕλληνες) τὰ γένεια ξυρᾶσθαι, ἡνίκα ἐπένθουν, καὶ τέμνεσθαι τὰς παρειὰς, εἰς τὴν τῶν τετελευτηκότων τιμὴν etc. E quibus ſimul patet, quomodo verba ἐν τοῖς νεκροῖς intelligi debeant. cf. Hieronym. ad Ierem. 16, 6.

ἔνυστρον] Laudant locum Malach. 2, 3. σκορπιῶ ἔνυστρον. Sed h. l. notat potius *fimum* פרש ut et explicat Lexicon MS. Alberti in 12 Proph. τὸ ἔσωθεν τῆς κοιλίας, ἐν ᾧ ἡ κόπρος. Etiam Aq. ibi κόπρον. vid. Cel. Scharfenberg. ad Cappell. Crit. S. T. II. p. 606.

ἐνωτίζου] οἱ ὁ Iobi 33, 1, 34, 16. 37, 14. 33, 31. in quibus permutatur cum ἄκουε.

ἐνωχλήθην] 1 Sam. 30, 13. ubi Aquila ἠῤῥώστησα. Symm.

Digitized by Google

ἐξαίρετον. ἐπίλεκτον. προηγούμενον.

ἐξαιρούμενος. ἀποκομιζόμενος. ῥυόμενος.

ἐξαίσια. ὑπέρμετρα. οὐκ ἐπιτήδεια. ἢ παντὸς ἐπέκεινα. ὑπερβάλλοντα.

ἐξαλείφθησαν. ἀπώλοντο.

ἐξανθήσει. ἀνθήσει.

ἐξαπορηθῆναι. ἐξαφανισθῆναι. ἐν ἀπορίᾳ γενέσθαι.

ἐξᾶραι. οὕτως λέγεται, ὅταν τὶ τῶν ὀρνέων εἰς μετέωρον ὕψος αἴρηται.

ἐξαρ-

Symm. ἐνόσησα. Theodot. ἐμαλακίσθην. Unde et μαλακία de morbo in Evang. Matth. aliquoties. Heſych. μαλακία. νόσος.

ἐξαίρετον] cf. Geneſ. 48, 22.

ἐξαιρούμενος] cf. Eſ. 43, 13. 60. 16. Dan. 8, 4. Hoſ. 5, 14. etc. Exſtat et aliis formis ſaepiſſime. Permutatur ſubinde cum verbo ῥύεσθαι Pſalm. 143, 8. — In N. T. ἐξαιρούμενος legitur in Actis 26, 17. vid. Biel. Theſ. Phil. et Alberti Gloſſ. N. T. pag. 84.

ἐξαίσια] Occurrit Iobi 9, 10. ubi Aq. θαυμάσια. Theodot. ὑπερμεγέθη, it. 37, 16. De alio loco Iobi 4, 12. non poteſt facile iudicari, quia vox hebraea שמץ difficilis eſt et rara, de qua fuſe diſputavit Schultenſ. cf. Olympiodor. ad h. l. Suidas: ἐξ. παντὸς ἐπέκεινα θαύματος.

ἐξαλείφθησαν] Geneſ. 7, 23. quamvis ibi eſt ἐξηλείφθησαν. Sed ſaepe omittitur augmentum in his gloſſis.

ἐξανθήσει] Pſalm. 102, 15. Eſ. 27, 6. Hoſ. 14, 8.

ἐξαπορηθῆναι] Opinor ex 2 Cor. 1, 8. ὥστε ἐξαπορηθῆναι τοῦ ζῆν. In priori gloſſemate ἐξαφαν. puto non illius ſolius verbi, ſed totius phraſeos rationem haberi; non item in poſteriori.

ἐξᾶραι] cf. Ezech. 1, 19. ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς. et Dan. 7, 4. de leaena alis aquilinis inſtructa ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς.

Digitized by Google

ἐξαρκέσει. ἐκποιήσει.

ἐξάρξατε. προκατάρξατε. καταλέξατε.

ἔξαρον. ἆρον. ἐξάλειψον.

ἐξαρτῆσαι. ἐκκρεμάσαι. τελειῶσαι.

ἐξεικονισμένον. μεμορφωμένον.

ἐξαρκέσει] cf. Numeror. 11, 23.

ἐξάρξατε] Gloſſa facta ex veteribus interpretibus ad Pſalm. 146, 7. ubi *οἱ ό ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ὁμολογήσει* hebr. ענו pro quo Aquila (ſecundum Orig. Hex. Nam in Cat. Patr. haec lectio tribuitur ignoto) *καταλαλάξατε*, unde corrigenda eſt Suidae gloſſa: *ἐναρξ. ἄρξατε μελῳδίας, ὑμνήσατε, προκατάρξατε, καταλλάξατε*, non vero ut Alberti et Bielius volebant *καταλέξατε*. Symmach. *καταλέξατε ὁμολόγησιν*. Incertus interpres: *προκατάρξατε*. vid. Biel. Theſ. Philol.

ἔξαρον] Siracid. 33, 7.

ἐξαρτῆσαι] Bene Sopingius admonuit vocem *τελειῶσαι* non pertinere ad primum illud *ἐξαρτῆσαι*, ſed ad vocem omiſſam, eique ſimillimam *ἐξαρτίσαι*, ex more Gloſſatoris, qui voces ſimiles, vel una litera diſcrepantes non diſerte addit. Reſpicitur vero ad Actor. 21, 5. *ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας*.

ἐξεικονισμένον] Ex Exod. 21, 22. 23. *ἐὰν ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξεικον*. Sermo ibi eſt de muliere gravida ab aliquo percuſſa, adeoque ſenſus hic: ſi partus *non rite formatus*, non *perfectus et maturus* prodierit. Gloſſema deſumtum ex Theodoreto Quaeſt. in Exod. 48. ubi explicat *μεμορφωμένον*, qui locus videndus eſt: eodemque modo Philo lib. de ſpecial. leg. p. 317. et Phavorinus in eadem gloſſa addit *ἢ τέλειον* plane ut incertus interpres ad locum Exodi: *τὸ ἐξεικον. τέλειόν ἐςι*. Caeterum ea gloſſa adhiberi poteſt ad conſtituendam veram notionem vocis *μορφώσεως*, quae in aliquot locis N. T. occurrit. Sic Rom. 2, 20. *μόρφωσις τῆς γνώσεως* erit *γνῶσις τελείη*, quaſi *μεμορφωμένη*; cognitio perfecta, matura. Alio ſenſu tamen eſt eadem vox in 2 ep. ad Timoth.

ἐξείλατο. ἐῤῥύσατο.

ἐξεκκλησίασε. συνήθροισεν.

ἐξεκλίσθη. ἔπεσεν. ἀπεῤῥίφθη.

ἐξεπέτασεν. ἥπλωσεν. ἀνέῳξεν.

ἐξερεύξηται. διενέγκῃ, ἐξέρεκτα.

ἐξερύησαν. ἔφυγον.

ἐξέστησεν. εἰς ἔκστασιν ἤγαγεν.

ἐξέ-

moth. 3, 5. de quo vide ad v. μόρφωσιν. Deinde quid μορφοῦσθαι in ep. ad Gal. 4, 19. aliud erit, quam τελειωθῆναι, metaphora ſumta ab infantibus, vel partu maturo et perfecto. Dicit enim Apoſtolus: τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδύνω.

ἐξείλατο] Saepe vox exſtat apud LXX. niſi forte reſpicitur ad Actor. 12, 11. ubi pro vulgato ἐξείλετο alius Cod. illud legit.

ἐξεκκλησίασε] Vox τῶν ὁ. Levit. 8, 4. Num. 20, 10. 1 Reg. 12, 21. 1 Paral. 13, 5. 28, 1. 2 Paral. 5, 1. 11, 1. 15, 9. 24, 6. 1 Macc. 6, 19. 12, 25.

ἐξεκλίσθη] Sine dubio legendum ἐξεκλείσθη, quia gloſſa pertinet ad Rom. 3, 27. ubi conſtanter ita legitur. cf. Gloſſar. Alberti pag. 98.

ἐξεπέτασεν] Volunt viri docti reſpici ad Prov. 13, 16. ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν, i. e. *palam facit. prae ſe fert.* Neque tamen ſenſus patet ex hac gloſſa. Verbum enim tropicum explicandum erat verbo proprio. Sin legeretur ἐξεπέτασαν etc. bene convenirent loca 1 Macc. 3, 49. 4, 51.

ἐξερεύξηται] Forte reſpicitur ad Exodi 8, 3. ἐξερ. ὁ ποταμὸς βατράχους. Suidas: ἐξερ. ἐκφέρῃ. ἐξενέγκῃ. Utrumque gloſſema non eſt ſanum. vid. Bielii Theſ. Phil.

ἐξερύησαν] Bielſius legendum cenſet ἐξεῤῥύησαν ex 1 Macc. 9, 6. Suid. ἐξεῤῥύησαν. ἠφανίσθησαν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν πόλει φευγόντων.

ἐξέστησεν] Saepe apud LXX. occurrit, ut Iudic. 4, 15. 2 Reg. 22, 15. Pricaeus putat reſpici ad Luc. 24, 22. et vult legi ἐξέστησαν. εἰς ἐκσ. ἤγαγον.

Digitized by Google

ἐξέτασις. βασανισμὸς.

ἐξετασμὸς. κρίσις. ἐρώτησις.

ἐξέτηξας. ἀνήλωσας.

ἐξέτηξεν. ἐλέπτυνεν.

ἐξετράπησαν. ἐξέκλιναν.

ἐξέτρωσεν. ἐξήμβλωσεν. ἐνέῤῥιψε τὸ βρέφος.

ἐξ ἐυωνύμων. ἐξ ἀριϛερῶν.

ἐξεφύρθης. ἐμιάνθης.

ἐξεφύσησα. διασκόρπισα. ἐξεφύσησα. ἐβδελυξάμην.

ἐξέτασις] Sap. Sal. 1, 9. Nempe *βασανίζειν* eſt idem quod *ἐξετάζειν*, *inquirere*. Unde *βασάνοι torturae*, quarum uſus eſt in inquirendis criminibus. cf. gloſſam ſequentem.

ἐξετασμὸς] Proverb. 1, 32.

ἐξέτηξας] Ex Pſalm. 39, 11. ad quem locum Hexapla: *ἄλλος. ἀνήλωσας*. Alb. Gloſſ. in Pſalmos, addunt ex iisdem Hexaplis *ἐταπείνωσας*.

ἐξέτηξεν] Pſalm. 119, 139. Aq. *ἐξώλεσε*. Symm. *ἀπεσιώπησε*. notante Heracleota in Cat. Patr. Verbo *λεπτύνειν* etiam in Pſalm. 39, 11. explicant illud veteres interpretes.

ἐξετράπησαν] 1 Timoth. 1, 6. ubi vid. Alberti Obſervatt.

ἐξέτρωσεν] Symm. Iob. 21, 10. *οἱ ὁ ὠμοτόκησε*.

ἐξ ἐυωνύμων] Matth. 25, 33. 20, 21. 23. 27, 38. coll. Marc. 15, 27. et Lucas in loco parallelo 23, 33. habet *ἐξ ἀριϛερῶν*.

ἐξεφύρθης] Ex Theodoreto ad Ierem. 3, 2. *ἴδε, πȣ̃ ȣ̓χὶ ἐξεφύρθης*, ubi ille *ἐμιάνθης* explicat. Et mox in eodem verſu: *καὶ ἐμίανας τὴν γῆν* etc. Sic et Suidas.

ἐξεφύσησα] Sic legendum eſt pro vitioſo *ἐξεφυσίασα*. Nempe gloſſator h. l. repetiit vocem explicandam, quod alibi

ἐξεχύθησαν. ἠφανίσθησαν.

ἐξηγήσατο. ἡρμήνευσε.

ἐξηγορίαν. ἐπαγγελίαν.

ἐξηλιασμένον. κεκαυμένον ὑπὸ τȣ̃ ἡλίȣ.

ἐξηπάτησεν. ἐξεπλάνησεν.

ἐξηρεύξατο. προεβάλετο.

ἐξηχεῖ-

alibi non facit, cum diverſae unius eiusdemque vocis explicationes ſequuntur. Prior explicatio pertinet ad Hag. 1, 9. hebr. *inflare*, h. e. *quaſi vento diſſipare* διασκορπ. Theodoretus ibi expl. ἐσκέδασα. Altera ad Malach. 1, 13. ubi e verſione τῶν ό patet, eos cum Syro legiſſe primam perſonam verbi נפח, quae in textu hebr. eſt ſecunda. Vox hebr. vero notat: *contemnere, deſpicere.*

ἐξεχύθησαν] Incertum eſt, quo pertineat gloſſa. Nam vox exſtat apud LXX. Thren. 4, 1. cui loco poſſit probabiliter applicari, et in epiſt. Iudae v. 12. ad quem locum Hammondus ſtatuit propter locum parallelum 2 Petr. 2, 15. legendum eſſe ἐπλανήσθησαν pro ἠφαν. contra dicente Clerico, qui huc refert locum Iudith. 15, 2. ubi ἐκχυθῆναι pro *fugere* dicatur, et recte h. l. reddatur ἀφανίζεσθαι, quia, qui fugiunt, ſe quaſi e conſpectu aliorum proripiant. cf. Bielius in Theſ. phil.

ἐξηγήσατο] Vide iterum ad Iob. 28, 27. an vero ad Ioann. 1, 18. referenda ſit gloſſa.

ἐξηγορίαν] Iob. 22, 22. hebr. תורה. Aq. νόμον. Symm. ἐξομολόγησιν.

ἐξηλιασμένον] Suidas: ἐξηλιασμένων etc. ex quo ſine dubio corrigendus eſt Heſych. ut gloſſa applicetur 2 Sam. 21, 14. συνήγαγε τὰ ὀςᾶ τῶν ἐξηλιασμένων hebr. *ſuſpenſorum.* Itaque ſive aliter legerunt οἱ ό, ſive per euphemiſmum dixerunt ἐξηλιασμένȣς, *ſoli expoſitos.*

ἐξηπάτησεν] 2 Cor. 11, 3.

ἐξηρεύξατο] Pſalm. 45, 1. Sap. Sal. 19, 10. cf. Exod. 8, 3.

Digitized by Google

ἐξηχεῖται. ἐξῆλθεν. ἐκηρύχθη.
ἐξιλάσκεσθαι. ἐξευμενίσασθαι.
ἐξίλασμα. ἀντίλυτρον. ἀνακτικὸν δῶρον.
ἐξιλάσσεται. προσεύξεται. πραΰνει.
ἐξιστακέναι. θαυμάσαι.
ἐξίσταντο. ἐθαύμαζον.
ἐξοδίαν. ἐκστρατείαν.
ἐξουδενώκασι. κατευτέλισαν.

ἐξηχεῖται] Plane aſſentiendum puto Alberto, qui corrigi vult ἐξήχηται, quia ſumma veri ſimilitudo eſt reſpici ad 1 Theſſ. 1, 8. ἀφ' ὑμῶν ἐξήχηται ὁ λόγος. Atque in eodem commate eius Synonymon ponitur ἐξελήλυθεν.

ἐξιλάσκεσθαι] Numer. 8, 19. 1 Paral. 6, 49. Ezech. 16, 62. Gloſſ. MS. in Pſalm. notante quidem Alberto ἐξιλάσατο. ἐξευμενίσατο ex Pſ. 105, 30. Sed in plagulis MStis, quas ego habebam, non erat illa gloſſa.

ἐξίλασμα] Pſalm. 48, 7. οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα αὐτοῦ, pro quo in ſeq. verſu eſt: τιμὴ τῆς λυτρώσεως. Sic Proverb. 13, 8. λύτρον, pro quo Aq. Symm. et Theod. ἐξίλασμα. Gloſſ. in Pſalm. ἐξίλ. ἀντίλυτρον ἀνακλητικόν. Albertus corrigit ἀνακτητικόν. Iſ. Voſſius ἱλαστικὸν δῶρον.

ἐξιλάσσεται] Saepe ita apud LXX interpr. inprimis in Levitico.

ἐξιστακέναι] Forte pro ἐξεστακέναι ex Actor. 8, 11. Sed et illud legerunt quidam Codices, vid. Wetſten. ad h. l.

ἐξίσταντο] Act. 2, 7. ἐξίστ. καὶ ἐθαύμαζον et verſ. 12. Sic et Geneſ. 43, 34.

ἐξοδίαν] Bielius in Theſ. Philol. refert huc 3 Eſdr. 4, 23. ἐκπορεύεται εἰς ἐξόδειαν *ad expeditionem*, pro quo forte in alio Cod. lectum fuerit ἐξοδίαν.

ἐξουδενώκασι] Sic eſt in aliquo Cod. 1 Reg. 8, 7. ubi οἱ ὁ ἐξουδενήκασι. Vatic. ἐξουθενώκ.

ἐξουδένωσας. ἀπεδοκίμασας.

ἐξώμβρισεν. ὀξέως ἐπήγασεν. ἢ ἐπήνεγκεν.

ἐξώσθη. ἐξεβλήθη.

ἔξωσον. ἄπωσαι. ἔκβαλλε.

ἐξώσω. ἀπώσω, ἐκβαλῶ.

ἐπάγη. ἐστερεώθη. ἐπήχθη. ἐνεφυτεύθη. συνεπλάσθη. ἐγένετο.

ἐπαγωγάς. αἰχμαλωσίας.

ἐπαίνους. τὰς κρίσεις.

ἔπαισας. ἔτυψας, ἐπάταξας, ἔπληξας, ἔδειρας.

ἐπάλ-

ἐξουδένωσας] 2 Reg. 15, 23. Pſalm. 119, 117. 2 Reg. 12, 10. Iud. 9, 38. hebr. מאס quod in aliis locis vertitur ἀποδοκιμάζειν.

ἐξώμβρισεν] Ex Sirac. 1, 19. ad quem locum gloſſae expl. ἀπήνεγκεν ὀξέως. Alberti etiam coniicit ſcribendum eſſe in Heſych. ὀξέως ἐπήγαγεν.

ἐξώσθη] Ita incertus interpres ad 2 Paral. 26, 21. ubi οἱ ὁ ἀπεσχίσθη.

ἔξωσον] Ex Pſalm. 5, 10.

ἐξώσω] Mich. 6, 14.

ἐπάγη] cf. Exod. 15, 8. Thren. 4, 8. ad quae loca pertinent explicationes duae priores. In caeteris quo reſpexerit, incertum. Tamen οἱ ὁ hebr. נטע *plantavit* eodem verbo graeco reddunt Num. 24, 6. Dan. 11, 45.

ἐπαγωγάς] cf. Sirac. 10, 13. ad quem locum et pertinet ſequens gloſſa: ἐπαγωγή. συμφορά. πειρασμός. ἤτοι τὸ ὁπωσοῦν κακῶς ἐπαγόμενον.

ἐπαίνους] Hoc ſenſu vocis uti Paulum 1 Cor. 4, 5. cenſebat Reineſius ad marg. Heſych. Recte. Nam ibi non tam de *praemiis*, quam de *iudicio* in genere ſermo eſſe videtur.

ἔπαισας] Ex Iobi 10, 8.

Digitized by Google

ἐπάλξεις. οἱ προμαχῶνες τῶν τειχῶν.

ἐπ' ἀναφορέων. ἐπ' ὤμων.

ἐπάνηκε. ὑπόστρεψον.

ἐπαοιδοί. φαρμακοὶ, γόητες.

ἐπαρήγουσαν. βοηθοῦσαν.

ἐπαρυστρίδες. ἐλαιοχύται. ἢ ἀντλητῆρες.

ἐπαρχία. φυλή. ἢ πατρίς.

ἐπᾶσαι. ᾆσμα εἰπεῖν. γοητικὸν ἐπιλαλῆσαι.

ἐπάταξαν. ἔτυψαν. ἐτροπώσαντο. ἐνίκησαν.

ἐπαχθεῖς. ἐπίπονοι. ἀληθεῖς.

H 5 ἐπέ-

ἐπάλξεις] Ierem. 50, 15. et alibi. Saepe tamen et apud Homerum obvia vox. cf. Suidas.

ἐπ' ἀναφορέων] Ex Numer. 4, 10.

ἐπάνηκε] Proverb. 3, 38. Lex. Cyrill. MS. expl. ὑπόστρεφε.

ἐπαοιδοὶ] Saepe ita apud τοὺς ὁ, ut de magis Aegyptiacis Exod. 7 et 8.

ἐπαρήγουσαν] 2 Macc. 13, 17.

ἐπαρυστρίδες] Zachar. 4, 2. 12. ubi *infundibula* notat, Aq. ἐπιρυταί. Symm. ἐπιχυτῆρες. Gloſſ. MS. in 12 Proph. αἱ ἐκχέουσαι τὸ ἔλαιον, quae ſunt verba Theodoreti ad h. l. Suidas: ἀντλήτιδες.

ἐπαρχία] Sic Act. 23, 34. ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστί.

ἐπᾶσαι] Ierem. 8, 17. de ſerpentibus, quae nulla incantatione coërceri poſſunt, οἷς οὐκ ἔστιν ἐπᾶσαι. Dath. *baſiliſcos incantari neſcios.*

ἐπάταξαν] Eo ſenſu ſaepe οἱ ὁ. cf. Ioſ. 8, 23. 10, 39. Iudic. 12, 4. 20, 45. 48. 1 Reg. 7, 11. 4 Reg. 8, 28. 29. — etc.

ἐπαχθεῖς] Non temere Bielius refert ad Iob. 16, 2. παρακλήτορες κακῶν. Symm. παρακλ. ἐπαχθεῖς. Aq. παράκλητοι πόνων. Sed illud ἀληθεῖς ſuſpectum. Niſi intelli-

ἐπέβρισεν. ἐπεβάρησεν.

ἐπέθεντο. ἐπέκειντο. ἀντέκειντο.

ἔπειγε. πορεύου. σπεῦδε.

ἐπειλημμένη. κρατοῦσα.

ἐπειρᾶτο. ἐπείραζεν. ἐδοκίμαζεν.

ἐπειρῶντο. ἐσπούδαζον. ἐβούλοντο.

ἐπεῖχε. προσεδόκα. προσεῖχεν.

ἐπέκεινα. παρεκεῖ. ἀνωτέρω. ἐξωτέρω.

ἐπελήσθην. ἐληθαργήθην.

ἐπευ-

telligantur tales, qui nimis libere veritatem dicunt, adeoque ſaepe moleſti ſunt.

ἐπέβρισεν] Pſalm. 88, 7. Gloſſa conſarcinata videtur ex variis lectionibus Codicum Theodoreti ad h. l. Alius enim codex Symmacho tribuit ἐπείσφρησεν, alius ἐπέβρισεν, alius ἐπεβάρησεν. vid. Montefalc. ad Orig. Hexapla in h. l.

ἐπέθεντο] Pſalm. 59, 3. Lex. Reg. MS. autore Alberto: ἐπέθεντο. ἐπανέστησαν. Δαβίδ. Eodem modo Lex. Cyrill. MS. et Suidas.

ἔπειγε] Siracid. 17, 20.

ἐπειλημμένη] Geneſ. 25, 26. Et alibi κρατεῖν cum ἐπιλαμβάνεσθαι permutatur, ut 1 Reg. 15, 27. οἱ ὁ ἐκράτησε. edit. Complut. ἐπελάβετο. Suidas: ἀντιλαμβάνουσα.

ἐπειρᾶτο] Actor. 9, 26.

ἐπειρῶντο] Actor. 26, 21.

ἐπεῖχε] Actor. 3, 5. cf. Alberti Gloſſar. N. T. p. 64.

ἐπέκεινα] Fortaſſe reſpicitur ad uſum verbi apud τοὺς ὁ in hac phraſi ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα. Ezech. 39, 22. 43, 27. Hagg. 2, 19.

ἐπελήσθην] Pſalm. 31, 13.

ἐπενεγκεῖν. ἔτι ἐνεγκεῖν.

ἐπέσαξεν. ἔστρωσεν.

ἐπέσκαζεν. ἐχώλευεν.

ἐπεστράτευσαν. ἐπολέμησαν.

ἐπέτειον. ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους.

ἐπετήδευσεν. ἐμηχανήσατο. ἐσπούδασεν.

ἐπευκτή. ἐπιθυμητή.

ἐπευφήμησεν. ἐν εὐφήμῳ βοῇ εἶπεν.

ἐπεφάνη. ἐπ' αὐτοφόρῳ ὤφθη.

ἐπε-

ἐπενεγκεῖν] Ad locum epiſtolae Iudae v. 9. reſpici magna cum veri ſpecie, putat Albertus. Ibi eſt: *οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας*, quod verti poteſt: *non poterat diutius ferre* eius calumnias etc. Et haec notio indicatur vocula *ἔτι*.

ἐπέσαξεν] Ex τοῖς ό ubi ſaepe occurrit ut Geneſ. 22, 3. Numer. 22, 21. 2 Reg. 17, 23. in quibus locis eſt *ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ*. Suidas explicat: *ἐπεφόρτισεν*. Heſychius ergo intellexit vocem de ea iumenti inſtructione, quae fit imponendis ephippiis aliisque quae ad iugum pertinent: *ſatteln*. Suidas vero de *oneribus aſino impoſitis*.

ἐπέσκαζεν] Geneſ. 32, 31.

ἐπεστράτευσαν] cf. Eſ. 29, 7. 8. Zach. 14, 12.

ἐπέτειον] Deuter. 15, 18.

ἐπετήδευσεν] Malach. 2, 11. ubi vero verba hebr. alium ſenſum praebent.

ἐπευκτὴ] Forte ex Ierem. 20, 14. ubi ἡμέρα ἐπευκτὴ *dies fauſtus* et *optabilis*. Suidas addit *εὐχῆς ἄξια*.

ἐπευφήμησεν] Vox obvia Nehem. 12, 42. ed. Ald.

ἐπεφάνη] Ex Tit. 2, 11. uti inprimis ex gloſſa Suidae patet, qui Apoſtolum ipſum appellat, atque inſuper ex interprete incerto explicationem addit ſatis longam. Eundem locum Pauli notaverat Th. Reineſius in margine Heſych.

ἐπέχοντες. κρατοῦντες.

ἐπήλυσις. ἔφοδος. ἐπαγωγή.

ἐπήλυτος. ἔποικος.

ἔπηξεν. ἔστησεν.

ἐπήρθη. ὑψώθη.

ἐπήρκεσεν. ἐβοήθησεν.

ἐπίβασιν. ἀνάβασιν. βάδισιν.

ἐπιβάτης. ἐπὶ νῶτον βαίνων. ἢ ὁ μὴ κωπηλάτης. ἀλλὰ πλέων μαχητής.

ἐπί-

ἐπέχοντες] Sopingius adſcripſit locum Pauli ad Philipp. 2, 16.

ἐπήλυσις] Mangey ad Philon. Qu. rer. div. haer. p. 510. hanc gloſſam adplicare videtur loco vexato Petri 2 epiſt. 1, 20. προφητεία ἰδίας ἐπιλύσεως, ut ſit ſenſus: *prophetia non proprio quodam itinere vel via procedit, ſed iter a Deo dirigitur.* Hinc et in ſequenti verſu prophetae dicuntur φερόμενοι et prophetia ἀναγομένη, quae utraque vox proprie dicitur de viae itinerisque directione. Caeterum nec illud ſpernendum, quod οἱ ό Geneſ. 40, 8. permutant διασάφησιν et ἐπίλυσιν. Vulg. ibi *interpretatio.*

ἐπίλυτος] Iob. 20, 26.

ἔπηξεν] 2 Sam. 21, 10. ubi al. ἔστρωσεν.

ἐπήρθη] Pſ. 8, 2. vel Act. 1, 9. Nam in his locis diverſo ſenſu ponitur, illic tropico, *laudari*, hic proprio, *tolli, efferri.* Neque ex gloſſemate poteſt intelligi, utrum potiſſimum reſpexerit auctor.

ἐπήρκεσεν] 1 Tim. 5, 10. in quo explicatio Heſych. praeſtat vulgaribus. Sic et Suidas. Sed incertum eſt, annon ad Homeri Scholiaſten potius reſpiciat, qui eandem gloſſam habet.

ἐπίβασιν] Pſalm. 104, 3. ubi permutatur cum ὑπερῷα ad quae aſcenditur.

ἐπιβάτης] Sic 4 Reg. 9, 18. ἐπιβάτης ἵππου. Et Ezech. 27, 29. iunguntur κωπηλάται καὶ οἱ ἐπιβάται. Ibi de nautis et mari ſermo eſt.

ἐπίβλημα. — ῥάκος.
ἐπιβόλαια. ἐπιβλήματα.
ἐπίβȣλος. ἐχθρὸς. ἐπηρεάζων. λοίδορος.
ἐπιβρέξαι. ἐπαγαγεῖν. βρέξαι.
ἐπιβρίθων. ἐπιβαρῶν.
ἐπιγονή. γέννημα.
ἐπιεικεύσατο. ἠγάθυνεν.

ἐπι-

ἐπίβλημα] Ita Matth. 9, 16. Marc. 2, 21. Luc. 5, 36. Suidas: τὸ τῷ προτέρῳ ἐπιβαλλόμενον.

ἐπιβόλαια] Ezech. 13, 18. 21. hebr. *velamina faciei.*

ἐπίβȣλος] 1 Reg. 29, 4. 3 Reg. 5, 4. hebr. שטן.

ἐπιβρέξαι] Sic Pſalm. 10, 7. ἐπιβρέχειν, ſi tropum demas, notat: *adducere, contrahere:* ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλȣ̀ς παγίδας.

ἐπιβρίθων] Ex Iobi 29, 4. ubi et Schol. explicat ἐπιβαρῶν, ut et Suidas. Sed haec explicatio non explanat ſenſum, quem tamen οἱ ό docte, quamvis paululum obſcure expreſſerunt verbo ἐπιβρίθειν, quod dicitur de autumno maturis fructibus quaſi onuſto et praegravato. Heſych. βρίθεται. βαρύνεται καρπῷ. βρίθων. γέμων, κομῶν (l. κάμνων) ὑπὸ καρπῶν, ad quam gloſſam Albertus ex Apoſtol. Lex. MS. Gr. lat. βρίθω, *onero,* proprie de arboribus, quando fructibus onerantur. Sic et Latinis *autumnus* auctore Feſto dicitur *ab augmento frugum.* Iam vero hebr. חרף in h. l. Schultenſius defendit notare *autumnum,* et vertit: in diebus autumnitatis meae, i. e. *iuventutis* ſ. *virilis aetatis.* Hinc Symm. vertit: ὥσπερ ἤμην ἐν ἡμέραις νεότητός μȣ, quae verba Olympiodorus ita explicat: τȣτέςιν, ὅτε ὥσπερ τὰ εὔκαρπα τῶν δένδρων κατεβαρȣ́μην τοῖς ἀγαθοῖς τῆς πάσης ὁδȣ̃ etc. Sed vid. omnino Schultenſ. ad h. l.

ἐπιγονή] Amos 7, 1.

ἐπιεικεύσατο] Eſdr. 9, 8.

ἐπίθεμα. τὸ ἐπιτιθέμενον.

ἐπίκλητος. ἐπίξενος, ἔξωθεν ἐπεισερχόμενος. δαιτυμὼν. καὶ οἱ σύμμαχοι.

ἐπικουρίας. βοηθείας, συμμαχίας.

ἐπικρατεῖ. ἐξουσιάζει.

ἐπιλείψει. καταλείψει.

ἐπιλελησμένη. ἐπιλανθανομένη.

ἐπίληπτος. — ὁ τῇ ἱερᾷ νόσῳ συνεχόμενος.

ἐπιοῦσα. ἐπερχομένη.

ἐπὶ πλακὸς. ἐπὶ μνήμης πάσης.

ἐπιπο-

ἐπίθεμα] Eam vocem ſaepe habent οἱ ό in Levitico, hebr. תנופה. i. q. ἀπαρχὴ, ſ. ἀφαίρεμα. vid. v. ἀπαρχὴ. cf. Levit. 23, 17. et Numer. 6, 20. ubi Procop. ἐπίθεμα λέγεται, ἡνίκα τὸ προσενεχθὲν ἐπιθετῇ τῷ θυσιαστηρίῳ. ἀφαίρεμα δὲ, ὅταν ἀπὸ τοῦ τυθέντος — ἀφαιρεθῇ.

ἐπίκλητος] Ita οἱ ό vertunt hebr. מועדה, מקרא, et קריאה. Et 2 Sam. 15, 11. ἐπίκλητοι uti habet ed. Complut. pro vulg. κλητοὶ, ſunt iidem qui σύμμαχοι.

ἐπικουρίας] Sapient. 13, 18. Act. 26, 22.

ἐπικρατεῖ] 1 Macc. 14, 17.

ἐπιλείψει] Hebr. 11, 32. ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος. Nam et Suidas: ἐπιλ. με. κατελ. με. Ἐπιλείψει με διηγούμενον ἡμέρα, quae verba ſunt Apoſtoli, memoriter fortaſſe a Suida adſcripta.

ἐπιλελησμένη] Prov. 2, 17. Eſ. 23, 16.

ἐπίληπτος] Eo ſenſu 4 Reg. 9, 11. cf. Suidas.

ἐπιοῦσα] Proverb. 27, 1. hebr. יום Aq. et Symm. ἡμέρα. Et in Nov. T. Act. 7, 26. τῇ ἐπ. ἡμέρᾳ. 16, 11. 20, 15. 21, 18. 23, 11. Et alio loco Heſych. ἡ ἐπιοῦσα. ἡ αὔριον ἐρχομένη.

ἐπὶ πλακὸς] Prov. 3, 3. Ierem. 17, 1. ed. Compl. ἐπὶ πλακὸς καρδίας. Vox πάσης ſuſpecta mihi eſt, quamvis et Gloſſ. MS. in Prov. eodem modo.

Digitized by Google

ἐπιποθῶ. ἐπιθυμῶ.

ἐπίπονον. καματηρὸν.

ἐπίσημα. τὰ ἐπὶ προσώπῳ σημεῖα. ἢ εὔφωνα. ἢ εὔμορφα.

ἐπίσημος. ἐπιφανὴς. ἔνδοξος. προφανέστερος.

ἐπισιτισμὸν. ἐφοδιασμὸν.

ἐπισκευασάμενοι. εὐτρεπισθέντες.

ἐπισκοπή. ἐκδίκησις.

ἐπι-

ἐπιποθῶ] Rom. 1, 11.

ἐπίπονον] Sirac. 7, 15.

ἐπίσημα] Forte haec gloſſa, inprimis ob illud εὔμορφα, reſpicit ad Geneſ. 30, 42. ubi πρόβατα τῦ Ἰακὼβ dicuntur ἐπίσημα, propter colorum varietatem. Nam in eodem capite et alibi dicuntur πρόβατα ποικίλα.

ἐπίσημος] Eo ſenſu Matth. 27, 16. Rom. 16, 7.

ἐπισιτισμὸν] Ex gloſſemate patet reſpici ad Pſalm. 78, 25. ubi de cibo Man ſermo eſt, quem Deus Iſraelitis in itinere verſantibus dedit, et bene *viaticum* dici poterat. Ibi eſt: ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς. cf. etiam Geneſ. 45, 21. Exod. 12, 39. Ioſ. 1, 11. 9, 11. Iudic. 7, 8. etc. in Nov. T. Luc. 9, 12.

ἐπισκευασάμενοι] Credibile eſt reſpici ad Act. 21, 15. ubi optimi codices illo modo legunt pro vulg. ἀποσκ. quae fere inepta lectio eſt. Ibi enim ſermo eſt de itinere *inſtituendo*. At vero ἀποσκευάζεσθαι dicitur de iis, qui ex itinere redeunt, *vaſa* vel *ſarcinas ſolvere*. Senſus autem flagitat: *vaſa colligere, iter inſtruere,* quod eſt ἐπισκευ. Sic et Gloſſ. Cod. Coisl. in Alberti Gloſſar. N. T. p. 215. ἐπισκευ. τὰ πρὸς τὴν ὁδοιπορίαν λαβόντες, quae ſunt verba Oecumenii ad h. l.

ἐπισκοπὴ] Eo ſenſu τοῖς ό uſitata vox, qua vertunt hebr. פקדה et ἐπισκέπτεσθαι de poenis divinis immittendis, ſicut et de beneficiis conferendis. Ignotus interpr. ad Exod. 32, 34. ἐπισκοπὴν καλεῖ τὴν τιμωρίαν. in Caten. Niceph. Octat. T. I. p. 918. cf. Ierem. 6, 15. 8, 12. 10, 15.

Eſ.

Digitized by Google

ἐπέβρισεν. ἐπεβάρησεν.

ἐπέθεντο. ἐπέκειντο. ἀντέκειντο.

ἔπειγε. πορεύου. σπεῦδε.

ἐπειλημμένη. κρατοῦσα.

ἐπειρᾶτο. ἐπείραζεν. ἐδοκίμαζεν.

ἐπειρῶντο. ἐσπούδαζον. ἐβούλοντο.

ἐπεῖχε. προσεδόκα. προσεῖχεν.

ἐπέκεινα. παρεκεῖ. ἀνωτέρω. ἐξωτέρω.

ἐπελήσθην. ἐληθαργήθην.

ἐπευ-

telligantur tales, qui nimis libere veritatem dicunt, adeoque ſaepe moleſti ſunt.

ἐπέβρισεν] Pſalm. 88, 7. Gloſſa conſarcinata videtnr ex variis lectionibus Codicum Theodoreti ad h. l. Alius enim codex Symmacho tribuit ἐπείσφρησεν, alius ἐπέβρισεν, alius ἐπεβάρησεν. vid. Montefalc. ad Orig. Hexapla in h. l.

ἐπέθεντο] Pſalm. 59, 3. Lex. Reg. MS. autore Alberto: ἐπέθεντο. ἐπανέστησαν. Δαβίδ. Eodem modo Lex. Cyrill. MS. et Suidas.

ἔπειγε] Siracid. 17, 20.

ἐπειλημμένη] Geneſ. 25, 26. Et alibi κρατεῖν cum ἐπιλαμβάνεσθαι permutatur, ut 1 Reg. 15, 27. οἱ ὁ ἐκράτησε. edit. Complut. ἐπελάβετο. Suidas: ἀντιλαμβάνουσα.

ἐπειρᾶτο] Actor. 9, 26.

ἐπειρῶντο] Actor. 26, 21.

ἐπεῖχε] Actor. 3, 5. cf. Alberti Gloſſar. N. T. p. 64.

ἐπέκεινα] Fortaſſe reſpicitur ad uſum verbi apud τοὺς ό in hac phraſi ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα. Ezech. 39, 22. 43, 27. Hagg. 2, 19.

ἐπελήσθην] Pſalm. 31, 12.

ἐπενεγκεῖν. ἔτι ἐνεγκεῖν.

ἐπέσαξεν. ἔστρωσεν.

ἐπέσκαζεν. ἐχώλευεν.

ἐπεστράτευσαν. ἐπολέμησαν.

ἐπέτειον. ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους.

ἐπετήδευσεν. ἐμηχανήσατο. ἐσπούδασεν.

ἐπευκτή. ἐπιθυμητή.

ἐπευφήμησεν. ἐν εὐφήμῳ βοῇ εἶπεν.

ἐπεφάνη. ἐπ' αὐτοφόρῳ ὤφθη.

ἐπέ-

ἐπενεγκεῖν] Ad locum epiſtolae Iudae v. 9. reſpici magna cum veri ſpecie, putat Albertus. Ibi eſt: οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, quod verti poteſt: *non poterat diutius ferre* eius calumnias etc. Et haec notio indicatur vocula ἔτι.

ἐπέσαξεν] Ex τοῖς ό ubi ſaepe occurrit ut Geneſ. 22, 3. Numer. 22, 21. 2 Reg. 17, 23. in quibus locis eſt ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ. Suidas explicat: ἐπεφόρτισεν. Heſychius ergo intellexit vocem de ea iumenti inſtructione, quae fit imponendis ephippiis aliisque quae ad iugum pertinent: *ſatteln.* Suidas vero de *oneribus aſino impoſitis.*

ἐπέσκαζεν] Geneſ. 32, 31.

ἐπεστράτευσαν] cf. Eſ. 29, 7. 8. Zach. 14, 12.

ἐπέτειον] Deuter. 15, 18.

ἐπετήδευσεν] Malach. 2, 11. ubi vero verba hebr. alium ſenſum praebent.

ἐπευκτή] Forte ex Ierem. 20, 14. ubi ἡμέρα ἐπευκτή *dies fauſtus* et *optabilis.* Suidas addit εὐχῆς ἀξία.

ἐπευφήμησεν] Vox obvia Nehem. 12, 42. ed. Ald.

ἐπεφάνη] Ex Tit. 2, 11. uti inprimis ex gloſſa Suidae patet, qui Apoſtolum ipſum appellat, atque inſuper ex interprete incerto explicationem addit ſatis longam. Eundem locum Pauli notaverat Th. Reineſius in margine Heſych.

Digitized by Google

ἐπέχοντες. κρατοῦντες.

ἐπήλυσις. ἔφοδος. ἐπαγωγή.

ἐπήλυτος. ἔποικος.

ἔπηξεν. ἔστησεν.

ἐπήρθη. ὑψώθη.

ἐπήρκεσεν. ἐβοήθησεν.

ἐπίβασιν. ἀνάβασιν. βάδισιν.

ἐπιβάτης. ἐπὶ νῶτον βαίνων. ἢ ὁ μὴ κωπηλάτης. ἀλλὰ πλέων μαχητής.

ἐπι-

ἐπέχοντες] Sopingius adſcripſit locum Pauli ad Philipp. 2, 16.

ἐπήλυσις] Mangey ad Philon. Qu. rer. div. haer. p. 510. hanc gloſſam adplicare videtur loco vexato Petri 2 epiſt. 1, 20. προφητεία ἰδίας ἐπιλύσεως, ut ſit ſenſus: *prophetia non proprio quodam itinere vel via procedit, ſed iter a Deo dirigitur.* Hinc et in ſequenti verſu prophetae dicuntur φερόμενοι et prophetia ἀναγομένη, quae utraque vox proprie dicitur de viae itinerisque directione. Caeterum nec illud ſpernendum, quod οἱ ό Geneſ. 40, 8. permutant διασάφησιν et ἐπίλυσιν. Vulg. ibi *interpretatio.*

ἐπίλυτος] Iob. 20, 26.

ἔπηξεν] 2 Sam. 21, 10. ubi al. ἔστρωσεν.

ἐπήρθη] Pſ. 8, 2. vel Act. 1, 9. Nam in his locis diverſo ſenſu ponitur, illic tropico, *laudari*, hic proprio, *tolli, efferri.* Neque ex gloſſemate poteſt intelligi, utrum potiſſimum reſpexerit auctor.

ἐπήρκεσεν] 1 Tim. 5, 10. in quo explicatio Heſych. praeſtat vulgaribus. Sic et Suidas. Sed incertum eſt, annon ad Homeri Scholiaſten potius reſpiciat, qui eandem gloſſam habet.

ἐπίβασιν] Pſalm. 104, 3. ubi permutatur cum ὑπερῷα ad quae aſcenditur.

ἐπιβάτης] Sic 4 Reg. 9, 18. ἐπιβάτης ἵππου. Et Ezech. 27, 29. iunguntur κωπηλάται καὶ οἱ ἐπιβάται. Ibi de nautis et mari ſermo eſt.

ἐπίβλημα. — ῥάκος.

ἐπιβόλαια. ἐπιβλήματα.

ἐπίβȣλος. ἐχθρός. ἐπηρεάζων. λοίδορος.

ἐπιβρέξαι. ἐπαγαγεῖν. βρέξαι.

ἐπιβρίθων. ἐπιβαρῶν.

ἐπιγονή. γέννημα.

ἐπιεικεύσατο. ἠγάθυνεν.

ἐπι-

ἐπίβλημα] Ita Matth. 9, 16. Marc. 2, 21. Luc. 5, 36. Suidas: τὸ τῷ προτέρῳ ἐπιβαλλόμενον.

ἐπιβόλαια] Ezech. 13, 18. 21. hebr. *velamina faciei.*

ἐπίβȣλος] 1 Reg. 29, 4. 3 Reg. 5, 4. hebr. שטן.

ἐπιβρέξαι] Sic Pſalm. 10, 7. ἐπιβρέχειν, ſi tropum demas, notat: *adducere, contrahere:* ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλȣ̀ς παγίδας.

ἐπιβρίθων] Ex Iobi 29, 4. ubi et Schol. explicat ἐπιβαρῶν, ut et Suidas. Sed haec explicatio non explanat ſenſum, quem tamen οἱ ό docte, quamvis paululum obſcure expreſſerunt verbo ἐπιβρίθειν, quod dicitur de autumno maturis fructibus quaſi onuſto et praegravato. Heſych. βρίθεται. βαρύνεται καρπῷ. βρίθων. γέμων, κομῶν (l. κάμνων) ὑπὸ καρπῶν, ad quam gloſſam Albertus ex Apoſtol. Lex. MS. Gr. lat. βρίθω, *onero,* proprie de arboribus, quando fructibus onerantur. Sic et Latinis *autumnus* auctore Feſto dicitur *ab augmento frugum.* Iam vero hebr. חרף in h. l. Schultenſius defendit notare *autumnum,* et vertit: in diebus autumnitatis meae, i. e. *iuventutis* ſ. *virilis aetatis.* Hinc Symm. vertit: ὥσπερ ἤμην ἐν ἡμέραις νεότητός μȣ, quae verba Olympiodorus ita explicat: τȣτέςιν, ὅτε ὥσπερ τὰ εὔκαρπα τῶν δένδρων κατεβαρȣ́μην τοῖς ἀγαθοῖς τῆς πάσης ὁδȣ̃ etc. Sed vid. omnino Schultenſ. ad h. l.

ἐπιγονή] Amos 7, 1.

ἐπιεικεύσατο] Eſdr. 9, 8.

Digitized by Google

ἐπίθεμα. τὸ ἐπιτιθέμενον.

ἐπίκλητος. ἐπίξενος, ἔξωθεν ἐπεισερχόμενος. δαι-
τυμών. καὶ οἱ σύμμαχοι.

ἐπικȣρίας. βοηθείας, συμμαχίας.

ἐπικρατεῖ. ἐξȣσιάζει.

ἐπιλείψει. καταλείψει.

ἐπιλελησμένη. ἐπιλανθανομένη.

ἐπίληπτος. — ὁ τῇ ἱερᾷ νόσῳ συνεχόμενος.

ἐπιȣ̃σα. ἐπερχομένη.

ἐπὶ πλακὸς. ἐπὶ μνήμης πάσης.

ἐπιπο-

ἐπίθεμα] Eam vocem ſaepe habent *οἱ ὁ* in Levitico, hebr. תנופה. i. q. *ἀπαρχὴ*, ſ. *ἀφαίρεμα*. vid. v. *ἀπαρχὴ*. cf. Levit. 23, 17. et Numer. 6, 20. ubi Procop. *ἐπίθεμα λέγεται, ἡνίκα τὸ προσενεχθὲν ἐπιθετῇ τῷ θυσιαστηρίῳ. ἀφαίρεμα δὲ, ὅταν ἀπὸ τȣ̃ τυθέντος — ἀφαιρεθῇ.*

ἐπίκλητος] Ita *οἱ ὁ* vertunt hebr. מועדה, מקרא, et קריאה. Et 2 Sam. 15, 11. *ἐπίκλητοι* uti habet ed. Complut. pro vulg. *κλητοὶ*, ſunt iidem qui *σύμμαχοι*.

ἐπικȣρίας] Sapient. 13, 18. Act. 26, 22.

ἐπικρατεῖ] 1 Macc. 14, 17.

ἐπιλείψει] Hebr. 11, 32. *ἐπιλείψει γάρ με διηγȣ́μενον ὁ χρόνος*. Nam et Suidas: *ἐπιλ. με. καταλ. με. Ἐπιλείψει με διηγȣ́μενον ἡμέρα*, quae verba ſunt Apoſtoli, memoriter fortaſſe a Suida adſcripta.

ἐπιλελησμένη] Prov. 2, 17. Eſ. 23, 16.

ἐπίληπτος] Eo ſenſu 4 Reg. 9, 11. cf. Suidas.

ἐπιȣ̃σα] Proverb. 27, 1. hebr. יום Aq. et Symm. *ἡμέρα*. Et in Nov. T. Act. 7, 26. *τῇ ἐπ. ἡμέρᾳ*. 16, 11. 20, 15. 21, 18. 23, 11. Et alio loco Heſych. *ἡ ἐπιȣ̃σα. ἡ αὔριον ἐρχομένη.*

ἐπὶ πλακὸς] Prov. 3, 3. Ierem. 17, 1. ed. Compl. *ἐπὶ πλακὸς καρδίας*. Vox *πάσης* ſuſpecta mihi eſt, quamvis et Gloſſ. MS. in Prov. eodem modo.

Digitized by Google

ἐπιποθῶ. ἐπιθυμῶ.

ἐπίπονον. καματηρὸν.

ἐπίσημα. τὰ ἐπὶ προσώπῳ σημεῖα. ἢ εὔφωνα. ἢ εὔμορφα.

ἐπίσημος. ἐπιφανὴς. ἔνδοξος. προφανέστερος.

ἐπισιτισμὸν. ἐφοδιασμὸν.

ἐπισκευασάμενοι. εὐτρεπισθέντες.

ἐπισκοπή. ἐκδίκησις.

ἐπι-

ἐπιποθῶ] Rom. 1, 11.

ἐπίπονον] Sirac. 7, 15.

ἐπίσημα] Forte haec gloſſa, inprimis ob illud εὔμορφα, reſpicit ad Geneſ. 30, 42. ubi πρόβατα τοῦ Ἰακὼβ dicuntur ἐπίσημα, propter colorum varietatem. Nam in eodem capite et alibi dicuntur πρόβατα ποικίλα.

ἐπίσημος] Eo ſenſu Matth. 27, 16. Rom. 16, 7.

ἐπισιτισμὸν] Ex gloſſemate patet reſpici ad Pſalm. 78, 25. ubi de cibo Man ſermo eſt, quem Deus Iſraelitis in itinere verſantibus dedit, et bene *viaticum* dici poterat. Ibi eſt: ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς. cf. etiam Geneſ. 45, 21. Exod. 12, 39. Ioſ. 1, 11. 9, 11. Iudic. 7, 8. etc. in Nov. T. Luc. 9, 12.

ἐπισκευασάμενοι] Credibile eſt reſpici ad Act. 21, 15. ubi optimi codices illo modo legunt pro vulg. ἀποσκ. quae fere inepta lectio eſt. Ibi enim ſermo eſt de itinere *inſtituendo*. At vero ἀποσκευάζεσθαι dicitur de iis, qui ex itinere redeunt, *vaſa* vel *ſarcinas ſolvere*. Senſus autem flagitat: *vaſa colligere, iter inſtruere,* quod eſt ἐπισκευ. Sic et Gloſſ. Cod. Coisl. in Alberti Gloſſar. N. T. p. 215. ἐπισκευ. τὰ πρὸς τὴν ὁδοιπορίαν λαβόντες, quae ſunt verba Oecumenii ad h. l.

ἐπισκοπὴ] Eo ſenſu τοῖς ό uſitata vox, qua vertunt hebr. פקדה et ἐπισκέπτεσθαι de poenis divinis immittendis, ſicut et de beneficiis conferendis. Ignotus interpr. ad Exod. 32, 34. ἐπισκοπὴν καλεῖ τὴν τιμωρίαν. in Caten. Niceph. Octat. T. I. p. 918. cf. Ierem. 6, 15. 8, 12. 10, 15.

Eſ.

Digitized by Google

ἐπισπάσθω. ἑλκυέτω τὸ δέρμα.

ἐπίσπαστρον. βρόχον.

ἐπιστομίζων. φιμῶν. ἐλέγχων.

ἐπιστώθη. ἐπείσθη. ἐπληροφορήθη.

ἐπισύστητε. συνάχθητε.

ἐπιτέτραπται. ἐπ' ἐξουσίας ἐστίν.

ἐπιτήδευμα. ἐπίνοια. ἔργον, ποίημα.

ἐπὶ

Eſ. 10, 3. ubi Theodoretus: *ἡμέραν ἐπισκοπῆς ἐκάλεσε τὸν τῆς τιμωρίας καιρόν.* Eo ſenſu 1 Petr. 2, 12. *ἡμέρα ἐπισκοπῆς*, ubi Oecumenius: *τὴν κατὰ κόσμον ἐξέτασιν.*

ἐπισπάσθω] Ex 1 Corinth. 7, 18. cf. Phavorin.

ἐπίσπαστρον] Vox ſaepe obvia in Exodo, ut Cap. 26, 36. ubi videtur *velum* notare, non ſimpliciter *βρόχον funem*, quamvis interpretes utrumque coniunxiſſe videntur. Cyrillus ad h. l. *ἐπίσπαστρον ὀνομάζει τὸ τῆς θύρας περιτάνυσμα, διὰ τὸ λεπτοῖς κρίκοις ἀνόπιν ἕλκεσθαι* etc. Et Procopius *funem* intelligit, qua velum contrahitur, cum dicit: *ἐπίσπαστρόν φησι, δι' οὗ συνήγετό τε καὶ ἡπλοῦτο τὸ καταπέτασμα.*

ἐπιστομίζων] Niſi forte legendum *ἐπιστομίζειν* etc. ex Tit. 1, 11. ubi plane eo ſenſu exſtat, et Theophylact. expl. *ἐλέγχειν σφοδρῶς.* cf. Suiceri Theſ.

ἐπιστώθη] E Pſalm. 78, 8. *οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.* Heracleot. in Comment. ad h. l. expl. *οὐκ ἐβεβαιοῦτο ἡ καρδία αὐτῶν πρὸς αὐτόν.* Pricaeus corrigi volebat *ἐπιστώθης* etc. ut reſpiceretur ad 2 Timoth. 3, 14. Sed ea correctione iam non eſt opus.

ἐπισύστητε] Ita nonnullae editt. in Ierem. 20, 10. pro vulg. *ἐπισυστῆτε.* Sic et Suid.

ἐπιτέτραπται] Forte ex 1 Cor. 14, 44. *οὐ γὰρ ἐπιτέτρ. αὐταῖς λαλεῖν.* Sic et *ἐπιτροπὴ* et *ἐξουσία* iunguntur Actor. 26. 12.

ἐπιτήδευμα] Ea voce vertunt *οἱ ὁ* ſaepe hebr. מעלליה Deut. 28, 20. Iud. 2, 19. Ierem. 4, 18. etc. מעשה Pſ. 98, 9. Ezech.

ἐπὶ τὸ αὐτό. ὁμȣ͂, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

ἐπιτρίψεις. συντρίψεις. συντελέσεις.

ἐπίτροπος. ὁ προςατῶν χωρίων, καὶ ὅλης τῆς ȣ̓σίας, καὶ ὀρφανῶν.

ἐπιφαύσκοντα. ἀνατέλλοντα, φαίνοντα.

ἐπίχαρμα. χάρμα, ᾧ τινι χαίρει τις. καὶ ὁ ἐπίχαρτος.

ἐπολυώρησας. πολὺ ἐφύλαξας.

ἔποπα.

Ezech. 24, 14. etc. Sic Proverb. 14, 14. ἀπὸ τῶν διανοημάτων. hebr. מעלליו pro quo οἱ ό legerunt מעלליו, quam lectionem probat Cappellus Crit. S. L. IV. p. 310. — Pſ. 9, 12. Symm. habet μηχανὰς, cui ſimilis eſt vox ἐπίνοια quoad ſenſum.

ἐπὶ τὸ αὐτὸ] Act. 2, 1. et Matth. 22, 34. ſuppl. οἴκημα. v. Suid. Sic et 1 Cor. 11, 20. quamvis ibi Raphelius ſuppleri vult δεῖπνον. cf. οἱ ό ad Pſalm. 2, 1. Pſ. 36, 38. ubi Symm. ὁμȣ͂ et οἱ ό ἐπὶ τὸ αὐτὸ. Ita et Symm. Pſ. 48, 11.

ἐπιτρίψεις] Ex Pſalm. 92, 3. ubi ed. Alex. Ald. C. ἀρȣ͂σιν οἱ ποταμοὶ συντρίψεις αὐτῶν. vid. Gloſſ. in Pſalm.

ἐπίτροπος] Singulas notiones in gloſſematibus expreſſas et in Nov. T. obvias Bielius adnotavit. Prima eſt Lucae 8, 3. ſecunda Matth. 20, 8. tertia Galat. 4, 2. de *tutore.*

ἐπιφαύσκοντα] Iobi 31, 26.

ἐπίχαρμα] In ultimo gloſſemate reſpicitur ad τȣ̀ς ό, quibus ἐπίχαρμα dicitur de homine, qui aliis eſt ludibrio, vel riſui. vid. Sirac. 6, 5. 18, 31. 42, 16. Iudith. 4, 10.

ἐπολυώρησας] Sumta gloſſa videtur ex veteribus interppr. ad Pſalm. 11, 9. qui magis verſionis τῶν ό quam verborum hebr. rationem habuerunt, quae ſenſum alium praebent. Sunt haec כרם זלות לבני אדם. Hic זלות *contemtio* dicitur pro *vilibus* et *contemtis.* Quare alia verſio pro ἐπολυώρ. habet ἐξȣθένησας. Symmachus melius: ὅταν ὑψωθῶσιν οἱ εὐτελεῖς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. He-

racleot.

ἔποπα. ἀλεκτρυόνα ἄγριον.

ἐποπτήσαντες. θεωρήσαντες.

ἐπόψομαι. θεωρήσω.

ἐπταικώς. σφαλείς. ἢ πεπτωκώς.

ἐπτέρνισεν. ἐσκέλισεν.

ἔπτηξαν. ἐκρύβησαν. ἔπεσον. ἐφοβήθησαν.

ἐπώκειλαν. ἐπανέπαυσαν.

ἐπωμίδιον. ὡς λέντιον, ἱερατικὸν περιβόλαιον.

ἐπωρώ-

racleot. ad h. l. in Caten. Patr. expl. primum φυλάττεις, deinde, πολλῆς φροντίδος ἠξίωσας. vid. Orig. et Chryſoſt. ad Pſalm. 137, 3. et Corderii annott. ad h. l. S. R. Semlerum in Epiſt. ad Griſb. p. 12. et quae notavit Cel. Scharfenberg. ad Cappelli Crit. S. T. II. p. 521.

ἔποπα] vid. Levit. 11, 19. Deuter. 14, 18. et Bochart. Hieroz. P. II. Lib. II. Cap. 31.

ἐποπτήσαντες] Kuſterus, probante Alberto, legit ἐποπτεύσαντες, ut reſpiciatur 1 Petr. 3, 2. ἐποπτεύσ. τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν.

ἐπόψομαι] Pſalm. 117, 7.

ἐπταικώς] Sic ſcribendum eſſe pro vulg. ἐπτωκώς Kuſterus et Bielius cenſuerunt, et flagitat ordo literarum apud Heſych. qui ſine dubio reſpexit ad 2 Macc. 14, 17. v. Suidas.

ἐπτέρνισεν] Hoſ. 12, 3.

ἔπτηξαν] Secunda explicatio convenit 2 Reg. 19, 26. tertia loco Iobi 38, 17. ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ᾅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν. Theophilus (in Cat. Nicet. ad h. l. p. 547.) τὸ ἔπτηξαν λέγων, σημαίνει τὸ θαῦμα.

ἐπώκειλαν] ſcil. τὴν ναῦν ex Actor. 27, 41. impegerunt navem ad terram, i. e. *conſederunt*. vid. Albert. Obſervatt. ad h. l. et Gloſſar. N. T.

ἐπωμίδιον] Innuitur Ephod, veſtimentum ſacerdotale, quod οἱ ό illo modo verterunt. Theodoret. Quaeſt. 60. ad

ἐπωρώθησαν. ἐτυφλώθησαν.

ἐργᾷ. ἐργάζῃ.

ἐρείδει. ἐπιϛηρίζει, ὑποϛηρίζει.

ἐρεθίζει. ἀδολεσχεῖ. χλευάζει, παίζει, σκώπτει, διαμάχεται.

ἐρεύγεται. ἀναβάλλει.

I 2 ἐρεύ-

ad Exod. 28. ἐφεϛρίδα vocat. Pro λέντιον alii legi voluerunt λίντεον. Sed et illud exſtat Ioh. 13, 4.

ἐπωρώθησαν] Rom. 11, 7. Illud verbum etiam Chryſoſt. explicat ex verbis ſequentibus, ὀφθαλμὺς τῦ μὴ βλέπειν.

ἐργᾷ] οἱ ὁ Geneſ. 4, 11. ἐργᾷ τὴν γῆν. 29, 27. Exod. 20, 9. 34, 21. Deut. 5, 13. hebr. עבד quod proprie dicitur de terrae cultura, ut et ἐργάζεσθαι *colere terram* et ἔργον *agricultura*, apud veteres etiam Homerum et Heſiodum. vid. Heſych. in v. ἔργον.

ἐρείδει] cf. Proverb. 31, 19. ubi al. ἐκράτησε.

ἐρεθίζει] Si hoc ſalvum eſt (pro quo, quia ordini literarum h. l. non convenit, quidam legi cenſent ἐρεσχελίζει) conferri poſſunt haec loca τῶν ὁ. Deut. 21, 20. Prov. 19, 8. Niſi forte integra phraſis ſpectatur quae eſt Prov. 28, 25. ἐρεθίζει ἀντιδικίαν ex verſ. Aquilae. Vulg. *iurgia concitat.*

ἐρεύγεται] Si illud ἀναβάλλει ſanum eſt, non magni pretii eſt gloſſa, quia non ſenſum vocis explicat, ſed verbum facilius ponit pro difficiliori. Legitur ſcilicet vox Pſalm. 18, 2. ubi ἐρεύγεσθαι ῥῆμα eſt: *indicare, annuntiare* aliquid. Sic et Matth. 13, 35. ex Pſalm. 78, 2. ubi οἱ ὁ φθέγξομαι. Itaque nunc ſaltem ſignificabo, me olim cenſuiſſe legendum potius eſſe ἀναγγέλλει, ut gloſſa ex vocibus parallelis orta eſſet. Nam in Pſalmo ſunt haec: ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. Unde et Commentar. Catenae Pattr. ad h. l. ἐρεύγεται δὲ καὶ ἀναγγέλλει, τὸ αὐτὸ, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐκ τῆς καρδίας φθεγγομένων. Sed ſalva erit lectio vetus, ſi refertur ad Levit. 11, 10. ἀπὸ πάντων ὧν ἐρεύγεται τὰ ὕδατα, quaecunque *propellit, exturbat* aqua.

Digitized by Google

ἐρεύξεται. βρύσεται.

ἐρημικῷ. εἰς τὰς ἐρήμους διάγοντι.

ἐρικτά. σῖτος πεφρυγμένος, καὶ κοπτόμενος. ὡς ἄλφιτα, σχιστὰ ἄλευρα.

ἐρισύβη. ὁ ὡς κονιορτὸς κατερχόμενος, καὶ ἀφανίζων τὸν σῖτον.

ἐῤῥάγη. ἐσπάσθη. ἐσχίσθη. ἠνοίχθη.

ἐῤῥέξομαι. φθέγξομαι.

ἐῤῥύη-

ἐρεύξεται] *rugit*, ex Hoſ. 11, 11. Amos 13, 4. 8.

ἐρημικῷ] Pſalm. 101, 6. ὡμοιώθην πελικᾶνι ἐρημικῷ. v. Gloſſ. in Pſalm.

ἐρικτὰ] Ex Levit. 2, 14. Euſebius: ἐρικτὰ τὰ ἐν μύλῳ πτισθέντα, καὶ τὸν φλοιὸν ἀποβαλόντα ὀσπριώδη λάχανα. vid. infra in v. χίδρα.

ἐρισύβη] Rectius ἐρυσίβη quae vulgo *aerugo* eſt. Nam talem gloſſator ſignificat: quamvis LXX interpr. qui ſic vertunt חסיל, locuſtarum genus expreſſiſſe videntur, ubi iungunt variis generibus locuſtarum, ut Ioel 2, 25. et Pſ. 78, 46. Sic et Cyrill. Lex. MS. ἐρυσίβη. ὡς κονιορτὸς ἀφ. τ. σ. ἢ εἶδος μυίας. Similiter Heracleot. Comment. in l. c. Pſalmi ἐρυσίβη κυρίως ἡ κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου, ἢ τὸ ἐπικαθίζον τοῖς καρποῖς παχνῶδες, καὶ φθεῖρον αὐτούς. Suidas utramque notionem coniunxit. vid. Biel. in Theſ. Philol. Bochart. Hieroz. P. II. Lib. IV. Cap. 4 et 5. et Ill. Michaelis in libro: Fragen an eine Geſellſchaft gelehrter Männer. p. 89. ubi חסיל putat eſſe animalculum, quod menſibus Aug. et Septembris radices arrodat et ſementem perdat. German. *eine Feldgrille.*

ἐῤῥάγη] cf. τοὺς ό in his locis: Num. 16, 31. 3 Reg. 1, 40. 4 Reg. 24, 24. Eſ. 35, 6. 39, 2. etc. quibus locis ſingulae explicationes accommodari poterunt.

ἐῤῥέξομαι] Non temere Kuſterus ſuſpicatus eſt corrigendum eſſe ἐρεύξομαι. Videtur enim gloſſator reſpexiſſe ad Matth. 13, 35. ubi ex Pſalm. 78, 2. verba ponuntur: ἐρεύξομαι κεκρυμμένα etc. pro quo in graeca verſione Pſalmi eſt: φθέγξομαι προβλήματα etc.

ἐῤῥύησαν. ἔβρυον.

ἐῤῥώγασιν. ἐσχίσθησαν.

ἔῤῥωσο. ὑγιαίνε.

ἐρύθημα. ἐρυθρὰ, πυῤῥά.

ἐρυθήνας. βάψας.

ἐρύθμισεν. ἐκανόνισεν.

ἐρυθροδανωμένα. πυῤῥά. κόκκινα. πυροειδῆ.

ἐρωδιὸς. εἶδος ὀρνέε.

ἐσεβάσθησαν. σεβάσμασι προσεκύνησαν.

ἐῤῥύησαν] Proverb. 3, 20. Pſalm. 77, 23. et 104, 40. ἐῤῥύησαν ὕδατα.

ἐῤῥώγασιν] Ioſ. 9, 13.

ἔῤῥωσο] Actor. 23, 30.

ἐρύθημα] Eſ. 63, 1. ubi Theodor. legit: ἐρυθρὰ, et rurſus ad Cantic. 5, 10. ubi locum Eſaiae laudat, exhibet ἐρύθημα, uti vulgo. Ergo varietas forte illa, quae inſtar explicationis eſſe poterat, gloſſam genuit.

ἐρυθήνας] Sapient. 13, 14. ubi al. ἠρυθήνας.

ἐρύθμισεν] Eſ. 44, 13.

ἐρυθροδανωμένα] Exod. 25, 5. 26, 14. etc. ubi tamen eſt ἠρυθρ. ut et habet Lex. Cyrill. MS. Brem. Plura congeſſit Bielius in Theſ. Philol.

ἐρωδιὸς] Occurrit apud LXX Pſ. 103, 19. de *ciconia*, Deut. 14, 16. de bubone. hebr. כוס החסידה et quod Zachar. 5, 9. etiam Symm. vertit ἐρωδιὸν, cum οἱ ὁ habeant ἔποπα et Aquila Iob. 39, 13. vid. Boch. Hieroz. Lib. II, Cap. 28. Suidas: ἐρωδ. εἶδος ὀρνέε, ὁ πέλαργος λεγόμενος, ἢ ὅμοιος αὐτῷ. Eam ſententiam, h. l. *ciconiam* intelligi, explodit Olympiodorus ad locum Iobi, quia ciconia non humi in terra ova deponat, quod tamen *avi* apud Iobum tribuitur. vid. Athanaſ. T. II. Opp. p. 420. ed. Col. et Biel. in Theſ. Philol.

ἐσεβάσθησαν] Rom. 1, 25. Theodoretus explicat: προσκυνεῖν, et σέβας προσφέρειν.

Digitized by Google

ἐσεβὼν. διαλογισμός. καὶ ποταμὸς Μωαβιτικῆς. χωρία ἄκαρπα.

ἐσημειώθη. ἐτυπώθη.

ἐσκάλευεν. ἐκινεῖτο. ὤρυσσεν. ἀνελογίζετο.

ἔσκαλλον. ἀνεζήτουν. ἀνηρεύνων.

ἐσκή-

ἐσεβὼν] Vox hebraica חשבון a חשב *cogitare*. Inde veteres explicarunt *διαλογισμὸν*, *λογισμὸν*, *λογισμοὺς*, ut ad Eſ. 15, 4. et 16, 8. Procopius p. 239. et Baſil. M, p. 1120 et 1123. Didymus ad Pſalm. 44, 13. Philo libr. III. Leg. Allegor. p. 132. Etiam *οἱ ό* vertunt *λογισμὸν* Eccleſ. 7, 28. 9, 10. et Aquila *ἐπιλογισμὸν* Cantic. 7, 4. ubi vid. Theodoret. — Pro *ποταμὸς* autem viri docti cenſuerunt legendum eſſe *πόλις*, quia Hesbon non fluvius, ſed urbs Moabitica fuerit. Pergerus tamen opponit *piſcinas Chesbonis* in Cantic. 7, 4. — Ultimae explicationis fons ſine dubio eſt in Baſil. M. Comment. ad Eſ. 16. p. 1120. ubi mentionem facit urbis Hesbonis *προαςείων ἃ διὰ τὴν πονηρὰν τῶν κατοικούντων μελέτησιν ἄγονά ἐςιν καὶ ἄκαρπα.*

ἐσημειώθη] Ex veterum Commentariis gloſſa facta videtur. Origenes certe ad Pſalm. 4, 7. vocem ſic explicat: *σημεῖον τοῦ Φωτός σου ἐν τῷ προσώπῳ ἐντετύπωται ὑμῖν* etc.

ἐσκάλευεν] Hanc et ſequentem gloſſam ita coniunxit Suidas: *ἔσκαλλεν. ἐσκάλευεν. ἐσάλευεν, ἤρευνα, ἀνεζήτει. Καὶ ἔσκαλε τὸ πνεῦμά μου* quae ipſa ſunt verba Davidis in Pſalm. 77, 6. uti leguntur in aliis Codd. pro vulg. *ἔσκαλλον*. Schol. *τὸ δὲ ἔσκαλλον ὁ μὲν Θεοδ. ἐξηρεύνησεν, ὁ δὲ Ἀκ. ἐσκάλευσεν εἴρηκε.* Heracleot. in Cat. Patr. ad h. l. *σκάλλειν τὸ οἷον σκαλεύειν καὶ ἀνωρύττειν, καὶ ἐρευνᾷν, ὡς ὁ Θεοδοτίων.* Unde patet gloſſas iſtas ex varietate lectionis in loco Pſalmi ortas eſſe, quam, ut Suidas in una, ſic Heſychius in duabus gloſſis expreſſit.

ἔσκαλλον] Iterum ex Pſalm. 77, 6, ubi *οἱ ό ἔσκαλλον*, al. *ἔσκαλλε*. Symm. *ἀνηρεύνων*.

ἐσκήνωσεν. ᾤκησεν.

ἐσμυρνισμένον. χρίσματα ἔχοντα σμύρνης.

ἐσσὸν. ἱμάτιον.

ἔστασαν. ἐδάνεισαν στάθμῳ.

ἐστηρίσατο. ἐστερέωσεν.

ἐστιατορία. εὐωχία.

ἐστοιβασμένη. συγκειμένη, σύνθεσις.

ἐσχάρα. — — τὸ πῦρ, καὶ ὁ τόπος αὐτοῦ, χυτρόπους, ἢ πυροφόρον σκεῦος.

ἐσχαρίτην. ψωμὸν ἐπὶ κλιβάνου.

I 4 ἐσχε-

ἐσκήνωσεν] Reſp. vel ad Ioh. 1, 14. vel Geneſ. 13, 12. ubi eſt κατῴκησεν καὶ ἐσκήνωσεν.

ἐσμυρνισμένον] Marc. 15, 23.

ἐσσὸν] Conferri poteſt hebr. החשן gr. ἐσσήν. οἱ ὁ λόγιον, quae erat veſtis ſacerdotalis. Exod. 28. Hinc Ioſeph. Antiq. III, 8. ἐσσὴν μὲν καλεῖται, σημαίνει δὲ τοῦτο κατὰ τὴν ἑλλήνων γλῶτταν, λόγιον.

ἔστασαν] Niſi forte legendum ἔστησαν *appenderunt*, i. e. ſolverunt, Matth. 26, 15. eodemque modo Zachar. 11, 12. ubi Symm. ἐστάθμισαν. Theodor. expl. ἔδοσαν.

ἐστηρίσατο] Eſ. 59, 16.

ἐστιατορία] 4 Reg. 24, 50.

ἐστοιβασμένη] Sine dubio ex Ioſ. 2, 6. de muliere exploratores abſcondente, ἔκρυψεν αὐτοὺς ἐν τῇ λινοκαλάμῃ τῇ ἐστοιβασμένῃ ἐπὶ τοῦ δώματος. Ergo et in hoc caſu apud Heſych. legendum videtur. Ante σύνθεσις debet intelligi στοίβη. Nam alibi Heſych. στοίβη. σύνθεσις.

ἐσχάρα] Eo ſenſu vox occurrit apud LXX. Iobi 41, 11. ἐσχάραι πυρὸς, unde Suidas: ἐσχ. πυρὸς. ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιαί. Pro vaſe ignifero Ierem. 36, 22. 23.

ἐσχαρίτην] 2 Reg. 6, 19. Huc et pertinet alia gloſſa: ἐσχαρίτης. ἄρτος ἔγκρυπτος.

Digitized by Google

ἐσχεδιάζομεν. ἠγγίζομεν.

ἔσωσεν. ἐῤῥύσατο, ἐλυτρώσατο.

ἑταιρίδων. πορνῶν.

ἐτάσεο. ζεύς. ἢ βάσανον.

ἐτελέσθησαν. μετέσχον. ἐκοινώνησαν.

ἐτιμογράφησεν. ἐγγράφως καὶ ὡρισμένως αὐτοὺς ἐζημίωσεν.

ἐτρόπωσεν. ἐνίκησε. κατέβαλεν.

ἐτροφο-

ἐσχεδιάζομεν] Baruch. 1, 19. Alio loco Heſych. σχεδιάζειν. ἐγγίζειν ἐκ παρατυχόντος, ἐν ἑτύμῳ λέγειν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ταχέως ποιεῖν.

ἔσωσεν] Paulus ad Tit. 3, 5.

ἑταιρίδων] Symm. ad Hoſ. 4, 15. αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν συνεφύροντο καὶ μετὰ τῶν ἑταιρίδων (οἱ ὁ τετελεσμένων) ἔθυον. Hinc patet unde ortum ſit gloſſema.

ἐτάσεο] Gloſſa corrupta, quam bene Abreſch. in Miſcellan. Obſ. VII, 2. p. 298. ita corrigendam putat: ἔτασιν. ζήτησιν, ἢ βάσανον ex Iobi 31, 14. ἐὰν ἔτασίν μου ποιήσηται. Quid mihi poſtea viſum fuerit, paucis indicabo. Quid? ſi ita legatur gloſſa: ἐτάζων ὁ Θεός. βασανίζων. Ecce interpretes quoſdam veteres, e quibus hauſta eſſe poſſit gloſſa: Chryſoſtomus ad Pſalm. 7, 12. ἐτάζων καρδίαν καὶ νεφροὺς ὁ Θεός, haec habet: τί δέ ἐστιν ἐτάζων; βασανίζων, ὅπερ ἄλλος ἑρμηνευτὴς φησὶ δοκιμάζων. Et Baſilius M. ſimiliter.

ἐτελέσθησαν] Suidas: ἐτελ. ἐμιάνθησαν. μετέσχον τῆς μιαρᾶς συνουσίας, ex quibus corrigenda eſt gloſſa in Pſalmos. Pertinent vero gloſſae illae ad Pſalm. 106, 28. ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ etc. Poteſt etiam inde perſpici, quid 1 Cor. 10, 6. ſit ἡ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, nempe ἡ μετοχή, ut et Chryſoſtomus reddit, *fruitio* ſanguinis Chriſti. Hinc verſ. 17. dicitur τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.

ἐτιμογράφησεν] Ex 4 Reg. 23, 35. ubi Complut. ἐφορολόγησε.

ἐτρόπωσεν] Iudic. 4, 23. 3 Reg. 22, 35. 1 Chron. 18, 1.

ἐτροφοφόρησεν. ἔθρεψεν.
ἐτρύχοντο. ἐταλαιπώρησαν, κατεπονοῦντο.
ἐτυμπανίσθησαν. ἐκρεμάσθησαν. ἐσφαιρίσθησαν.

ἐτροφοφόρησεν] Actor. 13, 18. ubi tamen vulgo legitur ἐτροποφ. Sed illa lectio eſt in quibusdam Codd. et verior videtur, quia et in verſ. τῶν ό occurrit, ut Deuter. 1, 31. τροφοφορήσει et τροφοφορῆσαι, pro quo Philo libr. quod Deus ſit immut. p. 281. habet παιδεῦσαι, et 2 Macc. 7, 27. Sed quia non bene graecum eſſet, mutatum eſt ab aliquo in verbum ſaepe obvium ἐτροποφορ. Illud vero ſignif. ulnis aliquem ferre, uti nutrix, deinde ſummam curam et amorem indicat. Unde Aquila in loco Deuteron. habet: ὡς τροφὸς ἆραι τὸν υἱὸν, Symm. ἐβάστασεν. Et ſimili modo Procopius explicat, cuius verba vide in Heinſii Exercitt. Sacr. p. m. 296. Et haec notio optime convenit contextui orationis. Non enim apparet, quare h. l. demonſtretur, quomodo Deus Iudaeorum *pravos mores tulerit* in deſerto, ſed hoc maioris momenti erat, quod eos per tot annos *nutriverit* in deſerto, quae Dei cura in nutriendo populo conſpicua ſaepius celebratur in ſacris literis. Origenes tamen Homil. 18. in Ieremiam: ἐτροποφόρησέ σε, τουτέστιν, inquit, τοὺς τρόπους σου ἐφόρησε. vid. Grabii Prolegom. ad edit. LXX interpr. Cap. 3. §. 8. Mangey ad Philon. l. c. et omnino Boſii Collat. vet. interpr. cum Beza ad locum Actorum. it. Suicerus in Theſ. v. τροποφορ.

ἐτρύχοντο] Ex Sap. Sal. 11, 12.

ἐτυμπανίσθησαν] Ex Hebr. 11, 35. Lex. Reg. MS. ἐτυμπ. ἀπετμήθησαν, ἢ εἰς ῥυπαλα ἀπέθανον, ὁ Ἀπόστολος, quae ſunt verba Oecumenii, qui iisdem verbis explicat, et addit aliis notare ἐκδέρεσθαι. Haec etiam videtur vera eſſe notio vocis τυμπανίζεσθαι *verberibus caedi*. Heſychius infra: τυμπανίζεται. πλήσσεται. ἐκδέρεται, ἰσχυρῶς τύπτεται, et τύμπανον, εἶδος τιμωρίας. Suid. τύμπανα. βάκλα, παρὰ τῷ τύπτειν. Idem Photius in Lex. MSt. cf. Erneſti Diſſert. de uſu Gloſſar. Idem denique patet ex Maccab. 6, 18. 28. ubi de Eleazaro ad tale verberum ſupplicium ducto: ἐπὶ τὸ τύμπανον ἦλθε,

et

ἐτυρώθη. ἐσκληρύνθη.

εὐάρεστον. πάνυ ἀρέσκοντα.

εὐδράνεια. ἰσχύς.

εὐεκτεῖ. εὐρωστεῖ, ὑγιαίνει.

εὐεξία. ὑγιεία. εὐφυΐα.

εὔζωνοι. εὔοπλοι. ἔνοπλοι.

εὐθηνῶν. εὐδαιμονῶν, πλουτῶν.

εὐθί-

et de eodem mox verſ. 30. μέλλων δὲ ταῖς πληγαῖς τελευτᾶν. vid. Alberti ad Gloſſar. N. T. p. 178.

ἐτυρώθη] Sic cum Boſio in Proleg. ad LXX. Interpr. et Reineſius ad marg. Heſych. legendum cenſebat pro vulg. ἐτρώθη. Pertinet ad Pſalm. 119, 70. ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν. ubi et Scholion: ἐτυρώθη. ἐσκληρύνθη. ἀπελιθώθη. Sic et Heracleot. ad h. l. Deinde Aq. ἐλιπάνθη. Symm. ἐμυαλώθη notante Theodoro in Cat. Patr.

εὐάρεστον] Rom. 12, 1. Phil. 4, 18.

εὐδράνεια] Vox occurrit Sap. Sal. 13, 19.

εὐεκτεῖ] Valkenar. Gloſſ. Sacr. Heſ. p. 15. confert locum Proverb. 17, 22. καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ. Bene. Sed dubito an gloſſator illum locum reſpexerit, niſi legatur εὐεκτεῖν κ. τ. λ.

εὐεξία] Sirac. 30, 14. ὑγιεία καὶ εὐεξία βελτίων χρυσίου.

εὔζωνοι] Forte ex Ioſuae 4, 13. εὔζωνοι εἰς μάχην. cf. Ioſ. 1, 14. Sic et Hippolytus in Catena ad Geneſ. 49, 19. pag. 27. ed. Fabric. T. II. εὔζωνος explicat ἔνοπλος καὶ πολέμιος.

εὐθηνῶν] Reſpici puto inprimis ad Daniel. 4, 1. εὐθηνῶν καὶ εὐθαλῶν, quem locum Theodoretus etiam de opum affluentia explicat. Verſio Cod. Chiſ. Romae edita habet εἰρηνεύων. Hinc et εἰρήνη et εὐθηνία ut Synonyma permutantur in locis parallelis Pſalm. 122, 6. 7. Unde ſimul iudicari poteſt εἰρήνην in N. T. *felicitatem* recte verti. cf. Hoſ. 10, 1. Iob. 21, 23. et Pſalm. 73, 12. ubi eſt; εὐθηνοῦντες κατέσχον πλοῦτον.

εὐθίκτως. εὐψηλαφήτως.

εὐϊλατεύειν. εὐμενῆ εἶναι.

εὔκλεια. εὐδοξία. ἐνδοξότης.

εὐλαβεῖσθαι. φυλάττεσθαι. φοβεῖσθαι.

εὐλόγησεν. ὕμνησεν. εἴρηται δὲ παρὰ τῇ Γραφῇ καὶ κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ, ἐβλασφήμησεν.

εὐοδώσει. κατευθυνεῖ.

εὐπαθοῦντες. εὔρωστοι.

εὐπάρει

εὐθίκτως] 2 Macc. 15, 38.

εὐϊλατεύειν] Deuter. 29, 20. Lex. Cyrill. explicat *συγχωρεῖν. ἀφιέναι.* cf. Pſalm. 102, 3.

εὔκλεια] Sap. Sal. 8, 18.

εὐλαβεῖσθαι] Eo ſenſu 1 Sam. 18, 29. ubi eſt hebr. וירא et in verſu 15 *εὐλαβεῖτο*, quo pertinet Heſych. *εὐλαβεῖτο. ἐφοβεῖτο. ἐφυλάσσετο.* 2 Macc. 8, 6. Et Deut. 2, 4. iunguntur *φοβεῖσθαι* et *εὐλαβεῖσθαι* hebr. שמר alias *φυλάττειν.* Hinc et *εὐλάβεια* *metum, timorem* ſignificat. Hebr. 5, 7. *εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας*, exauditus et liberatus a metu. Vid. de ea voce St. le Moyne Var. Sacra ad Polycarp. epiſt. p. 393. ſeqq.

εὐλόγησεν] Ultima verba gloſſae pertinent ad uſum *τῶν ό*, atque inprimis ad 1 Reg. 21, 10. *εὐλόγησε Θεὸν καὶ βασιλέα* i. e. maledixit Deo et regi, ad quem locum Theodoretus: *εὐλόγησε τέθεικεν ἀντὶ τοῦ ἐβλασφήμησεν*; eodemque modo Chryſoſt. ad h. l. in Caten. Octat. T. II, p. 788. cf. Iob. 1, 11. 2, 5. ubi pro *εὐλογήσει* alius Interpres *βλασφημήσει*. vid. Hexapl. Orig. et ibi Montefalc. Ad eadem loca Suidas: *εὐλόγηκεν. ἐβλασφήμηκεν ἐπὶ τοῦ Ἰώβ.* Sic et Lex. Reg. MS. cf. Suiceri Theſ. eccl.

εὐοδώσει] cf. 3 Reg. 22, 12. 15. 1 Paral. 22, 11. Hinc et Heſych. *εὐοδία. εὐπραξία.* Deinde 2 Paral. 14, 7. pro *εὐόδωσεν* Complut. *κατηύθηναν.*

εὐπαθοῦντες] Pſ. 91, 14. hebr. לענן *virens, florens, vegetus.* Symm. *εὐθαλεῖς.* vid. Gloſſ. in Pſalmos.

εὐπάρεδρον. καλῶς παραμένον.
εὐπερίστατον. εὔκολον, εὐχερῆ.

εὐπρέ-

εὐπάρεδρον] Pertinet ad 1 Cor. 7, 35. ubi pro vulg. εὐπρόσεδρον plurimi Codd. apud Millium et Wetſtenium, item Patres complures exhibent εὐπάρεδρον. vid. Suidas et Gloſſator Alberti p. 125. qui hauſere ex Comment. Oecumenii ad h. l.

εὐπερίστατον] Ex Hebr. 12, 1. ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν. De eius vocis ſenſu antiquiores et recentiores interpretes diſſentiunt. Chryſoſtomus explicat: τὴν εὐκόλως περιϊσταμένην ἡμᾶς, incerto ſenſu. Theodoretus: εὐκ. συνισταμένην καὶ γινομένην. καὶ γὰρ ὀφθαλμὸς δελεάζεται, ἀκοὴ καταθέλγεται etc. Quae verba Theodoreti plane exhibent codices MSS. Coisl. vid. Gloſſar. N. T. Alberti p. 180. — Athanaſ. in Interpr. Parabol. Quaeſt. 133. εὐπερίστατον εἶπε τὴν ἁμαρτίαν, ἐπειδὴ μόνιμον στάσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ ταχέως τρέπεται καὶ καταλύεται. Salmaſius de Foen. trapez. p. 253. ſeqq. fuſe de illius vocis origine diſſerens, ita denique explicat: *peccatum quo quis facile poteſt in turbas, moleſtias et pericula coniici*, plane ut Theophylactus: δι' ἣν εὐκόλως τις εἰς περιστάσεις ἐμπίπτει. Sed mihi ille ſenſus non placet, quippe valde vulgaris et ieiunus. Quid enim eſt vulgarius, quam peccatum eſſe periculoſum. Puto igitur ex iis potius, quae de verbis περιϊστάναι, περίστασις et περίστατος Hemſterhuſius tradidit ad Plutum Ariſtoph. p. 333. optimum ſenſum effici poſſe. Ille ergo docet περιϊστάναι τινὰ, vel περὶ τινὰ, et τὸν ὄχλον eſſe: multitudinem hominum circa ſe colligere, et περιστάσεις, turbae concurſus affluentis ad aliquem ſpectandum vel audiendum. Hinc περιστάτους eſſe: *corona cinctos*, quod et uſurpetur de viris fama rerum geſtarum claris, quos populus frequens adfectetur, cupidisque oculis admirabundus hauriat. Sic Suidas in περίστατοι, et Harpocration. E contrario ἀπεριστάτους, deſertos ab amicis et adiutoribus. Hinc εὐπερίστατος ἁμαρτία erit peccatum, quod tot patronos, defenſores et amatores habet, nempe propter eius illecebras iucundamque ſpeciem, qua vulgo homines decipiuntur. Nec hoc epitheton eſt urgendum,

ſed

Digitized by Google

εὐπρέπεια. εὐμορφία.

εὐριζῶν. πλατύνων.

εὐρίζων ἀγαλλιάματι. καλὰς ῥίζας ἔχοντι καὶ χαροποιοὺς.

εὐρώστως. ὑγιῶς. ἰσχυρῶς.

εὐρωτιῶν. ἠφανισμένος. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἄρτων, ὅταν

ſed ineſt tantum aliquod peccati attributum, ut ſi dicas: *Fliehet die ſo allgemein geſchätzte, ſo beliebte Sünde.*

εὐπρέπεια] Forte huc pertinet locus epiſt. Iacobi 1, 11. ἡ εὐπρ. τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο.

εὐρίζων ἀγαλλιάματι] Hae duae gloſſae nituntur loco Pſalmi 47, 2. ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐρίζων ἀγαλλ. πάσης τῆς γῆς. Sed in hoc loco ſunt variae lectiones. Alii legebant εὐριζῶν, vel εὖ ῥιζῶν, quod illo modo, quo gloſſa, explicant. Atque ita cenſet legendum eſſe Weſſelingius Probab. Cap. 32. p. 286. Qui vero πλατύνων explicabant, legebant εὐρίζων, ut in Caten. Cord. ad h. l. quaſi εὐρύνων vel εὐρύζων. Sic et verterunt Ambroſius, Auguſtinus etc. *dilatans.* Alii εὐρίζῳ ἀγαλλ. ut Euſebius ad h. l. quam Boſius in Praefat. ad LXX. veram lectionem putat, non tamen cum ἀγαλλ. ſed cum ὄρει ex verſu antecedente coniungendam, ut ſenſus hic ſit: *Magnus eſt dominus in monte ſuo ſancto bene fundato* etc. Idem Boſius cum Weſſelingio l. c. exiſtimat in Heſychio etiam ſcribendum eſſe: εὐρίζῳ ἀγαλλ. cuius lectionis veritas confirmatur ſequente ἔχοντι, et maxime verbis Origenis ad h. l. unde ſine dubio omnis gloſſa hauſta eſt. Ibi dicit: μήποτε οὐκ ἔστιν εὖ ῥιζῶν (ἀδιανόητον γὰρ τοῦτο) ἀλλὰ εὐρίζῳ, οἱωνεὶ καλὴν ῥίζαν ἔχοντι, καταλλήλως τῷ κλάδῳ. Conſentit Suidas. Plura vide apud Boſ. et Weſſeling. l. c. Bielium in Theſ. Philol. Semlerum in epiſt. ad Grisbach. p. 16. it. Corderium ad Caten. Patrr. l. c.

εὐρώστως] Vox occurrit Sap. Sal. 8, 1. 2 Macc. 10, 17. 12, 27. 35.

εὐρωτιῶν] Ioſuae 9, 5. ὁ ἄρτος ξηρὸς καὶ εὐρωτιῶν καὶ βεβρωμένος. Gloſſae in Octateuch. εὐρ. σκωληκόβρωτος, σεση-

Digitized by Google

ὅταν ἄζυμοι ὦσι καὶ χρονίσωσιν, ἢ ὑγροὶ τῷ ἡλίῳ
καὶ μὴ ξηρανθέντες.

εὔσημον. εὔδηλον, φανερόν.

εὔσπλαγχνον. εὔηλον.

εὐσυναλλάκτως. εὐμεταδότως.

εὐσχημόνως. εὐλαβῶς.

εὐτόνως. ἰσχυρῶς.

εὐτραπελία. κουφότης. μωρολογία, αἰσχρολογία.

εὐφράτης. ποταμὸς, παρὰ Ἰουδαίοις Ἐδδεκὲλ, καὶ
ἰχθύς.

εὐφυής.

σεσηπώς. Suidas: εὐρ. σαπείς. ἠφανισμένος. Alii apud Ioſuam legunt ξηροὶ καὶ εὐρωτιῶντες καὶ βεβρωμένοι. Quo pertinet gloſſa Heſych. εὐρωτιῶντες. σαπέντες. Quod ad vocem ἠφανισμένος attinet, notum eſt ἀφανίζειν dici de *vermibus arrodentibus*, ut Matth. 6, 20. Caeterum ultima verba Reiskius ita transponebat: καὶ μὴ ξηρανθέντες τῷ ἡλίῳ.

εὔσημον] 1 Cor. 14, 9. Sic et Gloſſae Alb. ad h. l.

εὔσπλαγχνον] Eo ſenſu vox eſt Epheſ. 4, 32. et 1 Petr. 3, 8. quamvis incertum, num reſpexerit Heſ. illa loca. Sed pro εὔηλον recte Bielius correxit εὔιλον.

εὐσυναλλάκτως] Proverb. 25, 10.

εὐσχημόνως] cf. Rom. 13, 13. 1 Cor. 14, 40. 1 Theſſ. 4, 12.

εὐτόνως] Luc. 28, 10. Act. 18, 28.

εὐτραπελία] Epheſ. 5, 4. ubi ipſa gloſſemata leguntur. Gloſſae Alb. p. 152. εὐτραπ. γελοιασμός. Similia habet Suidas, et Theodoretus ad illum locum.

εὐφράτης] Confudit gloſſator cum Euphrate Tigridem, qui hebr. חדקל. vid. Geneſ. 2, 14. Dan. 10, 4. et ibi Montefalc. ad Hex. Orig. Sine dubio ante oculos habuit locum Geneſeos, in quo, ſi non attendit mentem, confuſio facilis fuit. Acacius in Catenis Reg. MS. auctore Monte-

Digitized by Google

εὐφυής. ὁ ἐξ ἑτοίμȣ λέγων, καὶ σκώπτων. μέτριος. σπȣδαῖος. ὡραῖος. ἐπιεικής.

εὔχρηϛος. χρήσιμος.

ἐφαλλόμενος. πηδήσας.

ἐφαύλισα. ἀπέβαλον, φαῦλον ἡγησάμην.

ἐφαύλισεν. ἀπεδοκίμασεν.

ἔφηλος. — — ἐφήλιδας ὡς ἥλȣς ἔχων εἰς τὴν ὄψιν.

ἐφημε-

Montefalconio in Hexapl. ad Geneſ. l. c. ita exhibet nomina fluviorum: ὁ μὲν πρῶτος Φεισὼν, ὁ δὲ δεύτερος Γαιὼν, ὁ τρίτος Φερὰδ, ὁ τέταρτος Ἐδδέκελ. Hunc ordinem ſi gloſſator ſequutus eſt, et cum hebraicis verbis contulit, cogebatur הוא פרת Euphratem eundem eſſe, qui Ἐδδέκελ. cf. Gothofred. Diſſert. ad Philoſtorg. Lib. III. Cap. 9. Quod addit ἰχθὺς, ſine dubio in mentem venit דג vel דגון piſcis, ſono quidem ſimile τῷ הדגל.

εὐφυής] 3 Eſdr. 8, 3. ubi Eſdra dicitur ὁ γραμματεὺς εὐφυὴς ἐν τῷ Μωύσεως νόμῳ, cui loco convenit prima explicatio. — ὡραῖος pertinere poteſt ad Sap. Sal. 8, 20. παῖς δὲ ἤμην εὐφυὴς etc.

εὔχρηϛος] 2 Timoth. 4, 11. ἐϛὶ γάρ μοι εὔχρηϛος εἰς διακονίαν. Ita Theodoretus in hypotheſi Epiſt. ad Epheſ. ubi laudat verba illa Pauli, diſerte exhibet χρήσιμος, pro εὔχρηϛος. Forte exinde fluxit gloſſa.

ἐφαλλόμενος] Forte reſpexit ad Act. 19, 16.

ἐφαύλισα] Iob. 31, 13. 42, 6 hebr. מאס. Ibi Aq. ἀπέῤῥιψα. Olympiodor. ὑπερεφρόνησα.

ἐφαύλισεν] Geneſ. 25, 34. Num. 15, 31. ubi hebr. בזה *contemnere.*

ἔφηλος] Ex Levit. 21, 19. ubi de morbo oculorum ſermo; et ibi Schol. ἔφηλος. ἀῤῥώϛημα καταμελαίνειν εἶδος τὴν ἐπ' ἄκρȣ δέρματος ὄψιν, ἐπ αὐτοῖς δεικνύμενον μετώποις. Quae iisdem verbis leguntur in Cyrilli Al. Lib. 12. de Adorat. p. 416. cf. Suidas.

Digitized by Google

ἐφημερία. ἡ τῆς ἡμέρας λειτεργία.

ἐφθὸν. τὸ ὠπτημένον.

ἐφικτὸν. δυνατὸν. καταληπτόν.

ἐφοδευσάτωσαν. κατασκοπησάτωσαν.

ἐφραὶμ, ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς. καὶ ἐφραὶμ, ὁ παράκλητος. κεφαλὴ δὲ, ἡ διάνοια.

ἐφὲδ βὰρ. ἱερατικὸν ἔνδυμα. τὸ δὲ βὰρ, μικρὸν λέγεται.

ἐφὲδ.

ἐφημερία] Ita Lucae 1, 5. 8. cf. libros Chronicorum et Nehemiae, et gloſſam ἐξ ἐφημερίας. Sic et Suidas.

ἐφθὸν] Numer. 6, 19. 1 Reg. 2, 17.

ἐφικτὸν] 2 Macc. 15, 39. Suid. δυνατὸν καταλειφθῆναι.

ἐφοδευσάτωσαν] Deut. 1, 22. pro quo ibi mox in verſu 24 eſt: κατεσκόπευσαν αὐτήν.

ἐφραὶμ] Impedita, nec multi uſus gloſſa. Cui explicandae magnam operam navarunt Heinſius et Albertus. Itaque quae huc maxime pertinent, breviter tradam. Priora verba ſumta ſunt ex Pſalm. 108, 8. unde patet illa ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς non eſſe explicationem τε ἐφραὶμ. Simili modo Pſalm. 59, 9. dicitur ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς με, ubi tamen Baſil. M. etiam habet ἀντίληψις. Sequentes explicationes hauſtae ſunt ex veteribus, quamvis myſticae illae, nec ad etymologiam factae, quippe ἐφραὶμ καρποφορίαν, ſ. frugiferum notat, a פרה *fructus tulit.* Geneſ. 41, 52. v. Origenis Commentar. in Ioh. p. 399. Tom. IV. Opp. ed. Ruaei. Similiter de voce κεφαλῆς Cyrill. Al. in Deuteron. p. 417. κεφαλὴν τὸ γράμμα τὸ ἱερὸν κατείθισαι εἰς νοὸς ποιεῖσθαι δήλωσιν. Hinc intelligi poſſit illud ἡ διάνοια. Sed videndum tamen eſt, annon legendum δυναστεία, qua voce omnes interpretes ad Pſ. 59. τὴν κεφαλὴν explicant. Ipſe Symmachus pro κεφαλῆς vertit ἀρχῆς.

ἐφὲδ βὰρ] Haec gloſſa ſupra explicata eſt ad vocem βὰρ. Theodoretus ἐφὲδ expl. ὕφασμα ἱερατικόν. Quaeſt. in Iudic. 15.

Digitized by Google

ἐφȣ̓δ. ἑλληνικῇ ἐπωμίδι προσέοικε. γίνεται γὰρ τȣ̃τον τὸν τρόπον· ὑφανθὲν ἐπὶ βάθος πηχυαῖον, ἔκ τε χρωμάτων παντοίων, καὶ χρυσȣ̃ συμπεποικιλμένȣ, ἀπερίπτυκτον· τὸ μέσον τȣ̃ ςέρνȣ καταλιμπάνει, χειρίσι τε ἠσκημένον, καὶ τῷ παντὶ σχήματι τὸ εἶναι πεποιημένον. τȣ̃το τὸ Ἐφȣ̓δ. ἦν, τὸ ἔχον τȣ̀ς δώδεκα λίθȣς. καὶ εἰς αὐτὸ ἐπηρώτων, ὅτε ἀπήρχοντο εἰς πρᾶγμα.

ἐφρύαξαν. ἐκινήθησαν. ἐπάρθησαν. συνήχθησαν.

ἐφώ-

ἐφȣ̓δ] Deſcriptio eſt Ephodi ſ. ἐπωμίδος, uti et vertunt οἱ ό, de quo Exod. 28. ubi vid. Theodoret. Quaeſt. ad l. c. et Suidas.

ἐφρύαξαν] E Pſalmo 2, 1. Gloſſae in Pſ. expl. ἐμεγαλοφρόνησαν. Schol. ad illum locum: ὑπερηφανεύσαντο, uti Athanaſius ad h. l. Suid. ἐταράχθησαν. Aquila: ἐθορυβήθησαν, et Symm. κυκᾷ, auctore Theodoreto, ſed ſecundum Origenis Hex. ἐθορύβησαν. In fine συνήχθησαν poſui pro vulg. συνήθησαν. Eo modo et H. Steph. et Druſius legendum cenſebant, vel συνήχησαν, Simile quid habet Origenes ap. Monteſalcon. ἐμφαίνει δὲ ἄσημον ἦχον τῶν θορυβȣ́ντων ἡ λέξις. Sed et ſunt, quae primum συνήχθησαν commendent. Sive enim hoc poſuit ex Pſalmi eiusdem verſu 2. ſed ſine explicatione, ut fit in pluribus locis; ſive vocis hebr רגש notionem accuratius exprimere voluit, quae ſignif. *turmatim convenire*. vid. Cappell. Crit. Sacr. p. 543. Eadem ratio eſt verbi המה *ſtrepuit*, quod οἱ ό Pſ. 45. vertunt ἐταράχθησαν, Aquila συνήχθησαν, quia omnis confluxus motum et ſtrepitum efficit: quamvis eandem vocem Symm. alibi vertit συνηχεῖν, ut Pſalm. 58, 7. 82, 3. Denique ſimilis quoad ſenſum locus Pſalm. 46, 10. exhibet etiam συνήχθησαν. cf. Interpretes h. l. in Cat. Patr. Corderii, qui omnes ſere hanc notionem exprimunt. Denique Scholion Cod. Moſq. in Act. Ap. ed. Math. explicat ἀλόγως ἐκινήθησαν.

Digitized by Google

ἐφώδευσεν. ἐπέρασεν.

ἐφωδιάσθημεν. τὰς χρείας τῆς ὁδοῦ ἐλάβομεν.

ἐφ' ᾧ πάρει; ἐπὶ ποίῳ σκοπῷ πάρει, καὶ παραγέγονας ἐνταῦθα;

ἐφώτισεν. ἐδίδαξεν.

ἔχανεν. ἤνοιξεν.

ἐχαράκωσεν. ἐκύκλωσεν. ἐπολιόρκησεν.

ἐχάραξαν. ἤρξαντο.

ἐχόμενα τρίβου. πλησίον, ἐγγυτάτω.

ἐχρι-

ἐφώδευσεν] Iudith. 7, 7.

ἐφωδιάσθημεν] Ioſ. 9, 12.

ἐφ' ᾧ πάρει] Matth. 26, 50. Suidas: ἐφ' ᾧ πάρει; καὶ Χριστὸς πρὸς τὸν Ἰούδαν. Ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; ἀντὶ τοῦ, οὗ χάριν παραγέγονας.

ἐφώτισεν] 4 Reg. 12, 2. ubi hebr. הורה *docuit*. Hinc Iodaë Theodoretus explicat διδάσκαλος Quaeſt. 39. ad l. c. Hexapla Orig. ad Pſalm. 83, 8. מורה E. φωτίζων. ς. διδάσκων et ad Proverb. 4, 4. Hinc et notio verbi ad N. T. traducta eſt. Epheſ. 3, 9. φωτίσαι πάντας, quod Theodoret. expl. διδάσκειν. Clemens Alex. Strom. lib. V. p. 684. Φωτισμὸς ἡ μαθητεία κέκληται, ἡ τὰ κεκρυμμένα φανερώσασα.

ἔχανεν] Geneſ. 4, 11.

ἐχαράκωσεν] Ierem. 32, 2. Theodoret. ad h. l. ἐπολιορκεῖτο δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἡ πόλις.

ἐχάραξαν] Vox eſt ex 4 Reg. 17, 11. ſed gloſſema ex Theodoreto ad h. l. qui pro illo legit ἤρξαντο.

ἐχόμενα τρίβου] Pſalm. 139, 5. hebr. ליד. Alibi ſaepe adverb. אצל οἱ ό vertunt ἐχόμενα. Levit. 6, 11. Iud. 19, 14. Nehem. 2, 6. etc. Huc et pertinent ſimiles Heſ. gloſſae: ἐχόμενοι. ἐγγίζοντες. Pſ. 67, 27. 93, 15. Ezech. 1, 19. 9, 2. etc. et ἐχόμενος. ἀντεχόμενος. πλησίον. Ezech. 1, 15. 3 Reg. 1, 9.

Digitized by Google

ἐχρηματίσθη. προεφητεύθη.
ἐχώλαναν. ἔκλιναν.

Z.

ζαβουλών. ῥύσις νυκτερινὴ, τουτέστι, χύσις σκότους.
ζηβύνη. ὁλοσίδηρος ἀκοντίς.
ζιβύνη. ὁλοσίδηρον ἀκόντιον, ἢ λόγχη, ἢ σπάθη, ἢ μάχαιρα.
ζύθος. οἶνος, ἀπὸ κριθῆς γινόμενος.

ἐχρηματίσθη] Act. 10, 22. Suid. expl. χρησμὸν ἐδέξατο.

ἐχώλαναν] Pſ. 17, 45. ἐχώλ. ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν. Suid. ἐξέκλιναν.

ζαβουλὼν] Vulgo Zabulon notare dicitur *habitaculum* ſ. *habitans*, uti patet ex hiſtoria Geneſ. 30, 20. narrata, ubi tamen Cyrillus expl. εὐέδωμα καὶ εὐλογία in Cat. Octat. T. I. p. 370. Sed is, ex quo hauſit gloſſator, derivavit vocem ab לין pernoctare, et זוב fluxit. Hinc illa gloſſemata. Philo de Somn. p. 663. Ζαβουλὼν δὲ φωτὸς, ἐπειδὴ φύσις (ῥύσις vel χύσις) νυκτερίας ὀνομάζεται. ῥευσάσης δὲ καὶ ἀπολειπούσης νυκτὸς ἐξ ἀνάγκης φῶς ἀνίσχει. Theodoret. ad Eſ. 9, 1. expl. ῥύσις νυκτερείας. cf. Baueri Gloſſar. Theodoret. in v. ῥύσις. Si ſcire vis, unde repetenda ſit illa vocis explicatio, cf. Ieſ. 9, 1. et Cyrill. Alex. l. c. p. 225. it. Chryſoſtom. ad Matth. 4, 14. in Cat. Patr. Et Hieronym. Quaeſt. hebr. in Geneſin: „Male et violenter in libro nominum Zabulon *fluxus noctis* interpretatur."

ζιβύνη] Vox eſt τῶν ό, ut Eſ. 2, 4. ubi Procopius: τὸ πόῤῥωθεν κατακοντίζον καὶ ἀπωθούμενον. Ierem. 6, 23. Iudith. 1, 15. hebr. חנית quod Michae 4, 3. vertunt τὰ δόρατα, pro quo Iuſtinus M. legit ζιβύνας, nti tradit Cappellus Crit. S. p. 497. deinde 2 Paralip. 23, 9. τὰς μαχαίρας. 1 Reg. 17, 7. λόγχην.

ζύθος] Eo ſenſu eſt Eſ. 19, 10. In Ebr. eſt עשׂי שֶׂכֶר quod οἱ ὁ ποιοῦντες ζύθον, quia legerunt שֶׂכֶר quam lectionem reiicit Vitringa ad h. l. qui illud vertit *rete circumcludens*.

Digitized by Google

ζωγρίαν. ζῶντα.
ζωογόνος. ζωοποιός.
ζωώσας. ζωοποιήσας.

H.

ἡγεῖτο. ηὐθέντει. ἦρχεν.
ἠδίκησεν. ἔβλαψεν.
ἡ δόκωσις. ἡ στέγη.
ἠδολέσχουν. ἐμερίμνων. ἐμελέτων.

ἡδυν-

cludens. Piſcator: *excipulum.* Alii aliter. Caeterum ζύθον fuiſſe genus *vini hordacei*, apud Aegyptios uſitati, plures veterum tradiderunt. Herodot. lib. II, 77. Diodorus Sic. lib. I, 34. et V, 26. ubi Gallis eum potum tribuit. vid. nott. Weſſeling. Plinius XIV, 22. et XXII, 25. Eundem potum primum ab Aegyptiis confectum docet Schol. ad Aeſchyli Suppl. v. 960. Hinc Procopius ad Eſ. l. c. p. 269. vocat τὸν νόθον οἶνον οὐ τὸν ἐξ ἀμπέλου. Euſebius ad h. l. τὸν αἰγυπτιακόν.

ζωγρίαν] Numer. 21, 35. Deut. 2, 34. de hominibus captis et ſuperſtitibus. hebr. שריד. Caeterum Albertus putat Heſych. reſpexiſſe ad 2 Macc. 12, 35. βουλόμενος τὸν κατάρατον λαβεῖν ζωγρίαν.

ζωογόνος] Sine dubio reſpicitur Symmachus, qui Geneſ. 3, 20 חוה vertit ζωογόνος, ubi οἱ ὁ ζωή habent.

ζωώσας] Niſi forte legendum ζωώσεις, ζωοποιήσεις, ex Pſalm. 79, 19. ſ. 84, 6.

ἡγεῖτο] Gloſſa videtur pertinere ad verſ. LXX. ut Exod. 13, 21. ὁ Θεὸς ἡγεῖτο αὐτῶν. cf. Macc. 7, 5.

ἠδίκησεν] Forte ex Epiſt. ad Philem. v. 18. Ibi Theodoret. vocem explicat de furto ab Oneſimo facto.

ἡ δόκωσις] Eccleſ. 10, 18. ubi pro illo in ſequenti membro eſt: οἰκία.

ἠδολέσχουν] Pſ. 76, 6. ad quem locum Heracleot. in Caten. Patr. τὸ ἠδολέσχουν, ἀντὶ τοῦ, συνεχῶς ἐμελέτων.

In

ἡδυνθείη. γλυκανθείη.

ἡδύσματα. ἀρτύματα.

ἠδώ. ἶρις, ἤγουν τόξον.

ἡ ἐπιοῦσα. ἡ αὔριον ἐρχομένη.

ἡλικία. μέγεθος σώματος. μέτρον τί.

In Pſalm. 77, 12. in membris parallelis permutantur ἀδολεσχήσω et μελετήσω. cf. Pſ. 118, 47. 48. ubi ipſa gloſſae verba ſecum invicem permutantur.

ἡδυνθείη] Pſalm. 103, 35. et 146, 1.

ἡδύσματα] Vox eſt τῶν ὁ ut Exod. 30, 23. ubi Aquila ἀρώματα. 3 Reg. 10, 2. 10, 25. 2 Paral. 9, 24. Exſtat tamen etiam apud Ariſtoph. Equit. 675. et Veſp. 497. ubi Schol. expl. ἀρτύματα.

ἠδώ] Fons gloſſae eſt in Iobi 36, 30. ἐκτενεῖ ἠδώ. Nempe interpres pro אורו legit אידו, et ipſam vocem retinuit. Pro ἠδώ vero in Alexandr. eſt τόξον, ut et adnotat Olympiodor. in Catena Nicetae p. 525. qui praeterea haec habet: καὶ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες εἰς τὴν τῶν νεφῶν ἀραίωσιν προβάλλουσαι ποιοῦσι τὸ τόξον, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἶρις καλεῖται. Hinc forte orta eſt gloſſa.

ἡ ἐπιοῦσα] Proverb. 27, 1.

ἡλικία] Ita Lucas 2, 52. Num vero ea notio conveniat loco Matth. 6, 27. in eo diſſentiunt interpretes. Albertus quidem in Obſervatt. negat. Alii plures etiam de aetate, ſ. tempore vitae explicant, quia Chriſtus h. l. de conſervandae vitae cura loquatur. Mihi vero, ut obiter hoc dicam, melior explicatio videtur de *ſtatura*, primo propter vocem πῆχυς, quae profecto tantum ſtaturae convenit. Deinde usque ad verſum 27 quidem de vitae conſervandae cura dixerat Chriſtus, ſed inde ab hoc verſu de curis anxiis vitandis *in genere* praecipit, et verſus 27 bene proverbii loco poſitus eſſe poteſt, hoc ſenſu: Quid vos iuvant curae illae anxiae? poteſtisne ſtaturae veſtrae vel unum cubitum addere, etiamſi id ſummis curis efficere ſtudeatis? Eſt exemplum, quod rem illuſtrat. Hinc et Epheſ. 4, 13. dicitur μέτρον ἡλικίας, quamvis ibi tropice. cf. Huetii not. ad Origenis Comment. p. 60.

Digitized by Google

ἠλισγημένȣς. μεμολυσμένȣς. ἠϛτημένȣς.

ἡμέρα. τὰ γενέθλια.

ἤμην. ἐκαθήμην.

ἠμύνατο. ἐτιμωρήσατο, ἐξεδίκησεν.

ἠμφιάσαντο. ἐφόρησαν.

ἡμωδίασαν. ἐνάρκησαν. αἱμωδίασαν.

ἥξει. ἐλεύσεται.

ἠξίȣ. παρεκάλει.

ἠπείθησαν. ȣκ ἐπείθησαν.

ἠπείθησεν. ἀντεῖπεν.

ἠπο-

ἠλισγημένȣς] Malach. 1, 7. ubi Aq. Symm. et Theodot. habent μεμολυσμένȣς ſc. ἄρτȣς, ut et explicat Cyrillus Al. ad h. l. Gloſſ. MS. in Proph. μεμιαμένȣς.

ἡμέρα] Eo ſenſu eſt ap. Iobum 1, 4. et 3, 1. Hoſ. 7, 5.

ἤμην] Sopingius confert locum Actorum 10, 30. et 11, 5, 17. in quibus vero eſt ἤμην *eram*, pro quo ille quidem vult ἧμην *ſedebam*. Sed Albertus eam rationem repudiavit in Obſervatt. ad illa loca. Suid. ἤμην. ὑπῆρχεν. καὶ ἐκαθήμην, ſi nempe ſpiritum mutes.

ἠμύνατο] Sic Ioſ. 10, 13. Locus Eſaiae 59, 16. huc non pertinet. Videtur tamen ex Actor. 7, 24. petitum eſſe, ubi et gloſſae: ἐξεδίκησεν. ἀνταπέδωκεν.

ἠμφιάσαντο] Symm. Pſalm. 72, 6. ἠμφιάσαντο ὑπερηφανίαν: ſed οἱ ὁ ἐκράτησεν αὐτȣς ἡ ὑπερ. Tropus ille de veſtibus ſumtus. Unde et φορεῖν *geſtare, ein Kleid tragen.*

ἡμωδίασαν] Ierem. 31, 29.

ἥξει] Ex Hebr. 10, 37. ut patet ex Alb. Gloſſar. in N. T. p. 177.

ἠξίȣ] Act. 15, 38.

ἠπείθησαν] Rom. 11, 31.

ἠπείθησεν] 4 Reg. 5, 16. ubi pro illo alii ȣκ ἐθέλησε, et pro eodem 1 Sam. 28, 23. Complut. habet ȣκ ἐβȣλετο.

Digitized by Google

ἠπορεῖτο. ἠμηχάνει.

ἠρδαλωμένος. λεπρὸς. μεμιασμένος.

ἠρεῖτο. ἠγάπα.

ἠρετισάμην. ἠγάπησα. ἐπεθύμησα. ἠθέλησα. ἠράσθην.

ἠριθεύετο. εἰργάζετο.

ἤρκται. ἤρξατο.

ἠσσόνων. ἐλαττόνων.

ἤτασεν. ἐβασάνισεν.

ἠτιμωμένων. ἠφανισμένων.

K 4 ἧττα.

ἠπορεῖτο] Theodot. Geneſ. 32, 7. et 1 Sam. 30, 6. ubi οἱ ὁ ἐθλίβη, Aquila ἐλυπήθη.

ἠρδαλωμένος] Forte ex Sirac. 22, 1. λίθῳ ἠρδαλωμένῳ συνεβλήθη ὀκνηρός. Ibi ed. Ald. habet ἠρδαλωμένος.

ἠρεῖτο] 1 Sam. 19, 2. ubi ed. Compl. ἠγάπα.

ἠρετισάμην] Pſalm. 119, 30. ὁδὸν ἀληθ. ἠρετ. pro quo verſ. 40 ita: ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου. Sic et in aliis ut Pſalm. 131, 14. et Pſalm. 119, 173. in quo ultimo loco Symm. εἱλόμην, Aq. et Theodot. ἐξελεξάμην, notante etiam Heracleota in Cat. Patr. Unde patet, quid ſit ἐκλογὴ et ἐκλεκτὸς in N. T.

ἠριθεύετο] Tobiae 2, 11.

ἤρκται] Vox ita occurrit Iobi 13, 15. et Num. 16, 46. Iud. 20, 39. 2 Paralip. 3, 10. 1 Macc. 5, 31.

ἠσσόνων] Iobi 5, 4. ad quem locum eodem modo Gloſſae MS. Et ſimiliter Olympiodor. in Catena Nicetae p. 154.

ἤτασεν] Geneſ. 12, 17.

ἠτιμωμένων] Quid ſi legas ἠτιμωμένον etc. ex Marci 12, 4. ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον, dimiſerunt perditum et laceratum. Sic enim dicitur ἀφανίζειν, et ἀφανίζεσθαι, ut de *vermibus* rodendo lacerantibus aliquid. vid. ſupra in ν. εὐρο-

ἧττα. ἡ τροπή.

ἠΰγει. ἔλαμψεν.

ηὐδόκησεν. ἐθέλησεν.

ηὐλίσθησαν. ἐσκήνωσαν. οἰκίωσαν.

ηὐτομόλησαν. προσέδραμον τοῖς πολεμίοις.

ηὐφρονεύσαντο. ἐμώραναν.

ἧψησεν. ἐμαγείρευσεν.

Θ.

θάλλει. ἀκμάζει, ἀνθεῖ.

θαλπιώθ. ἐπάλξεις.

θάμβος.

v. εὐρωτιῶν. Et plane *trucidatum* illa voce h. l. ſignificari, ut Heinſio videtur in Exercitt. Sacr. perſuadere mihi non poſſum.

ἧττα] Exod. 32, 18. pro τροπῆς Schol. habet ἥττης.

ἠΰγει] Iobi 29, 3. ad quem locum interpr. in Nicetae Cat. p. 438. τετέσιν, ἄνωθεν λάμπων.

ηὐδόκησεν] Pſalm. 67, 17. Aq. ἐπεθύμησε. Alibi Heſych. εὐδόκησαν. ἐβούλοντο, ἠθέλησαν. ἠγάπησαν, quae gloſſa pertinere videtur ad Rom. 15, 26.

ηὐλίσθησαν] vid. Nehem. 13, 20. Iud. 19, 4. Gloſſ. MS. in Pſalm. ηὐλ. ἐσκ. ᾤκησαν. Bielius leg. ᾠκίωσαν.

ηὐτομόλησαν] Ioſ. 10, 1. 4.

ηὐφρονεύσαντο] Ieſ. 10, 21.

ἧψησεν] 1 Reg. 9, 24. ἧψησεν ὁ μάγειρος τὴν κωλέαν.

θάλλει] Forte ex Iobi 8, 11. μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος. Olympiod. ad h. l. expl. αὔξεται.

θαλπιώθ] hebr. תלפיות quod retinuerunt in verſione οἱ ο΄ ut Cantic. 4, 4. ὁ ᾠκοδομημένος εἰς θαλπιώθ, pro quo Aquila ἐπάλξεις. vid. Theodoret. ad h. l. qui legit θαλφειώθ. Aliter Philo Carpaſ. ad Cant. 4. qui explicat, τὸ ὑψηλόν.

ϑάμβος. ϑαῦμα. ἔκπληξις.

ϑάνατος. — ἡ δυσωδία.

ϑάρσει. ϑάῤῥει. ϑράσει.

ϑαῦμα. ἔκπληξις. ξένισμα.

ϑελγόμενον. ἀπατώμενον.

ϑελητής. προαιρετικός.

ϑάμβος] Luc. 4, 36. 5, 9. In Actis 3, 10. junguntur ϑάμβος et ἔκστασις. Sed eodem ſenſu eſt apud LXX interpr.

ϑάνατος] Abreſchius in Miſc. Obſ. T. X. p. 5. confert 4 Reg. 4, 40. ϑάνατος ἐν λέβητι. Sed nec hic quidem locus ſatis convenit. Puto incertum eſſe, quo reſpexerit gloſſator.

ϑάρσει] Ex τοῖς ό ut Geneſ. 35, 17. 3 Reg. 17, 13. Ioel. 2, 21. Sophon. 3, 17. in N. T. Matth. 9, 2. 22. Actor. 23, 11.

ϑαῦμα] Sic Iobi 18, 21. πρῶτες δὲ ἔσχε ϑαῦμα, ubi Olympiod. ἐκπλήττονται. Iob. 17, 8. — ξένισμα eſt admiratio, ut nos: *Befremdung*. Sic et dicitur ξενίζεσθαι et ξενίζειν 1 Petr. 4, 12. 4. Thomas Mag. ξενίζω. ὐ μόνον τὸ ξένον ὑποδέχομαι, ἀλλὰ καὶ ἐκπλήττω.

ϑελγόμενον] Aquila ad Iobi 5, 2. ubi οἱ ό πεπλανημένον ϑανατεῖ ζῆλος. Ita etiam pro ἀκάκοις Proverb. 1, 4. Aquila ϑελγομένοις. Theodot. ἠπατημένοις.

ϑελητὴς] Conferunt viri docti 4 Reg. 21, 6. ubi hebr. אוב οἱ ό vertunt ϑελητὴν, qua voce interpretes illi etymon τῦ אבה *voluit*, expreſſiſſe videntur. Nam alius interpres reddit ἐγγαστριμύθους, ut et in aliis locis vertitur. Caeterum ſatis acute Iſ. Voſſius (de Interpr. LXX) corrigit in illo loco ϑελκτὴν, *incantatorem*; et le Moyne ita mutat Heſychii gloſſam: ϑελκτής. προσρετικὸς, *incantator*, qui *praenuntiat*. vid. Var. Sacra p. 996. Diſplicet emendatio Alberto, qui nihil mutat in Heſychio. Quod ſi ad illum locum libri Regum gloſſa ſpectat, ego tamen legerim παρατηρητικός. vid. Theodoret. Quaeſt. 53 ad l. c. Sed ſunt alia loca, quae lectionem vulgarem commendant. Sic Malach. 3, 12. ἔσεσθε γῆ ϑελητὴ quod

Theo-

Digitized by Google

θεμὰν. ἄνεμος νότος. ἡ ἀνατολή.

θεοςυγεῖς. μισούμενοι ὑπὸ Θεοῦ.

θέριςον.

Theodoretus explicat οἱ ἐκ γειτόνων ζηλωτοὶ καὶ μακάριοι. Deinde Michae 7, 18. Deus dicitur θελητὴς ἐλέους, quod eſt προαιρῶν vel προαιρετικὸς, hebr. חפץ חסד.

θεμὰν] Fuſe tractarunt hunc locum interpretes Heſychii, ſed ita ut fere ſatius ſit cuncta ignorare. Quid maxime ſit veri ſimile, breviter tradam. Certum eſt θεμὰν eſſe hebr. תימן quod recte νότος explicatur. Nam et ſic οἱ ό vertunt: Exod. 26, 35. 27, 9. 36, 20. Numer. 2, 10. 3, 29. 10, 6. Sed unde tandem alterum gloſſema ἀνατολή? Duplex explicandi via ſe mihi obtulit. Primum notum eſt ex multis exemplis, in gloſſis etymologicis, qualis eſt haec noſtra, explicari ſubinde et illa verba, quae cum eo, quod in initio poſitum erat, ſimilitudinem quandam habent. Iam vero eſt vox eius generis קדמון, quae notat ἀνατολήν. Forſitan ergo gloſſator hanc ſimul in mente habuit. Deinde poteſt ineſſe ſenſus, qui dicitur, myſticus, ortus quidem ille ex loco Habac. 3, 3. ὁ Θεὸς ἐκ Θαιμὰν ἥξει, quibus verbis veteres crediderunt praedici Ieſum naſciturum ex Bethlehem, quae Hieroſolymis ad auſtrum ſita erat. Iam vero Ieſus dicitur ἀνατολὴ ἐξ ὕψους. v. Theodoret. ad h. l. et Athanaſ. Op. T. II. p. 345. ed. Colon. Origenes tamen ad Geneſ. 25. in Caten. Niceph. p. 305 et 308 explicat: συντελούμενοι, et συντέλεια.

θεοςυγεῖς] Sine dubio reſpicitur ad Rom. 1, 30. Paſſive etiam explicat Gloſſar. N. T. Alberti: παρὰ Θεοῦ μεμισημένοι, quod probat ipſe Albertus. Sed ego aliter ſentio. Nam cum omnia adiectiva, quae ſunt in illo loco, activam habeant ſignificationem, et ſingula vitia deſcribant, non erat, cur Apoſtolus hanc ſolam vocem eximeret. Senſus ergo et ordo ſermonis aperte poſtulat, ut θεοςυγεῖς ſint, *Dei oſores*, uti etiam explicat Lex. Reg. MS. ab Alberto laudatum, vel potius ipſe Oecumenius, e quo verba excerpta ſunt: θεοςυγεῖς οὐ τοὺς ἀπὸ Θεοῦ ςυγουμένους λέγει Ἀπόςολος· οὐ γὰρ αὐτῷ τοῦτο πρόκειται νῦν, ἀλλὰ τοὺς μισοῦντας τὸν Θεόν. Eodem fere modo Suidas. Similiter Theodoretus: θεοςυγεῖς, τοὺς ἀπεχθῶς περὶ

τον

θέριϛον. λεπτὸν ὕφασμα, θερινὸν ἱμάτιον.

θεωρὺς. θεωρητὰς, ἐπόπτας.

θῆβα. πόλις Βοιωτίας. καὶ κιβώτιον.

θημονιαί. οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων.

θίβη. πλεκτόν τι κιβωτοειδὲς, ὡς γλωσσοκομεῖον.

θίγειν. ψαῦσαι, ἅψασθαι, ἅπτεσθαι.

θινῶν.

τὸν Θεὸν διακειμένυς. Theophylaɑ̃. τὺς Θεὸν μισῦντας, ἢ καὶ ὑπὸ Θεῦ μισυμένυς.

θέρισον] Apud τὺς ό exſtat vox θέρισρον eodem ſenſu, quam et apud Heſychium legendam cenſuerunt viri docti; ſed Albertus nihil mutandum exiſtimat, quia et Photius in Lex. MS. θέρισον et θερίσρον exhibeat. cf. Geneſ. 24, 65. 38, 14. et ibi Montefalcon. in Orig. Hexapl. Cantic. 5, 8. ubi alii κάλυμμα. Eſ. 3, 22. ad quem locum Baſilius M. p. 924. ἔοικα τὸ θέρισρον ἐπίβλημα εἶναι θερινόν. Philo ad Canticor. l. l. θέρισρον λέγει τὸ λεγόμενον μαφόριον, de quo vid. Gorius Theſ. Vett. Dipt. T. I. Cap. 3. p. 13.

θεωρὺς] Forte reſpicitur ad 2 Macc. 4, 19. ἀπέϛειλεν ὁ Ἰάσων θεωρὺς. Sed huic loco magis conveniat alia Heſych. gloſſa: θεωροί. οἱ Φροντίζοντες περὶ τὰ θεῖα, et planius Suidas: οἱ εἰς θυσίαν πεμπόμενοι καὶ τὰς ἑορτάς. Tales enim iidem illi erant θεωροί, quos Iaſon mittebat, in libro Maccab. l. c.

θῆβα] In ultima explicatione reſpicit hebr. תבה quod κιβώτιον vertunt οἱ ό in Pentateucho ſaepiſſime.

θημονιαί] Vel θημωνιαί. Eſt vox τῶν ό. Sic Cant. 7, 2. θημωνιὰ σίτυ, pro quo Symm. σωρὸς Exod. 8, 14. cf. Iobi 5, 26. in Orig. Hex. et 21, 32.

θίβη] Sic Exod. 2, 3. 5. de ciſtula, ſ. navicula, qua Moſes parvulus expoſitus eſt in aquam. hebr. תיבה. Sed alii libri in loco Exodi etiam habent θήκη et θῆβη. Suidas: θίβης. κιβώτιον ἐκ βύβλυ πλεκτὸν, ὡς κοφινῶδες.

θίγειν] v. Exod. 19, 12. et Coloſſ. 2, 21. μὴ ἅψῃ μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃς. Unde vide, annon forte pro ἅψασθαι legi poſſit γεύσασθαι. Non enim patet, quid illud ſibi velit, cum ſequatur ἅπτεσθαι.

Digitized by Google

θινῶν. αἰγιαλῶν.

θλαδίαι. εὐνοῦχοι.

θοίναν. βρῶσιν, ἀνάλωμα.

θραῦσις. ὀργή. πληγή.

θραῦσμα. λύπη. πληγή.

θρῆσκος.

θινῶν] Vox τῶν ό ut Deut. 12, 2. et Iobi 15, 8. ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης; ad quae verba Olymp. et Polychron. in Catena Nic. p. 285. ita: θῖνας λέγει τοὺς βουνούς, ἤγουν τοὺς ὑψηλοὺς, καὶ δυσβάτους, καὶ ψαμμώδεις τόπους, plane uti Heſychius in alia gloſſa: θῖνες. οἱ σωροὶ ἤτοι βουνοὶ τῆς ψάμμου, et θιναὶ. ψάμμοι. ὑψηλοὶ τόποι. καὶ αἱ τῶν καρπῶν συγκομιδαὶ. Theodoret. Geneſ. 49, 26. notat θῖνας Aquilam βουνούς vertiſſe.

θλαδίαι] Ita οἱ ὁ Deut. 23, 1. Levit. 22, 24. Sic et Suidas in θλαδιάς.

θοίναν] Sapient. 12, 5.

θραῦσις] Non ſine veri ſpecie Heinſius cenſebat gloſſatorem reſpexiſſe ad Numer. 16, 46. ubi haec ſunt: ἐξῆλθε γὰρ ὀργὴ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἦρκται θραύειν τὸν λαὸν, καὶ ἤδη ἐνῆρκτο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ. Ex quo loco etiam illud ὀργὴ apud Heſych. videtur ortum eſſe. Etiam Chryſoſt. ad Pſ. 105, 23. Μωσῆς ἔστη ἐν τῇ θραύσει etc. verba ita explicat: τὴν θεήλατον ἔστησεν ὀργὴν, in Cat. Patr. Idem etiam cum Euſebio ad verſ. 30. expl. ὀργὴν. Caeterum Pſ. 105, 30. pro θραῦσις Symm. habet πληγή. Sic et incertus interpr. in Orig. Hex. ad 2 Reg. 18, 7. Gloſſae MS. in Pſ. uti Heſychius. Suidas etiam locum Pſalmi commemorat: θραῦσις. φθορὰ. ἧττα ἐν πολέμῳ. θάνατος. ἀῤῥωστία. συντριβή. πληγή. Δαβίδ. καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις, quae et Heſychius habet ſub voce θράσις.

θραῦσμα] Quare λύπη explicet, non facile eſt dictu. Hinc Heinſius cenſebat ſcribendum λέπρας πληγή. Nam οἱ ὁ verbum נתק quod de *lepra* uſurpatur, vertunt θραῦσμα Levit. 13. Croius tamen in Obſervatt. N. T. p. 277. defendit vocem λύπη, quia 1 Sam. 20, 34. hebr. נעצב *dolore affici*, οἱ ὁ vertant ἐθραύσθη, pro quo Theodot. ἐλυπήθη.

θρῆσκος. ἑτερόδοξος. εὐγενής.

θριαμβεύσας. πομπεύσας.

θρόμβοι. αἷμα παχὺ, πεπηγὸς ὡς βουνοί.

θροῦς. ὁ διὰ ςόματος ἦχος, λαλιά. ψιθυρισμός.

θωμᾶς. ἄβυσσος. ἢ δίδυμος.

I. ἰά.

πήθη. Deinde πληγὴν vertunt Exodi 12, 13. ubi Aq. θραῦσμα. vid. Hex. Orig. ad h. l.

θρῆσκος] Cum gloſſa pertinere videretur ad locum Iacobi 1, 26. εἴ τις δοκεῖ θρῆσκος εἶναι ἐν ὑμῖν, ſed h. l. vox notet *religioſum*, verum Chriſtianum, haeſerunt interpretes in illo ἑτερόδοξος. Verum non eſt mutandum. Nam primo legitur in aliquot aliis Lexicis. Deinde notum eſt, vocem θρῆσκος in utramque partem dici, ut δεισιδαίμων; quod inprimis de θρησκεία demonſtravit Suicerus Theſ. Eccleſ. Denique veteres quosdam propter illud δοκεῖν locum Iacobi de falſa ſ. ſpecioſa pietate explicaſſe, patet ex Schol. Cod. Moſq. ad h. l. ed. Math. p. 188. εἴ τις δοκεῖ. φησὶν, ἀλλ' οὐχὶ τῇ ἀληθείᾳ εἶναι etc. Pro εὐγενὴς tamen legendum videtur εὐσεβὴς, ut placet Valkenar. de Gloſſ. Sacr. p. 19. ut duplex ſenſus innuatur.

θριαμβεύσας] Coloſſ. 2, 15. ἐδειγμάτισεν αὐτοὺς θριαμβεύσας etc. ubi Oecumen. ἐνίκησε καὶ κατ' αὐτοῦ θρίαμβον νοητὸν ἐπετέλεσεν. Idem habet Lex. Cyrill. MS. ſed addit: ςηλιτεύσας. παραδειγματίσας. vid. Suicerus in Theſ.

θρόμβοι] Sic Luc. 22, 44. ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος. Sunt tamen, qui meram comparationem ineſſe putent, ut non ſanguinem, ſed ſudorem talem ſudaſſet, cuius guttae fuerint ſimiles guttis ſanguinis, quae ob naturalem illius craſſitiem ſolent eſſe craſſiores, quam aquae. Sic et Theophylactus ad h. l. Et Euthymius Zigaben. in Spec. Caten. 4 Evangel. Lectt. Moſq. Mathaei Vol. I. p. 35. τοῦτο δὲ εἶπε, ait, δηλῶν, οὐχ ὅτι αἷμα ἵδρωσεν, ἀλλ' ὅτι παχεῖς κατῆγεν ἱδρῶτας ὑπὸ τῆς ἀγωνίας.

θροῦς] Sap. Sal. 1, 10. θροῦς γογγυσμῶν.

θωμᾶς] Prior explicatio pendet ab hebr. תהום *abyſſus*.

Altera

I.

Ἰά. δασυνόμενον τὸ ἄλφα, καὶ ὀξυνόμενον, τὸν Θεὸν σημαίνει, καθ' Ἑβραίȣς.

Ἰαζὴρ. ἰσχύς.

Ἰάκωβος. πτερνιστής. πόνος. καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος, Βοανεργεῖς ἐκαλȣ̃ντο, ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς.

Ἰάκωβος Ἀλφαίȣ. ὁ καὶ Θαδδαῖος. καὶ Λευὶ, παρὰ

Alterum eſt ipſum cognomen Thomae, quod et additur Ioh. 11, 16. Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ab hebr. תאום geminus.

Ἰὰ] Reſp. ad hebr. יה quod et Symm. retinuit et vertit Ἰὰ Pſalm. 67, 5. uti יהוה Ἰαῶ. Diodorus Sic. Lib. I, 94. παρὰ τοῖς Ἰȣδαίοις Μωσῆν τὸν Ἰαῶ ἐπικαλȣ́μενον θεόν. vid. infra v. Ὀζείας. Vel apud Clement. Alex. Stromat. p. 666. ed. Pott. λέγεται δὲ Ἰαȣ̀, ὁ ἑρμ. ὁ ὢν καὶ ὁ ἐσόμενος, ubi vid. Annott. Potteri, et caeteros interpretes ad edit. Colon. cf. etiam Theodoreti Quaeſt. 15. in Exod. et Cyrillus Al. in Hagg. 1, 5.

Ἰαζὴρ] hebr. יעזיר ex Eſ. 16, 9. vel. Num. 32, 3. Sic et explicant Procopius et Baſilius ad loca Eſaiae.

Ἰάκωβος] Prima explicatio nominis vera, cuius cauſſa narratur Geneſ. 25, 26. quia ἡ χεὶρ αὐτȣ̃ ἐπειλημμένη τῆς πτέρνης Ἡσαῦ, ſive ut Hoſeas 12, 3. exprimit, quia Iacob ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπτέρνισε τὸν ἀδελφόν. Caeterum eodem modo Philo libr. de nom. mutat. p. 590. ὁ μὲν Ἰακὼβ πτερνιστής. Et ſimiliter Cyrill. Alex. et alii. — Altera explicatio, πόνος, orta eſt ſine dubio ex falſa derivatione, forte ab כאב *dolor*, quae vox et πόνος vertitur Eſ. 65, 14. Geneſ. 34, 25. Caetera reſpiciunt ad Marc. 3, 17. ubi tamen legitur Βοανεργές.

Ἰάκωβος Ἀλφαίȣ] Reſpiciuntur haec loca: Marc. 2, 14. Matth. 10, 3. Luc. 6, 16. Sed Bielius, cuius verba Albertus ex Biblioth. Brem. affert, demonſtrat, auctorem gloſſae confudiſſe Iacobum Alphaei filium cum Iuda Thaddaeo,

Digitized by Google

παρὰ τῷ Μάρκῳ, παρὰ δὲ τῷ Ματθαίῳ, Λεβαῖος. παρὰ δὲ Λȣκᾷ, Ἰȣ́δας Ἰακώβȣ.

Ἰασȣ̀β. ἐπιςρέφων.

Ἴατρα. μιϑοὶ ϑεραπείας.

Ἰγνύα. ψυχή. ἢ τὸ τȣ̃ γόνατος ὄπιϑεν μέρος.

Ἰδȣμαία. τόπος. φησὶν γάρ· ἐπὶ τὴν Ἰδȣμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μȣ, τȣτέςιν, ἐπὶ τὴν ἐκλείπȣσαν οἰκȣμένην ποιήσομαι τὴν πορείαν.

Ἰδρυ-

Thaddaeo, fratre illius, qui in locis Matthaei et Marci diſtinguuntur. cf. Chryſoſt. ad Matth. 10. ex quo fluxiſſe gloſſa videtur.

Ἰασȣ̀β] Etymologica explicatio nominis Iaſub, filii Eſaiae vid. Eſ. 7, 3. a שוב *reverti.* Sic et vocatur filius aliquis Iſaſchari 1 Paral. 7, 1. etc. Gloſſa ipſa eſt ex Procopio ad Eſ. l. c. p. 110.

Ἴατρα] Eodem modo ἰατρεῖα dicuntur Exodi 21, 19.

Ἰγνύα] Priorem explicationem ex ſententia Heinſii gloſſator hauſit ex interprete quodam, qui vocem סעפים verterat ψυχὴν, quoniam ea vox etiam ad animum et cogitationes transferatur, ut multis demonſtravit Schultenſ. ad Iobi 4, 13. ubi οἱ ό vertunt φόβος et Cod. Compl. ἔκπληξις. Alii non male corrigunt ψύα, *poples.* Niſi tamen forte legendum eſt ψύχη *frigora,* vel ψύχος, quae idea ſatis convenit loco Iobi, in quo ſequuntur haec: φρίκη μοι συνήντησε. — *Genua* ſ. *poplites* notat vox 3 Reg. 18, 21.

Ἰδȣμαία] Vox τόπος ſalva eſt, quamvis Crellius, cuius verba multa adfert Albertus, ſcribi voluit τύπος. Nam gloſſator vult indicare, in loco Pſalmi 59, 8. quem reſpicit, intelligi terram Idumaeam, non Idumaeos, quoniam antea incolae nominantur. Sequuntur verba ipſa Davidis. Quod vero explicat τὴν ἐκλείπȣσαν οἰκȣμένην, hauſit ſine dubio e vetere gloſſario. Nam ſic vetera Lexica, quae appellat Albertus: Ἰδȣμαία, ἐκλείπȣσα, et quidem, ut Alberto videtur a rad. דמה quod οἱ ό vertunt

διαλεί-

ἱδρυμένα. ἀνατεθέντα. ἢ ἠσφαλισμένα. τεθεμελιωμένα. κατεσκευασμένα.

ἱερείαν. θυσίαν, θῦμα.

ἱερομηνία. ἑορτάσιμος ἡμέρα.

ἱερουργοῦντα. προσφέροντα θυσίαν.

Ἰέσσα. γεγονυῖα ἐντολὴ καθ' ὑπόκρισιν.

ἶκα.

διαλείπειν Ierem. 14, 17. Alii aliter. Euſebius Caeſ. ad Eſ. 34, 5. Ἰδουμαία ἑρμηνεύεται ἡ γεώδης, ab אדם.

ἱδρυμένα] Bielius adſcripſit Pſalm. 143, 12. ubi eſt: ὡς νεόφυτα ἱδρυμένα. Sed non ſatis conveniunt explicationes Heſ. niſi primam excipere velis.

ἱερείαν] Forte ex 4 Reg. 10, 20. ἁγιάσατε ἱερείαν τῷ Βαάλ.

ἱερομηνία] cf. Philo de Septen. p. 295. Harpocrat. ἑορτώδεις ἡμέραι ἱερομηνίαι καλοῦνται.

ἱερουργοῦντα] Rom. 15, 16. quamvis et explicatio eſt allegorica. Nam demta allegoria ἱερουργεῖν eſt idem quod κηρύσσειν, *docere*. Theodoret. τὴν ἱερουργίαν τὸ κήρυγμα ἐκάλεσε. Oecumenius: ἱερουργῶ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, τουτέστι, θυσίαν αὐτῷ ταύτην θύω, τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ etc. Plura habet Suicerus in Theſ.

Ἰέσσα] Appoſite Weſſelingius in Miſcell. Obſervatt. IV. p. 128. docuit gloſſam deberi Baſilio M. in Eſaiae 15, 4. ubi diſerte explicat vocem Ἰασσά, γεγονυῖα ἐντολή. Ἰασσὰ, non Ἰεσσὰ legunt etiam οἱ ὁ. Sed hoc Origines in Lex. Nom. hebr. et Euſebius de locis hebr. Ultima verba, καθ' ὑπόκρισιν, ex medio orationis contextu rupta et huc non ſatis perite translata eſſe ex Baſilii l. c. patere videtur, ubi ille haec: καὶ Ἰασσὰ, εἰ καὶ δοκεῖ γεγονυῖα ἐντολὴ εἶναι, ἀλλὰ κατὰ ἀλήθειαν οὐκ ἐντολή. σχηματισμὸς δέ τις περὶ βίον ἀκριβείας. Et infra: Ἰασσὰ κέκραγεν, ὅτι δέλεαρ ἐστι πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας πειθανότητα etc. Quis non videt in his deſcribi τὴν ὑπόκρισιν.

Digitized by Google

ἱκανότης. δύναμις, ἰσχύς.

ἱκέτην. πρόσφυγον. ἀξιȣ̃ντα, δεόμενον.

ἴκτερος. πόνος ὠχροειδὴς, ἀπὸ θυμȣ̃ ἐπεγειρόμενος.

ἱλαρὸς. περιχαρὴς τῇ ὄψει.

ἱλαςήριον. καθάρσιον. θυσιαςήριον.

ἱλύος.

ἱκανότης] Sine dubio ex 2 Cor. 3, 5. *ἡ ἱκανότης ὑμῶν ἐκ τȣ̃ Θεȣ̃.* Nam et Theodoretus ad verſum 6. vocem *ἱκάνωσεν* explicat: *ἀρκȣ̃σαν ἐχορήγησε δύναμιν* etc. et ſimiliter Chryſoſtomus.

ἱκέτην] Sirac. 4, 4. *ἱκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπανάινȣ.*

ἴκτερος] Vox et occurrit apud *τȣ̀ς ό.* Ierem. 30, 6. 2 Paralip. 6, 28. Amos 4, 9. *ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἰκτέρῳ,* ubi Theodot. habet *ἐν ὠχριάσει.*

ἱλαρὸς] Forte in mente habuit locum Pauli 2 Cor. 9, 7. *ἱλαρὸν δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς,* i. e. qui ita dat eleemoſynas, ut in vultu quoque prae ſe ferat quandam liberalitatem et benefaciendi iucundum ſenſum, non vultum moroſum ob pecuniae iacturam oriri ſolitum in multis. Clemens Alex. in libro: quis dives ſalvatur p. 953. explicat: *δίχα γογγυσμȣ̃ καὶ λύπης κοινωνȣ̃ντα.*

ἱλαςήριον] In priore explicatione ſine dubio reſpicitur locus ad Rom. 3, 25. *ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἱλαςήριον.* Sic enim gloſſae ad h. l. Et ſane, qui primum locum illum legit, is optime vertendam putabit vocem, *victimam expiatoriam.* Unde et Boſius ſuppleri vult *θῦμα.* At enim vero quamvis apud graecos veteres ſic dicta eſt vox illa, uti et *ἐξιλαςήρια* de *piaculis* apud Schol Apollon. Rhod. II, 487. tamen apud Paulum certius eſt eius notionem ex uſu *τῶν ό* definiri. In his vero nunquam dicitur de victima expiatoria, ſed de כפרת, i. e. *operculo* illo aureo, quod impoſitum erat arcae foederis, et in quo Deus praeſentiam ſuam declarabat. Huic operculo etiam aſpergebatur ſanguis populi expiandi cauſa. Hinc Paulus eleganter Chriſtum comparat cum illo operculo, velut nobis ante oculos poſito, ex quo expiatio noſtra exſpectanda ſit. — In altera explicatione forte reſpicit ad

Digitized by Google

ἰλύος. ὑλώδους, ὑποςάθμης ποταμοῦ.

ἱμείρεται. ἐρᾷ, ἐπιθυμεῖ, ποθεῖ.

ἰνδάλματα. φαντάσματα. ἀφομοιώματα, εἰκόνες.

Ἰουβάλ. κύριον ὄνομα, τοῦ καταδείξαντος κιθάραν.

Ἰούδας. ἐξομολόγησις Θεοῦ.

ἶρις.

ad Levit. 19, 14. ubi pro ἱλαςήριον alius Codex habet θυσιαςήριον. cf. Caten. in Octat. T. I. p. 944.

ἰλύος] Pſalm. 39, 2. ἀνήγαγέ με ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. Hinc recte ἰλύος redditur per adiectivum ὑλώδους, *eduxit me ex luto faecis*, i. e. profundiſſimo, et paludoſo. vid. Gloſſ. in Pſalmos. Sic et dicitur ἰλὺς βυθοῦ. Pſalm. 68, 2. Male vero, ut puto, Albertus comma poſt ὑλώδους delevit, quod erat in edit. Schrevel. Nam ſunt duae explicationes diverſae, prior per adiectivum, poſterior per ſimile ſubſtantivum. Et antea Heſychius: ἰλὺς. πηλὸς, ὑποςάθμη.

ἱμείρεται] Symmachus ad Pſalm. 62, 2. ubi οἱ ό vertunt ποσαπλῶς, quia legerunt כַּמָּה, ut vult Cappellus Crit. S. Lib. IV, 2. p. 525. Aquila ἐπετάθη, quod tamen corruptum puto, forte pro ἐπιποθεῖ. Theodoretus ad h. l. explicat: ποθεῖ.

ἰνδάλματα] Ierem. 50, 39. hebr. ציים quam vocem varie explicarunt veteres, alii de daemoniis, alii de feris animalibus varii generis. Theodoretus: ἰνδάλμ. τὰς τῶν δαιμόνων φαντασίας καλεῖ. cf. eiusd. Quaeſt. in Exod. 20. p. 149. ed. Schulz. Olympiodor. ad h. l. in Comment. Ghislerii: τὴν ἐρημίαν σημαίνει διὰ τῶν σειρήνων, ὡς ἀνθρωπομόρφων δαιμονίων, ἢ καὶ ᾠδικῶν ὀρνέων. Sed Bochartus Hieroz. P. I. p. 864. evincit *feles agreſtes* ſ. *feras* intelligi, cum quo et Ven. Dathius vertit: *degent ibi feles agreſtes*. Ergo melius huc pertineat locus Sap. Salom. 17, 3. ἰνδάλμασιν ἐκταρασσόμενοι, *ſpectris territi*, ubi in ſequenti verſu ſunt φάσματα.

Ἰουβὰλ] Ex Geneſ. 4, 21. Ἰουβὰλ, οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν. Eodem modo Philo de poſteris Caini p. 245.

Ἰούδας] hebr. יהודה. Nam ידה eſt ἐξομολογεῖσθαι apud τοὺς ό.

Philo

Ἶρις. — ἀρωματική τις πόα.

ἱρμοσάμην. ἐνυμφευσάμην.

ἴσασιν. οἴδασι, γινώσκουσι.

ἰσχνόφωνος. λεπτόφωνος. ἀπεχόμενος τὴν φωνήν.

ἰταβύριον. ὄρος, ἔχον πηγὴν μίαν ὅθεν τὰ θηρία πίνει. ἔστι δὲ εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἐν Ἰουδαίᾳ.

Ἰωαθάμ. Ἰαὼ συντέλεια.

Ἰωήλ. ἀγαπητὸς Κυρίου. ἀρχή.

L 2 Ἰωνᾶς.

Philo in libro de plantat. Noë p. 349. ὃς ἑρμηνεύεται, Κυρίῳ ἐξομολόγησις. Clemens Alex. duplici modo explicat, primum lib. I. Strom. p. 335. Ἰούδας, δυνατὸς ἑρμηνεύεται. Deinde Strom. lib. VII. p. 863. Ἰουδαία ἐξομολόγησις ἑρμηνεύεται. Eodem modo Didymus ad Pſalm. 107, 9. et Athanaſ. ad Pſ. 68, 36. in Catena Patrum Graec it. Hieronymus, Baſil. M. ad Eſ. 7. p. 1001. ἐξομολόγησις Θεοῦ ἡ Ἰουδαία μετονομάζεται. Ioſeph. Antiq. lib. I, 8. expl. εὐχαριστίαν.

Ἶρις] Sic Exod. 30, 24. vox legitur.

ἱρμοσάμην] Sine dubio pro *ἡρμοσάμην* ex 2 Cor. 11, 2.

ἴσασιν] Actor. 26, 4. vid. Gloſſ. Alb. p. 85.

ἰσχνόφωνος] Ex Exod. 4, 10. 6, 30. ubi Moſes ſic vocatur.

ἰταβύριον] Mons Thabor ſignificatur; hebr. תבור quod *οἱ ο´* vertunt *ἰταβ.* Hoſ. 5, 1. ad quem locum Cyrill. Alex. eodem fere modo montem deſcribit. Ierem. 46, 18. ſed Complut. Θαβώρ.

Ἰωαδάμ] Sic vertebant *οἱ ο´* hebr. יותם nomen proprium 2 Reg. 15, 32. Iud. 9, 5. 2 Paral. 26. quaſi ſit יהוה תם *Deus perfectionis*. Ita veteres interpretes.

Ἰωήλ] A יאל *incipere* nomen notat *ἀρχήν*. Et idem verbum hebr. quia etiam ſignificat *deſideravit*, inde prior explicatio, ut vult Martian. ad Hieronym. de Nom. hebr. T. II. p. 93.

Ἰωνᾶς. ἑρμηνεύεται, ὑψίςου. πονοῦντος. ἢ περιςερά. προφήτης, παρ' Ἑβραίοις.

K.

κάβος. μέτρον σιτικόν. καὶ οἰνικόν. οἱ δὲ, σπυρίδα.

κάδης. ἁγιασμός.

καθαιρεθήσονται. καταςραφήσονται.

καθαίρεσις. κατάλυσις, καταςροφή.

καθε-

Ἰωνᾶς] Diſtinguenda ſunt ſignis gloſſemata. Nam ſunt variae explicationes, ſecundum variam vocis ex hebr. lingua derivationem, factae. Primum unde explicaretur ὑψίςου, viri docti dubitarunt, Martianaeo et Alberto vocem יהוה et ἰάω, quanquam coacte et dure, conferentibus. Sed miror neutri in mentem veniſſe hebr. גאון, unde facilis eſt derivatio τοῦ Ἰωνᾶς. Illud autem notat τὸ ὕψος. cf. Iob. 40, 5. — Sequens πονοῦντος Valckenarius derivat a יגה. Tamen melius Albertus ab ענה *afflixit*, ſive און πόνος 1 Reg. 15, 23. Pſ. 9, 29. 89, 11. Ierem. 4, 14. Hab. 1, 3. His adde vocem יגון *moleſtia*, πόνος Ierem. 20, 18. Denique περιςερὰ eſt a יונה.

κάβος] Vox τῶν ὁ 4 Reg. 6, 25. ubi notat *modium frumenti.* Ergo egregie Bochartus in Hieroz. P. II. p. 43. docet gloſſatorem, ut ſaepe alibi, confudiſſe ob ſonum ſimilem vocem כד κάδος, quae eſt menſura vini. Suid. κάβος. εἶδος μέτρου.

κάδης] hebr. קדש. Sic dicitur deſerta aliqua regio Geneſ. 20, 1. Pſalm. 28, 8. ex quo loco verba ipſa laudat Suidas in κάδδης, et Baſil. M. ad h. l. κάδης. ἁγιασμὸς ἑρμηνεύεται. Philo libr. de Profugis p. 574. καλεῖται δὲ κάδδης ἅγιος. Eodem modo Lex. Orig. — Deinde Deut. 33, 2. οἱ ὁ inepte verterunt: σὺν μυριάσι κάδης, pro: *cum myriadibus ſanctorum*, i. e. angelorum. Ibi Aquila habet: ἁγιασμοῦ.

καθαιρεθήσονται] Ierem. 4, 7.

καθαίρεσις] 2 Cor. 10, 4.

Digitized by Google

καθεδεῖται. κάθεται.

καθεδοῦνται. καθεσθήσονται.

κάθεμα. ὁ κατὰ στήθους ὅρμος.

κάθες. χάλασον.

καθῆκαν. κατέβαλον, ἐχάλασαν, ἐνέβαλον.

κάθιδρος. κεκμηκώς.

καθιέμενον. κεχαλασμένον.

καθίξεσθε. καθάψασθε.

καθόδοις. ἀγωγαῖς. κύκλοις.

κάθορμα. τὰ ἔνορμα, περιθέματα ἀῤῥαβωνιακὰ, ἢ κόσμια περιτραχήλια.

καθεδεῖται] Ierem. 30, 18.

καθεδοῦνται] Ezech. 26, 16. Sed Theodoretus ad h. l. habet καθιοῦνται.

κάθεμα] Ita οἱ ό Eſaiae 3, 18. et Ezech. 16, 11. exprimunt *ornatum* e collo usque ad pectus pendentem. Hieronymus ad Ezech. *Puto,* ait, κάθεμα *dictum ex variis gemmis in pectus mulierum monile deſcendens* etc.

κάθες] Forte ex Zachar. 11, 13. κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον. Verba illa etiam iunguntur in Actis 9, 25. καθῆκαν αὐτὸν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν σπυρίδι.

καθῆκαν] Sine dubio ex loco Actorum modo laudato.

κάθιδρος] Ierem. 8, 6. ἵππος κάθιδρος. Suidas habet κάθιδρως.

καθιέμενον] Act. 10, 11.

καθίξεσθε] Sic repoſui pro καθίζεσθε ex certiſſima Lamb. Boſii in Proleg. ad LXX Int. c. 3. coniectura, qui gloſſam recte refert ad Exod. 12, 22. ubi etiam illo modo legit pro vulg. καθίξετε.

καθόδοις] Forte ex Nehem. 6, 4.

κάθορμα] Si haec lectio ſana eſt, ad ultimam certe expli-

καὶ ἐπεστήρισας. ὠργίσθης. ἢ ἐπεστήριξας.

καὶ λεπτυνῶ. συντρίψω.

κάϊν. κτῆσις.

καὶ ȣ̓ διεφώνησεν. ȣ̓ διέφυγεν.

καλαβριθείησαν. χλευασθείησαν.

καλαμώμενοι. καλαμᾶσθαι λέγȣσιν, ὅταν ἐκ τῶν τετρυγημένων ἀπολείμματά τινα συνάγωσιν, ἢ στάχυας.

κάλλυν-

explicationem intelligenda ſunt καθόρμια, ut habet Suidas et Gloſſae in Proph. ex Hoſeae 2, 13. ubi Symm. περιτραχήλια.

καὶ ἐπεστήρισας] Pſalm. 37, 2. ubi plena locutio haec eſt. καὶ ἐπεστήρισας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σȣ, quae univerſa phraſis bene exprimitur verbo, ὠργίσθης. Ultimo verbo indicatur varietas lectionis in graeco textu. Ergo inania ſunt, quae Bielius in Theſ. ad gloſſam corrigendam diſputavit. v. ἐπιστηρίζω.

καὶ λεπτυνῶ] Ex Pſalm. 17, 42.

κάϊν] Ex etymologia τȣ̃ קנה cuius cauſa narratur Geneſ. 4, 1. Sic et veteres explicant, ut Philo lib. de Cherub. p. 148. et de Sacrif. Ab. et Cain p. 163. Hieronym. libr. Nom. *Cain*, poſſeſſio. Ambroſius de Caino libr. I, 1. *acquiſitio*. Aliter Euſebius Praeparat. Ev. Lib. II. ζῆλος explicat, a קנא. cf. Suicerus in Theſ. eccleſ.

καὶ ȣ̓ διεφώνησεν] Ex 1 Sam. 30, 19. vel Num. 31, 19. Senſum bene exprimit gloſſema.

καλαβριθείησαν] Sine dubio ex Iobi 5, 4. ſed ibi eſt κολαβρ. Aquila ἐκτριβήσονται. Theodot. κατεκλάσθησαν. Symm. ταπεινωθήτωσαν. Plura habet Bielius in Theſ. Phil. P. II. p. 219.

καλαμώμενοι] Ex Sirac. 33, 20. ubi Gloſſae: σταχυολογῶν, ut et Suidas, qui et in eadem gloſſa habet καλαμῶνται. πλεονεκτȣ̃σι ex Eſ. 3, 11. ubi οἱ ὁ οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς. Unde patet illos pro מעולל *pueri*, legiſſe מעולל *exactores* ab עלל *racemare*, meliori ſenſu.

Nam

κάλλυντρα. σκόλοπες, χάρακες.

κάλυξ. τὸ ἄνθος τȣ͂ ῥόδȣ, τὸ μὴ ἐκπεταϑὲν ἄνθος.

καπερναȣ̀μ. χωρίον παρακλήσεως.

καπηλεύοντες. πραγματευόμενοι.

L 4 καρδίας

Nam non ſatis patet, quid in illo orationis contextu ſit: *exactores populi mei ſunt pueri.* Sequens membrum eſt hoc: *καὶ οἱ ἀπατȣ͂ντες κυριεύȣσιν ὑμῶν*, qui et melior ſenſus eſt, quam in hebr. ונשים משלו בו et *mulieres* dominantur. Sine dubio enim ſunt membra parallela, quae in verſione *τῶν ὁ* manifeſte expreſſa ſunt, *οἱ πράκτορες*, et *οἱ ἀπαιτȣ͂ντες*. Sine dubio ergo *οἱ ὁ* legerunt נֹשִׁים *exactores*, ſive ut vult Cappellus Crit. S. libr. V. p. 775. נשים a נשה *foenerari.* Conſentit paraphr. Chald. quae habet מרי חובא *foeneratores.* Theodot. *δανεισαί.* Sic et Eſaiae 9, 3. *οἱ ὁ* vertunt *ἀπαιτȣ͂ντες.* Et Heſych. *πράκτορες. ἀπαιτηταί.*

κάλλυντρα] Levit. 23, 40. *λήψεσϑε κάλλυντρα φοινίκων*, *ramos*, ſ. *frondes palmarum.* Vetus Schol. explicat *βάϊα*, et plane ſic Ioh. 12, 3. ſunt *βάϊα τῶν φοινίκων*, *rami palmarum*, pro quo Matth. 21, 8. habet *κλάδȣς.* Deinde *σκόλοπες* dici proprie de *ramis palmarum* ob acumina foliorum eius arboris, intelligi poterit ex interpretatione Severi in Caten. Evang. Iohannis a Corderio edita, ubi ille ad locum Iohannis de natura palmae diſſerens, eam dicit *τȣ̀ς ἐπὶ τῶν κλάδων σκόλοπας προβάλλεσϑαι.* Et Heſychius iterum: *κάλλυντρα. σπάδαι φοινίκων. σκόλοπες.*

κάλυξ] Aq. ad Eſ. 35, 1. *ἀνϑείτω ὡς κάλυξ.* *οἱ ὁ κρίνον.* Sap. Sal. 2, 8.

καπερναȣ̀μ] A כפר *villa*, *κώμη* apud *τȣ̀ς ὁ*, et נחם *παράκλησις.*

καπηλεύοντες] Ex 2 Cor. 2, 17. *καπηλεύοντες τὸν λόγον*, quod gloſſator intellexit: *quaeſtum facere ex doctrina relig.* quomodocunque id fiat. Neque putem urgendam eſſe notionem cauponis. Nam Perizonius ad Aelian. XI, 19. probavit *καπήλȣς* eſſe *ἐμπόρȣς*, qui in foro et tabernis res ab aliis emtas venderent, atque ita quae-

ſtum

Digitized by Google

καρδίας θαλάσσης. τῦ βυθῦ.

καρπὸς. τὸ ἄρθρον τῆς χειρός.

κάρπωμα. προσφορὰ, δῶρα, θυσία.

κάρταλον. τὸ πλεκτὸν ἀγγεῖον. κλοβός.

κάρφος.

ſtum facerent. Sic et apud Latinos *cauponari* pro *quaeſtum facere*, ut Ennius apud Ciceron. de Offic. I, 12. Albertus in Obſervatt. phil. ad h. l. explicat: *adulterantes*, metaphora ſumta a cauponibus, qui vinum aqua miſcent et ita vendunt lucri cauſa. Eodem fere modo Chryſoſt. et Theodoretus. Sed vereor, ut hae ſubtilitates Paulo in mentem venerint. Rectius forte Oecumenius: συμμεταβάλλοντες αὐτὸν τοῖς καιροῖς καὶ τοῖς προσώποις, αἰσχρῦ κέρδυς χάριν. cf. Krebſius in Lex. N. T. et Suicerus in Theſ. eccl.

καρδίας θαλάσσης] Ion. 2, 4. ἀπέῤῥιψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης.

καρπὸς] Eo ſenſu a τοῖς ὁ uſurpata vox Pſalm. 127, 2. πόνοι τῶν καρπῶν. Symm. χειρῶν. Theodoret. ad h. l. τὸ μόριον τῶν χειρῶν, eodemque modo Origenes ad h. l. in Caten. Patr. Hinc 2 Reg. 13, 18. 19. χιτὼν καρπωτὸς poteſt eſſe *tunica manuleata*, uti Druſius vertit et probat Montefalc. in Orig. Hex. ad h. l. it. le Moyne ad Var. Sacr. Vol. II. p. 593. ineptam putans rationem Procopii, qui tunicam *fructus intextos habentem* intelligit. Symm. vertit: χειρίδωτος. cf. Interpretes ad Gellii Noct. Att. VII, 12. Salmaſ. in Tertull. de pall. p. 44.

κάρπωμα] Sic et Suidas ex uſu τῶν ὁ, qui ſaepe ita vertunt hebr. אשה ſacrificium igne abſumendum, in Levitico paſſim: et עולה. cf. inprimis Exodi 30, 9. Levit. 1, 9. 13, 17. Idem κάρπωσις vertitur Levit. 4, 10. Iobi 42, 8. alibi vero ἀναφορὰ et θυσία. Sic et καρπῦσθαι in Vet. Teſt. et inde apud Patres pro *ſacrificare*. vid. Baſilii M. Homil. p. 518. et Front. Ducaeus ad h. l. Clemens Alex. Paedag. lib. I, 5. p. 91. ed. Colon. — cf. Eſdr. 4, 52.

κάρταλον] Pro *corbe* uſurpant οἱ ὁ Deut. 26, 2. 4. Ierem. 6, 9. 4 Reg. 10, 7. ubi eſt hebr. דוד quod 1 Reg. 2, 14. vertitur κλοβός. Suidas: κόφινος ὀξὺς τὰ κάτω.

Digitized by Google

κάρφος. ἄχυρον, χόρτος. κεραία ξύλȣ λεπτή.

καταβαλεῖ. ἀποκτενεῖ. καταλύσει. νικήσει. ῥίψει. ἀφῇ.

καταδύσεις. οἱ λάθριοι τόποι, καὶ βαθεῖς.

καταθύμια. ἀρέσκοντα τῇ ψυχῇ, ἡδέα, εὔθυμα, ἢ κατὰ νȣ̃ν.

καταιγίς. ἐπιφορὰ ἀνέμȣ σφοδρȣ̃, καὶ ἡ τῶν ὑδάτων ζάλη.

κατάκαρπος. πλȣ́σιος.

κατακυριεῦσαι. κατακρατῆσαι.

κατάλειμμα. ὑςέρημα. μέρος.

καταλογισμῷ. ἀριθμῷ.

κάρφος] Matth. 7, 3. 5.

καταβαλεῖ] Daniel. 11, 12.

καταδύσεις] Vox τῶν ό. 3 Reg. 15, 3. ubi ipſa haec forma eſt, et alibi. Symm. Pſ. 68, 3.

καταθύμια] Eſ. 44, 9.

καταιγὶς] Vox τῶν ό, quos ſine dubio reſpexit gloſſator. cf. Pſ. 49, 4. Eſ. 5, 28. 17, 13. 40, 4. Pſ. 68, 3. 19. et alibi ſaepe. Theodoretus ad Pſ. 148, 8. καταιγίδας expl, σφοδρὰ πνεύματα. Eſaiae 29, 6. καταιγὶς φερομένη.

κατάκαρπος] Cenſet Heinſius reſpici ad Zach. 2, 4. ubi οἱ ό κατάκαρπος κατοικήσεται Ἱερ. Sed in hebr. eſt פרזות i. e. *ſicuti pagi*. Ergo ſine dubio οἱ ό legerunt פריות.

κατακυριεῦσαι] Pſalm. 9, 33.

κατάλειμμα] Rom. 9, 27. Coloſſ. 1, 24. Theophyl. ad locum Rom. expl. τὴν ἐκλογήν, i. e. ȣ̃ς κατέλειπεν ὁ Θεὸς καὶ ἀφώρισεν. Vox etiam ſaepe apud τȣ̀ς ό obvia. cf. Cyrill. Alex. in Geneſ. p. 210.

καταλογισμῷ] 3 Eſdr. 5, 61.

Digitized by Google

καταλῦσαι. ἀπολαῦσαι. εὐωχηθῆναι. καταμεῖναι. καταβαλεῖν.

καταλύτȣ. ξένȣ. παρόδȣ.

κατανένυγμαι. ἡσύχασα. λελύπημαι.

κατανοȣ̃ντι. καταβλέποντι.

κατανύγητε. ἡσυχάσατε. λυπήθητε.

κατα-

καταλῦσαι] Non poſſum aſſentiri Kuſtero, cui videbantur voces ἀπολ. et εὐωχηθ. pertinere potius ad vocem καταλαῦσαι, quae ſubintelligi debeat. Nam duo priora gloſſemata pertinent ſine dubio ad Lucae 19, 7. ubi de Chriſto: παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Sed *devertere* nunc eſt non ſolum, *in domo alicuius manere*, ſed et *cum eo cibum capere*, et caeterà, quae ad hoſpitium pertinent. Enimvero ſuſpicor pro ἀπολαῦσαι legendum ἀναπαῦσαι. In quam ſuſpicionem me deduxit Schol. Ariſtoph. Plut. 142. ubi ait: καταλύω καὶ τὸ ἀναπαύομαι, ἀφ' ȣ̃ καὶ τὸ κατάλυμμα, ἀνάπαυσις. Miror hunc locum fugiſſe doctiſſimos Heſychii interpretes. Deinde Pſ. 88, 43. κατέλυσας ἀποκαθαρισμȣ̃ αὐτȣ̃. Symm. habet ἀνέπαυσας. — In voce καταβαλεῖν, *evertere, deſtruere,* forte reſpexit locum Matth. 5, 17. vel Pſalm. 8, 3. Verba ſequentia: ἢ τὸν ἀρξάμενον, ȣ̓χὶ δέκα, ſive plane ſunt corrupta, ſive a gloſſatore inepte excerpta ex interprete illo, ex quo praecedentia gloſſemata hauſit, qui forte mox ſermonem direxit ad Chriſtum, decem leproſos ſanantem. Sic etiam Lucae 17, 17. ȣ̓χὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Sed non niſi coniecturam me dediſſe fateri debeo.

καταλύτȣ] Sapient. 5, 15.

κατανένυγμαι] Eſaiae 6, 5. ubi Symmachus auctoribus Theodoreto et Procopio explicat: ἐσιώπησα.

κατανοȣ̃ντι] Forte ex Iacobi 1, 23. κατανοȣ̃ντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως.

κατανύγητε] Pſ. 4, 5. Aquila: ἡσυχάσατε. Alii aliter explicarunt. cf. Theodoret. et Chryſoſt. ad h. l. it. Gloſſ. in Pſalmos.

καταπεπολτωμένα. καταπεπινακωμένα.

καταπραΰνεις. ἡμεροποιήσεις. σιωπήσεις.

κατὰ πρόκλησιν. κατὰ χάριν. κατὰ πρόσκλησιν.

κατα-

καταπεπολτωμένα] Recte ſe habere hanc vocem, atque eodem modo in loco Ioſuae 9, 5. legendum eſſe, ad quem gloſſa reſpicit, Cel. Fiſcherus in diſſert. de verſſ. Gr. V. T. litt. hebr. magiſtris pag. 15. idoneis argumentis demonſtravit, praeſertim cum et in Cod. Oxon. τῶν ὁ legatur καταπεπελτομένα. Sed idem contendit gloſſema legendum eſſe καταπεπιναρωμένα i. e. *ſpurca, conſpurcata.* Apud Suidam enim ita: πεπελτωμένα. πεπιναρωμένα. Nec multum diſcrepare videtur incertus interpres ad illum locum, τὰ ἐπιβλήματα ἔχοντα, explicans.

καταπραΰνεις] Quamvis Boſius in Proleg. ad LXX et Pricaeus ad Pſalm. 83, 1. ad hunc locum reſpici putant, adeoque ponendum eſſe καταπραΰνῃς etc. tamen non video, quare non meliore iure ad Pſalm. 88, 10. referenda ſit gloſſa. ubi eſt: τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις. Nam utraque explicatio apta eſt indicandae tranquillitati maris. Unde Theodor. explicat: γαλήνην ἐργάζεσθαι. Quamvis Alex. ed. ibi etiam habet καταπραΰνῃς. Et ſic Chriſtus Marci 4, 39. mare fluctuans alloquitur: σιώπα, πεφίμωσο. Hinc σιωπήσεις nunc eſt: *ſilere iubes, ſedas.*

κατὰ πρόκλησιν] Veroſimillimum eſt, quod vult Abreſch. in Miſcell. Obſerv. T. I. p. 68. ab initio ſcribendum eſſe: πρόσκλισιν, ut altera voce πρόκλησιν indicetur varia lectio in loco 1 Timoth. 5, 21. ad quem ſine dubio reſpicit gloſſa. vid. ibi Millius. Theodoretus etiam explicat: τῇ πρὸς τὸν κρινόμενον χάριτι. Sic et Gloſſae Alberti in N. T. p. 158. κατὰ χάριν καὶ προσπάθειαν, ut Theophylactus. Reineſius tamen ad marg. Heſ. in utroque membro corrigit πρόσκλισιν. Caeterum de ſignificatione verborum προσκλίνειν et πρόσκλισις optime egit Hemſterhuſ. ad Plutum Ariſtoph. p. 372. et ſeqq. ubi et miratur Millio in Proleg. §. 749. placere potuiſſe πρόσκλησιν, quam lectionem abſonam vocat. Locus eſt etiam in Clement. Alex. Stromat. IV. p. 612. e quo patet πρόσ-

κλισιν

Digitized by Google

καταπτήσσει. δειλιᾷ, φοβεῖται.
καταῤῥάσσειν. κατακλάνεσθαι.
καταράσσοντες. περικτυποῦντες.
καταῤῥεῖν. ἀναλίσκεσθαι.
κατάσκοποι. κατοπτεύοντες, ἐπίβουλοι. —
κατασπαταλᾷ. τρυφᾷ.

κατα-

κλισιν eſſe *ſtudium partium*, quod ex animi maiore propenſione vel affectione adverſus illam partem oritur. Diſtinguitur ibi ἡ ἀγάπη ἡ κατὰ προσκλίσεις et ἡ ἴσως πᾶσι παρεχομένη. Etiam Fronto Ducaeus in Baſil. M. Homil. p. 42. cum ex eodem loco Pauli in Cod. Baſil. legeretur πρόσκλησιν, veriorem lectionem πρόσκλισιν iudicat. Suidas: πρόσκλισις. ἑτερομέρεια. μὴ διαπράξασθαί τι κατ' ἔχθραν, ἢ κατὰ πρόσκλισιν. Eadem varia lectionis eſt in Polybii loco Lib. V, 51. ἀπεδείκνυε τὴν μετάνοιαν καὶ πρόσκλισιν, mutationem conſilii et favorem, ubi vulgo legitur πρόσκλησιν ſine ſenſu, uti iudicavit Erneſti in Gloſſar. Polyb. vid Suicerus in Theſ.

καταπτήσσει] Prov. 28, 14.

καταῤῥάσσειν] Putant reſpici ad Oſeae 7, 6. ubi pro καταῤῥ. alii ἐνεδρεύειν. Nam in hebr. eſt ארב. Quid vero ſi pro κατακλάνεσθαι verbo ignoto et corrupto legatur κατακλεῖσθαι, *includi*, *contineri*, more inſidiarum. Sic enim video optimos interpretes locum Prophetae explicare. V. Dathius: „clam tota nocte *continetur* eorum ira." Tamen Gloſſae Alberti MS. in Proph. explicant: καταῤῥίπτειν, καταρήγνυσθαι.

καταράσσοντες] Sapient. 17, 4.

καταῤῥεῖν] 1 Sam. 2, 23. vid. Cel. Fiſcheri Proluſ. de Verſſ. Gr. etc. p. 14.

κατάσκοποι] Ita οἱ ό Geneſ. 42. ubi de exploratoribus terrae ſermo eſt.

κατασπαταλᾷ] Proverb. 29, 21. hebr. *delicate nutriens*, de quo vid. Schultenſius.

Digitized by Google

κατασολήν. περιβολήν.
καταςροφῆς. ἐρημώσεως.
κατὰ τάξιν. κατὰ κόσμον.
κατὰ τὸ αὐτό. ὁμȣ̃.
κατὰ τὸ κρίμα. κατὰ τὴν τάξιν. ἢ κατὰ τὸ πρόσταγμα.
κατ᾽ αὐτόν. ὅμοιον αὐτῷ.
καταφορεῖν. ὑπνȣ̃ν.

κατε-

κατασολήν] Ieſ. 61, 3. κατασολὴν δόξης, ubi Theodoretus: ἀμπεχόνην, σολήν. Vulg. *pallium.* Procopius: σολὴν ἔνδοξον. Eo ſenſu et 1 Tim. 2, 9. ad quem locum Gloſſar. Alberti: κατασολῇ. σολισμῷ. ἐνδύματι.

καταςροφῆς] 1 Macc. 2, 49. καιρὸς καταςρ.

κατὰ τάξιν] 1 Cor. 14, 40. πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

κατὰ τὸ αὐτὸ] Actor. 14, 1. Sunt tamen, qui ſupplent ἔθος, ut ſit idem quod κατὰ τὸ εἰωθὸς, uti eſt in ſermone fere eodem Cap. 17, 2.

κατὰ τὸ κρ.] Ex uſu τῶν ό. cf. Pſalm 119, 132. 149. 156. Nehem. 8, 20. etc. hebr. משפט quod et alibi vertunt πρόςαγμα, ut Pſ. 7, 7. Eſ. 26, 9. etc.

κατ᾽ αὐτὸν] Ita οἱ ό Iobi 2, 3. et Geneſ. 18. βοηθὸν κατ᾽ αὐτὸν, pro quo mox in verſ. 20. eſt ὅμοιον αὐτῷ. Sic et Iobi 1, 8. in Codd. Alex. et Compl. legitur ὅμοιος αὐτῷ, Vatic κατ᾽ αὐτόν.

καταφορεῖν] Gloſſae corruptae leviſſima medicina eſt, quam adhiberi Heinſius vult: καταφορὰν, ὕπνον, ut reſpiciatur ad Geneſ. 2, 21. ubi hebr. תרדמה Aquila vertit: καταφοράν. caeteri κάρος et ἔκςασις, alius ὕπνον. vid. Orig. Hexapla ad h. l. et ad Cap. 15, 12. it. interpretes ad 1 Sam. 26, 12. Similiter Cel. Mathaei in Lectt. Moſq. Vol. II. p. 76. notat gloſſam ex Lex. Cyrill. κῶμα, ὁ ὕπνος ἢ καταφορά. Caeterum καταφορὰν pro *ſomno* etiam habet Plutarch. de aud. poët. ſub init. Sed ſi licet coniectura

κατεάχθη. * κάτεθλάσθη.

κατεγνωσμένος. κατακεκριμένος.

κατέγραψαν. κατέξυσαν.

κατεδιείλοντο. κατεμερίσαντο.

κατειργάσατο. — κατηγωνίσατο.

κατεκόπησαν. ἐφονεύθησαν.

κατενάρκησα. ἐβάρυνα.

κατενεμήσατο. κατέφαγεν. ἀνήλωσεν.

κατεν-

ctura uti, venit in mentem, forte ſcriptum fuiſſe per compendium καταφερόμ. ὕπνῳ, non addita explicatione, ut ſit in aliis gloſſis non raro. Sic enim Actor. 10, 9, καταφερόμενος ὕπνῳ, *ſomno oppreſſus, in ſomnum delapſus*, pro εἰς ὕπνον, uti fieri poſſe docet Abreſch. Dilucid. Thucyd. p. 822. quamvis idem in Animadv. ad h. l. praefert lectionem Vet. Cod. Bezae, κατεχόμενος, quia vix inveniatur καταφέρεσθαι ὕπνῳ, ſed potius εἰς ὕπνον, vel ὑποφέρεσθαι. cf. Bielius in Theſ. phil. P. II. p. 168.

κατεάχθη] Ierem. 48, 25.

κατεγνωσμένος] Galat. 2, 11. ὅτι κατεγν. ἦν. Nempe Petrus reprehenſus ſ. accuſatus erat ab iis, qui eum viderant cum gentilibus cibum ſumere. Hi ergo ſive apud alios ſive apud Paulum accuſarunt Petrum.

κατέγραψαν] 1 Maccab. 14, 27. κατέγραψαν ἐν δέλτοις χαλκαῖς.

κατεδιείλοντο] Ex Ioel. 3, 2.

κατειργάσατο] Puto gloſſam pertinere ad Iudic. 16, 17. ubi Delila Simſonem verbis et perſuaſionibus tam diu *impugnaſſe* dicitur, dum tandem ſibi caeſariem abſcindi pateretur. Ibi eſt: ὅτε κατειργάσατο αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτοῖς — ἕως ἂν ἀποθανεῖν. Alii Codd. habent ἐξέθλιψεν.

κατεκόπησαν] 2 Macc. 1, 13. Legantur h. l. ſequentia.

κατενάρκησα] 2 Cor. 11, 8. vel 12, 13. pro quo verſu 16 ὀ κατεβάρησα.

κατενεμήσατο] Pſalm. 79, 13.

κατεντευκτήν. κατεντυγχάνοντα.

κατενύγησαν. ἐλυπήθησαν.

κατεπόθησαν. κατεποντίσθησαν. κατέπεσον.

κατεσφραγίσθη. ἀπεκλείσθη. ἐσφραγίσθη.

κατευθικτήσας. ἀψάμενος.

κατηρτίσω. ἐποίησας. ἐτελείωσας.

κατηχήσω. οἰκοδομήσω.

κατηχέμενος. διδασκόμενος. — παιδευόμενος.

κατίω-

κατεντευκτὴν] Iobi 7, 20. ad quem locum ſimiliter Gloſſae MS. Alb. Suidas in eadem gloſſa ipſum Iobi locum adfert.

κατενύγησαν] Chryſoſtomi eſt explicatio, ad Geneſ. 34, 7. ubi ait: *κατενύγησαν τί ἐςὶ; ἐλυπήθησαν.* Vox etiam exſtat Actor. 2, 27. *ἀκέσαντες κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ*, ubi Oecumen. *ἐπλήγησαν* explicat.

κατεπόθησαν] Laudant locum Pſalm. 140, 7. Ibi Theodoret. explicat *ὑποβρύχιοι ἔσονται.* Malim vero huc referre locum Exodi 15, 5. *κατεπόθησαν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτές.* Ibi alius Cod. habet *κατεπόντισαν.* Eſt etiam locus Theodoreti ad Pſ. 105, 17. ubi ille: *Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν κατεποντίσθησαν.* Sed alius Codex habet *κατεπόθησαν.* vide hiſtoriam eius rei Numer. 16.

κατεσφραγίσθη] Sap. Sal. 2, 5. ubi de fine vitae noſtrae ſermo eſt, quae quaſi clauditur et obſignatur, ut nemo in eam redire poſſit.

κατευθικτήσας] 2 Macc. 14, 43.

κατηρτίσω] Ex uſu *τῶν ό.* cf. Pſalm. 8, 3. 10, 3. 67, 10. 73, 17. ubi permutatur cum *ἐποίησας.* Pſalm. 39, 9. coll. Hebr. 10, 5.

κατηχήσω] 1 Cor. 14, 19. Ex hac et ſequenti gloſſa lux affunditur ſignificationi vocis *οἰκοδομεῖν* in Scriptis N. T.

κατηχέμενος] Rom. 2, 18. ſive Gal. 6, 6. ad quem locum eadem gloſſa eſt in Lex. Moſq. p. 76. cf. Suicerus in Theſ. et Gloſſar. Alberti p. 95.

Digitized by Google

κατίωται. ἐῤῥύπωται.

κατ᾿ οἶκον. κατὰ τὸν οἶκον.

κατοιόμενος. ὁ μετὰ πληροφορίας πιστεύων. ἢ ὁ ἐν ὑπολήψει φερόμενος. καὶ ὁ ὑπερηφανευόμενος.

κατώδυνος. λυπηρά.

κατωρυγῶσιν. ταφῶσιν.

κατωρ-

κατίωται] Iacob. 5, 3. quem locum etiam Th. Reineſius ad marginem notaverat.

κατ᾿ οἶκον] Gloſſema corrigendum Reineſius putabat κατὰ τοὺς οἴκους, ex Actor. 2, 46. κλῶντες κατ᾿ οἶκον ἄρτον, i. e. ſingulis in domibus, modo in hac, modo in illa. Hinc etiam in illo loco quidam ſupplerunt ἕκαστον.

κατοιόμενος] Ex textu τῶν ό Habac. 2, 5. Ibi hebr. היין בוגד vertunt κατοιόμενος καταφρονητὴς etc. In edit. Baſil. notante Trommio legitur κατοινόμενος et κατοινούμ. quae videtur eſſe lectio primaria, uti et iudicavit Cappellus in Crit. Sacr. Lib. IV, 18. p. 750. ubi vid. not. Cel. Scharfenberg. Nam videntur interpretes ad vocem היין ſuppleviſſe איש vel ex ſequentibus גבר i. e. *vinolentus* κατοινούμενος, ut et vocem explicavit Tarnovius in Comment. Tamen κατοιόμενος etiam habet Theodoretus, qui explicat: ὁ οἰήσει χρώμενος, *qui faſtu tumeſcit;* Cyrillus Al. τὸν περὶ αὐτὸν ἢ λημματίαν, ἢ βλάκα, *aut confidentem, aut inaniter ſe iactantem;* item Marcus Eremita de Poenitent. qui hunc locum Hab. repetit. vid. Heinſii Exercit. S. p. 385. ubi et corrigit: ὁ μὴ μετὰ πληροφ. etc. male: nam, ut ex Cyrillo ſuſpicari licet ἡ πληροφορία nunc notat *ſuperbam confidentiam.* Sic et mox Heſych. κατοιόμενος. ὑπερορῶν. Suid. κατοιόμ. ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν, καὶ φυσῶν, ὑπερήφανος.

κατώδυνος] Ex genere feminino gloſſematis patet vocem iunctam fuiſſe verbo eiusdem generis, in eo loco, quem reſpexerit. Sic eſt apud τοὺς ό paſſim 1 Reg. 1, 10. 30, 6. 4 Reg. 4, 27. ubi eſt κατώδυνος ψυχή.

κατωρυγῶσιν] Sine dubio ex Amoſi 9, 2. κατωρ. εἰς ᾅδου, quae tota phraſis explicatur bene ταφῶσιν.

κατωρχήσαντο. κατεχάρησαν.

κεκαυτηριςμένοι. βεβασανισμένοι, μὴ ἔχοντες τὴν συνείδησιν ὑγιῆ.

κεκηλίδωσαι. μεμίανσαι.

κεκλωσμένȣ. διανενησμένȣ.

κεκολαμμένη. γεγλυμμένη.

κεκόπακεν. ἐπαύσατο.

κεκραιπαληκὼς. εὐφραινόμενος, ἢ εὐφραμμένος.

κενοφωνίας. ματαιολογίας.

κενωθῆ. μάταιος ἀποφανθῆ.

κεπφω-

κατωρχήσαντο] Zach. 12, 10. Theodoretus legit ἐξεκέντησαν, ut et eſt apud Ioh. 19, 37. ubi locus ille repetitur. Suidas ut Heſych. ſed addit ἔπαιξαν.

κεκαυτηρισμένοι] Ex 1 Timoth. 4, 2. κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, quam totam phraſin iterum explicat gloſſator. Suidas fere eodem modo.

κεκηλίδωσαι] Ierem. 2, 22.

κεκλωσμένȣ] Exod. 26, 1. κοκκίνȣ κεκλωσμ. pro quo Cap. 28, 33. διανενησμένȣ. Et in Hexapl. Orig. ad Exod. 28, 8. οἱ ό διανενησμένȣ. Ἄλλος, κεκλωσμένȣ.

κεκολαμμένη] Exod. 32, 15. γραφὴ κεκολαμμένη ἐν ταῖς πλαξί.

κεκόπακεν] Ex Geneſ. 8, 8. etc. vid. v. ἐκόπασεν.

κεκραιπαληκὼς] Pſalm. 77, 71. In hebr. eſt: qui *iubilat vino hauſto*. Symm. διαλαλῶν ἐξ οἴνȣ.

κενοφωνίας] 1 Timoth. 6, 20. ubi eodem modo vocem explicat Oecumenius et Theophylactus. Deinde 2 Timoth. 2, 16. Sic et Gloſſ. Alb. p. 16c. Suidas addit: ἀσεβείας. ἤγȣν αἱρετικὰς, cuius explicationis occaſionem Suidas ſumſiſſe videtur ex verbis Pauli Cap. 2, 16.

κενωθῇ] 1 Cor. 1, 17. ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ ςαυρὸς τȣ̃ Χριςȣ̃, quae bene explicat auctor gloſſae. vid. Theodoret. et Oecu-

Digitized by Google

κεπφωθεὶς. ἐπαρθεὶς. ἀπατηθεὶς.

κεράμιον. τὸ τοῦ οἴνου, ἢ ὕδατος, σταμνίον.

κέρας. — δύναμις. ἡ πολέμου μέρος. καὶ ἡ ἐξοχή.

κερατωνία. συκῆ Αἰγύπτου.

κερκώ-

Oecumenius, qui plane exhauſit ſenſum loci. Theophylact. ἄχρηστος καὶ κενὸς εὑρεθῇ. Gloſſar. in N. T. p. 118.

κεπφωθεὶς] Proverb. 7, 22. ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθεὶς. hebr. פתאום i. e. αὐτίκα. Aq. παραχρῆμα. Ergo οἱ ό hanc vocem putarunt eſſe participium. Hinc verterunt κεπφωθεὶς *celeriter avolans*, *praeceps*, ut vertit Schultenſius. Vox facta eſt ſine dubio a κέπφος, quod eſt avis maritimae genus, ὃ ἐστὶ κοῦφον καὶ ἐπιπλέον τοῖς ὕδασιν, ut ait Etym. M. Plura habet Hemſterhuſius ad Ariſtoph. Plut. p. 311. et Heſych. in κέπφος. vid. Suidas. et Bielius in Theſ. Phil.

κεράμιον] Utroque modo occurrit in ſacris literis. cf. Ierem. 35, 5. κεράμιον οἴνου. Marc. 14, 13. κεράμιον ὕδατος.

κέρας] Prior explicatio orta eſt ex uſu loquendi hebraeorum, quibus קרן de *vi* et *potentia* dicitur. Quem uſum etiam ſequuti ſunt interpretes graeci, et ſcriptores N. T. Sic Pſalm. 18, 3. ὑπερασπιστὴς καὶ κέρας σωτηρίας μου. Habac. 3, 4. κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, ad quae verba Clemens Alex. in Fragm. quod exhibet Fabricius ad Hippol. Tom. II. Opp. p. 68. τὸ σημεῖον δείκνυσι τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν, atque eodem modo Theodoretus ad h. l. et Cyrill. Al. ad Eſ. p. 78. Deinde Pſ. 89, 17. in membris parallelis aperte permutantur δύναμις et κέρας. cf. Lucae 1, 69. Altera explicatio μέρος τοῦ πολέμου locum habet in 2 Macc. 15, 20. ἡ ἵππος κατὰ κέρας τεταγμένη, ut *cornu* apud latinos. Ultima notio ἡ ἐξοχὴ pertinere poteſt ad illa loca V. T. ubi ſunt κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου i. e. eminentiae, vel anguli quidam, cornuum formam referentes. Tamen et apud graecos κέρατα dicuntur quaevis ἄκρα vel ἐξοχαί. vid. Euſtath. ad Hom. Il. ρ. 883. Et Heſych. κέρατα. τὰ ἄκρα. De his omnino vid. Glaſſius Phil. S. p. 1121. ed. rec.

κερατωνία] Non ſine veri ſpecie Sopingius corrigit κερατία, quoniam infra Heſych. συκῆ Αἰγυπτία. ἡ κερατία.

Digitized by Google

κερκώπων. δολίων. πονηρῶν. κατασπώντων. καλκέργων.

κηδὰρ. πένθος.

κηδείαν. ταφήν.

κημός. — εἶδος χαλινȣ̃.

κήρυξ. διάκονος, πρεσβευτής.

κινύρα. ὄργανον μȣσικὸν, κιθάρα.

κληδονίσαι. ἀκρνῆσαι, φήμην τινὰ μαντεύσασθαι.

τία. Hinc forte explicaveris τὰ κερατία apud Lucam 15, 16. ubi eſt *eſca porcorum*, quod iſtarum ſicuum erat eadem multitudo vel vilitas, quae apud nos eſt *pomorum agreſtium*.

κερκώπων] Sic et Suidas ex Proverb. 26, 22. λόγοι κερκώπων μαλακοί. Symm. γογγιςȣ̃. hebr. נרגן, de quo vid. Schultenſ. ad Iobi 18, 8. Idem verbum οἱ ὁ Ieſaiae 29, 24. vertunt γογγίζοντες. vid. Biel. in Theſ. Philol.

κηδὰρ] Forte ex Pſalm. 120, 5. ubi ſunt σκηνώματα Κηδάρ. Sic dicitur filius Iſmaelis, ut et Suidas adnotat in h. v. Derivavit vocem gloſſator vel a קדר vel ut Bielio placet, a κηδεῖν, *dolere, lugere*. Sic et in Rob. Steph. Interpp. nominum hebr. *Cedar*, *nigredo*, aut *triſtitia*. Aliter Philo ad Cantic. 1. pag. 29. κηδὰρ ἑρμηνέυεται ὀςρακινή. Euſebius ad Eſ. 42, 11. Κηδὰρ ἑρμ. σκοτασμὸς, eodemque modo Orig. ad Pſalm. l. c. et Gloſſae in Pſalm.

κηδείαν] 2 Macc. 4, 49. et Cap. 5, 10. κηδεία et τάφος permutantur.

κημὸς] Sic Pſalm. 31, 12. ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ etc.

κήρυξ] cf. 1 Tim. 2, 7. 2 Tim. 1, 11.

κινύρα] Occurrit vox paſſim apud τȣ̀ς ὁ hebr. כנור 1 Paral. 16, 5. 1 Macc. 4, 54. 1 Reg. 10, 5. ubi pro κινύρα Complut. κιθάρα. 2 Reg. 6, 5. inter alia inſtrumenta muſica.

κληδονίσαι] Sic οἱ ὁ Deut. 18, 10. 4 Reg. 21, 6. 2 Paral. 33, 6. in quibus locis jungitur cum vocibus μαντέυεσθαι

Digitized by Google

κλιμακτῆρες. οἱ τοῦ κλίμακος βαθμοί.

κλίτεσι. ταμείοις. σκηναῖς.

κλῶνες. αἱ ἐκφύσεις τῶν δένδρων.

κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν. ζητοῦντες τὶ ἀκοῦσαι καθ' ἡδονήν.

κνίζων. ἢ κνιζείων. λυπῶν. ἢ συκάμινα τέμνων.

κνώδα-

et οἰωνίζεσθαι. Nam et Φήμη dicitur de vocibus ominoſis *avium* inprimis. Bielius in Theſ. phil. ita legit gloſſemata: ἀκοῦσαι Φήμην τινά, μαντεύσασθαι.

κλιμακτῆρες] Ezech. 40. ubi aliquoties.

κλίτεσι] Ex Pſalm. 128, 3. quem locum ipſum citat Etymolog. in v. κλῆτος.

κλῶνες] Sap. Sal. 4, 5. Nam locus Iobi 18, 13. huc non pertinet.

κνηθόμενοι] Ex 2 Tim. 4, 3. cf. Alb. Gloſſar. p. 163.

κνίζων] Ex ultimis verbis gloſſae patet reſpici ad Amoſi 7, 14. αἰπόλος ἤμην καὶ κνίζων συκάμινα. Ibi Aquila ἐρευνῶν. Theodot. χαρακῶν. Symm. ἔχων, quas variationes adfert Suidas in v. κνίζων, et Theodoretus ad l. c. Suidas etiam: τέμνων, παρὰ τὸ κνῶ, τὸ κόπτω, et Lex. Cyrill. MS. Alb. κνίζων. τίλλων. ἀποκόπτων. Aliter Gloſſae MSS. in Proph. a Bielio laudatae: κνίζων συκάμινα, συλλέγων, ἐσθίων, accommodate ad vocem בלס i. e. *colligere*, ut notavit Cel. Schleusnerus in Spicileg. Lex. Biel. p. 72. Quamvis etiam οἱ ὁ hebr. מלק *diſſecare* verterunt ἀποκνίζειν Levit. 1, 15. ubi notio *avellendi, abſcindendi* neceſſaria eſt. Hinc et ignotus interpres ad h. l. in Caten. Octat. explicat: ἀνακλάσει, μαδίσει, λεπίσει. Caeterum, quod quidam viri docti illud λυπῶν mutari voluerunt in λεπτύνων, ideo factum eſt, quod ad locum prophetae accommodabant. Sed ſalvum eſt λυπῶν, ut et in aliis linguis vellicare et pungere dicitur pro *angere*; ſed ea explicatio ad alium ſcriptorem ignotum pertinet, non ad prophetam, quem ultima potius verba explicant. Praeterea idem Heſych. κνίζει. λυπεῖ, et κνίσαι. λυπῆσαι.

Digitized by Google

κνώδαλα. κυρίως, τὰ θαλάττια θηρία.

κοδράντης. τὸ πᾶν. ἢ τὸ τέταρτον τῆς φόλλεως. ἢ λεπτὸν. τὸ δὲ λεπτὸν, ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντου, ὅ ἐστι νόμισμα ἓν, ἢ κόκκοι τρεῖς. τὸ δὲ τάλαντον λίτραι ἑκατὸν εἰκοσιπέντε. ὁ δὲ κοδράντης, νομίσματα τρία. ὁ δὲ ἔσχατος κοδράντης, τὸ τέταρτον τῆς φόλλεως.

κοινὸν. βδελυκτὸν. ἀκάθαρτον.

κοῖται. γυναικῶν ἐπιθυμίαι.

κνώδαλα] Suidas expl. ζῶον μικρὸν, θηρίον. κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον. ποτὲ δὲ καὶ τὸ χερσαῖον. Vox occurrit Sap. Sal. 11, 15. κνώδαλα εὐτελῆ. 16, 1. 17, 9.

κοδράντης] Reſpicit gloſſa locum Matthaei 5, 26. et Marc. 12, 42. Suidas: κοδρ. τὸ πᾶν. ἢ λεπτὰ δύο plane ut eſt in loco Marci. Quid ſit τὸ πᾶν, explicavit Cel. Fiſcherus Proluſ. 18. de vitiis Lex. p. 13. ex Matth. 18, 34. ubi eſt πᾶν τὸ ὀφειλόμενον, pro quo h. l. eſt τὸν ἔσχατον κοδράντην. Cyrillus ad Matth. 26. in Catena Nic. ὁ κοδράντης σημαίνει τὸ τέταρτον τοῦ μέτρου, ὅπερ ὁ Λουκᾶς λεπτὸν ὠνόμασεν.

κοινὸν] Ex uſu ſcriptorum ſacr. N. T. Actor. 10, 14. 28. 11, 8. πᾶν κοινὸν καὶ ἀκάθαρτον. it. Rom. 14, 14. ad quem locum eadem habet Gloſſar. Alberti, et Theodoretus. In Apocal. 21, 27. jungitur κοινὸν καὶ ποιῶν βδέλυγμα. Apud τοὺς ὁ non occurrit vox illo ſenſu, niſi 1 Maccab. 1, 50. θύειν ὕεια καὶ κτήνη κοινά. Theodorus ad Pſalm. 73, 6. in Cat. Patr. gr. βέβηλον οὐ πάντως τὸ ἀκάθαρτον καλεῖ, ἀλλὰ πολλαχοῦ καὶ τὸ κοινόν.

κοῖται] Forte in mente habuit gloſſator Rom. 13, 13. κοίταις καὶ ἀσελγείαις. Hunc locum etiam adſcripſit Reineſius ad marg. Heſ. et Potterus retulit ad illam gloſſam in notis ad Clement. Alex. Strom. lib. IV. p. 628. ubi ἐν κοίτῃ notat: *poſt concubitum.*

Digitized by Google

κοιτών. τὸ δωμάτιον.

κολλυβιστής. τραπεζίτης. κόλλυβος γὰρ, εἶδος νομίσματος, καὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ κεχαραγμένος βοῦς.

κόλπος. κοῖλος τόπος παραθαλάσσιος.

κομψότερον. βελτιώτερον. ἐλαφρότερον.

κόνδυ. ποτήριον βαρβαρικόν. κυμβίον.

κόπασον. ἡσύχασον.

κοπήσονται. φονευθήσονται.

κόριον. τὸ κορίανδρον, ἢ μᾶλλον κορίαμβλον.

κόρος.

κοιτὼν] Sic paſſim οἱ ό ut Iudic. 15, 1. ubi alii ταμιεῖον, quem locum ſine dubio Heſychius reſpexit in alia gloſſa: ταμιεῖον. κοιτῶνα, vel certe ad illa loca, ubi pro ταμ. τῶν ό alii habent κοιτῶνα, ut 2 Reg. 10, 3. 3 Reg. 1, 15.

κολλυβιστὴς] cf. Matth. 21, 12. Ioh. 2, 15. Toloſanus (in Catena Poſſini) ad Marci 11, 25. κολλυβιστὴς καλεῖ τοὺς τὰ νομίσματα ἀλάσσοντας. κόλλυβος γὰρ εἶδος λεπτοῦ νομίσματος χαλκοῦ.

κόλπος] Sic Actor. 27, 39.

κομψότερον] Ev. Ioh. 4, 52. Alii βέλτερον legi volunt.

κόνδυ] Adſcribam verba Hodii de text. orig. LXX Interpr. libr. II. p. 115. „κόνδυ quod legitur Geneſ. 44, 2. 12. 16. 17. in hiſtoria Ioſephi et rurſus apud Eſ. 51, 17. et ſcyphum et poculum ſignificat. Fuit poculi genus Perſicum, ſed Aegyptiis quoque in uſu. vid. Athenai libr. XI, 7. Hinc ab Alexandrinis Geneſeos et Eſaiae interpretibus uſurpatum fuiſſe, vix quisquam dubitaverit."

κόπασον] Ierem. 14, 21. Amos 7, 5.

κοπήσονται] Ierem. 46, 5.

κόριον] Exodi 16, 14. de figura Man, ὡσεὶ κόριον λευκόν.

Digitized by Google

κόρος. μέτρον τὶ σιτικόν.

κόρυθα. περικεφαλαίαν.

κοσμῆσαι. διατάξαι. στῆσαι. στεῖλαι.

κόσμος. — τάξις, στρατηγός.

κοσσυμβωτὸν. κροσσωτόν.

κουστωδία. βοήθεια στρατιωτική.

κουστωδίας. τοῦ τῷ δεσμοτηρίῳ ἐπικειμένου στρατεύματος, ἢ συναγωγῆς.

κράμα. κέρασμα, καὶ εὔκρατον.

κόρος] Ex uſu τῶν ό, qui hebr. חמר et כר ſic vertunt paſſim, ut Levit. 27. Num. 11. 3 Reg. 4, 22. 5, 11.

κόρυθα] Sapient. 5, 19. Idem in alia gloſſa explicat τὸν περιβόλαιον στέφανον.

κοσμῆσαι] Bielius adſcripſerat locum Sirac. 50, 14. ubi eſt κοσμ. προσφορὰν, cui loco quodammodo convenit τὸ στῆσαι, *conſtituere, adornare* etiam latini dicunt. Et ſic κοσμεῖν τὰς λαμπάδας Matth. 25, 7. Putem potius reſpici ad Eccleſ. 7, 14. τίς δυνήσεται κοσμῆσαι ὃν ἂν Θεὸς διαστρέψῃ αὐτόν; quis eum poteſt *ſiſtere,* ſ. *erigere,* quem Deus evertit?

κόσμος] Ita οἱ ό vertunt hebr. צבא *exercitum.* Geneſ. 2, 1. Deuter. 4, 19. 17, 3. Eſ. 24, 21.

κοσσυμβωτὸν] Exodi 28, 4. χιτῶνα κοσσυμβ. ubi incertus interpres explicat: συσφιγκτόν. coll. verſ. 39. ubi ſunt κοσσυμβωτοὶ τῶν χιτώνων ἐκ βύσσου. Baſil. M. in Eſ. p. 920. κοσσύμβους exponit ἀποδέσμους τινὰς τῶν κροσσῶν.

κουστωδία] Eo ſenſu vox obvia Matth. 27, 65. Suidas explicat: τὸ τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπικείμενον στράτευμα. σύστημα στρατιωτικόν. ξίφος. Ita et Heſych. in ſeq. gloſſa.

κουστωδίας] Ex Matth. 28, 11. τινὲς τῆς κουστ. ἐλθόντες.

κράμα] Ita Cantic. 7, 2. ὀμφαλός σου κρατὴρ τορευτὸς, μὴ ὑστερούμενος κράματος: *vinum aqua mixtum.*

Digitized by Google

κρίμα. ἀνταπόδοσις θεοῦ.

κριὸς. ἀσπίς.

κριτικὸς ἐνθυμήσεων. διακρίνων λογισμούς.

κροτήσατε χεῖρας. ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν.

κροτήσουσιν. ἐπαινέσουσι.

κρουνῶν. ῥευμάτων.

κρύσταλλος. τὸ πεπηγὸς ὕδωρ ὑπὸ κρύους.

κρυφῇ. λάθρα, ἀδήλως, κρυπτῶς.

κρωσσοὺς. τὰ κάτω τῶν ἱματίων τὰ ῥαμματώδη.

κτήτορες. οἰκοδεσπόται. κτίσαι.

κτίσαι. ἱδρύσαι. οἰκῆσαι. ἄρξασθαι.

κτίστης.

κρίμα] Ex Rom. 3, 8. Nam eodem modo habet Gloſſarium Alb. ad hunc locum. Heinſius hanc gloſſam laudat ad Lucae 23, 40. Exercitt. Sacr. 20.

κριὸς] Forte reſpexit uſum vocis apud τοὺς ό, qui 1 Paral. 18, 7. שלטים *ſcuta* vertunt κριούς.

κριτικὸς] Ex Hebr. 4, 12. Oecumen. διακρῖναι καὶ ἀνακρῖναι ἰσχύων καὶ τὰς ἐνθυμήσεις αὐτάς.

κροτήσατε] Pſalm. 46, 1. Eodem modo Suidas.

κροτήσουσιν] Pſalm. 97, 9. ex quo loco ſupple χεῖρ.

κρουνῶν] Ex verſ. Symm. Pſalm. 41, 7. ubi οἱ ό καταῤῥακτῶν.

κρύσταλλος] Iobi 16, 16. κρύς. πεπηγώς. Sirac. 43, 24. παγήσεται κρύς. ἀφ᾽ ὕδατος.

κρυφῇ] Ita ſaepe οἱ ό et ἐν κρυφῇ. cf. Deut. 28, 7. 1 Reg. 19, 2. In Nov. Teſt. Eph. 5, 2.

κρωσσοὺς] Exod. 28, 22. 44.

κτήτορες] Ex Act. 4, 34. ubi ſunt κτήτορες τῶν οἰκείων, quae integra gloſſa eſt. Nam per ſe κτήτ. non ſunt οἰκοδεσπόται. In altero gloſſemate confudit Heſ. κτίτορες ob ſonum ſimilem, ut recte adnotavit Albertus.

κτίσαι] 3 Eſdr. 4, 53. κτίσαι πόλιν.

Digitized by Google

κτίστης. ποιητὴς, πλάστης.

κυβερνήσεις. προνοητικαὶ ἐπιστολαί. καὶ φρονήσεις.

κύβον. τετράγωνον.

κυδοιμῶν. θορύβων, ταραχῶν.

κυμάτια. τὰ χείλη, διὰ τὸ κυμαίνειν. ἢ αἱ ὑπεροχαὶ, παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς.

κτιστὴς] 2 Reg. 22, 32. ubi eſt in vulg. צור *rupes*, pro quo ſine dubio legerunt יוצר κτίστης. Hoc certe ſuſpicatus eſt Trommius in Concord. melius quam Koehlerus in Obſervatt. crit. ad Pſalmos (vid. Repertor. lit. orient. Pars VIII. p. 125).

κυβερνήσεις] Prior explicatio ſine dubio pertinet ad 1 Cor. 12, 28. ubi interpres ille, cuius eſt gloſſa, putavit κυβερνήσεις eſſe muneris genus, quod in epiſtolis ad exteras eccleſias ſubinde ſcribendis verſaretur. Pricaeus tamen ad h. l. corrigit προν. ἐπιστῆμαι, ut eſt in Gloſſar. Alb. Sed ego putem Heſychii lectionem ſalvam eſſe. Caeteroquin enim vox φρονήσεις eſſet ſuperflua. — Haec altera explicatio pertinet ad uſum τῶν ό, qui ea voce vertunt hebr. תחבלות, i. e. *conſilia prudentia*, ut Proverb. 11, 13. quod Prov. 12, 5. vertitur ἐννοήματα.

κύβον] Iobi 38, 38. ubi Olympiod. κύβος ἐστὶ ὁ ἐκ τετραγώνου εἰς ὀξὺ λήγων.

κυδοιμῶν] Ex Iobi 38, 25. Aliae gloſſae, quas commemorat Albertus, addunt βροντῆς, rectius. Nam in hebr. eſt חזיז קלות. Symm. ψόφον βροντῆς. Et Olympiodorus ad locum Iobi: κυδοιμὸν βροντὴν καλεῖ.

κυμάτια] Sine dubio gloſſa pertinet ad LXX. qui ita vertunt hebr. זר Exod. 25, 24. in fabrica menſae ſacrae, et in ſtructura arcae ſacrae Exod. 37. ed. Alex. ubi alius interpres χείλωμα. Samarit. στέφανον. v. Cat. in Octat. T. I. p. 943. Ergo notatur *ora* ſ. *margo* elatior circa menſam, vel arcam, quaſi *labia*, τὰ χείλη, quae Bielius in Theſ. male vertit *litora*. Nam per metaphoram τὰ χείλη θαλάσσης ita dicuntur, ut et h. l. κυμάτια.

Digitized by Google

κυπρίζουσαι. ἀνθοῦσαι.

κυπτόν. ταπεινούμενον.

κυρίας. τῆς κατὰ φύσιν ὑπαρχούσης δυνάμεως.

κῦτος. σῶμα. ὄγκος. χώρημα. βάθος.

κύων ἐπὶ δεσμά. παροιμία, ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων.

κῶλα

κυπρίζουσαι] Cantic. 2, 15. αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσαι ex Cod. Vatic. pro quo οἱ ὁ habent κυπρίζουσιν, ut eſt in verſu 13. ubi Theodoret. explicat. ἤνθησαν. Suidas habet κυπριάζουσι, ubi Kuſterus Heſychii lectionem praeferendam putat. Caeterum dicitur et κυπρισμὸς in Cant. 7, 12. pro ἄνθησις. Et Hieronym. Homil. 2. in Cant. *Uva florens Cyprus appellatur, et ſpecies quaedam virgulti eſt, quae Cyprus dicitur* etc. cf. Huetii not. ad Orig. Comment. p. 79.

κυπτὸν] Baruch 2, 18. κυπτὸν καὶ ἀσθενοῦν, quo forte reſpicitur. Sic et Pſalm. 34, 14. pro ἐταπεινούμην incertus interpres in Hex. Orig. habet ἐκύφην.

κυρίας] Sine dubio ex Eſ. 40, 10. κύριος ἔρχεται μετὰ κυρίας etc.

κῦτος] Pertinere gloſſa mihi videtur ad verſ. gr. Danielis 4, 8. 17. ubi arbor deſcribitur: τὸ κῦτος αὐτοῦ εἰς πᾶσαν γῆν. hebr. חזותה *aſpectus eius*, quam vocem bene ad ſenſum verterunt κῦτος, *truncus, moles* arboris. Deinde hic ſenſus nititur ſignificatione vocis חזות apud hebraeos, quae ſervit *magnitudini* deſcribendae. Sic Dan. 8, 5. קרן חזות eſt idem quod in verſ. 8. קרן הגדולה. Vulg. *cornu inſigne*. Ioſephus μέγιστον κέρας. Eodem fere modo איש מראה *vir aſpectus*, i. e. *procerus* dicitur 2 Sam. 23, 21. ubi οἱ ὁ ἄνδρα ὁρατὸν, ut iidem vertunt 1 Paral. 11, 23. hebr. איש־מדה, pro quo Cappellus Crit. Sacr. IV, 4. p. 587. legi vult idem illud; et h. l. ed. Compl. habet εὐμήκη. In caeteris reſpici videtur ad Pſalm. 64, 7. συνταράσσων κῦτος τῆς θαλάσσης, ubi Origenes: κῦτος φησὶν ἀντὶ τοῦ κοίλωμα, ἢ βάθος.

κύων] Simile quid eſt in Proverb. 7, 22. βοῦς ἐπὶ σφαγὴν, καὶ κύων ἐπὶ δεσμούς.

κῶλα πεσεῖν. τὰ ἄρθρα.

κωλίαν. ἰγνύαν. τὴν γαστροκνημίαν. τὴν κνήμην.

κῶμοι. ἀσελγῆ ἄσματα πορνικὰ, συμπόσια, ᾠδαί.

κωφεῦσαι. ἀναισθητῆσαι. ἡσυχάσαι, σιωπῆσαι.

Λ.

λαβή. ἡ τοῦ ξίφους λαβή.

λάβρον. ἀθρόον. προπετὲς, ταχύ. μαινόμενον. βορόν.

λάγανα. εἶδος πλακουνταρίου, ὡς πυρώδη, ἀπὸ σε-

μιδά-

κῶλα πεσεῖν] Vox πεσεῖν non videtur ſana eſſe, quae corrigi forte poteſt ex loco illo, quo pertinet gloſſa, Numer. 14, 29. 32. ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσεῖται τὰ κῶλα ὑμῶν. Haec verba repetuntur in Ep. ad Hebraeos 3, 17. τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

κωλίαν] Sine dubio ex 1 Reg. 9, 24. ubi tamen legitur κωλαίαν et κωλέαν. Aquila ibi: κνήμην.

κῶμοι] Rom. 13, 13. Gal. 5, 21. 1 Petr. 4, 3. vid. Alberti Gloſſar. N. T. p. 112. et Mathaei Lectt. Moſq. Vol. II. p. 76. Suidas: κῶμος ἡ μέθη, καὶ ὀρχισμὸς etc. Theodoretus ad Rom. κωμάζειν εἰώθασιν τινὲς ἐν συμποσίοις καὶ αἰσχροῖς ἄσμασιν καταμολύνειν τὴν γλῶτταν etc. et Oecumen. ad h. l. cum Theophylacto: κῶμος δέ ἐστι τὰ μετὰ μέθης καὶ ὕβρεως ἄσματα, ὃ καὶ παροινία λέγεται. De ipſa voce vid. Clericus ad Heſiodi Scut. Herc. Heraldus ad Salmaſ. Ius Att. et Rom. 6, 7. Boſii Exercitt. ad h. l. et Hemſterhuſ. ad Plutum Ariſtoph. 1041.

κωφεῦσαι] Saepe obvia vox apud τοὺς ὁ et κωφεῦσαι Iobi 13, 5.

λαβὴ] Ita Iudic. 3, 22.

λάβρον] Pſalm. 103, 5. pro φλέγον Aquila habet λάβρον. cf. Prov. 28, 3. Iobi 38, 25.

λάγανα] Ita οἱ ὁ vertunt hebr. רקיק i. e. placenta ex ſimilae farina et oleo mixta. vid. Exod. 29. Levit. 2, 4.

1 Pa-

μιδάλεως ἐν ἐλαίῳ τηγανιζομένον, καὶ ἀρτιβραχεῖ ἐλαίῳ.

λακωνικὸς χιτὼν. λεπτὴ ἐσθής.

λάμια. Θηρίον.

λαμπήνη. εἶδος ἁμάξης, ἐφ' ἧς ὀχοῦνται. ἔνιοι, Ἀπήνη. ἢ ἅρμα ἁμάξης περιφανοῦς βασιλικῆς. ἢ ῥαβδίον περὶ κεφαλὴν ἐστίν. ἅρμα σκεπαστόν.

λαξευ-

1 Paral. 23, 29. 16, 3. ubi eſt λάγανον τηγάνου. 2 Reg. 6, 19. Suidas: λάγανα. πλακουντάρια, ὡς καπυρώδη etc. in qua gloſſa etiam affert locum ex 2 Reg. 6. Ultima Heſychii verba diverſimode correxerunt viri docti. Albertus vult: ἀρτιβρεχὲς ἐλαίῳ vel ἄρτος βραχεὶς ἐλαίῳ. Lex. Cyr. MS. ἐλαιοβρεχὴς ἄρτος. Mangey ad Philon. lib. Quisq. virt. ſtudet p. 469. vult: ἄρτοι βραχέντες ἐλαίῳ. 1 Paral. 16, 3. οἱ ο' vertunt ἀρτοκοπικὸς ἄρτος.

λακωνικὸς] cf. Eſ. 3, 22. ubi ſunt διαφανῆ λακωνικὰ de veſtibus pellucidis ſ. fluxis. vid. Vitringa ad h. l.

λάμια] Ita Symm. Eſ. 34, 14. λαμίαι, ubi οἱ ο' ὀνοκένταυρος. vid. Bochart. Hieroz. T. II. lib. VI. Cap. 10. in fine.

λαμπήνη] Vox τῶν ο' propria, uti et Grabius cenſet in Epiſt. ad Millium p. 8. Occurrit 1 Reg. 26, 5. ad quem locum Theodoret. λαμπήνη μέν ἐστιν εἶδος ἁρμαμάξης, ὥσπερ αὖ καὶ ἀπήνη. Eodem modo Procopius. Ibi Aq. στραγγυλώσει. — Eſaiae 66, 20. ἐν λαμπήναις etc. quae repetit Theodoretus ad Pſalm. 41, 5. ubi in alio Cod. legitur ἀπήναις. Ibidem Symm. σκεπαστοῖς. Numer. 7, 3. ἁμάξας λαμπηνικὰς, alii σκεπαστὰς et κατασκεπαστάς. vid. Biel. in Theſ. philol. et Suicer. in Theſ. eccl. qui inprimis ultima verba gloſſae ita legit: ἢ ῥαιδίον περιφανὲς, ὅ ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν. Eadem ab aliis varie tentata et correcta ſunt. Sed nihil cenſeo mutandum in Heſychio, modo legatur ἢ ῥαβδίον περὶ κεφ. ἐστὶν, currus, qui ex virgulis vel ſcapis plexum tectum habet circa caput vehentis. Hinc et dicitur σκεπαστὸν, ut opponatur currui aperto undique.

Digitized by Google

λαξευτηρίῳ. λίθῳ ὀξυτάτῳ τέμνοντι.

λαπιστὴς. ψεύστης, φλύαρος. τρυφερὸς, μὴ ἔχων φροντίδα, ἐγγὺς τοῦ προπετοῦς.

λατρευτὸν. δουλικόν.

λεανῶ. λεπτυνῶ.

λεβηδὼν. τόπος (τῶν Λευϊτῶν) ἔνθα ἐθυσίαζον.

λαξευτηρίῳ] Ex Pſalm. 73, 7. ἐν πελέκει καὶ λαξευτ. κατέῤῥαξαν αὐτήν. Recte Heinſio videbatur gloſſema indigere explicatione. Hinc legendum cenſebat: λιθοτόμῳ σιδηρίῳ ὀξυτάτως τέμνοντι. Mihi tamen facilior emendatio videtur haec: λίθον ὀξυτάτως τέμνοντι. Nam cum antea gloſſam poſuiſſet: λαξευτήριον. λιθότομον σιδήριον, nunc in eadem voce omiſit ſubſtantivum σιδήρ. quod ſupplendum eſt. Sic et Gloſſae in Pſalmos omiſerunt: λαξευτηρίῳ. λιθοτόμῳ. De *inſtrumento* expl. Theodoretus et Suidas. Euſebius ad h. l. λαξευτήριον λέγεται τὸ τῶν λιθοξόων ὄργανον, οἷς τοὺς λίθους διατέμνουσι.

λαπιστὴς] Ex Siracid. 20, 6.

λατρευτὸν] Levit. 23, 25. ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσητε. Ibi alius habebat δουλευτόν.

λεανῶ] Ex Pſalm. 17, 46. ubi utrumque eſt in membris parallelis. cf. 2 Reg. 22, 43. ubi pro ἐλέανα edit. Complut. habet λεανῶ.

λεβηδὼν] Veri ſimillimum mihi videtur reſpici ad hebr. בית און, quod eſt nomen loci Hoſeae 4, 15. ubi οἱ ὁ εἰς οἶκον Ὤν. Verba haec ſunt: μὴ εἰσπορεύεσθε εἰς Γάλγαλα καὶ μὴ ἀναβαίνετε εἰς τὸν οἶκον Ὤν. Iam vero hae duae urbes erant, in quibus idolis ſacrificabatur. Unde Iſraelitae prohibentur illuc proficiſci. Ita et aliam gloſſam: Γάλαλα. πόλις ἔνθα ἔθυον, ſupra vidimus ad hunc locum pertinere, vel etiam ad alia loca, ubi de Galgala idem dicitur. Puto igitur vocem λεβηδὼν ortam eſſe ex illis verbis hebr. Unde ortum ſit illud additamentum τῶν Λευϊτῶν, non facile eſt dictu.

Digitized by Google

λεηλατεῖν. προνομεύειν. βιάζεσθαι.

λείας. ὁμαλὰς, εὐθείας.

λεῖμμα. ὑστέρημα.

λειτουργεῖν. μοχθεῖν. δουλεύειν.

λειτουργικάς. ἱερατικάς.

λειτουργός. ὑπηρέτης.

λεληθότως. λανθανόντως.

λελικμημένη. κοσκινευθεῖσα, πτυαθεῖσα ἐπ᾽ ἀνέμῳ.

λελογχώς. τυχών.

λεοντηδόν. ἰσχυρῶς κατὰ τὸν λέοντα.

λευκά. φαιδρά. λαμπρά.

λεωπέτρα. λίθος λεῖος.

λήματα.

λεηλατεῖν] Fortaſſe ex 2 Maccab. 2, 22.

λείας] Lucae 3, 5. αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας. Sic et Eſaiae 40, 4.

λεῖμμα] Rom. 11, 5.

λειτουργεῖν] δουλεύειν notat ex uſu τῶν ό, qui paſſim ita vertunt τὸ עבד, ut Numer. 18, 6. 1 Paralip. 23, 32. 2 Paral. 35, 3.

λειτουργικὰς] ſc. στολάς. Exod. 31, 9. 39, 1. 43.

λειτουργὸς] Phil. 2, 25. Hebr. 1, 7.

λεληθότως] 2 Macc. 6, 11. 8, 1.

λελικμημένη] ſc. κριθή. Nam videtur reſpici ad Eſ. 30, 24.

λελογχὼς] 3 Macc. 6, 1.

λεοντηδὸν] Sic recte ſuaſit legendum eſſe Albertus pro vulg. λεοντίδιον. Eſt enim vox 2 Macc. 11, 11.

λευκὰ] Forte reſpicitur ad Matth. 17, 2. ἱμάτια λευκὰ ὡς τὸ φῶς, i. e. *ſplendida, corruſcantia.*

λεωπέτρα] Legendum λεωπετρία, ut et Suidas. Vox occurrit in gr. verſ. Ezech. 24, 7. 8. 26, 4. Theodoret. ad locum priorem explicat: λεῖαν πέτραν.

λήματα. δόγματα. βȣλεύματα.

λικμῷ. πτύῳ.

λοβοί. τὰ ἄκρα πάντα. κυρίως δὲ, τῶν ὤτων τὰ κάτω. καὶ σημεῖον ἐν τῷ ἥπατι.

λογίαι. ἐκλογαί. καρποφορίαι. ἐπιλογαί.

λογιεῖται. διαλογίζεται. ἐνθυμεῖται.

λογίζεται. φημίζεται.

λόγιος.

λήματα] Pro λήμματα. Nam ſine dubio reſpicitur ad interpp. gr. qui vocem משא *dictum* et *edictum* quodque notantem, verterunt λῆμμα. cf. 4 Reg. 9, 25. ubi Cod. Alex. habet τὸ ῥῆμα, quam lectionem praeferendam putat Schulzius ad Theodoret. Quaeſt. in h. l. Illam vero probat le Moyne in Not. ad Var. Sacra p. 1063. conferens locutionem Paulo uſurpatam ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τȣ̃ Κυρίȣ 1 Cor. 11, 23. Deinde 2 Paral. 24, 27. Ierem. 23. et alibi apud prophetas. Habac. 1, 7. κρίμα — λῆμμα, ubi Cyrill. Al. expl. μάντευμα. βȣ́λησιν. Olympiod. ad Ierem. 23, 33. expl. χρηματισμός. v. Ghislerii Comment. ad h. l. Vocem hebraeam ex inſtituto explicavit Ven. Dathius ad Glaſſii Phil. Sacr. p. 866.

λικμῷ] Amos 9, 9. λικμᾶται ἐν τῷ λικμῷ.

λοβοί] Ita οἱ ὁ λοβοὶ τȣ̃ ὠτὸς ſ. τῶν ὤτων. Exodi 29. Levit. 8. et λοβὸς ἥπατος Levit. 3 et 8.

λογίαι] Sine dubio reſp. ad 1 Cor. 16, 1. 2. ubi λογία et λογίαι pro *collectionibus* eleemoſynarum. Gloſſarium Alb. p. 137. expl. καρποφορίαν. Suidas, qui hunc locum Pauli adfert, συλλογὴν ex Chryſoſtomo. Sic et Theophyl. Theodor. Oecumen. et Io. Damaſc. συλλογὴν τῶν χρημάτων.

λογιεῖται] Eccleſiaſt. 10, 3. ἃ λογιεῖται πάντα ἀφροσύνη ἐςίν.

λογίζεται] Forte pertinet ad 1 Cor. 13, 5. ἡ ἀγάπη ȣ̓ λογίζ. τὸ κακὸν, amor non *divulgat* malum. Qui ſenſus elegantior facile eſt, quam ut vulgo: non *cogitat* malum. Chryſoſt. tamen: ȣ̓χ ὑποπτεύει.

λόγιος. ὁ τῆς ἱϛορίας ἔμπειρος. πεπαιδευμένος.

λογισμὸς. φροντὶς. κίνησις ψυχῆς πρός τι. ἐπιθύμησις. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ ψήφȣ.

λοίδορος. κακολόγος. ὑβριϛής.

λοιμεύηται. φθοροποιῇ.

λοιμῶν. φθοροποιῶν, ἢ ἁμαρτωλῶν. τῶν τȣ̃ κόσμȣ ἐμπαίκτων.

λȣ́ζα. Βαιθὴλ, ὅ ἐϛι, ὁ οἶκος Θεȣ̃.

λοφίαν. ἀκρώρειαν. καὶ ἡ ἐπὶ τȣ̃ λόφȣ θρὶξ.

λοχευομένων. γεννωμένων. ἢ γεννώντων.

λυγμὸς.

λόγιος] Ita Apollos in Act. 18, 24. dicitur ἀνὴρ λόγιος, vir *doctus, peritus*, qui mox δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς, et verſ. 25. κατηχημένος τὴν ὁδὸν τȣ̃ Θεȣ̃.

λογισμὸς] Sic Eccleſ. 7, 25. ζητῆσαι σοφίαν καὶ ψῆφον, ubi al. λογισμόν. Quod autem dicitur κίνησις ψ. π. τ. ei ſimilia ſunt verba Theodoreti ad Hoſ. 7, 2. οἱ ἑβδομήκοντα τὴν πρώτην ὁρμὴν τῆς ψυχῆς τȣ̀ς λογισμȣ̀ς τεθείκασιν.

λοίδορος] 1 Cor. 5, 11. v. Alb. Gloſſar. N. T. p. 125.

λοιμεύηται] Proverb. 19, 19.

λοιμῶν] Pſalm. 1, 1. ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν hebr. לץ ἐμπαίκται. Aq. χλευαϛῶν. Duae priores explicationes deſumtae videntur ex Baſil. M. Hom. in Pſalm. h. l. p. 136. T. I. quamvis illud ἁμαρτωλῶν poteſt eſſe ex membro parallelo. Euſebius ad h. l. ita: φθοροποιȣ̃ διδασκαλίας μεταδιδόντες τοῖς ἄλλοις. cf. Ierem. 15, 21. Ezech. 18, 10. ubi pro λοιμὸν Aq. ἁμαρτωλόν. Symm. παραβάτην. vid. Corderii annott. ad Pſ. 1. in Cat. Patrum.

λȣ́ζα] Ex Iudic. 1, 23. τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως (ſcil. Βαιθὴλ) ἦν ἔμπροσθεν λȣ́ζα.

λοφίαν] Sic Ioſuae 28, 19.

λοχευομένων] Pſ. 77, 76. Idem habent gloſſae in Pſalm. quae addunt τικτομένων, ſine dubio ex Theodoro, qui (in Cat. Patr.) ſic explicat.

λυγμὸς. ὀλολυγμὸς, θρῆνος, ἀνανυγμός.

λυσιτελεῖ. συμφέρει, ἐπωφελεῖ.

λῶμα. ῥαφή. κλωσμὸς. ἢ εἰς τὸ κατώτερον τοῦ ἱματίου λῶμα.

M.

μάγδωλος. οἰκοδόμημά τι.

μαγίς. παλαθὶς ἄρτος.

μάγον. τὸν ἀπατεῶνα. φαρμακευτήν. τὸν θεοσεβῆ, καὶ θεολόγον, καὶ ἱερέα, οἱ Πέρσαι οὕτως λέγουσιν.

μαῖα.

λυγμὸς] 1 Reg. 25, 31. Aq. λυγμὸς. οἱ ό βδελυγμὸς, et alii νυγμός.

λυσιτελεῖ] Forte reſpicitur ad duo loca parallela Lucae 17, 2. λυσιτελεῖ, et Matth. 18, 6. συμφέρει.

λῶμα] Vox τῶν ό Exod. 28, 29. 39, 31. etc.

μάγδωλος] Ita reddunt οἱ ό hebr. מגדול *turris*. Exod. 14, 2. Ezech. 29, 10. ubi al. πύργου. Vel exinde patet, πύργον apud veteres quodcunque aedificium paulo elatius denotaſſe. Sic et in N. T. Matth. 21, 33. Marc. 12, 1. Luc. 13, 4.

μαγὶς] Ita Iud. 7, 13. μαγὶς ἄρτου κριθίνου, hebr. צליל, quod qui a צלה derivant, reddunt panem torrefactum. Sed eſt potius ab צלל *tinnivit*. Unde forte per illam vocem notarunt *lamellam panis aridi*, quae humi proiecta tinnire ſolet. Suidas: μαγὶς ἄρτου, οἷον μέρος ἄρτου, ἢ ψωμὸς, ἢ ἐγγρυφίας. Alius legi vult παλάθη ἄρτου, quae vox ſaepe occurrit in verſione LXX. Procop. ad Iud. l. c. οἱ λοιποὶ ἐξέδωκαν ὄλυραν ἢ κολλυρίδα. vid. Orig. Hexapl.

μάγον] Priori ſenſu eſt vox illa Actor. 13, 8. ἐλύμας ὁ μάγος, qui idem dicitur verſ. 6. ψευδοπροφήτης. i. e. *impoſtor*. Senſu poſteriori intelligendi ſunt οἱ μάγοι, quorum mentio fit Matth. 2. qui erant ſapientes ſ. Theologi

μαῖα. — τροφὸς, καὶ περὶ τὰς τικτούσας ἰατρός. —

μαιμάσσει. σφύζει. προθυμεῖται.

μαιωθήσονται. λοχευθήσονται. γεννηθήσονται. θεραπευθήσονται.

μάλαγμα. ἴαμα.

μαλακία. νόσος.

μαλακίζεσθαι. ἀσθενῶς διακεῖσθαι, νοσηλεύεσθαι.

μαμβρῆ. ἀπὸ ὁράσεως.

μαμμω-

logi Perſarum. Hinc et apud Danielem cap. 2, 2. 14. coniunguntur σοφοὶ καὶ μάγοι. Et Suidas: μάγοι. παρὰ Πέρσαις οἱ φιλόσοφοι καὶ φιλόθεοι. Plura vid. in Alberti Obſervatt. ad locum Matthaei, apud Perizonium ad Aelian. V. H. 2, 17. et in Suiceri Theſ. eccleſ.

μαῖα] Ita οἱ ό reddunt hebr. מילדת Gen. 35, 17. 38, 28. et alibi.

μαιμάσσει] Ierem. 4, 19. μαιμάσσει ἡ ψυχή μου. Melius caeteri interpretes Symm. ἐταράχθη. Aq. ὀχλάζει. Suidas praeter illa etiam explicat: κυματοῦται. καχλάζει. πηδᾷ. κλονεῖται. Editio Complut. habet μέ μάσσει. Unde apud Theodoretum ad locum Ierem. legitur: μεμάσσει. τουτέστιν, θορυβεῖται ἐν ἀγῶνι τυγχάνουσα. vid. Ghislerii Comment. ad h. l. p. 396. De voce ipſa, quam Hieronymus negat ſe intelligere, vid. Bocharti Hieroz. P. I. p. 666.

μαιωθήσονται] Iobi 26, 5. cui tamen loco duae tantum priores explicationes conveniunt. Similiter Suidas.

μάλαγμα] Eſaiae 1, 6. Sapient. 16, 12.

μαλακίζεσθαι] Utraque gloſſa pertinere videtur inprimis ad libros ſacros, ubi paſſim voces eo ſenſu occurrunt. Sic Matth. 4, 23. νόσος et μαλακία iunguntur. cf. 9, 35. 10, 1.

μαμβρῆ] Ita οἱ ό paſſim vertunt hebr. ממרא Geneſ. 14, 13. 23, 19. 35, 27. quod deinde graece vertebant, ut ſolebant, veteres interpretes, e quibus ſine dubio exſcripta gloſſa.

μαμωνᾶς. θησαυρὸς πλεονεξίας.

μανασσῆς. ἐπιλανθανόμενος.

μανδραγόρας. ὁ Ζεύς. καὶ εἶδος βοτάνης, οἰνικὸν καὶ ὑπνωτόν.

N 2 μανδύας.

gloſſa. Nam in Orig. Hex. ad Geneſ. 13, 18. ita: οἱ ὁ μαμβρῆ. Ἄλλος. ἀπὸ ὁράσεως. Simillter ignotus Interpres in Cat. Nic. p. 194. quo innui Procopium cenſet Cel. Scharfenberg in Animadverſſ. Montefalc. p. 13. Idem habet Philo de Migr. Abr. p. 462. Sed tamen illi confuderunt vocem מראה, a qua illa prior ſenſu differt.

μαμωνᾶς] Fruſtra Heinſius diſtingui voluit: θησαυρὸς. πλεονεξία. Nam explicatur locus Lucae 16,9. μαμμωνᾶς τῆς ἀδικίας. Sed alteram vocem pro more omiſit gloſſator. Nam μαμμωνᾶς illud per ſe et ſolum non ſignificat. Suidas: μαμμωνᾶς. χρυσὸς, γηϊνὸς πλοῦτος, οὐχὶ ὁ ἐκ τοῦ σατανᾶ, ἀλλ' ὁ περιττὸς, καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν. Clemens Alex. μαμμωνᾶς ἐστὶν ἡ φυλαργυρία. cf. Elſnerus ad Matth. 6, 26.

μανασσῆς] Explic. nominis hebr. Geneſ. 41, 51. ubi et cauſa additur haec: ὅτι ἐπελαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ Θεὸς πάντων τῶν πόνων μου. Ita et explicarunt veteres, ut Philo de verbis *reſipuit Noë*. pag. 897. Origen. Comment. in Ioh. p. 400. et Arethas Comment. in Apocalypſin 7.

μανδραγόρας] Sic οἱ ὁ vertunt דודאים Geneſ. 30. Vox οἰνικὸν poteſt eſſe: vim vinoſam habens, qua crapula efficitur. Cyrill. ad Geneſ. 30, 14. plantam hanc vocat ὑπνηλὸν χρῆμα, καὶ βαθεῖ καταμεθυστικὸν κάρῳ τοὺς μετεσχηκότας, in Cat. Niceph. T. I. p. 368. Quamvis Albertus cenſebat legendum φοινικοῦν, Sopingius μανικὸν. Quid vero ſi ſcriptum fuerit φονικὸν? In hanc opinionem me deduxit notabilis pictura, quam exſtare in vetuſtiſſimo Cod. Dioſcoridis, Montefalconius ex Lambecio tradit in Palaeograph. Gr. Lib. III. p. 202 et ſeqq. Repraeſentat illa Dioſcoridem ſedentem in ſella, atque e regione feminam ſtantem, quae manu dextra Mandragoram ipſi porrigit. Iuxta Dioſcoridem iacet canis mortuus ſ. exſpirans, et recentiori manu adſcriptum eſt: κύων ἀνασπῶν τὴν

μανδρα-

μανδύας. εἶδος ἱματίȣ Περσῶν πολεμικόν. ἢ μαντύας.

μανσȣ̀ρ. κύων.

μαρανα θά. ὁ κύριος ἦλθεν. ἢ εἶδον τὸν κύριον. μαριώθ.

μανδραγόραν, ἔπειτ' ἀποθνήσκων, *canis evellens Mandragoram et deinde moriens.* Philo etiam Carpaſ. ad Cantic. 7, 13. p. 181. haec habet: μανδραγορῶν αἱ ῥίζαι ὑπὸ τὴν γῆν ἀνθρωπόμορφον ἔχȣσαι χαρακτῆρα τὴν τῶν νεκρῶν εἰκόνα ἐφ' ἑαυτῶν ἔχονται. Deinde pro ὑπνωτὸν Hemſterhuſius ad Lucian. Tim. p. 96. corrigit ὑπνωτικόν. Et Theodoretus ad Cantic. l. c. ὕπνον οἶδεν ἐμποιεῖν ὁ μανδραγόρας, ὡς ἰατρῶν παῖδες φασὶν, et iterum: οἱ μανδραγόραν πεπωκότες ȣ̓κ αἰσθάνονται τῶν τȣ̃ σώματος κινημάτων. Varia loca veterum idem probantium collegit Leo Allatius ad Euſtath. Hexaëmeron p. 56.

μανδύας] Exſtat haec vox eodem ſenſu paſſim in verſ. τῶν ό, ut Iudic. 3, 16. 1 Reg. 17, 38. 2 Reg. 10, 2. vid. Bielius in Theſ. phil.

μανσȣ̀ρ] Κύων, canis h. l. eſt ſignum coeleſte in ſideribus. Videtur enim reſpicere, ut bene adnotavit Albertus, ad hebr. מזרות Iobi 38, 32. ubi οἱ ὁ μαζȣρώθ. Sed ille poſuit in ſingulari μαζȣ̀ρ ſive μανζȣ́ρ. Eſt autem in Iobo ſermo de coelo et ſideribus; atque Olympiodorus ad h. l. ait: ἄλλοι δὲ φασὶ, μαζȣρὼθ ἑβραϊκὴν μὲν εἶναι τὴν λέξιν, σημαίνειν δὲ τὸν ἀςρῷον κύνα, quae verba Cappellus in Crit. S. lib. V. pag. 807. ex Chryſoſtomo repetit. Habent et iidem 4 Reg. 23, 5. ad quem locum Theodoretus: τὸ μαζȣρὼθ, ἀςέρος οἶμαι ὄνομα εἶναι. Ponitur ſcilicet inter alia ſidera. cf. Bielius ad vocem illam μαζȣρὼθ et Suidas.

μαραναθὰ] Ex 1 Cor. 16, 22. ubi et ſic gloſſae Alberti p. 141. Sic et Theodoret. Theophyl. Oecumen. et Athanaſ. in Interpretat. Parabol. S. S. Quaeſt. 105. Tom. II. p. 427. ed. Colon. a מרן et אתה. Altera vitioſa eſt explicatio ex diverſa derivatione orta, a ראה *vidit* ſive ראיתי. Hinc מראה *viſio.* Suidas etiam utrumque habet. vid. Poſſini Spicileg. Evang. 5. p. 372.

μαριώθ. ἀντιλογία.

μάρκος. ἐντολή.

μαρσίππιον. βαλάντιον. φασκώλιον.

μεγαλαυχεῖ. σεμνύνεται, καυχᾶται.

μεγαλοῤῥήμων. ὑπερήφανος, μεγάλα λαλῶν. καὶ μεγαλοῤῥημοσύνη.

μέθαις. τοῖς σκεύεσι τοῖς θεατρικοῖς, καθάρα, ἢ κύμβαλον.

μεθοδίας. τέχνας.

N 3 μεθύει.

μαριὸθ] Ex hebr. מריות, quod eſt nomen viri Nehem. 12, 16. ubi *οἱ ὁ μαριώθ*. Gloſſema nititur etymologia ex מְרִי, quod *οἱ ὁ* vertunt *ἀντιλογία* Proverb. 17, 11. Sive confudit gloſſator cum *μαριβὼθ* ex Ezech. 47, 19. *ἕως ὕδατος Μαριβὼθ*, quae verba hebraea alibi ſemper vertuntur *ἐπὶ τȣ̃ ὕδατος ἀντιλογίας* Numer. 20, 13. 24. 27, 14. Hinc gloſſa: *μαριβὼθ. ἀντιλογία.* Nec tales confuſiones rarae ſunt in his Lexicis.

μάρκος] Gloſſema ortum ex inepta etymologia hebr. מורה *doctor*. Ineptius etiam in aliis vertitur *ὑψηλὴ ἐντολὴ*, quaſi utraque haec notio inſit in voce *μάρκος*. Immo ſunt diverſae explicationes *ὕψηλος* et *ἐντολὴ*, illud a מרא ſ. מרום, hoc a מורה, pro quo in Lex. Orig. *ὑψηλὸς ἐντολὴ*: forte *ὑψηλός. ἐντολή.* Sed operam in his perdimus.

μαρσίππιον] Vox *τῶν ὁ* ut Proverb. 1, 14. ubi *βαλάντιον* eſt in altero membro. Eſ. 46, 6. *μαρσύππιον*. In Sirac. 18, 33. ſcribitur *μαρσιππεῖον*.

μεγαλαυχεῖ] Ep. Iacobi 3, 5.

μεγαλοῤῥήμων] Vox eſt Pſalm. 11, 3. 3 Macc. 6, 4. Ultima eſt 1 Reg. 2, 3.

μέθαις] Ex Rom. 13, 13. ad quem locum idem habent Gloſſae Alberti in N. T. p. 112.

μεθοδίας] Scribe *μεθοδείας*. Nam pertinet ad Epheſ. 6, 11. et illo modo Suidas, et Lexica vetera. *τέχναι* ſunt

οἱ

μεθύει. πεπλήρωται.

μεμυαλωμένα.

μεμύημαι. πεπείραμαι.

μεμωκημένον. καταπεφρονημένον.

μεριδαρχίας. μεριτίας.

μέσακμον. κανὼν τȣ̃ ἱςȣ̃. οἱ δὲ, ἀντίον. οἱ δὲ, τὸ μεσάκτων.

οἱ δόλοι apud veteres. vid. Schol. ad Ariſtoph. Plut. 160. et Dorville ad Chariton. p. 644. Theodoretus ad h. l. et ad Cap. 4, 14. *μηχανὰς* reddit; Oecumenius: *ἐπιβȣλὰς, ἐνέδρας, δόλȣς.*

μεθύει] Sine dubio reſpicit gloſſa ad 1 Cor. 11, 21. *ὃς δὲ πινᾷ, ὃς δὲ μεθύει,* i. e. alter eſurit, alter cibo et potu repletus eſt. Hanc ſententiam requirit oppoſitio et orationis nexus. Ergo non eſt, quod *τὸ μεθύειν* nunc ad ſolum potum referatur, ut a Luthero: *der andre iſt truncken,* cum opponatur *τὸ πινᾷν*, non *διψᾷν*. Et Chryſoſtomus ad h. l. *ȣ̓κ εἶπε κορέννυται, ἀλλὰ μεθύει.* Sic et vox apud *τȣ̀ς ό* et apud hebraeos שכר ſumitur ſenſu honeſtiore de cibo et potu largius et hilariter ſumto. cf. Cantic. 5, 1. Hagg. 1, 6. Simpliciter pro *repleri* dicitur Hoſ. 14, 8. et apud graecos paſſim, ut notum eſt.

μεμυαλωμένα] Sic leg. pro *μεμυλ.* Nam profecto eſt ex Pſ. 65, 15. cuius interpretes etiam addiderunt explicationes h. l. omiſſas. Athanaſ. expl. *πιμελώδη καὶ δόκιμα.* Theodoretus: *εὐτραφῆ καὶ πίονα,* unde hauſit Suidas.

μεμύημαι] Ex Philipp. 4, 12. *ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι.* Theodoretus expl. *πεῖραν ἔλαβον ἱκανήν.* Oecumenius: *πεῖραν ἁπάντων ἔχω.*

μεμωκημένον] Sic Heinſius et Albertus ſuadent legendum ex Suida et caeteris gloſſariis, pro vulgato *μεμωμημένον.* Nam reſpicit gloſſa ad Ierem. 51, 18.

μεριδαρχίας] Sic et Suidas ex 3 Eſdr. 8, 31.

μέσακμον] Ex 1 Sam. 17, 7. ubi pro *μεσάντιον* alii *μέσακμον,* pro quo Aquila et Theodot. *ἀντίον* verterunt. Tamen

μεσάκτων. ἢ μεσάκρων, ἢ μεσάτων τριχῶν. ἢ τὸ μέσον τῆς αὐλῆς.

μεσοπορῶν. μέσην ὁδεύων.

μετάβολοι. πραγματευταί.

μεταλλεύει. ζητεῖ. ὀρύσσει, ἀνασκάπτει.

μεταναστεύου. μετέρχου, μετοίκει.

μετήλλαξαν. μετήμειψαν.

μετ᾽ ἤχου. μετὰ κραυγῆς.

N 4 μετοι-

Tamen in Hex. Orig. eſt μέσαυλον et μέσαυνον. Symm. ἴσον.

μεσοπορῶν] Ex Siracid. 31, 24. Et ſic quoque apud Suidam legendum pro μεσορῶν.

μετάβολοι] Eſaiae 23, 2. 3. ubi vid. Procopius. Nehem. 13, 20. Et Proverb. 40, 25. Aquila hebr. בין כנענים vertit μεταξὺ μεταβόλων. Alex. Φοινίκων, quorum ſtudium circa mercaturam notum eſt. v. Gloſſar. Alberti p. 26.

μεταλλεύει] Exſtat eadem vox Sapient. 4, 12. quo forte reſpexit gloſſator.

μεταναστεύου] Pſalm. 10, 2. ubi Theodoretus expl. φυγεῖν, περινοστεῖν. vid. Gloſſ. in Pſalmos.

μετήλλαξαν] Rom. 1, 25.

μετ᾽ ἤχου] Sine dubio ex Pſalmo 9, 7. ubi hebr. אבד זכרם המה periit memoria eorum, οἱ ό verterunt: ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ᾽ ἤχου. Al. in Hexapl. Orig. σὺν αὐτοῖς. Vulgo in illo המה dicitur eſſe hebraiſmus, quo pronominibus affixis addi ſoleant alia ſeparata eiusdem numeri et generis. cf. Num. 14, 37. 1 Sam. 25, 24. Hagg. 1, 4. et quae notavit Ven. Dathe ad Zachar. 7, 5. Sed manifeſte in loco noſtro Pſalmi, Alexandrini derivarunt vocem ab המה ſtrepuit, quaſi eſſet מהמה. Sic מהמהם Ezech. 7, 11. vertunt: μετὰ θορύβου, et המון τὸ ἦχος variis in locis. Nec Theodoretus amplius aliquid vidit. Tamen videndum eſt, annon vere in illo loco ſcriptum fuerit

μετοικίας. παροικίας. αἰχμαλωσίας.

μὴ ἀποσκορακίσῃς με. μὴ ἀποδιώξῃς με, μὴ ἀποδοκιμάσῃς με.

μὴ ἐπαίρου. μὴ ὑπερηφανοῦ.

μὴ ἐφικνούμενοι μη καταλαμβάνοντες.

μηνίσας. ὀργισθείς.

μηνίσκοι. πέταλα περιτραχήλια. μανιάκια.

μὴ παραζήλου. μὴ ὁμοιοπαθῇς.

μὴ

fuerit מהמה, ut in loco Ezechielis, quoniam litera Mem ob eandem antecedentem in voce זכרם excidere facile potuit.

μετοικίας] Ex ultima explicatione intelligitur reſpici ad 3 Reg. 8, 47. ubi eſt hebr. שבי *captivitas.* Sic et μετοικεσία dicitur paſſim, et permutatur cum illo. cf. 4 Reg. 24, 16. Iud. 18, 30. ubi alii ἀποικίας. Matth. 1, 11. 12. 17.

μὴ ἀποσκορ.] Ex Pſalm. 26, 9. edit. Ald. et Complut. pro quo in vulg. textu eſt: μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Theodoretus utrumque coniunxit. Alia lectio eſt ἀποῤῥίψῃς, quam Euſebius et Montefalc. in Orig. Hex. tribuit Symmacho. cf. Gloſſ. in Pſalmos. Caeterum notat Theodoret. ex eruditione gentili hanc vocem ἀποσκορακ. a τοῖς ὁ' huc translatam eſſe, et quidem ex illo proverbio εἰς κόρακας. Aliter Scholiaſtes ad locum Pſalmi. vid. Pearſon. Praefat. paraenet. ad Grabii edit. LXX interp. et Bielii Theſ. phil. P. I. p. 196. qui multa congeſſit.

μὴ ἐπαίρου] Forte ex Proverb. 3, 5. 24, 17.

μὴ ἐφικνούμενοι] 2 Cor. 10, 14. Sic et ad h. l. Alb. Gloſſar. N. T. p. 144. μὴ καταλαμβανόμενοι.

μηνίσας] Ex oratione Manaſſae v. 12. Sic et gloſſae in Cantica.

μηνίσκοι] Sic οἱ ὁ' Iudic. 8, 21. μηνίσκοι ἐν τοῖς τραχήλοις, et Eſaiae 3, 18. ubi Symm. μανιάκας.

μὴ παραζήλου] Ex Pſalm. 36, 1. Gloſſae in Pſ. explicant: μὴ ὁμοιωθῇς. Sed illud noſtrum elegantius. Nam

ὁμοιο-

μὴ παραρυῆς. μὴ ἐκπέσῃς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων.

μηρυομένη. ἐκτεινομένη.

μὴ τέκταινε. μὴ ἐργάζε, μὴ κατασκεύαζε.

μήτι ἐγώ. ἆρά γε ἐγώ.

μητραλοίας. ὁ τύπτων τὴν μητέρα αὐτε.

ὁμοιοπαθεῖν eſt: eodem modo, quo alter, affici, vel ſe gerere, i. e. *imitari alterum*, quod Heracl. in Cat. Patr. ad Pſalmi verſ. 6. expreſſit μὴ πράττειν ἐρεθίζε τὰ ὅμοια. Hinc Theodoretus: ἀντὶ τε παροξύνε εἰς μίμησιν τῶν παρανομίᾳ συζώντων. Eodem auctore Symmachus habet: μὴ φιλονείκει. Theodot. μὴ παρερεθίζε. Ex his patet, tum Gloſſatorem, tum Theodoretum locum Pſalmi intellexiſſe de Davide alium commonente, ne *imitetur* homines improbos. Similiter Commentar. Heracleot. in Cat. Pattr. ad h. l. quem vide. Sed ſecundum verba hebraea alius ſenſus eſt hic: *ne iraſcaris* in homines improbos, nam ſatis cito poenas luent. Itaque Heracl. ad verſ. 6 Pſalmi ubi recurrit vox, etiam explicat μὴ δάκνε, μηδὲ δυσφόρει, et Anonym. μὴ ὀργίζε.

μὴ παραρ.] Ex Proverb. 3, 21. ubi vulgo παραῤῥυῇς, ſed in Cod. Alex. eſt παραρυῇς.

μηρυομένη] Proverb. 31, 13. μηρ. ἔρια καὶ λίνον, quae eſt docta et ſenſui apta verſio τῶν ό. In hebr. eſt שׁרד, quod, ut ibi docet Schultenſius, notat: *ſtudioſe tractare, exercere aliquid.* Ergo *tractare lanam* eſt *ducere fila lanae*, quod ſignificat τὸ μηρύειν.

μὴ τέκταινε] Ita Cod. Ald. et Compl. Proverb. 3, 29. Vulg. τεκτήνῃ.

μήτι ἐγὼ] Forte reſpexit ad Matth. 26, 22. μήτι ἐγώ εἰμι, Κύριε; Indicavit forte gloſſator non eſſe vertendum *nonne*, quod eſt affirmantis, ſed *num forte*, quod eſt explorantis.

μητραλοίας] Vox eſt in 1 Timoth. 1, 9. quam vulgo minus bene vertunt *matricidam*. Nam ſeparatim ibi nominantur ἀνδροφόνοι. Similiter Suidas: μητραλοίας. ὁ τύπτων

Digitized by Google

μὴ ὑπερίδῃς. μὴ καταφρονήσῃς.

μίλτος. εἶδος ἐρυθρὸν σινωπίδος.

μιχαίας. ἑρμηνεία. ταπείνωσις, ἢ ταπεινούμενος.

μνοία. οἰκετεία.

μομφή. μέμψις. κατάγνωσις.

μονιός. ὗς ἄγριος, ὁ μὴ τοῖς ἄλλοις συναγελαζόμενος — ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ Ὠσηὲ τοῦ προφήτου, ὄνον λέγει σημαίνειν.

μονό-

τύπτων τὴν μητέρα. καὶ μητραλῴος. ὁ αὐτὸς, pro quo forte legendum ὁ παῦλος. Nam Paulus l. c. utitur forma poſteriori. Nec antecedit apud Suidam auctor, ad quem illud αὐτὸς referri poſſit; niſi pertineat ad proxime antecedentem explicationem, ὁ αὐτὸς, ſcil. ὁ τύπτων etc.

μὴ ὑπερίδῃς] οἱ ό Deuter. 22, 4. Pſ. 54, 1. Tob. 4, 3. Siracid. 38, 17.

μίλτος] Vox occurrit Ierem. 22, 14. Sap. Sal. 13. 14.

μιχαίας] Vox ἑρμηνεία non eſt gloſſema, ſed indicat ſequentes voces eſſe gloſſemata. Alibi legitur ἑρμηνεύεται. Reſpiciuntur nomina *Michaeas*, vel *Michaea*, ut Iudic. 17, 1. Ierem. 36, 11. 3 Reg. 22, 8. hebr. מיכיהו vel מיכה i. e. *pauper*, *humilis*, οἱ ό ubique μιχαίας, a מוך vel מכך, quae verba ταπεινοῦσθαι vertunt Levit. 25, 39. Pſalm. 105, 41.

μνοία] Hanc gloſſam adſcripſi, ut, quid ad eius emendationem in mentem venerit, declararem. Putavi igitur corrigendum: μνεία. ἱκετεία, ut reſpiceretur ad ea loca N. T. ubi eſt: ποιεῖσθαι μνείαν τινὸς, ut Rom. 1, 9. in quo ea *mentio* intelligitur, quae fit in *precibus*, ἐπὶ τῶν προσευχῶν, quod alibi additur Epheſ. 1, 16. 1 Theſſ. 1, 2. Philem. 4.

μομφὴ] Coloſſ. 3, 13. Alb. Gloſſar. p. 155. ad h. l. μομφήν. μέμψιν, ἔχθραν.

μονιὸς] Sic Pſalm. 79, 14. μονιὸς ἄγριος. Ibi Theodoretus: τὸν καθ' ἑαυτὸν διάγοντα σῦν, καὶ τὴν πρὸς τοὺς

ἄλλους

Digitized by Google

μονόζωνοι. οἱ τῶν πολεμίων κατάσκοποι. ἢ μάχιμοι, ὃς ἡμεῖς μονομάχους.

μόρφωσιν. σχηματισμὸν, εἰκόνα.

μοττώση. ἰάσεται δι' ὀθονίων.

μυκτήρ.

ἄλλους κοινωνίαν ἀποστρεφόμενος. Locus Cyrilli Alex. eſt ad Hoſ. 14, 8, ubi pro μονιὸς exhibet ὄνος, dum illum Pſalmi locum laudat. vid. Gloſſ. in Pſalm.

μονόζωνοι] Saepe hac voce οἱ ό utuntur, 4 Reg. Cap. 5. 6. 13. 24. vid. Suicerus in Theſ.

μόρφωσιν] Vulgo gloſſa refertur ad Rom. 2, 20. In quo quidem loco cum omnis contextus doceat μόρφωσιν γνώσεως dici de perfecta et vera cognitione, et tamen gloſſemata illa, σχηματισμὸς, εἰκὼν, notionem potius *umbrae* et *fictae imaginis* habere videantur, unde contrarius plane ſenſus oritur, ſequitur gloſſatorem certos quosdam interpretes ante oculos habuiſſe, qui illum locum de falſa et imperfecta cognitione explicarent. Ita v. c. Theophylact. ad h. l. τινὲς δὲ μόρφωσιν ἐνόησαν, τὴν ἐπίπλαστον εἰκόνα τῆς γνώσεως. οὐ τὴν ἀληθῆ γάρ, φησι, γνῶσιν καὶ εὐσέβειαν ἔχεις, ἀλλ' ἐπίπλαστόν τινα καὶ ἐπικεχρωσμένην. Sed eſt etiam alius locus 2 Timoth. 3, 5 ubi itidem ex nexu ſermonis patet μόρφωσιν τῆς εὐσεβείας in malam partem dici de falſa, ficta, adeoque imperfecta pietate, qualis eſt umbrae ad abſolutam imaginem ratio. Itaque et hunc gloſſa reſpicere poteſt, in quo explicando magis etiam conſentiunt veteres. Chryſoſt. Hom. VIII. ad h. l. μόρφωσιν, ἄψυχον καὶ νεκρὸν, καὶ σχῆμα μόνον καὶ τύπον καὶ ὑπόκρισιν. Theophylact. σχηματίζονται μόνον τὴν εὐσέβειαν καὶ ὑποκρίνονται. Theodoret. τὸ τῆς εὐσεβείας περικείμενοι πρόσχημα, τὸ τῆς πονηρίας διὰ τῶν ἔργων κατασκευάζομεν εἴδωλον. cf. Caſaubon. ad Gregor. Nyſſ. ep. ad Euſtath. p. 62. et ſupra v. ἐξεικονισμένον.

μοττώση] Leg. μοτώσει. Nam eſt ex Hoſeae 6, 1. ubi et in antecedenti membro eſt ἰάσεται. vid. Hieronym. ad h. l. Et ſic quoque apud Suidam ſcribendum eſt pro μοτώσειεν. Apud Heſych. poſt μῶλυ eſt: μωτώσει. ἰάσεται, ex eodem fonte.

μυκτήρ. τῆς ῥινὸς τὸ τρίμυμα.

μυκτηρίζει. χλευάζει, καταγελᾷ.

μυρμηκιῶν. ὁ ἥλȣς ἔχων ἐν ταῖς πτέρναις. ἄλλα δὲ ἐςὶ τὰ ἐξανθήματα καὶ τὰ οἰδήματα, τὰ περὶ τὸ σῶμα γινόμενα.

μυσαρὰν. ῥυπαρὰν, ἀκάθαρτον.

μῦσος. μίασμα. βδελυγμὸς. ἀποςροφή.

μύςις. μεμυημένη.

μυωπάζων. ὀφθαλμιῶν.

μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος. ὅλων ἐθνῶν τὸ σύςημα διὰ τῆς τȣ̃ Μωὰβ προσηγορίας αἰνίττεται. θυσία

μυκτὴρ] Saepe obvia vox τῶν ὁ. vid. Cant. 7, 4. Eſ. 2, 22. Prov. 30, 33. etc.

μυκτηρίζει] Proverb. 11, 12. 15, 21. ubi Symm. ἐκφαυλίζει.

μυρμηκιῶν] Fortaſſe reſpexit ad Levit. 22, 22. ubi ſunt μυρμηκιῶντες. Vulg. *papulas habentes.* Eundem locum notaverat Th. Reineſius ad marginem.

μυσαρὰν] Leg. μυσαρὸν, ῥυπαρὸν, ἀκ. ex Levit. 18, 23.

μῦσος] vid. 2 Macc. 6, 19. et Symm. ad Levit. 18, 17. quam verſionem Montefalconium non recte Aquilae tribuere, docuit Cel. Scharfenberg in Specim. I. Animadv. p. 90.

μύςις] Ex Sap. Sal. 8, 4. quod patet ex genere foeminino gloſſematis. Ibi eſt ſermo de νύμφῃ, et haec dicitur fuiſſe μύςις τῆς τȣ̃ Θεȣ̃ ἐπιςήμης. Sic et Bielii Lex. Cyrill. Brem. μύςις. ἡ τῶν μυςηρίων κοινωνός.

μυωπάζων] Ex 2 Petr. 1, 9. cf. Suidas, et Suicerus in Theſ.

μωὰβ] Verba quae explicantur ſunt ex Pſalm. 60, 8. vel 108, 9. μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μȣ. In hebr. eſt סיר רחצי *olla lavacri mei.* Unde Aquila vertit: λέβης τȣ̃ λυτρȣ̃

σία ἀληθινὴ, τῷ πυρὶ τοῦ θείου πνεύματος θερμαινομένη.

μωμήσεται. ψέξει. μέμψεται.

μώμητά. ψεκτά. κατεγνωσμένα.

μῶϋ. τὸ ὕδωρ.

N.

ναβάν. ἐγκαθισμός.

νάβλα. εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. ἢ ψαλτήριον. ἢ κιθάρα.

ναζιλυτροῦ μου. Syrus: κάδος τῆς πλύσεώς μου. Symm. λέβης ἀμεριμνίας μου, et alii aliter. Quid οἱ ὁ legerint, incertum eſt. Caeterum explicationes ſunt myſticae, quarum ſimilem habet Heſychius Presb. ad Pſalm. 108. in Caten. Patr. gr. λέβητα δὲ ἐλπίδος αὐτὰ καλεῖ, τουτέστι, θερμαίνοντας καὶ ἀναζωπυροῦντας τὴν εἰς αὐτὸν ἐλπίδα etc. Nam tropus hebraeus ille alium ſenſum habet, quem bene expreſſit Theodoretus ad h. l. Idem Heſych. διὰ τοῦ μωὰβ, inquit, τὰ ἔθνη αἰνίττεται.

μωμήσεται] Proverb. 9, 7.

μωμητὰ] Deuteron. 32, 5.

μῶϋ] Suid. μῶϋ. τὸ ὕδωρ παρ' Αἰγυπτίοις. ἐξ οὗ καὶ Μωϋσῆς. Idem dicit de hac voce Clemens Alex. Strom. I. p. 412. Ioſephus Antiq. XI, 9. de voce μῶ, et Philo de Moſe p. 83. Tom. II. Opp. Μωσῆν λέγει διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνελέσθαι. τὸ γὰρ ὕδωρ μῶς ὀνομάζουσιν Αἰγύπτιοι. Alio loco derivat a משה ut eſt Exod. 11, 10. cum ait: μεταληφθεὶς γὰρ Μωσῆς καλεῖται λῆμμα. Hieronym. *Moſes*, ſumtus ex aqua, ſive aſſumtio.

ναβὰν] hebr. נבו nomen viri et montis, qui vulgo Nebo. Vocem οἱ ὁ vertunt ναβαῦ Eſ. 15, 2. Numeror. 32, 42. ubi Cod. Ald. ναβὰν. ἐγκαθισμὸν etiam veteres explicarunt, Hieronymus, Origenes, Baſilius, ſine dubio ex hebr. נוח *reſedit*, *manſit*. Unde et Bielius voluit legi ναβὰθ, ut 1 Reg. 19, 18. et 20, 1.

νάβλα] Sic νάβλη apud τοὺς ὁ. cf. 1 Reg. 10, 5. ubi pro νάβλαι alii νάβλα.

Digitized by Google

ναζιρέος. ὁ Θεῷ κεχαρισμένος, καὶ ἀφιερωμένος, βαπτιστὴς, ἱερεύς.

νάπαι. οἱ φαραγγώδεις τόποι, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι τῶν πετρῶν κοῖλοι, ἢ ὀρεινοὶ τόποι, καὶ ἀναπεπταμένοι.

νεμέσθωσαν. βοσκηθήτωσαν.

νεομηνία. ἡ πρώτη τῆς σελήνης ἡμέρα.

νεφθαλείμ. πλατυσμός.

νέφος.

ναζιρέὸς] Varie ſcribitur vox, ut ναζωραῖος, quomodo Guyetus h. l. legi vult; ναζειραῖος Iudic. 16, 17. ubi al. ἅγιος. ναζηραῖος Iudic. 13,7. Ald. Thren. 4, 7. ubi Symm. vertit ἀφωρισμένους. Et Origenes ad h. l. in Cat. Ghisler. T. II. p. 188. ἡγιασμένοι τὸ Ναζηραῖοι δηλοῖ. Olympiod. ibid. Ναζηραῖοι παρὰ τῷ νόμῳ οἱ ἐκ μήτρας ἀφορισθέντες θεῷ. Vox βαπτιστὴς videtur deſignare Iohannem, qui deſcribitur ut talis Naſiraeus Luc. 1, 15. coll. Numer. 6, 3. Vocem ἱερεὺς explicat Bielius ex Euſebii Demonſtr. Evang. lib. VII. p. 217. ubi tradit τοὺς ἱερεῖς dictos eſſe ναζιραίους. Nam Levit. 21, 12. ἅγιος dicitur ſacerdos, ὅτι τὸ ἅγιον ἔλαιον ἐπ' αὐτῷ, hebr. נזר.

νάπαι] Vox τῶν ό Numer. 24, 6. Ierem. 14, 6. Ezech. 36, 6.

νεμέσθωσαν] Exodi 34, 3. Ion. 3, 7.

νεομηνία] Hebraeis dicitur: *primus menſis* ſcil. dies, et *caput menſis*. Utrumque νεομηνίαν vertunt οἱ ό Exod. 40, 2. 15. Num. 10, 10.

νεφθαλεὶμ] Falſa eſt explicatio, ut ex Geneſ. 30, 8. patet, ubi cauſa nominis haec redditur: συνανεστράφην τῇ ἀδελφῇ etc. *luctata ſum*, ab פתל *luctari* vel *torqueri*. Rectius Gloſſar. Alberti p. 19. νεφθαλεὶμ. συνανέστραψάς με. Ergo ille derivavit a פתה πλατύνειν, uti vertitur Deut. 11, 16. ſive Cyrillum exſcripſit ad Geneſ. 30. qui eodem modo explicat: it. Theodoret. ad Eſ. 9, 1.

Digitized by Google

νέφος. — ἄθροισμα, πλῆθος.

νεωκόρος. ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν. Κορεῖν γὰρ, τὸ σαίρειν ἔλεγον.

νεώσατε. ἀροτριάσατε.

νηκτά. τὰ ἐν ὕδασι διαιτώμενα, τὰ ἔνυδρα. παρὰ τὸ νήχεσθαι, ὅ ἐςι, κολυμβᾷν, πλέειν.

νὴ τὴν ὑγείαν. μὰ τὴν ὑγείαν.

νῆφε. γρηγόρει. σωφρόνει βίῳ.

νοσεῖν. ςασιάζειν.

νοσσεύουσαι. γεννῶσαι.

νυμφα-

νέφος] Plane ita Hebr. 12, 1. νέφος μαρτύρων, quod et Theodoretus ad h. l. et Athanaſius in Interpr. Parab. Quaeſt. 133. explicant πλῆθος. Tamen incertum eſt, huc potius reſpiciat gloſſa, an ad Euripid. Hecub. 908. ubi Schol. πλῆθος vel ad Homeri Il. 4, 274. Schol. νέφος. πύκνωμα. πλῆθος. ὁ τρόπος μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἀθροίσματος τῶν νεφῶν. cf. Suicerus in Theſ. eccleſ.

νεωκόρος] Sic Actor. 19, 35. dicitur urbs Epheſus νεωκόρος τῆς Ἀρτέμιδος, *Aeditua Dianae.* Gloſſar. Alberti ad h. l. explicat: κοσμήτορα, ὑπηρέτην. Oecumen. ἱερόδουλος, ὁ τὸν ναὸν κορῶν, ἢ σαρῶν.

νεώσατε] Ierem. 4, 4. ubi Theodoret. γεωργήσατε. Sed ibi tropice dictum.

νηκτά] Sapient. Sal. 19, 18.

νὴ τὴν ὑγείαν] Hauſiſſe formulam videtur ex Geneſ. 42, 15. ubi pro νὴ ed. Compl. habet μά.

νῆφε] Forte ex 2 Timoth. 4, 5. σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι.

νοσεῖν] Puto gloſſam pertinere ad 1 Timoth. 6, 4. ubi eſt νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογοποιείας. Haec omnis phraſis bene explicatur per ςασιάζειν. Nam τὸ νοσεῖν non per ſe ſed per adiuncta hoc ſignificare poteſt.

νοσσεύουσαι] Ierem. 45, 25. vel 48, 28.

Digitized by Google

νυμφαγωγός. ὁ μετερχόμενος ἑτέρῳ νύμφην, καὶ ἄγων ἐκ τοῦ πατρὸς οἰκίας. ᾧ πρότερον γεγαμηκότι, οὐκ ἔξεστι μετελθεῖν. διὸ ἀποστέλλουσι τῶν φίλων τινάς. — —

νῶε. ἀνάπαυσις.

νωθροκάρδιος. βραδὺς κατὰ λογισμόν.

Ξ.

ξενίζειν. ξένῃ χρῆσθαι φωνῇ, ἢ ξένοις ἤθεσι.

ξενίζεται. ξενοδοχεῖται.

ξένος. ὁ θεῖος. ὁ ἐπιξενούμενος. καὶ ξενοδοκῶν, καὶ ξενοδόχος.

ξύλινον

νυμφαγωγὸς] Gloſſatorem τοῦς ὁ ante oculos habuiſſe, patere videtur inprimis ex Iudic. 14, 20. ubi pro νυμφαγωγῷ Cod. Vatic. habet ἑνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ. cf. Geneſ. 26, 26.

νῶε] vid. Geneſ. 5, 29. et ad h. l. Chryſoſt. et Theodor. in Cat. Niceph. qui idem habet. Sic et Philo libr. II. legg. Alleg. p. 102. Plura vide in Suiceri Theſ. eccl. et Gloſſar. Alberti in N. T. p. 45.

νωθροκάρδιος] Proverb. 12, 8.

ξενίζειν] Ita τὰ ξενίζοντα ſunt, quae vulgari linguae vel moribus et opinionibus non conveniunt, ut Actor. 17, 20. ξενίζοντά τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, ubi Boſius minus recte ſupplet δαιμόνια. Sed illa gloſſa huc non pertinet. vid. Harpocrat. Lex. in h. v.

ξενίζεται] Actor. 10, 6. vel 18.

ξένος] Sic ſine dubio legenda eſt gloſſa. Nam verba homerica, quae vulgo novam gloſſam incipiunt: ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος, vel ponenda ſunt poſt ἐπιξενούμενος, pro exemplo, ut fieri ſolet, vel temere translata ex alio loco: ξεῖνος, φίλος. Caeterum ξένος pro ξενοδόχῳ eſt in Epiſt. ad Rom. 16, 23. quem locum, niſi Heſychius,

Suidas

Digitized by Google

ξύλινον καρπὸν. τῶν δένδρων.

ξυνωρίς. ἅρμα ἵππων ἐζευγμένον.

O.

ὄγκος. φύσημα. ὑπερηφανία. ἔπαρσις. μέγεθος.

ὁδὸν εἰρήνης. τὴν κατὰ Θεὸν πολιτείαν.

ὀδυρμὸς. κλαυθμὸς.

ὀζείας. ἰσχὺς Ἰαώ. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Βασιλειῶν, Ἀζαρίας.

ὀθόνια. λινᾶ ἱμάτια.

οἰακίζει.

Suidas tamen reſpexit in gloſſa hac: ξένος, καὶ ὁ ξενοδόχος, ὁ Ἀπόστολος. ἀσπάζεταί ὑμᾶς ξένος ὁ φίλος μου. Apud Paulum tamen legitur ἀσπάζ. ὑμ. Γάϊος ὁ ξένος μου. Etiam hanc gloſſam apud Suidam coniungendam cenſeo cum antecedente, quae nunc ſeparatim legitur.

ξύλινον καρπὸν] Legendum ξυλίνου καρποῦ, ſi reſpexit ad Levit. 27, 30. vel 1 Macc. 10, 30. Caeteroquin enim ad alium locum ignotum gloſſa pertinebit, in quo fuit caſus quartus.

ξυνωρὶς] Sic οἱ ό Eſ. 21, 9. vertunt hebr. צמד פרשים *par equitum*. Suidas: ξυνωρίς. συζυγία. ἢ ἅρμα ἐκ δύο ἵππων συνεζευγμένον.

ὄγκος] Ita Hebr. 12, 1. vid. Suicerus in Theſ.

ὁδὸν εἰρήνης] Rom. 3, 17. vel Pſalm. 14, 3. unde locum Paulus ibi repetiit. Gloſſa his ipſis verbis eſt in Comment. Theophyl. ad locum Pauli. vid. ſupra in v. ἐν ὁδῷ et Oecumen. ad Act. 9, 2. ὁδὸν, τὴν κατὰ Χριστὸν πολιτείαν ἀκουστέον.

ὀδυρμὸς] Utrumque coniungitur in Ierem. 31, 15.

ὀζείας] Etymol. nominis Ozia, ab עז et יה, qui idem 2 Reg. 15, 1. dicitur *Azarias*.

ὀθόνια] Oſeae 2, 5. 9. ubi hebr. פשתה *linum*, et Luc. 24, 12. Ioh. 20, 5. 6. vid. Suiceri Theſ.

O

οἰακίζει. ἐλαύνει. διοικεῖ, κυβερνᾷ.

οἰκεῖοι. οἱ κατ' ἐπιγαμίαν ἀλλήλοις προσήκοντες. ἢ ἴδιοι. καὶ κατὰ τὴν οἰκίαν πάντες.

οἴκημα. τὸ δεσμωτήριον.

οἰκογενής. δοῦλος.

οἰκτείρημα. ἔλεος.

οἰνάνθη. ἡ ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου.

οἶφιν. μέτρον τὶ τετραχοίνικον Αἰγύπτιον.

οἰωνισάμην. παρῃτησάμην. ἢ ἐμαντευσάμην.

οἰωνο-

οἰακίζει] Iobi 37, 10. Olympiod. ad h. l. *χρῆται τῷ ὕδατι ὥσπερ τις κυβερνητικῆς ἐπιςήμης ἔμπειρος, ἐπὶ τῶν οἰάκων καθήμενος.*

οἰκεῖοι] Priori ſenſu 1 Timoth. 5, 8. *affines, conſanguinei.* vid. Theodoret. ad h. l. Poſteriori Epheſ. 2, 19. *οἱ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ.*

οἴκημα] Sic Actor. 17, 7. cf. verſ. 6.

οἰκογενὴς] Ex uſu *τῶν ό,* qui ſic vertunt hebr. יליד בית Geneſ. 17, 13. Ierem. 2, 14. Eccleſ. 2, 7. ubi permutantur *δοῦλοι* et *οἰκογενεῖς.*

οἰκτείρημα] Ierem. 31, 3. ubi plane ſic explicat Theodoretus.

οἰνάνθη]. Vox Symm. Cant. 2, 13. *τῶν ἀμπέλων ἡ οἰνάνθη,* pro quo *οἱ ό, ἀμπέλοι κυπρίζουσιν.*

οἶφιν] Ita *οἱ ό* vertunt hebr. איפה variis in locis Num. 28, 5. Ruth 2, 17. Iud. 6, 9. etc. Hodius de textu orig. V. T. p. 113. legi vult *οἰφὶ,* quo modo Aegyptii pronuntiaverint vocem hebr. et tradit apud hodiernos Coptitas inter nomina menſurarum retineri etiam nomen *οἰφί.* Philo libr. de Congr. quaec. erud. gratia p. 534. ſcribit *ὕφί.* Suidas *οἰφί. ὁ χοῖνιξ.* Sic Procop. ad Levit. 6. *οἶφι καὶ χοῖνιξ ἕν ἐςι μέτρον, δύω ξεςῶν καὶ τοςημορίου,* in Cat. Niceph. Octat. T. I. p. 990.

οἰωνισάμην] Geneſ. 30, 27.

οἰωνοβρότες. ὑπὸ ὀρνέων βρωθέντας.

ὀλισθήμασι. πλάναις. παραπτώμασιν.

ὅλκιον. μέγας κρατήρ. λετήρ.

ὁλοκαύτωμα. ὅλον πυρὶ καθαγιζόμενον, ὁλόκληρον.

ὁλόκληρον. σῶον.

ὄλυρα. εἶδος σπέρματος. ἢ βρῶμά τι, μεταξὺ σίτε καὶ κριθῆς. οἱ δὲ, αὐτὴν τὴν κριθήν. ἄλλοι, καρπόν τινα σιτικὸν, ζειάν. τινὲς, ζέαν.

ὁμειρόμενοι. ὁμείρονται, ἐπιθυμεσιν.

O 2 ὁμιλεῖν.

οἰωνοβρότες] 2 Macc. 9, 15.

ὀλισθήμασι] Ierem. 38, 22. vel Dan. 11, 34.

ὅλκιον] Sic ὅλκια Iudith. 15, 13.

ὁλοκαύτωμα] Frequens apud LXX interpr. vox, pro qua etiam legitur ὁλοκάρπωμα, ut Levit. 16, 24. Ita etiam h. l. legi volebat Sopingius, ſed non eſt neceſſe. Cyrillus ad Levit. 1, 3. ὁλοκαύτωμα expl. ὁλόκληρον ἀφιέρωσιν.

ὁλόκληρον] Forte reſpexit ad 1 Theſſal. 5, 20. ὁλόκλ. ὑμῶν τὸ πνεῦμα τηρηθείη.

ὄλυρα] Exſtat vox Exodi 9, 33. Ezech. 4, 9. ubi Aq. et Symm. ζέαν vel ζειὰν vertunt.

ὁμειρόμενοι] Sine dubio ex 1 Theſſal. 2, 8. ubi ſic legitur in quibusdam Codd. pro vulg. ἱμειρόμενοι. Ita quoque Gloſſarium Alberti p. 146. qui in Heſychio poſt ὁμειρόμενοι inſerendum putat ἐπιθυμεντες; uti et Theophylactus vocem illam explicat. Sed non eſt neceſſe: Nam et caetera participia in epiſt. ad Theſſal. l. c. poſſunt et debent reſolvi in tempora finita. Videtur ergo etiam gloſſator, quisquis fuerit, idem facere voluiſſe. Sed in eo erravit, quod tertiam perſonam poſuit. Debebat ponere: ὁμειρόμεθα, ἐπιθυμεμεν, ex nexu illius orationis. Sic in verſu 6 ζητεντες eſt idem quod ζητεμεν. Quodſi vero gloſſam corrigendam putemus, ego ſic corrigam:

ὁμιλεῖν. λαλεῖν.

ὁμιλία. διήγησις.

ὀναίμην. τύχοιμι, ἀπολαύσαιμι, ὠφεληθείην.

ὀνοκένταυροι. παρὰ Ἀκύλᾳ, τριχίωνες, δαιμόνων τὶ γένος, κάθυλον καὶ σκοτεινὸν τῇ ἐπιφανείᾳ, ὅπερ Σείην ὠνόμασαν οἱ τὴν Ἑβραϊκὴν φωνὴν μεταθέντες οἱ λοιποί.

ὀξὺς.

rigam: ὁμειρόμενοι. ἱμειρόμενοι. ἐπιθυμοῦντες, ut illud exprimat variam lectionem, qui mos eſt Heſychio uſitatiſſimus. vid. ἐβόλοντο.

ὁμιλεῖν] Eo ſenſu Actor. 20, 11. Luc. 24, 26. Actor. 24, 26. Et Geneſ. 24, 63. pro ὁμιλῆσαι Symm. habet λαλῆσαι.

ὁμιλία] Aquila in Pſalm. 103, 35. οἱ ό ibi διαλογή. Symm. διάλεξις, notante Heracleota in Cat. Patr. ad h. l.

ὀναίμην] Sine dubio ex epiſt. ad Philem. 20. Tota phraſis ſupra explicata eſt ad v. ἐγώ σου ὀναίμην.

ὀνοκένταυροι] Gloſſa haec pertinet ad Eſaiae 13, 12. atque excerpta eſt ex Baſilii M. Commentar. ad h. l. et Procopio. Quibus ſi in his veterum interpretum explicationibus recenſendis fides habenda eſt, emendari exinde poterint Hexapla Origenis vel ipſi Interpretes LXX. Nam h. l. quaedam confuſio eſt interpretum. Nempe ὀνοκένταυροι vertunt οἱ ό hebr. איים, ליליח et אבני בהו. Sed neutrum horum verborum Aquila vertit τριχίωνες, ſi credas Hexaplis. Sed Eſ. 13, 21. hebr. שעירים οἱ ό vertunt δαιμόνια, Aquila τριχιῶνται, et Eſaiae 34, 14. idem שעיר Aquila vertit τριχιῶν, quod οἱ ό plane aliter. Theodoretus ad Eſ. 21, 9. ubi occurrit mons Seir, inquit: ἐπειδὴ δασὺς ἦν, σιεὶρ ὠνομάσθη, τουτέστι τετριχωμένος. Porro hebr. ציים vertunt Aq. Symm. et Theodot. σειὴν vel σιεὶν, οἱ ό autem θηρία. Denique in verſ. 22 hebr. איים Aquila, Symm. et Theod. vertunt ἰεὶν, et οἱ ό ὀνοκένταυροι; ad quem locum Procopius haec: οἱ λοιποὶ τῶν ἑρμηνευτῶν ἀντὶ τοῦ ὀνοκένταυροι, σιεὶν ἐξέδωκαν.

Mani-

ὀξὺς. ταχὺς. δριμὺς. φρόνιμος.

ὀπισθότονος. ἐναντίον. κύρτωμα.

ὀπτανόμενος. ὁρώμενος. ἐμφανιζόμενος.

ὀπτασία. θεωρία, φαντασία, θέαμα.

ὀπτὸς. φαινόμενος. ἢ ἑψημένος πυρί.

ὀπωροφυλάκιον. ἡ σκηνὴ, ἢ καλύβη τῦ φυλάσσοντος (τὰς ὀπώρας).

Manifeſta itaque eſt interpretationum veterum confuſio in his locis, quamvis illa ex auctoritate Patrum illorum vix plane emendanda. Tangit illam etiam Fronto Ducaeus in Nott. ad Baſil. M.

ὀξὺς] Gloſſemata ταχὺς et φρόνιμος indicare mihi videntur, non illam ſolam vocem, ſed integras phraſes reſpexiſſe gloſſatorem, cum illa ſcriberet. Ita huc pertinebit Amos 2, 15. ὀξὺς τοῖς ποσὶν, qui eſt idem ταχύς. Deinde Sap. Sal. 8, 12. ὀξὺς ἐν κρίσει, vel Proverb. 22, 28. ὀξὺς ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῦ, quidni ſit idem ὁ φρόνιμος. Nam quod dici poteſt de ſenſu tropico τῦ ὀξύνειν, *prudentem reddere*, vel de analogia linguae latinae, quae voces *acutus*, *acumen* pro ſapientia et prudentia uſurpat, id plane abhorrere videtur ab noſtro loco.

ὀπισθότονος] Merito creditur gloſſa reſpicere Deuter. 32, 24. ὀπισθότονος ἀνίατος, ubi Anonym. in Cat. Niceph. T. I. p. 1638. vocem ὀπισθ. explicat σπασμὸς τῶν ἐν ῥάχει μυιῶν ὅλον εἰς τ' ὀπίσω ἕλκων τὸ σῶμα etc. Gloſſae MSS. in Cant. ὀπισθότ. εἶδος νόσυ, ὃ λέγυσιν, κύρτωμα.

ὀπτανόμενος] Actor. 1, 3.

ὀπτασία] Luc. 1, 22. 24, 23. Actor. 26, 19. et Daniel. 10, 7. etc.

ὀπτὸς] Poſteriori ſenſu eſt in LXX. Exodi 12, 8. 9. Eſ. 44, 16.

ὀπωροφυλ.] Vox τῶν ὀ. cf. Eſ. 1, 8. ubi permutatur cum σκηνῇ ἐν ἀμπελῶνι; et Theodoretus ad Cap. 24, 20. ait: τὸ ὀπωροφυλάκιον πρόσκαιρός ἐςι σκηνή. Euſebius: εἰς φρυρὰν τῶν ἐν τοῖς ἀμπέλοις καρπῶν αἱ σκηναὶ πήγνυνται.

ὁρατικόν. γνωςικόν.

ὁρμή. βȣλή, ἐπιθυμία.

ὁρμίσκοι. περιτραχήλιοι κόσμοι γυναικεῖοι. ἢ δακτύλιοι.

ὀροδάμνοι. κλῶνες. κλάδοι. βλαςήματα. ὄρπηκες.

ὀρτυγομήτρα. ὄρτυξ ὑπερμεγέθης.

ὁσίως. πρεπόντως. δικαίως.

ὅσον ὅσον. ὀλίγον ὀλίγον.

ὅταν παίω. ὅταν παιδεύω, ἢ τύπτω.

ȣ ἀρᾶς.

ὁρατικὸν] Proverb. 22, 29. ὁρατικὸν ἄνδρα καὶ ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις etc. Diſcrepant graeca ab hebraicis.

ὁρμὴ] Iacobi 3, 4. ὅπȣ ἂν ἡ ὁρμὴ τȣ̃ εὐθύνοντος βȣλήται.

ὁρμίσκοι] Cantic. 1. 9. ad quem locum Theodoret. περιδέραιόν ἐςι τȣ̃το καὶ εἶδος κόσμȣ τὸν τράχηλον καλλωπίζοντος. Cantic. 7, 1. et alibi. Sic inprimis Geneſ. 38, 18. pro ὁρμίσκον incertus interpres habet τὸν ἐπιτραχήλιον, quod Cel. Scharfenberg in Animadverſ. ad h. l. corruptum ſuſpicatur ex περιτραχήλιον. Cyrill. Alex. ad Geneſ. p. 194. κόσμημά τι τῶν περὶ τὴν δέῤῥιν. vid. Caten. Niceph. in Octat. T. I. p. 440.

ὀροδάμνοι] Forte ante oculos habet locum Iobi 40, 17. τὰ δένδρα μεγάλα σὺν ὀροδάμνοις, καὶ κλῶνες ἀγρȣ̃ ex lect. Cod. Ald. et Compl. Vulgo ῥαδάμνοις. Aquila h. l. vertit χειμάῤῥȣ, cuius auctorirate fortaſſe nititur ſequens gloſſa apud Heſychium: ὀρόδαμνος. τὰ αὐτὰ, καὶ ὁ ποταμός. Unde non eſt neceſſe cum Alberto confuſionem τȣ̃ ῥόδακος ſtatuere.

ὀρτυγομήτρα] Exod. 16, 13. Pſ. 104, 39. etc.

ὁσίως] 1 Theſſal. 2, 10.

ὅσον ὅσον] Sic οἱ ό Eſ. 26, 20. Hebr. 10, 37.

ὅταν παίω] Ex Exod. 12, 13. Verba ὅταν παίω deerant

ὀ ἀρᾶς γέμει. ὀ κατάρας πλήρης ἐςὶν.
ὀ διεκρίθη. ὀκ ἀμφέβαλεν. ὀκ ἐδυσπίςησεν.
ὀκ αἰδεσθεὶς. ὀκ αἰσχυνθεὶς.
ὀκ ἀνέχομαι. ὀ καταδέχομαι.
ὀκ ἀνήσει. τὰ αὐτά.
ὀκ ἀποῤῥυήσεται. ὀ κατακήσεται.
ὀ καταναρκήσω. ὀ κατοκνήσω.

O 4 ὀ κατ-

rant in Heſychio, ſed Albertus addidit ex certiſſima Bielii emendatione. Nam plane ſic legitur gloſſa in Lex. MS. Cyrill.

ὀ ἀρᾶς γέμει] Verba ſunt ex Pſalm. 10, 7. quae repetiit Paulus ad Rom. 3, 14. ὧν τὸ ςόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει. Suidas brevius: ὀ ἀρᾶς. ὄτινος κατάρας. Sine dubio ex Hex. Orig. depromta gloſſa, ubi haec: ἄλλος. ὄτινος κατάρας πλῆρες τὸ ςόμα. vid. Gloſſ. in Pſalmos.

ὀ διεκρίθη] Ex Rom. 4, 20. ubi Theodoretus: ἀναμφιβόλως ἐπίςευσε. Schol. Cod. Moſq. ad h. l. in ed. Math. p. 208. ὀδὲ τὴν ἀρχὴν ἐνδοιάσας ἢ ἀμφιβολῶν.

ὀκ αἰδεσθεὶς] 2 Macc. 4, 34.

ὀκ ἀνέχομαι] i. e. *non probo, repudio*, ex Eſ. 1, 13. ubi in ſequentibus idem exprimitur verbis his: μισεῖ ἡ ψυχή μȣ.

ὀκ ἀνήσει] Nempe antecedens proxime gloſſa eſt: ὀκ ἀνίει. ὀκ ἀφίει, ὀκ ἐπιτρέπει. Sic patet, quo pertineat illud: τὰ αὐτά. Ioſuae 24, 19. ὀκ ἀνήσει τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν, *non remittet.* Hinc dicitur ἄφεσις τῶν ἁμαρτ. apud ſcriptores ſacros.

ὀκ ἀποῤῥυήσεται] Ex Pſalm. 1, 3. hebr. לא יבול *non decident, non defluent.* Gloſſema variis modis corrigi voluerunt viri docti. Pricaeus ad h. l. κατακείσεται, aut κατατακήσεται. Bernardus καταπεσεῖται, cui favent gloſſae in Pſalmos, quae explicant ἀποπεσεῖται, ut et Suidas.

ὀ καταναρκήσω] 2 Cor. 12, 14.

οὐ κατενάρκησα. οὐ κατεβάρησα.

οὐκ ἔγρυξεν. οὐκ ἐφθέγξατο.

οὐχ ἐνήνοχά σοι. οὐκ ἀγήοχα. οὐκ ἤνεγκά σοι.

οὐκ ἐπιτεύξεται. οὐκ ἐπιτυχὴς ἔσαι.

οὐκ ἔσφαλεν. οὐκ ἐκινδύνευσεν.

οὐκ ἠσμένισαν. οὐκ ἐχάρησαν.

οὐλὴ λευκή. θρὶξ λευκή.

οὐ μὴ πρόωμαι. οὐ παραχωρήσω.

οὐ μή σε ἀνῶ. οὐκ ἄν σε ἐάσω.

οὐραγίαν. τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν στρατιάν.

οὐρίας. Φωτισμὸς Θεοῦ.

οὐ φοι-

οὐ κατενάρκησα] 2 Corinth. 11, 8. 12, 13. coll. verſ. 16.

οὐκ ἔγρυξεν] Ioſuae 10, 21. hebr. חרץ *movit*. cf. Exod. 11, 7. οὐ γρύξει κύων, ubi ignotus interpr. οὐκ ἀποφθέγξεται.

οὐκ ἐνήνοχά σοι] Geneſ. 31, 39.

οὐκ ἐπιτεύξεται] Proverb. 12, 17. Quam bene ad ſenſum h. l. verterint οἱ ό, vide apud Schultenſium ad h. l. p. 118. Nam in hebraicis eſt longe remotior tropus.

οὐκ ἔσφαλεν] Iobi 21, 10.

οὐκ ἠσμέν.] 1 Reg. 6, 19. ubi nihil eſt in hebr.

οὐλὴ λευκὴ] Gloſſa orta videtur ex Levit. 13, 10. 19. Nam in verſu 21 et alibi commemoratur θρὶξ λευκὴ, quod ſynonymon putavit gloſſator τῷ, οὐλὴ λευκή. Sed tamen differunt. Nam haec dicitur שאת לבנה *tumor albus*, verum θρὶξ λευκὴ שאר לבן *capillus albus*, quae in verſu 10 diſtinguuntur. Albedo enim capillorum ſequebatur illum tumorem album.

οὐ μὴ πρόωμαι] Sine dubio reſpicit ad Iobi 27, 6. ubi nunc legitur, οὐ μὴν προῶμαι (Cod. Alex. οὐ μὴ).

οὐ μή σε ἀνῶ] Hebr. 13, 5.

οὐραγίαν] Ioſ. 10, 19. Deut. 25, 18.

οὐρίας] Huius vocis etymon explicatur hebr. אוריה.

Eius

ȣ̓ Φοιβήσετε. Φοιβᾷν ἐϛὶ, τὸ ἐπὶ νεκρῷ ἢ δαιμονικῷ μαντεύεσθαι.

ȣ̓χ᾽ ὑπελείπω. ȣ̓χ᾽ ὑϛέρησας. ȣ̓ κατέλιπες.

ȣ̓χ᾽ ὑποίσω. ȣ̓χ᾽ ὑπενέγκω. ȣ̓ βαϛάσω.

ȣ̓χ᾽ ὑφίϛαται. ȣ̓χ᾽ ὑπομένει, ȣ̓χ᾽ ὑποφέρει.

ὀφιομάχος. ἰχνεύμων. καὶ ἀκρίδων γένος, μὴ ἔχον πτερά.

ὄφλα. ὄνομα χωρίȣ, ὅπȣ ἦν τεῖχος Ἱερȣσαλήμ.

ὀχεία. ἡ μίξις, καὶ ἡ συνȣσία.

ὀχύρωσεν. ἠσφαλίσατο. ἐφυλάκισεν.

Eius nominis fuit *ſacerdos* Eſaiae 8. ubi eodem modo explicat Procopius pag. 126. deinde *propheta* Ierem. 26.

ȣ̓ Φοιβήσετε] Ita ſine dubio legendum pro Φοιβήσεται. Nam illud eſt Deuteron. 14, 1. in Cod. Alex. quod deeſt in vulgato textu τῶν ό. Eam et legit Theodoretus ad h. l. ubi ait: διὰ μὲν τȣ̃ ȣ̓ Φοιβήσετε, τὰς μαντείας ἐξέβαλε· Φοῖβον γὰρ τὸν ψευδόμαντιν ἐκάλȣν τὸν Πύθιον. Cyrillus: τὸ Φοιβᾶσθαι καθαίρειν ἐϛὶ καὶ καθαίρεσθαι ἐπὶ νεκρῷ.

ȣ̓χ᾽ ὑπελείπω] Bielius legendum cenſet ȣ̓χ ὑπελίπȣ ex Geneſ. 27, 36. cui loco ſatis conveniunt gloſſemata.

ȣ̓χ᾽ ὑποίσω] Iobi 31, 23.

ȣ̓χ ὑφίϛαται] Proverb. 13, 8. ubi Schol. ȣ̓ φέρει.

ὀφιομάχος] Forte legendum ὀφιομάχης, quae vox exſtat Levit. 11, 22. Sic et Suidas.

ὄφλα] Ex ſacris literis, ubi עפל eſt nomen *muri* 2 Paral. 27 et 33. οἱ ό ὠπὲλ, vel potius *turris* non procul ab templo Hieroſ. ut Nehem. 3, 26. ubi οἱ ό ὀφὰλ, et verſ. 27. ὀφλά.

ὀχεία] Sic videtur vox poſita in Siracid. 33, 6. vel 36, 6. ἵππος εἰς ὀχείαν, *equus admiſſarius*.

ὀχύρωσεν] Paſſim apud τȣ̀ς ό vox occurrit. cf. 2 Paral. 11, 10. 1 Macc. 9, 52. 12, 38. 13, 10. et alibi.

Digitized by Google

ὀψώνιον. δαπάνη. κέρδος.
ὁ ὤν. Θεὸς, ἀεὶ ζῶν, ὑπάρχων.

Π.

παγετῷ. ψύχει. κρυμῷ.
πάγος. ψῦχος.
πάζιον. ἢ τοπάζιον. λίθος πολύτιμος.

πκθή-

ὀψώνιον] Ita Rom. 6, 23. ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας. Gloſſar. Alberti in N. T. τὰ κέρδη. Ad illum locum Suidas reſpexit: ὀψώνια. κέρδη. χαρίσματα. ὁ Ἀπόστολος· τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς σαρκὸς θάνατος. Sine dubio Suidas memoriter adſcribens locum Pauli, commutavit τῆς σαρκὸς cum τῆς ἁμαρτ. quae in illo Capite ſaepe ab ipſo Paulo permutantur. Oecumenius ad h. l. ὀψώνια. καρπὸς, ἡ δωρεά. ὀψώνιον λέγεται ἡ βασιλικὴ δωρεά.

ὁ ὤν] Reſpicit ſine dubio ad Exodi 3, 14. ubi eſt: ἐγώ εἰμι ὁ Ὤν. Eſ. 14, 13. ὁ ὢν Κύριε, et eodem modo cap. 32, 17. ubi Compl. Κύριε Θεός. Quidni vero hunc modum loquendi transferamus ad Rom. 9, 5. ubi Chriſtus dicitur ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς etc. ut poſt πάντων comma ponatur hoc ſenſu: e quibus natus eſt Chriſtus, Deus ſupremus, Deus celebrandus in aeternum. Miror hanc gloſſam non in mentem veniſſe iis, qui in illo loco explicando laborabant.

παγετῷ] οἱ ὁ Geneſ. 31, 40. τῷ παγετῷ τῆς νυκτός. Ierem. 36, 30. Baruch. 2, 19. Sirac. 3, 15.

πάγος] Utraque vox coniungitur paſſim, ut Zachar. 14, 6. ubi alii παγετός. Cant. trium puer. verſ. 40. Exod. 16, 14.

πάζιον] Vox orta videtur ex hebr. פז, quod οἱ ὁ in Pſalm. 19, 11. vertunt λίθον τίμιον. Hinc ex τὸ πάζιον factum τοπάζιον. Pſalm. 119, 127. ad quem locum Theodoret. τῶν λίθων τιμίων τοπάζιος. Ioſephus Antiq. Lib. III, 6. τόπαζον vocat, ubi vide fuſe differentem Havercamp.

Digitized by Google

παθήματα. συμφοραί.

παλάθη. ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις.

παλάθαι. σύκων μάζια.

παλαία. ἀλφιτισμός. οἱ δὲ, πόσιν σίτου.

παντοκράτωρ. ὁ Θεὸς, πάντων κρατῶν.

παραβαίνοντας. ἀρνητικούς.

παραβουλευσάμενος. εἰς θάνατον ἑαυτὸν ἐκδούς.

παράγει. παρέρχεται. παραπέμπεται.

παρα-

παθήματα] Forte reſpexit ad Rom. 8, 18. παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ.

παλάθη] Exſtat vox apud τοὺς ό. 2 Reg. 20, 7. παλάθην σύκων. cap. 16, 2. et alibi.

παλαία] Scr. παλαιά. Sine dubio enim explicat τοὺς ό, quibus παλαιὰ dicuntur de *frumento vetere*, ſ. frugibus veteribus, quibus veſci debebant Iudaei *anno remiſſionis*. vid. Levit. 25, 22. φάγεσθε παλαιά. Deinde Aquila ad Hoſeae 3, 1. pro πέμματα ponit παλαιά. Pro πόσιν forte legendum βρῶσιν.

παντοκράτωρ] Ita οἱ ό hebr. יהוה צבאות vertunt fere in omnibus locis. Abſolute ſic dicitur Deus in N. T. 2 Cor. 6, 18. et in Apocalypſi ſaepius.

παραβαίνοντας] Forte ex Pſalm. 119, 119.

παραβουλευσάμενος] Ita et Bengelius in Apparatu cenſet Heſych. legiſſe, ſed falſo, ut videtur. Potius παραβολευσ. Nam praecedit apud Heſ. vox παραβολή. Caeterum gloſſa pertinet ad Philipp. 2, 30. παραβουλευσ. τῇ ψυχῇ. Oecumen. ad h. l. εἰς κίνδυνον ἔρριψεν ἑαυτὸν, e quo gloſſa Lexici Mathaei Moſq. ad eundem locum Pauli orta eſt p. 78.

παράγει] 1 Cor. 7, 31. ubi Theophyl. παράγει ἀντὶ τοῦ παρέρχεται καὶ διαλύεται. Hic gloſſae fons eſſe videtur.

παραδειγματίσαι. φανερῶσαι. θριαμβεῦσαι.
παράδοσις. ἄγραφος διδασκαλία.
παρακλήτορες. παραμυθηταί.
παραπικραίνων. παροργίζων.
παραπληξία. μανία.
παραῤῥυῶμεν. ἐξολισθῶμεν.
παραρύματα. δέῤῥεις.
παρασυνεβλήθη. ὡμοιώθη.

παρατέ-

παραδειγματίσαι] Sine dubio ex Matth. 1, 19. cf. Raphelii Obſervatt. ex Xenoph. ad h. l. Salmaſ. in Epiſt. dedic. ad Helleniſt. p. 40. et quae dicta ſunt ad vocem ἐδειγμάτισεν. Chryſoſtomus expl. φανερῶς ἐλέγξαι. Theophyl. φανεροῦν et κολάζειν. Sed et aliquoties οἱ ὁ voce uſi ſunt, ut Numer. 25, 4. Ierem. 13, 22. Ezech. 28, 17. etc.

παράδοσις] Plane ex uſu ſcriptorum N. T. Matth. 15, 2. 1 Cor. 11, 2. 2 Theſſ. 3, 6. Certe in ſequente gloſſa: παραδόσεων. διδασκαλιῶν videtur reſpexiſſe ad Gal. 1, 14. Utraque vox permutari ſolet, ut in inſcriptione libri Hippolyti: περὶ χαρισμάτων παράδοσις ἀποστολική, pro quo in aliis MStt. eſt διδασκαλία. vid. Suicerus in Theſ. eccl.

παρακλήτορες] Iobi 16, 2. Ibi Aquila παράκλητοι. Symm. παρηγοροῦντες.

παραπικραίνων] Ezech. 2, 5. 6. 7. 8. et Cap. 12. paſſim.

παραπληξία] Ita Deuteron. 28, 28. πατάξαι σε Κύριος παραπληξίᾳ, qui caſus fortaſſe etiam in gloſſa illa ponendus.

παραῤῥυῶμεν] Hebr. 2, 1. cf. Gloſſar. Alb. p. 170. Suidas explicat παραπέσωμεν. Chryſoſt. μὴ ἐκπέσωμεν.

παραρύματα] Exodi 25, 11.

παρασυνεβλήθη] Pſalm. 48, 13. 21. ubi etiam in membro parallelo ὡμοιώθη. Clemens Alex. Paedag. l. p. 159. qui memoriter locum Pſalmi afferre videtur, pro illo habet παρωμοιώθη.

Digitized by Google

παρατέτακται. ἡτοίμαςαι.

παράφορος. παραφερόμενος. ἐξεςηκώς.

πάρεδρον. παρακαθήμενον. παραμένον. σύνθρονος.

παρεθεωρȣ̃ντο. κατεφρονȣ̃ντο.

παρεῖμαι. παραλέλυμαι, ἐκλέλυμαι.

παρειμένος. παραλελυμένος. ἐκλελυμένος. παράλυτος. παρεωραμένος. τετελευτηκώς.

παρείαθωσαν. παραλυέαθωσαν.

παρέκλυσε. παρῆλθεν.

παρεκρȣ-

παρατέτακται] Zachar. 1, 6.

παράφορος] Forte ex Deuteron. 28, 34. ubi pro παραπληκτὸς Cod. Baſil. auctore Monteſalc. habet παράφορος.

πάρεδρον] Leg. σύνθρονον. Reſpicitur enim ad duo loca Sapient. Salom. 6, 14. πάρεδρον εὑρήσει τῶν αὐλῶν αὐτȣ̃, hoc eſt, παρακαθήμενον. Deinde Cap. 9, 4. δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, hoc eſt, σύνθρονον.

παρεθεωρȣ̃ντο] Actor. 6, 1. Sic et Gloſſar. Alb. ad h. l. pag. 67.

παρεῖμαι] *deſatigatus ſum*, hebr. נלאיתי ex Ierem. 20, 9. παρεῖμαι πάντοθεν, καὶ ȣ̓ δύναμαι φέρειν. Sirmondus apud Theodoretum ad h. l. non ſine veri ſpecie legebat πυρȣ̃μαι, ſed illam lectionem ut potiorem inſeruit textui Schulzius.

παρειμένος] Ex uſu τῶν ό. Sirac. 4, 32. νωθρὸς καὶ παρειμένος ἐν τοῖς ἔργοις. Et Deuteron. 32, 36. iunguntur παραλελυμένοι et παρειμένοι, item Sirac. 25, 26.

παρείαθωσαν] Sophon. 3, 16.

παρέκλυσε] Pertinere gloſſa videtur ad Pſalm. 123. 4. τὸ ὕδωρ κατεπόντισεν ἡμᾶς, χείμαῤῥον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

Digitized by Google

παρεκρέσατο. ἐχλεύασεν.

παρέλαβες. ἐπαιδεύθης.

παρελέγετο. παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἔπλεεν.

παρέλκυσις. βράδος, βραδυτής.

παρελογίσασθε. ἠπατήσατε, ἐψεύσασθε, ἐχλευάσατε.

παρελύθησαν. ἠσθένησαν.

παρέλυσε. καθεῖλεν, ἐξέβαλεν.

παρεμβαλεῖ. ἐπισκέπτει.

παρεπίδημος. πάροικος.

πάρεσιν.

ἡμῶν. Quae verba, notante Chryſoſtomo, aliter ſic leguntur: *τὰ ὕδατα πάρέκλυσεν ἡμᾶς παρελθόντα κατὰ τῆς ψυχῆς ἡμῶν.*

παρεκρέσατο] Geneſ. 31, 7. hebr. התל *illuſit.*

παρέλαβες] Coloſſ. 4, 17. *διακονίαν ἣν παρέλαβες.*

παρελέγετο] Forte legendum *παρελέγοντο*, et *ἔπλεον*, ut reſpiciatur ad Actor. 27, 13. ubi illo ſenſu vox dicitur. cf. verſ. 8.

παρέλκυσις] Iobi 25, 3. *μή τις ὑπολάβει ὅτι ἐστὶ παρέλκυσις πειραταῖς.* hebr. מספר. Hinc Symm. *ἀριθμὸς τῶν στρατιῶν* vertit. Suidas: *παρέλκυσις. ὑπέρθεσις*, quae gloſſa congruit interpretationi Olympiodori: *μηδεὶς ἐννοείτω ὡς εἰς τέλος, κἂν ἐπιπολὺ διαμένει Θεὸς ὑπερτιθέμενος τὰς κατὰ τῶν ἀδίκων τιμωρίας* etc.

παρελογίσασθε] Ioſuae 9, 22.

παρελύθησαν] Geneſ. 19, 11. Ierem. 6, 24. 50, 43.

παρέλυσε] Ierem. 46, 15.

παρεμβαλεῖ] Pſalm. 33, 7. Alii explicant *συμμαχήσει.* vid. Caten Pattr. Gr. ad h. l.

παρεπίδημος] Geneſ. 23, 4. Pſalm. 38, 17. ubi utraque vox ut ſynonyma iungitur. cf. Epheſ. 2, 19. Actor. 7, 6. 29.

πάρεσιν. ἄφεσιν, συγχώρησιν.

παρετάξαντο. ἐπολέμησαν.

παρεφέρετο. ἐδαιμονίζετο.

πάροικοι. ξένοι, παρεπίδημοι.

πάροινος. ἁμαρτωλός. μεθυστής. ὑβριστής, λοίδορος, ἔκλυτος.

παροιστρήσουσι. μαίνονται.

παροιστρῶσα. ἐρεθίζουσα. ἐξεστηκυῖα.

παρώσατο. ὤσατο. καὶ ὤθησεν.

παρώ-

πάρεσιν] Rom. 3, 25. διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγον. ἁμαρτιῶν, quem locum explicat gloſſa, nam πάρεσις per ſe non eſt: *venia peccatorum*. vid. Alberti ad Gloſſar. N. T. p. 97 et 98. Graece πάρεσις eſt *praetermiſſio;* unde Cocceius h. l. quamvis falſo vertit, *diſſimulationem*, ſed illam notionem traxit ex lingua hebraea, in qua עבר dicitur de *condonatione* ſ. *venia*, ut 2 Sam. 24, 10. העבר παραβίβασον τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου, i. e. *condona* mihi peccatum meum. Ergo vanum eſt diſcrimen, quod quidam inter ἄφεσιν et πάρεσιν reperiſſe ſibi viſi olim ſunt.

παρετάξαντο] Saepe obvia vox τῶν ό. cf. Ioſuae 24, 8. Geneſ. 14, 8. 2 Reg. 10, 17. ubi in membro parallelo eſt idem illud ἐπολέμησαν. Numer. 31, 7. etc.

παρεφέρετο] 1 Reg. 21, 13. de Davide, qui inſaniam ſimulabat. vid. ſupra παράφορος.

πάροικοι] Hebr. 11, 13. 1 Petr. 1, 17. et 2, 11.

πάροινος] 1 Timoth. 3, 3. ad quem locum Chryſoſtomus Hom. X. πάροινον οὐ τὸν μέθυσον λέγει, ἀλλὰ τὸν ὑβριστὴν καὶ αὐθάδη. Sic et fere Theophyl. et Oecumen.

παροιστρήσουσι] Ezech. 2, 6. Theodoret. ibi explicat: μετὰ πολλῆς μανίας ἐκφέρεσθαι, et οἶστρον, μανίαν.

παροιστρῶσα] Sic ſcribendum eſſe, non παροιστρῶσαι etc. patet ex Suida aliisque Gloſſariis, quia ſine dubio ſumta vox eſt ex Hoſeae 4, 17.

παρώσατο] 1 Maccab. 4, 11.

Digitized by Google

παρώτρυναν. παρώξυναν.

πάσσοντος. εἰς ἀέρα χέοντος, ἢ σκορπίζοντος, ἢ ῥίπτοντος.

παταρίς. πόλις, καὶ ὄρος Λυκίας.

πατραλοίας. ὁ τὸν πατέρα ἀτιμάζων, πατροτύπτης. καὶ τὸ, μητραλοίας οὕτω συντίθεται.

πατριαί. φυλαί.

παῦλα. ἄνεσις, ἀνάπαυσις.

παῦλος. θαυμαστὸς, ἢ ἐκλεκτὸς, σύμβουλος.

πεδῆται. πεπεδημένοι.

πειρα-

παρώτρυναν] Actor. 13, 50. vid. Gloſſar. N. T. ad h. l.

πάσσοντος] Pſalm. 147, 16. ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος.

παταρὶς] In Actis 21, 1. dicitur πάταρα.

πατραλοίας] vid. 1 Timoth. 1, 9. et voc. μητραλοίας.

πατριαὶ] Ita οἱ ὁ vertunt vocem hebr. quae *familiam, tribum* ſignificat, ut Exodi 6, 15. 1 Paral. 4, 27. 16, 28. etc. et in Nov. Teſt. Actor. 3, 25.

παῦλα] Occurrit vox 2 Macc. 4, 6.

παῦλος] Prior explicatio nititur etymologia hebr. quaſi ſit a פלא *mirabilis*, ut et Hieronymus explicat, de nomin. hebr. Sic Eſaiae 9, 6. in Cod. Alex. οἱ ὁ vertunt vocem illam θαυμαστὸς et יועץ σύμβουλος. In caeteris non eſt nimis argutandum. ἐκλεκτὸς dicitur ſine dubio ex Actor. 19, 15. ubi vocatur Paulus σκεῦος ἐκλογῆς, i. e. ἐκλεκτόν. Et σύμβουλος fortaſſe dicitur eodem ſenſu, quo Apoſtoli caeteri συνεργοὶ et σύνδουλοι. Hinc Trillerus in Emendat. Heſych. p. 33. optabat, ut legeretur σύνδουλος. Quae ulterius quaeruntur, coacta ſunt. cf. Suiceri Theſ. eccl. in v. παῦλος.

πεδῆται] Sap. Salom. 17, 2. ubi antea δέσμιοι.

Digitized by Google

πειρατήριον. τόπος λῃςῶν.

πελεκᾶν. ὄρνεον, τὸ κολάπτον καὶ τρυπῦν τὰ δένδρα.

πέμμα. εἶδος πλακῦντος. καὶ πᾶν πεπτόμενον.

πέπεισμαι. ἤλπισα. θαῤῥῶ.

πεπεμμένην. ζυμωθεῖσαν, ἐν κλιβάνῳ ἄρτον γενομένην.

περίβλεπτος. ἔξοχος. περιβόητος.

περίελαι. κόψον. ἔπαρον. ἄφελε.

περιέπειραν. ἔπηξαν.

περι

πειρατήριον] Iobi 7, 1. Pſalm. 17, 29. ubi interpr. in Cat. Patr. expl. ἐνέδραν. Schol. ad 1 Reg. 30, 15. expl. τὸ λῃςρικὸν σύςημα. Ad illa loca ſi reſpexit gloſſator, ferri poteſt gloſſema. Quodſi vero ad Geneſ. 49, 19. oculum intendit, vel male vertit, vel pro τόπος forte legendum λόχος. vid. Bos Animadv. ad h. l.

πελεκᾶν] Ita οἱ ό Deut. 14, 18. Levit. 11, 18. Pſalm. 101, 7. Hinc et gloſſae in Pſalm. πελεκᾶνος. εἶδος ὀρνέȣ ὃ τρυπᾷ τὰ δένδρα. Plura de illa ave habet Euſebius ad locum Pſalmi.

πέμμα] Sic οἱ ό hebr. איפה coſtum. vid. Ezech. Cap. 46. et Hoſeae 3, 1.

πέπεισμαι] Rom. 8, 38. 2 Macc. 9, 27.

πεπεμμένην] Levit. 2, 4. θυσίαν πεπεμμένην ἐν κλιβάνῳ. Ienſius Lucubr. Heſ. p. 188. pro ἄρτον ſcribit ὡς ἄρτον. Forte legendum ἄρτȣ vel ἄρτων, ut κλίβανος ἄρτων nunc ſit fornax, in quo panes coqui ſolent. Bielius tamen probat γενόμενον.

περίβλεπτος] Proverb. 31, 23.

περίελαι] Bielius vult legi περίελε, quae vox paſſim apud LXX occurrit, ut Pſalm. 119, 22. 39. Proverb. 4, 24. 1 Paral. 21, 8.

περιέπειραν] 1 Timoth. 6, 10. vid. Suicerus in Theſ.

Digitized by Google

περιΐϛασο. περίφευγε. ἀνάτρεπε.

περικαθαίρων. ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον, ἢ τὸν γεγοητευμένον.

περιέσιον. περιποιητόν.

περιοχή. ὑπόθεσις. καὶ φυλακὴ, καὶ ἡ περὶ πάντων πολιορκία.

περιοχῆς. τετειχισμένης.

περι-

περιΐϛασο] 2 Timoth. 2, 16. τὰς βεβήλες κενοφωνίας περιΐϛασο, pro quo verſ. 23. παραιτȣ, qua voce illud explicat Oecumenius et Theophylactus. At Theodoretus φεῦγε. Vulg. *devita*. De ipſa voce vid. d'Orville ad Charit. p. 137. et Suicerus in Theſ. — Eodem modo eſt Tit. 3, 9. et ad h. l. Theodor. σπȣ́δαζε φεύγειν.

περικαθαίρων] ſcil. ἐν πυρί. Nam explicatur locus ex Deuter. 18, 10.

περιέσιον] Forte reſpexit ad Tit. 2, 14. ἵνα καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιέσιον. Ita περιποιεῖν dicitur *acquirere* ſibi aliquid. cf. Act. 20, 28. et 1 Petr. 2, 9. λαὸς εἰς περιποίησιν. Theodoret. λαὸν οἰκεῖον. Vox etiam exſtat Deuter. 7, 6. 26, 18. et Exod. 15, 5. ubi Symmachus habet ἐξαίρετον. Malach. 3, 17. סגלה Aq. περιέσιον, οἱ λοιποὶ, εἰς περιποίησιν. vid. Suicerus in Theſ.

περιοχή] Prior explicatio ὑπόθεσις pertinet ad Actor. 8, 32. ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς i. e. *argumentum* pericopae illius. De *arce* ſ. *praeſidio* οἱ ό paſſim περιοχὴν vertunt hebr. מצודה Pſalm. 141, 3. vid. Cappelli Crit. Sacr. IV, p. 288. Ultima verba ſunt Cyrilli Al. ad Zach. 12, 3. niſi quod ille habet παρὰ πάντων. cf. Ierem. 19, 9.

περιοχῆς] Pro τετειχισμένης puto ſcribendum vel τετειχισμένῃ, vel τετειχισμένην. Nam illud corruptum videtur a ſciolo quodam, qui neſciebat, quo pertineret gloſſa. Nempe pertinet ad loca τῶν ό illa, ubi eſt πόλις περιοχῆς. Ita Pſalm. 30, 21. ἐν πόλει περιοχῆς, h. e. τετειχισμένῃ, pro quo Symm. ἐν πόλει περιφραγμένῃ. Comment. Heracl. in Cat. Patr. ad h. l. πόλιν περιοχῆς λέγει

περιποιεῖται. προξενεῖ. ζωοποιεῖ.

περίπτερα. οἱ ἀποσπινθηρισμοί.

περίπτερον. ὑψηλὸν. πανταχόθεν ἐξέχον. ἢ στέγην ἔχουσαν ἐξοχήν.

περισκελὲς. μέχρι τῶν ποδῶν.

περισκέλια. βρακκία, φεμινάλια.

περίστειλον. συγκάλυψον.

P 2 περι-

λέγει τὴν τετειχισμένην. Illa ipſa Davidis verba laudat Suidas in v. περιοχή. Si altera lectio valet, reſpicitur ad locum, in quo eſt εἰς πόλιν περιοχῆς, ut Pſalm. 59, 10. ubi Symm. περιφραγμένην. Idem tamen vitium irrepſit in Gloſſas MS. in Pſalm. cf. etiam Pſalm. 141, 3. ubi eſt θύραν περιοχῆς.

περιποιεῖται] Proverb. 6, 32. ἀπώλειαν περιπ. Altera explicatio pertinet ad ea loca, in quibus de conſervatione vitae ſermo eſt, ut Pſalm. 78, 12. περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων, *in vita ſerva*. cf. Biel. in Theſ.

περίπτερα] Cantic. 8, 6. ubi alii libri habent σπινθῆρες.

περίπτερον] Ex Amos 3, 15. πατάξω τὸν οἶκον τὸν περίπτερον, i. e. domum undique cinctam pinnis aut muris. Cyrillus Alex. in h. l. περίπτερον, τὸν πανταχόθεν πτεροῖς, ἢ τείχεσι περιεζωσμένον. cf. Theodoret. Ultima verba gloſſae ſic legenda exiſtimo: ἢ στέγην ἐξέχουσαν ἔχοντα. Hoc idem eſt, quod in Lex. Cyrill. MS. περίπτερον, πανταχόθεν ἐξέχοντα. Sic et Suidas. vid. Hieron. ad h. l.

περισκελὲς] Levit. 6, 10. περισκ. λινοῦν ἐνδύσεται, *femorale linteum.*

περισκέλια] Leg. περισκελῆ, ut Suidas et Lex. Cyrill. MS. Bielii. Nam ſine dubio pertinet ad τοὺς ό, qui habent περισκελῆ λινᾶ Exod. 28, 38. 39, 28. Ezech. 44, 18.

περίστειλον] Siracid. 38, 17. περίστειλον τὸ σῶμα, *compone corpus* ſcil. ad ſepulturam. Sic dicitur περιστέλλειν de inſtruendo funere, ut Tobiae 12, 13. περιστεῖλαι τὸν νεκρόν.

Digitized by Google

περιϛήθιον. ἱερατικὸν ἔνδυμα.

περιφέρεται. πλανᾶται.

περίψημα. περικατάμαγμα. ἀντίλυτρα, ἀντίψυχα. ἡ ὑπὸ τὰ ἴχνη πάντων.

περκάζει. μελανίζει. ποικίλλει. ἢ πεπαίνεται.

περπερεύεται. κατεπαίρεται.

πέταυ-

νεκρόν. Suidas: περιϛεῖλαι. περικαλύψαι. vid. Sophocl. Antig. v. 915.

περιϛήθιον] Exod. 28, 4.

περιφέρεται] Proverb. 10, 25. ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβὴς περιφέρεται. Sic et Eccleſ. 9, 3. pro περιφέρεια Aquila vertit πλάνη. His utere in locis Hebr. 13, 9. Eph. 5, 14.

περίψημα] 1 Corinth. 4, 13. πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. Pro priori gloſſemate Hammondus legit περικάθαρμα ex ipſo Pauli loco, ſed et illud Heſychii ſalvum eſt. Verum ultima verba ſic legenda: ἡ ὑπὸ τὰ ἴχνη πατούμενον, uti habet Gloſſar. Alb. p. 122. Quod ſi vero ſalvum eſt πάντων, conſulto adiectum eſt ex ipſo Pauli loco, ut inde pateret ad illum pertinere gloſſam, cuius moris documenta aliquot alibi me animadvertere memini. Deinde eadem vox exſtat Ierem. 22, 28. in verſione Symmachi, ut vult Grotius ad h. l. et adfert Trommius in Concord. gr. περίψημα φαῦλον καὶ ἀποβλητὸν ὁ ἄνθρωπος, pro quibus Aquila: τὸ σῶμα τὸ ἐξουδενωμένον καὶ ἐκτετιναγμένον ὁ ἀνὴρ οὗτος. Aliud, ſed ad ſenſum idem οἱ ὁ. Unde vero ſint illa verba Symmachi, non liquet. Nam Hieronymus Symm. verſionem latine affert hanc: *numquid purgamentum, ſive quisquiliae viles atque proiectae*; nec in Hexaplis Orig. expreſſa ſunt.

περκάζει] Amos 9, 13. περκάσει ἡ ϛαφυλή.

περπερεύεται] 1 Cor. 13, 4. ἡ ἀγάπη οὐ περπ. Sic et Gloſſar. Alb. ad h. l. et Gloſſ. Cod. Coisl. οὐ περπερεύεται. ἀλαζονεύεται. οὐδὲν ποιεῖ προπετὲς (ita Theodoretus) οὐ προπετεύεται (ita Chryſoſtomus). vid. omnino Wolfius in Curis ad h. l. Vocem Cilicam eſſe putat etiam Salmaſ. de Helleniſtica p. 264. Oecumenius in Comment. ad h. l.

οὐκ

πέταυρον. εἶδος παγίδος.

πέτρος. ἐπιλύων. ἐπιγινώσκων. οὗτος καὶ Σίμων, καὶ Κηφᾶς, καὶ Συμεὼν ἐλέγετο.

πέττουσιν. ἕψουσιν.

πιαίνει. σιτεύει. λιπαίνει.

πιανάτω. λιπανάτω.

οὐκ ἀλαζονεύεται, οὐ φυσιοῦται καὶ φρονεῖ μέγα ἐπὶ οἰκείοις κατορθώμασιν, ἢ οὐδὲν προπετὲς ποιεῖ. πέρπερος γὰρ, ὁ προπετής. Vox occurrit etiam apud Ciceronem epiſt. ad Att. Lib. I, 4. ubi Muretus explicat: *iactare* ſe et oſtentare et inanis gloriolae fructum ex re aliqua aucupari. Lib. 14. Var. Lectt. Cap. 7. Baſil. M. regul. brev. 49. vocem de iis dici contendit, qui aliquid agunt gloriae et oſtentationis cauſa, eodemque modo Clemens Alex. Paedag. lib. 3. cap. 1. περπερεία γὰρ ὁ καλλωπισμὸς περιττότητος καὶ ἀχρειότητος ἔχων ἔμφασιν. Tertullian. ad libr. de Patient. vertit: *non protervum ſapit.* Heſych. πέρπερος. μετὰ βλαβείας ἐπαιρόμενος. cf. Suicerus in Theſ.

πέταυρον] Proverb. 9, 18. ubi Aq. et Theod. τοῖς βάθεσι. Hinc Suidas: πέταυρον. παγὶς, βάθος.

πέτρος] cf. Gloſſar. Alb. in N. T. p. 24. Explicationes nituntur etymologia verbi hebraica, ut a פתר *interpretari*, quod οἱ ὁ Geneſ. 41, 12. vertunt ἐπιλύειν, vel a פטר *ſolvere.* Hieronymus de Nom. hebr. *Petrus*, agnoſcens. In caeteris cf. haec loca: Ioann. 1, 43. 1 Cor. 15, 5. Gal. 2, 9. 2 Petr. 1, 1. Matth. 16, 16. et ſeqq.

πέττουσιν] Ierem. 37, 20. ἔξωθεν οὐ πέσσουσιν. Suidas π. ἀρτοποιοῦσι.

πιαίνει] Proverb. 16, 2. ubi Schol. λιπαίνει.

πιανάτω] Pſalm. 20, 3. pro quo Symm. πλείονα ποιήσῃ, magis ad ſenſum, quae lectio profecto Symmacho potius convenit, quam altera πίονα, apud Montefalc. in Hex. Orig. Notum enim eſt, inter duas lectiones, quarum una ſenſum eleganter exprimit, altera ad verbum facta eſt, illam recte Symmacho tribui.

Digitized by Google

πικρῶς. κατακόρως. ἀκρατῶς.

πίτυρα. τὰ τῶν σίτων ἢ κριθῶν φλοιά.

πλάνος. πλανήτης, ἀπατεών.

πλατείαις. ῥύμαις, ἀγοραῖς.

πλήκτης. μάχιμος, ὑβριστής.

πλημμελὴς. ἐκμελὴς, οὐ συνῳδὰ λέγει ἁμαρτάνων.

πλημμύρα. ῥεῦσις ὕδατος, πλῆθος.

πληρο-

πικρῶς] Matth. 26, 75. ἔκλαυσε πικρῶς. Exſtat etiam Eſaiae 22, 4. 23, 7.

πίτυρα] Exſtat vox in epiſt. Ierem. v. 43.

πλάνος] Ex alterutro loco Matth. 27, 63. 2 Ioh. v. 7.

πλατείαις] Saepe hoc ſenſu vox occurrit apud τοὺς ό. Sed inprimis orta videtur gloſſa ex loco Marci 6, 56. ubi pro ἀγοραῖς in Cod. Cantabr. legitur πλατείαις, et ibi Vulgatus etiam habet *in plateis*. In eadem re Lucas Actor. 5, 15. κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, pro quo Cod. Baſil. ἐν ταῖς πλατείαις. In Cantico 3, 2. κυκλώσω ἐν τῇ πόλει ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις. Porro etiam ῥύμαι et πλατεῖαι iunguntur Ev. Lucae 14, 21. cf. Matth. 6, 2. Plura diſſeruit de hac re Cel. Fiſcherus in Proluſ. XI. de Vit. Lex. p. 8. ſeqq.

πλήκτης] cf. 1 Timoth. 3, 3. ubi opponitur ὁ ἐπιεικὴς et ἄμαχος. Tit. 1, 7. ubi Theodor. explicat τὸν μὴ κατὰ λόγον ταῖς ἐπιτιμήσεσι χρώμενον. Chryſoſt. Hom. 2. ad h. l. τὸν ὑβριστὴν ἐνταῦθά φησι.

πλημμελὴς] Illo modo vulgo ſcribitur gloſſa. Sed cenſeo poſt ἐκμελὴς vel repetendam eſſe vocem πλημμελήσει, more ſatis frequente in his gloſſariis, vel novam gloſſam conſtituendam hanc: πλημμελήσει. οὐ συνῳδὰ λέγει ἁμαρτάνων. Non enim dubito fontem hujus gloſſae eſſe in Sirac. 19, 4. ἁμαρτάνων εἰς ψυχὴν αὐτοῦ πλημμελήσει; quamvis nihil praecipui habet explicatio illa. Bielius quidem ita diſtinguendum et legendum volebat: οὐ συνῳδὰ λέγων, ἁμαρτάνων. Iudicent acutiores.

πλημμύρα] ſcil. ὑδάτων. Iobi 40, 18. Lucae 6, 48.

πληροφορία. βεβαιότης.

πλήρωμα. πλῆθος, ἀναπλήρωμα.

πλόκιον. εἶδος περιδεραίου.

ποδήρης. στολή. τὸ εἰς κάτω τοῦ ἱματίου κεκολισμένον.

ποδοκάκη. ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμὸς, ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμεύονται. — —

P 4 ποικιλ-

πληροφορία] vid. 1 Theſſal. 1, 5. ubi Theophyl. *βεβαίωσιν* explicat. Et Hebr. 6, 11. 10, 22. idem *πληροφορίαν πίστεως* intelligit *πίστιν τὴν ἀπηρτισμένην καὶ τελειοτάτην*.

πλήρωμα] De *numero integro*, ſeu *multitudine* accipitur Rom. 11, 25. *πλήρωμα τῶν ἐθνῶν*. Ita fere hebr. מלא Geneſ. 48, 19. ubi *οἱ ό* vertunt *πλῆθος*. Theophyl. Comment. ad Epheſ. 1, 23. *ἡ ἐκκλησία πλήρωμά ἐστι Χριστοῦ* etc. In altera explicatione reſpicere potuit ad Matth. 9, 16. ubi *τὸ πλήρωμα* dicitur pannus, qui ad ſciſſuram explendam aſſuitur, qui recte *ſupplementum*, ſ. *additamentum* dici poteſt. Vel ad Galat. 4, 4. ubi eſt *τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου*.

πλόκιον] Cantic. 7, 5. ubi Schol. *ἡ διακόσμησίς σου*.

ποδήρης] Paſſim vox obvia apud LXX. et Apoc. 1, 13. Suid. *ποδ. ἕως τῶν ποδῶν χιτών*. In fine legendum eſſe *κεκλωσμένον* cenſet Salmaſius ad Vopiſc. et Valeſius. Alii aliter. Theodoretus Quaeſt. ad Exod. 28, 31. (vel 27. ed. Rom.) p. 166. ed. Hal. ait: *ποδήρη προσηγόρευσεν, ὡς μέχρις ἄκρων διήκοντα τῶν ποδῶν*.

ποδοκάκη] Hoc ſenſu Schol. ad Iobi 13, 27. pro *ἐν κωλύματι τῶν ό* (quod ipſum corruptum videtur pro *κοιλώματι*. Nam et alia varia lectio habet *κυκλώματι*, quae duo verba alibi etiam confuderunt. vid. Gloſſ. Sacr. in Pſalm. v. *κῦτος*.) habet *ἐν ποδοκάκῃ*. Aq. *ἐν ξυλοπέδῃ*. Symm. *ὑπὸ ξύλον εἱρκτῆς τὸν πόδα μου*. Et in Cat. Nicetae Olympiodorus cum Polychronio: *ἀκριβῶς ἐφύλαξας τὰ κατ' ἐμὲ ὡς οἱ ἐν τῇ ξυλοπέδῃ δεσμοῦντες τοὺς καταδίκους*. vid. Montefalc. ad Hex. Orig. h. l.

Digitized by Google

ποικιλτικὴν. πολυμιταρικὴν τέχνην.

πόλιν. τὴν χώραν.

πολυτρόπως. διαφόρως. ποικίλως.

πολυωρήσεις. φυλάξεις, φροντίδα πολλὴν ποιήσεις.

ποντοβρόχους. ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους.

πορνιοκόπος. ἑταιροτρόφος. πόρνος.

πορα-

ποικιλτικὴν] Explicatur locus Iobi 38, 36. τίς δὲ ἔδωκε γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν, ἢ ποικιλτικὴν ἐπιστήμην; Suidas omittit τέχνην. vid. interpretes in Cat. Nicetae ad h. l.

πόλιν] Sine dubio in mente habuit uſum ſacrum iſtius vocis. Sic enim paſſim οἱ ὁ hebr. ארץ vertunt πόλιν, ut Ioſ. 2, 14. Eccleſ. 10, 16. οὐαί σοι πόλις, pro quo Symm. γῆ. Hinc et licebit pugnam, quae videtur eſſe, inter Marcum et Lucam Evangeliſtas componere. Ille Cap. 5, 20. ita: ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει, ſed hic Lucas in loco parallelo Cap. 8, 39. καθ' ὅλην τὴν πόλιν. Igitur Marclandus etiam in notis ad Lyſiae Orat. 6. pag. 443 loco Lucae laudato obſervat πόλιν non urbem proprie ſic dictam modo, ſed et *totam regionem* denotare, quae decem urbes comprehenderit. Idem ſenſiſſe latinus interpres videtur, qui vertit: *per univerſam civitatem*. cf. Suicerus in Theſ.

πολυτρόπως] Hebr. 1, 1. quem locum in eadem gloſſa adfert Lex. Reg. MS. auctore Alberto ad h. l. Eodem modo Theophylactus explicat: διαφόρως καὶ πολυειδῶς.

πολυωρήσεις] Pſalm. 137, 3. Theodoretus ibi: ψυχαγωγίας καὶ θάρσους ἐμπλήσεις, ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως· συνέσεως τῆς ψυχῆς μου δυνάμει· πολλῆς με, φησὶν, ἐπικουρίας καὶ προνοίας ἠξίωσας. Alias Symm. lectiones attulit Montefalc. in Hexapl. Orig. ad h. l. cf. Gloſſae in Pſalm.

ποντοβρόχους] Ex 3 Macc. 6, 4.

πορνιοκόπος] Vel potius πορνοκόπος. Sic enim ſcripta vox legitur apud LXX Interpr. quos ſpectat gloſſator, ut Proverb. 23, 21. זולל quod caeteri vertunt συμβολοκόπος, i. e. commeſſator. Hinc Deuter. 21, 20. συμ-

βολο-

Digitized by Google

ποσαπλῶς. πολλαχῶς. ἀναριθμήτως.

πράκτορες. ἀπαιτηταί.

πρᾶξις. ἀπαίτησις.

πρασιαί. αἱ ἐν τοῖς κήποις τετράγωνοι λαχανιαί. οἷον περασιαὶ, διὰ τὸ ἐπὶ πέρασι τῶν κήπων.

πρέσβεις. βασιλεῖς. ἄρχοντες — —

προβαλλομένοις. ἐρωτῶσιν.

πρόδρομα. — τὰ προακμάζοντα σῦκα.

P 5 προεθυ-

βολοκοπῶν οἰνοφλυγεῖ et Proverb. 28, 7. ὃς ποιμαίνει ἀσωτίαν, pro quo Aquila συμβολοκόπυς. Heſych. σύμβολον. συμπόσιον.

ποσαπλῶς] Pſalm. 62, 1. Nam et gloſſae in Pſ. eodem modo. Ibi vero οἱ ό pro בַּמָּה, quod Aq. ἐπετάθη, et Symm. ἱμείρεται recte vertit, legerunt בַּמָּה ποσαπλῶς, vel ut Theod. ποσαχῶς, ſine ſenſu.

πράκτορες] Eſ. 3, 11. vid. quae dicta ſunt in v. καλαμώμενοι.

πρᾶξις] 2 Macc. 4, 28. πρ. τῶν διαφόρων.

πρασιαί] *Areolae* in hortis. Aquila in Cant. 5, 14. et 6, 1. πρασιαὶ ἀρώματος, *areolae herbis aromaticis conſitae*; pro quo οἱ ό φιάλαι. Hinc Marci 6, 40. ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαὶ notat: *per ordines et catervas ſingulas diſcubuerunt huc et illuc*, idem quod συμπόσια συμπ. verſ. 39. ad quem locum Toloſanus (in Catena P. Poſſini in Marcum p. 134) ita: συμπ. συμπόσια, τυτέςι, τραπέζας διαφόρυς. τὸ αὐτὸ δὲ δηλῦσι καὶ αἱ πρασιαί. καθὼς καὶ ἐν τοῖς κήποις λέγειν εἰώθαμεν τὰ μεμερισμένα τόπια. Sirac. 24, 31. ponuntur ſynonyma πρασία et κῆπος. Schol. ad Homeri Odyſſ. VII, 127. πρασιαὶ, αἱ τῶν φυτείων τετράγωνοι σχέσεις εἰς τὰ πλίνθια.

πρέσβεις] Ita in Pſalm. 68, 34. ἥξυσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτυ. hebr. חשמנים *magnates.*

προβαλλομένοις] Proverb. 22, 21.

πρόδρομα] Albertus legi vult πρόδρομοι. Sic enim bis occurrit

προεθυμήθησαν. μετὰ προαιρέσεως προσήνεγκαν.

προείλετο. ἐπελέξατο, ἠθέλησεν.

προέχει. ὑπερέχει.

προεχόμεθα. προβαλλόμεθα.

προηγεῖται. προοδηγεῖ, προπέμπει.

προήσομαι. προδώσω.

προήχθη. προετιμήθη. προετράπη.

πρόθεσις. προαίρεσις.

προθυ-

occurrit apud τοὺς ό, ut Eſ. 28, 4. πρόδρομος σύκου. Numer. 13, 21. πρόδρ. σαφυλῆς.

προεθυμήθησαν] 1 Paral. 29, 6 et 9. In hebr eſt בהתנדב *ſponte obtulerunt.* Sic et Bielii Lex. Cyr. MSt.

προείλετο] Sic legendum pro προείλατο recte cenſebant Bielius, et Ienſius in Lucubr. Heſ. p. 200. quibus adſentitur Albertus ad h. l. Sine dubio enim reſpicitur ad Deuter. 7, 6. σε προείλετο κύριος εἶναι αὐτῷ λαὸν, *voluit ut tu eſſes populus ſuus.* hebr. בחר. Itaque ſimul huius gloſſae uſus eſt contra eos, qui in vocum προορίζειν, πρόθεσις, ἐκλογὴ praepoſitionibus inepte inhaerent, atque etymologiam nimis urgent.

προέχει] Symm. Eccleſ. 10, 10. προέχει ὁ γοργευσάμενος εἰς σοφίαν *excellit* ad ſapientiam. Et alio loco Heſych. προῦχει. προέχει. πρωτεύει, κρεῖττόν ἐςι.

προεχόμεθα] Rom. 3, 9. Suidas addit: ὑπερβαλλόμεθα, vid. Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 148.

προηγεῖται] Proverb. 17, 14.

προήσομαι] Proverb. 1, 23. ubi eſt: *proferam vobis verba mea,* ſive, *ad vos loquar.*

προήχθη] Ni fallor, ex Proverb. 6, 8. τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη. (ἡ μέλισσα) ob ſapientiae cultum magni aeſtimari ſolet. De qua vi τοῦ προάγεσθαι vid. Henr. Stephani Theſ.

πρόθεσις] *voluntas.* Hoc ſenſu aperte eſt 2 Macc. 3, 8. et ſic Rom. 9, 11. ἡ κατ' ἐκλογὴν Θεοῦ πρόθεσις, *libera*

Dei

Digitized by Google

προθυμία. χαρά.

προθύμως. ἱλαρῶς.

πρόϊμον. σῦκον προακμάζον.

προκαλεῖσθαι. ἐπὶ τοῦ ἀλαζονικοῦ, εἰς ἅμιλλαν ἀρετῆς καλεῖσθαί τινα.

πρόκειται. παράκειται.

προμαχῶνες. οἱ ἐπὶ τῶν τειχῶν πρόβολοι.

προνοεῖ. ἐπιμελεῖται.

προνοοῦ. ἐπιθυμοῦ, ἐπιμελοῦ.

προσαγηόχασι. προσήγαγον.

προσ-

Dei voluntas. Ergo ad alterutrum locum reſpiciens gloſſator, recte explicat per προαίρεσιν, quae vox apud omnes ſcriptores ſignificat, *voluntatem*, *decretum*, ſimpliciter. Sic apud Polybium et Ioſephum paſſim, et Dionyſ. Halic. II, 57. VII, 54.

προθυμία] vid. Actor. 17, 11. 2 Cor. 8, 11. 12.

προθύμως] 2 Petr. 5, 3.

πρόϊμον] ſcil. σκοπὸν, *groſſum praecocem.* Reſpicit enim gloſſa ad Hoſeae 9, 10. ὡς σκοπὸν ἐν συκῇ πρόϊμον. Sed σκοπὸς eſt καρπὸς, ut alii h. l. et Nahumi 3, 12. vertunt. Ergo in illo loco eſt deſcriptio *ficus*, quia *fructus in ficu* eſt *ficus ipſa;* quod bene expreſſit gloſſator.

προκαλεῖσθαι] Plane ſic utitur verbo Paulus ad Galat. 5, 26.

πρόκειται] 2 Cor. 8, 12. εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, i. e. *adeſt*, et Exodi 10, 10.

προμαχῶνες] οἱ ὁ Ezech. 4, 2. Ierem. 5, 10. Tobiae 13, 16. ubi cum illa voce iunguntur τὰ τείχη καὶ πύργοι. Heſych. προμαχεών. πύργος.

προνοεῖ] 1 Timoth. 5, 8.

προνοοῦ] Prov. 3, 4.

προσαγηόχασι] Levit. 10, 19.

προσβλητὸν. κολλητόν.

προσήλυτος. πάροικος. ἀλλοεθνής.

προσηνές. καλόν. ἡδύ. ἐπιεικές, ἀγαθόν, πρᾶον, χρηστόν.

πρὸς κέντρα λακτίζει. παροιμία, ἐπὶ τοῦ κατὰ τῶν ἐναντίων τὶ λέγειν ἢ πράττειν.

πρόσκομμα. ζημία. βλάβη.

προσκοπήν. σκάνδαλον.

προσκόπτειν. ἁμαρτάνειν. προβλέπειν.

πρόσιμον. ζημία.

πρόσ-

προσβλητὸν] Ierem. 10, 9.

προσήλυτος] hebr. גר ubique. vid. in v. γειώρας.

προσηνὲς] Proverb. 25, 26.

πρὸς κέντρα] Leg. λακτίζειν. Exſtat hoc proverbium Actor. 9, 5. multis etiam aliis ſcriptoribus uſurpatum, quos magno numero laudat Albertus ad h. l. His adde Iulian. Orat. 8.

πρόσκομμα] Rom. 14, 13. ad quem locum idem habent Gloſſae Alb. Suidas etiam addit σκάνδαλον ex eodem loco. Sed et paſſim vox eo ſenſu apud Interpr. V. T. exſtat. Sic Theodot. Ezech. 14, 3. πρόσκομμα vertit, ubi οἱ ό κόλασις.

προσκοπὴν] 2 Cor. 6, 3. ubi Theodoret. πρόφασιν σκανδάλου.

προσκόπτειν] Videtur gloſſator in mente habuiſſe locum Iohannis in Evang. 11, 9. 10. ubi ſi tropum tollas, vox notat *peccare*. Deinde pro προβλέπειν rectiſſime Trillerus in Obſ. Crit. p. 89. legendum cenſet παραβλέπειν, i. e. non recte videre, quod eſt antecedens τοῦ προσκόπτειν. Nam in illo loco eſt: οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει.

πρόσιμον] 2 Macc. 7, 36. πρόσιμα τῆς ὑπερηφανίας, *poenae ſuperbiae*. Hinc Suidas πρόσιμα. ζημία.

Digitized by Google

πρόσφατον. τὸ ἀρτίως γινόμενον, νέον, νεαρόν.

πρόσχες. ἐπίβλεψον.

προσώχθισα. ἐμίσησα. προσέκοψα. περιεκάκησα.

προτέρημα. πρόκριμα, προτίμησις.

προφανῶς. προθύμως.

προχειρίσαι. ἐπιλέξαι.

πρωτοστάτης. ὁ πρῶτος, παρὰ τὸ κέρας τῆς παρατάξεως τεταγμένος.

πτέρνης. τῆς πορείας τοῦ βίου.

πτερ-

πρόσφατον] Eccleſ. 1, 10. πᾶν πρόσφατον. Aqu. et Symm. καινόν. Hebr. 10, 20. ἐνεκαίνισεν ὁδὸν πρόσφατον, ubi Theophyl. νέαν καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων ἡμετέρων φανεῖσαν. vid. Carpzovii Exercitt. ad h. l. et Gloſſar. Alb. p. 176.

πρόσχες] Pſalm. 5, 2. 21, 19.

προσώχθισα] Vox τῶν ό Levit. 26, 44. Pſalm. 94, 11. ubi Aq. et Symm. δυσηρεστήθην. Theodoret. ἐβδελυξάμην, e quibus Suidas hauſiſſe videtur. Euſebius: προσκορὴς ἐγενόμην τῇ ἐκείνῃ γενεᾷ. Deinde Geneſ. 27, 46. προσώχθικα, ubi Symm. ἐνεκάκησα. Siracid. 25, 3. Levit. 18, 25, 28. cf. Theodoret. ad 4 Reg. 1. Quaeſt. 3. et gloſſae in Pſalmos.

προτέρημα] Iudic. 4, 9.

προφανῶς] Sirac. 51, 18.

προχειρίσαι] Exod. 4, 13. Pro *deligere* etiam exſtat Actor. 22, 14.

πρωτοστάτης] Iobi 15, 24. ὡς στρατηγὸς πρωτοστάτης πίπτων.

πτέρνης] Pſalm. 48, 6. ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου, i. e. *iniquitas vitae meae.* In hebr. eſt עקב *veſtigium*, quae vox uſurpatur de ratione vitae. Sequitur certe gloſſator ſententiam veterum interpretum. Nam Theodoret. ad

πτερνισμὸν. ἐπιβȣλήν.

πτερύγια. τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων.

πτερωτοῖς. πετεινοῖς.

πτιλὸς. ὁ μαδαρὸς, καὶ λελεπισμένος τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς.

πυκάζȣσι. καλύπτȣσι. στεφανȣ̃σι. κρύπτȣσι. πυκνȣ̃σι.

ad h. l. ait: τὴν πτέρνην ἔνιοι τȣ̃ βίȣ τὴν ὁδὸν προσηγόρευσαν, et iterum: ἀνομία πτέρνης λέλεκται ἡ τῆς ὁδȣ̃, καθ' ἣν τὸν πέραντα βίον διανύομεν, παρεκτροπὴ, ἤγȣν ἀπάτη. Sic et Baſil. M. Hom. ad locum Pſalmi. Aliter recentiores, qui עקבי putant eſſe *homines inſidiarios*, *infeſtos*, ab עקב *ſupplantavit*, unde notio *inſidiandi*.

πτερνισμὸν] Pſalm. 40, 10. (in graec. 41, 9.) hebr. עקב. Theodoret. ad h. l. δόλον τὴν πτέρναν ὠνόμασεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν τῇ πτέρνῃ τȣ̀ς συνθέοντας παίειν καὶ πίπτειν μηχανομένων. Et Commentar. Heracleot. in Cat. Patrum Gr. ita: δόλον τὴν πτέρναν ὠνόμασε. Ἄλλος· πτερνισμὸν. ἐπιβȣλήν. Ex quo loco cum gloſſa illa depromta ſine dubio ſit, putavi potius ἐπιβȣλὴν, quam ἐπίβȣλον ut vulgo, legendum in textu. Cuius opinionis et fidem fecerunt Gloſſae MS. in Pſalmos. Caeterum cauſa ſignificationis eſt in eo, quod שמר עקב φυλάξαι τὴν πτέρναν hebraei dixerunt pro *inſidiari*. Sic Pſalm. 55, 7. ubi Symm. παρατηρεῖν τὰ ἴχνη.

πτερύγια] Ex uſu τῶν ό. Numer. 15, 36. etc. Exod. 28, 26. quales apud alios ſcriptores πτέρυγες dicuntur. cf. Biel. in Theſ.

πτερωτοῖς] Proverb. 1, 17. *volucribus*. hebr. בעל כנף noto hebraiſmo. vid. Glaſſii Phil. S. p. 93. ed. recent.

πτιλὸς] Levit. 21, 19. πτιλὸς τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς. Vatic. πτίλλος. Ald. πτυλλὸς. Schol. πτ. τ. ο. ὁ ἥκιστα μὲν τȣ̃ βλέπειν ἐστερημένος, ὑγιῶς δὲ τȣ̃το ποιεῖν ȣ̀κ ἔχων. Vulg. *depalpebratus oculos*.

πυκάζȣσι] Reſpicitur ad Pſalm. 117, 27. συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζȣσιν. Sed nihilo magis intelligimus verſionem τῶν ό ex illa gloſſa, quae ſine reſpectu ad verba hebr.

πυκνοῦσι. φυλάσσουσι. σκέπουσι, περιβάλλουσι, στεγάζουσι. σκιάζουσι.

πυργοβάρεις. οἱ προμαχῶνες.

πυρεῖον. ἀγγεῖον κεράμιον εἰς πυρὸς ἔνθεσιν.

πυρφόρος. ὁ πῦρ φέρων. καὶ ὁ μόνος διασωθεὶς ἐν πολέμῳ.

πύρωσις. δοκιμασία.

πώρωσις.

hebr. facta eſt. In hebr. eſt: *alligate victimam* בעבותים *funibus*, quam vocem ſine dubio aliter οἱ ό legerunt, ut et caeteri interpretes. Aq. ἐν πιμελέσιν. vid. Anonym. in Cat. Patr. Schol. ad h. l. σκιάζουσιν. καλύπτουσιν, κοσμοῦσιν. cf. Gloſſas in Pſalm. Theodoret. πεπυκνωμένοις, plane ut Suidas explicat, qui ipſa verba Davidis adfert. Origenes ita: πυκάζοντα τὰ Χερουβὶμ φησὶ, τὰ ἐπισκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· πυκάζειν γὰρ τὸ σκέπειν.

πυργοβάρεις] Pſalm. 121, 7. vid. v. βαρπύργος.

πυρεῖον] *Thuribulum, ignitabulum.* Vox paſſim exſtat in verſ. τῶν ό, ut Numer. 16. Levit. 16, 12. πυρεῖον τῶν ἀνθράκων. Suidas πυρ. θυματήριον.

πυρφόρος] Docte, uti opinor, ita vertit interpres Obadiae verſ. 18. hebr. שריד πυροφόρος, vel ut eſt in Cod. Alex. πυρφόρος. Symm. διασωζόμενον. Aq. Theod. καταλελειμμένον, notante Theodoreto ad h. l. Nam nititur verſio ſine dubio proverbio graeco: οὐδὲ ὁ πυρφόρος διεσώθη, vel ἐναπελείφθη, de clade univerſali dicto, ut explicatur in Excerpt. ex Moſchop. MS. in Agapetum, in Fabricii Bibl. Gr. Vol. XII. p. 306. et Zenob. Cent. V, 34. Origenem dictionis docent Diogenian. Centur. VII, 15. et Suidas in h. v. cf. Celeb. Fiſcheri Proluſ. de Verſ. Gr. V. T. lit. hebr. magiſtris, p. 21. et Breitingeri Proleg. ad T. III. LXX Int.

πύρωσις] Plane ita 2 Petr. 4, 12. μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν. Et πυροῦν pro πειράζειν Iudith. 8, 23. Gloſſa vero ipſa orta videtur ex Theodoreto, qui ad verba Pſalmi 16, 4. ἐπύρωσάς με, haec habet: πύρωσιν τὴν δοκιμασίαν ὀνομάζει. cf. Zach. 13, 9.

πώρωσις. ἀναισθησία.

Ρ.

ῥάβδος. βέλος.

ῥάδαμνος. βλαστὸς ἁπαλὸς, κλάδος. ἄνθος. ὄρπηξ.

ῥακά. κενός.

ῥάκη. ἀποσκορακίσματα, ἢ ἀποσπάσματα ἱμάτια.

ῥαμά. ὑψηλή.

πώρωσις] Senſu morali vox dicitur de Iudaeis pertinacibus, et diſciplinam non admittentibus. Rom. 11, 25. Unde Gloſſ. Alb. ad h. l. πώρωσις. ἀμαθία. σκοτία: Epheſ. 4, 19. διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδ. αὐτῶν, ad quem locum Theodor. πώρωσιν καρδ. τὴν ἐσχάτην ἀναλγησίαν ἐκάλεσε. καὶ γὰρ αἱ τῷ σώματι ἐγγινομέναι πωρώσεις ȣ̓δεμίαν αἴσθησιν ἔχȣσιν etc. Et Oecumenius ad Epheſ. l. c. πώρωσιν explicat ἀναισθησίαν, quem ibi confer praeclare de hac re diſſerentem. vid. plura apud Suicerum in Theſ.

ῥάβδος] Valkenarius in Gloſſ. Sacr. ex Heſ. p. 31. ſcite adfert interpretem Ezech. 21, 22. ubi hebr. חץ *ſagitta*, vertitur ῥάβδος. Salmaſius tamen legi vult ὄβελος.

ῥάδαμνος] Iobi 8, 16. ubi Symm. κλάδος. 14, 7. 15, 32. vid. in voce ὀρόδαμνος.

ῥακά] Ex Matth. 5, 22. Nam Gloſſ. Alb. ad h. l. eodem modo, a ריק ubi vid. nott. Alb. Theophylactus de ea voce ita: τὸ ῥακὰ σημαίνει ἀντὶ τȣ̃ σύ. ὥσπερ ἔθος ἔχομεν λέγειν πρός τινα καταφρονȣ́μενον ὑφ' ἡμῶν. ἄπελθε σύ. τινὲς δὲ τὸ Ῥακὰ, συριστὶ, κατάπτυσον φασὶ σημαίνειν, et ſimilia Chryſoſtomus. cf. Vorſtius de ſtylo N. T. p. 56.

ῥάκη] Forte reſpicit ad Ierem. 38, 11. ubi ſunt ῥάκη παλαία. Vox ἱμάτια ſive commate ſeiungenda, ſive legendum ἱματίȣ, vel ἱματίων.

ῥαμά] Ab hebr. רמה. Nomen eſt proprium in Matth. 2, 18. et Ierem. 31, 15.

ῥάμνος. τὸ φυτὸν, ὅπερ εἰς ἀλεξιφάρμακον παραλαμβάνεται. καὶ δένδρον ἀκανθῶδες.

ῥαντὸν. ποικίλον.

ῥέμβεται. πλανᾶται, γυρεύει.

ῥητῶς. φανερῶς.

ῥιπιστά. διαπνεόμενα.

ῥοιζοῦντος. ἠχοῦντος.

ῥομελίας. μετέωρος περιτομῆς.

ῥύδην. εὐκόλως, ἢ ἀθρόως ἐπιτρέχοντες.

ῥυή-

ῥάμνος] Mirati ſunt quidam, Heſychium unum eundemque rhamnum φυτὸν et δένδρον vocare. Itaque ſuſpicor ante oculos fuiſſe interpretes veteres Pſalmi 57, 10. Ibi Chryſoſtomus: ἀκανθῶδες φυτὸν ὁ ῥάμνος. Rurſus anonymus: ῥάμνον ἡ θεῖα γραφὴ καλεῖ τὴν μεγάλην ἄκανθαν, ἢ καὶ δένδρῳ παραπλησία διὰ τὸ μέγεθος. vid. Gloſſ. in Pſalm.

ῥαντὸν] Ita οἱ ό hebr. נקד *punctatum, maculis diſtinctum* vertunt. v. Geneſ. 30, 32, 33.

ῥέμβεται] Proverb. 7, 12. ἔξω ῥέμβεται.

ῥητῶς] 1 Tim. 4, 1.

ῥιπιστά] ſcil. ὑπερῷα ex Ierem. 22, 14. ubi alii εὐρύχωρα, ut Theodoret. ad h. l. Caeterum διαπνεόμενα ſunt *perflatilia*, i. e. *aperta.*

ῥοιζοῦντος] Cantic. 4, 15. φρέαρ ὕδατος ῥοιζοῦντος etc. i. e. *aqua cum ſtrepitu fluens.*

ῥομελίας] Nomen propr. hebr. quod Gloſſator derivavit a רום et מול *circumcidit*, ut et in Lex. Orig. Exſtat vox 4 Reg. 15. Eſ. 7.

ῥύδην] Hoc ſenſu vox exſtat 2 Macc. 3, 25. Sed obſtat illud ἐπιτρέχοντες, pro quo ſi legeris ἐπιτρέχων, putem ad illum locum reſpicere gloſſam. Nam ibi eſt: ὁ ἵππος φερόμενος ῥύδην, *equus citato curſu irruens*, quam ſententiam bene explicat gloſſema noſtrum.

ῥυήσονται. φθαρήσονται. ῥεύσουσιν.

ῥύστης. σωτὴρ, λυτρωτής.

ῥυτίδα. σπῖλον.

ῥωποπῶλαι. μυροπῶλαι.

Σ.

σαβά. αἰχμαλωσία. σαβέκ. βάτος. ἐν φυτῷ σαβέκ.

σαβαώθ. στρατιῶν.

σαβαώθ. παντοκράτωρ.

σαδδαεί.

ῥυήσονται] Priori ſenſu Zachar. 14, 12. poſteriori Ioel. 3, 18. et Iobi 36, 28. Quae loca reſpicere videtur gloſſator.

ῥύστης] Vox τῶν ό. Pſalm. 17, 2. 69, 5. 143, 2.

ῥυτίδα] Ex Epheſ. 5, 27. ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ ῥυτίδα.

ῥωποπῶλαι] Nehem. 3, 31. 32.

σαβὰ] Illo modo legendam gloſſam cenſeo, cuius verba ultima vulgo ita pervertuntur: σαβέκ. ἐν φυτῷ σαβέκ. βάτος. Immo vero verba ex ſcriptore aliquo allata in his gloſſis ultimo loco poni ſolent. Nempe illa ſunt ex Geneſ. 22, 13. ubi σαβὲκ hebr. סבך dicitur βάτος, *rubus*, de quo vid. Celſii Hierobot. P. II. p. 209. et quae dicta ſunt infra ad v. σμίλαξ. It. Steph. le Moyne in Var. Sacr. Vol. II. p. 700. et ſeqq. ubi itidem docet ſibi videri τὸ σαβὲκ notare virgultum ramis et aculeis perplexum, atque ideo aſperum. Diodor. ad l. Geneſ. in Caten. Niceph. p. 282. σαβὲκ, τὸ ὄνομα τοῦ φυτοῦ εἶναι νομίζω. Alii aliter, ſed inepte, ex etymologia explicant. — Explicatio vocis σαβὰ nititur etymo hebr. שבא, quae vox etiam ut nomen proprium occurrit, ut Geneſ. 10, 28. et 1 Reg. 10, 10.

σαβαώθ] hebr. יהוה צבאות quae vertunt οἱ ό modo κύρ. σαβαὼθ, modo κύρ. στρατιῶν, ut Eſ. 3, 14. Amos 6, 14. vid. Theodoret. ad Eſ. 1, 10, 25. et Lib. V. Comp. haeret.

Digitized by Google

σαδδαεί. ἱκανȣ̃.

σαράβαρα. τὰ περὶ τὰς κνημῖδας ἐνδύματα.

σαραφὶν. γνώσεως πληθυσμὸς, ἢ σοφίας χύσις.

ret. fabul. p. 393. T. IV. Opp. ubi multa Dei nomina explicantur. it. Comment. Heracl. ad Pſ. 23, 7. in Cat. Patr. gr. et Montefalc. in Hex. Orig. ad Pſalm. 83, 13. modo autem *κύρ. παντοκράτωρ*, ut praeter multa loca inprimis Zachar. 8.

σαδδαεὶ] hebr. שדי Ezech. 1, 24. *ὡς φωνὴν Θεȣ̃ σαδδαΐ*, quae verba ex hebr. expreſſa, quamvis *οἱ ό* non habent, tamen leguntur in aliis Codd. et apud Theodoretum, qui ſimul ad h. l. notat Aq. et Symm. illud *σαδδαΐ* vertiſſe *ἱκανȣ̃*. Sed habent *οἱ ό* Ezech. 10, 5. ubi eodem modo Symm. et Theodot. *ἱκανȣ̃*. cf. Iobi 31, 2. et Gloſſar. N. T. Albert. p. 35.

σαράβαρα] Ita *οἱ ό* Daniel. 3, 20. 28. hebr. סרבלין. Priori tamen loco diſtinguuntur a *περικνημίσι*, quos ideo Hieronymus *calceos* vertit; et Theodoretus ad h. l. ait: *σαράβαρά ἐςι περσικῶν περιβολαίων εἴδη*. Cum Heſychio facit Verſio Cod. Chiſian. quae habet *ὑποδήματα*, et eadem verſ. 94. *σαράβαρα*. Deinde Heſych. *σκελέαι. τὰ σκελῶν σκεπάσματα, Πάρθοις σαράβαρα*. vid. Suidas, et plura de illis in notis Hudſoni ad Ioſephi Antiq. III, 1. e quibus patebit Grotii refelli rationem, qui cum Abeneſra et aliis Iudaeis *mantella* intelligi putat. cf. praeterea Cel. Scharfenberg in Spec. Animadv. ad Danielem p. 55.

σαραφὶν] Bielius putat falſo derivatam eſſe vocem ab שרע *exuberavit*, et בינה *intelligentia*. Contra Martianaeus ad Hieron. de Nom. hebr. T. II. p. 95. confuſam cenſet cum altera, cui ſaepe iungitur, כרובים Cherubim. Hanc vertunt: *ſcientiae* aut *cognitionis multitudo*, illo derivante a נכר *cognovit*, et רוב *multus*. Et ſimili modo Veteres explicarunt. Didymus ad Pſ. 17, 10. *τὸ Χερȣ̀β ἑρμηνεύεται πληθυσμὸς γνώσεως*, quae ſunt ipſa verba gloſſae, cf. Theodoret. ad Ezech. 10, 1. Clemens Alex. Strom. V. p. 667. *ἐθέλει δὲ τὸ ὄνομα τῶν Χερȣβὶμ δηλȣ̃ν ἐπίγνωσιν πολλήν*. Philo libr. II. de vita Moſ. p. 150. vertit: *ἐπίγνωσις καὶ ἐπιςήμη πολλὴ*. ubi vid. not. Mangei. Suidas

Digitized by Google

σαῦρα. τὸ ἑρπετὸν ζῶον. καὶ ἰχθὺς μέγιστος, σαυρός.

σβέννυται. κατασβέννυται.

σβέσαι. παῦσαι, κατασβέσαι.

σεβαμά. ἐπιστροφὴ πονηρά.

σειρῆνες. οἱ μὲν ἔξω, γυναῖκας φασὶ μελῳδούσας, ὁ δὲ Ἀκύλας, στρουθοκάμηλον.

σειρομάστης. εἶδος ἀκοντίου.

σεσωρευμένα. βεβαρημένα.

σημαίνειν. — σαλπίζειν.

σητό-

das utramque etymologiam coniunxit in v. Σεραφίμ. Euſebius ad Pſalm. 103, 4. Χερουβὶμ expl. ἐμπιπρῶντες ἢ ἐμπρῆσαι. Vide tamen, quomodo idem Seraphim deſcribat in Comment. ad Eſaiam Cap. 6, 2. Sed piget his ineptiis diutius immorari.

σαῦρα] Exſtat vox Levit. 11, 30.

σβέννυται] Prov. 10, 8.

σβέσαι] Epheſ. 6, 16. et ibi Theodoret.

σεβαμὰ] Exſtat in Eſ. 16, 8. ad quem locum eodem modo explicant Procopius et Baſil. M. p. 1121.

σειρῆνες] Gloſſa excerpta ex Baſil. M. in Eſ. p. 1086. σειρῆνας ὁ μὲν ἔξωθεν λόγος παραδέδωκε γυναῖκας τινὰς μελῳδούσας etc. cf. Theodoret. et Euſeb. ad Eſ. 13, 21. οἱ ἔξω ſunt profani ſcriptores, qui opponuntur Aquilae ſacrorum librorum interpreti. Cyrill. Alex. in Geneſ. p. 242. σειρῆνας expl. τὰ τῶν στρουθίων εὐστομώτατα. cf. Suicerus in Theſ. et Bielius Theſ. P. III. p. 268.

σειρομάστης] οἱ ό Numer. 25, 7. ubi Symm. δόρυ. Aq. κόντον. Iudic. 5, 8. ubi alii λόγχη, ut et Suidas in illa voce. 3 Reg. 18, 28. Ioel. 3, 10. cf. Fr. Ducaei nott. in Baſil. M. Homil. p. 39. ſeqq. Ioſeph. A. I. VII, 2.

σεσωρευμένα] 2 Timoth. 3, 6. γυναικάρια σεσωρευμ. ἁμαρτίαις. Vulg. *oneratas.*

σημαίνειν] Ex uſu τῶν ό, ut 2 Paral. 13, 12. αἱ σάλπιγγες

σητόβρωτα. ὑπὸ σκώληκος βεβρωμένα.

σίκερα. οἶνος συμμιγεὶς ἡδύσμασιν, ἢ πᾶν πόμα ἐμποιοῦν μέθην, μὴ ἐξ ἀμπέλου δὲ, σκευαστὸν, σύνθετον.

σίκημα. ἡ νέα πόλις, ἡ ἀναβαίνουσα, ἤγουν ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία.

Q 3 σιλωάμ.

πιγγες τῆς σημασίας τοῦ σημαίνειν ἐφ' ὑμᾶς. Num. 10, 9. σημανεῖτε ταῖς σάλπιγξι, pro quo al. Cod. σαλπιεῖτε. Et Num. 23, 21. hebr. תרועת Theod. σάλπιγξ. Symm. σημεῖον. Hic uſus loquendi docere poteſt, quid ſaniori ſenſu ſit σάλπιγξ et σαλπίζειν in 1 Cor. 15, 52. ne Deum tubam inflantem credamus. vid. Heinſii Exercitt. Sacr. p. 77. cf. etiam Matth. 6, 2 et ibi Chryſoſt.

σητόβρωτα] Iacob. 5, 2. ἱμάτια σητόβρωτα. Exſtat et vox Iobi 13, 28.

σίκερα] hebr. שכר quod οἱ ό illo modo expreſſerunt Eſ. 5, 11. 22. Cap. 24, 9. Cap. 28, 7. 29, 9. etc. atque uſurpavit Lucas in Evang. 1, 15. de potu inebriante, qui tamen a vino diſerte diſtinguitur Levit. 10, 9. Num. 6, 3. et ab ipſo Luca. Et Aquila ad Eſ. 5. vertit μέθυσμα. Caeterum lectio gloſſae noſtrae vulgata locum habere poteſt, quamvis ad ſenſum faciliorem mutata ab Heinſio. Nam verba πᾶν πόμα — ἐξ ἀμπέλου δὲ leguntur leviter transpoſita apud Theophylactum ad Lucae l. c. Senſus eſt: potus hic non ex vite et uvis exprimitur, ſed aliunde conficitur et miſcetur. Theodoret. ad Eſ. 5. κυρίως σίκερα τὸ ἐκ φοινίκων ὀνομάζεται πόμα. Et Euſebius ad h. l. vocat πότον δεδολιωμένον. Hieronymus in Epiſt. 3. „Sicera hebraeo ſermone omnis potio nuncupatur, quae inebriare poteſt, ſive illa, quae frumento conficitur, ſive pomorum ſucco, aut cum favi decoquuntur in dulcem et barbaram potionem, aut palmarum fructus excoquuntur in liquorem coctisque frugibus aqua pinguior coloratur.“ vid. Baſil. M. Hom. T. I. p. 493.

σίκημα] hebr. שכם cuius myſtica explicatio exhibetur in illa gloſſa. LXX interpp. vertunt Σίκιμα Geneſ. 48, 22. Pſalm.

σιλωάμ. ἀπεςαλμένος.

σιμικίνδια. Φακιόλια, ζωνάρια, ὠράρια τῶν ἱερέων.

σινιά-

Pſalm. 59, 6. 107, 7. Fuit metropolis Samariae, quam poſtea Neapolin dictam Hieronymus tradit in tradit. hebr. Unde illa Heſ. ἡ νέα πόλις, ſ. uti ſcribi vult Mangey l. c. Νεάπολις. cf. Procop. ad Deuter. 11. in Caten. Niceph. Octat. T. I. p. 1479. Quod vertitur ἡ ἀναβαίνουσα, Valkenarius in Gloſſis S. ex Heſ. p. 33. derivat ab שכם, quod in Hiphil notet τὸ ἀναβαίνειν quaſi ſcriptum fuerit השכימה. conf. Bonfrerius ad Euſeb. Onomaſt. p. 143. ubi ait *Sichem* ſignificare *altius elevatum*. Sed Mangey ad Philon. de migrat. Abr. p. 471. pro ἀναβαίνουσα reponit ἀνάπαυσις. Nam ſic eſt in Lex. gr. nom. hebr. apud Hieron. σίκημα. ἀνάπαυσις. Alii aliter verterunt. Ignotus interpres in Cat. Niceph. ad locum Geneſ. verba σίκιμα ἐξαίρετον vertit: μερίδα πλείονα. Hinc ſuſpicatus ſum interpretem aliquem ſenſu myſtico illa verba transtuliſſe ad *maiorem partem gentium*, ad eccleſiam Chriſtianam prae Iudaeis adductarum. Hinc deinde fluxiſſe gloſſam: ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία. Quam quidem ſuſpicionem confirmavit etiam ſimilis explicatio Baſilii M. ad Pſ. 59. ubi ille ait: σίκιμα τὸ ἐξαίρετον χωρίον τῷ Ἰωσὴφ παρὰ τοῦ Ἰακὼβ δεδομένον. τόπος τῆς διαθήκης τῷ μόνῳ δοκούσης τῷ Ἰσραὴλ δεδωρῆσθαι. Et Euſebius ad h. l. eadem fere fuſius demonſtrat. Hieronymus porro, *in evangelio Iohannis*, inquit, *Sichem dicitur Sichar, ubi nunc eccleſia fabricata eſt.* Denique Ioſephus tradit, Alexandri Macedonis tempore Saramitas metropolin habuiſſe Sicimam, πόλιν κειμένην πρὸς τῷ Γαρίζιν ὄρει, καὶ κατοικουμένην ὑπὸ τῶν ἀποςάτων τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους.

σιλωὰμ] Gloſſa ipſa eſt ex Ev. Ioh. 9, 7. v. Alberti Gloſſar. N. T. p. 59.

σιμικίνδια] Exſtat vox Actor. 19, 12. ubi vid. Theophylact. Oecumenius, et ex recentioribus Lud. de Dieu, Wetſtenius, Vitringa de Synag. Vet. p. 1129. Ex quibus patebit, non ſolum Lucam, ſed plures etiam profanos ſcriptores illo vocabulo uſos, adeoque, qui potiſſimum locus reſpiciatur, incertum eſſe. cf. Schol. Cod. Moſq. in Actor. ed. Math. p. 333. et apud Mill. ad h. l.

Digitized by Google

σινιάσαι. σεῖσαι, κοσκινεῦσαι.
σισοκȣ̃ρα. ῥοιά. Φασηλῖται.
σιτοβολῶνες. ὅρια.
σιτοδία. λιμὸς, ἔνδεια σίτȣ.

σινιάσαι] Luc. 22, 31. ubi eſt proprie *cribrare* tanquam triticum, κοσκινεῦσαι, ſed id ſine tropo notat *concutere, labefactare*, ſcil. virtutem, fidem, uti ex verſu 32 patet. Ergo Suidas bene addit θορυβῆσαι, ταράξαι, πειράσαι, ſecutus forte Chryſoſtomum in Homil. 82. in Matth. et Theophylactum ad Lucae locum. cf. Suiceri Theſ. in h. v.

σισοκȣ̃ρα] Haec gloſſa varias variorum emendationes experta eſt, e quibus illas modo adferam, quae maxima veri ſimilitudine ſe commendant. Albertus probat rationem Caſauboni, qui ita legendam cenſuit: σισόη. κȣρὰ ποία. Φασηλῖται. Contra Clericus in Comment. ad Levit. 29, 27. ita: σισόη. κȣρὰ ὁποῖα Φασηλίτων, *tonſura qualis Phaſelitarum.* Quam emendationem defendit Deylingius Part. II. Obſervatt. XIV. p. 205. Nimirum vox σισόη legitur in l. l. Levitici, ad quem Athanaſ. in Interpr. Parab. p. 399. de σισόη ita: οἶμαι τὴν ἀπόκρασιν τὸν νόμον ἀπαγορεύειν. εἰώθασιν γὰρ οἱ Ἕλληνες καὶ ἀποκείρειν τῶν παίδων τὰς κορυφὰς etc. Et Theodoretus Qu. 28. τινὲς, inquit, τὸ σισόην, τὰς ἐξ ἐπιτηδεύσεως ȣ̓́λας γινομένας ἡρμήνευσαν et caetera, quae ſimilia ſunt Athanaſianis. Vocem illam Alexandrinam eſſe contendit Io. Croius in Obſerv. ad N. T. cap. 33. Et Hodius libr. II. de text. orig. verſſ. LXX. adnotat: Phaſelitas fuiſſe civitatem Ciliciae ad mare: unde illam vocem facile civitate Alexandrinorum donari potuiſſe.

σιτοβολῶνες] Vox eſt Geneſ. 41, 56. ἀνέωξε Ἰωσὴφ πάντας σιτοβολῶνας, quomodo οἱ ό ad ſenſum vertunt, nam in hebraeis ſunt alia verba. Caeterum ὅρια ſunt *horrea.*

σιτοδία] Nehem. 9, 15. hebr. רעב. Ibi al. σιτοδοσία, vel, ut videtur, σιτοδοχία. Eadem varietas eſt etiam in Codd. Theodoreti ad Geneſ. T. I. Opp. p. 102.

Digitized by Google

σκαμβὸς. ϛρεβλὸς.

σκέυη. ὅπλησις.

σκοπέυει. ἰχνέυει. ἐπιτηρεῖ.

σκορακισμὸς. — ἀπάτη. ὕβρις. φαυλισμὸς. —

σκοτομήνη. βαρεῖα νὺξ, ἡ ἀσέληνος.

σκοτομηνία. σκότος σελήνης.

σκύλλȣ. ἐνόχλει.

σμίλαξ. κιττοειδὲς φυτὸν ἑλισσόμενον. ἕρπει δὲ ἀεὶ πρὸς τὸ ὕψος, καὶ λεπτȣ̀ς ἀνίησι κλῶνας, καὶ

σκαμβὸς] Sic οἱ ὁ Pſalm. 100, 5. καρδία σκαμβὴ, ubi al. ϛρεβλὴ, et Symm. in Proverb. 2, 15. ubi οἱ ὁ σκολιὸς.

σκέυη] Forte reſpicitur ad Matth. 12, 29. ubi occurrit σκέυη τȣ̃ ἰσχυρȣ̃ καθωπλισμένȣ coll. Luc. 11, 21. Sic et σκέυη πολέμȣ Eccleſ. 9, 17.

σκοπέυει] Proverb. 5, 21. Symm. Cap. 31, 27.

σκορακισμὸς] Siracid. 41, 19. σκορ. λήψεως καὶ δόσεως, fraudulentia in accipiendo et dando.

σκοτομήνη] Vox τῶν ὁ, Pſalm. 10, 2. ubi Symm. ζόφος, et Comment. Heracl. σκοτομήνη σημαίνει τὴν ἀσέληνον νύκτα. Idem Proverb. 20, 10. ubi οἱ ὁ σκότος. Nec diſplicet Sopingii βαθεῖα νὺξ.

σκοτομηνία] Aq. Iob. 3, 6. ubi οἱ ὁ σκότος. Forte pro σελήνης ſcribendum ἀσέληνος ex Pſ. 10, 2. ubi οἱ ὁ ἐν σκοτομήνῃ, et alius interpr. in Hex. Orig. ἐν ἀσεληνῳ νυκτὶ, ut et Scholia in Pſalmos a Mathaei edita in Lectt. Moſq. p. 51.

σκύλλȣ] Ita Lucae 7, 6. ſed in h. l. paſſive accipi videtur. Ergo ſive legendum σκύλλε ex Lucae 8, 49. ſive ἐνόχλȣ, uti Tollius emendat. cf. Suicerus in Theſ.

σμίλαξ] Integra gloſſa legitur paucis verbis mutatis et omiſſis apud Cyrillum Alex. in Comment. ad Nahumi 1, 10. ubi hebr. כסבאם סבואים οἱ ὁ vertunt ὡς σμίλαξ περιπλεκομένη. cf. Theodoretus ad h. l. et ad Eſ. 46, 14. Verum

καὶ τῶν ἐγγὺς ἑστηκότων καταδράσσεται φυτῶν, ὡς καταπνίγεσθαι ὑπ᾽ αὐτοῦ.

σόδομα. πήρωσις. τύφλωσις. ἢ στέρωσις. ἐστῶσα σιωπή. ὁμοίωμα. ἔκκλισις. καὶ θεμέλιος.

σόορ. Τύρος.

Verum an recte illi verterint, alia quaeſtio eſt. Ven. Dathius verba illa hebr. vertit: *pro ebrietate ſua temulenti erunt* a סבא *potare*. Sine dubio οἱ ὁ confuderunt verbum סבך *perplexum eſſe*, quod fieri potuit, quoniam praecedebat סרים סבכים *ſpinae perplexae*, quae tamen ipſa verba aliter verterunt. vid. Dathii notas crit. ad locum Nahumi. Similiter confuderunt utramque vocem Ierem. 46, 14. ubi hebr. סביביך (Syrus: τὰ ἐν τῷ κύκλῳ σου) vertunt τὴν σμίλακά σου, quaſi legiſſent סבכיך. Hanc vocem alibi retinuerunt et verterunt σαβὲκ, de qua vid. in v. σάβα, et Celſii Hierobot. Part. II. p. 2c9.

σόδομα] Gloſſa inepta, ex variis iisque fere remotioribus radicibus hebr. orta. πήρωσις an πύρωσις legendum ſit, fuſius diſputavit Alberti ad Gloſſar. N. T. p. 49. quae repetere eſſet, chartam perdere. Addam illud, eodem jure legi poſſe πώρωσις, quae vox explicat mentis illum ſtatum, quo fuiſſe Sodomitas tradit Philo libr. de confuſ. lingu. p. 4c9. dum eos vocat τοὺς ἐστειρωμένους σοφίαν καὶ τυφλοὺς διάνοιαν. vid. ſupra in v. πώρωσις. Caeterum gloſſa ipſa (excepta voce πήρωσις) ſumta ex Procopio ad Eſ. 13. p. 217. vel Baſil. M. ad h. l. T. I. p. 1087. cf. Philo de ebrietate p. 389. Deinde ignotus interpres ad Geneſ. 14. in Catena Niceph. p. 194. σόδομα. τύφλωσις. στέρησις. In illis ἐστῶσα σιωπὴ ſecutus eſt etymol. hebr. דמם *ſilere*. ὁμοίωμα ex hebr. דמה *ſimilem eſſe*. ἔκκλισιν Albertus refert ad hebr. שטה pro quo οἱ ὁ paſſim ἐκκλίνειν. θεμέλιος, ex hebr. יסוד.

σόορ] Ex hebr. צור Tyrus, quod οἱ ὁ plerumque reddunt Σὸρ, ut Ezech. 26, 2. ubi vid. Theodoret. et Hieronymus in Explanat. Pſalm. 44. In aliis locis vox hebr. vertitur Τύρος. Ezech. 28, 12. 29, 18. 20.

σορὸς. μνῆμα, θήκη.

σουφεὶρ. χῶρα, ἐν ᾗ οἱ πολύτιμοι λίθοι, καὶ ὁ χρυσὸς, ἐν Ἰνδίᾳ.

σπανίζεται. σκορπίζεται. ἀπορεῖ.

σπαρτίου. ῥάμματος.

σπασσάμενος. ἑλκύσας.

σπεῖσαι. ἐκχύσαι, προσενέγκαι, θῦσαι Θεῷ.

σπένδομαι. θύομαι.

σπερμολόγος. φλύαρος. — σπεύδων.

σορὸς] Ita Geneſ. 50, 26. Iob. 21, 32. et Evang. Lucae 7, 14. cf. Schol. Ariſtoph. Plut. 269.

σουφεὶρ] hebr. אופיר quod illo modo vertunt οἱ ό. Sed et ſcribitur σοφεὶρ et σουφίρ. Eſ. 13, 12. λίθος ἐκ σουφεὶρ, hoc eſt τίμιος, uti explicat Theodoretus ad h. l. Et Procopius ad eundem: σουφεὶρ δὲ χώρα τῆς Ἰνδικῆς, ἔνθα γίνεσθαι τὰς τιμιοτάτους λίθους φασί. Similia habet Baſil. M. ad h. l. cf. 3 Reg. 10, 11. 1 Paral. 29, 4. 2 Paral. 9, 10.

σπανίζεται] Fortaſſe reſpicit ad Iobi 14, 11. χρόνῳ σπανίζεται θάλασσα, ubi Symm. ἐκρεῖ *effluit*. Hinc vide annon legendum ſit ἀποῤῥεῖ, quamvis et vulgatum τὸ ἀπορεῖ ferri poteſt.

σπαρτίου] Geneſ. 14, 23. ἀπὸ σπαρτίου, ubi Aq. vertit ῥάμματος.

σπασσάμενος] An σπασάμενος ex Act. 16, 27. vel Marci 14, 47. σπασ. τὴν μάχαιραν. Eodem ſenſu vocem adhibent οἱ ό ut Iud. 20, 46. ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν Cod. Alex. pro quo Vulgati ἑλκόντων.

σπεῖσαι] Daniel. 2, 46. εὐωδίας εἶπε σπεῖσαι αὐτῷ ſcil. Danieli, quem Nebucadnezar ut Deum venerandum putabat. Pro illo in Verſ. Cod. Chiſ. Romae edita eſt: θυσίας καὶ σπονδὰς ποιῆσαι.

σπένδομαι] Philipp. 2, 17. 2 Timoth. 4, 6. vid. Alb. Gloſſar. N. T. p. 164.

σπερμολόγος] Si ad locum Actorum 17, 18. reſpexit gloſſator,

Digitized by Google

σπεύδων. σπϐδάζων, ἐνεργῶν.

σπιλάδες. μεμιασμένοι.

σπονδεῖα. ἀγγεῖα δι' ὧν σπένδϐσι.

ςακτήν. τὸ ἀπὸ σμύρνης γινόμενον.

ςάμνος. ὑδρία, κάλπη. κάλαθος.

ςατὴρ. τετράδραχμος.

ςέγει.

gloſſator, melius explicare videtur ſenſum, quam qui etymologiam vocis urgent. Vide quae de hac voce fuſe diſputat Albertus ad Gloſſar. N. T. p. 76. Suicerus in Theſauro Eccleſ. et Beza, de Dieu, Pricaeus ad illum locum.

σπεύδων] Proverb. 19, 2. σπεύδων τοῖς ποσί. Eſaiae 16, 5. σπεύδων δικαιοσύνην, hoc eſt, σπϐδάζων. Procopius ad h. l. κατεπείγων τὴν δικαιοσ. ἐκ ἀνειμένως ποιῶν, σπϐδῇ δὲ πλείςῃ.

σπιλάδες] Ex Epiſtolae Iudae verſ. 12. ἕτοι εἰσὶν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευωχϐμενοι etc. Unde apparebit, gloſſam ſatis bonam eſſe, quippe quae ad ſenſum illius loci potius, quam ad etymologiam facta eſt, neque adeo audiendos eſſe eos, qui illud μεμιασμένοι corrigi volunt. vid. Suiceri Theſaur. in h. v.

σπονδεῖα] Exod. 25, 29. ad quem locum incertus interpr. in Cat. Octat. T. I. p. 843. τὰ σπονδεῖα ποτήριά εἰσι μικρὰ, ἔχοντα πυθμένια, δι' ὧν εἰς ὕψος τὸν οἶνον ἠκόντιζον. cf. Num. 4, 7. Exod. 37, 16. et alibi paſſim.

ςακτὴν] Geneſ. 43, 11. Exod. 30, 34. Cant. 1, 12. ubi Aq. vertit σμύρνην.

ςάμνος] Exod. 16, 33. 3 Reg. 14, 3. Ep. ad Hebr. 9, 4.

ςατὴρ] τετράδραχμ. ſcribi pro vulg. τετράγραμμος vult Mangey ad Philon. Qu. rer. div. haer. p. 499. quia ſtater eodem valore, quo ſiclus, fuerit, ut e Matth. 17, 27. liqueat, ubi ſtater duos hemiſiclos aequaret, cum duplici penſioni ſufficeret. Et Heſychius σίκλος. τετράδραχμον ἀττικόν. Ioſephus Antiq. lib. III. Cap. 8. ὁ σίκλος δέχεται ἀττικὰς δραχμὰς τεσσάρας. Symmachus etiam

Digitized by Google

στέγει. κρύπτει, συνέχει. βαστάζει, ὑπομένει.

στέλλεται. φοβεῖται. καὶ στέλλεσθαι.

στέφανος. τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων ὁ στέφανος.

στιβάς. ἀπὸ ῥάβδων καὶ χλωρῶν χόρτων στρῶσις,
  καὶ φύλλων. ἢ χαμαικοίτη.

στίγματα.

etiam 1 Reg. 13, 21. pro σίκλος habet στατήρ. cf. Theodoret. ad h. l. Quid autem fiet iis locis, ubi hebr. שקל οἱ ό vertunt δίδραχμον ut Geneſ. 23, 15. Nimirum Mangey ad Phil. l. c. cenſet hoc ideo factum eſſe, quod drachma Alexandrina fuiſſet Attica duplo gravior. Fronto Ducaeus ad Baſil. M. Homil. p. 590. aliter rem componit his verbis: „Ex Budaeo conſtat lib. 4. de Aſſe, *ſtaterem* fuiſſe argenteum pondere drachmarum quatuor, quem et hebraei *ſiclum* vocabant: ſed quoniam, ut idem Budaeus teſtatur Lib. 3. atticus aureus, qui ſtater a Graecis etiam appellatur, pondere didrachmus erat, ut auctor eſt Pollux lib. 4. inde fortaſſe arbitror factum eſſe, ut LXX pro ſiclo vel argenteo didrachmum dixerint, vel pro ſtatere, licet argenteus ſtater non duarum, ſed quatuor eſſet drachmarum." cf. Deyling. Obſervatt. P. III. n. 25. §. 9.

στέγει] 1 Cor. 13, 7. ἡ ἀγάπη πάντα στέγει, coll. 1 Petr. 4, 8. ubi ſimilis ſententia haec eſt: ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Explicationes priores ſunt tropicae, caeterae propriae et meliores. Suidas explicat: καρτερεῖ. ὑπομένει. Theodoret. ἀνέχεται.

στέλλεται] Illud στέλλεσθαι, quod ex ſententia gloſſatoris idem eſt quod φοβεῖσθαι videtur pertinere ad 2 Theſſal. 3, 6. *cavere, ſe ſubducere, fugere.* Sic Gloſſar. Alb. p. 149. στέλλεσθαι. ἀφίστασθαι, ἀναχωρεῖν. Theodoret. χωρίζεσθαι. Cyrill. ad Malach. 2, 5. στέλλεσθαι, τουτέστιν ὑφορᾶσθαι καὶ ὑποστέλλεσθαι.

στέφανος] Ad Proverb. 1, 9. vel 4, 9. ubi eſt στέφανος χαρίτων, quam formulam myſtice explicat gloſſator. Ita quoque Lex. Cyr. MS. Bielii, et Gloſſar. MS. in Proverb. auctore Alberto.

στιβὰς] cf. Marci 11, 8. Matth. 21, 8. Suid. στιβάδες. στρωμναί.

ςίγματα. ποικίλματα.

ςολή. — ἔνδυμα. καὶ περιβόλαιον.

ςραγγαλιαί. συςροφαὶ, ἀποςροφαί. παγίδες, ἢ πλοκαί.

ςρατεύομαι. διατρίβω.

ςρατολογήσαντι. ςρατεύσαντι.

ςρωμνή. κοίτη.

ςυγητοί. μισητοὶ, χαλεποὶ, φοβεροί.

ςυππίον, τὸ λίνον.

ςύραξ. θυμίαμα.

συγκατάθεσις. συμφώνησις.

συγκέχυται. συντετάρακται.

συγκρι-

ςίγματα] Cantic. 1, 10. μετὰ ςιγμάτων τȣ̃ ἀργυρίȣ, ubi Symm. ποικιλμάτων.

ςολὴ] vid. parallelifmus in Genef. 49, 11. ubi tamen vulgo eſt περιβολή. Sed Caten. Niceph. περιβόλαιον.

ςραγγαλιαὶ] Pſ. 124, 5. εἰς τὰς ςραγγαλιὰς ἀπάξει. Aq. διαπλοκάς. Symm. σπολιότητας. vid. Gloſſ. in Pſalm. et Corderii annotat. ad h. l.

ςρατέυομαι] Sic Iudic. 19, 8. ςράτευσον ἕως κλῖναι τὴν ἡμέραν, i. e. *commorare*, hebr. התמהמהו. Sed Weſſelingius Probab. p. 291. vult ibi legi ςράγγευσον. Heſych. ςραγγέυεται. διατρίβει.

ςρατολογήσαντι] 2 Timoth. 2, 4.

ςρωμνὴ] Vox τῶν ό ſaepe obvia.

ςυγητοὶ] Ep. ad Titum 3, 3.

ςυππίον] Iudic. 15, 14.

ςύραξ] Verſio Aquilae Geneſ. 43, 11. pro illo habet θυμίαμα.

συγκατάθεσις] 2 Corinth. 6, 16.

συγκέχυται] Forte reſpicit ad Iobi 33, 17. τὰ ὀςᾶ μȣ συγκέχυται.

συγκριθῶμεν. ὁμοιωθῶμεν.

συγκρινομένη. πρὸς ἰσότητα δοκιμαζομένη.

συγκύρημα. συντύχημα.

συγκυροῦντα. διαφέροντα.

σύγχυσις. μῖξις. θόρυβος. ἀφανισμὸς.

συκοφάντες. ἐπηρεάζοντες.

συλαγωγῶν. ἀπογυμνῶν.

συλλή-

συγκριθῶμεν] Puto explicari locum 1 Macc. 10, 71. ubi συγκριθῶμεν ἑαυτοῖς pro contextu notat *armis inter nos certabimus*, uter potior ſit. Atque id bene explicatur per ὁμοιοῦσθαι, quod eodem modo dici videtur, quo *comparari* latinis de gladiatoribus inter ſe pugnantibus, ut ſenſus ſit: *comparabimus nos invicem*. Ita apud Homer. Iliad. α, 185. Agamemnon ad Achillem: ὄφρ' εὖ εἰδῇς, ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.

συγκρινομένη] Sine dubio ex Sap. Sal. 7, 29.

συγκύρημα] Symm. 1 Reg. 20, 26. ubi οἱ ό σύμπτωμα, et Pſalm. 90, 6.

συγκυροῦντα] Lex. Cyrill. MS. apud Bielium addit: συνεγγίζοντα. Suidas expl. διαφερόντως συνεγγ. Uterque male, ut opinor. Occaſionem gloſſae dederunt οἱ ό Deut. 2, 37. Num. 35, 4. et 1 Macc. 11, 34. in quibus locis τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων ſunt, *quae ad civitatem*, ſ. urbem *pertinent*. Talia etiam ſunt τὰ διαφέροντα, quae noſtra interſunt, ad nos pertinent.

σύγχυσις] Convenit gloſſa loco Geneſ. 7, 9. ubi Babel dicitur σύγχυσις, propter ibi ortam *confuſionem* et *diſſipationem* hominum. cf. 1 Reg. 5, 11. 14, 20. ubi hebr. מהומה.

συκοφάντες] Niſi obſtaret numerus pluralis, putaverim reſpici a gloſſatore interpretem Pſalmi 71, 4. ταπεινώσει συκοφάντην. Ibi Theodorus: συκοφ. λέγει τὸν ἐπηρεάζοντα.

συλαγωγῶν] Ep. ad Coloſſ. 2, 8. ad quem locum idem habet Gloſſar. Alb. p. 152. Theodoret. ἀποσυλῶν.

Digitized by Google

συλλήψεται. ἐν γαστρὶ ἕξει.

σύμβαμα. — συμβεβηκός.

συμβέβληται. ὠφελεῖ.

συμβιβάτω. διδαξάτω.

συμβιβῶ σε. συνάπτω σε, διδάσκω σε, συμπορεύομαί σε.

σύμ-

συλλήψεται] Gloſſam correxerunt Palmerius et Pricaeus ad Luc. 1, 31. pro vulg. ἔγγαςρον ἕξει. Putant enim reſpici ad Eſ. 7, 14. παρθένος ἐν γαςρὶ λήψεται (Pricaeus vult συλλήψεται, quia et apud Lucam eſt συλλήψῃ). Pro λήψεται Cod. Alex. habet ἕξει. Hinc forte diſcrepantia illa orta inter Vulgatam novam et Verſionem antiquam; nam illa Matth. 1, 23. „ecce virgo in utero *habebit,*" haec: „in utero *concipiet,* vel *accipiet.*" vid. operis Sabatierii Praefat.

σύμβαμα] Symm. Eccleſ. 3, 19. ubi οἱ ὁ συνάντημα.

συμβέβληται] Ex Sapient. Salom. 5, 8. ubi adeo utraque vox eſt in membris parallelis.

συμβιβάτω] Hammondus ad Actor. 9, 22. legi vult συμβιβασάτω ex Iud. 13, 8. ubi ed. Ald. et Compl. habent φωτισάτω, quo ſenſu τὸ φωτίζειν etiam in N. T. uſurpatur. An ita: συμβιβάσω. διδάξω σε ex Exod. 4, 12. vid. not. ſequentem, et Ioh. Damaſcen. qui ad 1 Corinth. 2. συμβιβάσαι explicat: διδάσκειν, et διορθοῦσθαι. cf. Suicerus in Theſ.

συμβιβῶ σε] Pſalm. 31, 10. συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ. Aq. ἐπιςημώσω σε, καὶ φωτίσω σε ἐν ὁδῷ etc. Symm. ὑποδείξω σοι ὁδὸν ἣν ὁδεύσῃς. Ex quibus non ſatis poteſt intelligi, utrum interpretes τὸ συμβιβάζειν acceperint ſenſu proprio de *monſtratione itineris*, an tropico de *inſtitutione* et *diſciplina*. Certe ad priorem ſenſum reſpiciunt illa συμπορεύομαί σε (vel potius σοί, ut opinor) Suidas ad eundem locum reſpiciens: συμβιβῶ. διδάξω. ἐπιςήσω. νοῆσαι ποιήσω. hebr. אורך. cf. Exod. 4, 12. ubi οἱ ὁ συμβιβάσω σε ὃ μέλλεις λαλῆσαι. Aq. male φωτίσω. Symm. ὑποδείξω. Et Procop. ad h. l.

διδάξω

σύμβολον. σημεῖον. συμπόσιον. ὁρισμός.

συμμίσγειν. ὁμιλεῖν, συνουσιάζειν.

σύμφημι. συναινῶ, συνομολογῶ.

συμψηθεὶς. βλαβεὶς, τρωθεὶς.

συναλιζόμενος. συναλισθεὶς. συναχθεὶς. συναθροισθεὶς.

συναινεί-

διδάξω σε. Sic et Eſ. 40, 13. יודיענו quod proprie eſt νοῆσαι ποιήσει αὐτὸν, LXX vertunt συμβιβάσει αὐτόν. cf. Cappelli Crit. S. p. 539. et interpretes gr. ad Exod. 4, 12. in Hex. Orig.

σύμβολον] Sopingius ad hanc gloſſam confert vocem τῶν ὁ συμβολοκοπεῖν Deut. 20, 21. et Siracid. 9, 12. pro quo Clemens Alex. Paedag. II. p. 201. habet συμβολὰς ποιεῖν ἐν οἴνῳ, quae ſunt *collationes*, ſ. *teſſerae*, quae dabantur ad convivium, h. l. σημεῖον. Deinde Mangey ad Philon. de ebrietate p. 859. putat poſt σημεῖον addendum eſſe συμβολή, et pro ὁρισμὸς legendum ἔρανος. Neque mihi arriſit vox ὁρισμός. Sed ego contuli locum Proverb. 23, 20. ubi graecus interpres hebraica ita circumſcripſit: μηδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς, κρεῶν τε ἀγορασμοῖς. Quae verba ſi modo in mente habuit gloſſator, mihi videbatur gloſſa ita corrigenda: σύμβολον. σημεῖον. συμβολή. συμπόσιον. ἀγορασμός. vid. Suicerus in Theſ.

συμμίσγειν] 1 Macc. 11, 22.

σύμφημι] Rom. 7, 16. vid. Gloſſar. in N. T. Alberti p. 101.

συμψηθεὶς] Referunt gloſſam ad Ierem. 12, 19. ubi tamen ſcribitur συμψηθεὶς. Compl. συμψιθεὶς.

συναλιζόμενος] Primum adſentior Alberto, qui in Gloſſ. N. T. p. 61. putat illud vocabulum pro more ſine explicatione poſitum eſſe. Nam et repetitur συναλισθεὶς, et caetera verba ad hoc, non ad illud conformata ſunt. Gloſſarium Alberti ita: συναλιζ. συναθροιζόμενος, καὶ συνὼν αὐτοῖς. Hae ſunt gloſſae ſacrae ex illis rariſſimis, quae veterum interpretum graec. interpretationibus repugnant. Illi enim omnes ad Actor. 1, 4. quo gloſſa noſtra

Digitized by Google

συνανοίσατε. συνανενέγκατε.

σύνδεσμος. ὁμόνοια.

συνδυάζειν. συμπράττειν. συμβουλεύειν.

συνεί-

noſtra pertinet, τὸ συναλίζεσθαι reddunt: *comedere cum aliquo;* qui tamen ſenſus non poteſt ſatisfacere iis, qui omnem loci contextum conſiderant, ut taceam illud tum pro συναλίζων durius poſitum eſſe: quamvis poſtea reperi interpretem anonym. ad Pſalm. 140, 4. hebr אלחם *comedam* vertiſſe συναλισθῶ. Symm. συμφάγοιμι. vid. v. συνδυάζειν. Neque nos librorum aliquot lectio συναυλιζόμενος turbare debet, quam raritas et ignoratio vocabuli συναλίζεσθαι peperiſſe in promtu eſt. Idem factum in Ioſephi Bell. Iud. III, 9. ubi pro συναλισθείεν alii συναυλισθείεν. vid. omnino Wetſtenius ad locum Actorum, Boiſius in Vet Interpr. cum Beza collatione p. 347. et Suicerus in Theſ. ad h. v.

συνανοίσατε] Geneſ. 50, 25. συνανοίσ. τὰ ὀστᾶ μου, quae repetuntur Exod. 13, 19.

σύνδεσμος] Si ὁμόνοιαν intelligas *conſpirationem*, pertinebit gloſſa ad 4 Reg. 11, 15 καὶ ἐβόησε· Σύνδεσμος, σύνδεσμος, quae Theodoretus Tom. I. Opp. p. 491. expl. ἀποστασία καὶ τυραννὶς, vel ad Ierem. 11, 9. ubi pro illo Symm. habet συνωμοσία. Olympiodor. in Comment. Ghiſler. T. II. p. 26. expl. συμφωνία πάντων ἐπὶ τὸ χεῖρον. Locum Pauli ad Coloſſ. 3. 14 nolim huc trahere, ubi σύνδεσμος τῆς τελειότητος eſt: *complexus perfectionis,* ſ. *omnium virtutum.* cf. Rom. 13, 9.

συνδυάζειν] Non dubito vocem deſumtam eſſe ex verſione τῶν ό in Pſalm. 141, 4. οὐ μὴ συνδυάσω (in aliis libris ſcribitur συνδιάσω et συνδοιάσω) hebr. אלחם *comedam.* vid. v. συναλιζόμενος. Lex. Reg. MS. συνδυάσω. συναυλισθῶ, quae explicatio in Cat. Patr. ad Pſ. laudatum tribuitur ignoto interpreti ſub nomine Originis, in cuius Hexaplis tamen legitur συναλισθῶ. Caeterum ex his patet bonam eſſe gloſſam, quippe ſenſus magis quam etymologiae rationem habentem.

R

συνείπετο. ἠκολέθει.

συνέκδημος. συνοδοιπόρος.

συνελάβετο. ἐβοήθησε.

συνελόχησε. συνέδρευσεν.

συνεξεβράθη. συνεξεβλήθη.

συνέπεσεν. ἐςύγνασεν.

συνέπι-

συνείπετο] Actor. 20, 4. vid. Alb. Gloſſar. N. T. p. 82. quod explicat συνηκολέθησε. Wetſtenius tamen adfert locum ex Apollodoro, qui habet eandem vocem.

συνέκδημος] Act. 19, 29. 2 Corinth. 8, 19.

συνελάβετο] Geneſ. 30, 7.

συνελόχησε] 1 Macc. 4, 28. Gloſſema legi volunt συνήθροισε, ut eſt in Lex. Cyr. MS. et Suida.

συνεξεβράθη] Ita veriſimile eſt 2 Macc. 5, 8. legi pro συνεβράθη, quia gloſſa ad illum locum pertinere videtur. Illo modo etiam Lex. Cyr. Brem. notante Bielio. Alii Codd. ibi ἐξεβράθη.

συνέπεσεν] Sic repoſui gloſſam. Nam antea vulgo legebatur: συνέπ. ἐςύνασεν. ἐςυγνίασεν. Prius ἐςύνασεν delendum cenſebat Albertus, quod eius emendatio eſſet ſequens ἐςύγνασεν, quod perperam ſcriptum fuerit ἐςυγνίασεν. Ita gloſſa pertinet ad Geneſ. 4, 5. 6. συνέπεσεν τὸ πρόσωπόν αὐτȣ̃, quae tota phraſis bene explicatur voce ἐςύγνασεν. Deinde hanc ſequebatur in Heſychio alia gloſſa: συνεπέςη. συνέβη. ἔτυχε, quae cum videretur reſpicere ad Actor. 16, 22. συνεπέςη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, nec tamen explicationes convenirent, merito ſuſpicati ſunt interpretes confuſionem utriusque gloſſae ortam eſſe, quae ita emendaretur, ut voces συνέβη. ἔτυχε referrentur ad vocem συνέπεσεν, cum et Suidas habeat: συνέπεσε. συνέβη, et vox συνεπέςη crederetur poſita eſſe ſine explicatione, ut fit. Niſi forte, ut mihi in mentem venit, primitus ſcriptum fuerit συνεπέςη. ἐςαςίαζεν, quae vox perverti potuit in alterutrum illarum ἐςύνασεν, vel ἐςυγνίασεν. Quae ſi coniectura valeat, de quo tamen ipſe ſubdubito, in promtu eſt, bene explicari locum laudatum Actorum.

συνεπιτιθεμένων. συνεδρευόντων.

συνεςάλη. πεφόβηται, ἐδειλίασε.

συνέταξεν. ἐνετείλατο, παρήγγειλεν.

σύνετε. νοήσατε.

συνετέλεσα. ἀπώλεσα.

συνετελέσθησαν. ἐπληρώθησαν.

συνετιῶ σε. σοφιῶ σε.

συνευδοκοῦσι. συγκοινωνοῦσι.

συνεφύροντο. συνεμολύνοντο.

R 2 συνεχό-

συνεπιτιθεμένων] Pſalm. 3, 6. v. Gloſſ. in Pſ.

συνεςάλη] 3 Macc. 5, 33.

συνέταξεν] Orig. Hex. ad Levit. 24, 23. LXX συνέταξε. Ἄλλος. ἐνετείλατο, et eodem modo Numer. 1, 19. 3, 16. et alibi.

σύνετε] Pſ. 2, 10. ad quem locum idem Gloſſae MSt. Gloſſa eſt Heracleotae Comment. ad Pſalm. 49, 23. in Cat. Patr. Cord. ubi et Theodoretus expl. ἐπιμελῶς κατανοήσατε.

συνετέλεσα] Ierem. 6, 11.

συνετελέσθησαν] Ex Geneſ. 2, 1. συνετ. ὁ οὐρανὸς etc. coelum et terra *abſoluta, perfecta* ſunt. Et πληροῦν ἔργον, *abſolvere opus*, eleganter dicitur. vid. Epict. Enchir. Cap. 24 et 37. Euſeb. H. E. lib. 4, 14. πληροῦν τὰ κυνηγέσια.

συνετιῶ σε] Pſalm. 31, 8. ubi Theodoret. γνῶσιν σοι καὶ εἴδησιν ἐνθήσω. vid. dicta ad v. συμβιβῶ σε.

συνευδοκοῦσι] Ex Rom. 1, 32. Bene vox explicatur per συγκοινωνεῖν, quod et alibi ut Eph. 5, 11. Apoc. 18, 4. de iis dicitur, qui in aliorum facinorum ſocietatem veniunt, adeoque illa probant. Theodoret. et Oecumen. ἐπαινεῖν explicant. Et Theophylact. ad Epheſ. l. c. τῷ συγκοινωνεῖν opponit τὸ ἐλέγχειν.

συνεφύροντο] Hoſeae 4, 14.

Digitized by Google

συνεχόμενον. ἐναντιέμενον. ἢ ἀῤῥωςῦν.

συνήθλησαν. συνηγωνίσαντο.

συνθήκας. ὅρκυς.

συνίςωρ. γνώςης. μάρτυς.

συνοχή. ἀϑένεια, ἀδημονία, ταραχή.

συντε-

συνεχόμενον] Prior explicatio reſpicere videtur ad 1 Reg. 14, 6. ὐκ ἔςι τῷ Κυρίῳ συνεχόμενον σώζειν etc. non eſt *prohibitum*, ſ. *difficile* Deo etc. hebr. מעצור *impedimentum, prohibitio.* Sic 1 Reg. 21, 7. hebr. נעצר οἱ ὁ συνεχόμενος. Aq. ἐγκεκλεισμένος. Nos eodem tropo *impotentem* et *invalidum* dicimus: *eingeſchränkt.* cf. tamen Ierem. 20, 9. ubi ad ſenſum ſummae indignationis exprimendum eſt πῦρ συνεχόμενον ἐν τοῖς ὀςέοις, et mox ad h. l. Theodoret. adfert locum Actor. 17, 16. ubi ipſe pro vulg. παρωξύνετο exhibet συνείχετο, ſive quod ita legebat in Cod. ſuo, ſive memor loci ſimilis Actor. 18, 5. συνείχετο τῷ πνεύματι. Deinde ἀῤῥωςῦν forte pertinet ad Actor. 28, 8. δυσεντερίᾳ συνεχόμενον, quae tota phraſis, ut et alibi fit, hac voce explicatur. Unde et Krebſius in Lex. N. T. ad v. συνέχω legendum cenſet ἀῤῥωςῦντα.

συνήθλησαν] Philipp. 4, 3.

συνθήκας] Vulgo legitur ὅρκυς. Sap. Sal. 12, 21. ὅρκυς καὶ συνθήκας ἔδωκας. v. Suid.

συνίςωρ] Iobi 16, 19. ἐν ὐρανοῖς ὁ μάρτυς μυ, συνίςωρ μυ ἐν ὑψίςοις, hebr. שׂהד i. e. *teſtis oculatus*, ut demonſtravit Schultenſius ad h. l. Plane ad ſenſum gloſſae Olympiod. et Polychron. in Cat. Nicetae expl. ὁ τῶν ἁπάντων ἀκριβῆ τὴν γνῶσιν ἔχων καὶ μάρτυς τῶν ἐμῦ λεγομένων.

συνοχὴ] Hac voce interpretes ſacri verterunt hebr. מצוקה et מצר quae verba a prima notione *coarctandi*, deinde translata ſunt ad notandam *miſeriam*, *calamitates* et *anxietatem*, non aliter atque Latinorum *anguſtiae*, Graecorumque θλίψις, ςενοχωρία, ἀνάγκαι. Unde et συνοχὴ ſaepe cum illis permutatur. vid. Aq. Pſalm. 24, 17. Symm. Pſalm. 106, 39. et οἱ ὁ Iobi 30, 3. Deinde Σὸρ, i. e. Tyrus, vertunt veteres συνοχὴ, et Τύριοι, συνέχοντες a צור.

vid.

συντελείας. κακίας.

συντελεσθήτω. τελειωθήτω.

συντόμως. διὰ βραχέων.

σύντριμμα. ἁμάρτημα.

σύριγγος. αὐλοῦ μουσικοῦ.

vid. Orig. in Matth. p. 256. et in Ioh. 192. Hieron. *tribulatio.* Hinc etiam ſcriptoribus N. T. uſurpata vox eo ſenſu. Luc. 21, 25. *συνοχὴ ἐθνῶν.* 2 Cor. 2, 4. *ἐκ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας*, ad quem locum Gloſſar. N. T. *συνοχῆς. ταραχῆς. ἀδημονίας.*

συντελείας] Ex 1 Reg. 8, 3. ubi de filiis prophetae *ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς συντελείας*, ubi caeteri interpretes *πλεονεξίας.* Pertinebat enim malitia ad *malum quaeſtum.* Hinc hebr. eſt בצע *quaeſtus.*

συντελεσθήτω] Pſalm. 7, 9. ubi Symm. *ἀπαρτισθήτω.* Commentar. Heracl. *ἀφανισθήτω.*

συντόμως] Actor. 24, 4. et alibi. Forte ad *βραχέων* ſupplendum *ἐτῶν*, ut gloſſator explicaverit vocem in Proverb. 13, 23. *δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλὰ, ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως, paucos poſt annos.*

σύντριμμα] Locus Ieremiae 3, 22. quem Albertus adfert, et alia huius generis, ut 6, 14. 8, 11. non videntur huc pertinere, quia dubium eſt, an de *peccatis* proprie ſic dictis ibi ſermo ſit. Immo vero gloſſa hauſta ex veteribus interpretibus, Theodoreto, vel Theophylacto. Ille ad verba Ierem. 10, 19. *ἐυρέθη Οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί σου* ait: *σύντριμμα τὴν ἁμαρτίαν καλεῖ.* Hic in Commentar. ad Rom. 3, 18. *σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία* (quae ſunt verba Eſ. 59, 7.) *ἡ ἁμαρτία.* Deinde notat vox *peccatum* in aliis quoque locis, ut 1 Macc. 2, 7. ubi eſt *σύντριμμα τοῦ λαοῦ* et *τῆς πόλεως*, manifeſte de peccatis. cf. Thren. 3, 48. et Pſalm. 141, 3. ubi iterum de *peccatis* dicitur, quippe quae ſunt *vulnera mentis,* unde et peccatores h. l. dicuntur *συντετριμμένοι τὴν καρδίαν.*

σύριγγος] Daniel. 3, 5. 7. 10. 15.

Digitized by Google

σύσσημον. σημεῖον.
συςρεμμάτων. θορύβων. πλάνων.
σφαιρωτήρ. ζηνίχιον σανδαλίου, σκύτος, κόμμα λώρου.
σχεδία. μικρὰ ναῦς.
σχῆμα. πλάσμα. διάθεσις. κόμπος.
σχίδαξ. κλάσμα ξύλου.
σχοίνισμα. μέτρον ὁδοῦ. ἢ μέρος.
σῶμα.

σύσσημον] Ita *οἱ ό* vertunt hebr. נס *vexillum* Eſ. 5, 26. 49, 22. 62, 10. et Iud. 20, 38. ed. Rom. utraque vox permutatur, qui locus tamen in aliis editionibus aliter legitur; eodemque modo Marci 14, 44. collato Matth. 26, 48. vid. Boiſ Collat. Int. vet. cum Beza ad h. l.

συςρεμμάτων] 3 Reg. 11, 12. *καὶ ἦν ἄρχων συςρεμμάτων.* hebr. גדוד *οἱ ό* 1 Reg. 30, 8. retinent *γεδδοὺρ* (pro *γεδδοὺδ*) et ibi Theodoretus: *τὸ σύςρεμμα γεδδοὺρ ὁ ἑβραῖος καλεῖ, ὃ ἑτέρωθι ἑρμηνεύεται πειρατήριον. καλεῖται δὲ οὕτω τὸ λῃςρικὸν σύςημα.* Numer. 32, 14. eſt *σύςρεμμα ἁμαρτωλῶν*, quam lectionem praeferendam eſſe alteri edit. Rom. *σύντριμμα* docuit ad h. l. Cl. Scharfenberg. in Animadverſſ. Ibi in hebr. eſt תרבות, cui et in literis ſimillimum eſt graecum *θόρυβος*, ***turba***.

σφαιρωτὴρ] Reſpicitur ad Geneſ. 14, 23. *σφυρωτὴρ* (Alex. *σφαιρωτὴρ*) *τοῦ ὑποδήματος*, ubi Schol. explicat *τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδ.* Suid. *σφαιρωτὴρ. σανδαλίου ζινίκιον, οἷον τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος*, ubi vid. Kuſterum. Plane aliter vox dicitur in Exodi Cap. 25 et 37.

σχεδία] Ita paſſim apud LXX. 2 Paral. 2, 16. 3 Eſdr. 5, 78. Sap. Salom. 14, 5. 6.

σχῆμα] Videtur Gloſſa exhibere varias explicationes eius vocis in Ep. 1 ad Corinth. 7, 31. *τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου παράγει.* vid. Elſnerus ad Philipp. 2, 8. et Suiceri Theſ.

σχίδαξ] *οἱ ό* 3 Reg. 18. hebr. עץ.

σχοίνισμα] *οἱ ό* Deuteron. 32, 9. *σχοίνισμα τῆς κληρονομίας*, i. e. *μέρος*, ſ. *μερὶς*, quae vox eſt in antecedente membro

σῶμα. πτῶμα. δέμας.

σωρηδὸν. κατὰ σύστημα σεσωρευμένον.

σωρήχ. ἐκλεκτή.

σωτηρίου. ἐξιλασμοῦ.

membro eoque plane parallelo. Euſebius ad Eſ. 32, 16. laudans locum habet *μέρος*. Deinde Pſalm. 104, 11. et paſſim alibi. Cyrillus Al. in Zach. 11, 7. *σχοίνισμα, τουτέστι, μερίς.* cf. Comment. Heracl. ad Pſ. 15, 5. in Cat. Patr. In hebr. eſt חבל *funiculus*, quod vocabulum videtur eſſe aegyptiacum, ſicuti graecum *σχοίνισμα* ex aegyptiſmo poſitum eſt. Nempe Hieronymus ad Ioel. 3, 18. notat in Nilo flumine, ſive eius rivis ſolitas eſſe naves *funibus* trahi, certa habentes ſpatia, quae appellent *funiculos*. Hinc *σχοίνισμα* ſ. חבל dicitur de *menſura* ſ. *portione*. Aliter Anonymus ad Deuter. l. c. in Cat. Patr. T. III. p. 869. *σχοίνῳ γὰρ ἐποίουν τὰς διαμετρήσεις αὐτοῦ τῆς γῆς. οὕτω διεμετρήθη καὶ διεμερίσθη ἡ γῆ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. Ἀπὸ οὖν τῆς συνηθείας εἴρηται νῦν τὸ σχοίνισμα.* Ei plane ſimilis eſt *σχοῖνος*, qua voce *οἱ ό* vertunt hebr. רבע Pſalm. 139, 3. *τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου ἐξιχνίασας.* Sic Herodot. II, 6. *ὁ σχοῖνος, μέτρον Αἰγύπτιον.* cf. Strabo XVIII, 1156. et XI. p. 788. Et Symm. Iobi 38, 5. *σχοινίον μέτρου*, hebr. קו, pro quo Aq. *κανόνα. οἱ ό σπαρτίον.* Suidas: *σχοίνισμα. μέτρου μέρος* (Albertus corrigi vult *μέτρον, μέρος*) *κληρουχία. ἡ τῆς γῆς δεσποτεία. ἴδιον γὰρ τῶν κεκτημένων μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν*, quae ultima verba ſunt Theodoreti ad Pſalm. 104. laudatum. cf. Gloſſ. in Pſalm.

σῶμα] Sic Matth. 14, 12. de *cadavere* Iohannis *σῶμα*, pro quo in loco parall. Marcus 6, 29. *πτῶμα*. Vid. Luc. 17, 37. coll. Matth. 24, 28. Pro *cadavere οἱ ό* paſſim.

σωρηδὸν] Sap. Salom. 18, 23.

σωρήχ] Ex Eſ. 5, 2. *ἐφύτευσα ἄμπελον σωρὴκ* (Alex. *σωρήχ*) pro quo Symm. *ἄμπελον ἐκλεκτήν*. Vulg. *electam*. Sic et vetera Gloſſaria.

σωτηρίου] Sine dubio reſpiciuntur loca *τῶν ό*, ubi eſt *θυσία τοῦ σωτηρίου*. hebr. שלם *ſacrificium pacificum*. vid. Levit. Cap. 3. 4. 7. etc.

Digitized by Google

T.

τὰ βάθη. τὰ ἀχώρητα, τὰ ἀκατάληπτα.

ταβεήλ. ἀγαθȣ̃ θεȣ̃.

ταμιεῖον. κοιτῶνα.

ταμιέυεται. διοικεῖται. ἀποκρύβει.

τανύσας. ἁπλώσας. ἐκτείνας. κρεμάσας.

ταξάμενοι. ὁρίσαντες.

τὰ ὅπλα τȣ̃ φωτὸς. τὴν φυλακὴν τῆς τῶν ἐντολῶν ἐργασίας.

ταρσοί.

τα βάθη] 1 Cor. 2, 10. τὰ βάθη τȣ̃ Θεȣ̃. Chryſoſt. explicat ἀπόῤῥητα, ut optaverim et in Heſychio ſcriptum eſſe pro ἀχώρητα. vid. Gloſſ. Albert. p. 120. Eodem modo interpr. gr. Daniel. 2, 22. τὰ βαθέα καὶ ἀπόκρυφα. vid. Cl. Scharfenberg. ſpecim. Animadv. in Dan. p. 26.

ταβεήλ] Nomen proprium Eſ. 7, 6. ex טוב et אל.

ταμιεῖον] Gloſſa referre videtur varias interpretum verſiones. Iudic. 15, 1. οἱ ὁ εἰς τὸ ταμιεῖον, ubi alius εἰς τὸν κοιτῶνα. cf. 2 Reg. 13, 10. et 3 Reg. 1, 15. ibique caeteros interpretes.

ταμιέυεται] Sine dubio explicatur locus Proverb. 29, 11. θυμὸν αὐτȣ̃ ἐκφέρει ἄφρων, σοφὸς δὲ ταμιέυεται κατὰ μέρος, i. e. quaſi *bonus oeconomus* eſt *mentis ſuae*, non *effundit*, ſed *recondit* animum ſuum. Quam notionem bene exprimunt verba διοικεῖσθαι, h. l. pro διοικεῖν, et ἀποκρύπτειν, quod dicitur de iis, quae *tacemus*, et *celamus*, ut κρύπτειν Matth. 13, 44. vid. Lyſiae Orat. 32. p. 506. ed. Taylor. Xenoph. Expedit. Cyr. I. p. 268. Dionyſ. Halic. III, 21.

τανύσας] Iobi 9, 8. τανύσας τὸν ȣ̓ρανὸν. Polychron. ad h. l. τὸν ȣ̓ρανὸν διέτεινε, ubi ſimul ſimilem ſententiam ex Pſ. 103. laudat, ubi eſt: ὁ ἐκτείνων τὸν ȣ̓ρανὸν — ὡσεὶ δέῤῥιν.

ταξάμενοι] Actor. 28, 23. ubi idem Gloſſar. Alb.

τὰ ὅπλα] Rom. 13, 12. ad quem locum Gloſſar. Alberti expli-

Digitized by Google

ταρσοί. τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. καὶ τὸ ἐπάνω τȣ̃ πέλματος.

τάρφη. — βλαςός.

τὰ ςίγματα. τὰ παθήματα, τὰ ἕλκη.

τεκταινόμενος. κατασκευάζων.

τελειώσεις. ἁγιάσεις.

τελισκόμενος. πληρȣ́μενος, τελειȣ́μενος.

τενοντώσεις. νωτοκοπεῖς. ἀποκτενεῖς.

R 5 τερά-

explicat: τὴν τῶν ἐντολῶν ἐργασίαν. Suidas: ὅπλα φωτὸς. Ἀπόςολος. αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι. Theodoretus: τῶν ἀγαθῶν τὴν ἐνέργειαν. Oecumen. τὴν ἀρετήν. Theophyl. τὰς τῆς ἀρετῆς πράξεις.

ταρσοὶ] Ita οἱ ὁ hebr. כף vertunt ταρσὸς, variis in locis, Daniel. 10, 10. ταρσοὶ χειρῶν. Aq. in Pſalm. 127, 2. ταρσῶν, ubi οἱ ὁ τῶν καρπῶν, Symm. et Theod. χειρῶν. vid. v. καρπὸς.

τάρφη] Albertus confert hebr. טרף. Hinc Geneſ. 49, 9. מטרף οἱ ὁ vertunt ἐκ βλαςȣ̃.

τὰ ςίγματα] Galat. 6, 17. τὰ ςίγμ. τȣ̃ Χριςȣ̃ βαςάζω etc. Theodoret. τȣ̀ς πόνȣς. Theophyl. τȣ̀ς κινδύνȣς. Oecumen. τὰς πληγὰς. τὰ τραύματα. Hinc ſuſpicor ſequentem apud Heſychium gloſſam τὰς ὠτιλὰς. τὰ τραύματα male a noſtra divulſam atque totam ita legendam eſſe: τὰ ςίγματα. τὰ παθ. τὰ ἕλκ. τὰς ὠτιλ. τὰ τρ.

τεκταινόμενος] Proverb. 11, 27. τεκτ. τὰ ἀγαθά.

τελειώσεις] Ex Exod. 29, 9. τελ. τὰς χεῖρας Ἀαρὼν, quae phraſis ſervit *conſecrationi ad munus* indicandae.

τελισκόμενος] Deuteron. 23, 18. quae verba non ſunt in hebraeo textu, et videtur eſſe additamentum Graec. Interp. vid. Theodoret. Qu. in h. l. 28.

τενοντώσεις] Gloſſa eſt ex vett. interpr. Exodi 13, 13, ubi Aquila τενοντ. Symm. ἀποκτ. Theodot. νωτοκ. et οἱ ὁ λυτρώσῃ.

Digitized by Google

συνεχόμενον. ἐναντιούμενον. ἢ ἀῤῥωστοῦν.

συνήθλησαν. συνηγωνίσαντο.

συνθήκας. ὅρκους.

συνίστωρ. γνώστης. μάρτυς.

συνοχή. ἀσθένεια, ἀδημονία, ταραχή.

συντε-

συνεχόμενον] Prior explicatio reſpicere videtur ad 1 Reg. 14, 6. οὐκ ἔστι τῷ Κυρίῳ συνεχόμενον σώζειν etc. non eſt *prohibitum*, ſ. *difficile* Deo etc. hebr. מעצור *impedimentum, prohibitio.* Sic 1 Reg. 21, 7. hebr. בעצר οἱ ὁ συνεχόμενος. Aq. ἐγκεκλεισμένος. Nos eodem tropo *impotentem* et *invalidum* dicimus: *eingeſchränkt.* cf. tamen Ierem. 20, 9. ubi ad ſenſum ſummae indignationis exprimendum eſt πῦρ συνεχόμενον ἐν τοῖς ὀστέοις, et mox ad h. l. Theodoret. adfert locum Actor. 17, 16. ubi ipſe pro vulg. παρωξύνετο exhibet συνείχετο, ſive quod ita legebat in Cod. ſuo, ſive memor loci ſimilis Actor. 18, 5. συνείχετο τῷ πνεύματι. Deinde ἀῤῥωστοῦν forte pertinet ad Actor. 28, 8. δυσεντερίᾳ συνεχόμενον, quae tota phraſis, ut et alibi ſit, hac voce explicatur. Unde et Krebſius in Lex. N. T. ad v. συνέχω legendum cenſet ἀῤῥωστοῦντα.

συνήθλησαν] Philipp. 4, 3.

συνθήκας] Vulgo legitur ὅρκους. Sap. Sal. 12, 21. ὅρκους καὶ συνθήκας ἔδωκας. v. Suid.

συνίστωρ] Iobi 16, 19. ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου, συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις, hebr. שׂהד i. e. *teſtis oculatus*, ut demonſtravit Schultenſius ad h. l. Plane ad ſenſum gloſſae Olympiod. et Polychron. in Cat. Nicetae expl. ὁ τῶν ἁπάντων ἀκριβῆ τὴν γνῶσιν ἔχων καὶ μάρτυς τῶν ἐμοῦ λεγομένων.

συνοχή] Hac voce interpretes ſacri verterunt hebr. מצוקה et עצר quae verba a prima notione *coarctandi*, deinde translata ſunt ad notandam *miſeriam*, *calamitates* et *anxietatem*, non aliter atque Latinorum *anguſtiae*, Graecorumque θλίψις, στενοχωρία, ἀνάγκαι. Unde et συνοχὴ ſaepe cum illis permutatur. vid. Aq. Pſalm. 24, 17. Symm. Pſalm. 106, 39. et οἱ ὁ Iobi 30, 3. Deinde Σόρ, i. e. Tyrus, vertunt veteres συνοχή, et Τύριοι, συνέχοντες a צור. vid.

συντελείας. κακίας.

συντελεσθήτω. τελειωθήτω.

συντόμως. διὰ βραχέων.

σύντριμμα. ἁμάρτημα.

σύριγγος. αὐλȣ̃ μȣσικȣ̃.

vid. Orig. in Matth. p. 256. et in Ioh. 192. Hieron. *tribulatio.* Hinc etiam ſcriptoribus N. T. uſurpata vox eo ſenſu. Luc. 21, 25. συνοχὴ ἐθνῶν. 2 Cor. 2, 4. ἐκ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας, ad quem locum Gloſſar. N. T. συνοχῆς. ταραχῆς. ἀδημονίας.

συντελείας] Ex 1 Reg. 8, 3. ubi de filiis prophetae ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς συντελείας, ubi caeteri interpretes πλεονεξίας. Pertinebat enim malitia ad *malum quaeſtum.* Hinc hebr. eſt בצע *quaeſtus.*

συντελεσθήτω] Pſalm. 7, 9. ubi Symm. ἀπαρτισθήτω. Commentar. Heracl. ἀφανισθήτω.

συντόμως] Actor. 24, 4. et alibi. Forte ad βραχέων ſupplendum ἐτῶν, ut gloſſator explicaverit vocem in Proverb. 13, 23. δίκαιοι ποιήσȣσιν ἐν πλȣ́τῳ ἔτη πολλὰ, ἄδικοι δὲ ἀπολȣ̃νται συντόμως, *paucos poſt annos.*

σύντριμμα] Locus Ieremiae 3, 22. quem Albertus adfert, et alia huius generis, ut 6, 14. 8, 11. non videntur huc pertinere, quia dubium eſt, an de *peccatis* proprie ſic dictis ibi ſermo ſit. Immo vero gloſſa hauſta ex veteribus interpretibus, Theodoreto, vel Theophylacto. Ille ad verba Ierem. 10, 19. εὑρέθη Οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί σȣ ait: σύντριμμα τὴν ἁμαρτίαν καλεῖ. Hic in Commentar. ad Rom. 3, 18. σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία (quae ſunt verba Eſ. 59, 7.) ἡ ἁμαρτία. Deinde notat vox *peccatum* in aliis quoque locis, ut 1 Macc. 2, 7. ubi eſt σύντριμμα τȣ̃ λαȣ̃ et τῆς πόλεως, manifeſte de peccatis. cf. Thren. 3, 48. et Pſalm. 141, 3. ubi iterum de *peccatis* dicitur, quippe quae ſunt *vulnera mentis,* unde et peccatores h. l. dicuntur συντετριμμένοι τὴν καρδίαν.

σύριγγος] Daniel. 3, 5. 7. 10. 15.

Digitized by Google

σύσσημον. σημεῖον.

συςρεμμάτων. θορύβων. πλάνων.

σφαιρωτήρ. ζηνίχιον σανδαλίȣ, σκύτος, κόμμα λώρȣ.

σχεδία. μικρὰ ναῦς.

σχῆμα. πλάσμα. διάθεσις. κόμπος.

σχίδαξ. κλάσμα ξύλȣ.

σχοίνισμα. μέτρον ὁδȣ̃. ἢ μέρος.

σῶμα.

σύσσημον] Ita οἱ ὁ vertunt hebr. נס *vexillum* Eſ. 5, 26. 49, 22. 62, 10. et Iud. 20, 38. ed. Rom. utraque vox permutatur, qui locus tamen in aliis editionibus aliter legitur; eodemque modo Marci 14, 44. collato Matth. 26, 48. vid. Boiſ Collat. Int. vet. cum Beza ad h. l.

συςρεμμάτων] 3 Reg. 11, 12. καὶ ἦν ἄρχων συςρεμμάτων. hebr. גדוד οἱ ὁ 1 Reg. 30, 8. retinent γεδδȣ̀ρ (pro γεδδȣ̀δ) et ibi Theodoretus: τὸ σύςρεμμα γεδδȣ̀ρ ὁ ἑβραῖος καλεῖ, ὃ ἑτέρωθι ἑρμηνεύεται πειρατήριον. καλεῖται δὲ ȣ̃τω τὸ λῃςρικὸν σύςημα. Numer. 32, 14. eſt σύςρεμμα ἁμαρτωλῶν, quam lectionem praeferendam eſſe alteri edit. Rom. σύντριμμα docuit ad h. l. Cl. Scharfenberg. in Animadverſſ. Ibi in hebr. eſt תרבות, cui et in literis ſimillimum eſt graecum θόρυβος, *turba*.

σφαιρωτὴρ] Reſpicitur ad Geneſ. 14, 23. σφυρωτὴρ (Alex. σφαιρωτὴρ) τȣ̃ ὑποδήματος, ubi Schol. explicat τὸν ἱμάντα τȣ̃ ὑποδ. Suid. σφαιρωτὴρ. σανδαλίȣ ζινίκιον, ο̂ἷον τὸ λωρίον τȣ̃ ὑποδήματος, ubi vid. Kuſterum. Plane aliter vox dicitur in Exodi Cap. 25 et 37.

σχεδία] Ita paſſim apud LXX. 2 Paral. 2, 16. 3 Eſdr. 5, 78. Sap. Salom. 14, 5. 6.

σχῆμα] Videtur Gloſſa exhibere varias explicationes eius vocis in Ep. 1 ad Corinth. 7, 31. τὸ σχῆμα τȣ̃ κόσμȣ τȣ́τȣ παράγει. vid. Elſnerus ad Philipp. 2, 8. et Suiceri Theſ.

σχίδαξ] οἱ ὁ 3 Reg. 18. hebr. עץ.

σχοίνισμα] οἱ ὁ Deuteron. 32, 9. σχοίνισμα τῆς κληρονομίας, i. e. μέρος, ſ. μερὶς, quae vox eſt in antecedente membro

Digitized by Google

σῶμα. πτῶμα. δέμας.

σωρηδὸν. κατὰ σύστημα σεσωρευμένον.

σωρήχ. ἐκλεκτή.

σωτηρίου. ἐξιλασμοῦ.

membro eoque plane parallelo. Euſebius ad Eſ. 32, 16. laudans locum habet μέρος. Deinde Pſalm. 104, 11. et paſſim alibi. Cyrillus Al. in Zach. 11, 7. σχοίνισμα, τουτέστι, μερίς. cf. Comment. Heracl. ad Pſ. 15, 5. in Cat. Patr. In hebr. eſt חבל *funiculus*, quod vocabulum videtur eſſe aegyptiacum, ſicuti graecum σχοίνισμα ex aegyptiſmo poſitum eſt. Nempe Hieronymus ad Ioel. 3, 18. notat in Nilo flumine, ſive eius rivis ſolitas eſſe naves *funibus* trahi, certa habentes ſpatia, quae appellent *funiculos*. Hinc σχοίνισμα ſ. חבל dicitur de *menſura* ſ. *portione*. Aliter Anonymus ad Deuter. l. c. in Cat. Patr. T. III. p. 869. σχοίνῳ γὰρ ἐποίουν τὰς διαμετρήσεις αὐτοῦ τῆς γῆς. οὕτω διεμετρήθη καὶ διεμερίσθη ἡ γῆ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. Ἀπὸ οὖν τῆς συνηθείας εἴρηται νῦν τὸ σχοίνισμα. Ei plane ſimilis eſt σχοῖνος, qua voce οἱ ό vertunt hebr. רבע Pſalm. 139, 3. τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου ἐξιχνίασας. Sic Herodot. II, 6. ὁ σχοῖνος, μέτρον Αἰγύπτιον. cf. Strabo XVIII, 1156. et XI. p. 788. Et Symm. Iobi 38, 5. σχοινίον μέτρου, hebr. קו, pro quo Aq. κανόνα. οἱ ό σπαρτίον. Suidas: σχοίνισμα. μέτρου μέρος (Albertus corrigi vult μέτρον, μέρος) κληρουχία. ἡ τῆς γῆς δεσποτεία. Ἴδιον γὰρ τῶν κεκτημένων μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν, quae ultima verba ſunt Theodoreti ad Pſalm. 104. laudatum. cf. Gloſſ. in Pſalm.

σῶμα] Sic Matth. 14, 12. de *cadavere* Iohannis σῶμα, pro quo in loco parall. Marcus 6, 29. πτῶμα. Vid. Luc. 17, 37. coll. Matth. 24, 28. Pro *cadavere* οἱ ό paſſim.

σωρηδὸν] Sap. Salom. 18, 23.

σωρὴχ] Ex Eſ. 5, 2. ἐφύτευσα ἄμπελον σωρὴκ (Alex. σωρὴχ) pro quo Symm. ἄμπελον ἐκλεκτήν. Vulg. *electam*. Sic et vetera Gloſſaria.

σωτηρίου] Sine dubio reſpiciuntur loca τῶν ό, ubi eſt θυσία τοῦ σωτηρίου. hebr. שלם *ſacrificium pacificum*. vid. Levit. Cap. 3. 4. 7. etc.

T.

τὰ βάθη. τὰ ἀχώρητα, τὰ ἀκατάληπτα.

ταβεήλ. ἀγαθȣ̃ Θεȣ̃.

ταμιεῖον. κοιτῶνα.

ταμιέυεται. διοικεῖται. ἀποκρύβει.

τανύσας. ἀπλώσας. ἐκτείνας. κρεμάσας.

ταξάμενοι. ὁρίσαντες.

τὰ ὅπλα τȣ̃ φωτὸς. τὴν φυλακὴν τῆς τῶν ἐντολῶν ἐργασίας.

ταρσοί.

τα βάθη] 1 Cor. 2, 10. τὰ βάθη τȣ̃ Θεȣ̃. Chryſoſt. explicat ἀπόῤῥητα, ut optaverim et in Heſychio ſcriptum eſſe pro ἀχώρητα. vid. Gloſſ. Albert. p. 120. Eodem modo interpr. gr. Daniel. 2, 22. τὰ βαθέα καὶ ἀπόκρυφα. vid. Cl. Scharfenberg. ſpecim. Animadv. in Dan. p. 26.

ταβεὴλ] Nomen proprium Eſ. 7, 6. ex טוב et אל.

ταμιεῖον] Gloſſa referre videtur varias interpretum verſiones. Iudic. 15, 1. οἱ ὁ εἰς τὸ ταμιεῖον, ubi alius εἰς τὸν κοιτῶνα. cf. 2 Reg. 13, 10. et 3 Reg. 1, 15. ibique caeteros interpretes.

ταμιέυεται] Sine dubio explicatur locus Proverb. 29, 11. θυμὸν αὐτȣ̃ ἐκφέρει ἄφρων, σοφὸς δὲ ταμιέυεται κατὰ μέρος, i. e. quaſi *bonus oeconomus* eſt *mentis ſuae*, non *effundit*, ſed *recondit* animum ſuum. Quam notionem bene exprimunt verba διοικεῖσθαι, h. l. pro διοικεῖν, et ἀποκρύπτειν, quod dicitur de iis, quae *tacemus*, et *celamus*, ut κρύπτειν Matth. 13, 44. vid. Lyſiae Orat. 32. p. 506. ed. Taylor. Xenoph. Expedit. Cyr. I. p. 268. Dionyſ. Halic. III, 21.

τανύσας] Iobi 9, 8. τανύσας τὸν ȣ̓ρανὸν. Polychron. ad h. l. τὸν ȣ̓ρανὸν διέτεινε, ubi ſimul ſimilem ſententiam ex Pſ. 103. laudat, ubi eſt: ὁ ἐκτείνων τὸν ȣ̓ρανὸν — ὡσεὶ δέῤῥιν.

ταξάμενοι] Actor. 28, 23. ubi idem Gloſſar. Alb.

τὰ ὅπλα] Rom. 13, 12. ad quem locum Gloſſar. Alberti expli-

ταρσοί. τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. καὶ τὸ ἐπάνω τοῦ πέλματος.

τάρφη. — βλαστός.

τὰ στίγματα. τὰ παθήματα, τὰ ἕλκη.

τεκταινόμενος. κατασκευάζων.

τελειώσεις. ἁγιάσεις.

τελισκόμενος. πληρούμενος, τελειούμενος.

τενοντώσεις. νωτοκοπεῖς. ἀποκτενεῖς.

R 5 τερά-

explicat: τὴν τῶν ἐντολῶν ἐργασίαν. Suidas: ὅπλα φωτὸς. Ἀπόστολος. αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι. Theodoretus: τῶν ἀγαθῶν τὴν ἐνέργειαν. Oecumen. τὴν ἀρετήν. Theophyl. τὰς τῆς ἀρετῆς πράξεις.

ταρσοὶ] Ita οἱ ό hebr. כף vertunt ταρσὸς, variis in locis. Daniel. 10, 10. ταρσοὶ χειρῶν. Aq. in Pſalm. 127, 2. ταρσῶν, ubi οἱ ό τῶν καρπῶν, Symm. et Theod. χειρῶν. vid. v. καρπὸς.

τάρφη] Albertus confert hebr. טרף. Hinc Geneſ. 49, 9. מטרף οἱ ό vertunt ἐκ βλαστοῦ.

τὰ στίγματα] Galat. 6, 17. τὰ στίγμ. τοῦ Χριστοῦ βαστάζω etc. Theodoret. τοὺς πόνους. Theophyl. τοὺς κινδύνους. Oecumen. τὰς πληγάς. τὰ τραύματα. Hinc ſuſpicor ſequentem apud Heſychium gloſſam τὰς ὠτιλάς. τὰ τραύματα male a noſtra divulſam atque totam ita legendam eſſe: τὰ στίγματα. τὰ παθ. τὰ ἕλκ. τὰς ὠτιλ. τὰ τρ.

τεκταινόμενος] Proverb. 11, 27. τεκτ. τὰ ἀγαθά.

τελειώσεις] Ex Exod. 29, 9. τελ. τὰς χεῖρας Ἀαρὼν, quae phraſis ſervit *conſecrationi ad munus* indicandae.

τελισκόμενος] Deuteron. 23, 18. quae verba non ſunt in hebraeo textu, et videtur eſſe additamentum Graec. Interp. vid. Theodoret. Qu. in h. l. 28.

τενοντώσεις] Gloſſa eſt ex vett. interpr. Exodi 13, 13. ubi Aquila τενοντ. Symm. ἀποκτ. Theodot. νωτοκ. et οἱ ό λυτρώσεις.

Digitized by Google

τεράϛια. θαύματα. σημεῖα.

τέταχας. ἐτύπωσας. ἔταξας.

τερέβινθος. πόλις Ἰώβ.

τετελεσμένον. — ἢ καὶ μεμιασμένον.

τετραχηλισμένα. πεφανερωμένα.

τετροπωμένȣς. νενικημένȣς.

τετρωμένη. πληγεῖσα.

τετυρευμένον. συγκείμενον. ἀπὸ τȣ̃ πηγνυμένȣ γάλακτος.

τετύ-

τεράϛια] Symm. Pſalm. 39, 6. ubi οἱ ό θαυμάσια et Pſ. 76, 11. ubi οἱ ό θαυμαϛά.

τέταχας] Habac. 1, 12. Eodem modo Gloſſae MS. in Proph. a Bielio laudatae; quamvis prius gloſſema alienum eſt ab illo loco.

τερέβινθος] Deſumta gloſſa ex Geneſ. 14, 6. ἕως τερεβίνθȣ, ad quae verba Schol. δρυός. ἡ πόλις αὐτὴ τȣ̃ Ἰώβ. Unde et hanc Heſych. gloſſam adfert Montefalc. ad Hexapl. Orig. in Geneſ. locum.

τετελεσμένον] Sine dubio in mente habuit τȣ̀ς ό, qui hoc ſenſu voce utuntur Hoſ. 4, 14. μετὰ τῶν πορνῶν συνεφύροντο, καὶ μετὰ τῶν τετελεσμένων ἔθυον. vid. ſupra ad v. ἐτελέσθησαν.

τετραχηλισμένα] Hebr. 4, 13. vid. Gloſſar. Alb. Theophyl. explicat δῆλα, γυμνὰ, φανερά. Et ita veteres et recentiores conſentiunt quidem in illa notione vocabuli, ſed in eius fontibus monſtrandis in diverſas partes abeunt. vid. inprimis Elſnerus in Obſervatt. ad h. l. et Suicerus in Theſ.

τετροπωμένȣς] Ioſuae 11, 6.

τετρωμένη] Cantic. 2, 5. 5, 9. τετρωμ. ἀγάπης, *amore vulnerata*. Symm. τετρωμ. φίλτρῳ.

τετυρευμένον] In Pſalmo 67, 15. ad quem reſpicere gloſſa dicitur, eſt τετυρωμένον ὄρος, hebr. הר גבננים *montes gibboſi*, i. e. *altiſſimi*. Ergo συγκείμενον, ſi modo haec

vox

τετύφωται. — ἐπήρθη.

τήκει. φθείρει. δαπανᾷ. λεπτύνει.

τηλαύγημα. ἀρχὴ λαμπρά.

τηλαυγήσεως. λαμπρότητος.

τὴν εὐπερίςατον. τὴν εὔκολαν.

τίγρης. ποταμὸς Περσῶν. — παρὰ μὲν Ἰȣδαίοις φοράδει. —

τιμιȣλκῶν. τιμὴν αἰτῶν, ἢ ἕλκων τὴν τιμήν.

τίσȣσι.

vox recte legitur, ponitur pro πεπηγὸς, quaſi *montes compoſiti, concreti*, unde altitudo oritur. Ita Cyrillus ad h. l. expl. πεπηγὸς καὶ συνεςραμμένον. Theodoret. πεπυκνωμένον καὶ συνεςώς.

τετύφωται] 1 Timoth. 6, 4.

τήκει] Nahum. 1, 6.

τηλαύγημα] Si lectio ἀρχὴ λαμπρὰ ſana eſt, ſupplebitur τῆς λέπρας. Nam reſpicit gloſſa ad Levit. 13, 23. ubi dicitur de ſede pupulae albae, quae in ſcabiei morbo appareat. Sed Druſius, Heinſius, et alii legi volunt ἀρχὴ λέπρας, ex Suida, qui ita habet τηλαύγημα. ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τȣ̃ σώματος ἐπιφανείᾳ.

τηλαυγήσεως] Pſalm. 17, 14.

τὴν εὐπερίςατον] Ad Hebr. 12, 1. vid. quae dicta ſunt ad v. εὐπερίςατον.

τίγρης] Reſpicitur ad hebr. פרת, quamvis hic eſt Euphrates, non Tigris, quae nomina quidam confuderunt, ut ex iis patet, quae ſupra ad v. εὐφράτης annotata ſunt. Ioſeph. Antiq. Lib. I. Cap. 2. §. 3. καλεῖται δὲ ὁ μὲν Εὐφράτης φορὰ (ſeu ut vult Relandus φορὰδ) Τίγρης δὲ διγλάθ.

τιμιȣλκῶν] Ex incerto interprete Proverb. 11, 26. τιμιȣλκῶν τὸν σῖτον. Symm. et Theodot. ὁ κωλύων hebr. מנע. οἱ ὁ ὁ συνέχων. Suidas: τιμιȣλκῶν. ἕλκων τὴν τιμὴν, τȣτέςι βαρυτιμῶν, καὶ μεγαλύνων. καὶ ὁ προφήτης etc. Hic ergo hoc ſenſu accepit: qui pretium frumenti auget.

τίσουσι. τιμωρήσονται.

τιτάν. παιδεραστής. καὶ τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου ὄνομα.

τίτλος. πτυχίον ἐπίγραμμα ἔχον.

τὸ θεέ. παραστάς.

τομώτερος. ὀξύτερος, δυνάμενος τέμνειν.

τὸ

auget. Ea vox quamvis non alibi occurrit, tamen non audeo lectionem corruptam ſuſpicari, quoniam ſimilia verba reperiuntur, ut ῥυμουλκεῖν τὰς ναῦς, *fune trahere naves*, Polyb. I, 27. III, 46. et ψυχουλκεῖσθαι 3 Macc. 5, 25. Caeterum ſecundum haec verba ſcribendum videtur potius τιμουλκῶν, hoc eſt, τιμῇ ἕλκειν τὸν σῖτον, *iniuſto pretio vendere frumentum, cui non pares ſunt aliorum opes.* Nempe auctore Stephano in Theſ. lingu. gr. τὸ ἕλκειν dictum eſt de ponderibus, quae bilancem deſuper trahunt, unde et ὁλκὴ *pondus.*

τίσουσι] Forte explicat phraſin Pauli in 2 Theſſal. 1, 9. δίκην τίσουσι. Theodoret. explicat κολασθήσονται.

τιτὰν] Prior explicatio huc non pertinet. Sed altera de nomine Antichriſti eſt ex Hippolyti libro de Antichriſto Cap. 50. p. 25. ed. Fabric. Hic locus, quem non repertum eſſe ab Heſychii interpretibus miror, plus h. l. valet, quam omnes illorum diſputationes. cf. Irenaeus Haereſ. lib. V, 30.

τίτλος] Ioh. 19, 19. vid. Caſaub. Exercitatt. adv. Baron. XVI, 86.

τὸ θεὲ] 3 Reg. 14, 28. ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ θεὲ τῶν παρατρεχόντων hebr. תא אל i. e. εἰς θάλαμον. Ed. Rom. οἱ ἡγούμενοι. Caeterum Alberti legendum cenſebat παστὰς *conclave.* Quidni vero potius παστάδας, ut literarum numerus ſibi conſtet. Nam Heſych. παστάς. στοά. πρὸς τὰς παστάδας νυμφῶν. Et παστάδες. στοαί. καὶ τόποι, ἔνθα ἐδείπνουν. Sed ſalva eſt gloſſa, quippe deſumta ex Theodoreti Comment. ad Ezech. 40. at per errorem falſo exſcripta, ut ad v. ἐλαμὰν demonſtravi.

τομώτερος] Sine dubio reſpicitur ad Ebr. 4, 12.

Digitized by Google

τὸ τάχος. συντόμως.

τραπεζίτης. κολλυβιστὴς, κερματιστὴς, δανειστής.

τράφος. τάφος.

τρισαλιτήριος. ἁμαρτωλός.

τριστάται. οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, ἔχοντες ἀνὰ τρεῖς λόγχας.

τριχαπτόν. τὸ βαμβύκινον ὕφασμα ὑπὲρ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἁπτόμενον, ἢ πολύτιμον.

τριώ-

τὸ τάχος] Ita ſaepe οἱ ό pro adverbio ponunt. Eſ. 5, 19. Deut. 7, 4. 22. Num. 16, 46. Ioſ. 10, 6. etc. pro quo alibi ἐν τάχει Deut. 9, 3. 28, 20. etc.

τραπεζίτης] Matth. 25, 27. vid. v. κολλυβ.

τράφος] Hanc gloſſam exiſtimo corruptam pro τραφεὶς. ταφεὶς, quam ſciolus aliquis non intelligebat. Sumta eſt ex variis interpretibus loci Geneſeos 15, 15. ubi οἱ ό σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, τραφεὶς ἐν γήρᾳ καλῷ. In hebr. eſt תקבר *ſepelieris.* Ergo rectius Aq. et Symm. ταφείς. Lectionem tamen falſam τῶν ό et alii veterum amplexi ſunt, ut Philo Qu. rer. div. haer. p. 512. et ibi Mangey.

τρισαλιτήριος] 2 Macc. 8, 34. 15, 3.

τριστάται] Explicat gloſſator τοὺς ό, qui illa voce vertunt paſſim hebr. שליש *tribunus.* Exod. 14, 7. 15, 4. ad quem locum Origenes ſimilia habet de illa voce. v. Caten. Niceph. in Octat. T. I. p. 718. 4 Reg. 7, 2. 10, 27. etc. Sunt et aliae illi ſimiles gloſſae. Hieronym. ad Ezech. 23. *Sunt Triſtatae apud Graecos ſecundi gradus poſt regiam dignitatem.* Et eodem modo alii interpretes veteres explicant.

τριχαπτὸν] Ita οἱ ό vertunt hebr. משי. cf. Ezech. 16, 10. 13. Hieronymus in Comment. ad h. l. vertit: *ſubtilia*, et ad Zach. 14. veſtes tenues, quae tam pulcrae et tenues ſunt, ut capillorum ſimiles eſſe videantur. Theodoret. ad h. l. τριχαπτὸν πλέγμα ἐστὶν ἀπὸ τῶν τριχῶν κατα-

τριώροφα. τρίστεγα.

τροπῆς ἀποσκίασμα. ἀλλοιώσεως καὶ φαντασίας ὁμοίωμα.

τροπώσομαι. νικήσω. πλήξω.

τροχιάς. πορείας.

τρυβλίον. ὀξυβάφιον. ἢ ποτήριον μυστηρίου.

τρυφαλίδες. τὰ τμήματα τοῦ ἁπαλοῦ τυροῦ.

τρυχόμενος. καταπονούμενος. ἀνιώμενος.

τύμ-

κατασκευασμένον, ταῖς τῶν γυναικῶν περιτιθέμενον κεφαλαῖς. cf. Hemſterhuſ. ad Polluc. X, 32. qui ſimilia habet, et Braunius de Veſt. Sacerdot. I, 8. Suidas: τρ. τὸ βομβύκινον ὕφασμα, ἱμάτιον πολυτίμητον. cf. Bielius in Theſ. phil.

τριώροφα] οἱ ό Geneſ. 6, 16. ubi Symm. τρίστεγα.

τροπῆς] Ex Epiſt. Iacobi 1, 17. ubi vid. Oecumenius. It. Theodoret. reprehenſ. Cap. Cyrilli Tom. V. Opp. p. 2. ubi τροπή, ἀλλοίωσις, τρ. ἀποσκίασμα ſecum permutantur, Iacobi etiam loco laudato. Suidas non multum differt. Et Heſych. alio loco τροπή. ἀλλοίωσις.

τροπώσομαι] Ex Pſalm. 88, 23. Nam ſic et Gloſſae in Pſ. Suid. expl. νικήσω, ὑποτάξω.

τροχιάς] οἱ ό Proverb. 4, 26. 5, 21. ubi in membris parallelis ſunt αἱ ὁδοί. Repetitum eſt in Epiſt. ad Hebr. 12, 13. ad quem locum et Gloſſ. Alb. ſic explicat. Suidas expl. ἐργασίας.

τρυβλίον] Gloſſa pertinet ad Matth. 26, 23. ſ. Marci 14, 20. pro *patina* in Coena Domini, quae ibi narratur. Hinc illud ποτήριον μυστηρίου. Ita enim veteribus vocabatur Sacra Coena, ut demonſtravit Caſaubonus Exercitt. XVI. contra Baron. p. 485. etc. et Suicerus in Theſauro.

τρυφαλίδες] οἱ ό 1 Reg. 17, 18. ed. Ald. τρυφαλίδας γάλακτος, ut et edidit Breitingerus pro στρυφαλίδας Alex.

τρυχόμενος] ſc. πένθει ex Sap. Sal. 14, 15.

τύμπανον. — εἶδος τιμωρίας.

τύπος. χαρακτὴρ, εἰκών.

τυφωθεὶς. ἐπαρθεὶς, ὑπερηφανεύσας.

τῶν παρεκτός. τῶν ἔξωθεν.

Υ.

ὑακίνθινον. ὑπομελανίζον, πορφυρίζον.

ὑδρίσκη. ὑδρεία.

υἱοθεσία. ὅταν τὶς θετὸν υἱὸν λαμβάνῃ. καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα.

ὑμε-

τύμπανον] vid. quae dicta ſunt ſupra ad v. ἐτυμπανίσθησαν.

τύπος] Rom. 5, 14. coll. Hebr. 1, 3.

τυφωθεὶς] 1 Tim. 3, 6.

τῶν παρεκτὸς] 2 Corinth. 11, 28.

ὑακίνθινον] Vox paſſim eo ſenſu eſt apud LXX interpr. et poteſt inde perſpici, qui ſint ἵπποι ὑακίνθινοι Apoc. 9, 17.

ὑδρίσκη] 4 Reg. 2, 20. λάβετε ὑδρίσκην καινὴν, ubi Ald. ed. ὑδρίαν. Sic ergo ſine dubio in gloſſa ſcribendum.

υἱοθεσία] Ultima verba gloſſae ſunt ex interprete Chriſtiano. cf. Oecumen. et Theodoretus ad Rom. 8, 15. et ad hunc quidem nota Schulzii, qui ex Cod. Auguſt. aliam interpretationem Theodoreto tributam adfert, in qua υἱοθεσία de baptiſmo explicatur. Eidem Theodoreto ad Pſ. 57, 6. p. 985. οἱ τῆς υἱοθεσίας ἠξιωμένοι ſunt *baptizati*. Oecumenius ad l. c. τέκνα, inquit, αὐτοῦ ἐσμεν, υἱοθετηθέντες αὐτῷ τῷ βαπτίσματι. Clemens Al. Paedag. I, 6. p. 92. 93. βαπτιζόμενοι υἱοποιούμεθα. Euſeb. Caeſar. ad Pſalm. 2, 7. εἰς υἱοθεσίαν ἐλθὼν, καὶ ὁ παρ' αὐτοῦ λαβὼν ἐξουσίαν, τέκνον θεοῦ γενέσθαι ὅτε γίνεται τέκνον διὰ τοῦ βαπτίσματος ἀναγεννώμενος. Cyrillo Hier. Catech. Praef. p. 12. ed. Milles. βάπτισμα dicitur υἱοθεσίας χάρισμα. vid. ibi nott.

Digitized by Google

ὑμεναίων. γαμικῶν ᾀσμάτων, μέλος ᾠδῆς.

ὕπαρξις. — ἡ οὐσία.

ὑπέθεντο. συνεβουλεύοντο.

ὑπέλαβεν. ὑπεδέξατο.

ὑπεναντίος. ἐχθρός.

ὑπενόθευσεν. ὑπέφθειρεν.

ὑπέρ. πρόθεσις, πολὺ, πλέον, λίαν.

ὑπεράγον. διαφέρον.

ὑπερασπίζω. βοηθῶ, ἀντιλαμβάνω. καὶ ὑπερασπιστὴς, ἀντιλήπτωρ.

ὑπερ-

ὑμεναίων] 3 Macc. 4, 6. θρῆνον ἀνθ' Ὑμεναίων ἐξῆρχον; ubi antea de nuptiis ſermo fuerat.

ὕπαρξις] Eo ſenſu paſſim οἱ ό et caeteri interpretes voce utuntur. cf. Pſalm. 78, 48. Prov. 18, 11. 19, 14. etc. Item Hebr. 10, 34. ubi Gloſſar. Alb. πλοῦτον. Actor. 2, 45. κτήματα καὶ ὑπάρξεις.

ὑπέθεντο] Ierem. 36, 25.

ὑπέλαβεν] Act. 1, 9. ad quem locum vide Gloſſar. Alberti.

ὑπεναντίος] Sic paſſim οἱ ό verterunt hebr. אויב et in N. T. Hebr. 10, 27. vid. Alb. Obſervatt. p. 431. 381.

ὑπενόθευσεν] 2 Macc. 4, 7.

ὑπὲρ] Reſpicitur ad 2 Corinth. 11, 23. διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; ὑπὲρ ἐγὼ i. e. *plus ego ſum.* Idem patet ex Suida, qui ita: ὑπέρ. πλέον (ex correctione L. Boſii pro vulg. ὑπέρπλεον) καὶ ὁ Ἀπόστολος, ἀντὶ τοῦ, πλέον ἐγώ. vid. Alberti Obſervatt. ad h. l. Unde ſimul refutata eſt Sopingii coniectura, legere cupientis in loco Pauli ὑπερέχω.

ὑπεράγον] *excellens, praeſtans.* Sine dubio ex 1 Macc. 5, 43. καὶ (τὸ θηρίον) ἦν ὑπεράγον πάντα τὰ θηρία.

ὑπερασπίζω] Voces ſunt omnes τῶν ό, de quibus vide quae dicta ſunt ad v. ἀντιλαμβάνεται.

Digitized by Google

ὑπερασπιῶ. προΐσαμαι.

ὑπέρογκον. μέγα, ὑψηλὸν, ὑπέρμετρον.

ὑπερῷον. ἀνώγαιον οἴκημα.

ὑποβλεπόμενος. ὑπονοῶν. ἐχθραίνων.

ὑπογραμμός. τύπος. μίμημα.

ὑπό-

ὑπερασπιῶ] Bielius adfert loca 4 Reg. 19, 34. 20, 6. Eſaiae 37, 35. ſed an explicatio his locis ſatis conveniat, dubito. hebr. גנן *defendo, ſervo*. Caeterum Eſ. 40, 24. ubi *σοί ὁ προΐστημι*, in ed. Compl. eſt *ὑπερήσπισά σε*.

ὑπέρογκον] Vix dubito, quin ſit ex uſu *τῶν ὁ*. Ita Exod. 18, 22. *ῥῆμα ὑπέρογκον* hebr. הדבר גדול *res magna* et *gravis*. it. Exod. 18, 26. ubi Schol. habet *μέγα* hebr. קשה. Hinc Aquila ad verbum, uti ſolet, ſed h. l. minus recte vertit: *ῥῆμα σκληρόν*.

ὑπερῷον] Nonnulli duo ultima verba gloſſae diſtinguunt; quamvis vidi Cod. Cantabrig. ad Marc. 14, 15. legere *ἀνάγαιον οἶκον*, pro quo vulgo ſimpliciter legitur *ἀνώγαιον*, cui Grisbachius praetulit *ἀνάγαιον*, ut et apud Lucam 22, 12. Hoc eſt idem quod *ὑπερῷον*, ſc. *οἴκημα*, ut Boſius ſupplet in Obſervatt. ad h. l. paſſim obvium apud *τοὺς ὁ*. hebr. עליה quia per gradus ad id conclave *adſcendebatur*, et erat in tecto domus, in quo coenabatur, preces fiebant, et caetera peragebantur, quae inter multos peragi ſolent. Vid. 4 Reg. 23, 12. ubi ſunt *θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ὑπερῴου*. Idem patet ex phraſi *ἀναβαίνειν εἰς τὸ ὑπ*. Actor. 1, 13. 14. Et Heſych. alio loco *τέγος. στέγη. δῶμα. ὑπερῷον*. vid. Vitringa de Syn. Vet. P. I. Lib. I. Cap. 6. — Hemſterhuſ. ad Plut. Ariſtoph. pag. 276. Krebſ. in Obſervatt. Flav. p. 162.

ὑποβλεπόμενος] 1 Reg. 18, 19. Suidas addit *ἐπιτηρῶν*, quod loco illi melius etiam convenit.

ὑπογραμμὸς] Vox eſt in 1 Petr. 2, 21. ſed dubium, an hunc locum reſpexerit gloſſator. Caeterum illam inprimis in Clementis Rom. epiſtolis ſaepe uſurpari animadverti.

ὑπόδικος. ὑπεύθυνος. χρεώστης. ἔνοχος δίκης.
ὑπόστασις. πρόσωπον.
ὑποστείλασθαι. δολιεύεσθαι. ὑποκρίνεσθαι.

ὑπό-

ὑπόδικος] Rom. 3, 19. ubi vid. Gloſſar. Alb. pag. 96.

ὑπόστασις] Vox eccleſiaſtica Graecis uſurpata de perſona trinitatis, quam et dixerunt πρόσωπον et ὕπαρξιν. Id patet etiam ex Suida, qui hanc ſignificationem fuſius ex incerto fonte explicat. Theodoret. Dial. I. p. 8. Tom. IV. Opp. τὴν ὑπόστασιν, καὶ τὸ πρόσωπον καὶ τὴν ἰδιότητα ταὐτὸν σημαίνειν φαμὲν τοῖς τῶν ἁγίων πατέρων ὅροις ἀκολουθοῦντες. cf. Suiceri Theſ. et Baumgarten Evangel. Glaubenslehre T. I. p. 431.

ὑποστείλασθαι] Plane ita voce utuntur οἱ ό, ac forte gloſſator ipſa loca, quae adducturus ſum, in mente habuit. Exod. 23, 21. hebr. לא ישא לפשעכם illi vertunt: οὐ γὰρ μὴ ὑποστείληταί σε, e qua verſione Cl. Scharfenberg in animadverſ. ad h. l. recte colligit legiſſe eos: לא ישא פניכם. Sed quod vir doctus et Symmachi verſionem ad vulgatam lectionem factam praefert, et vocem ὑποστέλλεσθαι vertit *timere, revereri*, in eo non poſſum ei aſſentiri. Lectionem τῶν ό aptiorem eſſe ex omni orationis nexu patet. Dicitur ibi v. 20. „Ego mitto nuntium, audi illum, pareas illi.“ Iam ſequitur ex lectione vulg. „*non enim remittet tibi peccata tua.*“ Qualis commendatio et qualis nexus? Immo vero ex lectione τῶν ό verte: *non enim te circumveniet, non fallet.* Haec cohaerent. Iam vero τὸ ὑποστέλλεσθαι h. l. ſignificare poſſe et paene debere: *circumvenire, fallere* aliquem, non ſolum ex Heſychii gloſſa patet, ſed et manifeſtius ex loco Iobi 13, 8. et eius paralleliſmo. Verba τῶν ό ſunt: πότερον ἐναντὶ αὐτοῦ (κυρίου) φθέγγεσθε δόλον; ἢ ὑποστελεῖσθε; Nonne h. l. phraſis utraque ſynonyma eſt? Et verbo ὑποστέλλεσθαι reſpondet idem illud ישא פנים quaſi *ferre imaginem* ſ. *larvam*, quae eſt altera facies, h. e. *diſſimulatione alium fallere, fraudulenter agere.* Unde Olympiod. in Cat. Nic. ad h. l. Iobi bene explicat: ἢ λήσεσθαι αὐτὸν ῥαδιουργοῦντες, qui omnino eſt conſulendus. Conſentit alius interpres in Hex. Orig. qui habet: ἄρα δύνασθε κρύψαι αὐτόν. Theodotion ad verbum vertit: ἢ πρόσωπον αὐτοῦ λαμβάνετε.

Digitized by Google

ὑπόςημα. πλῆθος.

ὑποςήσεται. ὑπομενεῖ.

ὑποτίτθια. θηλάζοντα, γαλουχούμενα παιδία.

ὑπώπια. τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδήματα. ἀπὸ μέρους δὲ ὅλην τὴν ὄψιν δηλοῖ. καὶ τὰ πελιώματα.

ὑπωπιάζομεν. ταπεινοῦμεν. μαραίνομεν. ὑπωπιασμὸς γὰρ ταπείνωσις ἐςὶ τοῦ σώματος.

ὑπόςημα] οἱ ό 2 Reg. 23, 14. 1 Paral. 11, 16. ὑπόςτων ἀλλοφύλων, ubi al. interpr. σύςημα. it. Aqu. 1 Reg. 13, 3. quod Theodoret. expl. φρουράν. cf. Suidas, qui ipſum hunc locum adfert.

ὑποςήσεται] Pſalm. 129, 3. 147, 6. τίς ὑπος. et ſic alibi ex ſenſu hebr. עמד.

ὑποτίτθια] Hoſeae 14, 1. Suidas expl. ὑπομάζια παιδία.

ὑπώπια] Exſtat vox Proverb. 20, 29. ὑπώπια καὶ συντρίμματα. Aq. et Theodot. μώλωπες. vid. Bielii Theſ. phil. h. v.

ὑπωπιάζομεν] Haec vox, quamvis alia forma, eſt 1 Cor. 9, 27. ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, ad quem locum certe Suidas reſpexit in hac gloſſa: ὑπωπιάζω τὸ ὑποτηρῶ, ἐκ τοῦ ὑπώπια, ὃ σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς. ὁ Ἀπόςολος. ὑπωπ. μ. τ. σ. καὶ δουλ. τουτέςι, πρὸς ἄσκησιν αὐτὸ μετ' ἐπιςήμης καὶ φρονήσεως γυμνάζω, καὶ πρὸς τὴν τῶν κρειττόνων συνέργειαν οὐ πρὸς ἀσέλγειαν ὑπονοοῦμαι etc. quae unde hauſerit ille, dicere non poſſum. Clemens Alex. Strom. III. p. 469. habet ὑποπιέζω, ut et alii Codd. et patres a Millio, Wetſtenio et Clementis interpretibus recenſiti. Unde Bielio apud Heſychium legendum videbatur ὑποπιέζομεν. Sed Theophylactus ad loc. Pauli vindicat vocem ὑπωπιάζω diſtinguens ab ὑποπιέζω. Caeterum, quoniam, iudice etiam Alberto, gloſſator in explicatione vocis ὑπωπιασμὸς reſpicere videtur ad locum Pauli laudatum, mihi in mentem venit, annon gloſſa

ὑςεροβȣλία. μετάνοια. μετάμελος, ἡ ἐσχάτη βȣλή.

ὕσωπος. βοτάνη σμήχȣσα.

primitus per compendium ſcribendi ſic lecta fuerit: ὑπωπιάζω μ. τ. σ. (id eſt, μȣ τὸ σῶμα) ταπεινῶ μ. τ. σ. μαραίνω μ. τ. σ. quod cum aliquis, praeſertim punctis deficientibus, non intelligeret, quo pertineret, correxit illo modo, quo nunc legitur. Quae ſi coniectura non valet, ſcriptorem eccleſiaſticum forte reſpexit, in quo erat illa vocis forma, ὑπωπιάζομεν, ut ego reperi in Athanaſ. Op. T. II. p. 399. ed. Colon. De variis vocis lectionibus vid. Potter. ad Clem. Al. Strom. Lib. III. p. 558. et Suicer. in Theſ.

ὑςεροβȣλία] Proverb. 31, 3. εἰς ὑςεροβȣλίαν, pro quo Theodot. μεταμέλειαν. Quem locum ſine dubio reſpicit Lexicon Cyrill. MS. Bielio laudatum, ὑςερ. μεταμέλειαν. μετάνοιαν.

ὕσωπος] vel potius ὕσσωπος, ut conſtanter ſcribitur apud interpretes gr. V. T. ad quos h. l. reſpici patet inprimis ex Suidae gloſſa: ὕσσωπος. βοτάνη ῥυπτική. Δαβίδ. ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, ex Pſalm. 50, 8. Hinc et Celſius Hierobot. P. I. p. 431. tradit ab Arabibus hyſſopum dici *Saponariam*, et *Smegma Davidis* Sequuntur apud Suidam verba Theodoreti ad h. l. ὕσσωπος ȣδεμίαν ἄφεσιν ἁμαρτημάτων εἰργάζετο etc. cf. Exod. 12, 22. Levit. 14. et alibi, ubi de ſacrificiis agitur. In his locis intelligitur *herba*, qua aliquid abſtergitur, vel adſpergitur. Origenes ad Levit 14, 4. expl. σμηκτική ἡ πόα διὰ θερμότητα. Alia ὕσσωπος eſſe videtur in Evang. Ioh. 19, 29. ubi putant *caulem* fuiſſe longiorem, cui ſpongia Chriſto oblata fuerit affixa, pro quo caeteri Evangeliſtae κάλαμον. Accedit, quod Arabs apud Iohannem vertit: *arundinem*, Syrus *baculum*. Attamen Celſius l. c. p. 443. haec omnia nihili eſſe putat, et veriorem cenſet eorum ſententiam, qui in Iohanne hyſſopum *herbam* intelligant, non ex hyſſopo *baculum*, qui ibi ſuppleri debeat, ſicuti hyſſopus apud Matth. et Marcum. cf. Bocharti Hieroz. T. I. p. 592. Caſaub. Exercitt. Baron. p. 567. Suicerus in Theſ.

Digitized by Google

ὑφείλατο. ἐπῆρεν, ἐκέφισεν.
ὑφορώμενος. ὑποβλεπόμενος, φοβέμενος, ὑπονοῶν.
ὕω. βρέχω.

Φ.

Φαιλόνης. εἰλητήριον μεμβράινον, ἢ γλωσσόκομον.
Φαιόν. μέλαν.
Φακεέ. διάνοιξις.

ὑφείλατο] Bielius ex Lex. Cyr. Br. ubi eadem gloſſa, corrigit ὑφείλετο, quod pertinere cenſet ad Iobi 21, 18. vel 27, 20.

ὑφορώμενος] 2 Maccab. 7, 24.

ὕω] Exod. 9, 19. ἰδὲ ἐγὼ ὕω etc. ubi ed. Complut. βρέχω. Fortaſſe igitur hinc orta eſt gloſſa.

Φαιλόνης] Illo modo legendum pro vulg. ἢ λητάριον, plures Heſychii Interpretes, ut Iſ. Voſſius, Salmaſius etc. merito cenſuerunt. Indicatur enim *involucrum membranaceum*. Exſtat vox 2 Timoth. 4, 13. quem locum forte in mente habuit gloſſator, ubi vulgo a veteribus de paenula ſ. veſte explicatur. Interpres in Oecumenii Comment. ad h. l. ἱμάτιον ἐνταῦθα. τινὲς δὲ τὸ γλωσσόκομον, ἔνθα τὰ βιβλία ἔκειτο, et mox: γελάσαι ἄξιον τῶν ἐνταῦθα εἰρηκώτων Φαιλόνην τὸν Ἀπόστολον ἐ τὸ ἔνδυμα καλεῖν, ἀλλὰ τί εἶδος βιβλίε. Imo vero illud mirum eſſe, quod paenulam, rem viliſſimam Troade Romam deportari voluiſſe Paulus dicatur, et res ipſa docet, et adnotavit inprimis I. F. Ekhardus V. C. in doctiſſima Exercitat. de edition. libr. apud veteres p. 4. cf. omnino Alberti Gloſſar. gr. p. 164. et Suicerus in Theſ.

Φαιόν] Geneſ. 30, 32. πᾶν πρόβατον φαιόν, cui opponitur διάλευκον. Ergo μέλαν nunc dicitur ſenſu antiquiore, de omni colore, qui albo eſt obſcurior. Schol. ad locum Geneſ. bene expl. ποικίλον. περκόν.

Φακεέ] Expl. etymol. nominis proprii, quod occurrit 4 Reg. 15, 25. ex hebr. פקח *aperuit*.

Digitized by Google

φαραά. διασκεδασμός.

φάραγξι. κοιλάσι.

φαρισαῖος. ἀφωρισμένος, μεμερισμένος, καθαρός.

φάσμα. φάντασμα. σημεῖον, τέρας.

φαυλίστρια. ἡ καταγελῶσα.

φαῦσις. φῶς, φέγγος, φωταυγία.

φειδοῦς. φειδωλίας.

φεῖσαι.

φαραὰ] hebr. פרעה Pharao. Interpr. nom. hebr. *Pharao*, diſſipans. Et οἱ ό vocem illam vertunt διασκεδάζειν. Exod. 32, 24. Philo de ſomniis p. 686. φαραω ἑρμηνεύεται σκεδασμὸς, et Libr. III. legg. allegor. p. 89. memorat τὴν διασκεδαστὴν τρόπον φαραώ, ad vocis etymon adludens.

φάραγξι] Pſalm. 104, 10. coll. Zachar. 14, 5. ubi pro φάραγξ ed. Compl. κοιλὰς. hebr. עמק quod idem alibi οἱ ό vertunt κοιλὰς. 2 Sam. 5, 18. ſimiliter hebr. גיא vertitur κοιλὰς 1 Paral. 18, 12. eademque φάραγξ Pſalm. 59, 1. cf. interpretes gr. ad Geneſ. 14, 3. in Hex. Orig.

φάσμα] Iobi 20, 8. ubi Alex. φάντασμα et Num. 16, 30. ἐν φάσματι al. ἐν φαντάσματι. Sic et Marci 6, 49. pro φάντασμα in Cod. Byzant. eſt φάσμα. In caeteris explicationibus forte reſpicitur Eſ. 28, 7. τετέσι φάσμα, ubi Cyrill. Al. expl. θάμβος ἢ ἔκπληξις.

φαυλίστρια] Ex Sophon. 3, 1. ubi ſic vocatur urbs, quae alias prae ſe contemnit, ridet, et nihili putat. Itaque recte Theodoretus ad h. l. ἡ πᾶσαν πόλιν εὐτελῆ καὶ σμικρὰν ἡγουμένη. Eodem modo Eſaiae 51, 7. φαυλισμὸς ponitur pro ὀνειδισμὸς, quae vox ibi eſt in membro parallelo.

φαῦσις] hebr. מאור Geneſ. 1, 15. Exod. 25, 6. 35, 8. Pſalm. 73, 17. ubi Theodot. φῶς. vid. Gloſſ. in Pſalm.

φειδοῦς] Sapient. 12, 18. μετὰ πολλῆς φειδοῦς διοικεῖς αὐτάς.

Digitized by Google

Φεῖσαι. ῥῦσαι, σῶσαι.

Φεισὼν. ποταμὸς Παραδείσου, ὃ ἑρμηνεύεται στόμα κόρης. παρὰ δὲ Ἕλλησι, γάγγης.

Φιμοῦν. δεσμεύειν. καὶ τὰ ὅμοια.

Φλιᾶς. τῆς θύρας παραστάδος.

Φλογίνη. καυστική.

Φλοιὸν. τὸ λέπος τοῦ ξύλου.

Φεῖσαι] οἱ ό Nehem. 13, 22. Pſalm. 18, 13. ubi Symm. συντήρησον. Sunt etiam illae voces in membris parallelis, ut Pſalm. 71, 13.

Φεισὼν] Geneſ. 3. Videtur gloſſator, ſeu quisquis eſt, unde ille hauſit, vocem illam derivaſſe a פִּי *os* et אִישׁוֹן κόρη *pupilla*. Ita in Lex. Orig. p. 267. στόμα πυρὸς, quod Mangeus ad Phil. l. c. omnino corruptum cenſet pro κόρης: niſi forte ille cogitavit de voce אִשׁ *ignis*. Caeterum et Hieron. de Nom. hebr. *Phiſon* os pupillae ſ. oris mutatio, ut Philo Leg. Alleg. Lib. I. p. 58. Φεισὼν ἑρμ. στόματος ἀλλοίωσις. Interpr. ignotus in Cat. Niceph. p. 67. Φεισὼν ἑρμ. στόμα κόρης. Aliter Ioſeph. Antiq. Lib. I, 1. Φεισὼν σημαίνει πληθὺν τοὔνομα. ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν φερόμενος ἐκδίδωσιν εἰς τὸ πέλαγος, ὑφ' Ἑλλήνων γάγγης λεγόμενος. Aliter etiam Philo l. c. p. 56. ubi a φείδεσθαι derivat.

Φιμοῦν] Illud τὰ ὅμοια referendum ad praecedentem in Heſychio gloſſam: Φιμοῖ. δεσμεύει. ἐμφράττει. ἄγχει. ἐπιστομίζει. Forte reſpexit Apoſtolum Petrum 2, 15. prioris epiſt. Φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀγνωσίαν, quamvis vel ſic nihil lucratur ſenſus loci. Illa vero Φιμοῖ. ἐμφράττει ſine dubio ſunt ex interpretibus Proverb. 26, 10. ubi Theodot. καὶ φιμῶν ἄφρονα, φιμοῖ χολοὺς, quae Symmachus ita expreſſit ὁ φράσσων ἄφρονα, ἐμφράσσει ὀργὰς αὐτοῦ.

Φλιᾶς] Exod. 12, 23.

Φλογίνη] ſcil. ῥομφαία. Nam reſpici videtur ad Geneſ. 3, 24.

Φλοιὸν] Sapient. 13, 11.

Digitized by Google

Φοινικοῦν. πυῤῥὸν, κόκκινον, αἱματῶδες.

Φορβαίαν. περιστόμιον. καπίστριον.

Φορολόγητοι. ὑποτελεῖς, λειτουργοί.

Φρεναπατᾷ. χλευάζει.

Φρίκη. ψῦχος, τρόμος.

Φρόνημα. βούλημα, θέλημα.

Φρούριον. προφύλαγμα, προφυλακτήριον.

Φρύαγμα. ἔπαρσις, μετεώρισμα, ὑπερηφάνεια.

Φρύγιον. ξύλον ξηρόν.

Φύκει. εἶδος κομμωτικὸν γυναικεῖον.

Φυλακή.

Φοινικοῦν] Eſaiae 1, 18.

Φορβαίαν] Ex Iobi 40, 20. ubi in Cat. Nicetae ad h. l. etiam Φορβέαν ſcribitur. Itaque non erat ſollicitanda a Bielio alia Heſychii gloſſa: Φορβέα. ἔλκυστρον. περιστόμιον. καπίστριον, quamvis in Lex. Cyr. legebatur Φορβαία.

Φορολόγητοι] Deuteron. 20, 11.

Φρεναπατᾷ] Galat. 6, 3.

Φρίκη] Iobi 4, 14. Φρίκη συνήντησέ μοι καὶ τρόμος.

Φρόνημα] Forte reſpexit ad Rom. 8, 6. 7. quibus explicatio egregie convenit. vid. I. A. Erneſti Opuſc. Theol. p. 341. in diſſ. de diſcipl. Chriſt.

Φρούριον] 2 Macc. 10, 32. 33. 13. ſq.

Φρύαγμα] Vox τῶν ό. Ezech. 7, 24. 24, 21. ubi al. ὑπερηφανείαν. hebr. גאון. Cyrillus Al. in Zachar. 11, 3. Φρύαγμα λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ μεγαλοφρονεῖν.

Φρύγιον] hebr. מוקד *focus*. Pſalm. 101, 4. ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. Aq. ὡς καῦσις. Symm. ἀπόκαυμα. Theodoret. expl. δαλὸν ξηρὸν *titionem aridum*. vid. Gloſſ. in Pſalmos.

Φύκει] Ex Sapient. 13, 14. vid. Biel. Theſ. Phil.

Digitized by Google

Φυλακή. — τήρησις ἐντολῶν.

Φυλιστιείμ. πίπτον ποτήματι, ἤγουν μέθῃ.

Φύραμα. ζύμη. σπέρμα.

Φύρδην. ἀτάκτως, συγκεχυμένως, ἀναμίξ.

Φυρμός. μολυσμός, ῥύπος, μίασμα.

S 5 Φῶς.

Φυλακή] Explicatio indicat vocem habere notionem hebr. linguae, in qua שמר Φυλάττειν ſic dicitur, ut νόμον Φυλάττειν Galat. 6, 13. Matth. 19, 20. *legem obſervare*, in vita et actionibus. Quae phraſis apud Graecos veteres, ut et ipſa Φυλακὴ νόμων alium ſenſum habet, ut docuit Krebſius Decret. Athenienſ. p. 430. 431. Ergo, quia nec in V. nec N. T. Φυλακή illo ſenſu exſtat, ſequitur vocem eſſe ex ſcriptore aliquo eccleſiaſtico, qui ad modum hebraeae dictionis ita uſurpaverit.

Φυλιστιείμ] Ipſa vox hebr. פלשתים eiusdemque explicatio ex נפל πίπτειν et שתה πίνειν. Interpr. Nom. hebr. *Philiſtaei* ceciderunt bibentes. Malim tamen πίπτοντες. Nam verba ſunt Baſilii M. ad Eſ. 14. p. 1101. Φυλιστιαῖον ὄνομα μεταλαμβανόμενον εὕρομεν εἰς τὴν ἑλλάδα γλῶσσαν πίπτοντας ποτήματι. Sic et Hieron. et Auguſtinus in Pſalm. 82. *Cadentes potione.*

Φύραμα] Ex ultima explicatione colligit Albertus in Gloſſar. N. T. p. 107. gloſſam pertinere ad Rom. 11, 16. Melius ita dixiſſet: prima explicatio vocis ζύμη eſt propria, altera ad ſenſum facta. σπέρμα enim notat *poſteros*, et hoc vult Paulus: εἰ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ Φύραμα, ſi Iudaeorum *maiores* ſancti ſunt, ſunt etiam eorum *poſteri*. Oecumen. ad h. l. Φύραμα καλεῖ τοὺς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ (τοῦ Ἀβραάμ) πιστεύσαντας. cf. notas Koppii ad h. l.

Φύρδην] 2 Macc. 4, 41.

Φυρμός] Si huc pertinet locus Ezech. 7, 23. καὶ ποιήσουσι Φυρμόν, gloſſator reſpexit tantum graecam verſionem, non hebraica verba, ſecundum quae ſenſus eſt hic: *fac catenam*. Niſi ibi legendum ὅρμον. Illo tamen modo veteres et Lex. Cyrill. MS. Bielii Φυρμόν. ἀφανισμόν, μολυσμόν, ταραχήν.

Φῶς. τὸ ὁρώμενον τὸ παρὰ τȣ̃ Θεȣ̃ δημιȣργηθέν. καὶ τὸ πῦρ. καὶ ἡ χαρά.

Φωςήρ. θυρίς.

Φωτισμός. αὐγή. τηλαυγὲς, καταυγάζον.

X. χαλ-

Φῶς] Prius membrum gloſſae reſpicit ad Geneſ. 1, 4. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ Φῶς ὅτι καλόν. De *igne* eſt Marci 14, 54. Ultima vox ἡ χαρὰ ſine dubio referenda ad uſum vocis hebraeum, quo אור Φῶς promiſcue dicitur de *hilaritate, felicitate*. Unde iungitur Φῶς et ζωὴ et opponitur τὸ σκότος, *infelicitas, triſtitia, miſeria*. Ita Iobi 18. Φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται etc. quae Polychronius in Cat. Nic. p. 320. explicat: ἅπασα ἡ περὶ αὐτὸν δόξα διαῤῥεῖ. Quamvis autem in tanto numero locorum talium non facile reperias, ad quem ſolum reſpexerit gloſſator, tamen ego putem reſpexiſſe ad Eſth. 8, 16. ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σȣ́σοις ἐχάρησαν. Τοῖς δὲ Ἰȣδαίοις ἐγένετο Φῶς καὶ εὐΦροσύνη. Manifeſte enim ex hoc loco patet, quomodo interpres τὸ Φῶς explicare potuerit τὴν χαράν. Nam inſunt in eo duae cauſae, quibus adductus id credere poterat. Accedit quod vox εὐΦροσ. in aliis locis ſemper cum χαρὰ iungitur v. Eſ. 55, 12. Ierem. 15, 16. 16, 8. Ioel. 1, 16. Eſth. 9, 18. 19. Incidi praeterea in locum non minus probabilem Iobi 29, 24. Φῶς τȣ̃ προσώπȣ μȣ ȣ̓κ ἀπέπιπτεν, ubi manifeſte de *hilari vultu* ſermo eſt. Hinc Olympiodor. expl. ἡ ἱλαρότης τῆς ἐμῆς ὄψεως etc. cf. Pſ. 97, 11. ubi in membris parall. ſunt Φῶς et εὐΦροσύνη.

Φωςὴρ] Reſpexit ſine dubio ad Apocal. 21, 11. καὶ ὁ Φωςὴρ αὐτῆς (ſc. πόλεως Ἱερȣσαλὴμ ex verſ. anteced.) ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ etc. Hinc opinio apocalyptica de porta hieroſol. coeleſtis cryſtallina.

Φωτισμὸς] Legerim καταυγάζων et τηλαυγής. Videtur enim reſpicere gloſſator loca illa, ubi illud ſubſtantivum pro adiectivo ponitur, cuius rei exempla ſunt apud τȣ̀ς ό. Sic Pſalm. 26, 1. κύριος Φωτισμός μȣ, h. e. καταυγάζων με. Eodem verbo explicat Theodoret. ad h. l. ὑπὸ σȣ̃, Φησὶ, Φωτιζόμενος, καὶ τῷ νοερῷ σȣ Φωτὶ καταυγαζόμενος etc. Euſebius ad h. l. Φωτίζων μȣ τὴν ψυχήν.

Digitized by Google

X.

χαλδαῖοι. γένος μάγων πάντα γινωσκόντων.

χαναάν. σάλος.

χαρά. ὀργή, ἡ ὀργίλος.

χαραδριός. εἶδος ὀρνέϰ.

χαρακτήρ. ὁμοίωσις.

χάρις.

χὴν. Comment. Heracl. in Cat. Patr. φωτισμὸς, ἐναυγάζων φῶς γνώσεως. Aquila ad Pſalm. 75, 5. φωτισμός σύ. Symm. ἐπιφανὴς εἶ. οἱ ὁ φωτίζεις σύ. Theodot. φοβερὸς εἶ. Pſalm. 139, 11. eſt νὺξ φωτισμὸς, i. e. *nox lucida erit*, vel ut et in parall. νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται. Ibi Symm. νὺξ φωτεινή.

χαλδαῖοι] cf. Daniel. 2, 2. 4. Philoſophos et Aſtronomos eos vocat Clem. Alex. Strom. I. p. 359 et 431.

χαναὰν] Etymol. vocis Chanaan. Ita Philo de verbis *reſip. Noë* p. 399. χαναὰν ἑρμ. σάλος. Hieron. libr. Nom. hebr. Chanaan, σάλος, h. e. *motus eorum.*

χαρὰ] Fruſtra Guygetus elaboravit in illa voce ex graeca lingua derivanda, ut et poſtea vidi animadvertiſſe Albertum in Append. ad Gloſſ. N. T. p. 211. Imo eſt nomen hebraicum civitatis Meſopotamiae חרן i. e. *ira*, ſ. *iraſcens.* οἱ ὁ vertunt χαῤῥὰν variis in locis, ut Ezech. 27, 23. χαῤῥὰ Compl. χαρὰν. Ergo eodem modo dici poterit χαρὰ, ſicut in eodem loco alii σαββὰ alii σαβὰ ſcribunt. Hieron. de Nom. hebr. *Charran* foramina, ſ. ira vel fodiens eos. Incertus interpr. ad Geneſ. 12, 4. in Cat. Niceph. p. 184. χαῤῥὰν, ὃ ἑρμηνεύεται ὀργίλον, καὶ ὀργίλως etc. Philo χαῤῥὰν explicat τρώγλη, et ὀρυκτὴ de Migr. Abrah. p. 465. et alibi. it. Ambroſ. de Abramo lib. I, 2.

χαραδριὸς] Obvia vox in Levit. 11, 19. et Deuteron. 14, 18. Suidas ex Scholiaſte Ariſtoph. eam deſcribit ut avem, cuius adſpectus aegrotantes ab ictero ſanet.

χαρακτὴρ] Hebr. 1, 3. vid. Alb. Gloſſar. Nov. Teſt. p. 167.

Digitized by Google

χάρις. δωρεά. χαρά.

χάρισμα. δῶρον.

χαρμονή. χαρά. συλλογή.

χάσκοντες. ἀνοίγοντες.

χαυνῶνες. ἄρτοι ἐλαίῳ ἀναφυραθέντες.

χειρώσασθαι. ὑποτάξαι. φονεῦσαι, καταγωνίσασθαι.

χέρσος.

χάρις] Senſu priori ſaepe vox ponitur in Pauli Ep. ad Romanos. Poſteriori eſt in Ep. ad Philem. 9. χάριν πολλὴν ἔχομεν, et in libro Tobiae 7, 18. Κύριος δῴη σοι χάριν ἀντὶ τῆς λύπης ταύτης.

χάρισμα] Rom. 1, 11. et Cap. 6, 23. ubi Theodoret. expl. δῶρον, *beneficium.*

χαρμονὴ] Iobi 20, 5. ubi in membro parall. eſt εὐφροσύνη. Schol. ad h. l. ἀγαλλίαμα, quod pro συλλογὴ reponendum cenſet Bielius.

χάσκοντες] 3 Eſdr. 4, 19.

χαυνῶνες] Vox τῶν ό, qui tamen ſcribunt χαυῶνες ex hebr. כַּוָּנִים e quo ſi duplex Vau exprimere velis, fiet χαυυῶνες, quomodo forte apud Heſych. legendum eſt. Ita Ierem. 44, 19. ἐποιήσαμεν χαυῶνας, ad quem locum reſpicere videtur gloſſa Suidae: χαύωνας. ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κριθίνους, ἢ etc.

χειρώσασθαι] Iobi 3, 8. ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι, hebr. עוֹרֵר de quo vid. Schultenſ. Eodem modo vertunt οἱ ό hebr. קָטַל *occidere* Iob. 13, 15. Ultimum verbum καταγωνίσασθαι vulgo non adhaerebat huic gloſſae, ſed ſequenti potius apud Heſychium: χειρωτόν. εὐάλωτον καταγωνίσασθαι, quod in alieno plane loco poni mirabar ab interpretibus non eſſe obſervatum. Itaque cum id mihi perſuaſiſſem, et viderem prorſus ſynonymum eſſe verbis iis, quae ſunt in noſtra gloſſa, non dubitavi illud in locum ſuum transferre. Paullo antea etiam gloſſa eſt: χειρωσάμενοι. καταγωνισάμενοι. Diu poſtea quam haec ſcripſeram, non ſine iucundo ſenſu vidi, eandem illius vocis translationem ſuaſiſſe Ruhnkenium in Auctar. Emendd. ad Heſ.

Digitized by Google

χέρσος. ἡ ἔρημος γῆ καὶ τραχεῖα, καὶ πᾶσα γῆ ἄκαρπος καὶ ἀνέργαστος.

χερσωθήσονται. ἐρημωθήσονται.

χίδρα. στάχυες νεογενεῖς. ἢ τὰ ἐξ ὀσπρίων ἄλευρα. ἢ σῖτος νέος φυττόμενος. ἢ τὰ ὀσπριώδη σπέρματα.

χίμαιραν. αἶγα ἀγρίαν.

χλιδῶνες. κόσμοι ὧν αἱ γυναῖκες περὶ τοῖς βραχίοσιν εἰώθασι φορεῖν καὶ τοὺς τραχήλους.

χνοῦς.

χέρσος] Ita οἱ ό paſſim vertunt hebr. שמיר *ſentis*, h. e. locus ſentibus horridus. Eſ. 7, 23. 24. ὅτι χέρσος καὶ ἄκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ. Hoſ. 10, 4. ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ, ubi al. ἐρήμου.

χερσωθήσονται] Exſtat Sap. Sal. 4, 19. ἕως ἐσχάτου χερσωθ. cf. Proverb 24, 31. et Ierem. 2, 31. ubi permutatur γῆ ἔρημος et κεχερσωμένη. Nahum. 1, 10. eſt χερσωθήσεται, ubi tamen alii Codd. et patres χερσωθήσονται, nominatim Cyrillus Alex. ad h. l. e quo gloſſa orta videtur. Nam hic diſerte expl. ἐρημωθήσονται.

χίδρα] Levit. 2, 14. νέα πεφρυγμένα χίδρα ἐρικτά. Euſebius: χίδρα ἐστὶν, ὅταν ἀπὸ τῶν ἀκμασάντων ἀσταχύων λαβὼν διαθρύψῃ ταῖς χερσὶν οἱονεὶ ἀλέσας. vid. Cyrill. Alex. ad Levit. p. 345. ed. Io. Auberti et de Adorat. Lib. XVII. p. 612. ubi ait: χίδρα δὲ τὰ ὄσπρια φησὶ διὰ τὸ, οἶμαι, τριβόμενα τοῖς ἀλοῶσιν περιχεῖσθαι τοῖς μύλοις. Et illa gloſſae verba τὰ ἐξ ὀσπρίων ἄλευρα ſunt ipſa verba Cyrilli Al. in Numer. p. 399. Suidas: χίδρα εἴρηται παρὰ τὸ χεῖσθαι, et idem in v. χίδρα ἐρικτά. ἐκ κριθῆς νέας κρινόμενα, ſeu uti Mangey (ad Philon. de Sacrif. Ab. et Cain. p. 179) legi vult ἐρικόμενα, auctoritate quidem fretus Heſychii: ἐρικόμενος. σχιζόμενος. Caeterum Symm. in Levit l. c. habet: ἁπαλὰ λάχανα ὀσπριώδη. Theod. πίονα ἄλφιτα.

χίμαιραν] cf. Levit. 4, 28. 5, 6.

χλιδῶνες] Ex uſu τῶν ό. vid. Eſ. 3, 19. 2 Reg. 8, 7. Sirac. 21, 23. Caeterum in fine legendum τοῖς τραχήλοις.

Digitized by Google

χνοῦς. τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων.

χοϊκὸς. πήλινος, γήϊνος.

χοιρογρύλλιον. ὁ ἐχῖνος.

χολέρα. ἔκκρισις κάτωθεν διὰ γαστρὸς, καὶ ἄνωθεν διὰ στόματος, ἐμετός.

χονδρίτης. παχεῖα σεμίδαλις.

χοῦς. τὸ ἐπιβαλλόμενον τῷ ὀρόφῳ χῶμα. καὶ μέτρον κοτυλῶν.

χρημα-

χνοῦς] Pſalm. 1, 4. Eſ. 29, 5. Hoſ. 13, 3. etc. Caeterum permutantur χνοῦς et χοῦς, ut Eſ. 17, 13. In Eſ. 40, 15. οἱ ό vocem כדק vertunt ὡς σιελὸς. Aquila ὡς λεπτὸν βαλλόμενον, ad quem locum Hieronym. notat apud hebraeos illa voce ſignificari *tenuiſſimum pulverem.* Itaque etiam Clemens Alex. Strom. VI. p. 795. hunc locum laudans, habet: ὡς χνοῦς ἐλογίσθησαν, quam verſionem fortaſſe hauſit ex Symmacho, vel Theodot. cuius interpretatio deeſt in Hexapl. Orig.

χοϊκὸς] 1 Corinth. 15, 47. ὁ πρῶτος ἀνθ. ἐκ γῆς, χοϊκός. Sic et Gloſſ. Alb. ad h. l. p. 136.

χοιρογρύλλιον] Bielius legi vult χοιρογρύλλιος, ut in Lex. Cyrilli. Ita οἱ ό vertunt hebr. שפן *cuniculus.* Levit. 11, 5. Deut. 14, 7. et Pſalm. 103, 18. ubi tamen Cod. Vat. legit λαγωοῖς, ut et alii in Prov. 30, 26. Vulg. nova et vetus in loco Pſ. apud Sabatier. *herinaceis*, ut et Hieron. ad Sun. et Fret. Heſychius Presb. ad h. l. in Cat. Patr. notat Symmachum vertiſſe χοιρογρυλλίοις. cf. Front. Ducaei not. ad Baſilii Commentar. in Eſaiam. Bochartus non Cuniculos, ſed *mures agreſtes*, quos arctomyas vocent, deſignari cenſet, quam ſententiam fuſius perſequitur Schultenſ. ad locum Proverb. Clemens Al. Paedag. Lib. II. p. 221. ὕαιναν vocat.

χολέρα] Sic οἱ ό vertunt hebr. זרא *faſtidium, nauſea.* Numer. 11, 20. cf. Sirac. 31, 23. 37, 33.

χονδρίτης] Geneſ. 40, 16. hebr. חרי.

χοῦς] Sic vertunt οἱ ό hebr. עפר *pulvis.* Pſalm. 21, 16.

εἰς

χρηματισμός. ὀπτασία. νομοθεσία.
χρῆσθαι. πράττειν.
χρησμολογεῖ. προφητεύει, μαντεύεται.
χρυσαυγοῦντα. ἀστράπτοντα, ἢ στίλβοντα.
χρυσοτόρευτα. χρυσόγλυφα.
χρὼς ζῆν. σῶμα ζῆν.
χῶρος. τόπος. ἀγρός. ἄνθρωπος, ἢ χωρίον.

Ψ. ψαλ-

εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με, quem locum Suidas explicavit in hac gloſſa: χοῦς θανάτου. ὁ τάφος. ἅτε δὴ χωννυμένων τῶν θαπτομένων. Δαβὶδ etc. Quae Suidae explicatio legitur in Paraphraſi Pſalmi laudati in Cat. Patr. Corder. Hinc et nomen Ἀφὲρ Geneſ. 25, 4. Origenes expl. χοῦς, ἢ γήϊνος, ἢ σποδός. De *menſura* vox dicitur Levit. 19, 36. χοῦς δίκαιος ἔσται ἡμῖν hebr. הין e quo verbo graeca vox facta videtur.

χρηματισμός] Rom. 11, 4. ubi Theophylact. χρηματισμός ἐστιν ἡ τοῦ Θεοῦ ἐπιφάνεια καὶ ὁμιλία. Chryſoſt. Hom. 23. in Ep. ad Hebr. χρημ. προφητεία ἐστίν.

χρῆσθαι] Ita ſcilicet ſaepe οἱ ό vertunt hebr. עשׂה *facere*. Geneſ. 16, 6. 19, 8. etc.

χρησμολογεῖ] Ierem. 38, 4. οὗτος οὐ χρησμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ.

χρυσαυγοῦντα] Iobi 37, 22. νέφη χρυσ. Alia tamen ſententia eſt in hebraeis verbis, ut demonſtravit Schulteuſ. ad h. l. p. 1061.

χρυσοτόρευτα] Exod. 25, 18.

χρὼς ζῆν] Heinſius et Spanhemius ad Callim. p. 10. emendant: χρὼς ζῶν. σῶμα ζῶν, ut pertineat gloſſa ad Levit. 13, 14. ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ὀφθῇ ἐν αὐτῷ χρὼς ζῶν etc. ad quod caput ſine dubio referenda eſt alia gloſſa: χρωτός. σώματος. hebr. בשׂר.

χῶρος] Pro ἄνθρωπος contenderim legendum eſſe ἄνεμος, quae varietas forte inducta eſt per abbreviatam ſcriptio-

Digitized by Google

Ψ.

ψαλίδες. ἀψίδες τῶν ϛύλων.

ψάμμος. ἡ παραθαλάσσιος γῆ, ἄμμος.

ψαροί. ποικίλοι. εἶδος χρώματος.

ψεκάδες. ῥανίδες, ϛαγόνες.

ψέλλια. δακτύλιοι.

ψόα. τὸ μέρος τοῦ σώματος.

ψύξουσι. ξηρανοῦσιν.

ψυχουλ·

ſcriptionem τοῦ ἀνοῦ, pro quo illud utrumque legi poteſt. χῶρος vero *Corus* ſ. *Caurus* eſt ventus, quem Plinius deſcribit Hiſt. nat. XVIII, 34. et occurrit Actor. 27, 12. κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον.

ψαλίδες] Exod. 27, 10. 11. ψαλίδες τῶν ϛύλων.

ψάμμος] Sap. Sal. 7, 10.

ψαροὶ] Zach. 6, 3. ἵπποι ποικίλοι καὶ ψαροὶ, e quo loco ipſa explicatio hauſta videtur. In hebr. אמצים *robuſti*. Plura habet Biel. in Theſ. philol.

ψεκάδες] Cantic. 5, 3. hebr. רביבים, quam vocem in Pſalm. 64, 1. οἱ ό vertunt ϛαγόνες. Hexapl. Orig. ad Pſalm. 71, 6. οἱ ἄλλοι, ψεκάδες. ο. ϛαγόνες. cf. Iobi 24, 8.

ψέλλια] Geneſ. 24, 22. 30, 47. Ezech. 16, 11. 23, 42.

ψόα] Verior fortaſſe eſt ratio Weſſelingii (Probab. p. 292.) τὸ μῆρος legentis pro τὸ μέρος. Nam primo ſic uſurpatur vox τοῖς ό 2 Reg. 2, 23. 3, 27. 20, 10. hebr. חמש et in Iobi 15, 27. ἐποίησε περιϛόμιον ἐπὶ τῶν μηρίων (Alex. μήρων) pro quo Symmachus: ἐπάχυνε πιμελὴν κατὰ τῆς ψόας, ad quem locum vid. Olympiodor. Deinde Heſychius in alia gloſſa: ψυΐαι. αἱ κατὰ τὴν ὀσφῦν σάρκες, quibus forte reſpicitur ad Pſalm. 37, 8. ubi Symm. αἱ ψύαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, et in membro ſequenti parall. dicitur σάρξ. hebr. כסל quam vocem alibi vertunt τὸ μῆρος. Levit. 3, 4. Suidas tamen: ψόα. τὸ μέρος τοῦ σώματος, in qua gloſſa etiam adfert verba illa Pſalm. 37. ſed exhibet ψόαι non ψύαι.

ψύξουσι] Ierem. 8, 2.

Digitized by Google

ψυχουλκούμενοι. τὰς ψυχὰς ἑλκόμενοι.

ψωμιεῖ. τρέφει.

ψώχοντες. λεπτύνοντες. πλύνοντες. ἀναξαίνοντες.

Ω.

ὦ θαυμαστικῶς, λίαν. οἷον· ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ.

ὦαι. τῶν ἱματίων, καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος, καὶ τὸ περιστόμιον τοῦ ἱματίου.

ὢγ. διάφραξις.

ὠδίνησεν. ἐγέννησεν.

ὤκλασαν. τὰ γόνατα ἔκαμψαν.

ὤμοσεν. ὅρκῳ ἔστησεν.

ὠμοτό-

ψυχουλκούμενοι] Ex 3 Macc. 5, 25.

ψωμιεῖ] Bielius corrigit θρέψει ex Lex. Cyr. ψωμιεῖ σε. θρέψει σε, quae gloſſa ſpectat ad Eſ. 58, 14. cf. Num. 11, 4. 18.

ψώχοντες] Ex Luc. 6, 1. ἔτιλλον τὰς στάχυας, ψώχοντες ταῖς χερσί.

ὦ] Ex Rom. 11, 33.

ὦαι] Ex uſu τῶν ό, qui ſic vertunt hebr. פה ſ. שפה de veſtimentis. Pſalm. 132, 3. ὤα τοῦ ἐνδύματος. Aq. στόμα. Verba Davidis ex hoc Pſalmo adfert Suidas in eadem gloſſa, una cum verbis Theodoreti ad h. l.

ὢγ] Etymon nominis *Og* traditur, regis Baſan, Numer. 21. vid. Suidas, qui plura adfert ad h. l. ex Baſilio M. T. II. Opp. p. 87. cf. Gloſſ. in Pſalm.

ὠδίνησεν] Pſalm. 7, 15. Cant. 8, 5.

ὤκλασαν] Ex 3 Reg. 19, 18. πάντα γόνατα, ἃ οὐκ ὤκλασαν γόνυ τῷ Βάαλ. Paulus ad Roman. 11, 4. ubi hunc locum adfert, habet: οὐκ ἔκαμψαν γόνυ. In qua varietate gloſſae fons eſt.

ὤμοσεν] Actor. 2, 30. 7, 17. cf. Pſalm. 119, 106. ὤμοσα καὶ ἔστησα, ubi Origenes: τὸ στῆσαι ἐνταῦθα τὸ βεβαίως ὁρίσαι δηλοῖ.

Digitized by Google

ὠμοτόκησεν. ἐδυςόκησεν.

ὡραϊσμός. καλλωπισμός, κάλλος.

ὤρυξαν. ἔσκαψαν.

ὠρυομένων. κραζόντων. κυρίως δὲ ἐπὶ λιμῷ κλαιόντων λύκων, ἢ λεόντων, ἢ κυνῶν.

ὠσθεὶς. ἀνατραπεὶς.

ὠσμένῳ. ὠθισμένῳ.

ὠσφρήνθη. συνῆκεν.

ὤτρυνε. παρώρμησε, διήγειρεν.

ᾤχετο. ἔφυγεν, ἀπέδρα. ἀπώλετο. ἢ ἐπορεύθη.

ὠχυρωμένη. ἠσφαλισμένη.

ὠμοτόκησεν] Iobi 21, 10. Sic et Lex. Cyrill. MS. Bielii, quod addit ex verſione quidem Symmachi, *ἐξέτρωσεν, ἢ παρὰ καιρὸν ἄωρον βρέφος παρήγαγεν.* Olympiodorus in Cat. Nicet. ad h. l. p. 364. *ὁ Σύμμαχος, οὐκ ἐξέτρωσε, τουτέστιν, ἀτελῆ καὶ νεκρὰν γονὴν οὐκ ἤνεγκε, οὐδὲ ἄωρον τὸ ἔμβρυον ἀπεκύησεν.*

ὡραϊσμὸς] Ierem. 4, 30.

ὤρυξαν] Pſalm. 22, 16.

ὠρυομένων] Zachar. 11, 3. Sap. Sal. 17, 19.

ὠσθεὶς] Pſalm. 117, 13. *ὠσθεὶς ἐνετράπην τοῦ πεσεῖν.*

ὠσμένῳ] Pſalm. 61, 3.

ὠσφρήνθη] Bene Bielius corrigit *ὠσφράνθη*, ut reſpiciatur ad Geneſ. 8, 21. *ὠσφράνθη Κύριος ὀσμὴν εὐωδίας.* Quam dictionem tropicam et Deo non proprie convenientem verbo proprio explicat gloſſator. cf. Theodoret. Quaeſt. ad h. l. Geneſ.

ὤτρυνε] 3 Macc. 5, 46. coll. verſ. 47.

ᾤχετο] Ex membris, ut videtur, parallelis Ieremiae 49, 6. *ἀπώλετο βουλὴ ἐκ συνετῶν, ᾤχετο σοφία αὐτῶν.*

ὠχυρωμένη] Ioſuae 6, 4.

ΛΕΞΕΙΣ

Λ Ε Ξ Ε Ι Σ

τῶν ρν' Ψαλμῶν κατὰ ϛοιχεῖον.

Ex Catal. Codd. MSS. Biblioth. Taurinenſ. T. I. p. 190.

Ἀβάτῳ. ἀπορεύτῳ.

ἄβυσσος. ὑδάτων πλῆθος ἀπέραντον.

ἀγαλλιάματι. χαροποιῷ.

ἀδολεσχία. μετεωρισμένον, μέριμνα, φλυαρία.

ἀερμὼν. ὄρος τῷ Λιβάνῳ παρακείμενον, ἐφ' ᾧ χιὼν συνάγεται πολλὴ, ἥντινα δρόσον ὁ Δαβὶδ ὠνόμασε.

ἀὴρ. ὀρανὸς.

αἶνον. ἔπαινον.

ἀλαλαγμὸς. ὕψωμα φωνῆς.

ἀλαλάξατε. σημάνατε. κροτήσατε.

ἀβάτῳ] Pſ. 106, 40. ἐπλάνησεν αὐτὰς ἐν ἀβάτῳ καὶ ἀχ' ὁδῷ. Heſych. ἄβατον. ἀδιόδευτον, ἀπέραντον.

ἀγαλλιάματι] Pſ. 47, 2. vid. dicta ad Gloſſ. Sacr. εὐρίζων.

ἀδολεσχία] Pſ. 54, 2. ubi Schol. idem, praeter vocem μετεώρισμος.

ἀερμὼν] Pſ. 132, 3. ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνασα etc.

ἀὴρ] Pſ. 17, 11. ubi ſunt νεφέλαι ἀέρων. hebr. שמים.

ἀλαλαγμὸς] Pſ. 32, 3. 46, 5. cf. dicta ad Gloſſ. Sacr. ἀλαλάξατε.

ἀλαλάξατε] Pſ. 65, 1. hebr. ריע quod et alibi vertitur σημαίνειν, ut Num. 10, 9. Iud. 7, 21. quod reſpondet τῷ σαλ-

ἀλλοίωσις. χαροπὴ, μεταβολή.

ἄλσος. σύσκιος τόπος.

ἄμωμος. ἄμεμπτος.

ἄνες. ἄφες, συγχώρησον.

ἀναψύξω. ἀναπαύσομαι.

ἀνεβάλετο. ὑπερέθετο, ἐχολώθη.

ἀνοίσω. ἀνάξω, ἀπενέγκω.

ἀντάμειψιν. ἀνταπόδοσιν.

ἀντιλήπτωρ. ἀντιλαμβανόμενος.

ἀντιστηρίζει. ἀντιλαμβάνεται.

ἀξίω-

σαλπίζειν. vid. Gloſſ. Sacr. σημαίνειν. Sequens κροτήσατε eſt quoque ex ipſo Pſalmorum textu. cf. Pſ. 46, 1. et alibi.

ἀλλοίωσις] Ex Pſ. 76, 10. Sed gloſſema legendum puto χαροπῆς μεταβολή. Nam Theodoretus ad locum Pſalmi non ſolum ἀλλοίωσιν explicat μεταβολὴν, ſed et ἀλλοίωσιν τῆς τοῦ Θεοῦ δεξιᾶς interpretatur τὴν τιμωρίαν, ὡς τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου εἰωθυίας τὰ ἀγαθὰ χορηγεῖν.

ἄλσος] Haec gloſſa temere inſerta videtur, quippe in nullo Pſalmorum loco vocem reperire potui, quamvis non raro obviam in caeteris libris.

ἄνες] MS. vitioſe ἄνας. Nam eſt ex Pſ. 38, 18. ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω.

ἀναψύξω] Iterum ex Pſ. 38, 18. ante laudato. Albertus gloſſema legendum cenſet ἀναπαύσωμαι.

ἀνεβάλετο] Pſ. 77, 21. ubi Symm. ἐχολώθη. hebr. התעבר *iratus eſt*, quod idem verbum Aquila vertit ὑπερτιθέναι Deut. 3, 26.

ἀνοίσω] MS. ἀνείσω. Ex Pſ. 65, 15. ὁλοκαυτώματα ἀνοίσω. Heſych. ἀνοίσω. ἀναφέρω, ubi Albertus adfert eandem illam gloſſam, ſed pro ἀνενέγκω exhibet ἀναγάγω.

ἀντιστηρίζει] Pſ. 36, 25.

Digitized by Google

ἀξίωμα. ἔξησις.

ἀπηνήνατο. ἀπηρνήσατο, οὐκ ἠθέλησε, παρῃτήσατο.

ἀπῆρεν. ὥρμησεν.

ἄρσεων. βαςαγμάτων, φορτίων.

ἀσεβῶν. τὸν Θεὸν ἀγνοούντων.

ἄφρων. ὁ δυσσεβής.

βδελύσσεται. ἀποςρέφεται.

βεβηλοῦνται. μιαίνονται.

βεελφεγὼρ. βὴλ ἐν τῷ τόπῳ τῷ φεγὼρ, τοῦτ' ἔςιν, εἴδωλον.

βολίδες. ἀκόντια, λογχάρια.

βροῦχος. ἡ κάμπη.

βυούσης. καλυπτούσης.

T 3 γαιῶν.

ἀξίωμα] Pſ. 118, 170. Unde Suidas ἀξίωμα. ἡ ἱκετεία, ex Theodoreto ad h. l. hebr. רנה quod οἱ ὁ et δέησις vertunt 2 Paral. 6, 19. Pro ἔξησις puto corrigendum δέησις vel αἴτησις.

ἀπηνήνατο] Ex Pſ. 76, 3. Suidas eandem habet gloſſam. vid. Heſych. Gloſſ. Sacr. in ἀπενήνατο.

ἀπῆρεν] Pſ. 77, 30. 57. vid. Gloſſ. Sacr.

ἀσεβῶν] Pſ. 1, 1. et alibi paſſim.

ἄφρων] Pſ. 48, 10. 52, 1. Gloſſa bene explicat ingenium linguae hebraeae, cui *ſtulti* dicuntur pro *impiis.* Hinc οἱ ὁ hebr. אנשי און et בליעל ἄφρων et ἄνους. vid. Iobi 34, 36. cf. Theodoret. ad Pſ. 13, 1. ubi ἄφρων explicatur ὁ ἀρνησίθεος.

βεβηλοῦνται] Idem Heſych. qui addit ἁμαρτάνουσι.

βροῦχος] Pſ. 104, 34. cf. Ioel. 1, 4. ubi varia locuſtarum genera componuntur, atque inter has et κάμπη et βροῦχος.

Digitized by Google

γαιῶν. γηΐνων πραγμάτων.

γηγενεῖς. οἱ τὰ γηΐνα φρονοῦντες.

γλυπτόν. εἴδωλον.

γνόφος. σκότος βαθύ.

δέῤῥιν. δέρμα, σκηνήν.

διαβουλιῶν. σκέψεων.

διαῤῥήξωμεν. διακόψωμεν.

διαφθοράν. θάνατον.

διάψαλμα. μουσικοῦ μέλους ῥυθμοὶ, τροπῆς γενομένης, ἢ διανοίας ἐναλλαγή.

διελέσθαι. διαμερίζειν.

διεξόδους ὑδάτων. διεκβολὰς, ἐξοχετίας.

διέστειλεν. διεχώρισεν. παρήγγηλεν.

δικαιῶ-

γαιῶν] Ex Pſ. 48, 11.

γηγενεῖς] cf. Gloſſ. Sacr. in v. γηγενῶν.

γλυπτὸν] Pſ. 105, 19. ubi de vitulo aureo ſermo eſt.

γνόφος] Pſ. 96, 2. 17, 11. Sic Suid. et Heſ.

δέῤῥιν] Pſ. 103, 2. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν.

διαβουλιῶν] Pſ. 5, 10. σκέψεις ſunt *conſilia, cogitationes*, nota ſignificatione.

διαφθορὰν] MS. vitioſe διαφωρὰν. Pertinet vero ad Pſ. 29, 11. hebr. שחת et ibi de morte et ſepulcro ſermo: ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς διαφθοράν.

διελέσθαι] Pſ. 67, 13. cf. Heſ. Gl. Sacr.

διεξόδους] Variis in locis Pſ. 1, 3. 106, 33.

διέστειλεν] Ita correxi vocem, quae in MS. et in Catal. Taur. διετέλεσεν legebatur, quae forma non exſtat in Pſalmis. Sed illa eſt Pſ. 65, 12. et 105, 33. Deinde et illud huius lectionis fidem mihi fecit, quod 4 Reg. 2, 11. pro διέστειλεν τῶν ό, alius interpres habet διεχώρισεν.

δικαιώματα. προςάγματα.

δόξα. τιμή. ἔπαινος. ὕψωμα.

δράξαθε παιδείας. ἐπιλάβεθε ἐπιςήμης.

δρυμῷ. ὕλῃ.

ἐβδελύχθησαν. ἐξȣδενώθησαν, ἀπεῤῥίφησαν.

ἐδάφει. τῇ γῇ.

ἐκμυκτηριεῖ. βδελύσσεται.

ἐκόπασεν. ἐπαύσατο. ἐπεσχέθη.

ἔκςασις. ἐπὶ τῶν προφητῶν ἡ θεωρία τῶν ὑπὲρ ἡμῶν.

ἐλυμήνατο. κατενεμήσατο.

ἐμπαγῆναι. ἐπιπαρεῖναι, εἰσελθεῖν.

ἐν βȣλῇ δικαίων. ἐν συναγωγῇ δικαίων.

ἐν γήρα πίονι. ἐν πλήθει ἐτῶν.

ἐνέδρα. ἔγγρυμμα δολερόν.

ἐνεκότȣν μοι. ἐμήνιζον, ἐμνησικάκȣν.

δικαιώματα] Pſ. 18, 9. Pſ. 118, 24. etc.

δρυμῷ] Pſ. 73, 5. ἐν δρυμῷ ξύλων.

ἐβδελύχθησαν] Pſ. 13, 1. 52, 1.

ἐδάφει] Pſ. 118, 25. ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μȣ.

ἐκμυκτηριεῖ] Pſ. 2, 4. ὁ Κύριος ἐκμυκ. αὐτȣ́ς. Eadem gloſſa eſt Suidae.

ἐκόπασεν] In Catal. Taur. erat vitioſe ſcriptum ἐνυπίασεν. Illud eſt ex Pſ. 105, 30.

ἔκςασις] Pſ. 30, 22. 115, 11. ubi vero illa notio non convenit.

ἐμπαγῆναι] Pſ. 31, 4. cf. Pſ. 68, 2. Vox ἐπιπαρεῖναι ſuſpecta.

ἐν βȣλῇ] Pſ. 1, 6. Gloſſema eſt explicatio Aquilae ad illum locum. v. Gloſſ. Sacr.

Digitized by Google

ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ. ἐν καλῇ, ἐν ἀγαθῇ.
ἐν ὁδῷ. ἐν ἔργοις, ἐν πίςει, ἐν βίῳ.
ἐξάπινα. ἐξαίφνης, κυκλόθεν, πάντοθεν.
ἐξίλασμα. ἀντίλυτρον, ἀνακλητικόν.
ἔξωσον αὐτȣ̀ς. ἄπωσον, ἔκβαλον αὐτȣ̀ς.
ἐπεςήριξας. ἐπέθηκας, ἐπεσπέπακας.
ἐπήγαγε λίβα. ἐπήγαγε ἄνεμον.
ἐπιτιμήσεις. ἀποςροφὰς.
ἐπιτρίψεις. τὰς συντρίψεις, καὶ συντελείας.
ἐπολυώρησας. πολὺ ἐφύλαξας.
ἐρημικῷ. ἐν ταῖς ἐρήμοις διάγοντι, κορέννυντι.
ἑρμών. ἀνάθεμα.
ἐρωδιȣ̃. ὀρνέȣ τινος.
ἔσκαλεν. ἀνηρεύνει, ἀνεζήτει.

ἔσχατος

ἐξάπινα] Pſ. 72, 19.

ἐξίλασμα] Albertus correxit ἀνακτητικὸν. vid. Gloſſ. Sacr. ad h. v.

ἔξωσον] Ita exhibet gloſſam Albertus ad Heſych. In Cat. Taur. eſt ἄπωσε. In Heſ. et Lex. Cyr. ἄπωσαι. vid. Pſalm. 5, 12.

ἐπεςήριξας] Pſ. 37, 2. Vide meliorem gloſſam Heſych. ad eundem locum pertinentem: καὶ ἐπεςήριξας.

ἐπήγαγε] Pſ. 77, 26.

ἐπιτιμήσεις] Vox eſt Pſ. 17, 15. 79, 16. 103, 7. ſed in genetivo caſu. Ergo corrigi poſſit ἐπιτιμήσεως. ἀποςροφῆς.

ἐπιτρίψεις] Pſ. 92, 3. Cod. Alex. ἀρȣ̃σιν οἱ ποταμοὶ τὰς ἐπιτρίψεις αὐτῶν, quae verba deſunt in Cod. Rom. Caeterum pro συντελείας Albertus exhibet συντελέσεις. v. Heſ. Gloſſ. Sacr.

Digitized by Google

ἔσχατα θαλάσσης. αἱ δυσμαί.

ἐτελέσθησαν. ἐκοινώνησαν, μετέσχον τῆς μιαρίας.

ἐτυρώθη. ἐσκληρύνθη.

εὐδόκησεν. ἠθέλησεν. καὶ ἐπεθύμησεν. ἐπέστρεψεν, καὶ ἀγαθὴν περὶ ἡμῶν βουλὴν ἔχει, ἢ ἔσχεν.

εὐδοκία. ἐπιστροφὴ, καὶ ἀγαθὴ τοῦ Θεοῦ βουλὴ ὑπὲρ ἡμᾶς.

εὐδοκία. ἡ σωτηρία.

εὐπαθοῦντες ἔσονται. ὑγιεῖς ἔσονται.

εὑρέθη. ἐπληρώθη. ἐσκληρύνθη.

εὐρίζων ἀγαλλιάματι. καλὰς ῥίζας ἔχοντι χαροποιοὺς.

ἐφρύαξαν. ὑπερηφανήσαντο, ἐμεγαλοφρόνησαν, καὶ ἐπήρθησαν.

T 5 ἐχό-

ἔσχατα] Pſ. 138, 8.

εὐδόκησεν] Sic Pſ. 67, 16. τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν Θεὸς οἰκεῖν ἐν αὐτῷ, cf. Pſ. 39, 18. 43, 5. ubi tamen non eadem illa forma eſt.

εὐδοκία] Pſ. 5, 12. ὅπλῳ εὐδοκίας, ubi Theodoret. εὐδοκίαν ἡ θεία γραφὴ καλεῖ τὸ ἀγαθὸν τοῦ Θεοῦ θέλημα; ex quo hauſit Suidas in eadem gloſſa, qui et verba illa Davidis adfert. Sed huc inprimis pertinere etiam videtur Pſ. 68, 13. καιρὸς εὐδοκίας ὁ Θεὸς, ubi in toto loco de auxilio et ope divina ſermo eſt, et ipſa vox σωτηρίας in eodem verſu legitur. Similis locus eſt Pſ. 105, 4. ubi τὸ σωτήριον eſt in membro parallelo.

εὑρέθη] Huius formae vocabulum in Pſalmorum textu graeco reperire non potui, cui reliquae explicationes convenirent. Ex ultimo gloſſemate potius ſuſpicatus ſum, eum, qui gloſſas deſcriberet, non recte legiſſe gloſſam, quae ita fortaſſe ſcripta erat: ἐτυρώθη. ἀπελιθώθη, ἐσκληρύνθη. vid. Heſ. Gloſſ. Sacr. in hac voce.

Digitized by Google

ἐχόμενοι. ἐγγίζοντες.

ἕως τῶν πατέρων. ἕως τέλȣς.

ζυγὸν. τὴν βαρύτητα τȣ̃ νόμȣ.

ζωὰς. ζωαὶ πολλαί.

ἠδολέσχησα. ἐμερίμνησα.

ἡρετίσατο. ἠθέλησεν. ἠρέθη.

ἠσυνθέτηκα. ȣ̓ συνεθέμην. ἢ ἀσύνθετα καὶ ἄτακτα διηγήσασθαι ὑπεσχόμην.

ἠυλίσθησαν. ἐσκήνωσαν. ᾤκησαν.

ἠχρειώθησαν. ἄχρηστοι ἐγένοντο.

θραῦσις. ὀργὴ πληγῆς.

θυρεὸς. ἀσπὶς. σκȣτάριον.

ἱερȣσαλήμ. ὅρασις εἰρήνης.

ἱλάσῃ. καταλλαγήσῃ.

ἰλύος.

ἐχόμενοι] vid. Gloſſ. Sacr. in ἐχόμενα τρίβȣ.

ἕως τῶν πατ.] Mutila gloſſa. Nam ſine dubio reſpicit Pſalm. 48, 20. ubi haec ſunt: εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτȣ̃ etc.

ζυγὸν] Pſ. 2, 3. ἀποῤῥίψωμεν τὸν ζυγὸν αὐτῶν, quae verba bene explicata ſunt in gloſſa. Sic Theodoret. ad h. l. ἀποτιναξώμεθα τὸν τȣ̃ νόμȣ ζυγόν.

ζωὰς] Pſ. 62, 3. gloſſa inepta. Suidas: ζωὰς. καὶ τὸ πληθυντικὸν, τῶν ζωῶν.

ἡρετίσατο] Pſ. 24, 13. 131, 14. Pro ἠρέθη leg. ἠράσθη. vid. Gloſſ. Sacr. v. ἡρετισάμην.

ἠσυνθέτηκα] Pſ. 72, 15.

ἠχρειώθησαν] Pſ. 13, 4. 52, 4.

θραῦσις] Pſ. 105, 30. cf. Gloſſ. Sacr. Heſ.

θυρεὸς] Pſ. 45, 9. 34, 2.

ἱερȣσαλὴμ] Explicatio etym. quae etiam eſt in Alberti Gloſſ. N. T. p. 11.

ἱλάσῃ] MS. vitioſe ἱλάσσῃ. Eſt enim ex Pſ. 64, 3.

ἰλύος. τελματώδους ὕλης.

ἰσραήλ. ὁ ἀντιςὰς ἀγγέλῳ θείῳ.

καθέδραν λοιμῶν. τὴν τῶν κακῶν ἐργασίαν, κατὰ διάδοσιν γινομένην.

καθελεῖς. καταβαλεῖς, ἐγκρύψεις.

καθήλωσαν. κατέβαλον, κατέῤῥιψαν.

καταιγίς. ὀρνέων, ἢ χιόνος κατάπτωσις, μετὰ σφοδρότητος γενομένη.

κατανύγητε. ἡσυχάσατε. λυπήθητε.

κατενεμήσατο. κατέφαγε, κατηνάλωσε.

κατέῤῥαξας. κατέῤῥιψας.

κατήρτισαν. ἐτελείωσαν.

κατ᾽ ὄρθρον. κατ᾽ ἀνατολάς.

κηδάρ,

ἰσραήλ] Aliter in Alberti Gloſſar. ἰσραήλ. ἀνὴρ βλέπων Θεόν. ἢ νοῦς ὁρῶν Θεόν.

καθέδραν] Manifeſte ex Pſ. 1, 2. quamvis ibi eſt ἐπὶ καθέδρᾳ.

καθελεῖς] Pſ. 27, 5. Suſpectum eſt ἐγκρύψεις. Forte ἐκτρίψεις. Huc et pertinere videtur gloſſa Heſych. καθελεῖς. κατενέγκεις.

καθήλωσαν] Haec forma non eſt in Pſalmis, ſed potius καθήλωσον *confige* Pſ. 118, 120. Huic autem formae non conveniunt gloſſemata.

καταιγίς] Quid iſtud ὀρνέων? Nullum enim locum reperi, unde defendi illa vox poſſet. Ergo puto corruptum pro ἀνέμων, vel ὄμβρων, vel ſimili voce. cf. Pſ. 49, 3. et alibi.

κατέῤῥαξας] Pſ. 101, 10. quem locum et Suidas adfert in hac gloſſa. Theodoret. ad h. l. ἀπέῤῥιψας explicavit.

κατήρτησαν] Hanc formam in Pſalmis non reperi. Sed in Pſ. 16. 6. eſt κατάρτισαι, quod Theod. reddit τελείωσον. Hoc itaque modo gloſſa corrigenda videtur.

κατ᾽ ὄρθρον] Pſ. 138, 9.

Digitized by Google

κηδάρ. σκότος......

κηδάρ. χώρα τίς ἐςιν ἐπὶ τῆς ἐρήμυ τῆς πρὸς ἀνατολὰς κειμένης, ἢ καὶ μέχρι τῆς Περσῶν γῆς παρατείνȣσα, ἣν γένος Σαρακηνῶν οἰκεῖ, προπάτορα τὸν Κηδὰρ ἐπιγραφόμενον, δἰ ὃν καὶ ἡ χώρα ὠνόμαςαι παρωνύμως. ἦν γὰρ ὁ Κηδὰρ εἷς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

κήμῳ. χαλινῷ, φιμῷ.

κρίματα. ἀκριβάσματα, προςάγματα,

κύτος. κοίλωμα. πλάτος ἢ βάθος.

λάκκον. βότρυν.

λαξευτηρίῳ. λιθοτόμῳ.

λίβα. ἄνεμον, ζέφυρον τὸν δυτικόν.

λοιμῶν. τῶν φθορὰν ἀπὸ τῆς ἰδίας κακίας μεταδιδόντων ἑτέροις.

λοιμῶν. ἀκαθάρτων, κακῶν.

λοχευο-

κήμῳ] Pſ. 31, 12. ἐν κήμῳ καὶ χαλινῷ etc. Suid. εἶδος χαλινȣ̃ ἢ φιμός.

κρίματα] Pſ. 9, 17. 35, 6. 118, 5. et alibi. In MSto vitioſe legebatur ἀκριβὰς μετὰ προςάγματα. Ergo illo modo correxi. Nam et Cyr. Lex. Brem. κρίμα. δικαίωμα ἢ ἀκρίβασμα. cf. Theodoret. ad 3 Reg. 2, 3. p. 457.

κύτος] Pſ. 64, 7. κύτος τῆς θαλάσσης. Ad quem locum Origenes expl. κοίλωμα. Unde non dubitavi illud reponere in gloſſa pro κύκλωμα, quod erat in MSto meo. Plane ſic Scholion ad Pſ. l. c.

λάκκον] Pſ. 7, 15.

λίβα] Pſ. 77, 26. vid. Alberti Gloſſar. N. T. pag. 86.

λιμῶν] Pſ. 1, 1. Permutaſſe videtur gloſſator verba Theodoreti ad h. l. λιμὲς καλεῖ τὲς ἑτέροις τῆς λύμης μεταδιδόντας.

Digitized by Google

λοχευομένων. τικτομένων, γεννωμένων.

λυτρȣμένȣ. ἐξ αἰχμαλωσίας ῥυομένȣ.

μεγαλοπρέπειαν. ὑψηλὴν δόξαν καὶ μεγάλην.

μετανάστευȣ. μετοίκει. μετέρχȣ, φεῦγε.

μὴ ἀποσκορακίσῃς με. μὴ ἀποδοκιμάσῃς με, μὴ ἀποῤῥίψῃς με.

μὴ παραζήλȣ. μὴ ὁμοιωθῇς.

μονιὸς. σῦς ἄγριος, ὁ τοῖς ἄλλοις μὴ συναγελαζόμενος.

μύλας. τȣ̀ς ἐσωτέρω ὀδόντας.

μώλωπες. τὰ ἐξερχόμενα οἰδήματα, ἢ ὕδατα ἐκ τῶν πληγῶν.

νεανίδες τυμπανίστριαι. κόραι ὑποψάλλȣσαι ἐν τοῖς τυμπάνοις, καὶ αἰνȣ̃σαι.

νῆσοι. ὄρη μέσον θαλάσσης.

νότος.

λυτρȣμένȣ] Pſalm. 7, 2.

μεγαλοπρέπειαν] Pſ. 20, 5. δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Alex. in Pſ. 103, 1. 144, 5. et alibi.

μύλας] Pſ. 57, 6. τὰς μύλας τῶν λεόντων. Lex. Cyr. Brem. μύλας. τὰς ἔσω ὀδόντας. Sic et Suidas. Heſych. μύλαι. αἱ λεαίνοντες ὀδόντες. Forte leg. λέοντος ὀδόντες ex Ioel. 1, 6. Sed et illud ferri poteſt.

μώλωπες] Pſ. 37. 5. προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μȣ. Caeterum haec et gloſſa Heſychii poſt voc. μοεύων poterant una ex altera corrigi. Heſych. μώλωψ. — ἢ τὰ ἐξερχόμενα τῶν πληγῶν (leg. ἐκ τῶν πληγῶν) ὕδατα. Deinde noſtrae gloſſae ultima verba MStum ſic exhibebat: ἢ τὰ ποῖα (pro ὕδατα) ἐκ τῶν πληγῶν.

νεανίδες] Pſ. 67, 27. Gloſſam et Bielius adfert e Lex. Cyr. Brem. praeter illud: καὶ αἰνȣ̃σαι.

νῆσοι] Pſ. 71, 10. 96, 1.

Digitized by Google

νότος. καύσων.

ὁδῷ. βίῳ, ἔργῳ, πίςει.

ὁπλάς. ὄνυχας ζώων.

ὀπωροφυλάκιον. λιθολόγιος τόπος, ἐφ' ᾧ τὴν σκηνὴν ἔχει ὁ φυλάσσων ὀπώραν παντοίαν.

ȣ ἀρᾶς τὸ ςόμα γέμει. ȣ κατάρας τὸ ςόμα πλῆρες.

ȣδὲ προσώχθισεν. ȣκ ἐμίσησεν.

ȣκ ἀποῤῥυήσεται. ȣκ ἀποπεσεῖται.

ȣκ ἐκάθισεν. ȣκ ἀνέμεινε.

ȣκ ἐκρύβη τὸ ὀςȣν μȣ. τὸ τῆς ψυχῆς μȣ κίνημα.

ȣκ ἔςη. ȣκ ἐςάθη, ȣκ ἔπραξεν.

ȣ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μȣ. ὃν ἐβάςασα τὸν ἐκ Δαβίδ.

παλαιςάς. σπιθαμάς.

παραβολή. παράδειγμα.

παρακεκλημένοι. παραμυθȣμενοι.

παρά-

νότος] Pſ. 77, 26.

ὁδῷ] vid. quae dicta ſunt ſupra ad v. ἐν ὁδῷ.

ὁπλὰς] Pſ. 68, 31. μόσχον ἐκφέροντα ὁπλάς.

ȣδὲ προσώχθισε] Pſ. 21, 24. ὅτι ȣκ ἐξȣδένωσεν, ȣδὲ προσώχθισε. vid. Gloſſ. Sacr. in προσώχθισα.

ȣκ ἐκάθισεν] Pſ. 1, 1.

ȣκ ἐκρύβη] Pſ. 138, 15.

ȣκ ἔςη] Pſ. 1, 1. ἐν ὁδῷ ἁμαρτ. ȣκ ἔςη. Quam totam phraſin explicat fere illud ȣκ ἔπραξεν ſcil. ὡς ἁμαρτωλοί.

ȣ ὑπέσχον] Pſ. 88, 50. Gloſſema ἐβάςασα eſt ex interpretatione Symmachi.

παλαιςὰς] Pſ. 38, 7.

παραβολὴ] Pſ. 77, 2. 43, 16.

παρακεκλημένοι] Ita correxi pro παρακεκλημένος, ut erat in MSto. Nam illud eſt in Pſalm. 125, 1.

Digitized by Google

παράταξις. πόλεμος ἐκ παρασκευῆς.

παρεμβαλεῖ. παρατάσσεται.

παρεμβολή. στρατόπεδον. παράταξις.

πάρεξ. παρεκτὸς.

παρεπίκραναν. προσήρισαν. ἐφιλονείκησαν.

πελεκάνος. εἶδος ὀρνέου τρυπῶντος τὰ δένδρα.

περιοχῆς. περιεχομένης, περικυκλουμένης.

πιανάτω. πίον λογίσηται.

πίονες. λιπαροὶ, πλούσιοι.

πνεύματα. καταιγίδες, ἄνεμος.

πολυωρήσεις με. φροντίσεις, φυλάξεις, περισσεύσεις, αὐξήσεις.

ποσαπλῶς. πολλαχῶς. ἀναριθμήτως.

προσώχθισα. προσέκρουσα.

πτερνισμόν. ἐπιβουλήν. δόλον.

πυκάζουσι. σκιάζουσι, καλύπτουσι.

πυργο-

παράταξις] Pſ. 143, 1. εἰς παράταξιν — εἰς πόλεμον, quae ſunt in membris parallelis. Suid. παράταξις. πόλεμος εὐπαράσκευος. Unde ſine dubio corrigendum eſt illud ἐκ παρασκευῆς in gloſſa noſtra.

παρεμβαλεῖ] Pſ. 33, 7.

παρεμβολὴ] Pſ. 26, 3.

πάρεξ] Pſ. 17, 34. Heſ. πάρεξ. χωρίς. ἐκτός.

παρεπίκραναν] In multis Pſalmorum locis obvia vox, ut 5, 10. ubi Theodoret. κατά σου τὸν πόλεμον κεκινήκασι, et Aq. προσήρισαν, quae explicatio in gloſſam inde recepta eſt. Porro Pſ. 77, 17. ubi Symm. φιλονεικεῖν. Pſ. 104, 27. 105, 7. 33. 106, 11.

πίονες] Pſ. 21, 29. ubi Aq. et Symm. λιπαροί.

πνεύματα] Leg. πνεῦμα καταιγίδος. ἄνεμος. Haec phraſis ſaepe in Pſalmis legitur, ut 10, 7. 148, 8.

Digitized by Google

πυργοβάρεις. προμαχῶνες.

πύρωσον. δοκίμασον.

ῥάμνος. ἀκανθῶδες φυτόν.

σάλον. μετακίνησιν.

σελμῶ. τόπος ὄτω καλόμενος.

σίκιμα. τὸ τῷ Ἰωσὴφ ἀφοριαθὲν οἰκόπεδον καὶ νέα πόλις.

σιών. σκόπευσις.

σκαμβή. διεστραμμένη.

σκῦλα. πραῖδα.

σκύμνοι. σκύλακες.

στραγγαλιάς. τὰς διαστροφάς.

συμβιβῶ. ἐφιστῶ. ἢ νοῆσαι ποιῶ.

συνεπιτιθεμένων. συνεδρευομένων.

συνθέτηκα. συνεθέμην.

σύνετε.

πύρωσον] Pſ. 25, 2. in quo loco omnis gloſſa continetur: δοκίμασόν με καὶ πείρασόν με. πύρωσον τὸς νεφρὸς με.

σάλον] Pſ. 120, 3. 65, 9. 88, 9. Eandem gloſſam habet et Lex. Cyr. a Bielio laudatum.

σελμῶ] leg. σελμῶν. Ita Pſ. 67, 14.

σκαμβὴ] Pſ. 100, 4. καρδία σκαμβή. Eandem gloſſam Suidas habet.

σκῦλα] Pſ. 67, 12. 118, 162.

σκύμνοι] Pſ. 103, 21.

συμβιβῶ] Suidas expl. ἐπιστήσω, et Aquila ad Pſ. 31, 8. ἐπιστημώσω. vid. Gloſſ. Sacr. Heſ. et Alberti Gloſſar. N. T. p. 71.

συνθέτηκα] Sine dubio gloſſa nititur varia lectione ad Pſ. 72, 15. ubi pro ἠσυνθέτηκα nonnulli libri ἢ συντέθεικα.

σύνετε. νοήσατε.

σχοῖνος. μέτρον γῆς κατ' Αἰγυπτίους, ὡς ἂν εἴποι τις, στάδιον.

τὰ ἐπιτηδεύματα. τὰ ἐπιχειρήματα.

τάξω. θήσομαι. συντάξω.

τηλαυγὴς. πόρρωθεν τὴν λαμπηδόνα ἀποπέμπουσα.

τὸ ἀντάλλαγμα. τὰ ἴχνη, ἢ ἀνταπόδομα.

τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. τὸν μακρὰν ὑπάγοντα ἀπὸ σοῦ τοῦ Θεοῦ.

τροπώσομαι. νικήσω, πλήξω.

τύμπανον. σῶμα.

ὑπερασπιστής. φύλαξ.

ὑπερῷα. τὰ ἀνώγαια.

Φαῦσιν.

σύνετε] Pſ. 49, 23. 93, 8.

σχοῖνος] Pſ. 138, 3. cf. Gloſſ. Sacr. σχοίνισμα.

τάξω] Haec ſola gloſſa exhibet verſionem Symmachi ad Pſalm. 11, 6. ubi οἱ ὁ θήσομαι.

τηλαυγὴς] Pſ. 18, 9. ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγὴς, φωτίζουσα ὀφθαλμοὺς. Pro λαμπηδόνα malim legi λαμπρότητα. Sed et ſic gloſſa nullius uſus eſt, ſi modo ad illum locum pertinet.

τὸν πορνεύοντα] Pſ. 72, 27. ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ, quae in antecedentibus ita exprimebantur: οἱ μακρύναντες ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται. Quibus fere ſimile eſt gloſſema.

τύμπανον] Hanc vocem, quae in Pſalmis ſemper de inſtrumento muſico uſurpatur, aliquis myſtice explicavit. Hinc fluxit gloſſa illa, quae in Phavorino ſic legitur: τύμπανόν ἐστι νοητὸν, νέκρωσις ἑκούσιος σώματος, σωφροσύνης ποιητική.

φαῦσιν. φέγγος. φῶς.

φρύγιον. ξύλον ξηρανθέν.

χειμάῤῥȣς. τράγȣς.

χιονωθήσονται: λαμπρυνθήσονται.

χνȣ̃ς. κονιορτὸς.

χορὸς. κύκλος. ςεφάνη.

ὤγ. ἀθροίζων, ἢ διάφραξις.

ὠδίνησεν. πικρῶς ἐςέναξεν.

ὠσθείς. ὠθισθεὶς, ἀνατραπείς.

ὠσμένῳ. ὠθισμένῳ, πεσόντι.

χειμάῤῥȣς] Pſ. 49, 9. ed. Alex. ita ſcribitur. Rom. ed. χιμάρȣς.

χιονωθήσονται] Pſ. 67, 14. Sic et Suidas et Heſych. qui addit λευκανθήσονται.

χορὸς] Pſ. 149, 3. 150, 4.

INDEX

INDEX

DICTORVM SCRIPTVRAE SACRAE.

Geneſis.

I. v. 15	pag. 278
4	282
II. v. 1	183. 259
6	5
12	21
13	57
21	97. 173
III. v. 20	148
24	279
IV. v. 1	88
5	258
11	131. 146
VI. v. 14	41
16	270
VII. v. 4	17
9	254
23	114
VIII. v. 3	108
8	177
11	65
21	71. 290
IX. v. 19	77
X. v. 8. 9	63
XII. v. 17	151
XIV. v. 3	13
6	266
13	2. 85
23	262. 250
XV. v. 15	269
XVI. v. 6	287
XVIII. v. 6	88
XIX. v. 38	15
XXI. v. 8	81

Geneſis.

XXII. v. 2	pag. 3
3	123
XXIV. v. 22	288
32	27
61	1
63	212
XXV. v. 23	72
26	158
27	28
34	143
XXVI. v. 30	81
XXVII. v. 36	217
XXX. v. 7	258
8	206
14	195
20	8
27	210
32	241. 277
38	87. 127
42	38
47	288
XXXI. v. 9	27
39	216
XXXII. v. 7	74
31	123
XXXIV. v. 5	104
7	175
XXXV. v. 11	98
XXXVII. v. 6	81
XLI. v. 56	247
XLII. v. 15	207
XLIII. v. 11	251
XLIV. v. 2.	182

Digitized by Google

Geneſis.

XLV. v. 16 p. 74
XLVIII. v. 10 84
22 245
XLIX. v. 11 102. 253
21 19
23 109
L. v. 25 257
26 250

Exodus.

II. v. 3 155
III. v. 14 218
17 15
IV. v. 10 163
20 15
VIII. v. 3 116
15 20
IX. v. 8 7
19 277
X. v. 2 104
XII. v. 22 68
37 28
XIII. v. 13 265
21 148
XIV. v. 7 269
15 15
XV. v. 6 92
8 77. 120
XVI. v. 1 28
13 214
14 182
16 65
31 61. 87
33 251
XVIII. v. 22 273
XIX. v. 12 155
XX. v. 25 89
XXI. v. 7 1
36 32
XXII. v. 4 32
XXIII. v. 26 4
XXV. v. 3 25

Exodus.

XXV. v. 5 p. 133
18 287
24 185
29 251
XXVI. v. 1 177
4 4
36 128
XXVII. v. 10 288
20 42
21 68
XXVIII. v. 4 183. 228
13 39
19 14
25 105
XXIX. v. 9 265
17 79. 108
XXX. v. 13 93
23 149
24 163
XXXII. v. 15 177
18 8. 132
24 278
34 127
XXXIII. v. 21 274
XXXIV. v. 3 206
XXXV. v. 5 44
21 105

Leviticus.

II. v. 2 81
4 225
14 132. 285
III. v. 4 288
IV. v. 7 10
28 285
V. v. 2 81
6 285
VI. v. 10 227
15 81
21 102
IX. v. 4 17
X. v. 19 235

XI.

Leviticus.

XI. v. 3 p. 79
5 286
6 66
10 131
19 283
30 244
XIII. v. 10 216
14 287
23 267
42. 43 45. 18
51 104
XIV. v. 59 44
XV. v. 32 29
XVI. v. 8 31
XVII. v. 15 44
XVIII. v. 23 204
XIX. v. 28 113
XX. v. 18 29
XXI. v. 19 143. 238
22 115
XXII. v. 22 204
XXIII. v. 25 189
40 167
XXV. v. 22 219
XXVI. v. 16 69
44 237
XXVII. v. 25 82
XXIX. v. 27 247

Numeri.

IV. v. 10 121
VI. v. 3 44
11 3
19 144
VIII. v. 9 17
XI. v. 8 61. 87
20 286
23 115
XV. v. 31 143
XVI. v. 15 84
46 156
47 111
XVII. v. 8 p. 84
XVIII. v. 8 61
XX. v. 22 28
XXI. v. 35 148
XXIII. v. 19 72
XXIV. v. 6 206
XXV. v. 7 244
XXVIII. v. 5 17
XXXII. v. 3 67
XXXV. v. 11 73
XXXVIII. v. 8 5

Deuteron.

I. v. 22 144
II. v. 14 76
34 148
37 254
VII. v. 6 234
VIII. v. 15 10
XIV. v. 1 217
7 286
17 66
18 225
XV. v. 18 123
XVIII. v. 10 179
XX. v. 11 280
21 256
XXI. v. 20 131. 226
XXII. v. 4 202
XXIII. v. 1 156
18 265
XXIV. v. 1 70
XXVI. v. 2 168
XXVIII. v. 20 128
27 102
28 220
34 221
54 24
XXIX. v. 20 139
XXXII. v. 5 205
9 262
11 75

Deuteron.
XXXII. v. 24 p. 212
40 38
41 20

Iosua.
II. v. 6 135
IV. v. 12 77
13 138
IX. v. 5 141. 171
12 146
13 133
22 222
X. v. 1 152
13 150
19 216
21 152. 216
XI. v. 6 266
XIII. v. 21 106
XV. v. 5 13
XIX. v. 21 5
51 103
XXIV. v. 19 215
XXVIII. v. 19 192

Iudices.
I. v. 23 192
II. v. 14 25
IV. v. 9 237
15 116
23 136
V. v. 26 78
VI. v. 4 99
VII. v. 13 193
VIII. v. 7 49
21 200
XIV. v. 19 106
20 208
XV. v. 1 182. 264
14 253
XVI. v. 17 174
XIX. v. 8 253

Iudices.
XX. v. 45 p. 94
XXI. v. 15 70

Ruth.
III. v. 9 15
12 ibid.

I. Regum, ſ. Samuelis.
I. v. 7 7
10 176
11 53
II. v. 18 48
23 172
IV. v. 22 34
34 32
V. v. 1 7
3 ibid.
VIII. v. 3 261
7 119
IX. v. 24 30. 152
X. v. 2 32
XIII. v. 3 275
XIV. v. 6 260
32 54
43 55
XVII. v. 7 198
18 270
XVIII. v. 19 273
29 139
XIX. v. 2 151
29 43
XX. v. 26 254
40 108
XXI. v. 10 139
13 223
XXIII. v. 14 44
XXV. v. 31 193
XXVI. v. 5 188
XXIX. v. 4 125
XXX. v. 13 113
19 166

II. Regum,

II. Regum, ſ. Samuelis.

I. v. 2 p. 79
II. v. 14 34
23 288
VI. v. 19 135
VIII. v. 1 15
5 ibid.
12 112
XI. v. 3 53
XIV. v. 11 5
XV. v. 2 18
11 126
XVII. v. 2 96
XVIII. v. 19 66
XIX. v. 26 130
XX. v. 1 288
7 219
18 1
XXI. v. 6 96
10 124
13 11
14 118
XXII. v. 3 23
32 185
XXIII. v. 14 275

III. Regum.

VI. v. 7 10
VIII. v. 47 200
XI. v. 12 262
XIV. v. 28 268
XV. v. 3 169
XVII. v. 12 88
XIX. v. 18 289
XXII. v. 12 139
35 136

IV. Regum.

IV. v. 40 153
V. v. 16 150
VI. v. 25 164
IX. v. 11 126
IX. v. 18 p. 124
25 191
X. v. 6 6
XI. v. 15 257
XII. v. 2 146
XV. v. 25 277
XVII. v. 11 146
XXI. v. 6 153
XXIII. v. 35 136
XXIV. v. 50 135
XXV. v. 19 98

I. Paralipom.

XVI. v. 5 179
XVIII. v. 1 136
7 184
XX. v. 6 28
XXII. v. 11 139
XXVII. v. 10 92
XXIX. v. 6 234

II. Paralipom.

XIII. v. 12 244
XVI. v. 25 99
XXVI. v. 21 120
XXX. v. 24 28
XXXII. v. 5 16
XXXIII. v. 6 96
XXXV. v. 7 28
XXXVI. v. 19 50

Eſra.

IX. v. 1 111
8 125

Nehemias.

III. v. 31 242
IV. v. 17 38
VI. v. 4 165
IX. v. 15 247
XII. v. 42 123

Digitized by Google

Nehemias.

XIII. v. 20 p. 152
22 279
23 7
24 ibid.

Eſther.

III. v. 9 56
15 99
VIII. v. 16 282
XIII. v. 3 71

Iobus.

I. v. 4 150
II. v. 4 98
III. v. 5 64
6 248
8 284
IV. v. 13 159
14 76. 280
V. v. 2 153
4 151. 166
5 97
17 24
VI. v. 7 55
14 26
16 78
VII. v. 1 225
20 175
VIII. v. 11 152
16 240
IX. v. 8 264
10 114
X. v. 8 120
11 109
15 7
XIII. v. 8 274
15 151
27 231
XIV. v. 11 250
XV. v. 20 36
24 237
XVI. v. 2 121. 220

Iobus.

XVI. v. 16 p. 184
19 260
XVII. v. 11 35. 291
XVIII. v. 21 153
XIX. v. 12 87
XX. v. 5 284
8 278
26 124
XXI. v. 10 216. 290
XXII. v. 6 14
11 25
14 66
XXIV. v. 7 14
10 45
XXV. v. 3 222
XXVII. v. 6 216
18 25
XXVIII. v. 9 10
14 2
15 22
XXIX. v. 3 152
4 125
24 282
XXXI. v. 8 86
9 87
13 143
23 217
26 129
XXXII. v. 19 63
XXXIII. v. 6 78
17 49. 253
20 55
24 21
XXXVI. v. 30 149
XXXVII. v. 10 210
22 287
XXXVIII. v. 8 103
9 14
13 98
19 43
25 185
36 232

XXXVIII.

Iobus.

XXXVIII. v. 38 p. 185
XXXIX. v. 9 6
13 39
23 59
XL. v. 17 214
18 230
20 280
XLI. v. 11 135
XLII. v. 14 13

Pſalmi.

I. v. 1 302. 106. 111
192. 293. 300
2 299
3 76. 215. 294
4 286
6 295
II. v. 1 145
3 71. 298
4 295
10 259
12 81
III. v. 4 23
6 259
IV. v. 3 50
5 170
7 134
V. v. 2 237
7 51
10 120. 294. 303
12 297
VI. v. 16 73
VII. v. 2 301
9 261
15 289. 300
VIII. v. 2 124
IX. v. 7 199
17 300
33 169
X. v. 2 199. 248
5 22
7 125. 215. 303

Pſalmi.

X. v. 9 p. 108
XI. v. 3 197
6 305
9 129
XIII. v. 1 295
4 298
XVI. v. 6 299
XVII. v. 2 242
11 291. 294
14 267
15 296
29 225
34 303
42 166
45 147
46 189
XVIII. v. 2 131
9 295. 305
13 12. 279
XIX. v. 11 218
XX. v. 3 229
5 201
XXI. v. 1 86
16 286
24 302
29 303
XXII. v. 16 290
29 93
XXIII. v. 5 102
XXV. v. 2 304
13 298
XXVI. v. 1 282
3 303
9 200
XXVII. v. 5 299
XXIX. v. 11 294
XXX. v. 21 226
22 295
XXXI. v. 4 295
8 259
10 255
12 122. 179. 300

Digitized by Google

Pſalmi.

XXXII. v. 3 p. 291
XXXIII. v. 3 106
7 222. 303
XXXVI. v. 1 200
25 292
26 66
XXXVII. v. 2 109. 166. 296
5 301
8 288
9 4
XXXVIII. v. 7 29. 302
18 292
XXXIX. v. 2 162
11 117
XL. v. 10 238
XLI. v. 7 184
XLIV. v. 14 93
XLV. v. 1 118
9 298
XLVI. v. 1 184
5 291
XLVII. v. 2 140. 291
XLVIII. v. 6 237
7 119
10 293
11 294
13 220
20 298
XLIX. v. 9 306
23 305
L. v. 3 105
8 276
LI. v. 5 95
LII. v. 1 295
LIV. v. 2 112. 291
3 109
LVII. v. 6 301
LVIII. v. 4 56
LIX. v. 3 122
8 159
LX. v. 8 204
LXI. v. 63 290

Pſalmi.

LXII. v. 1 p. 233
2 162
3 298
LXIV. v. 3 298
7 300
LXV. v. 1 291
9 304
11 18
12 294
15 292
LXVII. v. 12 304
13 294
14 306
15 266
16 297
17 152
24 8
27 301
LXVIII. v. 2 295
12 75
13 297
31 302
34 233
LXXI. v. 4 254
10 301
LXXII. v. 4 16
6 150
7 22
15 298. 304
19 296
27 305
LXXIII. v. 5 295
7 189
LXXV. v. 5 283
LXXVI. v. 2 26
3 293
6 148
10 111. 292
LXXVII. v. 2 302
6 134
17 303
21 292

LXXVII.

Pſalmi.
LXXVII. v. 26 p. 28. 296. 300. 302
30 293
71 177
76 192
LXXVIII. v. 8 128
25 127
48 272
LXXIX. v. 13 174
14 202
16 296
19 148
LXXX. v. 1 11
5 37
13 103
LXXXI. v. 4 110
LXXXII. v. 1 171
LXXXV. v. 13 68
LXXXVIII. v. 5 35
7 122
23 270
50 302
51 22
XCI. v. 2 23
10 107
14 139
XCII. v. 3 129. 296
XCIII. v. 8 305
XCIV. v. 11 237
XCVI. v. 1 301
2 294
XCVII. v. 9 184
C. v. 4 304
5 248
CI. v. 3 42
4 280
6 132
7 225
10 299
CII. v. 15 114
CIII. v. 2 294

Pſalmi.
CIII. v. 7 p. 296
18 286
19 133
21 304
35 149. 212
CIV. v. 3 124
10 278
27 303
34 293
CV. v. 7 303
19 291
30 96. 295. 298
CVI. v. 11 303
28 136
40 291
CVIII. v. 8 144
9 204
CXV. v. 2 6
11 295
CXVII. v. 7 130
13 290
27 238
CXVIII. v. 7 300
11 22
22 225
24 295
25 ibid.
30 151
70 138
120 299
126 77
139 117
147 47
162 304
170 293
CXX. v. 3 304
5 179
CXXI. v. 7 239
CXXIII. v. 4 221
CXXIV. v. 5 253
CXXV. v. 1 303

Pſalmi.

CXXVII. v. 2 — p. 168
CXXVIII. v. 3 — 180
6 — 95
CXXIX. v. 3 — 275
CXXXII. v. 3 — 289
CXXXVII. v. 3 — 232
CXXXVIII. v. 3 — 305
8 — 297
9 — 299
15 — 302
CXXXIX. v. 5 — 146
11 — 283
CXL. v. 7 — 175
CXLI. v. 4 — 257
CXLIII. v. 1 — 303
12 — 160
CXLVI. v. 7 — 115
CXLVII. v. 6 — 275
16 — 224
CXLIX. v. 3 — 306
CL. v. 4 — ibid.

Proverbia.

I. v. 4 — 8
9 — 252
23 — 234
31 — 69
32 — 117
II. v. 17 — 126
III. v. 3 — 126
4 — 335
9 — 25
20 — 133
21 — 201
38 — 121
IV. v. 6 — 21
26 — 270
V. v. 21 — 248
VI. v. 8 — 234
32 — 227
VII. v. 12 — 241

Proverbia.

VII. v. 16 — p. 15
22 — 178. 186
VIII. v. 25 — 91
30 — 36
IX. v. 7 — 205
18 — 229
X. v. 4 — 18
14 — 8
15 — 228
XI. v. 8 — 94
12 — 204
26 — 267
27 — 265
XII. v. 1 — 8
8 — 208
16 — 43
17 — 216
XIII. v. 4 — 18
8 — 217
16 — 116
26 — 104
XIV. v. 14 — 129
XV. v. 5 — 73
XVI. v. 2 — 229
17 — 8
XVII. v. 14 — 234
22 — 138
XVIII. v. 8 — 18
XIX. v. 2 — 251
8 — 131
12 — 26
14 — 36
19 — 192
XX. v. 1 — 10
2 — 26
25 — 3
29 — 275
XXII. v. 21 — 233
28 — 213. 214
XXIII. v. 21 — 232
XXIV. v. 11 — 97

Digitized by Google

Proverbia.

XXV. v. 3 p. 19
10 142
26 236
XXVI. v. 10 279
22 179
ult. 40
XXVII. v. 1 126, 149
3 83
16 54
XXVIII. v. 14 172
XXIX. v. 11 264
21 172
XXXI. v. 3 276
13 201
19 131
23 225

Eccleſiaſt.

I. v. 8 87
10 237
IV. v. 6 81
8 104
VII. v. 25 192
X. v. 3 191
10 234
18 81. 148
XII. v. 6 20

Cantic.

I. v. 9 214
10 253
II. v. 5 206
13 210
15 186
IV. v. 4 152
15 241
V. v. 3 288
14 233
VII. v. 2 155. 183
4 204
5 231
13 10

Cantic.

VIII. v. 5 p. 289
6 227

Ieſaias.

I. v. 6 194
8 112, 213
13 215
18 280
II. v. 4 147
9 20
III. v. 9 83
11 233
18 105. 165
19 285
22 188
IV. v. 6 29
V. v. 2 263
10 37
11 245
26 262
VI. v. 5 170
VII. v. 3 159
23 285
IX. v. 11 72
XIII. v. 12 212
XV. v. 4 101
8 57
9 5
XVI. v. 8 244
XIX. v. 7 47
8 14
10 147
XXI. v. 2 7
9 209
XXVII. v. 3 13
10 19
XXIX. v. 5 286
12 9
XXX. v. 24 190
XXXII. v. 4 9
XXXIII. v. 9 102
XXXIV. v. 7 6

XXXV.

Ieſaias.

XXXV. v. 6 p. 11
10 25
XXXVIII. v. 14 4
XL. v. 10 186
24 273
XLI. v. 26 11
XLIV. v. 13 133
LIII. v. 4 45
LVIII. v. 7 40
14 289
LIX. v. 11 36
16 135. 150
LXI. v. 8 9. 172
LXIII. v. 1 133
5 23
LXVI. v. 15 32

Ieremias.

II. v. 18 57
22 177
III. v. 2 117
7 41
22 261
IV. v. 4 207
7 164
19 8. 194
20 77
30 290
V. v. 5 7
VI. v. 1 95
11 259
26 3
VIII. v. 2 288
6 165
9 84
17 121
X. v. 9 236
18 11
XII. v. 12 75
19 256
XIV. v. 2 94
21 182

Ieremias.

XV. v. 9 p. 26
XVII. v. 6 12
XIX. v. 1 53
19 91
XX. v. 9 221
10 128
14 123
XXII. v. 14 77. 202. 241
30 95
XXIX. v. 26 30
XXX. v. 12 11
16 73
18 165
XXXI. v. 2 59
3 210
29 150
XXXII. v. 3 146
XXXVI. v. 25 272
XXXVII. v. 20 229
XXXVIII. v. 4 287
11 240
22 211
XLIV. v. 19 284
XLV. v. 3 7
25 207
XLVI. v. 5 182
15 222
20 32
XLVIII. v. 25 174
39 87
L. v. 15 121
39 162
LI. v. 4 83
LII. v. 22 60

Threni.

II. v. 2 84
III. v. 9 110
54 35
IV. v. 1 118
4 69
7 32

Ezechiel.

Digitized by Google

Ezechiel.

I. v. 14 p. 52
24 243
II. v. 6 223
IV. v. 2 235
15 53
V. v. 15 68
VII. v. 23 281
24 280
X. v. 9 21
XIII. v. 18 125
XVI. v. 10 269
11 165
23 95
49 23
XVII. v. 2 78
6 20
XVIII. v. 6 44
XXI. v. 22 240
XXII. v. 10 29
XXIV. v. 7 190
8 ibid.
21 280
XXVI. v. 16 165
XXVIII. v. 13 21
XXIX. v. 10 193
XXX. v. 9 44
22 7
XXXI. v. 12 89
XXXIII. v. 21 83
XXXVII. v. 11 71
XL. v. 21 100
XLIII. v. 17 60

Daniel.

I. v. 8 12
15 16
II. v. 46 250
III. v. 20 243
IV. v. 1 138
8 186
10 88. 92
VI. v. 4 14

Daniel.

VI. v. 27 p. 33
X. v. 5 48
10 265
XI. v. 12 169
13 93
39 75

Hoſeas.

II. v. 5 209
IV. v. 5 58
14 259. 266
15 136. 189
17 223
V. v. 1 42
2 ibid.
14 37
VI. v. 1 203
VII. v. 6 172
IX. v. 10 235
X. v. 4 285
XI. v. 11 97. 132
XII. v. 3 130
8 18
XIII. v. 3 286
XIV. v. 1 275

Ioel.

I. v. 14 3. 98
II. v. 20 55
III. v. 2 174

Amos.

III. v. 15 227
IV. v. 6 65
VII. v. 1 125
14 180
VIII. v. 10 3
IX. v. 2 176
9 191
13 228
XIII. v. 4 132

Obadias.

Obadias.
verſ. 18 p. 239

Ionas.
II. v. 4 168
5 35

Michas.
VI. v. 14 120
VII. v. 1 7
18 154

Nahum.
I. v. 5 20
6 267
10 248. 285
II. v. 10 94
III. v. 10 89

Habakuk.
I. v. 12 266
II. v. 29 101
5 176

Zephanias.
II. v. 14 17
III. v. 1 218
16 221

Haggaeus.
I. v. 9 118
II. v. 17 46

Zacharias.
I. v. 6 221
II. v. 4 169
IV. v. 2 121
VI. v. 3 288
IX. v. 8 17
14 54
XI. v. 3 165
XII. v. 10 3. 177
XIV. v. 2 13

Zacharias.
XIV. v. 12 p. 242
15 278

Malachias.
I. v. 7 150
II. v. 3 113
11 123
III. v. 17 8
IV. v. 6 35

III. Eſdr.
II. v. 10 28
IV. v. 5 184
19 284
50 46
V. v. 49 78
61 169
VIII. v. 3 143

Tobias.
I. v. 21 96
II. v. 11 151
IV. v. 14 17
VII. v. 18 284
XIII. v. 17 21
18 12

Iudith.
II. v. 13 24
III. v. 11 24
IV. v. 10 35
VII. v. 7 146
VIII. v. 33 1
XV. v. 13 211
XVI. v. 14 15

Sap. Salom.
I. v. 9 117
10 157
II. v. 2 43
12 83
20 41

IV.

Digitized by Google

Sap. Salom.

IV. v. 12	p. 14. 199
19	285
V. v. 8	255
18	23
19	183
20	9
VI. v. 14	221
VII. v. 2	14
10	288
24	78
25	42
26	9
29	254
VIII. v. 1	141
4	204
18	139
IX. v. 4	221
15	55
16	19
XI. v. 12	137
13	223
15	92
XII. v. 18	278
XIII. v. 10	26
11	279
14	133. 280
18	126
19	138
XIV. v. 15	270
XVI. v. 4	24
12	194
XVII. v. 2	224
4	14
9	97
17	83
19	22. 27
XVIII. v. 23	263
XIX. v. 8	207
20	17

Sirac.

I. v. 3	19
I. v. 19	p. 120
IV. v. 4	101
32	221
VII. v. 13	107
14	6
15	127
X. v. 18	120
XIII. v. 22	23
XVII. v. 20	122
XVIII. v. 4	19
XIX. v. 4	230
27	91
XX. v. 6	189
XXII. v. 20	32
XXIII. v. 13	41
XXIV. v. 8	19
XXIX. v. 6	9
XXX. v. 14	138
XXXII. v. 6	21
XXXIII. v. 6	217
7	115
30	20
XXXV. v. 10	6
XXXVIII. v. 17	227
XXXIX. v. 15	79
XL. v. 1	41
XLIII. v. 1	59
L. v. 2	16
14	183

Orat. Manaſſ.

verſ. 6	19

I. Maccab.

IV. v. 11	223
28	258
V. v. 43	272
IX. v. 6	116
X. v. 71	254
XI. v. 12	15
22	256
XII. v. 32	15

X XIII.

I. Maccab.

XIII. v. 7 — p. 15
43 — 101
XIV. v. 17 — 126
27 — 174
44 — 105

II. Maccab.

I. v. 7 — 10
27 — 51
II. v. 1 — 29
5 — 23
22 — 190
25 — 93
27 — 51
28 — 70
III. v. 2 — 32
4 — 78
11 — 83
IV. v. 7 — 272
19 — 155
22 — 66
28 — 233
35 — 90
41 — 281
49 — 179
V. v. 8 — 17. 258
20 — 83
VI. v. 11 — 97. 190
19 — 42
20 — 62
28 — 27
VII. v. 24 — 277
36 — 236
VIII. v. 10 — 77
34 — 269
IX. v. 4 — 36
10 — 46
25 — 25
X. v. 20 — 71
XI. v. 11 — 190
XII. v. 17 — 78
21 — 83

II. Maccab.

XIII. v. 11 — p. 18
17 — 121
25 — 90
XIV. v. 17 — 130
35 — 33
XV. v. 12 — 7
38 — 139
39 — 144

III. Maccab.

II. v. 15 — 20
IV. v. 6 — 272
V. v. 25 — 289
33 — 259
46 — 290
VI. v. 1 — 190
4 — 232
7 — 39

Matthaeus.

I. v. 19 — 220
II. v. 22 — 51
V. v. 4 — 3
22 — 240
26 — 181
VI. v. 26 — 142
24 — 20
45 — 6
VII. v. 3 — 169
8 — 9
IX. v. 16 — 125
30 — 103
X. v. 29 — 38
XII. v. 29 — 248
XIII. v. 26 — 84
58 — 82
XIV. v. 12 — 263
32 — 96
XV. v. 2 — 220
16 — 10. 11
17 — 44
XVII. v. 2 — 190

XVII.

Matthaeus.

XVII. v. 11	p. 30
XVIII. v. 6	193
XIX. v. 20	281
XX. v. 8	129
XXI. v. 12	182
35	90
XXII. v. 34	129
XXIII. v. 24	79
XXV. v. 27	269
XXVI. v. 7	11
15	135
22	201
23	270
50	146
51	45
XXVII. v. 2	24
16	127
63	230
65	183

Marcus.

I. v. 43	103
IV. v. 39	96
V. v. 4	72
20	232
VI. v. 5	82
40	233
51	96
56	230
VII. v. 13	11
XII. v. 4	151
XIV. v. 3	11
15	21. 103. 273
41	33
63	71
XV. v. 23	135
28	21

Lucas.

I. v. 1	18
5	144
22	p. 213
31	255
II. v. 1	29
52	149
III. v. 5	190
IV. v. 19	67
24	ibid.
36	153
VII. v. 6	248
VIII. v. 3	129
X. v. 16	7
XII. v. 46	79
XIII. v. 5	17
XIV. v. 13	ibid.
28	24
XV. v. 13	41
XVI. v. 1	289
6	48
9	195
XVII. v. 1	19
2	193
XXII. v. 12	21
31	247
44	157
XXIII. v. 26	24
53	110
XXVIII. v. 10	142

Iohannes.

I. v. 14	135
II. v. 15	182
IV. v. 14	13
52	182
VIII. v. 20	56
X. v. 30	105
XI. v. 9	236
XII. v. 6	63
13	48
XIII. v. 29	63
XIX. v. 16	24
29	276

Acta Apoſt.

I. v. 3 p. 213
4 256
7 119
9 100. 272
II. v. 1 129
23 21
30 289
41 39
45 272
46 176
III. v. 5 122
9 18
21 29
IV. v. 17 70
34 184
V. v. 2 112
21 61
30 74
33 76
37 29
VI. v. 1 221
VII. v. 17 289
19 95
20 40
21 16
27 34
51 22
52 102
54 76
VIII. v. 11 119
32 226
IX. v. 26 123
X. v. 1 97
6 208
10 62
11 165
14 181
22 147
35 11
XII. v. 19 24
XIII. v. 8 103
11 47

Acta Apoſt.

XIII. v. 18 p. 137
50 224
XIV. v. 1 173
XV. v. 20 12
38 150
XVI. v. 16 86
22 258
27 250
XVII. v. 7 210
18 250
20 208
26 8
XVIII. v. 6 23
24 192
28 142
XIX. v. 12 246
16 143
29 258
35 207
XX. v. 4 258
11 42. 212
29 46
XXI. v. 3 33
5 115
15 127
XXIII. v. 30 133
34 121
XXIV. v. 4 261
16 34
XXVI. v. 4 163
19 213
21 122
XXVII. v. 1 97
12 20
13 40
39 84. 182
41 130
XXXVIII. v. 23 264

Roman.

I. v. 11 127. 284
14 102

I. v. 25

Roman.

I. v. 25	p. 199. 133
28	6
30	154
31	41
32	259
II. v. 12	21
18	175
20	115. 203
III. v. 8	108
9	234
17	209
19	274
22	72
25	161. 223
26	21
27	116
IV. v. 16	51
20	75. 215
V. v. 14	271
VI. v. 10	80
23	218
VII. v. 5	113
16	256
23	9. 23
VIII. v. 6	280
7	ibid.
18	219
19	29
38	225
IX. v. 3	16
11	234
21	99
27	169
XI. v. 1	34
2	ibid.
4	287. 289
5	190
7	131
16	281
25	231, 240
31	150
33	19. 48. 289

Roman.

XII. v. 1	p. 138
6	16
7	ibid.
9	23
19	94
XIII. v. 2	23
9	16
12	264
13	142. 181
	187. 197
XIV. v. 3	236
15	31
XV. v. 16	160
XVI. v. 23	208

I. Corinth.

I. v. 8	19
17	177
II. v. 10	264
IV. v. 13	228
V. v. 6	81
7	7
11	192
VII. v. 18	128
22	26
25	64
31	219. 262
35	26. 140
IX. v. 12	87
27	275
XI. v. 21	198
XII. v. 10	61
28	91. 185
XIII. v. 1	63
4	228
5	191
6	11
7	252
12	105
XIV. v. 9	142
19	175
40	173

Digitized by Google

I. Corinth.
XIV. v. 44 p. 128
XV. v. 8 98
23 25
47 286
52 106
58 91
XVI. v. 1 191
9 110
22 16. 196

II. Corinth.
I. v. 8 114
9 30
II. v. 17 167
III. v. 5 161
IV. v. 1 95
2 26
8 31
14 87
16 95
VI. v. 3 236
6 23
15 52
16 253
VIII. v. 3 42
10 64
12 235
IX. v. 7 161
X. v. 4 164
14 200
XI. v. 2 163
3 118
8 174. 216
23 272
28 271
XII. v. 14 215

Galat.
II. v. 2 19. 80
6 73
11 174
III. v. 10 p. 104
17 11
IV. v. 2 129
19 116
24 12
VI. v. 3 280
13 281
17 265

Epheſ.
III. v. 8 19
IV. v. 19 27
32 142
V. v. 4 142
27 242
VI. v. 11 197
16 244

Philipp.
I. v. 10 92
II. v. 7 95
15 15
16 124
23 28
25 190
26 6
30 219
IV. v. 3 260
12 198
18 138

Coloſſ.
I. v. 20 30
II. v. 8 254
15 90. 157
23 45
III. v. 13 202
15 54
IV. v. 17 222

I. Theſſalon.

Digitized by Google

I. Theſſalon.

I. v. 5 p. 231
8 119
II. v. 8 211
10 214
IV. v. 8 7
V. v. 20 211

II. Theſſalon.

I. v. 5 107
9 268
III. v. 6 252

I. Timoth.

I. v. 4 26
6 117
9 21. 201. 224
10 23
19 106
II. v. 1 112
3 29
7 179
12 43
III. v. 2 19
3 8. 223
6 271
9 94
IV. v. 1 241
2 177
5 76
8 65
V. v. 4 94
8 210. 235
10 124
21 171
VI. v. 4 207. 268
8 73
10 225
11 80
14 19
16 33
20 23. 177

II. Timoth.

I. v. 6 p. 15
16 20
II. v. 4 253
16 226
17 56
24 19
III. v. 3 40
5 203
6 244
IV. v. 3 180
5 207
8 30
11 143
13 277

Tit.

I. v. 7 8
11 128
13 33
II. v. 11 123
14 226
III. v. 3 253
5 136

Philemon.

verſ. 9 284
14 96
18 103. 148
20 89. 212

Hebr.

I. v. 1 232
3 25. 283
4 74
II. v. 1 220
15 112
IV. v. 9 31
12 37. 79
— 184. 268
13 266
V. v. 14 8

VI.

Hebr.

VI. v. 4 p. 62
19 51
VII. v. 4 10
14 17
22 86
24 24
IX. v. 6 93
27 30
X. v. 26 31
27 94
30 ibid.
34 272
37 150
XI. v. 1 209
32 126
34 12. 96
35 137
XII. v. 1 140. 207. 267
2 46
15 24
16 25
XIII. v. 5 216
7 16

Iacob.

I. v. 11 8. 141
17 270
23 170
26 157
III. v. 4 214
IV. v. 6 23
V. v. 2 245
6 23
15 87
18 84

I. Petr.

I. v. 22 p. 23
II. v. 15 279
21 273
III. v. 2 130
IV. v. 4 18
V. v. 4 14
5 111

II. Petr.

I. v. 3 35
9 204
10 51
20 124
II. v. 8 21
12 13
14 40
24 28
III. v. 1 92
14 15
IV. v. 12 239
V. v. 3 235

I. Iohann.

III. v. 17 6

Iud.

verſ. 9 123
12 251

Apocal.

I. v. 1 67
XIV. v. 13 96
XXI. v. 11 282

Digitized by Google

Digitized

Digitize[illegible]le

Digitized by Google